

W. H. RYLANDS.

BREVIARIUM

ROMANUM.

BREVIARIUM

ROMANUM.

BREVIARIUM

ROMANUM

EX DECRETO SACROSANCTI CONCILII TRIDENTINI RESTITUTUM,

S. PII V. PONTIFICIS MAXIMI

JUSSU EDITUM,

CLEMENTIS VIII. ET URBANI VIII.

AUCTORITATE RECOGNITUM

CUM OFFICIIS SANCTORUM

NOVISSIME PER SUMMOS PONTIFICES USQUE AD HANC DIEM CONCESSIS.

PARS HIEMALIS.

MECHLINIÆ,

H. DESSAIN, SUCCESSOR P. J. HANICQ,

SUMMI PONTIFICIS, S. CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE ET ARCHIEP. MECHL. TYPOGRAPHI.

M. D. CCC. LXI.

SUMMA BULLARUM

SUMMORUM PONTIFICUM,

PRO EDITIONE HUJUS BREVIARII.

PIUS V. Bulla, quæ incipit : *Quod a nobis*, data Romæ septimo Idus Julii anno 1568, significat causam edendi hujus Breviarii, nempe ad tollendam orandi varietatem.

Enarrat ea, quæ in hac re præstitere Paulus et Pius nomine Quarti, et quam ipse adhiberi operam curavit, ex Decreto Concilii Tridentini.

Tollit, et abolet omnino Breviarium a Cardinale S. Crucis compositum, quod erat brevissimum. Item alia Breviaria Romana, et alia, quæ ex institutione, vel consuetudine legitima non superhut ducentos annos.

Permittit tamen ut antiquiora ducentis annis possint mutari in hoc Breviarium, iis omissis, si Episcopus, et universum Capitulum consentiant.

Revocat omnes permissiones, consuetudines, statuta, privilegia, licentias et indulta precandi et psallendi more et ritu prædictorum Breviariorum suppressorum.

Præcipit observari hoc Breviarium in toto orbe, cum exceptione 200 annorum, de quo supra.

Statuit in eo nihil mutandum, addendum, et detrahendum.

Obligat quosque, qui tenentur Horas Canonicas recitare, ut hoc utantur Breviario, alias non satisfaciant muneri suo.

Jubet omnibus Prælatis, ut hoc introducant tam in choro, quam extra chorum.

Tollit peccati obligationem, quæ erat, recitandi in choro Officium parvum B. M. V. et Defunctorum, Psalmos Pœnitentiales, et Graduales, juxta Rubricas Breviarii.

Hortatur, ut recitentur eadem, propositis indulgentiis dierum centum recitantibus Officium parvum B. M. V. et Defunctorum : quinquaginta recitantibus Psalmos Pœnitentiales et Graduales, quando Rubricæ ea præscribant.

Non tamen tollit laudabilem consuetudinem, ubi est, recitandi Officium parvum B. M. V. in choro, imo eamdem confirmat, et tandem tempus decernit obligationis ad usum Breviarii post ejusdem publicationem.

CLEMENS VIII. Bulla quæ incipit : *Cum in Ecclesia*, data Romæ die x. Maji anno 1602 declarat, se per viros pios et eruditos Breviarium Romanum a Pio V. editum, et progressu temporis in multis depravatum, examinasse, et in statum pristinum restituisse : illudque sic restitutum in Typographia Vaticana imprimi, et divulgari jussisse. Prohibet ne alibi imprimatur nisi juxta exemplar Vaticanum, et habita Ordinariorum licentia, sub pœna excommunicationis latæ sententiæ. Interdicit sub iisdem pœnis usum Breviariorum impressorum absque tali Ordinariorum licentia in scriptis, quæ fidem faciat de collatione facta prædictorum Breviariorum cum originali Romano : cujus etiam licentiæ copia initio, vel in calce cujusque Breviarii semper imprimatur. Prædictis Ordinariis prohibet ne aliquid addi vel detrahi permittant. Et hoc sub pœna excommunicationis, suspensionis a divinis, ac interdicti ab ingressu Ecclesiæ. Verumtamen in gratiam pauperum, Breviaria hactenus impressa vendere, apud se retinere, ac illis uti permittit.

URBANUS VIII. Bulla quæ incipit : *Divinam Psalmodiam*, data Romæ die 25 Januarii anno 1631 declarat se, piorum doctorumque virorum adhibita cura, Breviarium a Pio V. editum, et a Clemente VIII. recognitum, a pluribus mendis expurgasse : Hymnos ad metri, et latinitatis regulas revocasse : In Psalmis, et Canticis interpunctionem editionis vulgatæ restituisse : Sermones, Homilias, et Sanctorum historias, collatis veteribus manuscriptis, recognovisse. Quamobrem jubet ut juxta hanc correctionem Romæ imprimatur, alibi juxta Romanum exemplar excudatur, servatis conditionibus in suprascripta Clementis Bulla enumeratis, quas fere iisdem verbis repetit. Adjungens, easdem conditiones servandas in impressione eorum, quæ a Breviario Romano ortum habent, cujusmodi sunt Missalia, Diurnalia, Officia parva B.M.V., Officia Majoris Hebdomadæ, et alia id genus.

EX DECRETORUM REGISTRO

SS. RITUUM CONGREGATIONIS

HÆC AD BREVIARIUM ROMANUM ATTINENT.

SACRA Rituum Congregatio declaravit et decrevit, non potuisse post Bullam S. Pii V, (Breviario Romano, neque posse locorum Ordinarios, tam Sæculares quam Regulares addere Kalendariis, etiam propriis, Sanctorum Officia, nisi ea dumtaxat, quæ Breviai Romani Rubricis, vel sacræ Rituum Congregationis, seu Sedis Apostolicæ licentia concedun tur: neque propria auctoritate, quovis prætextu, mutare ritum, qui habetur in Kalendar Romano, seu Rubricis Breviarii, in altiorem ritum: neque extendere concessa Officia de lo ad locum.

Item vetuit et prohibuit celebrari per totam civitatem vel Diœcesim, etiam de cujuscumqu Ordinarii auctoritate, Festum cum Officio, eo quód in loco adsit Ecclesia Parochialis, v Regularis, vel Abbatialis, aut aliqua Reliquia, sed tantum in ipsius Sancti Ecclesia titulari seu ubi asservatur corpus aut insignis Reliquia, et non alibi.

Insignes autem Reliquias declaravit esse caput, brachium, crus, aut illam partem co poris, in qua passus est Martyr, modo sit integra, et non parva, et legitime ab Ordinari approbata.

De sanctis Episcopis locorum, Martyribus, Civibus, et aliis Festis, de quibus in Kalendar Romano, seu Rubricis Breviarii nihil habetur, uti etiam de Beatis nondum canonizatis, nil propria auctoritate constituatur, sed omnino consulatur Sacra Rit. Congr.

Decretum quoque nuper editum super electione Sanctorum in Patronos, et impressum, o nino servetur.

Et hæc omnia decrevit, statuit, et mandavit, innovando pœnas Constitutionis S. Pii V. r spective.

Facta demum relatione horum Decretorum Sanctissimo D. N. Urbano Papæ VIII. ea laudav et approbavit, atque ab omnibus ubique sub prædictis pœnis servari præcepit, necnon in nov Breviariis de mandato Sanctitatis suæ imprimendis apponi jussit.

Loco ✝ Sigilli.

T. TEGRIMIUS, *Episc. Assisiens. Secret.*

EJUSDEM PRO SANCTIS

AD LIBITUM.

EADEM Sacra Rituum Congregatio, habita die 2 Decembris 1673, statuit ex mandato Cl mentis X. Festa Sanctorum ad libitum in posterum non esse transferenda, si eorum f stivitas incidat in diem Dominicam, vel aliquam diem Festorum mobilium; sed tunc illo an eorum Officia esse omittenda. Quod ipsum postea Innocentius Papa XI. in Congreg. habita ! Januarii 1682 generali Decreto confirmavit, et extendit insuper etiam ad Octavas et Natalit Sanctorum, de præcepto in aliqua Religione vel Diœcesi, ex indulto Apostolico recitand Ita ut ne quidem dictis Festis, vel Octavis, Festa ad libitum tunc incidentia possint recitari sed omitti prorsus debeant.

Permisit tamen, ut Festum translatum quod alias eo die celebrandum foret, in alium die non impeditum transferatur: item ut eodem die omitti possit Officium semel per hebdomadai aut mensem recitandum ex indulto Apostolico, ut illa loco sit celebrando Officio ad libitu

EJUSDEM PRO SANCTIS

IN MARTYROLOGIO NON DESCRIPTIS.

Officia Sanctorum ratione Corporis, seu insignis Reliquiæ, recitanda ex Decr. Sac. Rit. Cong. 11 Augusti 1691 intelligi debere de Sanctis dumtaxat in Martyrologio Romano descriptis, et dummodo constet de identitate Corporis, seu Reliquiæ insignis illiusmet Sancti, qui reperitur in Martyrologio Romano descriptus: de ceteris autem Sanctis in prædicto Martyrologio non descriptis, aut quibus a S. Sede non fuerit specialiter concessum, Officia recitari, et Missas celebrari vetuerunt, non obstante quod ipsorum Corpora vel insignes Reliquiæ in Ecclesiis asserventur, quibus tamen ab Ordinariis locorum approbatis debitam Fidelium venerationem (prout hactenus servatum est) exhibendam esse censuerunt, sed absque Officio et Missa, sub pœnis de non satisfaciendo præcepto recitandi Officium, aliisque in Constitutione S. Pii V. contentis. Die 11 Augusti 1691; et Sanctissimus approbavit die 19 Octobris ejusdem anni 1691.

Loco ✝ Sigilli.

J. Vallemanus *S. R. C. Secret.*

DECRETA GENERALIA

CIRCA RUBRICAS.

Cum Sacrorum Rituum Congregationi demisse supplicatum fuerit sequentia dubia declarare:

Primum. An cum multis Congregationibus, Religionibus, sive Ecclesiis, vel Nationibus, concessum sit a Sancta Sede Apostolica, ut semel, vel pluries in singulis hebdomadis, vel mensibus, celebrentur varia Officia per annum, verbi gratia de SS. Sacramento, vel de Sanctis, in diebus non impeditis aliquo Festo duplici, vel Semiduplici, liceat ejusmodi Officia facere etiam in diebus sanctæ Quadragesimæ, Adventus, Vigiliarum, et Quatuor Temporum, etiamsi de his diebus nulla sit facta specialis mentio in aliquibus Officiorum concessionibus.

Secundum. An dies impeditus Festo Duplici vel Semiduplici pro dictis Officiis recitandis, intelligantur etiam dies, in quibus ponendum est Officium de Festo Duplici, vel Semiduplici translato; quemadmodum dicitur responsum fuisse olim a Sacra Congregatione: Quod scilicet Festum Duplex, vel Semiduplex etiam translatum, nec non dies octavæ sit dies impeditus respectu talium Officiorum.

Tertium. An Regulares absque speciali privilegio, sed sola communicatione privilegiorum aliarum Religionum possint addere nomen Sancti Fundatoris in Litaniis, et Confiteor, itemque recitare Officia et Missas concessas aliis Religionibus.

Sacrorum Rituum eadem Congregatio ad relationem Eminentissimi et Reverendissimi Domini Cardinalis Colloredo respondit:

Ad Primum. Negative, et hujusmodi indulta non habere locum in Feriis Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum, Vigiliarum, sive cum jejunio, sive absque jejunio, nec in Feria ij. Rogationum, nec in illa Feria, in qua secundum Rubricas sit reponendum Officium Dominicæ.

Ad Secundum. Affirmative.

Ad Tertium. Negative in omnibus.

Et ita declaravit, ac servari voluit, ac insuper ut Declarationes, seu Decreta prædicta omnibus innotescant, typis ea imprimi mandavit. Die 20 Martii 1706.

G. Card. Carpineus.

Loco ✝ Sigilli.

B. Inghirami, *Sac. Rit. Congreg. Secret.*

W. H. RYLANDS.

EJUSDEM PRO SANCTIS

IN MARTYROLOGIO NON DESCRIPTIS.

Officia Sanctorum ratione Corporis, seu insignis Reliquiæ, recitanda ex Decr. Sac. Rit. Cong. 11 Augusti 1691 intelligi debere de Sanctis dumtaxat in Martyrologio Romano descriptis, et dummodo constet de identitate Corporis, seu Reliquiæ insignis illiusmet Sancti, qui reperitur in Martyrologio Romano descriptus: de ceteris autem Sanctis in prædicto Martyrologio non descriptis, aut quibus a S. Sede non fuerit specialiter concessum, Officia recitari, et Missas celebrari vetuerunt, non obstante quod ipsorum Corpora vel insignes Reliquiæ in Ecclesiis asserventur, quibus tamen ab Ordinariis locorum approbatis debitam Fidelium venerationem (prout hactenus servatum est) exhibendam esse censuerunt, sed absque Officio et Missa, sub pœnis de non satisfaciendo præcepto recitandi Officium, aliisque in Constitutione S. Pii V. contentis. Die 11 Augusti 1691; et Sanctissimus approbavit die 19 Octobris ejusdem anni 1691.

Loco ✝ Sigilli.

J. Vallemanus *S. R. C. Secret.*

DECRETA GENERALIA

CIRCA RUBRICAS.

Cum Sacrorum Rituum Congregationi demisse supplicatum fuerit sequentia dubia declarare:

Primum. An cum multis Congregationibus, Religionibus, sive Ecclesiis, vel Nationibus, concessum sit a Sancta Sede Apostolica, ut semel, vel pluries in singulis hebdomadis, vel mensibus, celebrentur varia Officia per annum, verbi gratia de SS. Sacramento, vel de Sanctis, in diebus non impeditis aliquo Festo duplici, vel Semiduplici, liceat ejusmodi Officia facere etiam in diebus sanctæ Quadragesimæ, Adventus, Vigiliarum, et Quatuor Temporum, etiamsi de his diebus nulla sit facta specialis mentio in aliquibus Officiorum concessionibus.

Secundum. An dies impeditus Festo Duplici vel Semiduplici pro dictis Officiis recitandis, intelligantur etiam dies, in quibus ponendum est Officium de Festo Duplici, vel Semiduplici translato; quemadmodum dicitur responsum fuisse olim a Sacra Congregatione: Quod scilicet Festum Duplex, vel Semiduplex etiam translatum, nec non dies octavæ sit dies impeditus respectu talium Officiorum.

Tertium. An Regulares absque speciali privilegio, sed sola communicatione privilegiorum aliarum Religionum possint addere nomen Sancti Fundatoris in Litaniis, et Confiteor, itemque recitare Officia et Missas concessas aliis Religionibus.

Sacrorum Rituum eadem Congregatio ad relationem Eminentissimi et Reverendissimi Domini Cardinalis Colloredo respondit:

Ad Primum. Negative, et hujusmodi indulta non habere locum in Feriis Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum, Vigiliarum, sive cum jejunio, sive absque jejunio, nec in Feria ij. Rogationum, nec in illa Feria, in qua secundum Rubricas sit reponendum Officium Dominicæ.

Ad Secundum. Affirmative.

Ad Tertium. Negative in omnibus.

Et ita declaravit, ac servari voluit, ac insuper ut Declarationes, seu Decreta prædicta omnibus innotescant, typis ea imprimi mandavit. Die 20 Martii 1706.

G. Card. Carpineus.

Loco ✝ Sigilli.

B. Inghirami, *Sac. Rit. Congreg. Secret.*

BREVIARIUM

ROMANUM.

BREVIARIUM

ROMANUM

EX DECRETO SACROSANCTI CONCILII TRIDENTINI RESTITUTUM,

S. PII V. PONTIFICIS MAXIMI

JUSSU EDITUM,

CLEMENTIS VIII. ET URBANI VIII.

AUCTORITATE RECOGNITUM

CUM OFFICIIS SANCTORUM

NOVISSIME PER SUMMOS PONTIFICES USQUE AD HANC DIEM CONCESSIS.

PARS HIEMALIS.

MECHLINIÆ,

H. DESSAIN, SUCCESSOR P. J. HANICQ,

SUMMI PONTIFICIS, S. CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE ET ARCHIEP. MECHL. TYPOGRAPHI.

M. D. CCC. LXI.

W. H. RYLANDS.

NOVA REFORMATA.

Pascha.	Ascensio.	Pentec.	Corpus Christi.	Dom. inter Pent. et Adv.	Prima Dñica Advent.
22 Mart.	30 Apr.	10 Maii	21 Maii	28	29 Nov.
29 Mart.	7 Maii	17 Maii	28 Maii	27	29
5 Apr.	14 Maii	24 Maii	4 Junii	26	29
12 Apr.	21 Maii	31 Maii	11 Junii	25	29
19 Apr.	28 Maii	7 Junii	18 Junii	24	29
23 Mart.	1 Maii	11 Maii	22 Maii	28	30 Nov.
30 Mart.	8 Maii	18 Maii	29 Maii	27	30
6 Apr.	15 Maii	25 Maii	5 Junii	26	30
13 Apr.	22 Maii	1 Junii	12 Junii	25	30
20 Apr.	29 Maii	8 Junii	19 Junii	24	30
24 Mart.	2 Maii	12 Maii	23 Maii	28	1 Dec.
31 Mart.	9 Maii	19 Maii	30 Maii	27	1
7 Apr.	16 Maii	26 Maii	6 Junii	26	1
14 Apr.	23 Maii	2 Junii	13 Junii	25	1
21 Apr.	30 Maii	9 Junii	20 Junii	24	1
25 Mart.	3 Maii	13 Maii	24 Maii	28	2 Dec.
1 Apr.	10 Maii	20 Maii	31 Maii	27	2
8 Apr.	17 Maii	27 Maii	7 Junii	26	2
15 Apr.	24 Maii	3 Junii	14 Junii	25	2
22 Apr.	31 Maii	10 Junii	21 Junii	24	2
26 Mart.	4 Maii	14 Maii	25 Maii	28	3 Dec.
2 Apr.	11 Maii	21 Maii	1 Junii	27	3
9 Apr.	18 Maii	28 Maii	8 Junii	26	3
16 Apr.	25 Maii	4 Junii	15 Junii	25	3
23 Apr.	1 Junii	11 Junii	22 Junii	24	3
27 Mart.	5 Maii	15 Maii	26 Maii	27	27 Nov.
3 Apr.	12 Maii	22 Maii	2 Junii	26	27
10 Apr.	19 Maii	29 Maii	9 Junii	25	27
17 Apr.	26 Maii	5 Junii	16 Junii	24	27
24 Apr.	2 Junii	12 Junii	23 Junii	23	27
28 Mart.	6 Maii	16 Maii	27 Maii	27	28 Nov.
4 Apr.	13 Maii	23 Maii	3 Junii	26	28
11 Apr.	20 Maii	30 Maii	10 Junii	25	28
18 Apr.	27 Maii	6 Junii	17 Junii	24	28
25 Apr.	3 Junii	13 Junii	24 Junii	23	28

TABELLA TEMPORARIA

An. Dom.	Litt. Dom.	Aur. Num.	Epactæ.	Septuag.	Dies Cinerum.	Pascha.
1861	f	19	xxviii	27 Jan.	13 Feb.	31 Mart.
1862	e	1	*	16 Feb.	5 Mart.	20 Apr.
1863	d	2	xi	1 Feb.	18 Feb.	5 Apr.
1864	c b	3	xxii	24 Jan.	10 Feb.	27 Mart.
1865	[illegible]	4	iii	12 Feb.	1 Mart.	16 Apr.
1866	g	5	xiv	28 Jan.	14 Feb.	1 Apr.
1867	f	6	xxv	17 Feb.	6 Mart.	21 Apr.
1868	e d	7	vi	9 Feb.	26 Feb.	12 Apr.
1869	c	8	xvii	24 Jan.	10 Feb.	28 Mart.
1870	b	9	xxviii	13 Feb.	2 Mart.	17 Apr.
1871	A	10	ix	5 Feb.	22 Feb.	9 Apr.
1872	g f	11	xx	28 Jan.	14 Feb.	31 Mart.
1873	e	12	i	9 Feb.	26 Feb.	13 Apr.
1874	d	13	xii	1 Feb.	18 Feb.	5 Apr.
1875	c	14	xxiii	24 Jan.	10 Feb.	28 Mart.
1876	b A	15	iv	13 Feb.	1 Mart.	16 Apr.
1877	g	16	xv	28 Jan.	14 Feb	1 Apr.
1878	f	17	xxvi	17 Feb.	6 Mart.	21 Apr.
1879	e	18	vii	9 Feb.	26 Feb.	13 Apr.
1880	d c	19	xviii	25 Jan.	11 Feb.	28 Mart.
1881	b	1	*	13 Feb.	2 Mart.	17 Apr.
1882	A	2	xi	5 Feb.	22 Feb.	9 Apr.
1883	g	3	xxii	21 Jan.	7 Feb.	25 Mart.
1884	f e	4	iii	10 Feb.	27 Feb.	13 Apr.
1885	d	5	xiv	1 Feb.	18 Feb.	5 Apr.
1886	c	6	xxv	21 Feb.	10 Mart.	25 Apr.
1887	b	7	vi	6 Feb.	23 Feb.	10 Apr.
1888	A g	8	xvii	29 Jan.	15 Feb.	1 Apr.
1889	f	9	xxviii	17 Feb.	6 Mart.	21 Apr.
1890	e	10	ix	2 Feb.	19 Feb.	6 Apr.
1891	d	11	xx	25 Jan.	11 Feb.	29 Mart.
1892	c b	12	i	14 Feb.	2 Mart.	17 Apr.
1893	A	13	xii	29 Jan.	15 Feb.	2 Apr.
1894	g	14	xxiii	21 Jan.	7 Feb.	25 Mart.
95	f	15	iv	10 Feb.	27 Feb.	14 Apr.

BREVIARIUM

ROMANUM.

W. H. RYLANDS.

FESTORUM MOBILIUM.

Anni Dñi.	Ascensio.	Pentec.	Corpus Christi.	Indictio.	Dom. post Pentec.	1. Dominica Adventus.
1861	9 Maii	19 Maii	30 Maii	4	27	1 Dec.
1862	29 Maii	8 Junii	19 Junii	5	24	30 Nov.
1863	14 Maii	24 Maii	4 Junii	6	26	29 Nov.
1864	5 Maii	15 Maii	26 Maii	7	27	27 Nov.
1865	25 Maii	4 Junii	15 Junii	8	25	3 Dec.
1866	10 Maii	20 Maii	31 Maii	9	27	2 Dec.
1867	30 Maii	9 Junii	20 Junii	10	24	1 Dec.
1868	21 Maii	31 Maii	11 Junii	11	25	29 Nov.
1869	6 Maii	16 Maii	27 Maii	12	27	28 Nov.
1870	26 Maii	5 Junii	16 Junii	13	24	27 Nov.
1871	18 Maii	28 Maii	8 Junii	14	26	3 Dec.
1872	9 Maii	19 Maii	30 Maii	15	27	1 Dec.
1873	22 Maii	1 Junii	12 Junii	1	25	30 Nov.
1874	14 Maii	24 Maii	4 Junii	2	26	29 Nov.
1875	6 Maii	16 Maii	27 Maii	3	27	28 Nov.
1876	25 Maii	4 Junii	15 Junii	4	25	3 Dec.
1377	10 Maii	20 Maii	31 Maii	5	27	2 Dec.
1878	30 Maii	9 Junii	20 Junii	6	24	1 Dec.
1879	22 Maii	1 Junii	12 Junii	7	25	30 Nov.
1880	6 Maii	16 Maii	27 Maii	8	27	28 Nov.
1881	26 Maii	5 Junii	16 Junii	9	24	27 Nov.
1882	18 Maii	28 Maii	8 Junii	10	26	3 Dec.
1883	3 Maii	13 Maii	24 Maii	11	28	2 Dec.
1884	22 Maii	1 Junii	12 Junii	12	25	30 Nov.
1885	14 Maii	24 Maii	4 Junii	13	26	29 Nov.
1886	3 Junii	13 Junii	24 Junii	14	23	28 Nov.
1887	19 Maii	29 Maii	9 Junii	15	25	27 Nov.
1888	10 Maii	20 Maii	31 Maii	1	27	2 Dec.
1889	30 Maii	9 Junii	20 Junii	2	24	1 Dec.
1890	15 Maii	25 Maii	5 Junii	3	26	30 Nov.
1891	7 Maii	17 Maii	28 Maii	4	27	29 Nov.
1892	26 Maii	5 Junii	16 Junii	5	24	27 Nov.
1893	11 Maii	21 Maii	1 Junii	6	27	3 Dec.
1894	3 Maii	13 Maii	24 Maii	7	28	2 Dec.
1895	23 Maii	2 Junii	13 Junii	8	25	1 Dec.

W. H. RYLANDS.

FEBRUARIUS.

Cyclus Epact.	Littera Dom.		Dies mensis	
xxix	d	Kal.	1	Ignatii episcopi et martyris. duplex.
xxviij	e	iv	2	Purificatio B. M. V. dup. 2. cl.
xxvij	f	iij	3	Blasii episcopi et martyris.
25. xxvj	g	Prid.	4	Andreæ Corsini episcopi et confessoris. duplex.
xxv.xxiv.	A	Non.	5	Agathæ virginis et martyris. duplex.
xxiij	b	viij	6	Dorotheæ virg. et martyris.
xxij	c	vij	7	Romualdi abbatis. duplex.
xxj	d	vj	8	Joannis de Matha confessoris. duplex.
xx	e	v	9	Apolloniæ virg. et mart.
xix	f	iv	10	Scholasticæ virginis. duplex.
xviij	g	iij	11	
xvij	A	Prid.	12	
xvj	b	Idib.	13	
xv	c	xvj	14	Valentini presbyteri et martyris.
xiv	d	xv	15	Faustini et Jovitæ mart.
xiij	e	xiv	16	
xij	f	xiij	17	
xj	g	xij	18	Simeonis episc. et martyris.
x	A	xj	19	
ix	b	x	20	
viij	c	ix	21	
vij	d	viij	22	Cathedra S. Petri Antiochiæ. duplex majus.
vj	e	vij	23	Petri Damiani episc. conf. et doctoris. duplex. Comm. Vigiliæ.
v	f	vj	24	Matthiæ apostoli. dupl. 2. cl.
iv	g	v	25	
iij	A	iv	26	
ij	b	iij	27	
j	c	Prid.	28	

In anno Bissextili Februarius est dierum **29**, et Festum S. Matthiæ celebratur **25** Februarii, et bis dicitur **Sexto Kalendas**, id est die **24** et die **25**, et littera Dominicalis, quæ assumpta fuit in mense Januario, mutatur in præcedentem, ut si in Januario Littera Dominicalis fuerit A, mutatur in præcedentem, quæ est **g**, etc. et Littera **f** bis servit **24** et **25**.

W. H. RYLANDS.

APRILIS.

Cyclus Epact.	Littera Dom.		Dies mensis.	
xxix	g	Kal.	1	
xxviij	A	iv	2	Francisci de Paula conf. dup.
xxvij	b	iij	3	
25. xxvj	c	Prid.	4	Isidori episc., confessoris et doctoris. dup.
xxv. xxiv	d	Non.	5	Vincentii Ferrerii confessoris. duplex.
xxiij	e	viij	6	
xxij	f	vij	7	
xxj	g	vj	8	
xx	A	v	9	
xix	b	iv	10	
xviij	c	iij	11	Leonis papæ, conf. et doct. duplex. * Dominica tertia post Pascha. Festum Patrocinii S. Joseph dup. 2. cl.
xvij	d	Prid.	12	
xvj	e	Idib.	13	Hermenegildi mart. semidupl.
xv	f	xviij	14	Tiburtii, Valeriani et Maximi martyrum.
xiv	g	xvij	15	
xiij	A	xvj	16	
xij	b	xv	17	Aniceti papæ et martyris.
xj	c	xiv	18	
x	d	xiij	19	
ix	e	xij	20	
viij	f	xj	21	Anselmi episc. conf. et doct. duplex.
vij	g	x	22	Soteris et Caji pont. et MM. semiduplex
vj	A	ix	23	Georgii mart. semiduplex.
v	b	viij	24	Fidelis a Sigmaringa martyris. duplex
iv	c	vij	25	Marci Evangelistæ. dup. 2. cl.
iij	d	vj	26	Cleti et Marcellini pont. et mart. semiduplex.
ij	e	v	27	
j	f	iv	28	Vitalis mart.
*	g	iij	29	Petri mart. duplex.
xxix	A	Prid.	30	Catharinæ Senensis virginis. duplex.

W. H. RYLANDS.

Cyclus Epact.	Littera Dom.		Dies mensis.	
xxvij	e	Kal.	1	
25. xxvj	f	iv	2	Marcellini, Petri, atque Erasmi martyrum.
xxv. xxiv	g	iij	3	
xxiij	A	Prid.	4	Francisci Caracc. conf. duplex.
xxij	b	Non.	5	
xxj	c	viij	6	Norberti episc. et conf. duplex.
xx	d	vij	7	
xix	e	vj	8	
xviij	f	v	9	Primi et Feliciani martyrum.
xvij	g	iv	10	Margaritæ reginæ Scot. semid.
xvj	A	iij	11	Barnabæ apostoli. duplex majus.
xv	b	Prid.	12	Joannis a S. Facundo conf. duplex. Comm. SS. Basilidis, etc.
xiv	c	Idib.	13	Antonii de Padua conf. duplex.
xiij	d	xviij	14	Basilii Magni episc., conf. et doct. duplex.
xij	e	xvij	15	Viti, Modesti atque Crescentiæ martyrum.
xj	f	xvj	16	
x	g	xv	17	
ix	A	xiv	18	Marci et Marcelliani mart.
viij	b	xiij	19	Julianæ de Falconeriis virg. duplex Comm. SS. Gervasii et Protasii martyrum.
vij	c	xij	20	Silverii papæ et martyris.
vj	d	xj	21	Aloysii Gonzagæ conf. duplex.
v	e	x	22	Paulini episc. et conf.
	f	ix	23	Vigilia.
iij	g	viij	24	Nativitas S. Joannis Baptistæ. dupl. 1. cl.
ij	A	vij	25	Gulielmi abb. duplex. Com. Oct.
	b	vj	26	Joannis et Pauli mart. duplex. Comm. Oct.
	c	v	27	De Oct. Nativit. S. Joannis.
xxix	d	iv	28	Leonis papæ et conf. semid. Comm. Oct. et Vigiliæ.
xxviij	e	iij	29	Petri et Pauli apost. dupl. 1. cl.
xxvij	f	Prid.	30	Commem. S. Pauli apostoli. duplex cum Commem. S. Petri et Oct. S. Joannis.

W. H. RYLANDS.

Cyclus Epact.	Littera Dom.		Dies mensis.	
xxv. xxiv	c	Kal.	1	Petri ad Vincula. dup. maj. Comem. SS. Machabæorum. mart.
xxiij	d	iv	2	Alph. Mariæ de Lig. E. et C. dup. Com. S. Stephani P. et M.
xxij	e	iij	3	Inventio S. Stephani prot. semid.
xxj	f	Prid.	4	Dominici confessoris. duplex.
xx	g	Non.	5	Dedic. S. Mariæ ad Nives. dup. maj.
xix	A	viij	6	Transfiguratio Dñi. dup. maj. Com. SS. Xysti etc. Mart.
xviij	b	vij	7	Cajetani Thienæi conf. duplex. Com. S. Donati ep. et mart.
xvij	c	vj	8	Cyriaci, Largi et Smaragdi mart. semid.
xvj	d	v	9	Vigilia. Com. S. Romani mart.
xv	e	iv	10	Laurentii martyris. dup. 2. cl.
xiv	f	iij	11	De Oct. Com. SS. Tiburtii et Susannæ mart.
xiij	g	Prid.	12	Claræ virg. duplex. Com. Oct.
xij	A	Idib.	13	De Oct. Comm. SS. Hippolyti et Cassiani martyrum.
xj	b	xix	14	De Oct. Comm. Vigil. et S. Eusebii confessoris.
x	c	xviij	15	Assumptio B. M. V. dup. 1. cl. * Dom. infra Oct. Ass. Festum S. Joachim conf. dup. maj.
ix	d	xvij	16	Hyacinthi conf. dup. Cóm. Oct.
viij	e	xvj	17	Octava S. Laurentii. duplex. Comm. Oct. Assumpt.
vij	f	xv	18	De Oct. Com. S. Agapiti mart.
vj	g	xiv	19	De Octava.
v	A	xiij	20	Bernardi abbatis et D. dup. Com. Oct.
iv	b	xij	21	Joannæ Franc. dup. Com. Oct.
iij	c	xj	22	Oct. Assumpt. B. M. dup. Com. SS. Timothei, etc. mart.
ij	d	x	23	Philippi Ben. C. dup. Com. Vig.
j	e	ix	24	Bartholomæi apost. d. 2. cl. Romæ 25.
*	f	viij	25	Ludovici Reg. Fr. C. sem. In Gallia. duplex. Rom. 26.
xxix	g	vij	26	Zephyrini papæ et martyris.
xxviij	A	vj	27	Josephi Calasanctii conf. dup.
xxvij	b	v	28	Augustini episc., conf. et doct. dup. Com. S. Hermetis mart.
xxvj	c	iv	29	Decollatio S. Joannis Baptistæ. dup. maj. Com. S. Sabinæ mart.
25. xxv	d	iij	30	Rosæ virg. Limanæ. duplex. Comm. S. Felicis etc. mart.
xxiv	e	Prid.	31	Raymundi Nonnati conf. dup.

W. H. RYLANDS.

OCTOBER.

Cyclus Epact.	Littera Dom.		Dies mensis.	
				* Dominica j. Festum SS. Rosarii B. M. V. dup. maj.
xxij	A	Kal.	1	Remigii ep. et conf. sem. ad lib. vel simplex de præcepto. In Gallia. duplex.
xxj	b	vj	2	Angelorum Custodum. dupl.
xx	c	v	3	
xix	d	iv	4	Francisci confessoris. duplex.
xviij	e	iij	5	Placidi et Sociorum mart.
xvij	f	Prid.	6	Brunonis confessoris. duplex.
xvj	g	Non.	7	Marci papæ et confessoris. Com. SS. Sergii etc. martyrum.
xv	A	viij	8	Birgittæ viduæ. duplex.
xiv	b	vij	9	Dionysii, Rustici et Eleutherii martyrum. semiduplex.
xiij	c	vj	10	Francisci Borgiæ confessoris. semiduplex.
xij	d	v	11	
xj	e	iv	12	
x	f	iij	13	Eduardi regis conf. semidup.
ix	g	Prid.	14	Callisti papæ et mart. duplex
viij	A	Idib.	15	Teresiæ virginis. duplex.
vij	b	xvij	16	
vj	c	xvj	17	Hedwigis viduæ. semiduplex.
v	d	xv	18	Lucæ evangelistæ. dup. 2. cl.
iv	e	xiv	19	Petri de Alcantara confessoris. duplex.
iij	f	xiij	20	Joannis Cantii conf. duplex.
ij	g	xij	21	Hilarionis abb. Com. SS. Ursulæ et Soc. virg. et mart.
j	A	xj	22	
*	b	x	23	
xxix	c	ix	24	
xxviij	d	viij	25	Chrysanthi et Dariæ martt.
xxvij	e	vij	26	Evaristi papæ et martyris.
xxvj	f	vj	27	Vigilia.
xxv	g	v	28	Simonis et Judæ apostolorum. dup. 2. cl.
25. xxiv	A	iv	29	
xxiij	b	iij	30	
xxij	c	Prid.	31	Vigilia.

W. H. RYLANDS.

DECEMBER.

Cyclus Epact.	Littera Dom		Dies mensis.	
xx	f	Kal.	1	
xix	g	iv	2	Bibianæ virg. et mart. semid.
xviij	A	iij	3	Francisci Xaverii conf. dup.
xvij	b	Prid.	4	Petri Chrysologi, episc. conf. et doctoris. duplex. Commemoratio S. Barbaræ virg. et mart.
xvj	c	Non.	5	Sabbæ abb. comm.
xv	d	viij	6	Nicolai ep. et conf. duplex.
xiv	e	vij	7	Ambrosii episc., confessoris et doctoris. duplex.
xiij	f	vj	8	Immac. Concept. B. M. V. dup. 2. cl.
xij	g	v	9	De Octava.
xj	A	iv	10	De Oct. Com. S. Melchiadis.
x	b	iij	11	Damasi papæ et confessoris. sem. Com. Oct.
ix	c	Prid.	12	De Octava.
viij	d	Idib.	13	Luciæ virg. M. dup. Comm. Oct.
vij	e	xix	14	De Octava.
vj	f	xviij	15	Oct. Imm. Conceptionis. dupl.
v	g	xvij	16	Eusebii ep. et mart. semid.
iv	A	xvj	17	
iij	b	xv	18	
ij	c	xiv	19	
j	d	xiij	20	Vigilia.
*	e	xij	21	Thomæ apostoli. duplex 2. cl.
xxix	f	xj	22	
xxviij	g	x	23	
xxvij	A	ix	24	Vigilia.
xxvj	b	viij	25	Nativitas D. N. Jesu Christi. duplex 1. classis.
5. xxv	c	vij	26	Stephani protomartyris. duplex 2. classis. Com. Oct.
xxiv	d	vj	27	Joannis apost. et evang. dup. 2. cl. Com. Octavarum.
xxiij	e	v	28	SS. Innocentium. duplex 2. classis. Com. Octavarum.
xxij	f	iv	29	Thomæ Cantuar. episc. et mart. semid. Comm. Octavarum.
xxj	g	iij	30	De Dom. infra Oct. Nat. vel de Oct. cum Com. Octavarum.
9. xx	A	Prid.	31	Silvestri papæ et conf. duplex. Commem. Octavarum.

Hæc Epacta **19.** nigra nunquam est in usu, nisi quando eodem anno occurrit cum Aureo numero **xix**

W. H. RYLANDS.

3. Habet tantum j. Vesperas, in quibus dicuntur Psalmi feriales, et a Capitulo fit de Festo, nisi cum eo concurrat Officium novem Lectionum, quia tunc de eo fit sola commemoratio, ut dicetur in Rubrica de Concurrentia Officii, et ejus Officium terminatur ad Nonam, et nihil amplius fit de eo, nec commemoratio.

4. Ad Matutinum post Invitatorium et Hymnum de Festo, dicitur unum tantum Nocturnum cum duodecim Psalmis, ut in Psalterio, secundum Feriam quæ occurrit, et tres Lectiones leguntur, ut infra in Rubrica de Lectionibus habetur.

5. Quomodo sit ordinandum Officium Simplex ad Vesperas, Matutinum et alias Horas, item et de Antiphonis, Versibus, Responsoriis, et aliis, ac quando Preces, et Suffragia de Sanctis dicenda sint, habentur inferius propriæ Rubricæ.

IV. De Dominicis.

De Dominica semper fit Officium in Dominicis Adventus, et in Dominicis a Septuagesima usque ad Dominicam in Albis inclusive, quocumque Festo Duplici, vel Semiduplici adveniente: quia tunc Festum transfertur (ut in Rubrica de Translatione Festorum dicetur) nisi illud Festum sit de principali Titulo, vel Patrono alicujus Ecclesiæ, vel loci, aut Dedicatione propriæ Ecclesiæ: quia tunc de hujusmodi Festo fit tantum in Ecclesia, vel loco, cujus est Titulus vel Patronus, vel Dedicatio cum commemor. Dominicæ; quibusdam Dominicis exceptis, ut dicetur in Rubrica de Commemorationibus, in aliis Dominicis per annum fit de Dominica, quando in eis non occurrit Festum Duplex: quia tunc fit de Duplici cum commemoratione Dominicæ in utrisque Vesperis et Laudibus: et ad Matutinum legitur nona Lectio de Homilia Dominicæ, ut dicetur in Rubrica de Commemorationibus. Si Semiduplex eodem die occurrat, transfertur, ut dicetur in Rubrica de Translatione Festorum.

2. De Dominicis infra Octavas Nativitatis, Epiphaniæ, Ascensionis, et Corporis Christi occurrentibus, Officium fit sicut infra Octavam, et in Proprio de Tempore, cum commemoratione Octavæ, et sine Precibus et Suffragiis Sanctorum. In Dominicis vero quæ occurrunt infra alias Octavas, totum Officium fit de Dominica, ut in Psalterio, et in Proprio de Tempore, cum commemoratione Octavæ, omissis etiam dictis Precibus et Suffragiis, ut supra. De Dominica occurrente in die octava fit commemoratio, sicut dictum est, quando in ea fit de Festo Duplici, præterquam in die octava Epiphaniæ, in qua nihil fit de Dominica, quia ejus Officium ponitur in Sabbato præcedenti.

3. Positum est autem Officium sex Dominicarum post Epiphaniam et viginti quatuor post Pentecosten, ut compleatur numerus triginta Dominicarum, quæ esse possunt ab Epiphania usque ad Septuagesimam, et a Pentecoste usque ad Adventum; ne ulla ex his Dominicis vacet, quin saltem de ea fiat commemoratio. Nam quæ aliquando supersunt post Epiphaniam ante Septuagesimam, ponuntur post xxiij. a Pentecoste, hoc ordine.

4. Si Dominicæ post Pentecosten fuerint xxv. Dominica xxiv. post Penteco ten erit quæ est vj. post Epiphaniam. Si fuerint xxvj. Dominica xxiv. erit quæ est v. et xxv. quæ est vj. Si fuerint xxvij. Dominica xxiv. erit quæ est iv. et xxv. quæ est v. et xxvj. erit vj. Si fuerint xxviij. Dominica xxiv. erit iij. et xxv. erit iv. et xxvj. erit v. et xxvij. erit vj. et ultimo loco semper ponitur, quæ in ordine est xxiv. post Pentecosten, etiam si post Pentecosten aliquando non sint nisi xxiij. Dominicæ. Tunc enim xxiv. ponitur loco xxiij. et Officium xxiij. ponitur in præcedenti Sabbato, quod non sit impeditum Festo novem Lectionum: alioquin in alia præcedenti die similiter non impedita, in qua fiat Officium de Feria, cum commemorat. Festi Simplicis, si occurrat: et in ea leguntur tres Lectiones de Homilia Dominicæ, omissis Lectionibus Scripturæ illius Feriæ, et in Laudibus dicatur Antiphona ad Benedictus, et Oratio de Dominica xxiij. Quod si tota Hebdomada impedita sit Festis novem Lectionum, etiam translatis, vel aliqua Octava; tunc in Sabbato legatur nona Lectio de Homilia Dominicæ xxiij. et de ea fiat commemoratio in Laudibus tantum, cum Antiphona et Oratione propria.

5. Cum vero interdum contingat, ut Dominica iij. vel iv. vel v. vel vj. post Epiphaniam supersit, nec possit poni etiam post xxiij. a Pentecoste, tunc de ea fit Officium in Sabbato ante Dominicam Septuagesimæ, ut dictum est supra numero præcedenti.

6. De Dominica ij. post Epiphaniam, quando Septuagesima venerit immediate post Octavam Epiphaniæ, quomodo agendum sit Officium, habetur in propria Rubrica ante Dominicam j. post Epiphaniam.

7. Cum autem in Proprio de Tempore dicitur aliqua Dominica esse prima mensis, in qua primo ponitur initium libri de Scriptura cum sua historia, id est cum Responsoriis, animadvertendum est, eam dici primam Dominicam mensis, quæ venit in Kalendis illius mensis, vel est proximior Kalendis, hoc modo: Si Kalendæ venerint in ij. et iij et iv. Feria, Dominica prima mensis erit quæ præcedit Kalendas, licet veniat in præcedenti mense: si autem Kalendæ venerint in v. et vj. Feria et in Sabbato, prima Dominica erit quæ sequitur post ipsas Kalendas. Dominica autem prima Adventus non sumitur ea, quæ est proximior Kalendis Decembris, sed Festo S. Andreæ, vel quæ venerit in ipso Festo.

8. Officium Dominicæ fit Semiduplex, et incipit a j. Vesperis in Sabbato: et habet totum Officium integrum usque ad Completorium Dominicæ inclusive, nisi cum aliquo concurrat, ut dicetur in Rubrica de Concurrentia Officii.

9. Ad Matutinum dicuntur tres Nocturni cum Psalmis, ut in Psalterio; et leguntur novem Lectiones, ut in Proprio de Tempore.

10. Quomodo autem sit ordinandum ejus Officium, insuper et de Lectionibus, Responsoriis, et aliis, et quomodo initia librorum Scripturæ cum sua historia sint ponenda, habentur de singulis inferius propriæ Rubricæ.

W. H. RYLANDS.

2. In Pascha Resurrectionis, et Pentecostes Officium Octavæ terminatur in Sabbato sequenti ad Nonam.

3. Infra Octavas fit de Festis Duplicibus et Semiduplicibus occurrentibus, ac etiam translatis, ut dicetur infra de Translatione Festorum, num. 5. cum commemorat. Octavæ: nisi illa Festa sint de solemnioribus enumeratis in sequenti Rubrica de Commemorationibus, in quibus nulla fit commemoratio de Octava: exceptis Octavis Nativitatis, Epiphaniæ, et Corporis Christi, de quibus fit semper commemoratio, quocumque Festo in illis occurrente. Infra Octavas autem Paschæ et Pentecostes non fit de Festo aliquo, etiam principali Patrono, vel Titulari Ecclesiæ, vel Dedicatione ejusdem, sed transfertur post Octavam. Infra Octavam Epiphaniæ fit tantum de Patrono, vel Titulari Ecclesiæ, et de Dedicatione ejusdem (non tamen in die octava) cum commemoratione Octavæ. Infra Octavam Corporis Christi fit tantum de Duplicibus, non tamen de translatis, nisi fuerint j. vel ij. classis, cum commemoratione Octavæ: de Semiduplicibus vero infra eam non fit, sed transferuntur post Octavam, ut dicetur in Rubrica de Translatione Festorum. De Simplicibus infra quascumque Octavas occurrentibus fit tantum commemoratio, præterquam in duobus diebus post Pascha et Pentecosten, ut dicetur in sequenti Rubrica de Commemorationibus. De Dominicis infra Octavas occurrentibus fit Officium, ut dictum est supra in Rubrica de Dominicis. Si duæ Octavæ simul occurrant (ut Octava sancti Joannis Baptistæ, et Octava Corporis Christi, vel Octava Patroni, vel Titularis Ecclesiæ cum alia Octava) quando non erunt celebranda Festa novem Lectionum, vel dies Dominicus, fiet Officium de digniori, cum commemoratione alterius. De die autem octava cujuscumque Festi fit totum Officium Duplex, cum commemoratione diei infra aliam Octavam. De Festis occurrentibus in die octava servetur quod dicitur in Rubrica de Translatione Festorum.

4. Officium de Octava fit cum tribus Nocturnis: novem scilicet Psalmis, et novem Lectionibus (exceptis Octavis Paschæ et Pentecostes, in quibus fit cum uno Nocturno, ut suis locis ponitur) et omnia dicuntur sicut in die Festi, præter Lectiones: quarum primæ tres semper sunt de Scriptura occurrente in Officio de Tempore, præterquam infra Octavam Assumptionis beatæ Mariæ, in qua singulis diebus positæ sunt Lectiones propriæ de Canticis canticorum: aliæ Lectiones ij. et iij. Nocturni dicuntur quæ infra Octavam positæ sunt. Infra Octavam vero Patroni vel Titularis Ecclesiæ, aut alterius Festi, quod in aliquibus Ecclesiis consuevit cum Octava celebrari, si apud illas Ecclesias non habentur propriæ et approbatæ Lectiones pro ij. et iij. Nocturno infra Octavam, repetantur Lectiones positæ in Communi Sanctorum, si de Sanctis fiat Octava, alioquin Lectiones diei Festi.

5. Infra Octavam Officium fit Semiduplex, in die Octava Duplex, in Vesperis infra Octavam omnia dicuntur sicut in ij. Vesperis Festi; et in j. Vesperis diei octavæ omnia sicut in j. Vesperis Festi, nisi aliter in propriis locis notetur.

6. Infra Octavas non fiunt Suffragia consueta de Sanctis, nec dicuntur Preces ad Primam et Completorium, etiam si fiat Officium de Dominica, vel Festo Semiduplici. In aliis, quomodo sit ordinandum Officium de Octava, habentur inferius propriæ Rubricæ.

VIII. De Officio sanctæ Mariæ in Sabbato.

In omnibus Sabbatis per annum extra Adventum et Quadragesimam, ac nisi Quatuor Tempora aut Vigiliæ occurrant, vel nisi fieri debeat de Feria propter Officium alicujus Dominicæ aliquando infra Hebdomadam ponendum, ut in Rubrica de Dominicis dictum est; et nisi fiat Officium novem Lectionum, vel de Octava Paschæ et Pentecostes, semper fit Officium de S. Maria, eo modo quo fit de Festo Simplici, quemadmodum circa finem Breviarii disponitur. De Festo autem Simplici in Sabbato occurrente fit tantum commemoratio.

2. Cum vero supradictis diebus fieri non potest Officium de sancta Maria, nulla etiam fit commemoratio de ea propter Sabbatum, sed tantum in Semiduplicibus (quando ejus Officium parvum non dicitur) fit consueta ejus commemoratio per annum cum aliis Suffragiis positis in Psalterio post Vesperas Sabbati.

3. Ejus Officium in Sabbato incipit Feria vj. ad modum Festi Simplicis, a Capitulo, et terminatur ad Nonam Sabbati. Si autem Feria vj. occurrat Officium novem Lectionum, in Vesperis fit tantum commemoratio de S. Maria cum Antiphona, Versu, et Oratione, quæ habentur in Officio ejus in Sabbato, nisi illud Officium novem Lectionum sit de eadem B. Maria, quia tunc nulla alia commemoratio de ea facienda est.

4. Ad Matutinum post Invitatorium et Hymnum de S. Maria, dicitur unum Nocturnum cum xij. Psalmis ferialibus, ut in Psalterio. Versus de S. Maria, j. et ij. Lectio ex Scriptura de Tempore occurrente, iij. Lectio, et alia omnia tam in Matutino, quam in Laudibus et Horis, ut in Officio S. Mariæ in Sabbato assignantur.

5. Dicuntur Preces Dominicales ad Primam et Completorium: et fiunt Suffragia consueta de Apostolis et de Pace, et tempore Paschali sola commemoratio de Cruce, ut in secunda Feria post Octavam Paschæ. Post Nonam nihil fit de ea, nisi consueta ejus commemoratio cum aliis Suffragiis, quando dicenda sunt in Officio de Dominica.

IX. De Commemorationibus.

Commemorationes fiunt de Festis Simplicibus, quando in eorum diebus incidit Festum novem Lectionum, etiam translatum, vel Dominica, vel Octava, vel Sabbatum, et quando fieri debet de Feria, ut ponatur Officium alicujus Dominicæ, quæ eo anno supersit.

2. De Feriis Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum, Vigiliarum, et secunda Rogationum, fit commemoratio, quando Festum novem Lectionum in illis Feriis occurrit. Si Simplex Festum in eisdem Feriis occurrat, Officium fit de Feria et commemoratio de Festo Simplici.

BREVIARIUM

ROMANUM.

BREVIARIUM

ROMANUM

EX DECRETO SACROSANCTI CONCILII TRIDENTINI RESTITUTUM,

S. PII V. PONTIFICIS MAXIMI

JUSSU EDITUM,

CLEMENTIS VIII. ET URBANI VIII.

AUCTORITATE RECOGNITUM

CUM OFFICIIS SANCTORUM

NOVISSIME PER SUMMOS PONTIFICES USQUE AD HANC DIEM CONCESSIS.

PARS HIEMALIS.

MECHLINIÆ,

H. DESSAIN, SUCCESSOR P. J. HANICQ,

SUMMI PONTIFICIS, S. CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE ET ARCHIEP. MECHL. TYPOGRAPHI.

M. D. CCC. LXI.

qui habet ultimum Versum proprium) dicitur, Jesu, tibi sit gloria, Qui natus es de Virgine, ut in ejus Officio parvo, etiam si dicantur Hymni de Sanctis, qui infra Octavas prædictas celebrantur, dummodo Hymni illi sint ejusdem metri, nec habeant ultimum Versum proprium, ut Hymnus sanctæ Crucis ad Vesperas, et plurimorum Martyrum ad Matutinum.

5. In Epiphania Domini, et per Octavam in fine omnium Hymnorum, dicitur, Jesu, tibi sit gloria, qui apparuisti gentibus.

6. A Dominica in Albis usque ad Ascensionem, in Pentecoste, et per Octavam, in fine omnium Hymnorum dicitur, Deo Patri sit gloria, et Filio qui a mortuis; etiam in Festis Sanctorum eodem tempore Paschali occurrentium, dummodo Hymni sint ejusdem metri, nec habeant ultimum Versum proprium, qui non mutatur, ut supra.

7. In Ascensione autem usque ad Pentecosten (præterquam in Hymno, Salutis humanæ Sator) dicitur: Jesu, tibi sit gloria, Qui victor in cœlum redis; similiter etiam in Festis tunc occurrentibus.

8. In Transfiguratione Domini dicitur: Jesu, tibi sit gloria, Qui te revelas parvulis. Aliis temporibus terminantur Hymni, ut suis locis ponitur.

XXI. De Antiphonis.

Ad omnes Horas nocturnas et diurnas semper cum Psalmis dicuntur Antiphonæ, vel una, vel plures, pro diversitate Officii et Horarum.

2. Si de Tempore fiat Officium, id est, de Dominica aut Feria, dicuntur Antiphonæ, ut in Psalterio, quæ cum Psalmis positæ in Vesperis Dominicæ et Feriarum, in Completorio et in Nocturnis (etiam quando fit Officium de Festo trium Lectionum, id est, Simplici) numquam mutantur, nisi tempore Paschali; in quo dicitur una tantum Antiphona, Alleluia: excepto etiam tempore Adventus, in quo ad Vesperas et Nocturnos Dominicæ ponuntur Antiphonæ propriæ. In Laudibus, et aliis Horis mutantur pro diversitate temporum, ut in Proprio de Tempore habentur: cum vero non assignantur propriæ, semper dicuntur quæ positæ sunt in Psalterio.

3. Antiphonæ, quæ in Proprio de Tempore in Sabbatis ponuntur ad Magnificat pro prima Dominica alicujus mensis, sumendæ sunt ex ea Dominica, quæ est proximior Kalendis, vel est in Kalendis illius mensis; ut dictum est supra in Rubrica de Dominicis, ac etiam in Rubrica mensis Augusti: et semper in Sabbato ponitur Antiphona ad Magnificat, quæ contigua est libro Scripturæ in Dominica ponendo.

4. In Festis novem Lectionum ad Vesperas dicuntur Antiphonæ de Laudibus, nisi propriæ in Vesperis assignentur. Ad Horas similiter, tam in Officio de Tempore, quam de Sanctis, quando habentur propriæ in Laudibus, et aliæ propriæ non fuerint ad Horas, sumuntur ex Laudibus, quarta prætermissa, hoc ordine: Ad Primam, prima: ad Tertiam, secunda: ad Sextam, tertia: ad Nonam, quinta.

5. In Feriis Adventus, quæ non habent in Laudibus Antiphonas proprias, sumuntur Horas ex Laud. Dominicæ præcedentis. vero in Laudibus Feriarum fuerint propr sumuntur ex ipsis Laudibus.

6. Tempore Paschali, in Officio tam nove quam trium Lectionum, Psalmi cujuslibet cturni dicuntur sub unica Antiphona, Officio convenit, ut suis locis ponitur: et fine omnium Antiphonarum additur Allelu quando in illis non habetur. A Septuages usque ad Pascha, ubi habetur Alleluia, tace neque aliud ejus loco dicitur.

7. In Duplicibus ad Vesperas, Matutinu et Laudes tantum, Antiphonæ dicuntur Psalmos vel Cantica integræ, et Psalmos vel Cantica integræ repetuntur aliis Horis, et in Officio non Duplici, in p cipio Psalmi vel Cantici inchoatur tantum tiphona, deinde in fine integra dicitur. quando Antiphona sumitur ex principio Ps vel Cantici, et incipit sicut Psalmus vel C ticum, post Antiphonam non repetitur pri pium Psalmi vel Cantici; sed continuatur q sequitur in Psalmo vel Cantico, ab eo lo ubi secundum ritum diei desinit Antipho nisi discontinuetur per Alleluia.

8. Antiphonis propriis, tam in Officio Tempore, quam de Sanctis, semper ced quæ habentur in Psalterio, et in Comm Sanctorum.

9. Quando fit aliqua commemoratio, sem dicitur Antiphona ante Orationem cum Ver quæ sumitur ex Officio, quod convenit de quo fit commemoratio: ita ut in Vesp sumatur Antiphona quæ assignatur ad Ma ficat, in Laudibus quæ ad Benedictus, Versibus qui habentur post Hymnum.

10. Antiphonæ S. Mariæ positæ in Completorii, dicuntur ut inferius in pro Rubrica disponitur.

XXII. De Psalmis.

Psalmi in Officio de Tempore per om Horas in Dominicis et Feriis dicuntur modo, quo distributi sunt in Psalterio: aliquando aliter in Proprio de Tempore signe In Festis autem dicuntur ut in propriis signantur: alioquin, ut in Communi Sanctor

2. Psalmi ad Laudes de Dominica, Cantico Benedicite, dicuntur in omnibus F per annum, et in Feriis temporis Pasch

3. Psalmus, Confitemini, dicitur ad Prim cum aliis Psalmis in Psalterio assignatis omnibus Dominicis (quando Officium fit de minica ut in Psalterio: etiam in Domin quæ occurrunt infra Octavas Sanctorum) a te Dominica post Pentecosten inclusive, us ad Nativitatem Domini exclusive; et a secu Dominica post Epiphaniam inclusive, us ad Septuagesimam exclusive, a Septuage autem usque ad Pascha, ejus loco di Psalmus, Dominus regnavit, quia Psalm Confitemini, tunc dicitur ad Laudes post mum, Miserere, ut suo loco ponitur. Dominicis vero temporis Paschalis a Dom in Albis inclusive, usque ad Ascensionem clusive, dicuntur tantum tres Psalmi si Festis, addito Symbolo S. Athanasii. Alii Ps

SUMMA BULLARUM

SUMMORUM PONTIFICUM,

PRO EDITIONE HUJUS BREVIARII.

PIUS V. Bulla, quæ incipit : Quod a nobis, data Romæ septimo Idus Julii anno 1568, significat causam edendi hujus Breviarii, nempe ad tollendam orandi varietatem.

Enarrat ea, quæ in hac re præstitere Paulus et Pius nomine Quarti, et quam ipse adhiberi operam curavit, ex Decreto Concilii Tridentini.

Tollit, et abolet omnino Breviarium a Cardinale S. Crucis compositum, quod erat brevissimum. Item alia Breviaria Romana, et alia, quæ ex institutione, vel consuetudine legitima non superant ducentos annos.

Permittit tamen ut antiquiora ducentis annis possint mutari in hoc Breviarium, iis omissis, si Episcopus, et universum Capitulum consentiant.

Revocat omnes permissiones, consuetudines, statuta, privilegia, licentias et indulta precandi et psallendi more et ritu prædictorum Breviariorum suppressorum.

Præcipit observari hoc Breviarium in toto orbe, cum exceptione 200 annorum, de quo supra.

Statuit in eo nihil mutandum, addendum, et detrahendum.

Obligat quosque, qui tenentur Horas Canonicas recitare, ut hoc utantur Breviario, alias non satisfaciant muneri suo.

Jubet omnibus Prælatis, ut hoc introducant tam in choro, quam extra chorum.

Tollit peccati obligationem, quæ erat, recitandi in choro Officium parvum B. M. V. et Defunctorum, Psalmos Pœnitentiales, et Graduales, juxta Rubricas Breviarii.

Hortatur, ut recitentur eadem, propositis indulgentiis dierum centum recitantibus Officium parvum B. M. V. et Defunctorum : quinquaginta recitantibus Psalmos Pœnitentiales et Graduales, quando Rubricæ ea præscribant.

Non tamen tollit laudabilem consuetudinem, ubi est, recitandi Officium parvum B. M. V. in choro, imo eamdem confirmat, et tandem tempus decernit obligationis ad usum Breviarii post ejusdem publicationem.

CLEMENS VIII. Bulla quæ incipit : Cum in Ecclesia, data Romæ die x. Maji anno 1602 declarat, se per viros pios et eruditos Breviarium Romanum a Pio V. editum, et progressu temporis in multis depravatum, examinasse, et in statum pristinum restituisse : illudque sic restitutum in Typographia Vaticana imprimi, et divulgari jussisse. Prohibet ne alibi imprimatur nisi juxta exemplar Vaticanum, et habita Ordinariorum licentia, sub pœna excommunicationis latæ sententiæ. Interdicit sub iisdem pœnis usum Breviariorum impressorum absque tali Ordinariorum licentia in scriptis, quæ fidem faciat de collatione facta prædictorum Breviariorum cum originali Romano : cujus etiam licentiæ copia initio, vel in calce cujusque Breviarii semper imprimatur. Prædictis Ordinariis prohibet ne aliquid addi vel detrahi permittant. Et hoc sub pœna excommunicationis, suspensionis a divinis, ac interdicti ab ingressu Ecclesiæ. Verumtamen in gratiam pauperum, Breviaria hactenus impressa vendere, apud se retinere, ac illis uti permittit.

URBANUS VIII. Bulla quæ incipit : Divinam Psalmodiam, data Romæ die 25 Januarii anno 1631 declarat se, piorum doctorumque virorum adhibita cura, Breviarium a Pio V. editum, et a Clemente VIII. recognitum, a pluribus mendis expurgasse : Hymnos ad metri, et latinitatis regulas revocasse : In Psalmis, et Canticis interpunctionem editionis vulgatæ restituisse : Sermones, Homilias, et Sanctorum historias, collatis veteribus manuscriptis, recognovisse. Quamobrem jubet ut juxta hanc correctionem Romæ imprimatur, alibi juxta Romanum exemplar excudatur, servatis conditionibus in suprascripta Clementis Bulla enumeratis, quas fere iisdem verbis repetit. Adjungens, easdem conditiones servandas in impressione eorum, quæ a Breviario Romano ortum habent, cujusmodi sunt Missalia, Diurnalia, Officia parva B.M.V., Officia Majoris Hebdomadæ, et alia id genus.

dicitur, Gloria Patri, in Officio de Tempore, sed solum repetitur Responsorium breve a principio.

3. In Responsorio brevi ad Primam loco Versus, Qui sedes, etc. in Adventu dicitur, Qui venturus es in mundum, tam in Dominicis et Feriis, quam in Festis : excepto Festo Immac. Conceptionis B. Mariæ, et per Oct. In Nativitate Domini usque ad Epiphaniam, etiam in Festis occurrentibus : in Festo Corporis Christi, et per Octavam, et in omni Officio B. Mariæ, tam novem quam trium Lectionum, etiam si infra ejusdem Octavas fiat de Festo vel de Dominica, dicitur, Qui natus es de Maria Virgine. In Epiphania, et per Octavam, et in Festo Transfigurationis, dicitur, Qui apparuisti hodie. A Dominica in Albis inclusive, usque ad Ascensionem exclusive, tam in Officio de Tempore, quam de Sanctis (excepto Officio S. Mariæ) semper dicitur, Qui surrexisti a mortuis. In Ascensione usque ad Pentecosten exclusive dicitur, Qui scandis super sidera. In Pentecoste, et reliquo anni tempore tam in Officio de Tempore, quam de Sanctis, dicitur : Qui sedes ad dexteram Patris, ut in Psalterio.

4. Responsoria brevia aliarum Horarum, quæ ponuntur in prima Dominica de Adventu, dicuntur per totum Adventum, quando fit Officium de Tempore. Similiter quæ ponuntur in prima Dominica Quadragesimæ, dicuntur usque ad Dominicam Passionis exclusive. Et quæ ponuntur in Dominica Passionis, dicuntur usque ad Feriam v. in Cœna Domini exclusive. Item quæ ponuntur in Dominica in Albis, dicuntur usque ad Ascensionem exclusive. Quæ vero ponuntur in aliquo Festo habente Octavam, dicuntur per totam Octavam, quando fit de Octava. In Officio autem B. Mariæ, tam novem quam trium Lectionum (excepto Festo Assumptionis ejusdem), dicuntur semper Responsoria brevia de Communi Virginum.

5. Tempore Paschali a Dominica in Octava Paschæ usque ad Sabbatum post Pentecosten inclusive, in fine Responsorii brevis ante primum Versum dicuntur duo Alleluia ; quæ etiam post dictum primum Versum repetuntur pro parte Responsorii ; et in fine secundi Versus unum tantum Alleluia, tam in Officio de Tempore, quam de Sanctis, ut dicitur in Rubrica quæ est in Sabbato in Albis. Extra tempus Paschale, quamvis in aliquibus Festis ad Tertiam, Sextam, et Nonam Responsoriis brevibus addantur Alleluia, non ideo adduntur ad Primam et Completorium.

XXIX. De Capitulis.

CAPITULA semper dicuntur (præterquam a Feria v. in Cœna Domini, usque ad Vesperas Sabbati in Albis exclusive, et præterquam in Officio Defunctorum) ad Vesperas, Laudes, et alias Horas, dictis Psalmis et Antiph. ; ad Completor. vero dicto etiam Hymno.

2. Capitula Dominicalia posita in Psalterio, in j. et ij. Vesperis, in Laudibus et Horis, dicuntur a tertia Dominica post Pentecosten usque ad Adventum, et a secunda post Epiphaniam usque ad Septuagesimam. Capitula autem ferialia dicuntur post Octavam Pentecostes usque ad Adventum, et ab Octava Epiphaniæ usque ad Dominicam j. Quadragesimæ. Aliis temporibus dicuntur, ut in Proprio de Tempore : si fit de Sanctis, ut in Proprio de Sanctis, cum propria adsunt, alioquin de Communi Sanctorum. Capit. Primæ et Complet. (quando Capitula dicuntur) numquam mutatur, ut in Psalterio.

3. In Dominicis ab Adventu usque ad Octavam Epiphaniæ, et a Septuagesima usque ad tertiam post Pentecosten, et in Feriis temporis Paschalis, et in omnibus Festis regulariter, Capitulum positum in j. Vesperis dicitur in Laudibus ad Tertiam, et in ij. Vesperis, quibusdam exceptis, quæ suis locis assignantur.

4. In Feriis tempore Paschali ad Primam dicitur Capitulum, Regi sæculorum : sicut in Dominicis et Festis. Post Capitulum semper respondetur, Deo gratias.

XXX. De Oratione.

ORATIO in Vesperis et Laudibus dicitur post Antiphonas ad Magnificat, et Benedictus immediate, nisi quando dicendæ sunt Preces : quæ dicuntur post Antiphonam, et in fine illarum Oratio. Ad Primam et alias Horas Oratio dicitur post Responsorium breve, nisi dicendæ sint Preces : tunc enim Oratio dicitur post Preces. Ad Completorium Oratio dicitur post Antiphonam, Salva nos ; nisi dicendæ sint Preces : et tunc dicitur post illas.

2. Ad Primam et Completorium numquam mutantur Orationes quæ habentur in Psalterio, præterquam in triduo ante Pascha : in quo triduo ad omnes Horas usque ad Nonam Sabbati sancti inclusive post Psalmum, Miserere, dicitur Oratio diei, ut suo loco ponitur, in aliis Horis regulariter dicitur Oratio, quæ dicta est in primis Vesperis. In Quadragesima autem, Quatuor Temporibus, Vigiliis, et Feria ij. Rogationum, Oratio, quæ dicta est in Laudibus, dicitur tantum ad Tertiam, Sextam, et Nonam. In Vesperis autem sequentibus, si fit de Feria, dicitur vel alia propria, ut in Quadragesima, vel Dominicæ præcedentis, ut in aliis Feriis. Quæ Oratio præcedentis Dominicæ semper dicitur in feriali Officio per Hebdomadam, quando propria non assignatur. Infra Octavas dicitur Oratio ut in die Festi : similiter et in die octava, nisi alia propria assignetur.

3. Ante Orationem, etiam quando aliquis solus recitat Officium, semper dicitur Versus, Dominus vobiscum, et respondetur, Et cum spiritu tuo. Qui versus non dicitur ab eo, qui non est saltem in ordine Diaconatus, nec a Diacono præsente Sacerdote, nisi de illius licentia. Si quis autem ad Diaconatus ordinem non pervenerit, ejus loco dicat, Domine exaudi orationem meam, et respondetur, Et clamor meus ad te veniat. Deinde dicitur, Oremus, postea Oratio : quæ si unica tantum dicatur, Versus, Dominus vobiscum, vel, Domine exaudi, repetitur finita Oratione, postquam fuerit responsum, Amen. Sin autem plures Orationes dicendæ sint, ante quamlibet Orationem dicitur

Antiphona et Versus, deinde Oremus: et post ultimam Orationem repetitur, Dominus vobiscum; postea dicitur, Benedicamus Domino, respondetur, Deo gratias. Deinde dicitur Versus, Fidelium animæ: qui Versus non dicitur post Benedicamus Domino, ad Primam ante Pretiosa, etc. neque ad Completorium ante Versum, Benedicat, etc. nec quando post aliquam Horam immediate sequitur Officium parvum beatæ Mariæ, vel Officium Defunctorum, aut Septem Psalmi Pœnitentiales, vel solæ Litaniæ.

4. Si Oratio dirigatur ad Patrem, concluditur, Per Dominum: si ad Filium, Qui vivis et regnas. Si in principio Orationis fiat mentio Filii, dicatur, Per eumdem: si in fine Orationis, dicatur, Qui tecum vivit et regnat. Si fiat mentio Spiritus sancti, dicatur, In unitate ejusdem Spiritus sancti, etc.

5. Quando plures Orationes dicuntur, prima tantum dicitur sub sua conclusione, Per Dominum, vel aliter, ut supra: aliæ non concluduntur, nisi in ultima Oratione; sed unicuique Orationi semper præponitur Oremus, præterquam in Officio Defunctorum, in quo alio modo, quam ut supra, Orationes dicuntur: item in Litaniis Orationes omnes dicuntur conjunctim sub uno Oremus, ut suis locis habetur.

XXXI. De Hymno, Te Deum.

Hymnus, Te Deum, dicitur in omnibus Festis per annum, tam trium quam novem Lectionum, et per eorum Octavas, excepto Festo sanctorum Innocentium, nisi venerit in Dominica; dicitur tamen in ejus die octava. Dicitur etiam in omnibus Dominicis, a Pascha Resurrectionis inclusive, usque ad Adventum exclusive; et a Nativitate Domini inclusive, usque ad Septuagesimam exclusive: et in omnibus Feriis temporis Paschalis, scilicet a Dominica in Albis usque ad Ascensionem, excepta Feria ij. Rogationum, in qua non dicitur.

2. Non dicitur autem in Dominicis Adventus, et a Septuagesima usque ad Dominicam Palmarum inclusive, neque in Feriis extra temp. Pasch.

3. Cum dicitur, omittitur semper nonum, vel tertium Resp. et statim dicitur post ultimam Lect.

4. Cum non dicitur, ejus loco ponitur nonum, vel tertium Responsorium: quo dicto, statim inchoantur Laudes. Similiter quando dicitur, Te Deum, eo Hymno dicto, statim inchoantur Laudes, præterquam in nocte Nativitatis Domini: quia tunc dicitur Oratio, postea celebratur Missa, ut suo loco notatur.

XXXII. De Oratione Dominica et Salutatione Angelica.

Oratio Dominica, Pater noster, et Salutatio Angelica, Ave Maria, semper dicuntur secreto ante omnes Horas, præterquam ad Completorium; in cujus principio post Lectionem brevem, Fratres, Sobrii, dicto Versu, Adjutorium nostrum, dicitur tantum, Pater noster, secreto: et in fine Completorii, statim post Orationem B. Mariæ dicitur, Pater noster, Ave Maria, et Credo, totum similiter secreto Finitis Horis, et dicto Versu, Fidelium animæ, dicitur similiter secreto, Pater noster, tantum, nisi sequatur Officium B. Mariæ, quia tunc post illud dicitur Pater noster, ut supra, et nisi alia Hora subsequatur: tunc enim dicitur semel tantum, Pater noster, cum Ave Maria, pro principio sequentis Horæ, qua finita, dicitur Pater noster: ita ut semper dicatur in fine ultimæ Horæ. Si autem post Vesperas immediate sequatur Completorium, dicto Fidelium animæ, incipitur Versus, Jube domne.

2. Quando in fine Orationis Dominicæ proferendum est clara voce, Et ne nos inducas, semper in principio eadem voce proferuntur hæc duo verba, Pater noster, ut in Precibus, et similibus: alias nunquam proferuntur, sed dicitur totum secreto. Ad Laudes vero et Vesperas, quando in feriali Officio dicuntur Preces, totum dicitur clara voce ab Hebdomadario.

3. Salutatio Angelica semper dicitur ante Officium B. Mariæ, quando non conjungitur cum Officio Domini, quia tunc sufficit dixisse eam in principio cum Oratione Dominica.

XXXIII. De Symbolo Apostolorum et Symbolo S. Athanasii.

Symbolum Apostolorum semper dicitur ante Matutinum et Primam, et finito Completorio post Orationem Angelicam, totum secreto: etiam si ad Primam et Completorium iterum dicendum sit cum Precibus. Quando vero dicitur cum Precibus ad Primam et Complet. clara voce profertur, Credo in Deum, et in fine, Carnis resurrectionem, reliquum dicitur secreto: alias totum secreto dicitur ut supra.

2. Symbolum S. Athanasii dicitur ad Primam post Psalmum, Retribue, in omnibus Dominicis per annum, quando Officium fit de Dominica, exceptis Dominicis infra Octavas Nativitatis Domini, Epiphaniæ, Ascensionis, et Corporis Christi; ac Dominica Resurrectionis et Pentecostes, in quibus dicuntur tantum tres Psalmi consueti, ut in Festis. In Dominicis infra alias Octavas, et in Dominica Trinitatis dicitur, alias nunquam, neque si aliquod Festum Duplex celebretur in Dominica. Et in fine illius dicitur, Gloria Patri.

XXXIV. De Precibus.

Preces sunt aliquot Versus qui aliquando dicuntur ante Orationem, incipientes a Kyrie, eleison, vel a Pater noster.

2. Preces Dominicales ad Primam et Completorium ut in Psalterio, non dicuntur in Duplicibus, nec infra Octavas, nec in Vigilia Epiphaniæ, et Feria vj. et Sabbato post Octavam Ascensionis, etiam si infra Octavam fiat Officium de Dominica, vel alio Festo Semiduplici, quia tunc ratione Octavæ non dicuntur: alias autem semper dicuntur.

3. Preces feriales ad Laudes et per Horas distinctæ, ut in Psalterio, dicuntur tantum in Feriis Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum, et Vigiliarum quæ jejunantur, (exceptis

Vigilia Nativitatis Domini ac Vigilia et Quatuor Temporibus Pentecostes) et tunc dicuntur flexis genibus. In aliis Feriis per annum numquam dicuntur nisi Dominicales, et in illis non flectuntur genua.

4. In Feriis Adventus, Quadragesimæ, et Quatuor Temporum, dicuntur Preces feriales etiam ad Vesperas, si non sequatur Festum: ad Completorium dicuntur consuetæ de Dominica, sed flexis genibus. Dicuntur autem Preces flexis genibus ab Hebdomadario usque ad Versum, Dominus vobiscum, ante primam Orationem: a circumstantibus autem usque ad Versum, Benedicamus Domino, post ultimam Orationem.

5. In Vigiliis Preces feriales dicuntur tantum ad Matutinum, et per Horas, ad Vesperas vero sequentes non dicuntur; quia inde fit de Festo. Quod si post Vigiliam sancti Mathiæ sequatur primus dies Quadragesimæ, in Vesperis dicuntur Preces feriales, quamvis dicenda sit Oratio Dominicæ præcedentis, et non Vigiliæ. Quod etiam servatur quando in Feria vj. et Sabbato Quatuor Temporum Septembris fit Officium de Feria, cum in eis non occurrat Festum novem Lectionum: tunc enim in Vesperis Feriæ vj. dicuntur Preces, quamvis dicenda sit Oratio Dominicæ præcedentis, non autem Feriæ Quatuor Temporum.

6. Psalmus, Miserere, dicitur cum Precibus ad Vesperas tantum, et Psalmus, De Profundis, ad Laudes. In Officio Defunctorum dicuntur Psalmi, qui in eo Officio designantur.

XXXV. De Commemorationibus communibus seu Suffragiis Sanctorum.

COMMEMORATIONES communes, seu Suffragia de Sanctis, quæ habentur in Psalterio post Vesperas Sabbati, dicuntur in fine Vesperarum et Laudum, ab Octava Epiphaniæ usque ad Dominicam Passionis exclusive, et ab Octava Pentecostes usque ad Adventum exclusive: in Dominicis, Feriis et Festis (nisi Officium sit Duplex, vel infra Octavas, etiamsi de Dominica, vel Semiduplici infra eas fiat) et illis adjungitur commemoratio de Patrono, vel Titulo Ecclesiæ, ante vel post commemorationem de S. Maria, et de Apostolis, pro dignitate illius, ita tamen, ut semper ultimo loco ponatur commemoratio de Pace. Et ante illas in feriali Officio fit commemoratio de Cruce, quæ habetur in Psalterio post Laudes Feriæ ij.

2. Tempore Paschali fit alia commemoratio de Cruce, ut ibi ponitur in Laudibus Feriæ ij. post Dominicam in Albis, et ea solum tunc dicitur: non tamen in Duplicibus, neque infra Octavas.

3. Si facienda sit commemoratio alicujus Festi occurrentis, semper fit ante ipsa Suffragia consueta, etiam ante commemor. de Cruce.

4. Commemoratio de S. Maria non fit cum aliis quando dicitur ejus Officium parvum, nec quandocumque fit Officium de ea.

XXXVI. De Antiphonis B. Mariæ in fine Officii.

ANTIPHONÆ B. Mariæ positæ in fine Psalterii post Completorium, singulæ dicuntur pro temporis diversitate, ut ibi annotatur, præterquam in triduo majoris Hebdomadæ ante Pascha.

2. Dicuntur autem extra Chorum, tantum in fine Completorii, et in fine Matutini, dictis Laudibus, si tunc terminandum sit Officium, alioquin, si alia subsequatur Hora, in fine ultimæ Horæ. In Choro autem semper dicuntur, quandocumque, terminata aliqua Hora, discedendum est a Choro.

3. Numquam vero dicuntur post aliquam Horam, quando subsequitur cum Officio diei Officium Defunctorum; vel Septem Psalmi Pœnitentiales, aut Litaniæ, præterquam post Completorium, in quo semper dicuntur, etiamsi prædicta subsequantur, neque etiam dicuntur quando post aliquam Horam immediate subsequitur Missa. Dicuntur autem flexis genibus (præterquam in diebus Dominicis, a j. Vesperis Sabbati, et toto tempore Paschali) Hebdomadario tamen ad Orationem surgente.

XXXVII. De Officio parvo B. Mariæ et aliis.

DE Officio parvo B. Mariæ, de Officio Defunctorum, de Septem Psalmis Pœnitentialibus, et Litaniis, et de Psalmis Gradualibus, quando et quomodo tam in Choro quam extra Chorum, dicenda sint, habentur suis locis propriæ Rubricæ circa finem Breviarii.

2. Tempore Paschali in Officio parvo B. Mariæ, quod dicitur in Choro, non additur Alleluia Antiphonis, neque Versibus, neque Responsoriis.

a et Versus, deinde Oremus : et post Orationem repetitur. Dominus vobis- ostea dicitur, Benedicamus Domino, ur, Deo gratias. Deinde dicitur Versus, animæ : qui Versus non dicitur post ous Domino, ad Primam ante Pretiosa, ue ad Completorium ante Versum, , etc. nec quando post aliquam Horam sequitur Officium parvum beatæ el Officium Defunctorum, aut Septem enitentiales, vel solæ Litaniæ.

)ratio dirigatur ad Patrem, conclu- r Dominum : si ad Filium, Qui vivis . Si in principio Orationis fiat mentio atur, Per eumdem : si in fine Ora- icatur, Qui tecum vivit et regnat. nentio Spiritus sancti, dicatur, In usdem Spiritus sancti, etc.

ndo plures Orationes dicuntur, prima icitur sub sua conclusione, Per Do- vel aliter, ut supra : aliæ non con- , nisi in ultima Oratione; sed uni- rationi semper præponitur Oremus, m in Officio Defunctorum, in quo , quam ut supra, Orationes dicuntur : Litaniis Orationes omnes dicuntur n sub uno Oremus, ut suis locis

XXI. De Hymno, Te Deum.

, Te Deum, dicitur in omnibus Festis annum, tam trium quam novem , et per eorum Octavas, excepto ctorum Innocentium, nisi venerit in ; dicitur tamen in ejus die octava. iam in omnibus Dominicis, a Pascha ionis inclusive, usque ad Adventum ; et a Nativitate Domini inclusive, Septuagesimam exclusive : et in Feriis temporis Paschalis, scilicet a in Albis usque ad Ascensionem, 'eria ij. Rogationum, in qua non

dicitur autem in Dominicis Adventus, uagesima usque ad Dominicam Pal- nclusive, neque in Feriis extra temp.

dicitur, omittitur semper nonum, m Resp. et statim dicitur post ulti- .

non dicitur, ejus loco ponitur nonum, m Responsorium : quo dicto, statim r Laudes. Similiter quando dicitur, , eo Hymno dicto, statim inchoantur ræterquam in nocte Nativitatis Domini : dicitur Oratio, postea celebratur suo loco notatur.

e Oratione Dominica et Salutatione Angelica.

Dominica, Pater noster, et Salutatio lica, Ave Maria, semper dicuntur te omnes Horas, præterquam ad Com- ; in cujus principio post Lectionem Fratres, Sobrii, dicto Versu, Adju- strum, dicitur tantum, Pater noster, et in fine Completorii, statim post Orationem B. Mariæ dicitur, Pater noster, Ave Maria, et Credo, totum similiter secreto Finitis Horis, et dicto Versu, Fidelium animæ, dicitur similiter secreto, Pater noster, tantum, nisi sequatur Officium B. Mariæ, quia tunc post illud dicitur Pater noster, ut supra, et nisi alia Hora subsequatur : tunc enim dicitur semel tantum, Pater noster, cum Ave Maria, pro principio sequentis Horæ, qua finita, dicitur Pater noster : ita ut semper dicatur in fine ultimæ Horæ. Si autem post Vesperas immediate sequatur Completorium, dicto Fidelium animæ, incipitur Versus, Jube domne.

2. Quando in fine Orationis Dominicæ proferendum est clara voce, Et ne nos inducas, semper in principio eadem voce proferuntur hæc duo verba, Pater noster, ut in Precibus, et similibus : alias nunquam proferuntur, sed dicitur totum secreto. Ad Laudes vero et Vesperas, quando in feriali Officio dicuntur Preces, totum dicitur clara voce ab Hebdomadario.

3. Salutatio Angelica semper dicitur ante Officium B. Mariæ, quando non conjungitur cum Officio Domini, quia tunc sufficit dixisse eam in principio cum Oratione Dominica.

XXXIII. De Symbolo Apostolorum et Symbolo S. Athanasii.

SYMBOLUM Apostolorum semper dicitur ante Matutinum et Primam, et finito Completorio post Orationem Angelicam, totum secreto : etiam si ad Primam et Completorium iterum dicendum sit cum Precibus. Quando vero dicitur cum Precibus ad Primam et Complet. clara voce profertur, Credo in Deum, et in fine, Carnis resurrectionem, reliquum dicitur secreto : alias totum secreto dicitur ut supra.

2. Symbolum S. Athanasii dicitur ad Primam post Psalmum, Retribue, in omnibus Dominicis per annum, quando Officium fit de Dominica, exceptis Dominicis infra Octavas Nativitatis Domini, Epiphaniæ, Ascensionis, et Corporis Christi; ac Dominica Resurrectionis et Pentecostes, in quibus dicuntur tantum tres Psalmi consueti, ut in Festis. In Dominicis infra alias Octavas, et in Dominica Trinitatis dicitur, alias nunquam, neque si aliquod Festum Duplex celebretur in Dominica. Et in fine illius dicitur, Gloria Patri.

XXXIV. De Precibus.

PRECES sunt aliquot Versus qui aliquando dicuntur ante Orationem, incipientes a Kyrie, eleison, vel a Pater noster.

2. Preces Dominicales ad Primam et Completorium ut in Psalterio, non dicuntur in Duplicibus, nec infra Octavas, nec in Vigilia Epiphaniæ, et Feria vj. et Sabbato post Octavam Ascensionis, etiam si infra Octavam fiat Officium de Dominica, vel alio Festo Semiduplici, quia tunc ratione Octavæ non dicuntur : alias autem semper dicuntur.

3. Preces feriales ad Laudes et per Horas distinctæ, ut in Psalterio, dicuntur tantum in Feriis Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum, et Vigiliarum quæ jejunantur, (exceptis

SI OCCURRAT EODEM DIE.

	Vigilia.	Feria major.	S. Maria in Sabbato.	Simplex.	Semiduplex.	Dies Octavæ.	Dies infra Octavam.	Duplex per annum.	Duplex secundæ classis.	Duplex primæ classis.	Dominica per annum.	Dominica secundæ classis.	Dominica primæ classis.
Duplex j. classis, et	6	4	0	6	2	4	6	2	2	8	4	4	1
Duplex ij classis.	4	4	0	4	2	4	6	2	8	1	4	1	1
Duplex per annum.	4	4	0	4	2	1	4	8	1	1	4	1	1
Dies infra Octavam.	4	4	0	4	3	3	7	3	5	5	3	3	3
Dies Octavæ.	4	4	0	4	2	7	4	2	3	3	4	3	3
Semiduplex	4	4	0	4	8	1	4	1	1	1	1	1	1
Simplex.	3	3	3	0	3	3	3	3	3	5	3	3	3
S. Maria in Sabbato. *	5	5	0	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Feria major.	6	0	6	4	3	3	3	3	3	3	0	0	0
Vigilia.	0	5	6	4	3	3	3	3	3	5	0	0	0

1. Translatio de primo, Officium de secundo.
2. Officium de primo, translatio de secundo.
3. Commemoratio de primo, Officium de secundo.
4. Officium de primo, commemoratio de secundo.
5. Nihil de primo, Officium de secundo.
6. Officium de primo, nihil de secundo.
7. Officium de digniori, commemoratio de minus digno.
8. Officium de digniori, translatio de minus digno.

Notandum, quod Duplex quodcumque, etiam Patroni, et Tituli Ecclesiæ, vel Dedicationis ejusdem, occurrens in Vigiliis Nativitatis Domini et Pentecostes, in die Circumcisionis, in die octava Epiphaniæ, in Feria quarta Cinerum, ac in tota majori Hebdomada, et infra Octavas Paschæ et Pentecostes, in Ascensione Domini, in Festo Corporis Christi, in Festo Assumptionis B. Virginis, et omnium Sanctorum, transfertur.

Infra Octavam Epiphaniæ fit tantum de Patrono, vel Titulari Ecclesiæ, et ejusdem Dedicatione, cum commemoratione Octavæ: alia Festa transferuntur post Octavam.

Infra Octavam Corporis Christi Semiduplex transfertur, neque fit de Duplici translato, nisi sit j. vel ij. classis et de ea, quocumque adveniente Duplici, fit commemoratio.

Infra illas Octavas, in quibus fit de Festis occurrentibus, Semiduplex occurrens in Dominica, transfertur in proxime sequentem diem: quæ si fuerit impedita alio simili Festo, transfertur post Oct.

De Octava Nativitatis Domini, Epiphaniæ et Corporis Christi, semper fit commemoratio, quocumque Festo in illis occurrente.

De aliis Octavis, quæ non sunt in Kalendario, nihil fit a Feria iv. Cinerum usque ad Dominicam in Albis, et a Vigilia Pentecostes usque ad Festum SS. Trinitatis inclusive, et a die 17 Decembris usque ad Epiphaniam.

Dies Octavæ numquam transfertur: ideo quamquam Nativitas sancti Joannis Baptistæ occurrens in die Corporis Christi, transferatur in diem sequentem, non tamen transfertur Octava, sed de ea fit tantum commemoratio in Officio de Octava Corporis Christi.

Si occurrat, ut Patronus vel Titulus Ecclesiæ descriptus sit eodem die in Kalendario cum aliis Sanctis, in ea Ecclesia fit tantum de Patrono, vel Titulari absque commemoratione aliorum. Qui si in dicto Kalendario descripti sint sub Officio Duplici, vel Semiduplici, transferuntur in primam diem simili Officio non impeditam, et de eis fiat Officium Semiduplex: nisi tamen sint de majoribus Festis, quia tunc de translato quoque fiet Officium Duplex, ac si proprio die celebraretur. Si vero in Kalendario omnes sint tamquam Festum Simplex, de illis nihil fit.

De Feriis Adventus et Quadragesimæ, quando de eis non fit Officium, fit commemoratio in utrisque Vesperis et Laudibus cujuscumque Festi: de Quatuor Temporibus, et Feria ij. Rogationum, ac Vigiliis, in Laudibus tantum. Si vero aliqua Vigilia occurrat in Adventu, Quadragesima, et Quatuor Temporibus, vel in diebus Festorum Duplicium primæ classis, sive Patroni, vel Tituli, aut Dedicationis Ecclesiæ, de ea nihil fit, nec etiam in Laudibus.

QUANDO CONCURRIT

	Sancta Maria in Sabbato.	Die infra Octavam.	Die Octavæ.	Simplici.	Semiduplici.	Duplici per annum minore.	Duplici per annum majore.	Patrono, seu Titulo Ecclesiæ.	Duplici secundæ classis.	Duplici primæ classis.	Dominica quacumque.
Dominica maj. seu j. et ij. cl. cum	0	4	3	4	4	3	3	3	3	3	0
Dominica minor. seu per annum.	0	4	3	4	4	3	3	1	1	1	0
Duplex primæ classis.	2	2	4	2	4	4	4	0	4	0	4
Duplex secundæ classis.	4	4	4	4	4	4	4	3	6	3	4
Patronus seu Titulus Eccles.	2	2	4	2	4	4	4	0	4	0	4
Duplex per annum majus.	4	4	4	4	4	4	6	1	3	1	4
Duplex per annum minus.	4	4	5	4	4	5	3	1	3	1	4
Semiduplex.	4	5	3	4	5	3	3	1	1	1	5
Dies Octava.	4	4	5	4	4	5	3	1	3	1	4
Dies infra Octavam.	0	0	3	4	5	3	3	1	1	1	5

1. Totum de sequenti, nihil de præcedenti.
2. Totum de præcedenti, nihil de sequenti.
3. Totum de sequenti, commemoratio de præcedenti.
4. Totum de præcedenti, commemoratio de sequenti.
5. Capitulum de sequenti, commemoratio de præcedenti.
6. Totum de digniori, commemoratio de minus digno.

Simplex, et S. Maria in Sabbato. Feria et Vigilia non concurrunt.

Notandum, quod in primis Vesperis diei octavæ Ascensionis et Corporis Christi, totum Officium fit de Octava, cum commemoratione præcedentis Festi Duplicis, nisi fuerit Festum solemne principale, vel primæ, vel secundæ classis; quia tunc de Festo fieret Officium et commemoratio de Octava.

In secundis Vesperis diei octavæ Epiphaniæ, Paschæ, Ascensionis, et Corporis Christi, de sequenti Duplici fit tantum commemoratio, nisi illud fuerit primæ vel secundæ classis; seu Patronus vel Titulus, aut dedicatio Ecclesiæ, quia tunc de Festo fieret Officium, et de Octava commem. Et similiter die octava Corporis Christi in secundis Vesperis concurrente cum die octava S. Joannis Baptistæ, Vesperæ erunt de Octava Corporis Christi, cum commem. Octavæ S. Joannis.

In secundis Vesperis Duplicis secundæ classis non fit commemoratio de die infra Octavam, nisi quando de ea fieri debeat Officium die sequenti.

Cum plures fiunt commemorationes, servetur hic ordo. De Duplici, de Dominica, de Semid. de die infra Octavam, de Feria majori, seu Vigilia, de sancta Maria in Sabbato, de Simplici.

ORATIO

Dicenda ante divinum Officium.

APERI, Dómine, os meum ad benedicéndum nomen sanctum tuum: munda quoque cor meum ab ómnibus vanis, pervérsis, et aliénis cogitatiónibus: intelléctum illúmina, afféctum inflámma, ut digne, atténte, ac devóte hoc Officium recitáre váleam, et exaudíri mérear ante conspéctum divínæ Majestátis tuæ. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Dómine, in unióne illíus divínæ intentiónis, qua ipse in terris laudes Deo persolvísti, has tibi Horas persólvo.

Orationem sequentem devote post Officium recitantibus Leo Papa X. defectus et culpas in eo persolvendo ex humana fragilitate contractas indulsit: et dicitur flexis genibus.

SACROSANCTÆ et indivíduæ Trinitáti, crucifíxi Dómini nostri Jesu Christi humanitáti, beatíssimæ et gloriosíssimæ, sempérque Vírginis Maríæ fecúndæ integritáti, et ómnium Sanctórum universitáti sit sempitérna laus, honor, virtus et glória ab omni creatúra, nobísque remíssio ómnium peccatórum, per infiníta sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Beáta víscera Maríæ Vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium. ℟. Et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dóminum. Pater noster. Ave María.

QUANDO CONCURRIT

	Sancta Maria in Sabbato.	Die infra Octavam.	Die Octavæ.	Simplici.	Semiduplici.	Duplici per annum minore.	Duplici per annum majore.	Patrono, seu Titulo Ecclesiæ.	Duplici secundæ classis.	Duplici primæ classis.	Dominica quacumque.
Dominica maj. seu j. et ij. cl. cum	0	4	3	4	4	3	3	3	3	3	0
Dominica minor. seu per annum.	0	4	3	4	4	3	3	1	1	1	0
Duplex primæ classis.	2	2	4	2	4	4	4	0	4	0	4
Duplex secundæ classis.	4	4	4	4	4	4	4	3	6	3	4
Patronus seu Titulus Eccles.	2	2	4	2	4	4	4	0	4	0	4
Duplex per annum majus.	4	4	4	4	4	4	6	1	3	1	4
Duplex per annum minus.	4	4	5	4	4	5	3	1	3	1	4
Semiduplex.	4	5	3	4	5	3	3	1	1	1	5
Dies Octava.	4	4	5	4	4	5	3	1	3	1	4
Dies infra Octavam.	0	0	3	4	5	3	3	1	1	1	5

1. Totum de sequenti, nihil de præcedenti.
2. Totum de præcedenti, nihil de sequenti.
3. Totum de sequenti, commemoratio de præcedenti.
4. Totum de præcedenti, commemoratio de sequenti.
5. Capitulum de sequenti, commemoratio de præcedenti.
6. Totum de digniori, commemoratio de minus digno.

Simplex, et S. Maria in Sabbato. Feria et Vigilia non concurrunt.

Notandum, quod in primis Vesperis diei octavæ Ascensionis et Corporis Christi, totum Officium fit de Octava, cum commemoratione præcedentis Festi Duplicis, nisi fuerit Festum solemne principale, vel primæ, vel secundæ classis; quia tunc de Festo fieret Officium et commemoratio de Octava.

In secundis Vesperis diei octavæ Epiphaniæ, Paschæ, Ascensionis, et Corporis Christi, de sequenti Duplici fit tantum commemoratio, nisi illud fuerit primæ vel secundæ classis; seu Patronus vel Titulus, aut dedicatio Ecclesiæ, quia tunc de Festo fieret Officium, et de Octava commem. Et similiter die octava Corporis Christi in secundis Vesperis concurrente cum die octava S. Joannis Baptistæ, Vesperæ erunt de Octava Corporis Christi, cum commem. Octavæ S. Joannis.

In secundis Vesperis Duplicis secundæ classis non fit commemoratio de die infra Octavam, nisi quando de ea fieri debeat Officium die sequenti.

Cum plures fiunt commemorationes, servetur hic ordo. De Duplici, de Dominica, de Semid. de die infra Octavam, de Feria majori, seu Vigilia, de sancta Maria in Sabbato, de Simplici.

ORATIO

Dicenda ante divinum Officium.

Aperi, Dómine, os meum ad benedicéndum nomen sanctum tuum : munda quoque cor meum ab ómnibus vanis, pervérsis, et aliénis cogitatiónibus : intelléctum illúmina, afféctum inflámma, ut digne, atténte, ac devóte hoc Officium recitáre váleam, et exaudíri mérear ante conspéctum divínæ Majestátis tuæ. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Dómine, in unióne illíus divínæ intentiónis, qua ipse in terris laudes Deo persolvísti, has tibi Horas persólvo.

Orationem sequentem devote post Officium recitantibus Leo Papa X. defectus et culpas in eo persolvendo ex humana fragilitate contractas indulsit : et dicitur flexis genibus.

Sacrosanctæ et indivíduæ Trinitáti, crucifíxi Dómini nostri Jesu Christi humanitáti, beatíssimæ et gloriosíssimæ, sempérque Vírginis Maríæ fecúndæ integritáti, et ómnium Sanctórum universitáti sit sempitérna laus, honor, virtus et glória ab omni creatúra, nobísque remíssio ómnium peccatórum, per infiníta sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Beáta víscera Maríæ Vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium. ℟. Et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dóminum. Pater noster. Ave María.

ABSOLUTIONES ET BENEDICTIONES

Dicendæ ante Lectiones in Officio novem et trium Lectionum.

In primo Nocturno, et pro ij. et v. Feria.

Absolutio.

Exaudi, Dómine Jesu Christe, preces servórum tuórum, et miserére nobis : qui cum Patre et Spíritu sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Benedictiones.

1 Benedictióne perpétua benedícat nos Pater ætérnus. ℟. Amen.

2 Unigénitus Dei Fílius nos benedícere et adjuváre dignétur. ℟. Amen.

3 Spíritus sancti grátia illúminet sensus et corda nostra. ℟. Amen.

In secundo Nocturno, et pro iij. et vj. Feria.

Absolutio.

Ipsius píetas et misericórdia nos ádjuvet, qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Benedictiones.

4 Deus Pater omnípotens sit nobis propítius et clemens. ℟. Amen.

5 Christus perpétuæ det nobis gáudia vitæ. ℟. Amen.

6 Ignem sui amóris accéndat Deus in córdibus nostris. ℟. Amen.

In tertio Nocturno, et pro Feria iv. et Sabbato.

Absolutio.

A vínculis peccatórum nostrórum absólvat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Benedictiones.

7 Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

8 Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

9 Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Si Officium fit de Sancto novem Lect., octava Benedictio erit :

Cujus Festum cólimus, ipse, vel ipsa intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Quando sunt plures, dicitur, Quorum, vel Quarum Festum cólimus, ipsi, vel ipsæ intercédant pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Si Officium fit de sancta Maria, octava Benedictio erit :

Cujus Festum cólimus, ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Si in ultima Lectione legendum sit aliud Evangelium cum Homilia, nona Benedictio erit :

Per evangélica dicta deleántur nostra delícta. ℟. Amen.

In Officio iij. Lectionum dicuntur Absolutiones et Benedictiones prædictæ, ordine superius in Rubricis generalibus, et in prima Dominica de Adventu descripto, et in eo, quando non legitur Homilia cum Evangelio, et Benedictiones sumendæ sunt ex iij. Nocturno, prima Benedictio erit :

1 **Ille nos benedícat, qui sine fine vivit et regnat** ℟. **Amen.**
2 **Divínum auxílium.**
3 **Ad societátem.**

In Officio trium Lectionum, quando legitur Homilia cum Evangelio, prima Benedictio erit :

1 **Evangélica léctio.**
2 **Divínum auxílium.**
3 **Ad societátem.**

Si Officium fit de Sancto trium Lectionum, prima Benedictio erit :

1 **Ille nos benedícat, qui sine fine vivit et regnat.** ℟. **Amen.**
2 **Cujus**, vel **Quorum.**
3 **Ad societátem.**

In Officio de sancta Maria in Sabbato, Absolutio, et Benedictiones quæ ibidem ponuntur.

N.B. Asteriscum in Antiphonis designare ibi frangendas esse Antiphonas in Officio Semiduplicis et ritus inferioris.

PSALTERIUM

DISPOSITUM

PER HEBDOMADAM,

CUM ORDINARIO OFFICII DE TEMPORE.

PARS HIEMALIS.

DOMINICA AD MATUTINUM.

Ante Matutinum, et omnes Horas, præterquam ad Completorium, dicitur secreto:

Pater noster, qui es in cœlis, sanctificétur nomen tuum: advéniat regnum tuum: fiat volúntas tua, sicut in cœlo, et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie: et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris: et ne nos indúcas in tentatiónem; sed líbera nos a malo. Amen.

Ave María grátia plena: Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui Jesus. Sancta María, Mater Dei, ora pro nobis peccatóribus nunc, et in hora mortis nostræ. Amen.

In principio Matutini, et Primæ, ac in fine Completorii, dicitur etiam Symbolum Apostolorum.

Credo in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cœli et terræ. Et in Jesum Christum Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum; qui concéptus est de Spíritu sancto, natus ex María Vírgine; passus sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, et sepúltus; descéndit ad ínferos; tértia die resurréxit a mórtuis; ascéndit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis; inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos. Credo in Spíritum sanctum, sanctam Ecclésiam cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam ætérnam. Amen.

Deinde clara voce dicitur ℣.

Domine, lábia mea apéries. ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam. ℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.
Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Psalmus 3.

Domine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.
Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.
Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.
Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.
Ego dormívi, et soporátus sum: * et exurréxi, quia Dóminus suscépit me.
Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge, Dómine, salvum me fac Deus meus.
Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.
Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Psalmus 6.

Domine, ne in furóre tuo árguas me: * neque in ira tua corrípias me.
Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.
Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu, Dómine, úsquequo?
Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.
Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?
Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrymis meis stratum meum rigábo.
Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.
Discédite a me omnes qui operámini iniquitátem: * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.
Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.
Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur et erubéscant valde velóciter.

In Adventu, Aña. Véniet ecce Rex excélsus cum potestáte magna ad salvándas gentes, allelúia.
Aña. Confortáte.

Per Annum, Aña. Servíte Dómino in timóre, et exultáte ei cum tremóre.
Aña. Deus judex justus.

Psalmus 7.

Domine Deus meus, in te sperávi: * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et líbera me.
Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.
Dómine Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis:
Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inánis.
Persequátur inimícus ánimam meam, et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.
Exúrge, Dómine, in ira tua: *

Ne fœda sit, vel lúbrica,
Compágo nostri córporis,
Ob cujus ignes ígnibus
Avérnus urat ácrius.
Mundi Redémptor, quæsumus,
Tu probra nostra díluas :
Nobísque largus cómmoda
Vitæ perénnis cónferas.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Aliis temp. a supradictis, Invitatorium et Hymnus dicuntur quæ habentur in Proprio de Tempore, pro Officii varietate: quod et in Capitulis et Hymnis ad Laudes, et in aliis similibus servetur.

IN I. NOCTURNO.

In Adventu, Aña. Véniet ecce Rex.

Per Annum, Aña. Servíte Dómino.

Asteriscus * notat pausam cantus in Choro.

Psalmus 1.

Beatus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Hic Versus Glória Patri, semper dicitur in fine omnium Psalmorum, nisi aliter notetur.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt gentes : * et pópuli meditáti sunt inánia ?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum : * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua : * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite : * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exultáte ei cum tremóre.

terræ in æquitáte, judicábit pópulos in justítia.
Et factus est Dóminus refúgium páuperi : * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.
Et sperent in te qui novérunt nomen tuum : * quóniam non dereliquísti quæréntes te, Dómine.
Psállite Dómino, qui hábitat in Sion : * annuntiáte inter Gentes stúdia ejus :
Quóniam requírens sánguinem eórum recordátus est : * non est oblítus clamórem páuperum.
Miserére mei, Dómine : * vide humilitátem meam de inimícis meis.
Qui exáltas me de portis mortis, * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion.
Exultábo in salutári tuo, * infíxæ sunt Gentes in intéritu, quem fecérunt.
In láqueo isto, quem abscondérunt, * comprehénsus est pes eórum.
Cognoscétur Dóminus judícia fáciens : * in opéribus mánuum suárum comprehénsus est peccátor.
Convertántur peccatóres in inférnum : * omnes gentes quæ obliviscúntur Deum.
Quóniam non in finem oblívio erit páuperis : * patiéntia páuperum non períbit in finem.
Exúrge, Dómine, non confortétur homo : * judicéntur Gentes in conspéctu tuo.
Constítue, Dómine, legislatórem super eos : * ut sciant Gentes quóniam hómines sunt.
Ut quid, Dómine, recessísti longe, * déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne?
Dum supérbit ímpius, incénditur pauper : * comprehendúntur in consíliis quibus cógitant.
Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ : * et iníquus benedícitur.
Exacerbávit Dóminum peccátor: * secúndum multitúdinem iræ suæ non quæret.
Non est Deus in conspéctu ejus : * inquinátæ sunt viæ illíus in omni témpore.
Auferúntur judícia tua a fácie ejus : * ómnium inimicórum suórum dominábitur.
Dixit enim in corde suo : * Non movébor a generatióne in generatiónem sine malo.
Cujus maledictióne os plenum est, et amaritúdine, et dolo : * sub lingua ejus labor et dolor.
Sedet in insídiis cum divítibus in occúltis, * ut interfíciat innocéntem.
Oculi ejus in páuperem respíciunt : * insidiátur in abscóndito quasi leo in spelúnca sua.
Insidiátur ut rápiat páuperem : * rápere páuperem, dum áttrahit eum.
In láqueo suo humiliábit eum, * inclinábit se, et cadet cum dominátus fúerit páuperum.
Dixit enim in corde suo : Oblítus est Deus : * avértit fáciem suam, ne vídeat in finem.
Exúrge, Dómine Deus, exaltétur manus tua : * ne obliviscáris páuperum.
Propter quid irritávit ímpius Deum? * dixit enim in corde suo : Non requíret.
Vides quóniam tu labórem et dolórem consíderas : * ut tradas eos in manus tuas.

et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exúrge, Dómine Deus meus, in præcépto quod mandásti: * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere: * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me, Dómine, secúndum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et díriges justum, * scrutans corda et renes Deus.

Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus judex justus, fortis, et pátiens: * numquid iráscitur per síngulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit: * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis, * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam: * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, et effódit eum: * et íncidit in fóveam, quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus: * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus: * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium, et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas: ínsuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Psalmus 9.

Confitebor tibi, Dómine, in toto corde meo: * narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor et exultábo in te: * psallam nómini tuo, Altíssime.

In converténdo inimícum meum retrórsum: * infirmabúntur, et períbunt a fácie tua.

Quóniam fecísti judícium meum et causam meam: * sedísti super thronum qui júdicas justítiam.

Increpásti Gentes, et périit ímpius: * nomen eórum delésti in ætérnum, et in sæculum sæculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem, * et civitátes eórum destruxísti.

Périit memória eórum cum sónitu: * et Dóminus in ætérnum pérmanet.

Parávit in judício thronum suum: * et ipse judicábit orbem

nequándo dicat inimícus meus : Prævālui advérsus eum.
Qui tríbulant me, exultábunt si motus fúero : * ego autem in misericórdia tua sperávi.
Exultábit cor meum in salutári tuo : cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Psalmus 13.

Dixit insípiens in corde suo : * Non est Deus.
Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis : * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.
Dóminus de cœlo prospéxit super fílios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.
Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt : * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.
Sepúlchrum patens est guttur eórum : linguis suis dolóse agébant, * venénum áspidum sub lábiis eórum.
Quorum os maledictióne et amaritúdine plenum est : * velóces pedes eórum ad effundéndum sánguinem.
Contrítio et infelícitas in viis eórum, et viam pacis non cognovérunt : * non est timor Dei ante óculos eórum.
Nonne cognóscent omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam sicut escam panis?
Dóminum non invocavérunt, * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.
Quóniam Dóminus in generatióne justa est, consílium ínopis confudístis : * quóniam Dóminus spes ejus est.
Quis dabit ex Sion salutáre Israel? * cum avérterit Dóminus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, et lætábitur Israel.

Psalmus 14.

Domine, quis habitábit in tabernáculo tuo : * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?
Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :
Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :
Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.
Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminum gloríficat :
Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.
Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

In Adventu, Aña. Gaudéte omnes, et lætámini : ecce quia véniet Dóminus ultiónis, addúcet retributiónem : ipse véniet, et salvábit nos.
℣. Ex Sion spécies decóris ejus.
℟. Deus noster maniféste véniet.

Per Annum, Aña. Tu, Dómine, servábis nos, et custódies nos.
℣. Memor fui nocte nóminis tui, Dómine. ℟. Et custodívi legem tuam.

Post Versiculum cujuslibet Nocturni dicitur Pater noster, secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Tibi derelíctus est pauper : * órphano tu eris adjútor.
Cóntere bráchium peccatóris et malígni : * quærétur peccátum illíus, et non inveniétur.
Dóminus regnábit in ætérnum, et in sæculum sæculi : * períbitis Gentes de terra illíus.
Desidérium páuperum exaudívit Dóminus ; * præparatiónem cordis eórum audívit auris tua.
Judicáre pupíllo et húmili, * ut non appónat ultra magnificáre se homo super terram.

Psalmus 10.

In Dómino confído ; quómodo dícitis ánimæ meæ ; * Tránsmigra in montem sicut passer ?
Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.
Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt : * justus autem quid fecit ?
Dóminus in templo sancto suo : * Dóminus in cœlo sedes ejus :
Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.
Dóminus intérrogat justum et ímpium : * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.
Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.
Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit : * æquitátem vidit vultus ejus.

In Adventu, Aña. Confortáte manus dissolútas : confortámini ; dícite : Ecce Deus noster véniet et salvábit nos, allelúia.
Aña. Gaudéte omnes.
Per Annum, Aña. Deus judex justus, fortis et longánimis, numquid irascétur per síngulos dies ?
Aña. Tu, Dómine.

Psalmus 11.

Salvum me fac, Dómine, quóniam defécit sanctus : * quóniam diminútæ sunt veritátes a fíliis hóminum.
Vana locúti sunt unusquísque ad próximum suum : * lábia dolósa, in corde et corde locúti sunt.
Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa, * et linguam magníloquam.
Qui dixérunt : Linguam nostram magnificábimus, lábia nostra a nobis sunt, * quis noster Dóminus est ?
Propter misériam ínopum et gémitum páuperum * nunc exúrgam, dicit Dóminus.
Ponam in salutári : * fiduciáliter agam in eo.
Elóquia Dómini, elóquia casta : * argéntum igne examinátum, probátum terræ, purgátum séptuplum.
Tu, Dómine, servábis nos : et custódies nos : * a generatióne hac in ætérnum.
In circúitu ímpii ámbulant : * secúndum altitúdinem tuam multiplicásti fílios hóminum.

Psalmus 12.

Usquequo, Dómine, obliviscéris me in finem ? * Usquequo avértis fáciem tuam a me ?
Quámdiu ponam consília in ánima mea : * dolórem in corde meo per diem ?
Usquequo exaltábitur inimícus meus super me ? * réspice, et exáudi me, Dómine Deus meus.
Illúmina óculos meos, ne umquam obdórmiam in morte : *

tuis : * ut non moveántur vestígia mea.
Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus : * inclína aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.
Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperántes in te.
A resisténtibus déxteræ tuæ custódi me, * ut pupíllam óculi.
Sub umbra alárum tuárum prótege me : * a fácie impiórum qui me afflixérunt.
Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, ádipem suum conclusérunt : * os eórum locútum est supérbiam.
Projiciéntes me nunc circumdedérunt me : * óculos suos statuérunt declináre in terram.
Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam : * et sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.
Exúrge, Dómine, præveni eum, et supplánta eum : * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manus tuæ.
Dómine, a paucis de terra dívide eos in vita eórum : * de abscónditis tuis adimplétus est venter eórum.
Saturáti sunt fíliis : * et dimisérunt relíquias suas párvulis suis.
Ego autem in justítia apparébo conspéctui tuo : * satiábor cum apparúerit glória tua.

In Adventu, Aña. Rex noster advéniet Christus, quem Joánnes prædicávit Agnum esse ventúrum.
Aña. Ecce vénio.

Per Annum, Aña. Propter [illegible] labiórum tuórum ego cu[illegible] vias duras.
Díligam te.

Et non repetitur in Psalmo : quod semper fit, quando Aña incipit a primo Versu Psalmi, et Psalmus tunc incipitur ab eo verbo, in quo desinit Aña, sive integra dicatur, sive tantum inchoata ; si tamen eadem sint verba, et continuetur Aña cum Psalmo.

Psalmus 17.

Díligam te, Dómine, fortitúdo mea : * Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum, et liberátor meus.
Deus meus adjútor meus : * et sperábo in eum.
Protéctor meus, et cornu salútis meæ, * et suscéptor meus.
Laudans invocábo Dóminum : * et ab inimícis meis salvus ero.
Circumdedérunt me dolóres mortis : * et torréntes iniquitátis conturbavérunt me.
Dolóres inférni circumdedérunt me : * præoccupavérunt me láquei mortis.
In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * et ad Deum meum clamávi :
Et exaudívit de templo sancto suo vocem meam : * et clamor meus in conspéctu ejus introívit in aures ejus.
Commóta est, et contrémuit terra : * fundaménta móntium conturbáta sunt, et commóta sunt, quóniam irátus est eis.
Ascéndit fumus in ira ejus, et ignis a fácie ejus exársit : * carbónes succénsi sunt ab eo.
Inclinávit cœlos, et descéndit : * et calígo sub pédibus ejus.
Et ascéndit super Chérubim, et volávit : * volávit super pennas ventórum.
Et pósuit ténebras latíbulum

Absolutio.

Exaudi, Dómine Jesu Christe, preces servórum tuórum, et miserére nobis, qui cum Patre et Spiritu sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube domne benedícere.

Bened. Benedictióne perpétua benedícat nos Pater ætérnus. ℟. Amen.

Deinde leguntur Lectiones cum Resp. ut in Proprio de Temp. assignantur.

Pro ij. Lectione, Bened. Unigénitus Dei Fílius nos benedícere et adjuváre dignétur. ℟. Amen.

Pro iij. Lectione, Bened. Spíritus sancti grátia illúminet sensus et corda nostra. ℟. Amen.

IN II. NOCTURNO.

In Adventu, Aña. Gaude et lætáre.

Per Annum, Aña. Bonórum meórum.

Psalmus 15.

Conserva me, Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino : Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum : * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus : * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei ; * tu es qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris : * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum : * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper : * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exultávit lingua mea : * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno : * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo : * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

In Adventu, Aña. Gaude et lætáre, fília Jerúsalem : Ecce Rex tuus véniet tibi : Sion, noli timére, quia cito véniet salus tua.

Aña. Rex noster.

Per Annum, Aña. Bonórum meórum non índiges, in te sperávi, consérva me, Dómine.

Aña. Propter verba.

Psalmus 16.

Exaudi, Dómine, justítiam meam : * inténde deprecatiónem meam.

Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo judícium meum pródeat : * óculi tui vídeant æquitátes.

Probásti cor meum, et visitásti nocte : * igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum : * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis

Et præcinxísti me virtúte ad bellum : * et supplantásti insurgéntes in me subtus me.
Et inimícos meos dedísti mihi dorsum, * et odiéntes me disperdidísti.
Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret, ad Dóminum : * nec exaudívit eos.
Et comminuam eos ut púlverem ante fáciem venti : * ut lutum plateárum delébo eos.
Erípies me de contradictiónibus pópuli : * constitues me in caput géntium.
Pópulus, quem non cognóvi, servívit mihi : * in audítu auris obedívit mihi.
Fílii aliéni mentíti sunt mihi, * fílii aliéni inveteráti sunt, et claudicavérunt a sémitis suis.
Vivit Dóminus, et benedíctus Deus meus, * et exaltétur Deus salútis meæ.
Deus, qui das vindíctas mihi, et subdis pópulos sub me, * liberátor meus de inimícis meis iracúndis.
Et ab insurgéntibus in me exaltábis me : * a viro iníquo erípies me.
Proptérea confitébor tibi in natiónibus, Dómine : * et nómini tuo psalmum dicam.
Magníficans salútes Regis ejus, et fáciens misericórdiam christo suo David, * et sémini ejus usque in sæculum.

In Adventu, Aña. Ecce vénio cito, et merces mea mecum est, dicit Dóminus, dare unicuíque secúndum ópera sua.

℣. Emítte Agnum, Dómine, dominatórem terræ. ℟. De petra desérti ad montem fíliæ Sion.

Per Annum, Aña. Díligam te, Dómine, virtus mea.

℣. Quóniam tu illúminas lucérnam meam, Dómine. ℟. Deus meus, illúmina ténebras meas.

Pater noster, secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio.

Ipsius píetas et misericórdia nos ádjuvet, qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube domne benedícere. Bened. Deus Pater omnípotens sit nobis propítius et clemens. ℟. Amen.

Pro v. Lectione, Bened. Christus perpétuæ det nobis gáudia vitæ. ℟. Amen.

Pro vj. Lectione, Bened. Ignem sui amóris accéndat Deus in córdibus nostris. ℟. Amen.

IN III. NOCTURNO.

In Adventu, Aña. Gábriel Angelus.

Per Annum, Aña. Non sunt loquélæ.

Psalmus 18.

Cœli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.
Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.
Non sunt loquélæ neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.
In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.
In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :
Exultávit ut gigas ad curréndam viam : * a summo cœlo egréssio ejus.

suum, in circúitu ejus tabernáculum ejus : * tenebrósa aqua in núbibus áeris.
Præ fulgóre in conspéctu ejus nubes transiérunt, * grando et carbónes ignis.
Et intónuit de cœlo Dóminus, et Altíssimus dedit vocem suam: * grando et carbónes ignis.
Et misit sagíttas suas, et dissipávit eos : * fúlgura multiplicávit, et conturbávit eos.
Et apparuérunt fontes aquárum : * et reveláta sunt fundaménta orbis terrárum.
Ab increpatióne tua, Dómine, * ab inspiratióne spíritus iræ tuæ.
Misit de summo et accépit me ; * et assúmpsit me de aquis multis.
Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, et ab iis qui odérunt me : * quóniam confortáti sunt super me.
Prævenérunt me in die afflictiónis meæ : * et factus est Dóminus protéctor meus.
Et edúxit me in latitúdinem : * salvum me fecit, quóniam vóluit me.
Et retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam : * et secúndum puritátem mánuum meárum retríbuet mihi :
Quia custodívi vias Dómini, * nec ímpie gessi a Deo meo.
Quóniam ómnia judícia ejus in conspéctu meo : * et justítias ejus non répuli a me.
Et ero immaculátus cum eo : * et observábo me ab iniquitáte mea.
Et retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam : * et secúndum puritátem mánuum meárum in conspéctu oculórum ejus.
Cum sancto sanctus eris : * et cum viro innocénte ínnocens eris.
Et cum elécto eléctus eris : * et cum pervérso pervertéris.
Quóniam tu pópulum húmilem salvum fácies : * et óculos superbórum humiliábis.
Quóniam tu illúminas lucérnam meam, Dómine : * Deus meus, illúmina ténebras meas.
Quóniam in te erípiar a tentatióne, * et in Deo meo transgrédiar murum.
Deus meus impollúta via ejus : elóquia Dómini igne examináta: * protéctor est ómnium sperántium in se.
Quóniam quis Deus præter Dóminum ? * aut quis Deus præter Deum nostrum ?
Deus qui præcínxit me virtúte : * et pósuit immaculátam viam meam.
Qui perfécit pedes meos tamquam cervórum, * et super excélsa státuens me.
Qui docet manus meas ad prælium : * et posuísti, ut arcum æreum, bráchia mea.
Et dedísti mihi protectiónem salútis tuæ : * et déxtera tua suscépit me :
Et disciplína tua corréxit me in finem : * et disciplína tua ipsa me docébit.
Dilatásti gressus meos subtus me : * et non sunt infirmáta vestígia mea.
Pérsequar inimícos meos, et comprehéndam illos : * et non convértar donec defíciant.
Confríngam illos, nec póterunt stare; * cadent subtus pedes meos.

benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.
Vitam pétiit a te : * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.
Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.
Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.
Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.
Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.
Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.
Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a fíliis hóminum.
Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.
Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.
Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

In Adventu, Aña. In advéntu summi Regis mundéntur corda hóminum, ut digne ambulémus in occúrsum illíus : quia ecce véniet, et non tardábit.
℣. Egrediétur Dóminus de loco sancto suo. ℟. Véniet ut salvet pópulum suum.

Per Annum, Aña. Dómine, in virtúte tua lætábitur rex. ℣. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua. ℟. Cantábimus et psallémus virtútes tuas. Pater noster, secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio.

A vínculis peccatórum nostrórum absólvat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.
℣. Jube domne benedícere. Ben. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

Pro viij. Lectione, Bened. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Pro ix. Lectione, Bened. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Sequens Hymnus semper dicitur post ultimam Lect. in omnibus Dominicis et Festis tantum (excepto Festo SS. Innocent., quando non venit in Dominica) a Nativ. Domini usque ad Septuag. In Adventu autem non dicitur nisi in Festis. Quando vero non dicitur, ejus loco ponitur ix. aut iij. Resp.

Hymnus SS. Ambrosii et Augustini.

Te Deum laudámus : te Dóminum confitémur.
Te ætérnum Patrem : omnis terra venerátur.
Tibi omnes Angeli : tibi cœli, et univérsæ potestátes,
Tibi Chérubim et Séraphim, incessábili voce proclámant :
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cœli et terra : majestátis glóriæ tuæ.
Te gloriósus Apostolórum chorus,

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.
Lex Dómini immaculáta convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.
Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.
Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.
Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.
Etenim servus tuus custódit ea : * in custodiéndis illis retribútio multa.
Delícta quis intélligit ? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.
Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.
Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.
Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

In Adventu, Aña. Gábriel Angelus locútus est Maríæ, dicens : Ave grátia plena, Dóminus tecum : benedícta tu inter mulíeres.
Aña. María dixit.

Per Annum, Aña. Non sunt loquélæ, neque sermónes, quorum non audiántur voces eórum.
Aña. Exáudiat.

Psalmus 19.

EXAUDIAT te Dóminus in die tribulatiónis : * prótegat te nomen Dei Jacob.
Mittat tibi auxílium de sancto : * et de Sion tueátur te.
Memor sit omnis sacrifícii tui : * et holocáustum tuum pingue fiat.
Tríbuat tibi secúndum cor tuum : * et omne consílium tuum confírmet.
Lætábimur in salutári tuo : * et in nómine Dei nostri magnificábimur.
Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas : * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.
Exáudiet illum de cœlo sancto suo : * in potentátibus salus déxteræ ejus.
Hi in cúrribus, et hi in equis : * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.
Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt : * nos autem surréximus et eréctí sumus.
Dómine, salvum fac regem, * et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

In Adventu, Aña. María dixit : Putas qualis est ista salutátio : quia conturbáta est ánima mea : et quia paritúra sum Regem, qui claustrum virginitátis meæ non violábit?
Aña. In advéntu.

Per Annum, Aña. Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis.
Aña. Dómine.

Psalmus 20.

DOMINE, in virtúte tua lætábitur rex : * et super salutáre tuum exultábit vehementer.
Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.
Quóniam prævenísti eum in

confessióne, átria ejus in hymnis : confitémini illi.
Laudáte nomen ejus : quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus : * et usque in generatiónem et generatiónem véritas ejus.

Psalmus 62.

Deus Deus meus, * ad te de luce vígilo.
Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.
In terra desérta, et ínvia, et inaquósa : * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.
Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : * lábia mea laudábunt te.
Sic benedícam te in vita mea : * et in nómine tuo levábo manus meas.
Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea : * et lábiis exultatiónis laudábit os meum.
Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te : * quia fuísti adjútor meus.
Et in velaménto alárum tuárum exultábo, adhæsit ánima mea post te : * me suscépit déxtera tua.
Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ : * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.
Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Hic non dícitur Glória Patri.

Psalmus 66.

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.
Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómnibus géntibus salutáre tuum.
Confiteántur tibi pópuli Deus :* confiteántur tibi pópuli omnes.
Læténtur et exúltent gentes : * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et gentes in terra dírigis.
Confiteántur tibi pópuli Deus : confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.
Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus : * et métuant eum omnes fines terræ.
Glória Patri, et Fílio.

Per Annum. Aña. Allelúia, allelúia.

Aña. Tres púeri.

Canticum trium Puerorum.

Danielis 3. *e*

Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino, * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.
Benedícite, Angeli Dómini, Dómino : * benedícite cœli Dómino.
Benedícite, aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, Dómino : * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.
Benedícite, sol et luna, Dómino : * benedícite, stellæ cœli, Dómino.
Benedícite, omnis imber et ros, Dómino : * benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.
Benedícite, ignis et æstus, Dómino : * benedícite, frigus et æstus, Dómino.
Benedícite, rores et pruína, Dómino : * benedícite, gelu et frigus, Dómino.
Benedícite, glácies et nives,

Te Prophetárum laudábilis númerus ,
Te Mártyrum candidátus laudat exércitus.
Te per orbem terrárum , sancta confitétur Ecclésia ,
Patrem imménsæ majestátis.
Venerándum tuum verum et únicum Fílium.
Sanctum quoque Paráclitum Spíritum.
Tu Rex glóriæ , Christe.
Tu Patris sempitérnus es Fílius.
Tu ad liberándum susceptúrus hóminem : non horruísti Vírginis úterum.
Tu devícto mortis acúleo : aperuísti credéntibus regna cœlórum.
Tu ad déxteram Dei sedes : in glória Patris.
Judex créderis esse ventúrus.
Te ergo quæsumus , tuis fámulis súbveni : quos pretióso sánguine redemísti.
Ætérna fac cum Sanctis tuis in glória numerári.
Salvum fac pópulum tuum , Dómine : et bénedic hereditáti tuæ.
Et rege eos : et extólle illos usque in ætérnum.
Per síngulos dies , benedícimus te.
Et laudámus nomen tuum in sæculum : et in sæculum sæculi.
Dignáre , Dómine , die isto : sine peccáto nos custodíre.
Miserére nostri , Dómine : miserére nostri.
Fiat misericórdia tua , Dómine , super nos : quemádmodum sperávimus in te.
In te , Dómine , sperávi : non confúndar in ætérnum.

AD LAUDES , ℣.

Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine , ad adjuvándum me festína.
Glória Patri , et Fílio , et Spirítui sancto.
Sicut erat in princípio , et nunc , et semper , et in sæcula sæculórum. Amen. Allelúia. vel Laus tibi , Dómine , Rex ætérnæ glóriæ , pro temporis diversitate.

A Dominica post Oct. Epiphaniæ usque ad Septuag.
Aña. Allelúia.

Psalmus 92.

Dominus regnávit , decórem indútus est : * indútus est Dóminus fortitúdinem , et præcínxit se.
Etenim firmávit orbem terræ , * qui non commovébitur.
Paráta sedes tua ex tunc , * a sæculo tu es.
Elevavérunt flúmina , Dómine : * elevavérunt flúmina vocem suam.
Elevavérunt flúmina fluctus suos : * a vócibus aquárum multárum.
Mirábiles elatiónes maris , * mirábilis in altis Dóminus.
Testimónia tua credibília facta sunt nimis : * domum tuam decet sanctitúdo , Dómine , in longitúdinem diérum.

Psalmus 99.

Jubilate Deo omnis terra : * servíte Dómino in lætítia.
Introíte in conspéctu ejus , * in exultatióne.
Scitóte , quóniam Dóminus ipse est Deus : * ipse fecit nos , et non ipsi nos.
Pópulus ejus , et oves páscuæ ejus : * introíte portas ejus in

confessióne, átria ejus in hymnis : confitémini illi.
Laudáte nomen ejus : quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus : * et usque in generatiónem et generatiónem véritas ejus.

Psalmus 62.

Deus Deus meus, * ad te de luce vígilo.
Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.
In terra desérta, et ínvia, et inaquósa : * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.
Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : * lábia mea laudábunt te.
Sic benedícam te in vita mea : * et in nómine tuo levábo manus meas.
Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea : * et lábiis exultatiónis laudábit os meum.
Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te : * quia fuisti adjútor meus.
Et in velaménto alárum tuárum exultábo, adhæsit ánima mea post te : * me suscépit déxtera tua.
Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ : * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.
Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.
Hic non dícitur Glória Patri.

Psalmus 66.

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.
Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómnibus géntibus salutáre tuum.
Confiteántur tibi pópuli Deus :* confiteántur tibi pópuli omnes.
Læténtur et exúltent gentes : * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et gentes in terra dírigis.
Confiteántur tibi pópuli Deus : confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.
Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus : * et métuant eum omnes fines terræ.
Glória Patri, et Fílio.

Per Annum, Aña. Allelúia, allelúia.

Aña. Tres púeri.

Canticum trium Puerorum.
Danielis 3. *e*

Benedicite, ómnia ópera Dómini, Dómino, * laudáte et superexaltáte eum in sǽcula.
Benedícite, Angeli Dómini, Dómino : * benedícite cœli Dómino.
Benedícite, aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, Dómino : * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.
Benedícite, sol et luna, Dómino : * benedícite, stellæ cœli, Dómino.
Benedícite, omnis imber et ros, Dómino : * benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.
Benedícite, ignis et æstus, Dómino : * benedícite, frigus et æstus, Dómino.
Benedícite, rores et pruína, Dómino : * benedícite, gelu et frigus, Dómino.
Benedícite, glácies et nives,

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

Per Annum. ℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

A Septuag. usque ad Quadrag. ℣. Dómine, refúgium factus es nobis. ℟. A generatióne, et progénie.

In Adventu, Hymnus. En clara vox.

℣. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Canticum Zachariæ. *Luc. 1. g*

Benedictus Dóminus Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ:

Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David púeri sui:

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus.

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus: * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri. Sicut erat.

Deinde dicitur Aña et Oratio propria: et post eam, si occurrat eo die aliquod Festum Simplex, fit de eo Com. Postremo (si id tempus requirat) fiunt Commem. de S. Maria, de Apostolis et de Patrono Eccl. in ordine aliarum Commem. secundum illius dignitatem, et ultimo loco de Pace, ut infra in Vesp. Sabbati.

In fine, si discedendum sit a Choro, dicitur una ex Añis B. Mariæ, ut habetur infra post Completorium.

DOMINICA

AD PRIMAM.

Pater noster. Ave María. Credo. ℣. Deus in adjutórium, ut supra. 15.

Hymnus.

Jam lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrénans témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia:
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Psalmus 149.

CANTATE Dómino cánticum novum : * laus ejus in ecclésia Sanctórum.

Lætétur Israel in eo, qui fecit eum : * et fílii Sion exúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro : * in tympano et psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exultábunt sancti in glória, * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum : * et gládii ancípites in mánibus eórum :

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus : * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus : * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150.

LAUDATE Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in tympano, et choro : * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus : laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri, et Fílio.

Per Annum, Aña. Allelúia, allelúia, allelúia.

Sequens Capitulum dicitur in Dominicis, a secunda post Epiph. usque ad Septuag.

Capitulum. *Apoc. 7. c*

BENEDICTIO, et cláritas, et sapiéntia, et gratiárum áctio, honor, virtus et fortitúdo Deo nostro in sæcula sæculórum. Amen. ℟. Deo grátias.

Sic respondetur in fine omnium Capitulorum.

Hymnus.

ÆTERNE rerum Cónditor,
Noctem diémque qui regis,
Et témporum das témpora,
Ut álleves fastídium.

Noctúrna lux viántibus
A nocte noctem ségregans,
Præco diéi jam sonat,
Jubárque solis évocat.

Hoc excitátus lúcifer
Solvit polum calígine,
Hoc omnis errónum cohors
Viam nocéndi déserit.

Hoc nauta vires cólligit,
Pontíque mitéscunt freta :
Hoc, ipsa petra Ecclésiæ
Canénte, culpam díluit.

Surgámus ergo strénue,
Gallus jacéntes éxcitat,
Et somnoléntos íncrepat,
Gallus negántes árguit.

Gallo canénte, spes redit,
Ægris salus refúnditur,
Mucro latrónis cónditur,
Lapsis fides revértitur.

Jesu, labántes réspice,
Et nos vidéndo córrige :
Si réspicis, labes cadunt,
Fletúque culpa sólvitur.

Tu lux refúlge sénsibus,
Mentísque somnum díscute :
Te nostra vox primum sonet,
Et vota solvámus tibi.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

Per Annum. ℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

A Septuag. usque ad Quadrag. ℣. Dómine, refúgium factus es nobis. ℟. A generatióne, et progénie.

In Adventu, Hymnus. En clara vox.

℣. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Canticum Zachariæ. *Luc.* 1. g

Benedictus Dóminus Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ:

Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David púeri sui:

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus.

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus: * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri. Sicut erat.

Deinde dicitur Aña et Oratio propria: et post eam, si occurrat eo die aliquod Festum Simplex, fit de eo Com. Postremo (si id tempus requirat) fiunt Commem. de S. Maria, de Apostolis et de Patrono Eccl. in ordine aliarum Commem. secundum illius dignitatem, et ultimo loco de Pace, ut infra in Vesp. Sabbati.

In fine, si discedendum sit a Choro, dicitur una ex Añis B. Mariæ, ut habetur infra post Completorium.

DOMINICA

AD PRIMAM.

Pater noster. Ave María. Credo. ℣. Deus in adjutórium, ut supra. 15.

Hymnus.

Jam lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.
Linguam refrénans témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.
Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia:
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.
Ut cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

In Dominicis per Annum. Aña. Allelúia.

Psalmus 53.

Deus in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.

Deus exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me: et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi: * et confitébor nómini tuo, Dómine: quóniam bonum est:

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Sequens Psalmus Confitémini Dómino, dicitur tantum in Dñicis, quando fit Officium de Dñica, ut in Psalt.

A Septuagesima vero usque ad Pascha, ejus loco dicitur Ps. Dóminus regnávit, ut supra in Laud. 15.

Psalmus 117.

Confitemini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israel, quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum: * et exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor: * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor: * et ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confídere in Dómino, * quam confídere in hómine.

Bonum est speráre in Dómino, * quam speráre in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me: * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdántes circumdedérunt me: * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, et exarsérunt sicut ignis in spinis: * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Impúlsus evérsus sum ut cáderem: * et Dóminus suscépit me.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus: * et factus est mihi in salútem.

Vox exultatiónis, et salútis: * in tabernáculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem: déxtera Dómini exaltávit me, * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam: * et narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus: * et morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas justítiæ, ingréssus in eas confitébor Dómino: * hæc porta Dómini, justi intrábunt in eam.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me : * et factus es mihi in salútem.
Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes : * hic factus est in caput ánguli.
A Dómino factum est istud : * et est mirábile in óculis nostris.
Hæc est dies, quam fecit Dóminus : * exultémus, et lætémur in ea.
O Dómine, salvum me fac, o Dómine, bene prosperáre : * benedictus qui venit in nómine Dómini.
Benedíximus vobis de domo Dómini : * Deus Dóminus, et illúxit nobis.
Constitúite diem solémnem in condénsis, * usque ad cornu altáris.
Deus meus es tu, et confitébor tibi : * Deus meus es tu, et exaltábo te.
Confitébor tibi quóniam exaudísti me : * et factus es mihi in salútem.
Confitémini Dómino quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Psalmus 118.

Beati immaculáti in via, * qui ámbulant in lege Dómini.
Beáti, qui scrutántur testimónia ejus : * in toto corde exquírunt eum.
Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.
Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.
Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas justificatiónes tuas!
Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.
Confitébor tibi in directióne cordis : * in eo quod dídici judícia justítiæ tuæ.
Justificatiónes tuas custódiam : * non me derelínquas usquequáque.
In quo córrigit adolescéntior viam suam ? * in custodiéndo sermónes tuos.
In toto corde meo exquisívi te : * ne repéllas me a mandátis tuis.
In corde meo abscóndi elóquia tua : * ut non peccem tibi.
Benedíctus es, Dómine : * doce me justificatiónes tuas.
In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.
In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.
In mandátis tuis exercébor : * et considerábo vias tuas.
In justificatiónibus tuis meditábor : * non oblivíscar sermónes tuos.
Retribue servo tuo, vivífica me : * et custódiam sermónes tuos.
Revéla óculos meos : * et considerábo mirabília de lege tua.
Incola ego sum in terra : * non abscóndas a me mandáta tua.
Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, * in omni témpore.
Increpásti supérbos, * maledícti qui declínant a mandátis tuis.
Aufer a me oppróbrium, et contémptum : * quia testimónia tua exquisívi.
Etenim sedérunt príncipes, et advérsum me loquebántur : *

servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.
Nam et testimónia tua meditátio mea est : * et consílium meum justificatiónes tuæ.
Adhæsit paviménto ánima mea : * vivífica me secúndum verbum tuum.
Vias meas enuntiávi, et exaudísti me : * doce me justificatiónes tuas.
Viam justificatiónum tuárum ínstrue me : * et exercébor in mirabílibus tuis.
Dormitávit ánima mea præ tædio : * confírma me in verbis tuis.
Viam iniquitátis ámove a me : * et de lege tua miserére mei.
Viam veritátis elégi : * judícia tua non sum oblítus.
Adhæsi testimóniis tuis, Dómine : * noli me confúndere.
Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

Sequens Symbolum dicitur in Dominicis tantum, quando fit Officium de Dominica, ut in Psalterio.

Symbolum S. Athanasii.

Quicumque vult salvus esse, * ante ómnia opus est, ut téneat cathólicam Fidem.
Quam nisi quisque íntegram, inviolatámque serváverit, * absque dúbio in ætérnum períbit.
Fides autem cathólica hæc est : * ut unum Deum in Trinitáte, et Trinitátem in unitáte venerémur.
Neque confundéntes persónas, * neque substántiam separántes.
Alia est enim persóna Patris, ália Fílii, * ália Spíritus sancti.
Sed Patris, et Fílii, et Spíritus sancti una est divínitas, * æquális glória, coætérna majéstas.
Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus sanctus.
Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus sanctus.
Imménsus Pater, imménsus Fílius, * imménsus Spíritus sanctus.
Ætérnus Pater, ætérnus Fílius, * ætérnus Spíritus sanctus.
Et tamen non tres ætérni; * sed unus ætérnus.
Sicut non tres increáti, nec tres imménsi, * sed unus increátus, et unus imménsus.
Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus sanctus.
Et tamen non tres omnipoténtes; * sed unus omnípotens.
Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus sanctus.
Et tamen non tres Dii; * sed unus est Deus.
Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus sanctus.
Et tamen non tres Dómini; * sed unus est Dóminus.
Quia sicut singillátim unamquámque persónam Deum, ac Dóminum confitéri christiána veritáte compéllimur : * ita tres Deos, aut Dóminos dícere cathólica religióne prohibémur.
Pater a nullo est factus, * nec creátus, nec génitus.
Fílius a Patre solo est : * non factus, nec creátus, sed génitus.
Spíritus sanctus a Patre et Fílio; * non factus, nec creátus, nec génitus, sed procédens.
Unus ergo Pater, non tres Patres; unus Fílius, non tres Fílii; * unus Spíritus sanctus, non tres Spíritus sancti.

Et absolute sine Orémus.

Oratio.

Sancta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum : ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. Et dicitur ter : ultimo additur Glória Patri. Sicut erat. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, secreto ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dírige fílios eórum. ℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige. ℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Orémus. Oratio.

Dirigere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli et terræ, hódie corda et córpora nostra; sensus, sermónes, et actus nostros in lege tua et in opéribus mandatórum tuórum : ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi. Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere. Bened. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Ad Absolutionem Capituli in Dñicis et Feriis per Annum, ab Octava Epiphan. usque ad Dñicam j. Quadrag. exclusive.

Lectio brevis. 2. *Thess.* 3. *b*

Dominus autem dírigat corda et córpora nostra in charitáte Dei, et patiéntia Christi. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

A Dñica prima Adventus usque ad Vigiliam Nativit. Domini exclusive.

Isaiæ 33.

Domine, miserére nostri : te enim expectávimus : esto bráchium nostrum in mane, et salus nostra in témpore tribulatiónis. Tu autem, Dómine.

Post Lect. brevem dicitur ℣ Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cœlum et terram. ℣. Benedícite. ℟. Deus. Bened. Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam : et Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

IN FERIALI OFFICIO
AD PRIMAM.

Pater noster. Ave María. Credo. ℣. Deus in adjutórium, ut 15.

Hymnus.

Jam lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.
Linguam refrénans témperet,
Ne litis horror ínsonet ;
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.
Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia :
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.
Ut, cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

meum laude. ℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam. ℣. Dómine, avérte fáciem tuam a peccátis meis. ℟. Et omnes iniquitátes meas dele. ℣. Cor mundum crea in me, Deus. ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis. ℣. Ne projícias me a fácie tua. ℟. Et Spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. ℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui. ℟. Et spíritu principáli confírma me. ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cœlum et terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

CONFITEOR Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis, fratres: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet:

MISEREATUR tui omnípotens Deus, et dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Deinde repetit Confessionem, et ubi dicitur vobis fratres, et vos fratres, dicatur tibi pater, et te pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit:

MISEREATUR vestri omnípotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

INDULGENTIAM, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Et prosequitur, ℣. Dignáre, Dómine, die isto. ℟. Sine peccáto nos custodíre. ℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DOMINE Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti: tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullũ declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes, et ópera. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. ℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Et quando dicenda est Prima de B. Maria, præponitur lectioni Martyrologii. Postea Hebdomadarius dicit ℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. ℟. Mors Sanctórum ejus.

Et absolute sine Orémus.

Oratio.

SANCTA María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum : ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. Et dicitur ter : ultimo additur Glória Patri. Sicut erat. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, secreto ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed libera nos a malo. ℣. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dírige fílios eórum. ℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige. ℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Orémus. Oratio.

DIRIGERE et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli et terræ, hódie corda et córpora nostra; sensus, sermónes, et actus nostros in lege tua et in opéribus mandatórum tuórum : ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi. Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere. Bened. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Ad Absolutionem Capituli in Dñicis et Feriis per Annum, ab Octava Epiphan. usque ad Dñicam j. Quadrag. exclusive.

Lectio brevis. 2. *Thess.* 3. *b*

DOMINUS autem dírigat corda et córpora nostra in charitáte Dei, et patiéntia Christi. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

A Dñica prima Adventus usque ad Vigiliam Nativit. Domini exclusive.

Isaiæ 33.

DOMINE, miserére nostri : te enim expectávimus : esto bráchium nostrum in mane, et salus nostra in témpore tribulatiónis. Tu autem, Dómine.

Post Lect. brevem dicitur ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cœlum et terram. ℣. Benedícite. ℟. Deus. Bened. Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam : et Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

IN FERIALI OFFICIO

AD PRIMAM.

Pater noster. Ave María. Credo. ℣. Deus in adjutórium, ut 15.

Hymnus.

JAM lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.
Linguam refrénans témperet,
Ne litis horror ínsonet ;
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.
Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia :
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.
Ut, cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

Per Annum, Aña.

Beáti qui ámbulant.

Tempore Adventus, Aña de Laudibus Dominicæ, aut ex propriis Laudibus.

Psalmus 53.

Deus in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.

Deus exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam alieni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me, * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi: * et confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Post Ps. Deus in nómine, loco Ps. Confitémini, dicitur unus ex infrascriptis Psalmis, secundum Ferias distinctis: Sabbato autem dicuntur tantum tres Psalmi, sicut in Festis.

FERIA SECUNDA.

Psalmus 23.

Domini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

FERIA TERTIA.

Psalmus 24.

Ad te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus in te confído, non erubéscam:

Neque irrídeant me inimíci mei: * étenim univérsi, qui sústinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.

Vias tuas, Dómine, demónstra mihi: * et sémitas tuas édoce me.

Dirige me in veritáte tua, et doce me: * quia tu es Deus salvátor meus, et te sustínui tota die.

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, * et misericordiárum tuárum, quæ a sæculo sunt.

Delicta juventútis meæ, * et ignorántias meas ne memíneris.
Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu : * propter bonitátem tuam, Dómine.
Dulcis et rectus Dóminus : * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.
Díriget mansuétos in judício : * docébit mites vias suas.
Univérsæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum ejus, et testimónia ejus.
Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo : * multum est enim.
Quis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via, quam elégit.
Anima ejus in bonis demorábitur : * et semen ejus hereditábit terram.
Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum : * et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.
Oculi mei semper ad Dóminum : * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.
Réspice in me, et miserére mei : * quia únicus et pauper sum ego.
Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt : * de necessitátibus meis érue me.
Vide humilitátem meam, et labórem meum : * et dimítte univérsa delícta mea.
Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt, * et ódio iníquo odérunt me.
Custódi ánimam meam, et érue me : * non erubéscam, quóniam sperávi in te.
Innocéntes et recti adhæsérunt mihi : * quia sustínui te.
Líbera Deus Israel, * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

FERIA QUARTA.

Psalmus 25.

JUDICA me, Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingréssus sum : * et in Dómino sperans non infirmábor.
Proba me, Dómine, et tenta me : * ure renes meos et cor meum.
Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est : * et complácui in veritáte tua.
Non sedi cum concílio vanitátis : * et cum iníqua geréntibus non introíbo.
Odívi ecclésiam malignántium : * et cum ímpiis non sedébo.
Lavábo inter innocéntes manus meas * : et circúmdabo altáre tuum, Dómine :
Ut áudiam vocem laudis, * et enárrem univérsa mirabília tua.
Dómine, diléxi decórem domus tuæ : * et locum habitatiónis glóriæ tuæ.
Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam, * et cum viris sánguinum vitam meam :
In quorum mánibus iniquitátes sunt : * déxtera eórum repléta est munéribus.
Ego autem in innocéntia mea ingréssus sum : * rédime me, et miserére mei.
Pes meus stetit in dirécto : * in ecclésiis benedícam te, Dómine.

FERIA QUINTA.

Psalmus 22.

DOMINUS regit me, et nihil mihi déerit, * in loco páscuæ ibi me collocávit.
Super aquam refectiónis educávit me : * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.
Nam et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala : * quóniam tu mecum es.
Virga tua, et báculus tuus : * ipsa me consoláta sunt.
Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.
Impinguásti in óleo caput meum : * et calix meus inébrians quam præclárus est!
Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ.
Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

FERIA SEXTA.

Psalmus 21.

Deus Deus meus, réspice in me : quare me dereliquísti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.
Deus meus clamábo per diem, et non exáudies : * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.
Tu autem in sancto hábitas, * laus Israel.
In te speravérunt patres nostri : * speravérunt, et liberásti eos.
Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt : * in te speravérunt, et non sunt confúsi.
Ego autem sum vermis, et non homo : * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.
Omnes vidéntes me derisérunt me : * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.
Sperávit in Dómino, erípiat eum : * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.
Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre : * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te projéctus sum ex útero.
De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris a me.
Quóniam tribulátio próxima est : * quóniam non est qui ádjuvet.
Circumdedérunt me vítuli multi : * tauri pingues obsedérunt me.
Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.
Sicut aqua effúsus sum : * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.
Factum est cor meum tamquam cera liquéscens : * in médio ventris mei.
Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhæsit fáucibus meis : * et in púlverem mortis deduxísti me.
Quóniam circumdedérunt me canes multi : * concílium malignántium obsédit me.
Fodérunt manus meas, et pedes meos : * dinumeravérunt ómnia ossa mea.
Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me : * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.
Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me : * ad defensiónem meam cónspice.
Erue a frámea, Deus, ánimam meam : * et de manu canis únicam meam :
Salva me ex ore leónis : * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.
Narrábo nomen tuum frátribus meis : * in médio Ecclésiæ laudábo te.
Qui timétis Dóminum, laudáte eum : * univérsum semen Jacob glorificáte eum.
Tímeat eum omne semen Israel : * quóniam non sprevit, neque

inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. ℣. Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortális. ℟. Miserére nobis. ℣. Bénedic ánima mea Dómino. ℟. Et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus. ℣. Bénedic ánima mea Dómino. ℟. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus. ℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis. ℟. Qui sanat omnes infirmitátes tuas. ℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam. ℟. Qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus. ℣. Qui replet in bonis desidérium tuum. ℟. Renovábitur ut áquilæ juvéntus tua. ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cœlum et terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

Confiteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis fratres: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet:

Misereatur tui omnípotens Deus, et dimíssis peccátis tuis perdúcat te ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Deinde repetit Confessionem: et ubi dicitur vobis fratres, et vos fratres, dicatur tibi pater, et te pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit:

Misereatur vestri omnípotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Indulgentiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Et prosequitur, ℣. Dignáre, Dómine, die isto, ℟. Sine peccáto nos custodíre. ℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Domine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti: tua nos hódie salva virtúte, ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes, et ópera. Per Dñum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. ℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Et quando dicenda

est Prima de B. Maria, præponitur Lectioni Martyrologii. Postea Hebdomadarius dicit ℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. ℟. Mors Sanctórum ejus.

Et absolute sine Orémus.

Oratio.

Sancta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum : ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen. ℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. Et dicitur ter : ultimo additur, Glória Patri. Sicut erat. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dírige fílios eórum. ℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige. ℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Orémus. Oratio.

Dirigere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes, et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum, ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi : Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube domne benedícere.

Bened. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Ad Absolutionem Capituli in Dominicis et Feriis per Annum, ab Octava Epiph. usque ad Dominicam primam Quadrag. exclusive.

Lectio brevis. 2. *Thess.* 3. *b*

Dominus autem dírigat corda et córpora nostra in charitáte Dei, et patiéntia Christi. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

A Dñica prima Adventus usque ad Vigiliam Nativit. Domini exclusive.

Isaiæ 33.

Domine, miserére nostri : te enim expectávimus : esto bráchium nostrum in mane, et salus nostra in témpore tribulatiónis. Tu autem.

Post Lect. brevem dicitur ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cœlum et terram. ℣. Benedícite. ℟. Deus.

Bened. Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam : et Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

IN FESTIS

Per Annum.

Post Ps. Deus in nómine, dicuntur tantum Ps., Beáti, et Retríbue, 21. Deinde Aña competens, et reliqua ut supra in Dñica. 23. Sed in Duplicibus et infra Octavas non dicuntur Preces. Dicto Benedicámus Dómino, dicitur Prima de B. Maria, si dicenda est : postea legitur Martyrologium in Choro.

Deinde dicitur ℣. Pretiósa, cum reliquis ut supra. 24.

Ad Absolutionem Capituli in Festis dicitur Capit. Nonæ.

inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. ℣. Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortális. ℟. Miserére nobis. ℣. Bénedic ánima mea Dómino. ℟. Et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus. ℣. Bénedic ánima mea Dómino. ℟. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus. ℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis. ℟. Qui sanat omnes infirmitátes tuas. ℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam. ℟. Qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus. ℣. Qui replet in bonis desidérium tuum. ℟. Renovábitur ut áquilæ juvéntus tua. ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cœlum et terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

Confiteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis fratres: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet:

Misereatur tui omnípotens Deus, et dimíssis peccátis tuis perdúcat te ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Deinde repetit Confessionem: et ubi dicitur vobis fratres, et vos fratres, dicatur tibi pater, et te pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit:

Misereatur vestri omnípotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Indulgentiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Et prosequitur, ℣. Dignáre, Dómine, die isto, ℟. Sine peccáto nos custodíre. ℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Domine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecisti: tua nos hódie salva virtúte, ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes, et ópera. Per Dñum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. ℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Et quando dicenda

Pórtio mea, Dómine, * dixi custodíre legem tuam.
Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo: * miserére mei secúndum elóquium tuum.
Cogitávi vias meas: * et convérti pedes meos in testimónia tua.
Parátus sum, et non sum turbátus: * ut custódiam mandáta tua.
Funes peccatórum circumpléxi sunt me: * et legem tuam non sum oblítus.
Média nocte surgébam ad confiténdum tibi, * super judícia justificatiónis tuæ.
Párticeps ego sum ómnium timéntium te: * et custodiéntium mandáta tua.
Misericórdia tua, Dómine, plena est terra: * justificatiónes tuas doce me.
Bonitatem fecísti cum servo tuo, Dómine: * secúndum verbum tuum.
Bonitátem, et disciplínam et sciéntiam doce me: * quia mandátis tuis crédidi.
Priúsquam humiliárer ego delíqui: * proptérea elóquium tuum custodívi.
Bonus es tu: * et in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.
Multiplicáta est super me iníquitas superbórum: * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.
Coagulátum est sicut lac cor eórum: * ego vero legem tuam meditátus sum.
Bonum mihi quia humiliásti me: * ut discam justificatiónes tuas.
Bonum mihi lex oris tui, * super míllia auri, et argénti.
Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me: * da mihi intelléctum, et discam mandáta tua.
Qui timent te vidébunt me, et lætabúntur: * quia in verba tua supersperávi.
Cognóvi, Dómine, quia æquitas judícia tua: * et in veritáte tua humiliásti me.
Fiat misericórdia tua ut consolétur me: * secúndum elóquium tuum servo tuo.
Véniant mihi miseratiónes tuæ, et vivam: * quia lex tua meditátio mea est.
Confundántur supérbi, quia injúste iniquitátem fecérunt in me: * ego autem exercébor in mandátis tuis.
Convertántur mihi timéntes te: * et qui novérunt testimónia tua.
Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis, * ut non confúndar.
Aña. Allelúia, allelúia, allelúia.

Sequens Capitulum, et alia in aliis Horis, dicuntur in Dñicis a ij. post Epiph. usque ad Septuag. ℟℟. brevia, etiam usque ad Dñicam j. Quadrag.: similiter et quæ sequuntur in feriali Officio.

Capit. 1. *Joan. 4. c*

Deus cháritas est: et qui manet in charitáte, in Deo manet, et Deus in eo.

℟. br. Inclína cor meum, Deus * In testimónia tua. Inclína. ℣. Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem: in via tua vivífica me. In. Glória Patri. Inclína. ℣. Ego dixi, Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

AD TERTIAM.

Pater noster. Ave María.
Deus in adjutórium. 15.

Hymnus.

Nunc sancte nobis Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.
Os, lingua, mens, sensus, vigor,
Confessiónem pérsonent,
Flamméscat igne cháritas,
Accéndat ardor próximos.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum. Amen.

In Dominicis per Annum, Aña. Allelúia.
In feriali Officio per Annum, Aña. Deduc me.
Tempore Adventus, Aña de Laudibus Dominicæ, aut ex propriis Laudibus.

Psalmus.

Legem pone mihi, Dómine, viam justificatiónum tuárum: * et exquíram eam semper.
Da mihi intelléctum, et scrutábor legem tuam: * et custódiam illam in toto corde meo.
Deduc me in sémitam mandatórum tuórum: * quia ipsam vólui.
Inclína cor meum in testimónia tua: * et non in avarítiam.
Avérte óculos meos ne vídeant vanitátem: * in via tua vivífica me.
Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo
Amputa oppróbrium meum, quod suspicátus sum: * quia judícia tua jucúnda.
Ecce concupívi mandáta tua: * in æquitáte tua vivífica me.
Et véniat super me misericórdia tua, Dómine: * salutáre tuum secúndum elóquium tuum.
Et respondébo exprobrántibus mihi verbum: * quia sperávi in sermónibus tuis.
Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque: * quia in judíciis tuis supersperávi.
Et custódiam legem tuam semper: * in sæculum et in sæculum sæculi.
Et ambulábam in latitúdine: * quia mandáta tua exquisívi.
Et loquébar in testimóniis tuis in conspéctu regum: * et non confundébar.
Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.
Et levávi manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi: * et exercébar in justificatiónibus tuis.

Memor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti.
Hæc me consoláta est in humilitáte mea: * quia elóquium tuum vivificávit me.
Supérbi iníque agébant usquequáque: * a lege autem tua non declinávi.
Memor fui judiciórum tuórum a sæculo, Dómine: * et consolátus sum.
Deféctio ténuit me, * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.
Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.
Memor fui nocte nóminis tui, Dómine: * et custodívi legem tuam.
Hæc facta est mihi: * quia justificatiónes tuas exquisívi.

Paulo minus consummavérunt me in terra : * ego autem non derelíqui mandáta tua.
Secúndum misericórdiam tuam vivífica me ; * et custódiam testimónia oris tui.
In ætérnum, Dómine : * verbum tuum permanet in cœlo.
In generatiónem et generatiónem véritas tua : * fundásti terram , et pérmanet.
Ordinatióne tua persevérat dies: * quóniam ómnia sérviunt tibi.
Nisi quod lex tua meditátio mea est : * tunc forte periíssem in humilitáte mea.
In ætérnum non oblivíscar justificatiónes tuas : * quia in ipsis vivificásti me.
Tuus sum ego, salvum me fac: * quóniam justificatiónes tuas exquisívi.
Me expectavérunt peccatóres ut pérderent me : * testimónia tua intelléxi.
Omnis consummatiónis vidi finem : * latum mandátum tuum nimis.

Quomodo diléxi legem tuam, Dómine ? * tota die meditátio mea est.
Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo : * quia in ætérnum mihi est.
Super omnes docéntes me intelléxi : * quia testimónia tua meditátio mea est.
Super senes intelléxi : * quia mandáta tua quæsívi.
Ab omni via mala prohíbui pedes meos; * ut custódiam verba tua.
A judíciis tuis non declinávi : * quia tu legem posuísti mihi.
Quam dúlcia fáucibus meis elóquia tua, * super mel ori meo!
A mandátis tuis intelléxi : * proptérea odívi omnem viam iniquitátis.
Lucérna pédibus meis verbum tuum , * et lumen sémitis meis.
Jurávi, et státui * custodíre judícia justítiæ tuæ.
Humiliátus sum usquequáque, Dómine : * vivífica me secúndum verbum tuum.
Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine : * et judícia tua doce me.
Anima mea in mánibus meis semper : * et legem tuam non sum oblítus.
Posuérunt peccatóres láqueum mihi : * et de mandátis tuis non errávi.
Hereditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum : * quia exultátio cordis mei sunt.
Inclinávi cor meum ad faciéndas justificatiónes tuas in ætérnum : * propter retributiónem.

Iniquos ódio hábui : * et legem tuam diléxi.
Adjútor et suscéptor meus es tu : * et in verbum tuum supersperávi.
Declináte a me malígni : * et scrutábor mandáta Dei mei.
Súscipe me secúndum elóquium tuum , et vivam : * et non confúndas me ab expectatióne mea.
Adjuva me, et salvus ero : * et meditábor in justificatiónibus tuis semper.
Sprevísti omnes discedéntes a judíciis tuis : * quia injústa cogitátio eórum.
Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ : * ídeo diléxi testimónia tua.
Confíge timóre tuo carnes meas: * a judíciis enim tuis tímui.

Feci judícium et justítiam : * non tradas me calumniántibus me.
Súscipe servum tuum in bonum: * non calumniéntur me supérbi.
Oculi mei defecérunt in salutáre tuum : * et in elóquium justítiæ tuæ.
Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam : * et justificatiónes tuas doce me.
Servus tuus sum ego : * da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.
Tempus faciéndi, Dómine : * dissipavérunt legem tuam.
Ideo diléxi mandáta tua , * super aurum et topázion.
Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar : * omnem viam iníquam ódio hábui.
Aña. Allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum. *Galat.* 6.

ALTER altérius ónera portáte , et sic adimplébitis legem Christi.

℟. br. In ætérnum, Dómine, * Pérmanet verbum tuum. In ætérnum. ℣. In sæculum sæculi véritas tua. Pérmanet. Glória Patri. In. ℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

In feriali Officio per Annum , Aña. Adjuva me, et salvus ero, Dómine.

Capit. Alter altérius.

℟. br. Benedícam Dóminum. * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus ejus in ore meo. In. Glória Patri. Benedícam. ℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

Quando ad Matutinum dictæ sunt Preces, flexis genibus dicitur : Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Dómine Deus virtútum convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Exúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. Orémus.

Oratio conveniens.

Temp. Adventus in feriali Officio, Aña de Laud. Dñicæ, aut ex propriis Laud.

Capit. *Jerem.* 23.

IN diébus illis salvábitur Juda , et Israel habitábit confidénter : et hoc est nomen , quod vocábunt eum , Dóminus justus noster.

℟. br. Osténde nobis , Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde. ℣. Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam. Glória Patri. Osténde. ℣. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui. ℟. Vísita nos in salutári tuo. Kyrie, eléison.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

Pater noster. Ave María. Deus in adjutórium. 15.

Hymnus.

RERUM Deus tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Successíbus detérminans.
Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.
Præsta, Pater píissime,

Paulo minus consummavérunt me in terra : * ego autem non derelíqui mandáta tua.
Secúndum misericórdiam tuam vivífica me ; * et custódiam testimónia oris tui.
In ætérnum, Dómine : * verbum tuum permanet in cœlo.
In generatiónem et generatiónem véritas tua : * fundásti terram, et pérmanet.
Ordinatióne tua persevérat dies : * quóniam ómnia sérviunt tibi.
Nisi quod lex tua meditátio mea est : * tunc forte periíssem in humilitáte mea.
In ætérnum non oblivíscar justificatiónes tuas : * quia in ipsis vivificásti me.
Tuus sum ego, salvum me fac : * quóniam justificatiónes tuas exquisívi.
Me expectavérunt peccatóres ut pérderent me : * testimónia tua intelléxi.
Omnis consummatiónis vidi finem : * latum mandátum tuum nimis.

Quomodo diléxi legem tuam, Dómine ? * tota die meditátio mea est.
Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo : * quia in ætérnum mihi est.
Super omnes docéntes me intelléxi : * quia testimónia tua meditátio mea est.
Super senes intelléxi : * quia mandáta tua quæsívi.
Ab omni via mala prohíbui pedes meos ; * ut custódiam verba tua.
A judíciis tuis non declinávi : * quia tu legem posuísti mihi.
Quam dúlcia fáucibus meis elóquia tua, * super mel ori meo !
A mandátis tuis intelléxi : * proptérea odívi omnem viam iniquitátis.
Lucérna pédibus meis verbum tuum, * et lumen sémitis meis.
Jurávi, et státui * custodíre judícia justítiæ tuæ.
Humiliátus sum usquequáque, Dómine : * vivífica me secúndum verbum tuum.
Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine : * et judícia tua doce me.
Anima mea in mánibus meis semper : * et legem tuam non sum oblítus.
Posuérunt peccatóres láqueum mihi : * et de mandátis tuis non errávi.
Hereditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum : * quia exultátio cordis mei sunt.
Inclinávi cor meum ad faciéndas justificatiónes tuas in ætérnum : * propter retributiónem.

Iniquos ódio hábui : * et legem tuam diléxi.
Adjútor et suscéptor meus es tu : * et in verbum tuum supersperávi.
Declináte a me malígni : * et scrutábor mandáta Dei mei.
Súscipe me secúndum elóquium tuum, et vivam : * et non confúndas me ab expectatióne mea.
Adjuva me, et salvus ero : * et meditábor in justificatiónibus tuis semper.
Sprevísti omnes discedéntes a judíciis tuis : * quia injústa cogitátio eórum.
Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ : * ídeo diléxi testimónia tua.
Confíge timóre tuo carnes meas : * a judíciis enim tuis tímui.

Feci judícium et justítiam : * non tradas me calumniántibus me.
Súscipe servum tuum in bonum: * non calumniéntur me supérbi.
Oculi mei defecérunt in salutáre tuum : * et in elóquium justítiæ tuæ.
Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam : * et justificatiónes tuas doce me.
Servus tuus sum ego : * da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.
Tempus faciéndi, Dómine : * dissipavérunt legem tuam.
Ideo diléxi mandáta tua, * super aurum et topázion.
Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar : * omnem viam iníquam ódio hábui.

Aña. Allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum. *Galat.* 6.

ALTER altérius ónera portáte, et sic adimplébitis legem Christi.

℟. br. In ætérnum, Dómine, * Pérmanet verbum tuum. In ætérnum. ℣. In sæculum sæculi véritas tua. Pérmanet. Glória Patri. In. ℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

In feriali Officio per Annum, Aña. Adjuva me, et salvus ero, Dómine.

Capit. Alter altérius.

℟. br. Benedícam Dóminum. * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus ejus in ore meo. In. Glória Patri. Benedícam. ℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

Quando ad Matutinum dictæ sunt Preces, flexis genibus dicitur : Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Dómine Deus virtútum convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Exúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. Orémus.

Oratio conveniens.

Temp. Adventus in feriali Officio, Aña de Laud. Dñicæ, aut ex propriis Laud.

Capit. *Jerem.* 23.

IN diébus illis salvábitur Juda, et Israel habitábit confidénter : et hoc est nomen, quod vocábunt eum, Dóminus justus noster.

℟. br. Osténde nobis, Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde. ℣. Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam. Glória Patri. Osténde. ℣. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui. ℟. Vísita nos in salutári tuo. Kyrie, eléison.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

Pater noster. Ave María.
Deus in adjutórium. 15.

Hymnus.

RERUM Deus tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans.
Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.
Præsta, Pater píissime,

Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Dominicis per Annum, Aña. Allelúia.

In feriali Officio per Annum, Aña. Aspice in me.

Temp. Adventus, Aña de Laudibus Dominicæ, aut ex propriis Laud.

Psalmus.

Mirabilia testimónia tua: * ídeo scrutáta est ea ánima mea.

Declarátio sermónum tuórum illúminat: * et intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui, et attráxi spíritum: * quia mandáta tua desiderábam.

Aspice in me, et miserére mei, * secúndum judícium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dírige secúndum elóquium tuum: * et non dominétur mei omnis injustítia.

Rédime me a calúmniis hóminum: * ut custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super servum tuum: * et doce me justificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei: * quia non custodiérunt legem tuam.

Justus es, Dómine: * et rectum judícium tuum.

Mandásti justítiam testimónia tua: * et veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus meus: * quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum veheménter: * et servus tuus diléxit illud.

Adolescéntulus sum ego, et contémptus: * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Justítia tua, justítia in ætérnum: * et lex tua véritas.

Tribulátio et angústia invenérunt me: * mandáta tua meditátio mea est.

Æquitas testimónia tua in ætérnum: * intelléctum da mihi, et vivam.

Clamavi in toto corde meo, exáudi me, Dómine: * justificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac: * ut custódiam mandáta tua.

Prævéni in maturitáte, et clamávi: * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo: * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam, Dómine: * et secúndum judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti: * a lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu Dómine: * et omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de testimóniis tuis: * quia in ætérnum fundásti ea.

Vide humilitátem meam, et éripe me: * quia legem tuam non sum oblítus.

Júdica judícium meum, et rédime me: * propter elóquium tuum vivífica me.

Longe a peccatóribus salus: * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ, Dómine: * secúndum judícium tuum vivífica me.

Multi qui persequúntur me, et

tribulant me : * a testimóniis tuis non declinávi.
Vidi prævaricántes, et tabescébam : * quia elóquia tua non custodiérunt.
Vidi quóniam mandáta tua diléxi, Dómine : * in misericórdia tua vivífica me.
Princípium verbórum tuórum, véritas : * in ætérnum ómnia judícia justítiæ tuæ.
Príncipes persecúti sunt me gratis : * et a verbis tuis formidávit cor meum.
Lætábor ego super elóquia tua : * sicut qui invénit spólia multa.
Iniquitátem ódio hábui, et abominátus sum : * legem autem tuam diléxi.
Sépties in die laudem dixi tibi : * super judícia justítiæ tuæ.
Pax multa diligéntibus legem tuam : * et non est illis scándalum.
Expectábam salutáre tuum, Dómine : * et mandáta tua diléxi.
Custodívit ánima mea testimónia tua : * et diléxit ea veheménter.
Servávi mandáta tua, et testimónia tua : * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.
Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo, Dómine : * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.
Intret postulátio mea in conspéctu tuo : * secúndum elóquium tuum éripe me.
Eructábunt lábia mea hymnum, * cum docúeris me justificatiónes tuas.
Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum : * quia ómnia mandáta tua æquitas.
Fiat manus tua, ut salvet me: * quóniam mandáta tua elégi.
Concupívi salutáre tuum, Dómine : * et lex tua meditátio mea est.
Vivet ánima mea, et laudábit te, * et judícia tua adjuvábunt me.
Errávi, sicut ovis quæ périit : * quære servum tuum, quia mandata tua non sum oblítus
Aña. Allelúia, allelúia, allelúia.

Capit. 1. *Cor.* 6. *d*

Empti enim estis prétio magno. Glorificáte, et portáte Deum in córpore vestro.

℟. br. Clamávi in toto corde meo, * Exáudi me, Dómine. Clamávi. ℣. Justificatiónes tuas requíram. Exáudi. Glória Patri. Clamávi. ℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

In feriali Officio per Annum, Aña. Aspice in me, et miserére mei, Dómine.

Capit. Empti enim.

℟. br. Rédime me, Dómine, * Et miserére mei. Rédime. ℣. Pes enim meus stetit in via recta. Et. Glória Patri. Rédime. ℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

Quando ad Matutinum dictæ sunt Preces, flexis genibus dicitur : Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Dómine Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Exúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dó-

mine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. Orémus.

Oratio conveniens.

Temp. Adventus in feriali Officio, Aña de Laud. Dñicæ, aut ex propriis Laud.

Capitulum. *Isaiæ* 14.

Prope est ut véniat tempus ejus, et dies ejus non elongabúntur. Miserébitur enim Dóminus Jacob, et Israel salvábitur.

℟. br. Super te Jerúsalem * Oriétur Dóminus. Super. ℣. Et glória ejus in te vidébitur. Oriétur. Glória Patri. Super. ℣. Veni, Dómine, et noli tardáre. ℟. Reláxa facínora plebi tuæ. Kyrie, eléison.

Oratio conveniens.

Vesperæ in Dñica, et in Feriis, habentur inferius post Laudes Sabbati.

FERIA SECUNDA.

Ad Matutinum.

Pater noster, Ave María. Credo. ℣. Dómine, lábia mea ut 1.

Invitat. Veníte, * exultémus Dómino. Ps. Jubilémus Deo, ut 2.

Hymnus.

Somno reféctis ártubus,
Spreto cubíli súrgimus:
Nobis, Pater, canéntibus
Adésse te depóscimus.
Te lingua primum cóncinat,
Te mentis ardor ámbiat:
Ut áctuum sequéntium
Tu, sancte, sis exórdium.
Cedant tenébræ lúmini,
Et nox diúrno síderi,
Ut culpa, quam nox íntulit,
Lucis labáscat múnere.
Precámur iídem súpplices,
Noxas ut omnes ámputes,
Et ore te canéntium
Laudéris omni témpore.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Invitatoria per Ferias dicuntur in feriali Officio ab Octava Epiphaniæ usque ad Dom. Passionis. Hymni vero tam ad Matutinum, quam ad Laudes et Vesperas, usque ad Dominicam j. Quadragesimæ Añæ autem Nocturn., per totum annum, ut infra.

Aña. Dóminus defénsor.

Psalmus 26.

Dominus illuminátio mea et salus mea, * quem timébo? Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas;

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exúrgat advérsum me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini, ómnibus diébus vitæ meæ.

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatió-

est in ira óculus meus, ánima mea, et venter meus :
Quóniam defécit in dolóre vita mea ; * et anni mei in gemítibus.
Infirmáta est in paupertáte virtus mea : * et ossa mea conturbáta sunt.
Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium et vicínis meis valde : * et timor notis meis.
Qui vidébant me, foras fugérunt a me : * oblivióni datus sum, tamquam mórtuus a corde.
Factus sum tamquam vas pérditum : * quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu :
In eo dum convenírent simul advérsum me, * accípere ánimam meam consiliáti sunt.
Ego autem in te sperávi, Dómine : * dixi : Deus meus es tu: in mánibus tuis sortes meæ.
Eripe me de manu inimicórum meórum, * et a persequéntibus me.
Illústra fáciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdia tua : * Dómine, non confúndar quóniam invocávi te.
Erubéscant ímpii, et deducántur in inférnum : * muta fiant lábia dolósa.
Quæ loquúntur advérsus justum iniquitátem, * in supérbia, et in abusióne.
Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * quam abscondísti timéntibus te!
Perfecísti eis, qui sperant in te, * in conspéctu filiórum hóminum.
Abscóndes eos in abscóndito faciéi tuæ * a conturbatióne hóminum.
Próteges eos in tabernáculo tuo * a contradictióne linguárum.
Benedíctus Dóminus : * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte muníta.
Ego autem dixi in excéssu mentis meæ : * Projéctus sum a fácie oculórum tuórum.
Ideo exaudísti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.
Dilígite Dóminum omnes sancti ejus : * quóniam veritátem requíret Dóminus, et retríbuet abundánter faciéntibus supérbiam.
Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, * omnes qui sperátis in Dómino.

Psalmus 31.

Beati, quorum remíssæ sunt iniquitátes : * et quorum tecta sunt peccáta.
Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum ; * nec est in spíritu ejus dolus.
Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.
Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua : * convérsus sum in ærúmna mea, dum confígitur spina.
Delíctum meum cógnitum tibi feci : * et injustítiam meam non abscóndi.
Dixi : Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino : * et tu remisísti impietátem peccáti mei.
Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.
Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum * ad eum non approximábunt.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis : * Vox Dómini concutiéntis desértum, et commovébit Dóminus desértum Cades.
Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa : * et in templo ejus omnes dicent glóriam.
Dóminus dilúvium inhabitáre facit : * et sedébit Dóminus rex in ætérnum.
Dóminus virtútem pópulo suo dabit : * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Psalmus 29.

Exaltabo te, Dómine, quóniam suscepísti me : * nec delectásti inimícos meos super me.
Dómine Deus meus, clamávi ad te, * et sanásti me.
Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam : * salvásti me a descendéntibus in lacum.
Psállite Dómino sancti ejus : * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.
Quóniam ira in indignatióne ejus : * et vita in voluntáte ejus.
Ad vésperum demorábitur fletus : * et ad matutínum lætítia.
Ego autem dixi in abundántia mea : * Non movébor in ætérnum.
Dómine, in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtútem.
Avertísti fáciem tuam a me : * et factus sum conturbátus.
Ad te, Dómine, clamábo, * et ad Deum meum deprecábor.
Quæ utílitas in sánguine meo, * dum descéndo in corruptiónem?
Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?
Audívit Dóminus, et misértus est mei : * Dóminus factus est adjútor meus.
Convertísti planctum meum in gáudium mihi : * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia :
Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar : * Dómine Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.
Aña. Adoráte Dóminum in aula sancta ejus.
Aña. In tua justítia.

Psalmus 30.

In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum : * in justítia tua líbera me.
Inclína ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.
Esto mihi in Deum protectórem : et in domum refúgii, * ut salvum me fácias.
Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu : * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.
Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi : * quóniam tu es protéctor meus.
In manus tuas commméndo spíritum meum : * redemísti me, Dómine Deus veritátis.
Odísti observántes vanitátes, * supervácue.
Ego autem in Dómino sperávi : * exultábo, et lætábor in misericórdia tua.
Quóniam respexísti humilitátem meam, * salvásti de necessitátibus ánimam meam.
Nec conclusísti me in mánibus inimíci : * statuísti in loco spatióso pedes meos.
Miserére mei, Dómine, quóniam tríbulor : * conturbátu

n ira óculus meus, ánima
et venter meus :
iam defécit in dolóre vita
; * et anni mei in gemíti-

náta est in paupertáte vir-
nea : * et ossa mea contur-
sunt.
r omnes inimícos meos fa-
um oppróbrium et vicínis
valde : * et timor notis

vidébant me, foras fugé-
a me : * oblivióni datus
tamquam mórtuus a corde.
is sum tamquam vas pér-
a : * quóniam audívi vitu-
iónem multórum commo-
am in circúitu :
dum convenírent simul
sum me, * accípere áni-
meam consiliáti sunt.
autem in te sperávi, Dó-
: * dixi : Deus meus es tu:
ínibus tuis sortes meæ.
me de manu inimicórum
um, * et a persequéntibus

ra fáciem tuam super ser-
tuum, salvum me fac in
icórdia tua : * Dómine,
confúndar quóniam invo-
te.
éscant ímpii, et deducán-
n inférnum : * muta fiant
dolósa.
loquúntur advérsus justum
itátem, * in supérbia, et
usióne.
magna multitúdo dulcé-
tuæ, Dómine, * quam
ndísti timéntibus te !
císti eis, qui sperant in
in conspéctu filiórum hó-
m.
óndes eos in abscóndito fa-
ciéi tuæ * a conturbatióne hó-
minum.
Próteges eos in tabernáculo tuo * a contradictióne linguárum.
Benedíctus Dóminus : * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte munita.
Ego autem dixi in excéssu mentis meæ : * Projéctus sum a fácie oculórum tuórum.
Ideo exaudísti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.
Dilígite Dóminum omnes sancti ejus : * quóniam veritátem requíret Dóminus, et retríbuet abundánter faciéntibus supérbiam.
Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, * omnes qui sperátis in Dómino.

Psalmus 31.

Beati, quorum remíssæ sunt iniquitátes : * et quorum tecta sunt peccáta.
Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum ; * nec est in spíritu ejus dolus.
Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.
Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua : * convérsus sum in ærúmna mea, dum confígitur spina.
Delíctum meum cógnitum tibi feci : * et injustítiam meam non abscóndi.
Dixi : Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino : * et tu remisísti impietátem peccáti mei.
Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.
Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me : * exultátio mea, érue me a circumdántibus me.
Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via hac, qua gradiéris : * firmábo super te óculos meos.
Nolíte fíeri sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.
In camo et freno maxíllas eórum constrínge, * qui non appróximant ad te.
Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.
Lætámini in Dómino, et exultáte justi, * et gloriámini omnes recti corde.
Aña. In tua justítia líbera me, Dómine.
Aña. Rectos decet.

Psalmus 32.

Exultate justi in Dómino : * rectos decet collaudátio.
Confitémini Dómino in cíthara : * in psaltério decem chordárum psállite illi.
Cantáte ei cánticum novum : * bene psállite ei in vociferatióne.
Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.
Díligit misericórdiam et judícium : * misericórdia Dómini plena est terra.
Verbo Dómini cœli firmáti sunt : * et spíritu oris ejus omnis virtus eorum.
Cóngregans sicut in utre aquas maris : * ponens in thesáuris abyssos.
Tímeat Dóminum omnis terra : * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.
Quóniam ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.
Dóminus díssipat consília Géntium : * réprobat autem cogitatiónes populórum, et réprobat consília príncipum.
Consílium autem Dómini in ætérnum manet : * cogitatiónes cordis ejus in generatióne et generatiónem.
Beáta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus, * pópulus, quem elegit in hæreditátem sibi.
De cœlo respéxit Dóminus : * vidit omnes fílios hóminum.
De præparáto habitáculo suo : * respéxit super omnes, qui hábitant terram.
Qui finxit sigillátim corda eórum : * qui intélligit ómnia ópera eórum.
Non salvátur rex per multam virtútem : * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.
Fallax equus ad salútem : * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.
Ecce óculi Dómini super metuéntes eum : * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.
Ut éruat a morte ánimas eórum : * et alat eos in fame.
Anima nostra sústinet Dóminum : * quóniam adjútor et protéctor noster est.
Quia in eo lætábitur cor nostrum : * et in nómine sancto ejus sperávimus.
Fiat misericórdia tua Dómine super nos : * quemádmodum sperávimus in te.

Psalmus 33.

Benedicam Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et læténtur.
Magnificáte Dóminum mecum, * et exaltémus nomen ejus in idípsum.
Exquisívi Dóminum, et exaudívit me : * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.
Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestræ non confundéntur.
Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum : * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.
Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.
Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.
Timéte Dóminum omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.
Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.
Veníte fílii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.
Quis est homo qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos?
Próhibe linguā tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.
Divérte a malo, et fac bonum : * inquíre pacem, et perséquere eam.
Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.
Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.
Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos : * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.
Juxta est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde ; * et húmiles spíritu salvábit.
Multæ tribulatiónes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.
Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.
Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum delínquent.
Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.
Aña. Rectos decet collaudátio.
Aña. Expúgna.

Psalmus 34.

Judica, Dómine, nocéntes me, * expúgna impugnántes me.
Apprehénde arma et scutum : * et exúrge in adjutórium mihi.
Effúnde frámeam, et conclúde advérsus eos, qui persequúntur me : * dic ánimæ meæ : Salus tua ego sum.
Confundántur et revereántur, * quæréntes ánimam meam.
Avertántur retrórsum, et confundántur * cogitántes mihi mala.
Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti : * et Angelus Dómini coárctans eos.
Fiat via illórum ténebræ et lúbricum : * et Angelus Dómini pérsequens eos.
Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei sui : * supervácue exprobravérunt ánimam meam.
Véniat illi láqueus, quem ignórat : et cáptio, quam abscóndit, apprehéndat eum : * et in láqueum cadat in ipsum.
Anima autem mea exultábit in

Dómino : * et delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent : * Dómine, quis símilis tibi?

Erípiens inopem de manu fortiórum ejus : * egénum et páuperem a deripiéntibus eum.

Surgéntes testes iníqui, * quæ ignorábam, interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis : * sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem cum mihi moléstí essent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam : * et orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, et quasi fratrem nostrum, sic complacébam : * quasi lugens et contristátus sic humiliábar.

Et advérsum me lætáti sunt, et convenérunt : * congregáta sunt super me flagélla, et ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compúncti, tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne : * frenduérunt super me déntibus suis.

Dómine, quando respícies? * restítue ánimam meam a malignitáte eórum, a leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in ecclésia magna, * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi, qui adversántur mihi iníque : * qui odérunt me gratis et ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacífice loquebántur : * et in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum : * dixérunt : Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidísti, Dómine, ne síleas : * Dómine, ne discédas a me.

Exúrge et inténde judício meo : * Deus meus, et Dóminus meus in causam meam.

Júdica me secúndum justítiam tuam, Dómine Deus meus, * et non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis : Euge, euge, ánimæ nostræ : * nec dicant : Devorávimus eum.

Erubéscant et revereántur simul, * qui gratulántur malis meis.

Induántur confusióne et reveréntia * qui magna loquúntur super me.

Exúltent et læténtur qui volunt justítiam meam : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justítiam tuam, * tota die laudem tuam.

Psalmus 35.

Dixit injústus, ut delínquat in semetípso : * non est timor Dei ante óculos ejus.

Quóniam dolóse egit in conspéctu ejus : * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas, et dolus : * nóluit intellígere ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo : * ástitit omni viæ non bonæ, malítiam autem non odívit.

Dómine, in cœlo misericórdia tua : * et véritas tua usque ad nubes.

Justítia tua sicut montes Dei : * judícia tua abyssus multa.

Hómines, et juménta salvábis, Dómine : * quemádmodum multiplicásti misericórdiam tuam, Deus

Fílii autem hóminum, * in

ne alárum tuárum sperá-
iabúntur ab ubertáte do-
uæ : * et torrénte voluptá-
e potábis eos.
iam apud te est fons vitæ :
n lúmine tuo vidébimus
1.
nde misericórdiam tuam
ibus te, * et justítiam
his, qui recto sunt corde.
éniat mihi pes supérbiæ,
anus peccatóris non mó-
ne.
cecidérunt qui operántur
itátem : * expúlsi sunt,
otuérunt stare.
Expúgna impugnántes
Revéla.

Psalmus 36.

u æmulári in malignánti-
ous : * neque zeláveris fa-
es iniquitátem.
iam tamquam fœnum ve-
r aréscent : * et quemád-
m ólera herbárum cito
ent.
in Dómino, et fac boni-
: * et inhábita terram,
scéris in divítiis ejus.
táre in Dómino : * et da-
bi petitiónes cordis tui.
la Dómino viam tuam et
in eo : * et ipse fáciet.
lúcet quasi lumen justítiam
: et judícium tuum tam-
merídiem, * súbditus esto
ino, et ora eum.
æmulári in eo, qui pro-
tur in via sua : * in hó-
faciénte injustítias.
ne ab ira, et derelínque
rem : * noli æmulári ut ma-
ris.
iam qui malignántur exter-
minabúntur : * sustinéntes autem Dóminum, ipsi hereditábunt terram.
Et adhuc pusíllum, et non erit peccátor : * et quæres locum ejus, et non invénies.
Mansuéti autem hereditábunt terram, * et delectabúntur in multitúdine pacis.
Observábit peccátor justum : * et stridébit super eum déntibus suis.
Dóminus autem irridébit eum : * quóniam próspicit quod véniet dies ejus.
Gládium evaginavérunt peccatóres : * intendérunt arcum suum.
Ut dejíciant páuperem et ínopem : * ut trucídent rectos corde.
Gládius eórum intret in corda ipsórum : * et arcus eórum confringátur.
Mélius est módicum justo, * super divítias peccatórum multas.
Quóniam bráchia peccatórum conteréntur : * confírmat autem justos Dóminus.
Novit Dóminus dies immaculatórum : * et heréditas eórum in ætérnum erit.
Non confundéntur in témpore malo, et in diébus famis saturabúntur : * quia peccatóres períbunt.
Inimíci vero Dómini mox ut honorificáti fúerint et exaltáti : * deficiéntes, quemádmodum fumus defícient.
Mutuábitur peccátor, et non solvet : * justus autem miserétur et tríbuet.
Quia benedicéntes ei hereditábunt terram : * maledicéntes autem ei disperíbunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigéntur : * et viam ejus volet.

Cum ceciderit, non collidétur : * quia Dóminus suppónit manum suam.

Júnior fui, étenim sénui : * et non vidi justum derelíctum, nec semen ejus quærens panem.

Tota die miserétur et cómmodat : * et semen illíus in benedictióne erit.

Declína a malo, et fac bonum : * et inhábita in sæculum sæculi.

Quia Dóminus amat judícium, et non derelínquet sanctos suos : * in ætérnum conservabúntur.

Injústi puniéntur : * et semen impiórum períbit.

Justi autem hereditábunt terram : * et inhabitábunt in sæculum sæculi super eam.

Os justi meditábitur sapiéntiam, * et lingua ejus loquétur judícium.

Lex Dei ejus in corde ipsíus : * et non supplantabúntur gressus ejus.

Consíderat peccátor justum : * et quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelínquet eum in mánibus ejus : * nec damnábit eum cum judicábitur illi.

Exspécta Dóminum, et custódi viam ejus : et exaltábit te, ut hereditáte cápias terram : * cum períerint peccatóres, vidébis.

Vidi ímpium superexaltátum : * et elevátum sicut cedros Líbani.

Et transívi, et ecce non erat : * et quæsívi eum, et non est invéntus locus ejus.

Custódi innocéntiam, et vide æquitátem : * quóniam sunt relíquiæ hómini pacífico.

Injústi autem disperíbunt simul : * relíquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem justórum a Dómino : * et protéctor eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábit eos Dóminus, et liberábit eos : * et éruet eos a peccatóribus, et salvábit eos : quia speravérunt in eo.

Psalmus 37.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua córripias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi : * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum : * et sicut onus grave graváttæ sunt super me.

Putruérunt, et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem : * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus : * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis : * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum : * et gémitus meus a te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea : * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próximi mei * advérsum me appropinquavérunt, et stetérunt.

Canticum Isaiæ Prophetæ.
Cap. 12.

CONFITEBOR tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi: * convérsus est furor tuus, et consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus, * fiduciáliter agam, et non timébo.

Quia fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus salvatóris: * et dicétis in die illa: Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus.

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus: * mementóte quóniam excélsum est nomen ejus.

Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit, * annuntiáte hoc in univérsa terra.

Exúlta et lauda habitátio Sion: * quia magnus in médio tui sanctus Israel.

Aña. Convérsus est furor tuus, Dómine, et consolátus es me.

Aña. Laudáte Dóminum de cœlis. Psalm. idem. 47.

Capit. seq. dicitur in feriali Officio, ab Octava Epiph. usque ad Dom. j. Quadrag.; aliis temp. habentur propria.

Capitulum. *Rom.* 13. *d*

NOX præcéssit, dies autem appropinquávit: abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis: sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus.

SPLENDOR patérnæ glóriæ,
De luce lucem próferens,
Lux lucis, et fons lúminis,
Diem dies illúminans:
Verúsque sol illábere,
Micans nitóre pérpeti:
Jubárque sancti Spíritus
Infúnde nostris sénsibus.
Votis vocémus et Patrem,
Patrem poténtis grátiæ,
Patrem perénnis glóriæ,
Culpam relégat lúbricam.
Confírmet actus strénuos:
Dentes retúndat ínvidi:
Casus secúndet ásperos:
Agénda recte dírigat.
Mentem gubérnet et regat:
Sit pura nobis cástitas:
Fides calóre férveat:
Fraudis venéna nésciat.
Christúsque nobis sit cibus,
Potúsque noster sit fides:
Læti bibámus sóbriam
Profusiónem Spíritus.
Lætus dies hic tránseat:
Pudor sit ut dilúculum:
Fides velut merídies:
Crepúsculum mens nésciat.
Auróra lucem próvehit:
Cum luce nobis pródeat
In Patre totus Fílius,
Et totus in Verbo Pater.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum.
Amen.

Per Annum, ℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exultávimus, et delectáti sumus.

Ad Benedictus, Aña.
Benedíctus Dóminus Deus Israel.

In Feriis Adv. Quadrag. Quatuor Temp., et Vigil. quæ jejunantur, (excepta Vigil. Nativ. Domini) post Añam ad Benedictus, et in Vesperis ad Magnificat, dicuntur sequentes Preces flexis genibus: aliis temporibus non dicuntur.

KYRIE, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater

noster, totum dicitur clara voce. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Ego dixi, Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Convértere, Dómine, úsquequo. ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Sacerdótes tui induántur justítiam. ℟. Et sancti tui exúltent. ℣. Dómine, salvum fac Regem. ℟. Et exáudi nos in die, qua invocavérimus te. ℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hereditáti tuæ. ℟. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum. ℣. Meménto congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio. ℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis. ℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis. ℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen. ℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te. ℣. Pro afflíctis, et captívis. ℟. Líbera eos, Deus Israel, ex ómnibus tribulatiónibus suis. ℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Deinde dicitur

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri, et Fílio.

Finito Psalmo, dicitur ℣. Dómine Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Exúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Deinde dicitur Oratio propria. Et quando in feriali Officio fiunt Commem. communes de S. Maria, de Apostolis, et de Pace, ante eas tam in Laud. quam in Vesp. fit sequens Com. de Cruce.

Aña. Per signum Crucis de inimícis nostris líbera nos, Deus noster. ℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Orémus. Oratio.

Perpetua nos, quæsumus Dómine, pace custódi: quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignátus es.

Quæ Commem. de Cruce fit etiam, quando non dicuntur Preces in feriali tantum Officio.

Canticum Isaiæ Prophetæ.
Cap. 12.

CONFITEBOR tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi: * convérsus est furor tuus, et consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus, * fiduciáliter agam, et non timébo.

Quia fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus salvatóris: * et dicétis in die illa: Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus.

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus: * mementóte quóniam excélsum est nomen ejus.

Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit, * annuntiáte hoc in univérsa terra.

Exúlta et lauda habitátio Sion: * quia magnus in médio tui sanctus Israel.

Aña. Convérsus est furor tuus, Dómine, et consolátus es me.

Aña. Laudáte Dóminum de cœlis. Psalm. idem. 17.

Capit. seq. dicitur in feriali Officio, ab Octava Epiph. usque ad Dom. j. Quadrag.; aliis temp. habentur propria.

Capitulum. *Rom.* 13. *d*

NOX præcéssit, dies autem appropinquávit: abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis: sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus.

SPLENDOR patérnæ glóriæ,
De luce lucem próferens,
Lux lucis, et fons lúminis,
Diem dies illúminans:
Verúsque sol illábere,
Micans nitóre pérpeti:
Jubárque sancti Spíritus
Infúnde nostris sénsibus.
Votis vocémus et Patrem,
Patrem poténtis grátiæ,
Patrem perénnis glóriæ,
Culpam relégat lúbricam.
Confírmet actus strénuos:
Dentes retúndat ínvidi:
Casus secúndet ásperos:
Agénda recte dírigat.
Mentem gubérnet et regat:
Sit pura nobis cástitas:
Fides calóre férveat:
Fraudis venéna nésciat.
Christúsque nobis sit cibus,
Potúsque noster sit fides:
Læti bibámus sóbriam
Profusiónem Spíritus.
Lætus dies hic tránseat:
Pudor sit ut dilúculum:
Fides velut merídies:
Crepúsculum mens nésciat.
Auróra lucem próvehit:
Cum luce nobis pródeat
In Patre totus Fílius,
Et totus in Verbo Pater.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum.
Amen.

Per Annum, ℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exultávimus, et delectáti sumus.

Ad Benedictus, Aña.
Benedíctus Dóminus Deus Israel.

In Feriis Adv. Quadrag. Quatuor Temp., et Vigil. quæ jejunantur, (excepta Vigil. Nativ. Domini) post Añam ad Benedictus, et in Vesperis ad Magníficat, dicuntur sequentes Preces flexis genibus: aliis temporibus non dicuntur.

KYRIE, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater

noster, totum dicitur clara voce. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Ego dixi, Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Convértere, Dómine, úsquequo. ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Sacerdótes tui induántur justítiam. ℟. Et sancti tui exúltent. ℣. Dómine, salvum fac Regem. ℟. Et exáudi nos in die, qua invocavérimus te. ℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hereditáti tuæ. ℟. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum. ℣. Meménto congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio. ℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis. ℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis. ℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen. ℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te. ℣. Pro afflíctis, et captívis. ℟. Líbera eos, Deus Israel, ex ómnibus tribulatiónibus suis. ℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Deinde dicitur

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri, et Fílio.

Finito Psalmo, dicitur ℣. Dómine Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Exúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Deinde dicitur Oratio propria. Et quando in feriali Officio fiunt Commem. communes de S. Maria, de Apostolis, et de Pace, ante eas tam in Laud. quam in Vesp. fit sequens Com. de Cruce.

Aña. Per signum Crucis de inimícis nostris líbera nos, Deus noster. ℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Orémus. Oratio.

Perpetua nos, quæsumus Dómine, pace custódi: quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignátus es.

Quæ Commem. de Cruce fit etiam, quando non dicuntur Preces in feriali tantum Officio

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.
Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei : * advérsum me cogitábant mala mihi.
Verbum iníquum constituérunt advérsum me : * Numquid qui dormit, non adjíciet ut resúrgat ?
Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi : * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.
Tu autem, Dómine, miserére mei, et resúscita me : * et retríbuam eis.
In hoc cognóvi, quóniam voluísti me : * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.
Me autem propter innocéntiam suscepísti : * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.
Benedíctus Dóminus Deus Israel a sæculo, et usque in sæculum : * fiat, fiat.

Psalmus 41.

Quemadmodum desíderat cervus ad fontes aquárum : * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.
Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum : * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei ?
Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte : * dum dícitur mihi quotídie : Ubi est Deus tuus?
Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam : * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.
In voce exultatiónis, et confessiónis : * sonus epulántis.
Quare tristis es ánima mea ? * et quare contúrbas me ?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.
Ad meípsum ánima mea conturbáta est : * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.
Abyssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.
Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.
In die mandávit Dóminus misericórdiam suam : * et nocte cánticum ejus.
Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo : Suscéptor meus es.
Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus ?
Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei :
Dum dicunt mihi per síngulos dies : Ubi est Deus tuus? * quare tristis es ánima mea, et quare contúrbas me ?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.
Aña. Sana, Dómine, ánimam meam : quia peccávi tibi.
Aña. Eructávit.

Psalmus 43.

Deus áuribus nostris audívimus : * patres nostri annuntiavérunt nobis.
Opus, quod operátus es in diébus eórum, * et in diébus antíquis.
Manus tua gentes dispérdidit, et plantásti eos : * afflixísti pópulos, et expulísti eos :
Nec enim in gládio suo possedérunt terram, * et bráchium eórum non salvávit eos :

Sed déxtera tua, et bráchium tuum, et illuminátio vultus tui: * quóniam complacuísti in eis.
Tu es ipse Rex meus et Deus meus : * qui mandas salútes Jacob.
In te inimícos nostros ventilábimus cornu ; * et in nómine tuo spernémus insurgéntes in nobis.
Non enim in arcu meo sperábo : * et gládius meus non salvábit me.
Salvásti enim nos de affligéntibus nos : * et odiéntes nos confudísti.
In Deo laudábimur tota die : * et in nómine tuo confitébimur in sæculum.
Nunc autem repulísti et confudísti nos : * et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris.
Avertísti nos retrórsum post inimícos nostros : * et qui odérunt nos, diripiébant sibi.
Dedísti nos tamquam oves escárum : * et in Géntibus dispersísti nos.
Vendidísti pópulum tuum sine prétio : * et non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.
Posuísti nos oppróbrium vicínis nostris, * subsannatiónem et derísum his, qui sunt in circúitu nostro.
Posuísti nos in similitúdinem Géntibus : * commotiónem cápitis in pópulis.
Tota die verecúndia mea contra me est, * et confúsio faciéi meæ coopéruit me.
A voce exprobrántis, et obloquéntis : * a fácie inimíci, et persequéntis.
Hæc ómnia venérunt super nos, nec oblíti sumus te : * et iníque non égimus in testaménto tuo.
Et non recéssit retro cor nostrum : * et declinásti sémitas nostras a via tua :
Quóniam humiliásti nos in loco afflictiónis, * et coopéruit nos umbra mortis.
Si oblíti sumus nomen Dei nostri, * et si expándimus manus nostras ad deum aliénum :
Nonne Deus requíret ista ? * ipse enim novit abscóndita cordis.
Quóniam propter te mortificámur tota die : * æstimáti sumus sicut oves occisiónis.
Exúrge, quare obdórmis, Dómine ? * exúrge, et ne repéllas in finem.
Quare fáciem tuam avértis : * oblivísceris inópiæ nostræ, et tribulatiónis nostræ ?
Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra : * conglutinátus est in terra venter noster.
Exúrge, Dómine, ádjuva nos; * et rédime nos propter nomen tuum.

Psalmus 44.

Eructavit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.
Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.
Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.
Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.
Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.
Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam :* et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.
Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei: * advérsum me cogitábant mala mihi.
Verbum iníquum constituérunt advérsum me: * Numquid qui dormit, non adjíciet ut resúrgat?
Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi: * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.
Tu autem, Dómine, miserére mei, et resúscita me: * et retríbuam eis.
In hoc cognóvi, quóniam voluísti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.
Me autem propter innocéntiam suscepísti: * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.
Benedíctus Dóminus Deus Israel a sæculo, et usque in sæculum: * fiat, fiat.

Psalmus 41.

Quemadmodum desíderat cervus ad fontes aquárum: * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.
Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum: * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei?
Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte: * dum dícitur mihi quotídie: Ubi est Deus tuus?
Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam: * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.
In voce exultatiónis, et confessiónis: * sonus epulántis.
Quare tristis es ánima mea? * et quare contúrbas me?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.
Ad meípsum ánima mea conturbáta est: * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.
Abyssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.
Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.
In die mandávit Dóminus misericórdiam suam: * et nocte cánticum ejus.
Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Suscéptor meus es.
Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?
Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei:
Dum dicunt mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es ánima mea, et quare contúrbas me?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.
Aña. Sana, Dómine, ánimam meam: quia peccávi tibi.
Aña. Eructávit.

Psalmus 43.

Deus áuribus nostris audívimus: * patres nostri annuntiavérunt nobis.
Opus, quod operátus es in diébus eórum, * et in diébus antíquis.
Manus tua gentes dispérdidit, et plantásti eos: * afflixísti pópulos, et expulísti eos:
Nec enim in gládio suo possedérunt terram, * et bráchium eórum non salvávit eos:

Sed déxtera tua, et bráchium tuum, et illuminátio vultus tui: * quóniam complacuísti in eis.

Tu es ipse Rex meus et Deus meus: * qui mandas salútes Jacob.

In te inimícos nostros ventilábimus cornu; * et in nómine tuo spernémus insurgéntes in nobis.

Non enim in arcu meo sperábo: * et gládius meus non salvábit me.

Salvásti enim nos de affligéntibus nos: * et odiéntes nos confudísti.

In Deo laudábimur tota die: * et in nómine tuo confitébimur in sæculum.

Nunc autem repulísti et confudísti nos: * et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris.

Avertísti nos retrórsum post inimícos nostros: * et qui odérunt nos, diripiébant sibi.

Dedísti nos tamquam oves escárum: * et in Géntibus dispersísti nos.

Vendidísti pópulum tuum sine prétio: * et non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Posuísti nos oppróbrium vicínis nostris, * subsannatiónem et derísum his, qui sunt in circúitu nostro.

Posuísti nos in similitúdinem Géntibus: * commotiónem cápitis in pópulis.

Tota die verecúndia mea contra me est, * et confúsio faciéi meæ coopéruit me.

A voce exprobrántis, et obloquéntis: * a fácie inimíci, et persequéntis.

Hæc ómnia venérunt super nos, nec oblíti sumus te: * et iníque non égimus in testaménto tuo.

Et non recéssit retro cor nostrum: * et declinásti sémitas nostras a via tua:

Quóniam humiliásti nos in loco afflictiónis, * et coopéruit nos umbra mortis.

Si oblíti sumus nomen Dei nostri, * et si expándimus manus nostras ad deum aliénum:

Nonne Deus requíret ista? * ipse enim novit abscóndita cordis.

Quóniam propter te mortificámur tota die: * æstimáti sumus sicut oves occisiónis.

Exúrge, quare obdórmis, Dómine? * exúrge, et ne repéllas in finem.

Quare fáciem tuam avértis: * oblivísceris inópiæ nostræ, et tribulatiónis nostræ?

Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra: * conglutinátus est in terra venter noster.

Exúrge, Dómine, ádjuva nos; * et rédime nos propter nomen tuum.

Psalmus 44.

Eructavit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

et progénie :* vocavérunt nómina sua in terris suis.
Et homo, cum in honóre esset, non intelléxit : * comparátus est juméntis insipiéntibus, et símilis factus est illis.
Hæc via illórum scándalum ipsis: * et póstea in ore suo complacébunt.
Sicut oves in inférno pósiti sunt: * mors depáscet eos :
Et dominabúntur eórum justi in matutíno : * et auxílium eórum veteráscet in inférno a glória eórum.
Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi, * cum accéperit me.
Ne timúeris cum dives factus fúerit homo : * et cum multiplicáta fúerit glória domus ejus.
Quóniam cum interíerit, non sumet ómnia : * neque descéndet cum eo glória ejus.
Quia ánima ejus in vita ipsíus benedicétur : * confitébitur tibi cum beneféceris ei.
Introíbit usque in progénies patrum suórum : * et usque in ætérnum non vidébit lumen.
Homo, cum in honóre esset, non intelléxit : * comparátus est juméntis insipiéntibus, et símilis factus est illis.
Aña. Magnus Dóminus, et laudábilis nimis.
Aña. Deus deórum.

Psalmus 49.

Deus deórum Dóminus locútus est : * et vocávit terram.
A solis ortu usque ad occásum : * ex Sion spécies decóris ejus.
Deus maniféste véniet : * Deus noster, et non silébit.
Ignis in conspéctu ejus exardéscet : * et in circúitu ejus tempéstas válida.
Advocábit cœlum desúrsum : * et terram discérnere pópulum suum.
Congregáte illi sanctos ejus : * qui órdinant testaméntum ejus super sacrifícia.
Et annuntiábunt cœli justítiam ejus : * quóniam Deus judex est.
Audi pópulus meus, et loquar : Israel, et testificábor tibi : * Deus, Deus tuus ego sum.
Non in sacrifíciis tuis árguam te ; * holocáusta autem tua in conspéctu meo sunt semper.
Non accípiam de domo tua vítulos : * neque de grégibus tuis hircos.
Quóniam meæ sunt omnes feræ silvárum, * juménta in móntibus et boves.
Cognóvi ómnia volatília cœli : * et pulchritúdo agri mecum est.
Si esuríero, non dicam tibi : * meus est enim orbis terræ, et plenitúdo ejus.
Numquid manducábo carnes taurórum ? * aut sánguinem hircórum potábo ?
Immola Deo sacrifícium laudis : * et redde Altíssimo vota tua.
Et ínvoca me in die tribulatiónis : * éruam te, et honorificábis me.
Peccatóri autem dixit Deus : * Quare tu enárras justítias meas, et assúmis testaméntum meum per os tuum ?
Tu vero odísti disciplínam : * et projecísti sermónes meos retrórsum.
Si vidébas furem, currébas cum eo : * et cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

* spéciem Jacob, quam diléxit.
Ascéndit Deus in júbilo: * et Dóminus in voce tubæ.
Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite.
Quóniam Rex omnis terræ Deus: * psállite sapiénter.
Regnábit Deus super Gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.
Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ, veheménter eleváti sunt.
Aña. Adjútor in tribulatiónibus.
Aña. Magnus Dóminus.

Psalmus 47.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.
Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.
Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.
Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.
Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.
Ibi dolóres ut parturiéntis, * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.
Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.
Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.
Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.
Lætétur mons Sion, et exúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.
Circúmdate Sion, et complectímini eam: * narráte in túrribus ejus.
Pónite corda vestra in virtúte ejus: * et distribúite domos ejus: ut enarrétis in progénie áltera.
Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Psalmus 48.

Audite hæc omnes gentes: * áuribus percípite omnes, qui habitátis orbem.
Quique terrígenæ, et fílii hóminum: * simul in unum dives et pauper.
Os meum loquétur sapiéntiam: * et meditátio cordis mei prudéntiam.
Inclinábo in parábolam aurem meam: * apériam in psaltério propositiónem meam.
Cur timébo in die mala? * iníquitas calcánei mei circúmdabit me:
Qui confídunt in virtúte sua: * et in multitúdine divitiárum suárum gloriántur.
Frater non rédimit, rédimet homo: * non dabit Deo placatiónem suam.
Et prétium redemptiónis ánimæ suæ: * et laborábit in ætérnum, et vivet adhuc in finem.
Non vidébit intéritum, cum víderit sapiéntes moriéntes: * simul insípiens, et stultus períbunt.
Et relínquent aliénis divítias suas: * et sepúlchra eórum domus illórum in ætérnum.
Tabernácula eórum in progénie,

Deum, qui lætíficat juventútem meam.
Confitébor tibi in cíthara, Deus Deus meus: * quare tristis es ánima mea? et quare contúrbas me?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.
Aña. Salutáre vultus mei, et Deus meus.
Aña. Ad te de luce vígilo, Deus.
Psalmus. Deus, Deus meus, ut 16.
Aña. Cunctis diébus.

Cant. Ezechiæ. *Is.* 38. *b.*

Ego dixi: In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.
Quæsívi resíduum annórum meórum, * dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.
Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.
Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum:
Præcísa est velut a texénte, vita mea: dum adhuc ordírer, succídit me: * de mane usque ad vésperam fínies me.
Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea:
De mane usque ad vésperam fínies me: * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba.
Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum.
Dómine, vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi cum ipse fécerit?
Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.
Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima:
Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret, * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.
Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te: * non expectábunt qui descéndunt in lacum veritátem tuam.
Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.
Dómine, salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.
Aña. Cunctis diébus vitæ nostræ salvos nos fac, Dómine.
Aña. Omnes Angeli ejus laudáte Dóminum de cœlis. Ps. Laudáte Dóminum de cœlis. 17.

Capitulum. *Rom.* 13. *d*

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit: abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis: sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus.

Ales diéi núntius
Lucem propínquam præcinit:
Nos excitátor méntium
Jam Christus ad vitam vocat.
Auférte, clamat, léctulos,
Ægro sopóre désides:
Castíque, recti, ac sóbrii
Vigiláte, jam sum próximus.
Jesum ciámus vócibus,
Flentes, precántes, sóbrii:

Inténta supplicátio
Dormíre cor mundum vetat.
Tu, Christe, somnum díscute:
Tu rumpe noctis víncula:
Tu solve peccátum vetus,
Novúmque lumen íngere.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exultávimus, et delectáti sumus.

Ad Benedictus, Aña.

Eréxit nobis Dóminus cornu salútis, in domo David púeri sui.

Preces, quando dicuntur, habentur 51.

FERIA QUARTA.

Ad Matutinum, Invitatorium.

In manu tua, Dómine, * Omnes fines terræ. Ps. Veníte. 2.

Hymnus.

Rerum Creátor óptime,
Rectórque noster áspice:
Nos a quiéte nóxia
Mersos sopóre líbera.
Te sancte Christe, póscimus:
Ignósce culpis ómnibus:
Ad confiténdum súrgimus,
Morásque noctis rúmpimus.
Mentes manúsque tóllimus,
Prophéta sicut nóctibus
Nobis geréndum præcipit,
Paulúsque gestis cénsuit.
Vides malum, quod fécimus:
Occúlta nostra pándimus:
Preces geméntes fúndimus,
Dimítte quod peccávimus.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Aña. Avértit Dóminus.

Psalmus 52.

Dixit insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abomínábiles facti sunt in iniquitátibus: * non est qui fáciat bonum.

Deus de cœlo prospéxit super fílios hóminum: * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocavérunt: * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum qui homínibus placent: * confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Israel? * cum convérterit Deus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, et lætábitur Israel.

Psalmus 54.

Exaudi, Deus, oratiónem meam, et ne despéxeris deprecatiónem meam: * inténde mihi, et exáudi me.

Contristátus sum in exercitatióne mea; * et conturbátus sum a voce inimíci, et a tribulatióne peccatóris.

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes: * et in ira moléśti erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me: * et formído mortis cécidit super me.

Timor et tremor venérunt super me: * et contexérunt me ténebræ.

Et dixi : Quis dabit mihi pennas sicut colúmbæ, * et volábo, et requiéscam ?
Ecce elongávi fúgiens : * et mansi in solitúdine.
Expectábam eum, qui salvum me fecit * a pusillanimitáte spíritus et tempestáte.
Præcípita, Dómine, dívide linguas eórum : * quóniam vidi iniquitátem, et contradictiónem in civitáte.
Die ac nocte circúmdabit eam super muros ejus iníquitas : * et labor in médio ejus, et injustítia.
Et non defécit de platéis ejus * usúra, et dolus.
Quóniam si inimícus meus maledixísset mihi, * sustinuíssem útique.
Et si is, qui óderat me, super me magna locútus fuísset : * abscondíssem me fórsitan ab eo.
Tu vero homo unánimis, * dux meus, et notus meus :
Qui simul mecum dulces capiébas cibos : * in domo Dei ambulávimus cum consénsu.
Véniat mors super illos : * et descéndant in inférnum vivéntes :
Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum, * in médio eórum.
Ego autem ad Deum clamávi : * et Dóminus salvábit me.
Véspere, et mane et merídie narrábo et annuntiábo : * et exáudiet vocem meam.
Rédimet in pace ánimam meam ab his qui appropínquant mihi : * quóniam inter multos erant mecum.
Exáudiet Deus, et humiliábit illos, * qui est ante sæcula.
Non enim est illis commutátio, et non timuérunt Deum : * exténdit manum suam in retribuéndo.
Contaminavérunt testaméntum ejus, divísi sunt ab ira vultus ejus, * et appropinquávit cor illíus.
Mollíti sunt sermónes ejus super óleum : * et ipsi sunt jácula.
Jacta super Dóminum curam tuam, et ipse te enútriet : * non dabit in ætérnum fluctuatiónem justo.
Tu vero, Deus, dedúces eos, * in púteum intéritus.
Viri sánguinum et dolósi non dimidiábunt dies suos : * ego autem sperábo in te Dómine.
Aña. Avértit Dóminus captivitátem plebis suæ.
Aña. Quóniam.

Psalmus 55.

Miserere mei, Deus, quóniam conculcávit me homo: * tota die impúgnans tribulávit me.
Conculcavérunt me inimíci mei tota die : * quóniam multi bellántes advérsum me.
Ab altitúdine diéi timébo : * ego vero in te sperábo.
In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi : * non timébo quid fáciat mihi caro.
Tota die verba mea execrabántur : * advérsum me omnes cogitatiónes eórum, in malum.
Inhabitábunt et abscóndent : * ipsi calcáneum meum observábunt.
Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos : * in ira pópulos confrínges.
Deus, vitam meam annuntiávi tibi : * posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo.

Inténta supplicátio
Dormíre cor mundum vetat.
Tu, Christe, somnum díscute:
Tu rumpe noctis víncula:
Tu solve peccátum vetus,
Novúmque lumen íngere.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exultávimus, et delectáti sumus.

Ad Benedictus, Aña.

Eréxit nobis Dóminus cornu salútis, in domo David púeri sui.

Preces, quando dicuntur, habentur 51.

FERIA QUARTA.

Ad Matutinum, Invitatorium.

In manu tua, Dómine, * Omnes fines terræ. Ps. Veníte. 2.

Hymnus.

Rerum Creátor óptime,
Rectórque noster áspice:
Nos a quiéte nóxia
Mersos sopóre líbera.
Te sancte Christe, póscimus:
Ignósce culpis ómnibus:
Ad confiténdum súrgimus,
Morásque noctis rúmpimus.
Mentes manúsque tóllimus,
Prophéta sicut nóctibus
Nobis geréndum præcipit,
Paulúsque gestis cénsuit.
Vides malum, quod fécimus:
Occúlta nostra pándimus:
Preces geméntes fúndimus,
Dimítte quod peccávimus.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Aña. Avértit Dóminus.

Psalmus 52.

Dixit insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in iniquitátibus: * non est qui fáciat bonum.

Deus de cœlo prospéxit super fílios hóminum: * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocavérunt: * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum qui homínibus placent: * confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Israel? * cum convérterit Deus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, et lætábitur Israel.

Psalmus 54.

Exaudi, Deus, oratiónem meam, et ne despéxeris deprecatiónem meam: * inténde mihi, et exáudi me.

Contristátus sum in exercitatióne mea; * et conturbátus sum a voce inimíci, et a tribulatióne peccatóris.

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes: * et in ira molésti erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me: * et formído mortis cécidit super me.

Timor et tremor venérunt super me: * et contexérunt me ténebræ.

xi : Quis dabit mihi pen-
cut colúmbæ, * et volábo,
uiéscam ?
elongávi fúgiens : * et
in solitúdine.
tábam eum, qui salvum
cit * a pusillanimitáte spí-
et tempestáte.
pita, Dómine, dívide lin-
eórum : * quóniam vidi ini-
em, et contradictiónem
itáte.
: nocte circúmdabit eam
muros ejus iníquitas : * et
in médio ejus, et inju-

n defécit de platéis ejus
a, et dolus.
iam si inimícus meus ma-
sset mihi, * sustinuíssem
:.
is, qui óderat me, su-
e magna locútus fuísset :
ondíssem me fórsitan ab

ro homo unánimis, * dux
, et notus meus :
mul mecum dulces capié-
bos : * in domo Dei am-
imus cum consénsu.
t mors super illos : * et
ndant in inférnum vivén-

am nequítiæ in habitácu-
rum, * in médio eórum.
utem ad Deum clamávi :
ómimus salvábit me.
re, et mane et merídie
bo et annuntiábo : * et
iet vocem meam.
net in pace ánimam meam
s qui appropínquant mihi :
óniam inter multos erant
n.
diet Deus, et humiliábit
, * qui est ante sæcula.

Non enim est illis commutátio, et non timuérunt Deum : * exténdit manum suam in retribuéndo.

Contaminavérunt testaméntum ejus, divísi sunt ab ira vultus ejus, * et appropinquávit cor illíus.

Mollíti sunt sermónes ejus super óleum : * et ipsi sunt jácula.

Jacta super Dóminum curam tuam, et ipse te enútriet : * non dabit in ætérnum fluctuatiónem justo.

Tu vero, Deus, dedúces eos, * in púteum intéritus.

Viri sánguinum et dolósi non dimidiábunt dies suos : * ego autem sperábo in te Dómine.

Añа. Avértit Dóminus captivitátem plebis suæ.

Añа. Quóniam.

Psalmus 55.

Miserere mei, Deus, quóniam conculcávit me homo: * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei tota die : * quóniam multi bellántes advérsum me.

Ab altitúdine diéi timébo : * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi : * non timébo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea execrabántur : * advérsum me omnes cogitatiónes eórum, in malum.

Inhabitábunt et abscóndent : * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro nihilo salvos fácies illos : * in ira pópulos confrínges.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi : * posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo.

Sicut et in promissióne tua : * tunc converténtur inimíci mei retrórsum :
In quacúmque die invocávero te : * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.
In Deo laudábo verbum , in Dómino laudábo sermónem : * in Deo sperávi , non timébo quid fáciat mihi homo.
In me sunt , Deus , vota tua , * quæ reddam , laudatiónes tibi.
Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, et pedes meos de lapsu : * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Psalmus 56.

Miserere mei, Deus, miserére mei : * quóniam in te confídit ánima mea.
Et in umbra alárum tuárum sperábo , * donec tránseat iníquitas.
Clamábo ad Deum altíssimum : * Deum qui benefécit mihi.
Misit de cœlo , et liberávit me : * dedit in oppróbrium conculcántes me.
Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam , * et erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum : dormívi conturbátus.
Fílii hóminum dentes eórum arma et sagíttæ * et lingua eórum gládius acútus.
Exaltáre super cœlos , Deus : * et in omnem terram glória tua.
Láqueum paravérunt pédibus meis : * et incurvavérunt ánimam meam.
Fodérunt ante fáciem meam fóveam : * et incidérunt in eam.
Parátum cor meum , Deus , parátum cor meum : * cantábo, et psalmum dicam.
Exúrge glória mea , exúrge psaltérium et cíthara : * exúrgam dilúculo.
Confitébor tibi in pópulis , Dómine : * et psalmum dicam tibi in géntibus :
Quóniam magnificáta est usque ad cœlos misericórdia tua , * et usque ad nubes véritas tua.
Exaltáre super cœlos , Deus : * et super omnem terram glória tua.
Aña. Quóniam in te confídit ánima mea.
Aña. Justa judicáte.

Psalmus 57.

Si vere útique justítiam loquímini : * recta judicáte , fílii hóminum.
Etenim in corde iniquitátes operámini : * in terra injustítias manus vestræ concínnant.
Alienáti sunt peccatóres a vulva, erravérunt ab útero : * locúti sunt falsa.
Furor illis secúndum similitúdinem serpéntis : * sicut áspidis surdæ , et obturántis aures suas.
Quæ non exáudiet vocem incantántium :* et venéfici incantántis sapiénter.
Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum : * molas leónum confrínget Dóminus.
Ad níhilum devénient tamquam aqua decúrrens : * inténdit arcum suum donec infirméntur.
Sicut cera, quæ fluit , auferéntur : * supercécidit ignis, et non vidérunt solem.
Priúsquam intelligerent spinæ vestræ rhamnum : * sicut vivéntes , sic in ira absórbet eos.
Lætábitur justus cum víderit vindíctam : * manus suas lavábit in sánguine peccatóris.

Protexísti me a convéntu malignántium : * a multitúdine operántium iniquitátem.
Quia exacuérunt ut gládium linguas suas : * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.
Súbito sagittábunt eum, et non timébunt : * firmavérunt sibi sermónem nequam.
Narravérunt ut abscónderent láqueos : * dixérunt : Quis vidébit eos?
Scrutáti sunt iniquitátes : * defecérunt scrutántes scrutínio.
Accédet homo ad cor altum : * et exaltábitur Deus.
Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum : * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.
Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos : * et tímuit omnis homo.
Et annuntiavérunt ópera Dei : * et facta ejus intellexérunt.
Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.
Aña. Nonne Deo subjécta erit ánima mea?
Aña. Benedícite.

Psalmus 65.

JUBILATE Deo omnis terra, psalmum dícite nómini ejus : * date glóriam laudi ejus.
Dícite Deo : quam terribília sunt ópera tua, Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.
Omnis terra adóret te, et psallat tibi : * psalmum dicat nómini tuo.
Veníte, et vidéte ópera Dei : * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.
Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertransíbunt pede : * ibi lætábimur in ipso.
Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, óculi ejus super gentes respíciunt : * qui exásperant, non exalténtur in semetípsis.
Benedícite Gentes Deum nostrum : * et audítam fácite vocem laudis ejus
Qui pósuit ánimam meam ad vitam : * et non dedit in commotiónem pedes meos.
Quóniam probásti nos, Deus : * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.
Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatiónes in dorso nostro : * imposuísti hómines super cápita nostra.
Transívimus per ignem et aquam : * et eduxisti nos in refrigérium.
Introíbo in domum tuam in holocáustis : * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.
Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.
Holocáusta medulláta ófferam tibi cum incénso aríetum : * ófferam tibi boves cum hircis.
Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.
Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.
Iniquitátem si aspéxi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.
Proptérea exaudívit Deus, * et atténdit voci deprecatiónis meæ.
Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, et misericórdiam suam a me.

Psalmus 67.

EXURGAT Deus, et dissipéntur inimíci ejus, * et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus.

Sicut déficit fumus, defíciant: * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

Et justi epuléntur, et exúltent in conspéctu Dei: * et delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus: * iter fácite ei, qui ascéndit super occásum: Dóminus nomen illi.

Exultáte in conspéctu ejus: * turbabúntur a fácie ejus, patris orphanórum, et júdicis viduárum:

Deus in loco sancto suo: * Deus, qui inhabitáre facit uníus moris in domo.

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos, qui exásperant, qui hábitant in sepúlchris.

Deus, cum egrederéris in conspéctu pópuli tui, * cum pertransíres in desérto:

Terra mota est, étenim cœli distillavérunt a fácie Dei Sínai, * a fácie Dei Israel.

Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hereditáti tuæ: * et infirmáta est, tu vero perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea: * parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Dóminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multa.

Rex virtútum dilécti dilécti: * et speciéi domus divídere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * et posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dum discérnit cœléstis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon: * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulátus, mons pinguis: * utquid suspicámini montes coagulátos?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo; * étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dóminus in eis in Sina in sancto.

Ascendísti in altum, cepísti captivitátem: * accepísti dona in homínibus:

Etenim non credéntes, * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedíctus Dñus die quotídie: * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciéndi: * et Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum: * vérticem capílli perambulántium in delíctis suis.

Dixit Dóminus: Ex Basan convértam, * convértam in profúndum maris:

Ut intingátur pes tuus in sánguine: * lingua canum tuórum ex inimícis ab ipso.

Vidérunt ingréssus tuos Deus, * ingréssus Dei mei; Regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjúncti psalléntibus, * in médio juvenculárum tympanistriárum.

In ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israel.

Ibi Bénjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.

Protexísti me a convéntu malignántium : * a multitúdine operántium iniquitátem.
Quia exacuérunt ut gládium linguas suas : * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.
Súbito sagittábunt eum, et non timébunt : * firmavérunt sibi sermónem nequam.
Narravérunt ut abscónderent láqueos : * dixérunt : Quis vidébit eos?
Scrutáti sunt iniquitátes : * defecérunt scrutántes scrutínio.
Accédet homo ad cor altum : * et exaltábitur Deus.
Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum : * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.
Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos : * et tímuit omnis homo.
Et annuntiavérunt ópera Dei : * et facta ejus intellexérunt.
Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.
Aña. Nonne Deo subjécta erit ánima mea?
Aña. Benedícite.

Psalmus 65.

JUBILATE Deo omnis terra, psalmum dícite nómini ejus : * date glóriam laudi ejus.
Dícite Deo : quam terribília sunt ópera tua, Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.
Omnis terra adóret te, et psallat tibi : * psalmum dicat nómini tuo.
Veníte, et vidéte ópera Dei : * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.
Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertransíbunt pede : * ibi lætábimur in ipso.
Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, óculi ejus super gentes respíciunt : * qui exásperant, non exalténtur in semetípsis.
Benedícite Gentes Deum nostrum : * et audítam fácite vocem laudis ejus
Qui pósuit ánimam meam ad vitam : * et non dedit in commotiónem pedes meos.
Quóniam probásti nos, Deus : * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.
Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatiónes in dorso nostro : * imposuísti hómines super cápita nostra.
Transívimus per ignem et aquam : * et eduxísti nos in refrigérium.
Introíbo in domum tuam in holocáustis : * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.
Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.
Holocáusta medulláta ófferam tibi cum incénso aríetum : * ófferam tibi boves cum hircis.
Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.
Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.
Iniquitátem si aspéxi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.
Proptérea exaudívit Deus, * et atténdit voci deprecatiónis meæ.
Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, et misericórdiam suam a me.

Psalmus 67.

Exurgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus, * et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus.
Sicut déficit fumus, defíciant: * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.
Et justi epuléntur, et exúltent in conspéctu Dei: * et delecténtur in lætítia.
Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus: * iter fácite ei, qui ascéndit super occásum: Dóminus nomen illi.
Exultáte in conspéctu ejus: * turbabúntur a fácie ejus, patris orphanórum, et júdicis viduárum:
Deus in loco sancto suo: * Deus, qui inhabitáre facit uníus moris in domo.
Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos, qui exásperant, qui hábitant in sepúlchris.
Deus, cum egrederéris in conspéctu pópuli tui, * cum pertransíres in desérto:
Terra mota est, étenim cœli distillavérunt a fácie Dei Sínai, * a fácie Dei Israel.
Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hereditáti tuæ: * et infirmáta est, tu vero perfecísti eam.
Animália tua habitábunt in ea: * parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.
Dóminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multa.
Rex virtútum dilécti dilécti: * et speciéi domus divídere spólia.
Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * et posterióra dorsi ejus in pallóre auri.
Dum discérnit cœléstis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon: * mons Dei, mons pinguis.
Mons coagulátus, mons pinguis: * utquid suspicámini montes coagulátos?
Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo; * étenim Dóminus habitábit in finem.
Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dóminus in eis in Sina in sancto.
Ascendísti in altum, cepísti captivitátem: * accepísti dona in homínibus:
Etenim non credéntes, * inhabitáre Dóminum Deum.
Benedíctus Dñus die quotídie: * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.
Deus noster, Deus salvos faciéndi: * et Dómini Dómini éxitus mortis.
Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum: * vérticem capílli perambulántium in delíctis suis.
Dixit Dóminus: Ex Basan convértam, * convértam in profúndum maris:
Ut intingátur pes tuus in sánguine: * lingua canum tuórum ex inimícis ab ipso.
Vidérunt ingréssus tuos Deus, * ingréssus Dei mei; Regis mei qui est in sancto.
Prævenérunt príncipes conjúncti psalléntibus, * in médio juvenculárum tympanistriárum.
In ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israel.
Ibi Bénjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.

Sunt multa fucis íllita ,
Quæ luce purgéntur tua :
Tu vera lux cœléstium
Vultu seréno illúmina.
Deo Patri sit glória ,
Ejúsque soli Fílio ,
Cum Spíritu Paráclito ,
Nunc , et per omne sæculum.
Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exultávimus , et delectáti sumus.

Ad Benedictus , Aña.

De manu ómnium qui odérunt nos , líbera nos , Dómine.

Preces, quando dicuntur, habentur 51.

FERIA QUINTA.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Dóminum , qui fecit nos , * Veníte adorémus. Ps. Veníte , exultémus. 2.

Hymnus.

Nox atra rerum cóntegit
Terræ colóres ómnium :
Nos confiténtes póscimus
Te juste judex córdium :
Ut áuferas piácula ,
Sordésque mentis ábluas :
Donésque , Christe , grátiam ,
Ut arceántur crímina.
Mens ecce torpet ímpia ,
Quam culpa mordet nóxia ;
Obscúra gestit tóllere ,
Et te , Redémptor , quærere.
Repélle tu calíginem
Intrínsecus quam máxime ;
Ut in beáto gáudeat
Se collocári lúmine.
Præsta , Pater piíssime ,
Patríque compar Unice ,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Aña. Dómine Deus.

Psalmus 68.

Salvum me fac , Deus , * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infíxus sum in limo profúndi : * et non est substántia.

Veni in altitúdinem maris : * et tempéstas demérsit me.

Laborávi clamans , raucæ factæ sunt fauces meæ : * defecérunt óculi mei , dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capíllos cápitis mei , * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei injúste : * quæ non rápui , tunc exsolvébam.

Deus,tu scis insipiéntiam meam: * et delícta mea a te non sunt abscóndita.

Non erubéscant in me, qui expéctant te , Dómine , * Dómine virtútum.

Non confundántur super me , * qui quærunt te , Deus Israel.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium : * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis , * et peregrínus fíliis matris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ comédit me : * et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam : * et factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum meum cilícium : * et factus sum illis in parábolam.

Advérsum me loquebántur qui sedébant in porta : * et in me psallébant qui bibébant vinum.

parásti cibum illórum : * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus : * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ : * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti : * et exultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, et valles abundábunt fruménto : * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Aña. Te decet hymnus, Deus, in Sion.

Aña. Lábia mea laudábunt te in vita mea, Deus meus. Psalm. Deus, Deus meus, * ad te. 16.

Aña. Dóminus judicábit.

Cant. Annæ. 1. *Reg.* 2.

Exultavit cor meum in Dómino, * et exaltátum est cornu meum in Deo meo :

Dilatátum est os meum super inimícos meos : * quia lætáta sum in salutári tuo.

Non est sanctus, ut est Dóminus : neque enim est álius extra te, * et non est fortis sicut Deus noster.

Nolíte multiplicáre loqui sublímia, * gloriántes :

Recédant vétera de ore vestro : quia Deus scientiárum Dóminus est, * et ipsi præparántur cogitatiónes.

Arcus fórtium superátus est, * et infírmi accíncti sunt róbore.

Repléti prius, pro pánibus se locavérunt : * et famélici saturáti sunt.

Donec stérilis péperit plúrimos : * et quæ multos habébat fílios, infirmáta est.

Dóminus mortíficat et vivíficat, * dedúcit ad ínferos et redúcit.

Dóminus páuperem facit, et ditat, * humíliat, et súblevat.

Súscitat de púlvere egénum, * et de stércore élevat páuperem :

Ut sédeat cum princípibus, * et sólium glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ, * et pósuit super eos orbem.

Pedes sanctórum suórum servábit, et ímpii in ténebris conticéscent : * quia non in fortitúdine sua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversárii ejus : * et super ipsos in cœlis tonábit :

Dóminus judicábit fines terræ, et dabit impérium regi suo, * et sublimábit cornu Christi sui.

Aña. Dóminus judicábit fines terræ.

Aña. Cœli cœlórum laudáte Deum. Ps. Laudáte Dóminum de cœlis, ut 17.

Capitulum. *Rom.* 13. *d*

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit : abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis : sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus.

Nox, et tenébræ, et núbila,
Confúsa mundi, et túrbida :
Lux intrat : albéscit polus :
Christus venit : discédite.

Calígo terræ scínditur
Percússa solis spículo,
Rebúsque jam color redit,
Vultu niténtis síderis.

Te, Christe, solum nóvimus :
Te mente pura, et símplici,
Flendo et canéndo, quæsumus,
Inténde nostris sénsibus.

Exúltent et lætentur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper : Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.
Ego vero egénus, et pauper sum : * Deus, ádjuva me.
Adjútor meus, et liberátor meus es tu : * Dómine, ne moréris.
Aña. Dómine Deus, in adjutórium meum inténde.
Aña. Esto mihi.

Psalmus 70.

In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum : * in justítia tua líbera me, et éripe me.
Inclína ad me aurem tuam, * et salva me.
Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munítum : * ut salvum me fácias.
Quóniam firmaméntum meum, * et refúgium meum es tu.
Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * et de manu contra legem agéntis et iníqui :
Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine : * Dómine, spes mea a juventúte mea.
In te confirmátus sum ex útero : * de ventre matris meæ tu es protéctor meus.
In te cantátio mea semper : * tamquam prodígium factus sum multis : et tu adjútor fortis.
Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam : * tota die magnitúdinem tuam.
Ne projícias me in témpore senectútis : * cum defécerit virtus mea, ne derelínquas me.
Quia dixérunt inimíci mei mihi: * et qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum.
Dicéntes : Deus derelíquit eum, persequímini, et comprehéndite eum : * quia non est qui erípiat.
Deus, ne elongéris a me : * Deus meus, in auxílium meum réspice.
Confundántur, et defíciant detrahéntes ánimæ meæ : * operiántur confusióne, et pudóre qui quærunt mala mihi.
Ego autem semper sperábo : * et adjíciam super omnem laudem tuam.
Os meum annuntiábit justítiam tuam : * tota die salutáre tuum.
Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini : * Dómine, memorábor justítiæ tuæ solíus.
Deus, docuísti me a juventúte mea : * et usque nunc pronuntiábo mirabília tua.
Et usque in senéctam et sénium : * Deus, ne derelínquas me.
Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni, quæ ventúra est :
Poténtiam tuam, et justítiam tuam, Deus, usque in altíssima, quæ fecísti magnália : * Deus, quis símilis tibi?
Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas, et malas : et convérsus vivificásti me : * et de abyssis terræ íterum reduxísti me :
Multiplicásti magnificéntiam tuam : * et convérsus consolátus es me.
Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam : * Deus, psallam tibi in cíthara, sanctus Israel.
Exultábunt lábia mea cum can-

Ego vero oratiónem meam ad te, Dómine : * tempus beneplá-citi Deus.

In multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me, * in veritáte salú-tis tuæ.

Eripe me de luto, ut non infí-gar : * líbera me ab iis, qui odé-runt me, et de profúndis aquá-rum.

Non me demérgat tempéstas aquæ, neque absórbeat me profúndum : * neque úrgeat su-per me púteus os suum.

Exáudi me, Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua : * secúndum multitúdinem mise-ratiónum tuárum réspice in me.

Et ne avértas fáciem tuam a púero tuo : * quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.

Inténde ánimæ meæ, et líbera eam : * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum, et confusiónem meam, * et reve-réntiam meam.

In conspéctu tuo sunt omnes qui tríbulant me : * impropé-rium expectávit cor meum, et misériam.

Et sustínui qui simul contrista-rétur, et non fuit : * et qui consolarétur, et non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel : * et in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * et in retributió-nes, et in scándalum.

Obscuréntur óculi eórum ne ví-deant : * et dorsum eórum semper incúrva.

Effúnde super eos iram tuam : * et furor iræ tuæ comprehén-dat eos.

Fiat habitátio eórum desérta : * et in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussísti persecúti sunt : * et super do-lórem vúlnerum meórum ad-didérunt.

Appóne iniquitátem super ini-quitátem eórum : * et non in-trent in justítiam tuam.

Deleántur de libro vivéntium : * et cum justis non scribántur.

Ego sum pauper et dolens : * salus tua, Deus, suscépit me.

Laudábo nomen Dei cum cán-tico : * et magnificábo eum in laude :

Et placébit Deo super vítulum novéllum : * córnua producén-tem et úngulas.

Vídeant páuperes, et læténtur : * quærite Deum, et vivet ánima vestra :

Quóniam exaudívit páuperes Dóminus : * et vinctos suos non despéxit.

Laudent illum cœli et terra, * mare, et ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciet Sion : * et ædificabúntur civitá-tes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * et here-ditáte acquírent eam.

Et semen servórum ejus possi-débit eam : * et qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Psalmus 69.

Deus, in adjutórium meum inténde : * Dómine, ad ad-juvándum me festína.

Confundántur, et revereántur, * qui quærunt ánimam meam :

Avertántur retrórsum, et eru-béscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes : * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Cogitavérunt, et locúti sunt nequítiam : * iniquitátem in excélso locúti sunt.
Posuérunt in cœlum os suum : * et lingua eórum transívit in terra.
Ideo convertétur pópulus meus hic : * et dies pleni inveniéntur in eis.
Et dixérunt : Quómodo scit Deus, * et si est sciéntia in excélso ?
Ecce ipsi peccatóres, et abundántes in sæculo, * obtinuérunt divítias.
Et dixi : Ergo sine causa justificávi cor meum, * et lavi inter innocéntes manus meas :
Et fui flagellátus tota die, * et castigátio mea in matutínis.
Si dicébam : Narrábo sic : * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.
Existimábam ut cognóscerem hoc, * labor est ante me.
Donec intrem in Sanctuárium Dei : * et intélligam in novíssimis eórum.
Verúmtamen propter dolos posuísti eis : * dejecísti eos dum allevaréntur.
Quómodo facti sunt in desolatiónem, súbito defecérunt : * periérunt propter iniquitátem suam.
Velut sómnium surgéntium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.
Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt : * et ego ad níhilum redáctus sum, et nescívi.
Ut juméntum factus sum apud te : * et ego semper tecum.
Tenuísti manum déxteram meam : et in voluntáte tua deduxísti me, * et cum glória suscepísti me.
Quid enim mihi est in cœlo ? * et a te quid vólui super terram?
Defécit caro mea, et cor meum : * Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.
Quia ecce, qui elóngant se a te, períbunt : * perdidísti omnes, qui fornicántur abs te.
Mihi autem adhærére Deo bonum est : * pónere in Dómino Deo spem meam :
Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas, * in portis fíliæ Sion.

Psalmus 73.

Ut quid, Deus, repulísti in finem : * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?
Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedísti ab inítio.
Redemísti virgam hereditátis tuæ : * mons Sion, in quo habitásti in eo.
Leva manus tuas in supérbias eórum in finem : * quanta malignátus est inimícus in sancto!
Et gloriáti sunt qui odérunt te : * in médio solemnitátis tuæ.
Posuérunt signa sua, signa : * et non cognovérunt sicut in éxitu super summum.
Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idípsum : * in secúri, et áscia dejecérunt eam.
Incendérunt igni Sanctuárium tuum : * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.
Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul : * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei a terra.

távero tibi : * et ánima mea, quam redemísti.

Sed et lingua mea tota die meditábitur justítiam tuam : * cum confúsi et revériti fúerint qui quærunt mala mihi.

Psalmus 71.

Deus, judícium tuum regi da : * et justítiã tuam fílio regis:

Judicáre pópulum tuum in justítia, * et páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo : * et colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, et salvos fáciet fílios páuperum : * et humiliábit calumniatórem

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus : * et sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis : * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare : * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes : * et inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent : * reges Arabum, et Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ : * omnes gentes sérvient ei :

Quia liberábit páuperem a poténte : * et páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi et ínopi : * et ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum : * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, et adorábunt de ipso semper : * tota die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus : * et florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sæcula : * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ : * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus Israel, * qui facit mirabília solus :

Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum : * et replébitur majestáte ejus omnis terra : fiat, fiat.

Aña. Esto mihi, Dómine, in Deum protectórem.

Aña. Liberásti virgam.

Psalmus 72.

Quam bonus Israel Deus * his, qui recto sunt corde !

Mei autem pene moti sunt pedes : * pene effúsi sunt gressus mei.

Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non est respéctus morti eórum ; * et firmaméntum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt, * et cum homínibus non flagellabúntur :

Ideo ténuit eos supérbia, * opérti sunt iniquitáte et impietáte sua.

Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum : * transiérunt in afféctum cordis.

Cogitavérunt, et locúti sunt
nequitiam : * iniquitátem in
excélso locúti sunt.
Posuérunt in cœlum os suum :
* et lingua eórum transívit in
terra.
Ideo convertétur pópulus meus
hic : * et dies pleni invenién-
tur in eis.
Et dixérunt : Quómodo scit
Deus, * et si est sciéntia in
excélso ?
Ecce ipsi peccatóres, et abun-
dántes in sæculo, * obtinuérunt
divitias.
Et dixi : Ergo sine causa ju-
stificávi cor meum, * et lavi
inter innocéntes manus meas :
Et fui flagellátus tota die, *
et castigátio mea in matu-
tínis.
Si dicébam : Narrábo sic : *
ecce natiónem filiórum tuó-
rum reprobávi.
Existimábam ut cognóscerem
hoc, * labor est ante me.
Donec intrem in Sanctuárium
Dei : * et intélligam in novís-
simis eórum.
Verúmtamen propter dolos po-
suísti eis : * dejecísti eos dum
allevaréntur.
Quómodo facti sunt in deso-
latiónem, súbito defecérunt :
* periérunt propter iniquitátem
suam.
Velut sómnium surgéntium,
Dómine, * in civitáte tua imá-
ginem ipsórum ad níhilum ré-
diges.
Quia inflammátum est cor
meum, et renes mei com-
mutáti sunt : * et ego ad níhi-
lum redáctus sum, et nescívi.
Ut juméntum factus sum apud
te : * et ego semper tecum.

Tenuísti manum déxteram
meam : et in voluntáte tua
deduxísti me, * et cum glória
suscepísti me.
Quid enim mihi est in cœlo ? *
et a te quid vólui super terram?
Defécit caro mea, et cor
meum : * Deus cordis mei, et
pars mea Deus in ætérnum.
Quia ecce, qui elóngant se a
te, períbunt : * perdidísti om-
nes, qui fornicántur abs te.
Mihi autem adhærére Deo bo-
num est : * pónere in Dómino
Deo spem meam :
Ut annúntiem omnes prædica-
tiónes tuas, * in portis fíliæ
Sion.

Psalmus 73.

Ut quid, Deus, repulísti in
finem : * irátus est furor
tuus super oves páscuæ tuæ?
Memor esto congregatiónis tuæ,
* quam possedísti ab inítio.
Redemísti virgam hereditátis
tuæ : * mons Sion, in quo ha-
bitásti in eo.
Leva manus tuas in supérbias
eórum in finem : * quanta ma-
lignátus est inimícus in sancto!
Et gloriáti sunt qui odérunt te :
* in médio solemnitátis tuæ.
Posuérunt signa sua, signa : *
et non cognovérunt sicut in
éxitu super summum.
Quasi in silva lignórum secú-
ribus excidérunt jánuas ejus
in idípsum : * in secúri, et
áscia dejecérunt eam.
Incendérunt igni Sanctuárium
tuum : * in terra polluérunt
tabernáculum nóminis tui.
Dixérunt in corde suo cognā-
tio eórum simul : * Quiéscere
faciámus omnes dies festos Dei
a terra.

Signa nostra non vídimus, jam non est Prophéta : * et nos non cognóscet ámplius.
Usquequo, Deus, improperábit inimícus : * irrítat adversárius nomen tuum in finem?
Ut quid avértis manum tuam, et déxteram tuam, * de médio sinu tuo in finem?
Deus autem Rex noster ante sæcula : * operátus est salútem in médio terræ.
Tu confirmásti in virtúte tua mare : * contribulásti cápita dracónum in aquis.
Tu confregísti cápita dracónis : * dedísti eum escam pópulis Æthíopum.
Tu dirupísti fontes, et torréntes : * tu siccásti flúvios Ethan.
Tuus est dies, et tua est nox : * tu fabricátus es auróram et solem.
Tu fecísti omnes términos terræ, * æstátem et ver tu plasmásti ea.
Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino : * et pópulus insípiens incitávit nomen tuum.
Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi, * et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.
Réspice in testaméntum tuum : * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt, terræ dómibus iniquitátum.
Ne avertátur húmilis factus confúsus : * pauper et inops laudábunt nomen tuum.
Exúrge, Deus, júdica causam tuam : * memor esto improperiórum tuórum, eórum quæ ab insipiénte sunt tota die.
Ne obliviscáris voces inimicórũ tuórum : * supérbia eórum, qui te odérunt, ascéndit semper.
Aña. Liberásti virgam hereditátis tuæ.
Aña. Et invocábimus.

Psalmus 74.

Confitebimur tibi, Deus, * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.
Narrábimus mirabília tua : * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.
Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea : * ego confirmávi colúmnas ejus.
Dixi iníquis : Nolíte iníque ágere : * et delinquéntibus : Nolíte exaltáre cornu.
Nolíte extóllere in altum cornu vestrum : * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.
Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus : * quóniam Deus judex est.
Hunc humíliat, et hunc exáltat : * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.
Et inclinávit ex hoc in hoc : verúmtamen fæx ejus non est exinaníta : * bibent omnes peccatóres terræ.
Ego autem annuntiábo in sæculum : * cantábo Deo Jacob.
Et ómnia córnua peccatórum confríngam : * et exaltabúntur córnua justi.

Psalmus 75.

Notus in Judæa Deus : * in Israel magnum nomen ejus.
Et factus est in pace locus ejus : * et habitátio ejus in Sion.
Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium et bellum.

Adhuc escæ eórum erant in ore ipsórum : * et ira Dei ascéndit super eos.
Et occídit pingues eórum , * et eléctos Israel impedívit.
In ómnibus his peccavérunt adhuc : * et non credidérunt in mirabílibus ejus.
Et defecérunt in vanitáte dies eórum : * et anni eórum cum festinatióne.
Cum occíderet eos, quærébant eum : * et revertebántur , et dilúculo veniébant ad eum.
Et rememoráti sunt quia Deus adjútor est eórum : * et Deus excélsus redémptor eórum est.
Et dilexérunt eum in ore suo , * et lingua sua mentíti sunt ei.
Cor autem eórum non erat rectum cum eo : * nec fidéles hábiti sunt in testaménto ejus.
Ipse autem est miséricors, et propítius fiet peccátis eórum : * et non dispérdet eos.
Et abundávit ut avérteret iram suam : * et non accéndit omnem iram suam :
Et recordátus est quia caro sunt: * spíritus vadens,et non rédiens.
Quóties exacerbavérunt eum in desérto , * in iram concitavérunt eum in inaquóso ?
Et convérsi sunt , et tentavérunt Deum : * et sanctum Israel exacerbavérunt.
Non sunt recordáti manus ejus, * die qua redémit eos de manu tribulántis.
Sicut pósuit in Ægypto signa sua ; * et prodígia sua in campo Táneos.
Et convértit in sánguinem flúmina eórum , * et imbres eórum , ne bíberent.
Misit in eos cœnomyiam , et comédit eos : * et ranam , et dispérdidit eos.
Et dedit ærúgini fructus eórum: * et labóres eórum locústæ.
Et occídit in grándine víneas eórum : * et moros eórum in pruína.
Et trádidit grándini juménta eórum : * et possessiónem eórum igni.
Misit in eos iram indignatiónis suæ : * indignatiónem , et iram, et tribulatiónem, immissiónes per ángelos malos.
Viam fecit sémitæ iræ suæ, non pepércit a morte animábus eórum : * et juménta eórum in morte conclúsit.
Et percússit omne primogénitum in terra Ægypti : * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.
Et ábstulit sicut oves pópulum suum : * et perdúxit eos tamquam gregem in desérto.
Et dedúxit eos in spe, et non timuérunt : * et inimícos eórum opéruit mare.
Et indúxit eos in montem sanctificatiónis suæ , * montem , quem acquisívit déxtera ejus.
Et ejécit a fácie eórum gentes : * et sorte divísit eis terram in funículo distributiónis.
Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Israel.
Et tentavérunt , et exacerbavérunt Deum excélsum : * et testimónia ejus non custodiérunt.
Et avertérunt se , et non servavérunt pactum : * quemádmodum patres eórum , convérsi sunt in arcum pravum.
In iram concitavérunt eum in cóllibus suis : * et in sculptíli-

aurem vestram in verba oris mei.
Apériam in parábolis os meum : * loquar propositiónes ab inítio.
Quanta audívimus, et cognóvimus ea : * et patres nostri narravérunt nobis.
Non sunt occultáta a fíliis eórum, * in generatióne áltera.
Narrántes laudes Dómini, et virtútes ejus, * et mirabília ejus quæ fecit.
Et suscitávit testimónium in Jacob : * et legem pósuit in Israel.
Quanta mandávit pátribus nostris nota fácere ea fíliis suis : * ut cognóscat generátio áltera.
Fílii qui nascéntur, et exúrgent, * et narrábunt fíliis suis :
Ut ponant in Deo spem suam, et non obliviscántur óperum Dei : * et mandáta ejus exquírant.
Ne fiant sicut patres eórum : * generátio prava et exásperans :
Generátio, quæ non diréxit cor suum : * et non est créditus cum Deo spíritus ejus.
Fílii Ephrem intendéntes et mitténtes arcum : * convérsi sunt in die belli.
Non custodiérunt testaméntum Dei : * et in lege ejus noluérunt ambuláre.
Et oblíti sunt benefactórum ejus, * et mirabílium ejus, quæ osténdit eis.
Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægypti, * in campo Táneos.
Interrúpit mare, et perdúxit eos : * et státuit aquas quasi in utre.
Et dedúxit eos in nube diéi : * et tota nocte in illuminatióne ignis.
Interrúpit petram in erémo : * et adaquávit eos velut in abysso multa.
Et edúxit aquam de petra : * et dedúxit tamquam flúmina aquas.
Et apposuérunt adhuc peccáre ei : * in iram excitavérunt Excélsum in inaquóso.
Et tentavérunt Deum in córdibus suis : * ut péterent escas animábus suis.
Et male locúti sunt de Deo : * dixérunt : Numquid póterit Deus paráre mensam in desérto ?
Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, * et torréntes inundavérunt.
Numquid et panem póterit dare, * aut paráre mensam pópulo suo?
Ideo audívit Dóminus, et distulit : * et ignis accénsus est in Jacob, et ira ascéndit in Israel.
Quia non credidérunt in Deo, * nec speravérunt in salutári ejus :
Et mandávit núbibus désuper, * et jánuas cœli apéruit.
Et pluit illis manna ad manducándum, * et panem cœli dedit eis.
Panem Angelórum manducávit homo : * cibária misit eis in abundántia.
Tránstulit Austrum de cœlo : * et indúxit in virtúte sua Africum.
Et pluit super eos sicut púlverem carnes : * et sicut arénam maris volatília pennáta.
Et cecidérunt in médio castrórum eórum : * circa tabernácula eórum.
Et manducavérunt et saturáti sunt nimis, et desidérium eórum áttulit eis : * non sunt fraudáti a desidério suo.

Adhuc escæ eórum erant in ore ipsórum : * et ira Dei ascéndit super eos.
Et occidit pingues eórum , * et eléctos Israel impedívit.
In ómnibus his peccavérunt adhuc : * et non credidérunt in mirabílibus ejus.
Et defecérunt in vanitáte dies eórum : * et anni eórum cum festinatióne.
Cum occideret eos, quærébant eum : * et revertebántur , et dilúculo veniébant ad eum.
Et rememoráti sunt quia Deus adjútor est eórum : * et Deus excélsus redémptor eórum est.
Et dilexérunt eum in ore suo , * et lingua sua mentíti sunt ei.
Cor autem eórum non erat rectum cum eo : * nec fidéles hábiti sunt in testaménto ejus.
Ipse autem est miséricors, et propítius fiet peccátis eórum : * et non dispérdet eos.
Et abundávit ut avérteret iram suam : * et non accéndit omnem iram suam :
Et recordátus est quia caro sunt: * spíritus vadens,et non rédiens.
Quóties exacerbavérunt eum in desérto , * in iram concitavérunt eum in inaquóso ?
Et convérsi sunt , et tentavérunt Deum : * et sanctum Israel exacerbavérunt.
Non sunt recordáti manus ejus , * die qua redémit eos de manu tribulántis.
Sicut pósuit in Ægypto signa sua ; * et prodígia sua in campo Táneos.
Et convértit in sánguinem flúmina eórum , * et imbres eórum , ne bíberent.
Misit in eos cœnomyiam , et comédit eos : * et ranam , et dispérdidit eos.
Et dedit ærúgini fructus eórum: * et labóres eórum locústæ.
Et occídit in grándine víneas eórum : * et moros eórum in pruína.
Et trádidit grándini juménta eórum : * et possessiónem eórum igni.
Misit in eos iram indignatiónis suæ : * indignatiónem , et iram, et tribulatiónem , immissiónes per ángelos malos.
Viam fecit sémitæ iræ suæ, non pepércit a morte animábus eórum : * et juménta eórum in morte conclúsit.
Et percússit omne primogénitum in terra Ægypti : * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.
Et ábstulit sicut oves pópulum suum : * et perdúxit eos tamquam gregem in desérto.
Et dedúxit eos in spe, et non timuérunt : * et inimícos eórum opéruit mare.
Et indúxit eos in montem sanctificatiónis suæ , * montem , quem acquisívit déxtera ejus.
Et ejécit a fácie eórum gentes : * et sorte divísit eis terram in funículo distributiónis.
Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Israel.
Et tentavérunt , et exacerbavérunt Deum excélsum : * et testimónia ejus non custodiérunt.
Et avertérunt se , et non servavérunt pactum : * quemádmodum patres eórum , convérsi sunt in arcum pravum.
In iram concitavérunt eum in cóllibus suis : * et in sculptíli-

bus suis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Audívit Deus, et sprevit : * et ad níhilum redégit valde Israel.

Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum suum, ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitátem virtútem eórum : * et pulchritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúsit in gládio pópulum suum : * et hereditátem suam sprevit.

Júvenes eórum comédit ignis : * et vírgines eórum non sunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt : * et víduæ eórum non plorabántur.

Et excitátus est tamquam dórmiens Dóminus, * tamquam potens crapulátus a vino.

Et percússit inimícos suos in posterióra : * oppróbrium sempitérnum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joseph : * et tribum Ephraim non elégit.

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem diléxit.

Et ædificávit sicut unicórnium sanctifícium suum in terra, * quam fundávit in sǽcula.

Et elégit David servum suum, et sústulit eum de grégibus óvium : * de post fœtántes accépit eum.

Páscere Jacob servum suum : * et Israel hereditátem suam :

Et pavit eos in innocéntia cordis sui : * et in intelléctibus mánuum suárum dedúxit eos.

Aña. Tu es Deus, qui facis mirabília.

Aña. Propítius esto.

Psalmus 78.

Deus, venérunt gentes in hereditátem tuam, polluérunt templum sanctum tuum : * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticína servórum tuórum, escas volatílibus cœli : * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum tamquam aquam in circúitu Jerúsalem : * et non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris : * subsannátio et illúsio his, qui in circúitu nostro sunt.

Usquequo, Dómine, irascéris in finem : * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effúnde iram tuam in gentes, quæ te non novérunt : * et in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt :

Quia comedérunt Jacob : * et locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, cito antícipent nos misericórdiæ tuæ : * quia páuperes facti sumus nimis.

Adjuva nos, Deus, salutáris noster : et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos : * et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum :

Ne forte dicant in géntibus : Ubi est Deus eórum? * et innotéscat in natiónibus coram óculis nostris.

Ultio sánguinis servórum tuórum, qui effúsus est : * intróeat in conspéctu tuo gémitus compeditórum.

Secúndum magnitúdinem bráchii tui, * pósside fílios mortificatórum.

Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine, déxtera tua, Dómine, percússit inimícum. * Et in multitúdine glóriæ tuæ deposuísti adversários tuos:
Misísti iram tuam, quæ devorávit eos sicut stípulam. * Et in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ;
Stetit unda fluens, * congregátæ sunt abyssi in médio mari.
Dixit inimícus: Pérsequar et comprehéndam, * dívidam spólia, implébitur ánima mea.
Evaginábo gládium meum, * interfíciet eos manus mea.
Flavit spíritus tuus, et opéruit eos mare: * submérsi sunt quasi plumbum in áquis vehementíbus.
Quis símilis tui in fórtibus, Dómine? * quis símilis tui, magníficus in sanctitáte, terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília?
Extendísti manum tuam, et devorávit eos terra. * Dux fuísti in misericórdia tua pópulo quem redemísti:
Et portásti eum in fortitúdine tua, * ad habitáculum sanctum tuum.
Ascendérunt pópuli, et iráti sunt: * dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.
Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, robústos Moab obtínuit tremor: * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.
Irruat super eos formído et pavor, * in magnitúdine bráchii tui:
Fiant immóbiles quasi lapis, donec pertránseat pópulus tuus, Dómine, * donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedísti.
Introdúces eos, et plantábis in monte hereditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo, quod operátus es, Dómine:
Sanctuárium tuum, Dómine, quod firmavérunt manus tuæ. * Dóminus regnábit in ætérnum, et ultra.
Ingréssus est enim eques Phárao cum cúrribus et equítibus éjus in mare: * et redúxit super eos Dóminus aquas maris.
Fílii autem Israel ambulavérunt per siccum * in médio ejus.
Aña. Cantémus Dómino glorióse.
Aña. In sanctis ejus laudáte Deum. Ps. Laudáte Dóminum de cœlis. 17.

Capitulum. *Rom.* 13. *d*

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit: abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis: sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus.

Lux ecce surgit áurea:
Pallens facéssat cæcitas,
Quæ nosmet in præceps diu
Erróre traxit dévio.
Hæc lux serénum cónferat,
Purósque nos præstet sibi:
Nihil loquámur súbdolum:
Volvámus obscúrum nihil.
Sic tota decúrrat dies,
Ne lingua mendax, ne manus,
Oculíve peccent lúbrici,
Ne noxa corpus ínquinet.
Speculátor adstat désuper
Qui nos diébus ómnibus,
Actúsque nostros próspicit
A luce prima in vésperum.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum. Am.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exultávimus, et delectáti sumus.

Ad Benedictus, Aña.

In sanctitáte serviámus Dómino, et liberábit nos ab inimícis nostris.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur 51.

FERIA SEXTA.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Adorémus Dóminum, * Quóniam ipse fecit nos. Ps. Venite, exultémus. 2.

Hymnus.

Tu Trinitátis Unitas,
Orbem poténter quæ regis,
Atténde laudis cánticum,
Quod excubántes psállimus.
Nam léctulo consúrgimus
Noctis quiéto témpore,
Ut flagitémus ómnium
A te medélam vúlnerum.
Quo fraude quidquid dæmonum
In nóctibus deliquimus;
Abstérgat illud cœlitus
Tuæ potéstas glóriæ.
Ne corpus adstet sórdidum,
Nec torpor instet córdium,
Ne críminis contágio
Tepéscat ardor spíritus.
Ob hoc, Redémptor, quæsumus,
Reple tuo nos lúmine,
Per quod diérum círculis,
Nullis ruámus áctibus.
Præsta, Pater píissime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum. Am.

Aña. Exultáte.

Psalmus 80.

XULTATE Deo adjutóri nostro : * jubiláte Deo Jacob.
e psalmum, et date tym-n : * psaltérium jucúndum cíthara.
Buccináte in Neoménia tuba, * in insígni die solemnitátis vestræ :
Quia præcéptum in Israel est : * et judícium Deo Jacob.
Testimónium in Joseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægypti, * linguam, quam non nóverat, audívit.
Divértit ab onéribus dorsum ejus : * manus ejus in cóphino serviérunt.
In tribulatióne invocásti me, et liberávi te :* exaudívi te in abscóndito tempestátis : probávi te apud aquam contradictiónis.
Audi, pópulus meus, et contestábor te : * Israel, si audíeris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum.
Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægypti :* diláta os tuum, et implébo illud.
Et non audívit pópulus meus vocem meam : * et Israel non inténdit mihi.
Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum, * ibunt in adinventiónibus suis.
Si pópulus meus audísset me : * Israel si in viis meis ambulásset :
Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem : * et super tribulántes eos misíssem manum meam.
Inimíci Dómini mentíti sunt ei : * et erit tempus eórum in sæcula.
Et cibávit eos ex ádipe fruménti : * et de petra, melle saturávit eos.

Psalmus 81.

Deus stetit in synagóga deórum : * in médio autem deos dijúdicat.

Usquequo judicátis iniquitátem : * et fácies peccatórum súmitis ?
Judicáte egéno, et pupíllo : * húmilem, et páuperem justificáte.
Erípite páuperem : * et egénum de manu peccatóris liberáte.
Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant : * movebúntur ómnia fundaménta terræ.
Ego dixi : Dii estis : * et fílii Excélsi omnes.
Vos autem sicut hómines moriémini : * et sicut unus de princípibus cadétis.
Surge, Deus, júdica terram : * quóniam tu hereditábis in ómnibus géntibus.
Aña. Exultáte Deo adjutóri nostro
Aña. Tu solus.

Psalmus 82.

Deus, quis símilis erit tibi? * ne táceas, neque compescáris, Deus :
Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt : * et qui odérunt te, extulérunt caput.
Super pópulum tuum malignavérunt consílium : * et cogitavérunt advérsus sanctos tuos.
Dixérunt : Veníte, et disperdámus eos de gente : * et non memorétur nomen Israel ultra.
Quóniam cogitavérunt unanímiter : * simul advérsum te testaméntum disposuérunt, tabernácula Idumæórum et Ismahelítæ :
Moab, et Agaréni, Gebal, et Ammon, et Amalec : * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.
Etenim Assur venit cum illis : * facti sunt in adjutórium fíliis Lot.
Fac illis sicut Mádian, et Sísaræ : * sicut Jabin in torrénte Cisson.
Disperiérunt in Endor : * facti sunt ut stercus terræ.
Pone príncipes eórum sicut Oreb, et Zeb; * et Zébee, et Sálmana :
Omnes príncipes eórum, * qui dixérunt : Hereditáte possideámus Sanctuárium Dei.
Deus meus, pone illos ut rotam: * et sicut stípulam ante fáciem venti.
Sicut ignis, qui combúrit silvam : * et sicut flamma combúrens montes :
Ita persequéris illos in tempestáte tua : * et in ira tua turbábis eos.
Imple fácies eórum ignomínia : * et quærent nomen tuum, Dómine.
Erubéscant, et conturbéntur in sæculum sæculi : * et confundántur, et péreant.
Et cognóscant quia nomen tibi Dóminus : * tu solus Altíssimus in omni terra.

Psalmus 83.

Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum ! * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.
Cor meum, et caro mea * exultavérunt in Deum vivum.
Etenim passer invénit sibi domum : * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.
Altária tua, Dómine virtútum : * Rex meus, et Deus meus.
Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine : * in sæcula sæculórum laudábunt te.
Beátus vir, cujus est auxílium abs te : * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacry-

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exultávimus, et delectáti sumus.

Ad Benedictus, Aña.

In sanctitáte serviámus Dómino, et liberábit nos ab inimícis nostris.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur 51.

FERIA SEXTA.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Adorémus Dóminum, * Quóniam ipse fecit nos. Ps. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

Tu Trinitátis Unitas,
Orbem poténter quæ regis,
Atténde laudis cánticum,
Quod excubántes psállimus.
Nam léctulo consúrgimus
Noctis quiéto témpore,
Ut flagitémus ómnium
A te medélam vúlnerum.
Quo fraude quidquid dæmonum
In nóctibus delíquimus;
Abstérgat illud cœlitus
Tuæ potéstas glóriæ.
Ne corpus adstet sórdidum,
Nec torpor instet córdium,
Ne críminis contágio
Tepéscat ardor spíritus.
Ob hoc, Redémptor, quæsumus,
Reple tuo nos lúmine,
Per quod diérum círculis,
Nullis ruámus áctibus.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum. Am.

Aña. Exultáte.

Psalmus 80.

Exultate Deo adjutóri nostro: * jubiláte Deo Jacob.

Súmite psalmum, et date tympanum: * psaltérium jucúndum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tuba, * in insígni die solemnitátis vestræ:

Quia præcéptum in Israel est: * et judícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægypti, * linguam, quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorsum ejus: * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me, et liberávi te:* exaudívi te in abscóndito tempestátis: probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi, pópulus meus, et contestábor te: * Israel, si audíeris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægypti: * diláta os tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam: * et Israel non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum, * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audísset me: * Israel si in viis meis ambulásset:

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem: * et super tribulántes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei: * et erit tempus eórum in sæcula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti: * et de petra, melle saturávit eos.

Psalmus 81.

Deus stetit in synagóga deórum: * in médio autem deos dijúdicat.

císti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine: * et glorificábunt nomen tuum.
Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília: * tu es Deus solus.
Deduc me, Dómine, in via tua, et ingrédiar in veritáte tua: * lætétur cor meum ut tímeat nomen tuum.
Confitébor tibi, Dómine Deus meus, in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum.
Quia misericórdia tua magna est super me: * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.
Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt te in conspéctu suo.
Et tu, Dómine Deus, miserátor et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax.
Réspice in me, et miserére mei, * da impérium tuum púero tuo; et salvum fac fílium ancíllæ tuæ.
Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, et confundántur: * quóniam tu, Dómine, adjuvísti me, et consolátus es me.
Aña. Benedixísti, Dómine, terram tuam.
Aña. Fundaménta ejus.

Psalmus 86.

Fundaménta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.
Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.
Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.
Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic
Numquid Sion dicet: Homo, et homo natus est in ea, * et ipse fundávit eam Altíssimus?
Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum: * horum, qui fuérunt in ea.
Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Psalmus 87.

Dómine Deus salútis meæ, * in die clamávi, et nocte coram te.
Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam.
Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.
Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.
Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.
Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.
Super me confirmátus est furor tuus, * et omnes fluctus tuos induxísti super me.
Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatiónem sibi.
Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.
Clamávi ad te, Dómine, tota die: * expándi ad te manus meas.
Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt et confitebúntur tibi?

márum, in loco quem pósuit.
Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.
Dómine Deus virtútum, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe, Deus Jacob.
Protéctor noster áspice, Deus: * et réspice in fáciem Christi tui.
Quia mélior est dies una in átriis tuis * super míllia.
Elégi abjéctus esse in domo Dei mei: * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.
Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus: * grátiam, et glóriam dabit Dóminus.
Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.
Aña. Tu solus Altíssimus super omnem terram.
Aña. Benedixísti.

Psalmus 84.

Benedixisti, Dómine, terram tuam: * avertísti captivitátem Jacob.
Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.
Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.
Convérte nos, Deus salutáris noster: * et avérte iram tuam a nobis.
Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?
Deus, tu convérsus vivificábis nos: * et plebs tua lætábitur in te.
Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam: * et salutáre tuum da nobis.
Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus: * quóniam loquétur pacem in plebem suam:
Et super sanctos suos, * et in eos, qui convertúntur ad cor.
Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.
Misericórdia, et véritas obviavérunt sibi: * justítia, et pax osculátæ sunt.
Véritas de terra orta est: * et justítia de cœlo prospéxit.
Etenim Dóminus dabit benignitátem: * et terra nostra dabit fructum suum.
Justítia ante eum ambulábit: * et ponet in via gressus suos.

Psalmus 85.

Inclina, Dómine, aurem tuam et exáudi me: * quóniam inops, et pauper sum ego.
Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.
Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die: * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.
Quóniam tu, Dómine, suávis, et mitis: * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.
Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam: * et inténde voci deprecatiónis meæ.
In die tribulatiónis meæ clamávi ad te: * quia exaudísti me.
Non est símilis tui in diis, Dómine: * et non est secúndum ópera tua.
Omnes gentes quascúmque fe-

vénient, et adorábunt co-
te, Dómine: * et glorificá-
nomen tuum.
iam magnus es tu, et fá-
mirabília: * tu es Deus
.
c me, Dómine, in via tua,
grédiar in veritáte tua: *
ur cor meum ut tímeat no-
tuum.
itébor tibi, Dómine Deus
, in toto corde meo, * et
ficábo nomen tuum in æ-
um.
misericórdia tua magna est
r me: * et eruísti ánimam
n ex inférno inferióri.
, íniqui insurrexérunt su-
ne, et synagóga poténtium
iérunt ánimam meam: * et
proposuérunt te in con-
tu suo.
u, Dómine Deus, miserá-
t miséricors, * pátiens, et
æ misericórdiæ, et verax.
ice in me, et miserére mei,
impérium tuum púero tuo;
lvum fac fílium ancíllæ tuæ.
mecum signum in bonum,
deant qui odérunt me, et
undántur: * quóniam tu,
ine, adjuvísti me, et con-
us es me.
Benedixísti, Dómine, ter-
tuam.
Fundaménta ejus.

Psalmus 86.

NDAMENTA ejus in móntibus
sanctis: * díligit Dóminus
as Sion super ómnia taber-
la Jacob.
iósa dicta sunt de te, * cí-
Dei.
ior ero Rahab, et Babyló-
sciéntium me.
alienígenæ, et Tyrus, et
pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, et homo natus est in ea, * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum: * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Psalmus 87.

Dómine Deus salútis meæ, * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam.

Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus, * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua : * et justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi : * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem meam : * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea : * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ : * et erróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum, et próximum : * et notos meos a miséria.

Aña. Fundaménta ejus in móntibus sanctis.

Aña. Benedíctus.

Psalmus 88.

Misericordias Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatiónem et generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti : In ætérnum misericórdia ædificábitur in cœlis : * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis, jurávi David servo meo : * usque in ætérnum præparábo semen tuum.

Et ædificábo in generatiónem, et generatiónem * sedem tuam :

Confitebúntur cœli mirabília tua, Dómine : * étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino : * símilis erit Deo in fíliis Dei?

Deus, qui glorificátur in consílio sanctórum : * magnus et terríbilis super omnes, qui in circúitu ejus sunt.

Dómine Deus virtútum, quis símilis tibi? * potens es, Dómine, et véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris : * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vulnerátum, supérbum : * in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt cœli, et tua est terra, orbem terræ et plenitúdinem ejus tu fundásti : * Aquilónem, et mare tu creásti.

Thabor et Hermon in nómine tuo exultábunt : * tuum bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua, et exaltétur déxtera tua : * justítia et judícium præparátio sedis tuæ.

Misericórdia et véritas præcédent fáciem tuam : * beátus pópulus, qui scit jubilatiónem.

Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, et in nómine tuo exultábunt tota die : * et in justítia tua exaltabúntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es : * et in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúmptio nostra : * et sancti Israel Regis nostri.

Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, et dixísti : * Pósui adjutórium in poténte : et exaltávi eléctum de plebe mea.

Invéni David servum meum : * óleo sancto meo unxi eum

enim mea auxiliábitur
t bráchium meum con-
eum.
oficiet inimícus in eo, *
s iniquitátis non appó-
cére ei.
idam a fácie ipsíus ini-
jus ; * et odiéntes eum
m convértam.
as mea, et misericórdia
m ipso : * et in nómine
altábitur cornu ejus.
m in mari manum ejus:
flumínibus déxteram

ocábit me : Pater meus
* Deus meus, et suscé-
lútis meæ.
primogénitum ponam
excélsum præ régibus

num servábo illi miseri-
meam : * et testamén-
um fidéle ipsi.
am in sæculum sæculi
ejus : * et thronum ejus
es cœli.
n derelíquerint fílii ejus
meam : * et in judíciis
on ambuláverint :
ítias meas profanáve-
et mandáta mea non
erint :
in virga iniquitátes
: * et in verbéribus pec-
rum.
órdiam autem meam
pérgam ab eo : * neque
in veritáte mea :
profanábo testaméntum
: * et quæ procédunt de
neis, non fáciam írrita.
jurávi in sancto meo,
id méntiar : * semen
ætérnum manébit.
onus ejus sicut sol in

conspéctu meo : * et sicut luna perfécta in ætérnum : et testis in cœlo fidélis.

Tu vero repulísti et despexísti : * distulísti Christum tuum.

Evertísti testaméntum servi tui : * profanásti in terra sanctuárium ejus.

Destruxísti omnes sepes ejus : * posuísti firmaméntum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes transeúntes viam : * factus est oppróbrium vicínis suis.

Exaltásti déxteram depriméntium eum : * lætificásti omnes inimícos ejus.

Avertísti adjutórium gládii ejus: * et non es auxiliátus ei in bello.

Destruxísti eum ab emundatióne : * et sedem ejus in terram collisísti.

Minorásti dies témporis ejus : * perfudísti eum confusióne.

Usquequo, Dómine, avértis in finem : * exardéscet sicut ignis ira tua ?

Memoráre quæ mea substántia ; * numquid enim vane constituísti omnes fílios hóminum ?

Quis est homo, qui vivet, et non vidébit mortem : * éruet ánimam suam de manu ínferi ?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine, * sicut jurásti David in veritáte tua?

Memor esto, Dómine, oppróbrii servórum tuórum : * (quod contínui in sinu meo) multárum géntium.

Quod exprobravérunt inimíci tui Dómine, * quod exprobravérunt commutatiónem Christi tui.

Benedíctus Dóminus in ætérnum : * fiat, fiat.

Psalmus 93.

Deus ultiónum Dóminus : * Deus ultiónum líbere egit.

Exaltáre qui júdicas terram : * redde retributiónem supérbis.

Usquequo peccatóres, Dómine: * úsquequo peccatóres gloriabúntur :

Effabúntur, et loquéntur iniquitátem : * loquéntur omnes, qui operántur injustítiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt : * et hereditátem tuam vexavérunt.

Víduam, et ádvenam interfecérunt : * et pupíllos occidérunt.

Et dixérunt : Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite, insipiéntes in pópulo : * et, stulti, aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non consíderat?

Qui córripit gentes, non árguet : * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum * quóniam vanæ sunt.

Beátus homo, quem tu erudíeris, Dómine : * et de lege tua docúeris eum.

Ut mítiges ei a diébus malis : * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem suam : * et hereditátem suam non derelínquet :

Quoadúsque justítia convertátur in judícium : * et qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adjúvit me : * paulo minus habitásset in inférno ánima mea.

Si dicébam : Motus est pes meus : * misericórdia tua, Dómine, adjuvábat me.

Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde meo : * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis : * qui fingis labórem in præcépto?

Captábunt in ánimam justi : * et sánguinem innocéntem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium : * et Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum : et in malítia eórum dispérdet eos : * dispérdet illos Dóminus Deus noster.

Aña. Benedíctus Dóminus in ætérnum.

Aña. Cantáte.

Psalmus 95.

Cantate Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in

éctu ejus : * sanctimónia,
agnificéntia in sanctifica-
ejus.
te Dómino, pátriæ gén-
, afférte Dómino glóriam
nórem : * afférte Dómino
m nómini ejus.
e hóstias, et introíte in
ejus : * adoráte Dóminum
rio sancto ejus.
noveátur a fácie ejus uni-
terra :* dícite in Géntibus
Dóminus regnávit.
m corréxit orbem terræ,
non commovébitur : * ju-
it pópulos in æquitáte.
ntur cœli, et exúltet terra,
noveátur mare, et pleni-
ejus : * gaudébunt campi,
nnia, quæ in eis sunt.
exultábunt ómnia ligna
um a fácie Dómini, quia
: * quóniam venit judi-
terram.
ábit orbem terræ in æqui-
* et pópulos in veritáte

Psalmus 96.

MINUS regnávit, exúltet
terra : * læténtur ínsulæ
æ.
s, et calígo in circúitu
: * justítia, et judícium
ctio sedis ejus.
ante ipsum præcédet, *
flammábit in circúitu ini-
s ejus.
érunt fúlgura ejus orbi
: * vidit, et commóta est
.
tes sicut cera fluxérunt a
Dómini : * a fácie Dómini
is terra.
ntiavérunt cœli justítiam
: * et vidérunt omnes pó-
glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.
Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.
Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine :
Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.
Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.
Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.
Lætámini, justi, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.
Aña. Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus.

Per Annum, ℣. Intret orátio mea in conspéctu tuo, Dómine. ℟. Inclína aurem tuam ad precem meam.

In Adventu, ℣. Emítte Agnum, Dómine, Dominatórem terræ. ℟. De petra desérti ad montem fíliæ Sion.

Pro uno Martyre, ℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Pro plur. Mart. ℣. Exúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Pro Conf. Pont. ℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Pro Conf. non Pont. ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Pro una Sancta, ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD LAUDES.

Aña. Spíritu principáli confírma cor meum, Deus. Ps. Miserére mei. 49.

Aña. In veritáte.

Psalmus 142.

Dómine, exáudi oratiónem meam; áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua: * exáudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo: * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sæculi: * et anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dómine: * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me: * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam: * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam: * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam: * quóniam ego servus tuus sum.

Aña. In veritáte tua, exáudi me Dómine.

Aña. Illúmina, Dómine, vultum tuum super nos. Ps. Deus Deus meus. 16.

Aña. Dómine.

Cant. Habacuc. *Cap.* 3.

Dómine, audívi auditiónem tuam, * et tímui.

Dómine, opus tuum, * in médio annórum vivífica illud.

In médio annórum notum fácies: * cum irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

Deus ab Austro véniet, * et sanctus de monte Pharan:

Opéruit cœlos glória ejus: * et laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit: * córnua in mánibus ejus.

Ibi abscóndita est fortitúdo ejus: * ante fáciem ejus ibit mors.

Et egrediétur diábolus ante pedes ejus. * Stetit, et mensus est terram.

Aspéxit, et dissólvit gentes: * et contríti sunt montes sæculi.

Incurváti sunt colles mundi, * ab itinéribus æternitátis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ, * turbabúntur pelles terræ Mádian.

Numquid in flumínibus irátus es, Dómine? * aut in flumínibus furor tuus, vel in mari indignátio tua?

Qui ascéndes super equos tuos: * et quadrígæ tuæ salvátio.

Súscitans suscitábis arcum tuũ : * juraménta tríbubus quæ locútus es :
Flúvios scindes terræ : vidérunt te, et doluérunt montes : * gurges aquárum tránsiit.
Dedit abyssus vocem suam : * altitúdo manus suas levávit.
Sol et luna stetérunt in habitáculo suo, * in luce sagittárum tuárum, ibunt in splendóre fulgurántis hastæ tuæ.
In frémitu conculcábis terram : * in furóre obstupefácies gentes.
Egréssus es in salútem pópuli tui : * in salútem cum Christo tuo :
Percussísti caput de domo ímpii : * denudásti fundaméntum ejus usque ad collum.
Maledixísti sceptris ejus, cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad dispergéndum me.
Exultátio eórum * sicut ejus, qui dévorat páuperem in abscóndito.
Viam fecísti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.
Audívi, et conturbátus est venter meus : * a voce contremuérunt lábia mea.
Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * et subter me scáteat.
Ut requiéscam in die tribulatiónis : * ut ascéndam ad pópulum accinctum nostrum.
Ficus enim non florébit : * et non erit germen in víneis.
Mentiétur opus olívæ : * et arva non áfferent cibum.
Abscindétur de ovíli pecus : * et non erit arméntum in præsépibus.
Ego autem in Dómino gaudébo : * et exultábo in Deo Jesu meo.
Deus Dóminus fortitúdo mea : * et ponet pedes meos quasi cervórum.
Et super excélsa mea dedúcet me victor * in psalmis canéntem.
Aña. Dómine, audívi audítum tuum, et tímui.
Aña. In tympano et choro, in chordis et órgano laudáte Deum.
Ps. Laudáte Dóminum de cœlis. 17.

Capitulum. *Rom.* 13. *d*

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit : abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis : sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus.

Æterna cœli glória,
Beáta spes mortálium,
Summi Tonántis Unice,
Castæque proles Vírginis.
Da déxteram surgéntibus,
Exúrgat et mens sóbria,
Flagrans et in laudem Dei
Grates repéndat débitas.
Ortus refúlget lúcifer,
Præítque solem núntius :
Cadunt tenébræ nóctium :
Lux sancta nos illúminet.
Manénsque nostris sénsibus,
Noctem repéllat sæculi,
Omníque fine témporis
Purgáta servet péctora.
Quæsita jam primum Fides
In corde radíces agat;
Secúnda Spes congáudeat,
Qua major extat Cháritas.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exultávimus, et delectáti sumus.

Ad Benedictus, Aña.
Per víscera misericórdiæ Dei nostri visitávit nos Oriens ex alto.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur 51.

SABBATO.

Ad Matutinum, Invitatorium.
Dóminum Deum nostrum, * Veníte adorémus. Ps. Veníte exultémus. 2.

Hymnus.

Summæ Parens cleméntiæ,
Mundi regis qui máchinam,
Unius et substántiæ,
Trinúsque persónis Deus.
Nostros pius cum cánticis
Fletus benígne súscipe,
Ut corde puro sórdium
Te perfruámur lárgius.
Lumbos, jecúrque mórbidum
Flammis adúre cóngruis,
Accíncti ut artus éxcubent,
Luxu remóto péssimo.
Quicúmque ut horas nóctium
Nunc concinéndo rúmpimus,
Ditémur omnes áffatim
Donis beátæ pátriæ.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Aña. Quia mirabília.

Psalmus 97.

Cantate Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.
Salvávit sibi déxtera ejus, * et bráchium sanctum ejus.
Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.
Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.
Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.
Jubiláte Deo, omnis terra: * cantáte, et exultáte, et psállite.
Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.
Jubiláte in conspéctu Regis Dómini: * moveátur mare, et plenitúdo ejus: orbis terrárum, et qui hábitant in eo.
Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Psalmus 98.

Dominus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.
Dóminus in Sion magnus, * et excélsus super omnes pópulos.
Confiteántur nómini tuo magno: quóniam terríbile, et sanctum est: * et honor regis judícium díligit.
Tu parásti directiónes: * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.
Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.
Moyses, et Aaron in sacerdótibus ejus: * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus.
Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.
Custodiébant testimónia ejus: * et præcéptum quod dedit illis.
Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos: * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.
Exaltáte Dóminum Deum no-

rum meórum : * in generatiónem et generatiónem anni tui.
Inítio tu, Dómine, terram fundásti : * et ópera mánuum tuárum sunt cœli.
Ipsi períbunt, tu autem pérmanes : * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.
Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur : * tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.
Fílii servórum tuórum habitábunt : * et semen eórum in sæculum dirigétur.

Psalmus 102.

Benedic, ánima mea, Dómino : * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.
Bénedic, ánima mea, Dómino : * et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.
Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis : * qui sanat omnes infirmitátes tuas.
Qui rédimit de intéritu vitam tuam : * qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.
Qui replet in bonis desidérium tuum : * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.
Fáciens misericórdias Dóminus : * et judícium ómnibus injúriam patiéntibus.
Notas fecit vias suas Moysi, * fíliis Israel voluntátes suas.
Miserátor, et miséricors Dóminus : * longánimis, et multum miséricors.
Non in perpétuum irascétur : * neque in ætérnũ comminábitur.
Non secúndum peccáta nostra fecit nobis : * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.
Quóniam secúndum altitúdinem cœli a terra : * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.
Quantum distat ortus ab occidénte; * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.
Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se : * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.
Recordátus est quóniam pulvis sumus : * homo, sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorébit.
Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet : * et non cognóscet ámplius locum suum.
Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.
Et justítia illíus in fílios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus :
Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.
Dóminus in cœlo parávit sedem suam : * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.
Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus : * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.
Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus : * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.
Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus : * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic, ánima mea, Dómino.
Aña. Clamor meus ad te véniat, Deus.
Aña. Bénedic.

Psalmus 103.

Benedic, ánima mea, Dómino : * Dómine Deus meus, magnificátus es veheménter.

Non adhæsit mihi cor pravum : * declinántem a me malígnum non cognoscébam.
Detrahéntem secréto próximo suo , * hunc persequébar.
Supérbo óculo , et insatiábili corde, * cum hoc non edébam.
Oculi mei ad fidéles terræ , ut sédeant mecum : * ámbulans in via immaculáta , hic mihi ministrábat.
Non habitábit in médio domus meæ qui facit supérbiam : * qui lóquitur iníqua , non diréxit in conspéctu oculórum meórum.
In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ : * ut dispérderem de civitáte Dómini omnes operántes iniquitátem.
Aña. Jubiláte Deo , omnis terra.
Vel Aña. Bonum est confitéri Dómino.
Aña. Clamor meus.

Psalmus 101.

Domine, exáudi oratiónem meam : * et clamor meus ad te véniat.
Non avértas fáciem tuam a me : * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam
In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me.
Quia defecérunt sicut fumus dies mei : * et ossa mea sicut crémium aruérunt.
Percússus sum ut fœnum , et áruit cor meum : * quia oblítus sum comédere panem meum.
A voce gémitus mei : * adhæsit os meum carni meæ.
Símilis factus sum pellicáno solitúdinis : * factus sum sicut nycticorax in domicílio.
Vigilávi , * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.
Tota die exprobrábant mihi inimíci mei : * et qui laudábant me advérsum me jurábant.
Quia cínerem tamquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.
A fácie iræ et indignatiónis tuæ : * quia élevans allisísti me.
Dies mei sicut umbra declinavérunt : * et ego sicut fœnum árui.
Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes : * et memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.
Tu exúrgens miseréberis Sion : * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.
Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus : * et terræ ejus miserebúntur.
Et timébunt Gentes nomen tuum, Dómine, * et omnes reges terræ glóriam tuam.
Quia ædificávit Dóminus Sion : * et vidébitur in glória sua.
Respéxit in oratiónem humílium : * et non sprevit precem eórum.
Scribántur hæc in generatióne áltera : * et pópulus , qui creábitur, laudábit Dóminum :
Quia prospéxit de excélso sancto suo : * Dóminus de cœlo in terram aspéxit :
Ut audíret gémitus compeditórum : * ut sólveret fílios interemptórum;
Ut annúntient in Sion nomen Dómini : * et laudem ejus in Jerúsalem.
In conveniéndo pópulos in unum * et reges ut sérviant Dómino.
Respóndit ei in via virtútis suæ : * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.
Ne révoces me in dimídio dié-

* psallam Deo meo quámdiu sum.
Jucúndum sit ei elóquium meum : * ego vero delectábor in Dómino.
Deficiant peccatóres a terra, et iníqui ita ut non sint ; * bénedic, ánima mea, Dómino.

Psalmus 104.

Confitemini Dómino, et invocáte nomen ejus : * annuntiáte inter Gentes ópera ejus.
Cantáte ei, et psállite ei : * narráte ómnia mirabília ejus.
Laudámini in nómine sancto ejus : * lætétur cor quæréntium Dóminum.
Quærite Dóminum, et confirmámini : * quærite fáciem ejus semper.
Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit : * prodígia ejus, et judícia oris ejus.
Semen Abraham, servi ejus : * fílii Jacob elécti ejus.
Ipse Dóminus Deus noster : * in univérsa terra judícia ejus.
Memor fuit in sæculum testaménti sui : * verbi, quod mandávit in mille generatiónes :
Quod dispósuit ad Abraham : * et juraménti sui ad Isaac :
Et státuit illud Jacob in præcéptum : * et Israel in testaméntum ætérnum :
Dicens : Tibi dabo terram Chánaan, * funículum hereditátis vestræ.
Cum essent número brevi, * paucíssimi et íncolæ ejus :
Et pertransiérunt de gente in gentem, * et de regno ad pópulum álterum.
Non relíquit hóminem nocére eis : * et corrípuit pro eis reges.
Nolíte tángere christos meos : * et in prophétis meis nolíte malignári.
Et vocávit famem super terram : * et omne firmaméntum panis contrívit.
Misit ante eos virum : * in servum venúmdatus est Joseph.
Humiliavérunt in compédibus pedes ejus, ferrum pertránsiit ánimam ejus, * donec veníret verbum ejus.
Elóquium Dómini inflammávit eum : * misit rex, et solvit eum; princeps populórum, et dimísit eum.
Constítuit eum dóminum domus suæ : * et príncipem omnis possessiónis suæ.
Ut erudíret príncipes ejus sicut semetípsum : * et senes ejus prudéntiam docéret.
Et intrávit Israel in Ægyptum : * et Jacob áccola fuit in terra Cham.
Et auxit pópulum suum veheménter : * et firmávit eum super inimícos ejus.
Convértit cor eórum ut odírent pópulum ejus : * et dolum fácerent in servos ejus.
Misit Moysen servum suum : * Aaron quem elégit ipsum.
Pósuit in eis verba signórum suórum, * et prodigiórum in terra Cham.
Misit ténebras, et obscurávit : * et non exacerbávit sermónes suos.
Convértit aquas eórum in sánguinem : * et occídit pisces eórum.
Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipsórum.
Dixit, et venit cœnomyia : * et cínifes in ómnibus fínibus eórum.

Confessiónem, et decórem induísti : * amíctus lúmine sicut vestiménto :
Exténdens cœlum sicut pellem : * qui tegis aquis superióra ejus.
Qui ponis nubem ascénsum tuum : * qui ámbulas super pennas ventórum.
Qui facis ángelos tuos spíritus : * et minístros tuos, ignem uréntem.
Qui fundásti terram super stabilitátem suam : * non inclinábitur in sæculum sæculi.
Abyssus, sicut vestiméntum, amíctus ejus : * super montes stabunt aquæ.
Ab increpatióne tua fúgient : * a voce tonítrui tui formidábunt.
Ascéndunt montes, et descéndunt campi * in locum quem fundásti eis.
Términum posuísti, quem non transgrediéntur : * neque convertèntur operíre terram.
Qui emíttis fontes in convállibus : * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.
Potábunt omnes béstiæ agri : * expectábunt ónagri in siti sua.
Super ea vólucres cœli habitábunt : * de médio petrárum dabunt voces.
Rigans montes de superióribus suis : * de fructu óperum tuórum satiábitur terra.
Prodúcens fœnum juméntis, * et herbam servitúti hóminum :
Ut edúcas panem de terra : * et vinum lætíficet cor hóminis :
Ut exhílaret fáciem in óleo : * et panis cor hóminis confírmet.
Saturabúntur ligna campi, et cedri Líbani, quas plantávit : * illic pásseres nidificábunt.
Heródii domus dux est eórum : * montes excélsi cervis : petra refúgium herináciis.
Fecit lunam in témpora : * sol cognóvit occásum suum.
Posuísti ténebras, et facta est nox : * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ silvæ.
Cátuli leónum rugiéntes, ut rápiant, * et quærant a Deo escam sibi.
Ortus est sol, et congregáti sunt : * et in cubílibus suis collocabúntur.
Exíbit homo ad opus suum : * et ad operatiónem suam usque ad vésperum.
Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * ómnia in sapiéntia fecísti : impléta est terra possessióne tua.
Hoc mare magnum, et spatiósum mánibus : * illic reptília, quorum non est númerus.
Animália pusílla cum magnis : * illic naves pertransíbunt.
Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei : * ómnia a te expéctant, ut des illis escam in témpore.
Dante te illis, cólligent : * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.
Averténte autem te fáciem, turbabúntur : *áuferes spíritum eórum, et defícient, et in púlverem suum reverténtur.
Emíttes spíritum tuum, et creabúntur : * et renovábis fáciem terræ.
Sit glória Dómini in sæculum : * lætábitur Dóminus in opéribus suis :
Qui réspicit terram, et facit eam trémere : * qui tangit montes, et fúmigant.
Cantábo Dómino in vita mea :

allam Deo meo quámdiu
ndum sit ei elóquium
m : * ego vero delectábor
ómino.
ciant peccatóres a terra, et
ıi ita ut non sint ; * bé-
c, ánima mea, Dómino.

Psalmus 104.

NFITEMINI Dómino, et invo-
cáte nomen ejus : * annun-
inter Gentes ópera ejus.
áte ei, et psállite ei : * nar-
ómnia mirabília ejus.
dámini in nómine sancto
: * lætétur cor quæréntium
inum.
rite Dóminum, et confirmá-
: * quærite fáciem ejus
per.
entóte mirabílium ejus,
fecit : * prodígia ejus, et
ia oris ejus.
en Abraham, servi ejus :
i Jacob elécti ejus.
Dóminus Deus noster : *
nivérsa terra judícia ejus.
or fuit in sæculum testa-
i sui : * verbi, quod man-
in mille generatiónes :
l dispósuit ad Abraham : *
raménti sui ad Isaac :
átuit illud Jacob in præ-
m : * et Israel in testa-
um ætérnum :
s : Tibi dabo terram
aan, * funículum heredi-
vestræ.
essent número brevi, *
ssimi et íncolæ ejus :
rtransiérunt de gente in
m, * et de regno ad pó-
n álterum.
relíquit hóminem nocére
et corrípuit pro eis reges.
e tángere christos meos :

* et in prophétis meis nolíte malignári.

Et vocávit famem super terram : * et omne firmaméntum panis contrívit.

Misit ante eos virum : * in servum venúmdatus est Joseph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus, ferrum pertránsiit ánimam ejus, * donec veníret verbum ejus.

Elóquium Dómini inflammávit eum : * misit rex, et solvit eum; princeps populórum, et dimísit eum.

Constítuit eum dóminum domus suæ : * et príncipem omnis possessiónis suæ.

Ut erudíret príncipes ejus sicut semetípsum : * et senes ejus prudéntiam docéret.

Et intrávit Israel in Ægyptum : * et Jacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum suum vehe-ménter : * et firmávit eum super inimícos ejus.

Convértit cor eórum ut odírent pópulum ejus : * et dolum fácerent in servos ejus.

Misit Moysen servum suum : * Aaron quem elégit ipsum.

Pósuit in eis verba signórum suórum, * et prodigiórum in terra Cham.

Misit ténebras, et obscurávit : * et non exacerbávit sermónes suos.

Convértit aquas eórum in sánguinem : * et occídit pisces eórum.

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit, et venit cœnomyia : * et cínifes in ómnibus fínibus eórum.

Pósuit plúvias eórum grándinem : * ignem comburéntem in terra ipsórum.
Et percússit víneas eórum, et ficúlneas eórum : * et contrívit lignum fínium eórum.
Dixit, et venit locústa, et bruchus, * cujus non erat númerus:
Et comédit omne fœnum in terra eórum : * et comédit omnem fructum terræ eórum.
Et percússit omne primogénitum in terra eórum : * primítias omnis labóris eórum.
Et edúxit eos cum argénto et auro : * et non erat in tríbubus eórum infírmus.
Lætáta est Ægyptus in profectióne eórum : * quia incúbuit timor eórum super eos.
Expándit nubem in protectiónem eórum, * et ignem ut lucéret eis per noctem.
Petiérunt, et venit cotúrnix : * et pane cœli saturávit eos.
Dirúpit petram, et fluxérunt aquæ : * abiérunt in sicco flúmina :
Quóniam memor fuit verbi sancti sui, * quod hábuit ad Abraham púerum suum.
Et edúxit pópulum suum in exultatióne, * et eléctos suos in lætítia.
Et dedit illis regiónes Géntium : * et labóres populórum possedérunt :
Ut custódiant justificatiónes ejus, * et legem ejus requírant.
Aña. Bénedic, ánima mea, Dómino.
Aña. Vísita nos.

Psalmus 105.

Confitemini Dómino quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.
Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciet omnes laudes ejus?
Beáti, qui custódiunt judícium, * et fáciunt justítiam in omni témpore.
Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui : * vísita nos in salutári tuo.
Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætándum in lætítia gentis tuæ : * ut laudéris cum hereditáte tua.
Peccávimus cum pátribus nostris : * injúste égimus, iniquitátem fécimus.
Patres nostri in Ægypto non intellexérunt mirabília tua : * non fuérunt mémores multitúdinis misericórdiæ tuæ.
Et irritavérunt ascendéntes in mare, * mare Rubrum.
Et salvávit eos propter nomen suum : * ut notam fáceret poténtiam suam.
Et increpuit mare Rubrum, et exsiccátum est : * et dedúxit eos in abyssis sicut in desérto.
Et salvávit eos de manu odiéntium : * et redémit eos de manu inimíci.
Et opéruit aqua tribulántes eos : * unus ex eis non remánsit.
Et credidérunt verbis ejus : * et laudavérunt laudem ejus.
Cito fecérunt, oblíti sunt óperum ejus : * et non sustinuérunt consílium ejus.
Et concupiérunt concupiscéntiam in desérto : * et tentavérunt Deum in inaquóso.
Et dedit eis petitiónem ipsórum : * et misit saturitátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Moysen in castris : * Aaron sanctum Dómini.
Apérta est terra, et deglutívit Dathan : * et opéruit super congregatiónem Abíron.
Et exársit ignis in synagóga eórum : * flamma combússit peccatóres.
Et fecérunt vítulum in Horeb : * et adoravérunt sculptile.
Et mutavérunt glóriam suam : * in similitúdinem vítuli comedéntis fœnum.
Oblíti sunt Deum, qui salvávit eos, * qui fecit magnália in Ægypto, mirabília in terra Cham : terribília in mari Rubro.
Et dixit ut dispérderet eos : * si non Moyses eléctus ejus stetísset in confractióne in conspéctu ejus :
Ut avérteret iram ejus, ne dispérderet eos : * et pro níhilo habuérunt terram desiderábilem :
Non credidérunt verbo ejus, et murmuravérunt in tabernáculis suis : * non exaudiérunt vocem Dómini.
Et elevávit manum suam super eos : * ut prostérneret eos in desérto :
Et ut dejíceret semen eórum in natiónibus : * et dispérgeret eos in regiónibus.
Et initiáti sunt Beélphegor : * et comedérunt sacrifícia mortuórum.
Et irritavérunt eum in adinventiónibus suis : * et multiplicáta est in eis ruína.
Et stetit Phínees, et placávit : * et cessávit quassátio.
Et reputátum est ei in justítiam, * in generatiónem et generatiónem usque in sempitérnum.
Et irritavérunt eum ad aquas contradictiónis : * et vexátus est Moyses propter eos : quia exacerbavérunt spíritum ejus.
Et distínxit in lábiis suis : * non disperdidérunt Gentes, quas dixit Dóminus illis.
Et commísti sunt inter Gentes, et didicérunt ópera eórum : et serviérunt sculptílibus eórum : * et factum est illis in scándalum.
Et immolavérunt fílios suos, * et fílias suas dæmóniis.
Et effudérunt sánguinem innocéntem : * sánguinem filiórum suórum et filiárum suárum, quas sacrificavérunt sculptílibus Chánaan.
Et infécta est terra in sanguínibus, et contamináta est in opéribus eórum : * et fornicáti sunt in adinventiónibus suis.
Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum : * et abominátus est hereditátem suam.
Et trádidit eos in manus Géntium, * et domináti sunt eórum qui odérunt eos.
Et tribulavérunt eos inimíci eórum, et humiliáti sunt sub mánibus eórum : * sæpe liberávit eos.
Ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo : * et humiliáti sunt in iniquitátibus suis.
Et vidit cum tribularéntur : * et audívit oratiónem eórum.
Et memor fuit testaménti sui : * et pœnítuit eum secúndum multitúdinem misericórdiæ suæ.
Et dedit eos in misericórdias * in conspéctu ómnium qui céperant eos.
Salvos nos fac, Dómine Deus noster : * et cóngrega nos de natiónibus.

Ut confiteámur nómini sancto tuo : * et gloriémur in laude tua.
Benedíctus Dóminus Deus Israel a sæculo et usque in sæculum : * et dicet omnis pópulus : Fiat, fiat.

Psalmus 106.

Confitemini Dómino quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.
Dicant qui redémpti sunt a Dómino, quos redémit de manu inimíci ; * et de regiónibus congregávit eos.
A solis ortu, et occásu : * ab Aquilóne, et mari.
Erravérunt in solitúdine in inaquóso : * viam civitátis habitáculi non invenérunt.
Esuriéntes, et sitiéntes : * ánima eórum in ipsis defécit.
Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur : * et de necessitátibus eórum erípuit eos.
Et dedúxit eos in viam rectam : * ut irent in civitátem habitatiónis.
Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus : * et mirabília ejus fíliis hóminum.
Quia satiávit ánimam inánem : * et ánimam esuriéntem satiávit bonis.
Sedéntes in ténebris, et umbra mortis : * vinctos in mendicitáte, et ferro.
Quia exacerbavérunt elóquia Dei : * et consílium Altíssimi irritavérunt.
Et humiliátum est in labóribus cor eórum : * infirmáti sunt, nec fuit qui adjuváret.
Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur : * et de necessitátibus eórum liberávit eos.
Et edúxit eos de ténebris, et umbra mortis : * et víncula eórum disrúpit.
Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus : * et mirabília ejus fíliis hóminum.
Quia contrívit portas æreas : * et vectes férreos confrégit.
Suscépit eos de via iniquitátis eórum : * propter injustítias enim suas humiliáti sunt.
Omnem escam abomináta est ánima eórum : * et appropinquavérunt usque ad portas mortis.
Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur : * et de necessitátibus eórum liberávit eos.
Misit verbum suum, et sanávit eos : * et erípuit eos de interitiónibus eórum.
Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus : * et mirabília ejus fíliis hóminum.
Et sacríficent sacrifícium laudis : * et annúntient ópera ejus in exultatióne.
Qui descéndunt mare in návibus, * faciéntes operatiónem in aquis multis.
Ipsi vidérunt ópera Dómini, * et mirabília ejus in profúndo.
Dixit, et stetit spíritus procéllæ : * et exaltáti sunt fluctus ejus.
Ascéndunt usque ad cœlos, et descéndunt usque ad abyssos : * ánima eórum in malis tabescébat.
Turbáti sunt, et moti sunt sicut ébrius : * et omnis sapiéntia eórum devoráta est.
Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur : * et de necessitátibus eórum edúxit eos.
Et státuit procéllam ejus in auram : * et siluérunt fluctus ejus.

Per Annum, ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat.

In Adventu, ℣. Egrediétur Dóminus de loco sancto suo. ℟. Véniet ut salvet pópulum suum.

Pro beata Maria, ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

AD LAUDES.

Aña Benígne fac in bona voluntáte tua, Dómine. Psalm. Miserére mei, Deus. 49.
Aña. Bonum.

Psalmus 91.

Bonum est confitéri Dómino : * et psállere nómini tuo, Altíssime.
Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam : * et veritátem tuam per noctem.
In decachórdo, psaltério :* cum cántico, in cíthara.
Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua : * et in opéribus mánuum tuárum exultábo.
Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine ! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.
Vir insípiens non cognóscet : * et stultus non intélliget hæc.
Cum exórti fúerint peccatóres sicut fœnum : * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem :
Ut intéreant in sæculum sæculi : * tu autem Altíssimus in ætérnum, Dómine.
Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt : * et disperséntur omnes, qui operántur iniquitátem.
Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum : * et senéctus mea in misericórdia úberi.
Et despéxit óculus meus inimícos meos : * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.
Justus ut palma florébit : * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.
Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.
Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi : * et bene patiéntes erunt, ut annúntient :
Quóniam rectus Dóminus Deus noster,* et non est iníquitas in eo.
Aña. Bonum est confitéri Dómino.
Aña. Métuant Dóminum omnes fines terræ. Psalm. Deus Deus meus. 16.
Aña. Date magnitúdinem.

Cant. Moysi. *Deut.* 32.

Audite, cœli, quæ loquor, * áudiat terra verba oris mei.
Concréscat ut plúvia doctrína mea, * fluat ut ros elóquium meum.
Quasi imber super herbam, et quasi stillæ super grámina. * Quia nomen Dómini invocábo :
Date magnificéntiam Deo nostro : * Dei perfécta sunt ópera, et omnes viæ ejus judícia :
Deus fidélis, et absque ulla iniquitáte, justus et rectus. * Peccavérunt ei, et non fílii ejus in sórdibus :
Generátio prava atque pervérsa. * Hæccine reddis Dómino, pópule stulte et insípiens?
Numquid non ipse est pater tuus, * qui possédit te, et fecit, et creávit te?
Meménto diérum antiquórum, * cógita generatiónes síngulas :

gua dolósa, et sermónibus ódii circumdedérunt me : * et expugnavérunt me gratis.

Pro eo ut me diligerent, detrahébant mihi : * ego autem orábam.

Et posuérunt advérsum me mala pro bonis : * et ódium pro dilectióne mea.

Constitue super eum peccatórem : * et diábolus stet a dextris ejus.

Cum judicátur, éxeat condemnátus : * et orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci, * et episcopátum ejus accípiat alter.

Fiant fílii ejus órphani, * et uxor ejus vídua.

Nutántes transferántur fílii ejus, et mendicent : * et ejiciántur de habitatiónibus suis.

Scrutétur fœnerátor omnem substántiam ejus : * et dirípiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjútor : * nec sit qui misereátur pupíllis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum : * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conspéctu Dómini : * et peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper, et dispéreat de terra memória eórum : * pro eo quod non est recordátus fácere misericórdiam.

Et persecútus est hóminem ínopem, et mendícum, * et compúnctum corde mortificáre.

Et diléxit maledictiónem, et véniet ei : * et nóluit benedictiónem, et elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiónem sicut vestiméntum, * et intrávit sicut aqua in interióra ejus, et sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestiméntum, quo operítur : * et sicut zona, qua semper præcíngitur.

Hoc opus eórum, qui détrahunt mihi apud Dóminum : * et qui loquúntur mala advérsus ánimam meam.

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum : * quia suávis est misericórdia tua.

Líbera me, quia egénus et pauper ego sum : * et cor meum conturbátum est intra me.

Sicut umbra cum declínat, ablátus sum : * et excússus sum sicut locústæ.

Génua mea infirmáta sunt a jejúnio : * et caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum oppróbrium illis : * vidérunt me, et movérunt cápita sua.

Adjuva me, Dómine Deus meus : * salvum me fac secúndum misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc : * et tu, Dómine, fecísti eam.

Maledícent illi, et tu benedíces : * qui insúrgunt in me, confundántur : servus autem tuus lætábitur.

Induántur, qui détrahunt mihi, pudóre : * et operiántur sicut diplóide confusióne sua.

Confitébor Dómino nimis in ore meo : * et in médio multórum laudábo eum.

Quia ástitit a dextris páuperis, * ut salvum fáceret a persequéntibus ánimam meam.

Aña. Confitébor Dómino nimis in ore meo.

Per Annum. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat.

In Adventu, ℣. Egrediétur Dóminus de loco sancto suo. ℟. Véniet ut salvet pópulum suum.

Pro beata Maria, ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

AD LAUDES.

Aña. Benígne fac in bona voluntáte tua, Dómine. Psalm. Miserére mei, Deus. 49.

Aña. Bonum.

Psalmus 91.

Bonum est confitéri Dómino: * et psállere nómini tuo, Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam: * et veritátem tuam per noctem.

In decachórdo, psaltério:* cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua: * et in opéribus mánuum tuárum exultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet: * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fœnum: * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem:

Ut intéreant in sæculum sæculi: * tu autem Altíssimus in ætérnum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt: * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum: * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos: * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit: * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi: * et bene patiéntes erunt, ut annúntient:

Quóniam rectus Dóminus Deus noster,* et non est iníquitas in eo.

Aña. Bonum est confitéri Dómino.

Aña. Métuant Dóminum omnes fines terræ. Psalm. Deus Deus meus. 16.

Aña. Date magnitúdinem.

Cant. Moysi. *Deut.* 32.

Audite, cœli, quæ loquor, * áudiat terra verba oris mei.

Concréscat ut plúvia doctrína mea, * fluat ut ros elóquium meum.

Quasi imber super herbam, et quasi stillæ super grámina. * Quia nomen Dómini invocábo:

Date magnificéntiam Deo nostro: * Dei perfécta sunt ópera, et omnes viæ ejus judícia:

Deus fidélis, et absque ulla iniquitáte, justus et rectus. * Peccavérunt ei, et non fílii ejus in sórdibus:

Generátio prava atque pervérsa. * Hæccine reddis Dómino, pópule stulte et insípiens?

Numquid non ipse est pater tuus, * qui possédit te, et fecit, et creávit te?

Meménto diérum antiquórum, * cógita generatiónes síngulas:

Intérroga patrem tuum, et annuntiábit tibi : * majóres tuos, et dicent tibi.

Quando dividébat Altíssimus gentes : * quando separábat fílios Adam.

Constítuit términos populórum * juxta númerum filiórum Israel.

Pars autem Dómini, pópulus ejus : * Jacob funículus hereditátis ejus.

Invénit eum in terra desérta, * in loco horróris, et vastæ solitúdinis :

Circumdúxit eum, et dócuit : * et custodívit quasi pupíllam óculi sui.

Sicut áquila próvocans ad volándum pullos suos, * et super eos vólitans,

Expándit alas suas, et assúmpsit eum, * atque portávit in húmeris suis.

Dóminus solus dux ejus fuit : * et non erat cum eo deus aliénus.

Constítuit eum super excélsam terram : * ut coméderet fructus agrórum,

Ut súgeret mel de petra * oleúmque de saxo duríssimo :

Butyrum de arménto, et lac de óvibus * cum ádipe agnórum, et aríetum filiórum Basan :

Et hircos cum medúlla trítici, * et sánguinem uvæ bíberet meracíssimum.

Incrassátus est diléctus, et recalcitrávit : * incrassátus, impinguátus, dilatátus.

Derelíquit Deum factórem suum, * et recéssit a Deo salutári suo.

Provocavérunt eum in diis aliénis, * et in abominatiónibus ad iracúndiam concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis et non Deo, * diis, quos ignorábant :

Novi recentésque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.

Deum, qui te génuit, dereliquísti, * et oblítus es Dómini creatóris tui.

Vidit Dóminus, et ad iracúndiam concitátus est : * quia provocavérunt eum fílii sui et fíliæ.

Et ait : Abscóndam fáciem meam ab eis, * et considerábo novíssima eórum :

Generátio enim pervérsa est, * et infidéles fílii.

Ipsi me provocavérunt in eo qui non erat deus, * et irritavérunt in vanitátibus suis :

Et ego provocábo eos in eo, qui non est pópulus, * et in gente stulta irritábo illos.

Ignis succénsus est in furóre meo, * et ardébit usque ad inférni novíssima :

Devorabítque terram cum gérmine suo, * et móntium fundaménta combúret.

Congregábo super eos mala, * et sagíttas meas complébo in eis.

Consuméntur fame, * et devorábunt eos aves morsu amaríssimo :

Dentes bestiárum immíttam in eos, * cum furóre trahéntium super terram, atque serpéntium.

Foris vastábit eos gládius, et intus pavor, * júvenem simul ac vírginem, lacténtem cum hómine sene.

Dixi, Ubinam sunt? * cessáre fáciam ex homínibus memóriam eórum.

Psalmus 111.

Beatus vir, qui timet Dóminum : * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória, et divítiæ in domo ejus, * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis : * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, dispónet sermónes suos in judício : * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus : * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus : justítia ejus manet in sæculum sæculi : * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet et tabéscet : * desidérium peccatórum períbit.

Aña. In mandátis ejus cupit nimis.

Aña. Sit nomen Dómini.

Psalmus 112.

Laudate, púeri, Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem.

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Aña. Sit nomen Dómini benedíctum in sæcula.

Aña. Nos qui vívimus.

Psalmus 113.

In éxitu Israel de Ægypto, * domus Jacob de pópulo bárbaro.

Facta est Judæa sanctificátio ejus, * Israel potéstas ejus.

Mare vidit, et fugit : * Jordánis convérsus est retrórsum.

Montes exultavérunt ut aríetes : * et colles sicut agni óvium.

Quid est tibi, mare, quod fugísti : * et tu, Jordánis, quia convérsus es retrórsum?

Montes exultástis sicut aríetes, * et colles sicut agni óvium.

A fácie Dómini mota est terra, * a fácie Dei Jacob.

Qui convértit petram in stagna aquárum, * et rupem in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine, non nobis : * sed nómini tuo da glóriam.

Super misericórdia tua, et veritáte tua : * nequándo dicant gentes : Ubi est Deus eórum?

Deus autem noster in cœlo : * ómnia quæcúmque vóluit, fecit.

Simulácra géntium argéntum, et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquéntur : * óculos habent, et non vidébunt.

Lucis resúltat spículum,
Discédat omne lúbricum.
Phantásma noctis éxulet :
Mentis reátus córruat :
Quidquid tenébris hórridum
Nox áttulit culpæ, cadat :
Ut mane quod nos últimum
Hic deprecámur cérnui;
Cum luce nobis éffluat,
Hoc dum canóre cóncrepat.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum.
Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exultávimus, et delectáti sumus.

Ad Benedictus, Aña.

Illumináre, Dómine, his, qui in ténebris sedent : et dírige pedes nostros in viam pacis, Deus Israel.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur 51.

DOMINICA

Ad Vesperas.

Pater noster. Ave María.

℣. Deus in adjutórium. 15.

Aña. Dixit Dóminus.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Aña. Dixit Dóminus Dómino meo : Sede a dextris meis.

Aña. Fidélia.

Psalmus 110.

Confitebor tibi, Dómine, in toto corde meo : * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini : * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors et miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo.

Ut det illis hereditátem géntium : * ópera mánuum ejus véritas, et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus : confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo : * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terríbile nomen ejus : * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

Aña. Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in sæculum sæculi.

Aña. In mandátis.

Psalmus 111.

Beatus vir, qui timet Dóminum: * in mandátis ejus volet nimis.
Potens in terra erit semen ejus: * generátio rectórum benedicétur.
Glória, et divítiæ in domo ejus, * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.
Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors, et miserátor, et justus.
Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, disponet sermónes suos in judício: * quia in ætérnum non commovébitur.
In memória ætérna erit justus: * ab auditióne mala non timébit.
Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus: * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.
Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in sæculum sæculi: * cornu ejus exaltábitur in glória.
Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet et tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.
Aña. In mandátis ejus cupit nimis.
Aña. Sit nomen Dómini.

Psalmus 112.

Laudate, púeri, Dóminum: * laudáte nomen Dómini.
Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.
A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.
Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.
Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra?
Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem.
Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.
Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.
Aña. Sit nomen Dómini benedíctum in sæcula.
Aña. Nos qui vívimus.

Psalmus 113.

In éxitu Israel de Ægypto, * domus Jacob de pópulo bárbaro.
Facta est Judæa sanctificátio ejus, * Israel potéstas ejus.
Mare vidit, et fugit: * Jordánis convérsus est retrórsum.
Montes exultavérunt ut aríetes: * et colles sicut agni óvium.
Quid est tibi, mare, quod fugísti: * et tu, Jordánis, quia convérsus es retrórsum?
Montes exultástis sicut aríetes, * et colles sicut agni óvium.
A fácie Dómini mota est terra, * a fácie Dei Jacob.
Qui convértit petram in stagna aquárum, * et rupem in fontes aquárum.
Non nobis, Dómine, non nobis: * sed nómini tuo da glóriam.
Super misericórdia tua, et veritáte tua: * nequándo dicant gentes: Ubi est Deus eórum?
Deus autem noster in cœlo: * ómnia quæcúmque vóluit, fecit.
Simulácra géntium argéntum, et aurum, * ópera mánuum hóminum.
Os habent, et non loquéntur: * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudient : * nares habent, et non odorábunt.

Manus habent, et non palpábunt : pedes habent, et non ambulábunt : * non clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea : * et omnes qui confídunt in eis.

Domus Israel sperávit in Dómino : * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Domus Aaron sperávit in Dómino : * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino : * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Dóminus memor fuit nostri : * et benedíxit nobis.

Benedíxit dómui Israel, * benedíxit dómui Aaron.

Benedíxit ómnibus, qui timent Dóminum, * pusíllis cum majóribus.

Adjíciat Dóminus super vos : * super vos, et super fílios vestros.

Benedícti vos a Dómino : * qui fecit cœlum et terram.

Cœlum cœli Dómino : * terram autem dedit filiis hóminum.

Non mórtui laudábunt te, Dómine : * neque omnes, qui descéndunt in inférnum.

Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc et usque in sæculum.

Aña. Nos qui vívimus benedícimus Dómino.

Capitulum. 2. *Cor.* 1.

BENEDICTUS Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

Lucis Creátor óptime,
Lucem diérum próferens,
Primórdiis lucis novæ,
Mundi parans oríginem.

Qui mane junctum vésperi
Diem vocári præcipis :
Illábitur tetrum chaos,
Audi preces cum flétibus.

Ne mens graváta crímine,
Vitæ sit exul múnere,
Dum nil perénne cógitat,
Seséque culpis ílligat.

Cœléste pulset óstium :
Vitále tollat præmium :
Vitémus omne nóxium :
Purgémus omne péssimum.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Prædictus Hymnus cum suo ℣. dicitur a Dñica ij. post Epiph. usque ad Dom. j. Quadrag. Capit. vero prædictum dicitur in eisdem Dñicis post Epiph. usque ad Septuag. tantum. Dicitur etiam in feriali Officio ab Oct. Epiph. usque ad Dom. j. Quadrag. Similiter et ℣. Añæ autem cum Ps. semper dicuntur ut supra, quando fit Officium de Dñica, exceptis Dñicis Adventus quæ habent Añas proprias.

Canticum B. M. V.

Lucæ 1. c

MAGNIFICAT * ánima mea Dóminum :

Et exultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, totum dicitur clara voce. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Ego dixi, Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Convértere, Dómine, úsquequo. ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Sacerdótes tui induántur justítiam. ℟. Et sancti tui exúltent. ℣. Dómine, salvum fac Regem. ℟. Et exáudi nos in die, qua invocavérimus te. ℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hereditáti tuæ. ℟. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum. ℣. Meménto congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio. ℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis. ℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis. ℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen. ℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te. ℣. Pro afflíctis et captívis. ℟. Líbera eos, Deus Israel, ex ómnibus tribulatiónibus suis. ℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos. ℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Deinde dicitur

Psalmus 50.

Miserere mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis, * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ : * et exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Aña. Laudáte Dóminum, omnes gentes.

Aña. Clamávi.

Canticum Graduum.

Psalmus 119.

AD Dóminum cum tribulárer clamávi : * et exaudívit me.

Dómine líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi, * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ : * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est : habitávi cum habitántibus Cedar : * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus : * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Aña. Clamávi, et exaudívit me.

Aña. Unde véniet.

Psalmus 120.

LEVAVI óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cœlum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum : * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo : * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat introítum tuum, et éxitum tuum * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Aña. Unde véniet auxílium mihi.

Capitulum. 2. *Cor.* 1.

BENEDICTUS Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

IMMENSE cœli Cónditor,
Qui mixta ne confúnderent,
Aquæ fluénta dívidens,
Cœlum dedísti límitem.
Firmans locum cœléstibus,
Simúlque terræ rívulis :
Ut unda flammas témperet,
Terræ solum ne díssipent.
Infúnde nunc, piíssime,
Donum perénnis grátiæ :
Fraudis novæ ne cásibus
Nos error átterat vetus.
Lucem Fides adáugeat :
Sic lúminis jubar ferat :
Hæc vana cuncta próterat,
Hanc falsa nulla cómprimant.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Aña.

Magníficat ánima mea Dóminum, quia respéxit Deus humilitátem meam.

In Feriis Adventus et Quadrag. post Añam ad Magnificat, dicuntur seq. Preces flexis genibus, si dicendæ sint.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, *totum dicitur clara voce*. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Ego dixi, Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Convértere, Dómine, úsquequo. ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Sacerdótes tui induántur justítiam. ℟. Et sancti tui exúltent. ℣. Dómine, salvum fac Regem. ℟. Et exáudi nos in die, qua invocavérimus te. ℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hereditáti tuæ. ℟. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum. ℣. Meménto congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio. ℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis. ℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis. ℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen. ℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te. ℣. Pro afflíctis et captívis. ℟. Líbera eos, Deus Israel, ex ómnibus tribulatiónibus suis. ℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos. ℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Deinde dicitur

Psalmus 50.

Miserere mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis, * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ : * et exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium dedíssem útique :* holocáustis non delectáberis.
Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.
Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.
Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.
Glória Patri, et Fílio.

Finito Psalmo, dicitur ℣. Dómine Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Exúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio, quando propria non assignatur, dicitur de Dominica præc., ut habetur in Proprio de Temp.

Añæ cum Psalmis semper dicuntur ad Vesp. in Officio feriali, ut hic in Psalt. Hymni vero ab Octava Epiph. usque ad Dom. j. Quadrag. Añæ autem ad Magnificat eodem tempore, usque ad Septuag.

FERIA TERTIA.
ad Vesperas.

Aña. In domum Dómini.

Psalmus 121.

Lætatus sum in his, quæ dicta sunt mihi : * in domum Dómini íbimus.
Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis Jerúsalem.
Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas : * cujus participátio ejus in idípsum.
Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini : * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.
Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.
Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem : * et abundántia diligéntibus te.
Fiat pax in virtúte tua : * et abundántia in túrribus tuis.
Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te :
Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Aña. In domum Dómini lætántes íbimus.

Aña. Qui hábitas.

Psalmus 122.

Ad te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.
Ecce sicut óculi servórum, * in mánibus dominórum suórum.
Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ : * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri.
Miserére nostri, Dómine, miserére nostri, * quia multum repléti sumus despectióne :
Quia multum repléta est ánima nostra : * oppróbrium abundántibus, et despéctio supérbis.

Aña. Qui hábitas in cœlis, miserére nobis.

Aña. Adjutórium.

Psalmus 123.

Nisi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel : * nisi quia Dóminus erat in nobis.

Aña. Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea.

Aña. De profúndis.

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine : * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Aña. De profúndis clamávi ad te, Dómine.

Aña. Speret.

Psalmus 130.

Dómine non est exaltátum cor meum : * neque eláti sunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis : * neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sentiébam : * sed exaltávi ánimam meam :

Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israel in Dómino, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Aña. Speret Israel in Dómino.

Capitulum.

2. *Cor.* 1.

Benedictus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

Cœli Deus sanctíssime,
Qui lúcidas mundi plagas
Candóre pingis ígneo,
Augens decóro lúmine.
Quarto die qui flámmeam
Dum solis accéndis rotam;
Lunæ minístras órdinem,
Vagósque cursus síderum.
Ut nóctibus, vel lúmini
Diremptiónis términum,
Primórdiis et ménsium
Signum dares notíssimum.
Expélle noctem córdium
Abstérge sordes méntium :
Resólve culpæ vínculum :
Evérte moles críminum.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Aña.

Respéxit Dóminus humilitátem meam, et fecit in me magna, qui potens est.

Preces, si dicendæ sint, habentur 113.

FERIA QUINTA.

Ad Vesperas.

Aña. Et omnis.

Psalmus 131.

Meménto, Dómine, David, * et omnis mansuetúdinis ejus :

Jussis tuis obtémperet :
Nullis malis appróximet :
Bonis repléri gáudeat,
Et mortis ictum nésciat.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Aña.

Exúltet spíritus meus in Deo salutári meo.

Preces, si dicendæ sint, habentur 113.

FERIA QUARTA.

Ad Vesperas.

Aña. Non confundétur.

Psalmus 126.

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere : * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum : * ecce heréditas Dómini, fílii : merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis : * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis : * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Aña. Non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Aña. Beáti.

Psalmus 127.

Beati omnes, qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis : * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion : * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israel.

Aña. Beáti omnes, qui timent Dóminum.

Aña. Sæpe.

Psalmus 128.

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea, * dicat nunc Israel.

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea : * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres : * prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus justus concídit cervíces peccatórum : * confundántur, et convertántur retrórsum omnes, qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum, * quod priúsquam evellátur, exáruit :

De quo non implévit manum suam qui metit, * et sinum suum qui manípulos cólligit :

Et non dixérunt qui præteríbant : Benedíctio Dómini super vos : * benedíximus vobis in nómine Dómini.

pe expugnavérunt me a
e mea.
profúndis.
Psalmus 129.
ofúndis clamávi ad te,
nine : * Dómine, exáudi
ieam.
ires tuæ intendéntes,
vocem deprecatiónis
itátes observáveris, Dó-
Dómine, quis sustiné-
ıd te propitiátio est : *
er legem tuam sustínui
ine.
t ánima mea in verbo
sperávit ánima mea in
dia matutína usque ad
: * speret Israel in Dó-
ıd Dóminum misericór-
et copiósa apud eum re-
.
édimet Israel, * ex ómni-
uitátibus ejus.
profúndis clamávi ad
ine.
eret.
Psalmus 130.
E non est exaltátum cor
um : * neque eláti sunt
i.
ambulávi in magnis :
in mirabílibus super
humíliter sentiébam : *
távi ánimam meam :
lactátus est super matre
ita retribútio in ánima
srael in Dómino, * ex
ıc, et usque in sæcu-
eret Israel in Dómino.

Capitulum.
2. *Cor.* 1.

BENEDICTUS Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

COELI Deus sanctíssime,
Qui lúcidas mundi plagas
Candóre pingis ígneo,
Augens decóro lúmine.
Quarto die qui flámmeam
Dum solis accéndis rotam;
Lunæ minístras órdinem,
Vagósque cursus síderum.
Ut nóctibus, vel lúmini
Diremptiónis términum,
Primórdiis et ménsium
Signum dares notíssimum.
Expélle noctem córdium
Abstérge sordes méntium :
Resólve culpæ vínculum :
Evérte moles críminum.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Aña.

Respéxit Dóminus humilitátem meam, et fecit in me magna, qui potens est.

Preces, si dicendæ sint, habentur 113.

FERIA QUINTA.

Ad Vesperas.

Aña. Et omnis.

Psalmus 131.

MEMENTO, Dómine, David, * et omnis mansuetúdinis ejus :

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob.
Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei :
Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem,
Et réquiem tempóribus meis : donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.
Ecce audívimus eam in Ephrata : * invénimus eam in campis silvæ.
Introíbimus in tabernáculum ejus : * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.
Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.
Sacerdótes tui induántur justítiam : * et sancti tui exúltent.
Propter David servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.
Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam : * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.
Si custodíerint fílii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos :
Et fílii eórum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.
Quóniam elégit Dóminus Sion : * elégit eam in habitatiónem sibi.
Hæc réquies mea in sæculum sæculi : * hic habitábo, quóniam elégi eam.
Víduam ejus benedícens benedícam : * páuperes ejus saturábo pánibus.
Sacerdótes ejus índuam salutári : * et sancti ejus exultatióne exultábunt.
Illuc prodúcam cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.
Inimícos ejus índuam confusióne : * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.
Aña. Et omnis mansuetúdinis ejus.
Aña. Ecce.

Psalmus 132.

Ecce quam bonum, et quam jucúndum * habitáre fratres in unum!
Sicut unguéntum in cápite, * quod descéndit in barbam, barbam Aaron.
Quod descéndit in oram vestiménti ejus : * sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion.
Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, * et vitam usque in sæculum.
Aña. Ecce quam bonum, et quam jucúndum habitáre fratres in unum!
Aña. Omnia.

Psalmus 134.

Laudate nomen Dómini, * laudáte, servi, Dóminum.
Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.
Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus : * psállite nómini ejus, quóniam suáve.
Quóniam Jacob elégit sibi Dóminus, * Israel in possessiónem sibi.
Quia ego cognóvi quod magnus est Dóminus, * et Deus noster præ ómnibus diis.
Omnia quæcúmque vóluit, Dóminus fecit in cœlo, et in terra,

Partim relínquis gúrgiti,
Partim levas in áera.
Demérsa lymphis ímprimens,
Subvécta cœlis érigens :
Ut stirpe ab una pródita,
Divérsa répleant loca.
Largíre cunctis sérvulis,
Quos mundat unda sánguinis,
Nescíre lapsus críminum,
Nec ferre mortis tædium.
Ut culpa nullum déprimat :
Nullum éfferat jactántia :
Elísa mens ne cóncidat :
Eláta mens ne córruat.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Aña.

Fac, Deus, poténtiam in bráchio tuo : dispérde supérbos, et exálta húmiles.

Preces, si dicendæ sint, habentur 113.

FERIA SEXTA.

Ad Vesperas.

Aña. In conspéctu.

Psalmus 137.

CONFITEBOR tibi, Dómine, in toto corde meo : * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi : * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritáte tua : * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me : * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ : * quia audiérunt ómnia verba oris tui.

Et cantent in viis Dómini : * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit : * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me : * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me : Dómine, misericórdia tua in sæculum : * ópera mánuum tuárum ne despícias.

Aña. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.

Aña. Dómine.

Psalmus 138.

DOMINE, probásti me, et cognovísti me : * tu cognovísti sessiónem meam, et resurrectiónem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas de longe : * sémitam meam, et funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti : * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovísti ómnia, novíssima et antíqua : * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me : * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo? * et quo a fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cœlum, tu illic es; * si descéndero in inférnum, ades.

Si súmpsero pennas meas dilú-

Et edúxit Israel per médium ejus : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Et excússit Pharaónem, et virtútem ejus in mari Rubro : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Qui tradúxit pópulum suum per desértum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Qui percússit reges magnos : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Et occídit reges fortes : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Sehon regem Amorrhæórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Et Og regem Basan : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Et dedit terram eórum hereditátem : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Hereditátem Israel servo suo : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Quia in humilitáte nostra memor fuit nostri : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Et redémit nos ab inimícis nostris : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Qui dat escam omni carni : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Confitémini Deo cœli : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Confitémini Dómino dominórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Aña. Quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Aña. Hymnum cantáte.

Psalmus 136.

Super flúmina Babylónis, illic sédimus et flévimus : * cum recordarémur Sion :
In salícibus in médio ejus : * suspéndimus órgana nostra.
Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum.
Et qui abduxérunt nos : * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.
Quómodo cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna?
Si oblítus fúero tui Jerúsalem : * oblivióni detur déxtera mea.
Adhæreat lingua mea fáucibus meis, * si non memínero tui :
Si non proposúero Jerúsalem, * in princípio lætítiæ meæ.
Memor esto, Dómine, filiórum Edom, * in die Jerúsalem :
Qui dicunt : Exinaníte, exinaníte * usque ad fundaméntum in ea.
Fília Babylónis mísera : * beátus, qui retríbuet tibi retributiónem tuam, quam retribuísti nobis.
Beátus, qui tenébit, * et allídet párvulos tuos ad petram.
Aña. Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Capitulum.

2. *Cor.* 1.

Benedictus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

Magnæ Deus poténtiæ,
Qui fértili natos aqua

nómini tuo : * et habitábunt recti cum vultu tuo.
Aña. A viro iníquo líbera me, Dómine.
Aña. Dómine.

Psalmus 140.

Dómine, clamávi ad te, exáudi me : * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.
Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo : * elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.
Pone, Dómine, custódiam ori meo : * et óstium circumstántiæ lábiis meis.
Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.
Cum homínibus operántibus iniquitátem : * et non communicábo cum eléctis eórum.
Corrípiet me justus in misericórdia, et increpábit me : * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.
Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum : * absórpti sunt juncti petræ júdices eórum.
Audient verba mea quóniam potuérunt : * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.
Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum : * quia ad te Dómine, Dómine óculi mei : in te sperávi, non áuferas ánimam meam.
Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi : * et a scándalis operántium iniquitátem.
Cadent in retiáculo ejus peccatóres : * singuláriter sum ego donec tránseam.
Aña. Dómine, clamávi ad te, exáudi me.
Aña. Pórtio mea.

Psalmus 141.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * voce mea ad Dóminum deprecátus sum :
Effúndo in conspéctu ejus oratiónem meam, * et tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.
In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovísti sémitas meas.
In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.
Considerábam ad déxteram et vidébam : * et non erat qui cognósceret me.
Périit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.
Clamávi ad te, Dómine, * dixi : Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.
Inténde ad deprecatiónem meam : * quia humiliátus sum nimis.
Líbera me a persequéntibus me : * quia confortáti sunt super me :
Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo : * me expéctant justi, donec retríbuas mihi.
Aña. Pórtio mea, Dómine, sit in terra vivéntium.

Capit. Benedíctus. 117.

Hymnus.

Hóminis supérne Cónditor,
Qui cuncta solus órdinans,
Humum jubes prodúcere
Reptántis et feræ genus.
Et magna rerum córpora,
Dictu jubéntis vívida,
Per témporum certas vices
Obtemperáre sérvulis.
Repélle, quod cupídinis
Ciénte vi, nos ímpetit,
Aut móribus se súggerit,
Aut áctibus se intérserit.
Da gaudiórum præmia,
Da gratiárum múnera :

culo, * et habitávero in extrémis maris :
Etenim illuc manus tua dedúcet me : * et tenébit me déxtera tua.
Et dixi : Fórsitan ténebræ conculcábunt me : * et nox illuminátio mea in delíciis meis.
Quia ténebræ non obscurabúntur a te, et nox sicut dies illuminábitur : * sicut ténebræ ejus, ita et lumen ejus.
Quia tu possedísti renes meos; * suscepísti me de útero matris meæ.
Confitébor tibi quia terribíliter magnificátus es : * mirabília ópera tua, et ánima mea cognóscit nimis.
Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occúlto : * et substántia mea in inferióribus terræ.
Imperféctum meum vidérunt óculi tui, et in libro tuo omnes scribéntur : * dies formabúntur, et nemo in eis.
Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus : * nimis confortátus est principátus eórum.
Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur : * exurréxi, et adhuc sum tecum.
Si occíderis Deus peccatóres : * viri sánguinum declináte a me :
Quia dícitis in cogitatióne : * Accípient in vanitáte civitátes tuas.
Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam : * et super inimícos tuos tabescébam ?
Perfécto ódio óderam illos : * et inimíci facti sunt mihi.
Proba me, Deus, et scito cor meum : * intérroga me, et cognósce sémitas meas.
Et vide, si via iniquitátis in me est : * et deduc me in via ætérna.
Añа. Dómine, probásti me, et cognovísti me.
Añа. A viro iníquo.

Psalmus 139.

Eripe me, Dómine, ab hómine malo : * a viro iníquo éripe me.
Qui cogitavérunt iniquitátes in corde : * tota die constituébant prælia.
Acuérunt linguas suas sicut serpéntis : * venénum áspidum sub lábiis eórum.
Custódi me, Dómine, de manu peccatóris : * et ab homínibus iníquis éripe me.
Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos : * abscondérunt supérbi láqueum mihi :
Et funes extendérunt in láqueum : * juxta iter scándalum posuérunt mihi.
Dixi Dómino : Deus meus es tu : * exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.
Dómine, Dómine virtus salútis meæ : * obumbrásti super caput meum in die belli :
Ne tradas me, Dómine, a desidério meo peccatóri : * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte exalténtur.
Caput circúitus eórum, * labor labiórum ipsórum opériet eos.
Cadent super eos carbónes, in ignem dejícies eos : * in misériis non subsístent.
Vir linguósus non dirigétur in terra : * virum injústum mala cápient in intéritu.
Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis : * et vindíctam páuperum.
Verúmtamen justi confitebúntur

Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquéntur : * et mirabília tua narrábunt.
Et virtútem terribílium tuórum dicent : * et magnitúdinem tuam narrábunt.
Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt : * et justítia tua exultábunt.
Miserátor et miséricors Dóminus : * pátiens, et multum miséricors.
Suávis Dóminus univérsis : * et miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus.
Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua : * et sancti tui benedícant tibi.
Glóriam regni tui dicent : * et poténtiam tuam loquéntur :
Ut notam fáciant fíliis hóminum poténtiam tuam : * et glóriam magnificéntiæ regni tui.
Regnum tuum, regnum ómnium sæculórum : * et dominátio tua in omni generatióne et generatiónem.
Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis : * et sanctus in ómnibus opéribus suis.
Allevat Dóminus omnes, qui córruunt : * et érigit omnes elísos.
Oculi ómnium in te sperant, Dómine : * et tu das escam illórum in témpore opportúno.
Aperis tu manum tuam : * et imples omne ánimal benedictióne.
Justus Dóminus in ómnibus viis suis : * et sanctus in ómnibus opéribus suis.
Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum : * ómnibus invocántibus eum in veritáte.
Voluntátem timéntium se fáciet : * et deprecatiónem eórum exáudiet et salvos fáciet eos.
Custódit Dóminus omnes diligéntes se : * et omnes peccatóres dispérdet.
Laudatiónem Dómini loquétur os meum : * et benedícat omnis caro nómini sancto ejus in sæculum, et in sæculum sæculi.
Aña. Per síngulos dies benedícam te, Dómine.
Aña. Laudábo.

Psalmus 145.

LAUDA ánima mea Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea : * psallam Deo meo quámdiu fúero.
Nolíte confídere in princípibus : * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.
Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam : * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.
Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus : * qui fecit cœlum et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt.
Qui custódit veritátem in sæculum, facit judícium injúriam patiéntibus : * dat escam esuriéntibus.
Dóminus solvit compedítos : * Dóminus illúminat cæcos.
Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.
Dóminus custódit ádvenas, pupíllum, et víduam suscípiet : * et vias peccatórum dispérdet.
Regnábit Dóminus in sæcula Deus tuus Sion, * in generatiónem et generatiónem.
Aña. Laudábo Deum meum in vita mea.
Aña. Deo nostro.

Dissólve litis víncula,
Adstrínge pacis fœdera.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magníficat, Aña.

Depósuit poténtes, sanctos persequéntes : et exaltávit húmiles, Christum confiténtes.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur supra 113.

SABBATO

Ad Vesperas.

Aña. Benedíctus.

Psalmus 143.

Benedictus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * et dígitos meos ad bellum.

Misericórdia mea, et refúgium meum : * suscéptor meus, et liberátor meus :

Protéctor meus, et in ipso sperávi : * qui subdit pópulum meum sub me.

Dómine quid est homo, quia innotuísti ei? * aut fílius hóminis, quia réputas eum?

Homo vanitáti símilis factus est : * dies ejus sicut umbra prætéreunt.

Dómine, inclína cœlos tuos, et descénde : * tange montes, et fumigábunt.

Fúlgura coruscatiónem, et dissipábis eos : * emítte sagíttas tuas, et conturbábis eos :

Emítte manum tuam de alto, éripe me, et líbera me de aquis multis : * de manu filiórum alienórum.

Quorum os locútum est vanitátem : * et déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Deus, cánticum novum cantábo tibi : * in psaltério decachórdo psallam tibi.

Qui das salútem régibus : * qui redemísti David servum tuum, de gládio malígno éripe me.

Et érue me de manu filiórum alienórum, quorum os locútum est vanitátem : * et déxtera eórum, déxtera iniquitátis :

Quorum fílii, sicut novéllæ plantatiónes * in juventúte sua.

Fíliæ eórum compósitæ : * circumornátæ ut similitúdo templi.

Promptuária eórum plena, * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fœtósæ, abundántes in egréssibus suis : * boves eórum crassæ :

Non est ruína macériæ, neque tránsitus : * neque clamor in platéis eórum.

Beátum dixérunt pópulum, cui hæc sunt : * beátus pópulus, cujus Dóminus Deus ejus.

Aña. Benedíctus Dóminus Deus meus.

Aña. Per síngulos dies.

Psalmus 144.

Exaltabo te, Deus meus Rex : * et benedícam nómini tuo in sæculum, et in sæculum sæculi.

Per síngulos dies benedícam tibi : * et laudábo nomen tuum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magnus Dóminus et laudábilis nimis : * et magnitúdinis ejus non est finis.

Generátio et generátio laudábit ópera tua : * et poténtiam tuam pronuntiábunt.

usque ad Septuag. : Hymnus et ℣. etiam usque ad Quadrag. Aña ad Magnificat, ab Octava Epiph. usque ad Septuag. tantum. Post Añam dicitur Oratio propria.

Deinde fiunt seq. Commem. communes, seu Suffrag. Sanctorum, quæ dic. etiam ad Laud.

COMMEM. DE CRUCE

In feriali tantum Officio.

Ad Vesp. et Laud. Aña. Per signum Crucis de inimícis nostris líbera nos, Deus noster. ℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Orémus. Oratio.

PERPETUA nos, quæsumus Dómine, pace custódi : quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignátus es.

COMMEMORAT. COMMUNES, sive Suffragia Sanctorum.

De S. Maria, quando non dicitur ejus Offic. parvum.

Ad Vesperas, et Laudes, Aña. Sancta María, succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiónem. ℣. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus. Oratio.

CONCEDE nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia.

Ab Oct. Epiph. usque ad Purif. dicitur ℣. Post partum Virgo invioláta permansísti. ℟. Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

Orémus. Oratio.

DEUS, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fœcúnda, humáno géneri præmia præstitísti : tríbue quæsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus Auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum

De Apostolis.

Ad Vesp., Aña. Petrus Apóstolus, et Paulus Doctor géntium, ipsi nos docuérunt legem tuam, Dómine. ℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Ad Laudes, Aña. Gloriósi príncipes terræ quómodo in vita sua dilexérunt se, ita et in morte non sunt separáti. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Orémus. Oratio.

DEUS, cujus déxtera beátum Petrum, ambulántem in flúctibus, ne mergerétur, eréxit : et coapóstolum ejus Paulum tértio naufragántem de profúndo pélagi liberávit : exáudi nos propítius, et concéde; ut ambórum méritis, æternitátis glóriam consequámur.

De Patrono, vel Titulari Eccl. fiat Com. consueta ante vel post Comm. prædictas, pro dignitate illius, et ultimo loco de Pace.

Ad Vesp. et Laud. Aña. Da pacem, Dómine, in diébus nostris, quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster ℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis.

Psalmus 146.

LAUDATE Dóminum quóniam bonus est psalmus : * Deo nostro sit jucúnda, decóraque laudátio.

Ædíficans Jerúsalem Dóminus :* dispersiónes Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos corde : * et álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem stellárum : * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus : * et sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus : * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne : * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cœlum núbibus : * et parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum : * et herbam servitúti hóminum.

Qui dat juméntis escam ipsórum : * et pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit : * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum : * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Aña. Deo nostro jucúnda sit laudátio.

Aña. Lauda.

Psalmus 147.

LAUDA Jerúsalem Dóminum : * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justítias et judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni : * et judícia sua non manifestávit eis.

Aña. Lauda, Jerúsalem, Dóminum.

Capitulum. *Rom.* 11. *d.*

O altitúdo divitiárum sapiéntiæ, et sciéntiæ Dei : quam incomprehensibília sunt judícia ejus, et investigábiles viæ ejus!

Hymnus.

JAM sol recédit ígneus :
Tu lux perénnis Unitas,
Nostris, beáta Trínitas,
Infúnde lumen córdibus.

Te mane laudum cármine,
Te deprecámur véspere :
Dignéris, ut te súpplices
Laudémus inter Cœlites.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória. Am.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnificat, Aña.

Suscépit Deus Israel púerum suum : sicut locútus est ad Abraham, et semen ejus : exaltáre húmiles usque in sæculum.

Capit. O altitúdo, dicitur in Vesp. Sabbati, ab Oct. Epiph.

d Septuag. : Hymnus et
usque ad Quadrag. Aña
ificat, ab Octava Epiph.
l Septuag. tantum. Post
icitur Oratio propria.
e fiunt seq. Commem.
nes, seu Suffrag. Sancto-
iæ dic. etiam ad Laud.

IMEM. DE CRUCE
riali tantum Officio.

esp. et Laud. Aña. Per
Crucis de inimícis no-
bera nos, Deus noster.
is terra adóret te, et
tibi. ℟. Psalmum dicat
tuo, Dómine.

Orémus. Oratio.

TUA nos, quæsumus Dó-
ie, pace custódi : quos
num sanctæ Crucis redi-
gnátus es.

MORAT. COMMUNES,
Suffragia Sanctorum.

Maria, quando non di-
ts Offic. parvum.

esperas, et Laudes, Aña.
María, succúrre míseris,
sillánimes, réfove flébi-
a pro pópulo, intérveni
ro, intercéde pro devóto
sexu : séntiant omnes
vámen, quicúmque céle-
iam sanctam commemo-
n. ℣. Ora pro nobis, san-
Génitrix. ℟. Ut digni effi-
promissiónibus Christi.

Orémus. Oratio.

DE nos fámulos tuos,
esumus Dómine Deus,
a mentis et córporis sa-
audére : et gloriósa beá-
æ semper Vírginis inter-
e, a præsénti liberári tri-
t ætérna pérfrui lætítia.

ct. Epiph. usque ad Purif.
℣. Post partum Virgo
inviolata permansísti. ℟. Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

Orémus. Oratio.

DEUS, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fœcúnda, humáno géneri præmia præstitísti : tríbue quæsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus Auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum

De Apostolis.

Ad Vesp., Aña. Petrus Apóstolus, et Paulus Doctor géntium, ipsi nos docuérunt legem tuam, Dómine. ℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Ad Laudes, Aña. Gloriósi príncipes terræ quómodo in vita sua dilexérunt se, ita et in morte non sunt separáti. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Orémus. Oratio.

DEUS, cujus déxtera beátum Petrum, ambulántem in flúctibus, ne mergerétur, eréxit : et coapóstolum ejus Paulum tértio naufragántem de profúndo pélagi liberávit : exáudi nos propítius, et concéde; ut ambórum méritis, æternitátis glóriam consequámur.

De Patrono, vel Titulari Eccl. fiat Com. consueta ante vel post Comm. prædictas, pro dignitate illius, et ultimo loco de Pace.

Ad Vesp. et Laud. Aña. Da pacem, Dómine, in diébus nostris, quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster ℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis.

Orémus. Oratio.

Deus, a quo sancta desidéria, recta consília, et justa sunt ópera : da servis tuis illam, quam mundus dare non potest pacem : ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquilla. Per Dóminum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. ℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias. ℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Deinde dicitur secreto Pater noster.

Sic terminatur Offic. ubi alia non sequatur Hora, ut dicitur in Rubr. de Orat. Dñica.

Dictæ commemorationes, seu Suffragia, dicuntur ab Octava Epiph. usque ad Dom. Passionis, exceptis Duplicibus, et infra Octavas.

Quando dicitur Offic. B. M. non fit alia Commem. de ea.

AD COMPLETORIUM.

Lector incipit ℣. Jube, domne, benedícere. Bened. Noctem quiétam, et finem perféctum concédat nobis Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Lectio brev. 1. *Pet.* 5. *c.*

Fratres, Sóbrii estóte et vigiláte : quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret : cui resístite fortes in fide. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cœlum et terram. Pater noster, dicitur totum secreto.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

Confiteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis fratres : quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, et ópere : mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet :

Misereatur tui, omnípotens Deus, et dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Deinde repetit Conf. et ubi dicitur vobis fratres, et vos fratres, dicatur tibi pater, et te pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit :

Misereatur vestri omnípotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Indulgentiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Et facta absolut., dicitur ℣.

Converte nos, Deus salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam a nobis. ℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. Glória Patri. Sicut erat.

Aña. Miserére.

custodíre. ℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Visita, quæsumus Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle : Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant : et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. ℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias. Bened. Benedícat et custódiat nos omnípotens et misericors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus sanctus. ℟. Amen. Et non dicitur Fidélium ánimæ : sed immediate dicitur una ex infrascriptis Añis pro temp.

A Vesp. Sabbati ante Dñicam j. Advent., usque ad Purificat. inclusive, Aña.

Alma Redemptóris Mater, quæ pérvia cœli
Porta manes, et stella maris, succúrre cadénti,
Súrgere qui curat, pópulo : tu quæ genuísti,
Natúra miránte, tuum sanctum Genitórem,
Virgo prius ac postérius, Gabriélis ab ore
Sumens illud Ave, peccatórum miserére.

In Adventu, ℣. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ. ℟. Et concépit de Spíritu sancto.

Orémus. Oratio.

Gratiam tuam, quæsumus Dómine, méntibus nostris infúnde, ut qui, Angelo nuntiánte, Christi Fílii tui incarnatiónem cognóvimus, per passiónem ejus et crucem ad resurrectiónis glóriam perducámur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

A primis Vesperis Nativitatis, et deinceps ℣. Post partum Virgo invioláta permansísti. ℟. Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

Orémus. Oratio

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fœcúnda, humáno géneri præmia præstitísti : tríbue quæsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum. ℟. Amen.

Post Purificat., id est, a fine Completorii illius diei ij. Februarii inclusive, etiam quando transfertur Festum Purificationis B. M. V., usque ad Feriam v. in Cœna Domini exclusive, Aña.

Ave, Regína cœlórum,
Ave, Dómina Angelórum :
Salve radix, salve porta,
Ex qua mundo lux est orta :
Gaude Virgo gloriósa,
Super omnes speciósa :
Vale, o valde decóra,
Et pro nobis Christum exóra.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Orémus. Oratio.

Concede, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium : ut, qui sanctæ Dei Genitrícis

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum : * cum ipso sum in tribulatióne : erípiam eum, et glorificábo eum.
Longitúdine diérum replébo eum : * et osténdam illi salutáre meum.

Psalmus 133.

Ecce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini.
Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.
In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedícite Dóminum.
Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum et terram.
Aña. Miserére mihi, Dómine, et exáudi oratiónem meam.

Hymnus.

Te lucis ante términum,
Rerum Creátor póscimus,
Ut pro tua cleméntia
Sis præsul, et custódia.
Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata;
Hostémque nostrum cómprime,
Ne polluántur córpora.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Capit. *Jerem.* 14. *b.*

Tu autem in nobis es, Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos : ne derelínquas nos, Dómine Deus noster. ℟. Deo grátias.
℟. br. In manus tuas, Dómine, * Comméndo spíritum meum. In. ℣. Redemísti nos, Dómine, Deus veritátis. Comméndo. Glória Patri. In. ℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi. ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.
Aña. Salva nos.

Cant. Simeon. *Lucæ* 2. *c.*

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace :
Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum.
Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum;
Lumen ad revelatiónem Géntium, * et glóriam plebis tuæ Israel.
Glória Patri, et Fílio.
Aña. Salva nos, Dómine, vigilántes, custódi nos dormiéntes : ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace.

Sequentes Preces semper dicuntur, præterquam in Officio Duplici, et infra Octavas : quæ in feriali Officio, temp. Adv. quando dictæ sunt Preces in Vesp. dicuntur flexis genibus.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. Credo in Deum, secreto. ℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen. ℣. Benedíctus es, Dómine Deus patrum nostrórum. ℟. Et laudábilis, et gloriósus in sæcula. ℣. Benedicámus Patrem et Fílium cum sancto Spíritu. ℟. Laudémus, et superexaltémus eum in sæcula. ℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cœli. ℟. Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula. ℣. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen. ℣. Dignáre, Dómine, nocte ista. ℟. Sine peccáto nos

ustodíre. ℣. Miserére nostri, ómine. ℟. Miserére nostri. ℣. iat misericórdia tua, Dómine, uper nos. ℟. Quemádmodum perávimus in te. ℣. Dómine, xáudi oratiónem meam. ℟. Et lamor meus ad te véniat. ℣. ómìnus vobíscum. ℟. Et cum píritu tuo.

Orémus. Oratio

Visita, quæsumus Dómine, habitatiónem istam, et omies insídias inimíci ab ea longe epélle: Angeli tui sancti hábient in ea, qui nos in pace custódiant: et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. ℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias. Bened. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus sanctus. ℟. Amen. Et non dicitur Fidélium ánimæ: sed immediate dicitur una ex infrascriptis Añis pro temp.

A Vesp. Sabbati ante Dñicam j. Advent., usque ad Purificat. inclusive, Aña.

Alma Redemptóris Mater, quæ pérvia cœli
Porta manes, et stella maris, succúrre cadénti,
Súrgere qui curat, pópulo: tu quæ genuísti,
Natúra miránte, tuum sanctum Genitórem,
Virgo prius ac postérius, Gabriélis ab ore
Sumens illud Ave, peccatórum miserére.

In Adventu, ℣. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ. ℟. Et concépit de Spíritu sancto.

Orémus. Oratio.

Gratiam tuam, quæsumus Dómine, méntibus nostris infúnde, ut qui, Angelo nuntiánte, Christi Fílii tui incarnatiónem cognóvimus, per passiónem ejus et crucem ad resurrectiónis glóriam perducámur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

A primis Vesperis Nativitatis, et deinceps ℣. Post partum Virgo invioláta permansísti. ℟. Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

Orémus. Oratio

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fœcúnda, humáno géneri præmia præstitísti: tríbue quæsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum. ℟. Amen.

Post Purificat., id est, a fine Completorii illius diei ij. Februarii inclusive, etiam quando transfertur Festum Purificationis B. M. V., usque ad Feriam v. in Cœna Domini exclusive, Aña.

Ave, Regína cœlórum,
Ave, Dómina Angelórum:
Salve radix, salve porta,
Ex qua mundo lux est orta:
Gaude Virgo gloriósa,
Super omnes speciósa:
Vale, o valde decóra,
Et pro nobis Christum exóra.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Orémus. Oratio.

Concede, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium: ut, qui sanctæ Dei Genitrícis

Hymnus.

VERBUM supérnum pródiens
E Patris ætérni sinu,
Qui natus orbi súbvenis,
Labénte cursu témporis.
Illúmina nunc péctora,
Tuóque amóre cóncrema :
Ut cor cadúca déserens,
Cœli volúptas ímpleat.
Ut, cum tribúnal Júdicis
Damnábit igni nóxios,
Et vox amíca débitum
Vocábit ad cœlum pios :
Non esca flammárum nigros
Volvámur inter túrbines,
Vultu Dei sed cómpotes,
Cœli fruámur gáudiis.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória. Amen.

Añæ, Psalmi et ℣℣. Nocturnorum ut in Psalterio.

Post ℣. in quolibet Noct. dic. Pater noster : Deinde Absolutiones et Benedictiones ut in Psalt. Benedict. vero in Offic. de Sanctis, de B. M. V. vel trium Lect. habentur ante init. Psalt.

In primo Nocturno.

Incipit liber Isaíæ, Prophétæ.

Lectio j. *Cap.* 1.

VISIO Isaíæ, fílii Amos, quam vidit super Judam et Jerúsalem, in diébus Ozíæ, Jóathan, Achaz, et Ezechíæ, regum Juda. Audíte, cœli, et áuribus pércipe, terra, quóniam Dóminus locútus est. Fílios enutrívi, et exaltávi : ipsi autem sprevérunt me. Cognóvit bos possessórem suum, et ásinus præsépe dómini sui : Israel autem me non cognóvit, et pópulus meus non intelléxit. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Sic semper terminantur Lectiones, nisi aliter signetur.

℟. Aspíciens a longe, ecce vídeo Dei poténtiam veniéntem, et nébulam totam terram tegéntem. * Ite óbviam ei, et dícite: * Núntia nobis, si tu es ipse, * Qui regnatúrus es in pópulo Israel. ℣. Quique terrígenæ, et fílii hóminum, simul in unum dives et pauper. Ite óbviam ei, et dícite. ℣. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. Núntia nobis, si tu es ipse. ℣. Tóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles, et introíbit Rex glóriæ. Qui regnatúrus es in pópulo Israel. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. Deinde repetitur ℟. Aspíciens a longe, usque ad ℣. Quique terrígenæ.

Hoc ℟. non dicitur per Hebdomadam, sed ejus loco dicitur ℟. j. Feriæ ij. sequentis.

Lectio ij.

VÆ genti peccatríci, pópulo gravi iniquitáte, sémini nequam, fíliis scelerátis : dereliquérunt Dóminum, blasphemavérunt sanctum Israel, abalienáti sunt retrórsum. Super quo percútiam vos ultra, addéntes prævaricatiónem? Omne caput lánguidum, et omne cor mœrens. A planta pedis usque ad vérticem, non est in eo sánitas : vulnus, et livor, et plaga tumens, non est circumligáta, nec curáta medicámine, neque fota óleo.

℟. Aspiciébam in visu noctis, et ecce in núbibus cœli Fílius hóminis veniébat : et datum est ei regnum, et honor : * Et om-

nis pópulus, tribus et linguæ sérvient ei. ℣. Potéstas ejus, potéstas ætérna, quæ non auferétur : et regnum ejus, quod non corrumpétur. Et.

Lectio iij.

TERRA vestra desérta, civitátes vestræ succénsæ igni : regiónem vestram coram vobis aliéni dévorant, et desolábitur sicut in vastitáte hostíli. Et derelinquétur filia Sion ut umbráculum in vínea, et sicut tugúrium in cucumerário, et sicut cívitas, quæ vastátur. Nisi Dóminus exercítuum reliquísset nobis semen, quasi Sódoma fuissémus; et quasi Gomórrha símiles essémus.

℟. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph, núntians ei verbum : et expavéscit Virgo de lúmine : ne tímeas, María, invenísti grátiam apud Dóminum : * Ecce concípies et páries, et vocábitur Altíssimi Fílius. ℣. Dabit ei Dóminus Deus sedem David patris ejus, et regnábit in domo Jacob in ætérnum. Ecce. Glória Patri. Ecce.

Sic semper dicitur Glória Patri, in fine ultimi ℟. cujuslibet Nocturni, nisi aliter notetur.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Leónis, Papæ.

Lectio iv.

Serm. 8. *de jejun.* x. *mensis, et eleemosynis.*

CUM de advéntu regni Dei, et de mundi fine ac témporum, discípulos suos Salvátor instrúeret, totámque Ecclésiam suam in Apóstolis erudíret : Cavéte, inquit, ne forte gravéntur corda vestra in crápula, et ebrietáte, et cogitatiónibus sæculáribus. Quod útique præcéptum, dilectíssimi, ad nos speciálius pertinére cognóscimus, quibus denuntiátus dies, etiámsi est occúltus, non dubitátur esse vicínus.

℟. Ave, María, grátia plena : Dóminus tecum : * Spíritus sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi : quod enim ex te nascétur Sanctum, vocábitur Fílius Dei. ℣. Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus, dixit ei. Spíritus.

Lectio v.

AD cujus advéntum omnem hóminem cónvenit præparári : ne quem aut ventri déditum, aut curis sæculáribus invéniat implicátum. Quotidiáno enim, dilectíssimi, experiménto probátur, potus satietáte áciem mentis obtúndi, et cibórum nimietáte vigórem cordis hebetári : ita ut delectátio edéndi étiam córporum contrária sit salúti, nisi rátio temperántiæ obsístat illécebræ, et quod futúrum est óneri, súbtrahat voluptáti.

℟. Salvatórem expectámus Dóminum Jesum Christum, * Qui reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ. ℣. Sóbrie, et juste, et pie vivámus in hoc sæculo, expectántes beátam spem, et advéntum glóriæ magni Dei. Qui.

Lectio vj.

QUAMVIS enim sine ánima nihil caro desíderet, et inde accípiat sensus, unde sumit et motus : ejúsdem tamen est

Hymnus.

Verbum supérnum pródiens
E Patris ætérni sinu,
Qui natus orbi súbvenis,
Labénte cursu témporis.
Illúmina nunc péctora,
Tuóque amóre cóncrema:
Ut cor cadúca déserens,
Cœli volúptas ímpleat.
Ut, cum tribúnal Júdicis
Damnábit igni nóxios,
Et vox amíca débitum
Vocábit ad cœlum pios:
Non esca flammárum nigros
Volvámur inter túrbines,
Vultu Dei sed cómpotes,
Cœli fruámur gáudiis.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória. Amen.

Añæ, Psalmi et ℣℣. Nocturnorum ut in Psalterio.

Post ℣. in quolibet Noct. dic. Pater noster: Deinde Absolutiones et Benedictiones ut in Psalt. Benedict. vero in Offic. de Sanctis, de B. M. V. vel trium Lect. habentur ante init. Psalt.

In primo Nocturno.

Incipit liber Isaíæ, Prophétæ.

Lectio j. *Cap.* 1.

Visio Isaíæ, fílii Amos, quam vidit super Judam et Jerúsalem, in diébus Ozíæ, Jóathan, Achaz, et Ezechíæ, regum Juda. Audíte, cœli, et áuribus pércipe, terra, quóniam Dóminus locútus est. Fílios enutrívi, et exaltávi: ipsi autem sprevérunt me. Cognóvit bos possessórem suum, et ásinus præsépe dómini sui: Israel autem me non cognóvit, et pópulus meus non intelléxit. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Sic semper terminant[...] ctiones, nisi aliter signe[...]

℟. Aspíciens a longe, ecce [...] Dei poténtiam veniénten[...] nébulam totam terram [...] tem. * Ite óbviam ei, et [...] * Núntia nobis, si tu es [...] * Qui regnatúrus es in [...] Israel. ℣. Quique terrig[...] et fílii hóminum, sim[...] unum dives et pauper. [...] viam ei, et dícite. ℣. Q[...] gis Israel, inténde, qu[...] dúcis velut ovem Joseph. [...] tia nobis, si tu es ipse. ℣[...] lite portas, príncipes, ve[...] et elevámini, portæ æter[...] et introíbit Rex glóriæ. Q[...] gnatúrus es in pópulo [...] Glória Patri, et Fílio, e[...] rítui sancto. Deinde re[...] ℟. Aspíciens a longe, usq[...] ℣. Quique terrígenæ.

Hoc ℟. non dícitur per[...] domadam, sed ejus loco [...] tur ℟. j. Feriæ ij. sequen[...]

Lectio ij.

Væ genti peccatríci, [...] gravi iniquitáte, [...] nequam, fíliis scelerátis [...] reliquérunt Dóminum, bl[...] mavérunt sanctum Israel [...] lienáti sunt retrórsum. [...] quo percútiam vos ultra [...] déntes prævaricatiónem? [...] caput lánguidum, et om[...] mœrens. A planta pedis [...] ad vérticem, non est in [...] nitas: vulnus, et livor, [...] ga tumens, non est cir[...] gáta, nec curáta medicá[...] neque fota óleo.

℟. Aspiciébam in visu noc[...] ecce in núbibus cœli Fíliu[...] minis veniébat: et datu[...] ei regnum, et honor: * [...]

nis pópulus, tribus et linguæ sérvient ei. ℣. Potéstas ejus, potéstas ætérna, quæ non auferétur: et regnum ejus, quod non corrumpétur. Et.

Lectio iij.

Terra vestra desérta, civitátes vestræ succénsæ igni: regiónem vestram coram vobis aliéni dévorant, et desolábitur sicut in vastitáte hostili. Et derelinquétur filia Sion ut umbráculum in vínea, et sicut tugúrium in cucumerário, et sicut cívitas, quæ vastátur. Nisi Dóminus exercítuum reliquísset nobis semen, quasi Sódoma fuissémus; et quasi Gomórrha símiles essémus.

℟. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph, núntians ei verbum: et expavéscit Virgo de lúmine: ne tímeas, María, invenísti grátiam apud Dóminum: * Ecce concípies et páries, et vocábitur Altíssimi Fílius. ℣. Dabit ei Dóminus Deus sedem David patris ejus, et regnábit in domo Jacob in ætérnum. Ecce. Glória Patri. Ecce.

Sic semper dicitur Glória Patri, in fine ultimi ℟. cujuslibet Nocturni, nisi aliter notetur.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Leónis, Papæ.

Lectio iv.

Serm. 8. *de jejun.* x. *mensis, et eleemosynis.*

Cum de advéntu regni Dei, et de mundi fine ac témporum, discípulos suos Salvátor instrúeret, totámque Ecclésiam suam in Apóstolis erudíret: Cavéte, inquit, ne forte gravéntur corda vestra in crápula, et ebrietáte, et cogitatiónibus sæculáribus. Quod útique præcéptum, dilectíssimi, ad nos speciálius pertinére cognóscimus, quibus denuntiátus dies, etiámsi est occúltus, non dubitátur esse vicínus.

℟. Ave, María, grátia plena: Dóminus tecum: * Spíritus sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi: quod enim ex te nascétur Sanctum, vocábitur Fílius Dei. ℣. Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus, dixit ei. Spíritus.

Lectio v.

Ad cujus advéntum omnem hóminem cónvenit præparári: ne quem aut ventri déditum, aut curis sæculáribus invéniat implicátum. Quotidiáno enim, dilectíssimi, experiménto probátur, potus satietáte áciem mentis obtúndi, et cibórum nimietáte vigórem cordis hebetári: ita ut delectátio edéndi étiam córporum contrária sit salúti, nisi rátio temperántiæ obsístat illécebræ, et quod futúrum est óneri, súbtrahat voluptáti.

℟. Salvatórem expectámus Dóminum Jesum Christum, * Qui reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ. ℣. Sóbrie, et juste, et pie vivámus in hoc sæculo, expectántes beátam spem, et advéntum glóriæ magni Dei. Qui.

Lectio vj.

Quamvis enim sine ánima nihil caro desíderet, et inde accípiat sensus, unde sumit et motus: ejúsdem tamen est

ánimæ, quædam sibi súbditæ negáre substántiæ, et interióri judício ab inconveniéntibus exterióra frenáre: ut a corpóreis cupiditátibus sæpius líbera, in aula mentis possit divínæ vacáre sapiéntiæ; ubi omni strépitu terrenárum silénte curárum, in meditatiónibus sanctis, et in delíciis lætétur ætérnis.

℟. Obsecro, Dómine, mitte quem missúrus es: vide afflictiónem pópuli tui: * Sicut locútus es, veni, * Et líbera nos. ℣. Qui regis Israel inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Sicut. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Sic semper præponitur Léctio sancti Evangélii, ante j. Lect. de Homilia.

Lectio vij. *Cap.* 21. *e*

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Erunt signa in sole, et luna, et stellis, et in terris pressúra géntium. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii, Papæ.

Homilia 1. *in Evangelia.*

Dominus, ac Redémptor noster parátos nos inveníre desíderans, senescéntem mundum quæ mala sequántur, denúntiat, ut nos ab ejus amóre compéscat. Appropinquántem ejus términum quantæ percussiónes prævéniant, innotéscit: ut si Deum metúere in tranquillitáte nólumus, saltem vicínum ejus judícium vel percussiónibus attríti timeámus.

℟. Ecce virgo concípiet, et páriet fílium, dicit Dóminus: * Et vocábitur nomen ejus Admirábilis, Deus, Fortis. ℣. Super sólium David, et super regnum ejus sedébit in ætérnum. Et.

Lectio viij.

Huic étenim lectióni sancti Evangélii, quam modo vestra fratérnitas audívit, paulo supérius Dóminus præmísit, dicens: Exúrget gens contra gentem, et regnum advérsus regnum et erunt terræmótus magni per loca, et pestiléntiæ, et fames. Et quibúsdam interpósitis, hoc, quod modo audístis, adjúnxit: Erunt signa in sole, et luna, et stellis, et in terris pressúra géntium præ confusióne sónitus maris, et flúctuum. Ex quibus profécto ómnibus ália jam facta cérnimus, ália in próximo ventúra formidámus.

℟. Audíte verbum Dómini, gentes, et annuntiáte illud in fínibus terræ: * Et ínsulis, quæ procul sunt, dícite: Salvátor noster advéniet. ℣. Annuntiáte, et audítum fácite: loquímini, et clamáte. Et.

Lectio ix.

Nam gentem contra gentem exúrgere, earúmque pressúram terris insístere, plus jam in nostris tempóribus cérnimus, quam in codícibus légimus. Quod terræmótus urbes innúmeras óbruat, ex áliis mundi pártibus scitis, quam frequénter audívimus. Pestiléntias sine cessatióne pátimur. Signa vero in sole, et luna, et stellis, adhuc apérte mínime vídimus: sed quia et hæc non longe sint, ex ipsa jam áeris immutatióne collígimus.

℟. Ecce dies véniunt, dicit

Dóminus, et suscitábo David germen justum : et regnábit Rex, et sápiens erit, et fáciet judícium et justitiam in terra : * Et hoc est nomen, quod vocábunt eum : * Dóminus justus noster. ℣. In diébus illis salvábitur Juda, et Israel habitábit confidénter. Et. Glória Patri. Dóminus.

Ab hac Dñica usque ad Nativit. Domini, et a Dom. Septuag. usque ad Pascha, Dominicis diebus dicitur nonum ℟. quia Te Deum non dicitur, nisi in Festis.

AD LAUDES.

et per Horas, Añæ.

1. In illa die * stillábunt montes dulcédinem, et colles fluent lac et mel, allelúia. Psalm. Dóminus regnávit, cum reliquis. 15.

2. Jucundáre, * fília Sion, et exúlta satis, fília Jerúsalem, allelúia.

3. Ecce Dóminus * véniet, et omnes sancti ejus cum eo : et erit in die illa lux magna, allelúia.

4. Omnes sitiéntes, * veníte ad aquas : quǽrite Dóminum, dum inveníri potest, allelúia.

5. Ecce véniet * Prophéta magnus, et ipse renovábit Jerúsalem, allelúia.

Capitulum. *Rom.* 13. *d*

Fratres, Hora est jam nos de somno súrgere. Nunc enim própior est nostra salus, quam cum credídimus. ℟. Deo grátias.

Hymnus.

En clara vox redárguit
Obscúra quæque, pérsonans :
Procul fugéntur sómnia :
Ab alto Jesus prómicat.
Mens jam resúrgat tórpida,
Non ámplius jacens humi :
Sidus refúlget jam novum,
Ut tollat omne nóxium.
En Agnus ad nos míttitur
Laxáre gratis débitum :
Omnes simul cum lácrymis
Precémur indulgéntiam.
Ut cum secúndo fúlserit,
Metúque mundum cínxerit,
Non pro reátu púniat,
Sed nos pius tunc prótegat.
Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sǽcula. Amen.

℣. Vox clamántis in desérto : Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Benedictus, Aña.

Spíritus sanctus * in te descéndet, María ; ne tímeas, habébis in útero Fílium Dei, allelúia.

Oratio.

Excita, quǽsumus Dómine, poténtiam tuam, et veni : ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis, te mereámur protegénte éripi, te liberánte salvári. Qui vivis.

Ad Primam, Tertiam, Sextam, et Nonam, Añæ de Laud. dicuntur per ordinem, quarta prætermissa. Quod etiam servatur in aliis Dñicis Adventus.

In ℟. br. ad Primam, loco Qui sedes, dicitur ℣. Qui ventúrus es in mundum.

Sic dicitur quotidie usque ad Nativitatem Domini, etiam in Officio de Sanctis, præterquam in die et infra Octavam Immac. Concept. B. M.

Deinde Kyrie, eléison, cum reliq., ut in Psalt. 23.

Ad Absolut. Capit. Lectio br. 12.

Dómine, miserére. 25. quæ dicitur in Dñicis et Feriis usque ad Vigil. Nativ. Dñi exclusive.

Ad Tertiam, Aña.

Jucundáre.

Capit. Fratres, Hora est, ut supra. 137.

℟. br. Veni ad liberándum nos, * Dómine Deus virtútum. Et repetitur, Veni ad liberándum nos, Dómine Deus virtútum. ℣. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus. Dómine Deus virtútum. Glória Patri, et Filio, et Spirítui sancto. Veni ad liberándum nos, Dómine Deus virtútum. ℣. Timébunt gentes nomen tuum, Dómine. ℟. Et omnes reges terræ glóriam tuam.

Sic repetuntur ℣℣. in omnibus ℟℟. br. Horarum.

Ad Sextam, Aña.

Ecce Dóminus.

Capitulum. *Rom.* 13. *d*

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit : abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis.

℟. br. Osténde nobis, Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde. ℣. Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam. Glória Patri. Osténde. ℣. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui. ℟. Vísita nos in salutári tuo.

Ad Nonam, Aña.

Ecce véniet.

Capitulum. *Rom.* 13. *d*

Sicut in die honéste ambulémus; non in comessatiónibus et ebrietátibus, non in cubílibus et impudicítiis, non in contentióne et æmulatióne : sed indúimini Dóminum Jesum Christum.

℟. br. Super te, Jerúsalem, * Oriétur Dóminus. Super. ℣. Et glória ejus in te vidébitur. Oriétur. Glória Patri. Super. ℣. Dómine Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Ad Vesperas, Añæ de Laud. Psalmi de Dñica. 108.

Capitul. et Hymnus, ut in j. Vesp. 133.

℣. Roráte, cœli, désuper, et nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnificat, Aña.

Ne tímeas, María, * invenísti enim grátiam apud Dóminum : ecce concípies, et páries filium, allelúia.

Hymni, ℣℣. et ℟℟. br. hujus Dñicæ dicuntur in aliis Dñicis et Feriis Adventus.

Post Vesp. diei dicuntur Vesperæ Defunctorum.

FERIA SECUNDA.

Ad Matutinum, Invitat. et Hymnus ut in Dñica j. Adventus. 133. Añæ et Psalmi Feriæ ij. 40.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 1. *d*

Lavamini, mundi estóte, auférte malum cogitatiónum vestrárum ab óculis meis : quiéscite ágere pervérse, díscite benefácere : quǽrite judícium, subveníte opprésso, judicáte pupíllo, deféndite víduam. Et veníte, et argúite me, dicit Dóminus : si fúerint peccáta vestra ut cóccinum, quasi nix dealbabúntur : et si fúerint rubra quasi vermículus, velut lana alba erunt.

℟. Súscipe verbum, Virgo Ma-

ría, quod tibi a Dómino per Angelum transmíssum est : concípies et páries Deum páriter et hóminem : * Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeres. ℣. Páries quidem fílium, et virginitátis non patiéris detriméntum : efficiéris grávida, et eris mater semper intácta. Ut.

Lectio ij.

Si volúeritis, et audiéritis me, bona terræ comedétis. Quod si nolúeritis, et me ad iracúndiam provocavéritis, gládius devorábit vos, quia os Dómini locútum est. Quómodo facta est méretrix cívitas fidélis, plena judícii ? justítia habitávit in ea, nunc autem homicídæ. Argéntum tuum versum est in scóriam : vinum tuum mistum est aqua. Príncipes tui infidéles, sócii furum : omnes díligunt múnera, sequúntur retributiónes. Pupíllo non júdicant : et causa víduæ non ingréditur ad illos.

℟. Læténtur cœli, et exúltet terra, jubiláte, montes laudem : quia Dóminus noster véniet, * Et páuperum suórum miserébitur. ℣. Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis. Et.

Lectio iij

Propter hoc ait Dóminus, Deus exercítuum fortis Israel : Heu, consolábor super hóstibus meis, et vindicábor de inimícis meis. Et convértam manum meam ad te, et éxcoquam ad purum scóriam tuam, et áuferam omne stannum tuum. Et restítuam júdices tuos ut fuérunt prius, et consiliários tuos sicut antíquitus : post hæc vocáberis cívitas justi, urbs fidélis. Sion in judício redimétur, et redúcent eam in justítia : et cónteret sceléstos, et peccatóres simul : et qui derelíquérunt Dóminum, consuméntur. ℟. Aliéni non transíbunt per Jerúsalem ámplius : * Nam in illa die stillábunt montes dulcédinem, et colles fluent lac et mel, dicit Dóminus. ℣. Deus a Líbano véniet, et sanctus de monte umbróso et condénso. Nam. Glória Patri. Nam.

Ad Laudes, Añæ et Psalmi Feriæ ij. 49.

Capitulum. *Isaiæ* 2.

Veníte, et ascendámus ad montem Dómini, et ad domum Dei Jacob, et docébit nos vias suas, et ambulábimus in sémitis ejus : quia de Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem.

Hymnus. En clara vox, ut supra. 137.

℣. Vox clamántis in desérto : Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Benedictus, Aña.

Angelus Dómini * nuntiávit Maríæ, et concépit de Spíritu sancto, allelúia.

In feriali Officio per Adv. dicuntur Preces ut in Psalterio. 51.

Oratio. Excita. 137.

Oratio Dñicæ præteritæ semper dicitur per Hebdom. in feriali Officio, quando propria non assignatur.

Hodie dicitur Officium Defunctorum.

Ad Horas, Añæ de Laudibus Dominicæ præc. Capitula, ℟℟. br. et alia ut in Psalterio, nisi quod in ℟. br. ad Primam,

loco ℣. Qui sedes, dicitur ℣. Qui ventúrus es in mundum.

Ad Vesperas, Añæ et Psalmi de Psalterio. 111.

Capitulum. *Gen.* 49. *b*

NON auferétur sceptrum de Juda, et dux de fémore ejus, donec véniat qui mitténdus est, et ipse erit expectátio géntium.

Hymn. Creátor alme. 133.

℣. Roráte, cœli, désuper, et nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra et gérminet Salvatórem.

Ad Magnificat, Aña.

Leva, Jerúsalem, * óculos tuos, et vide poténtiam Regis : ecce Salvátor venit sólvere te a vínculo.

Deinde Preces ut in Psalterio. 113.

Capitula prædicta dicuntur in feriali Officio usque ad Vigiliam Nativitatis Domini exclusive.

FERIA TERTIA.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 2.

VERBUM, quod vidit Isaías, fílius Amos, super Juda et Jerúsalem. Et erit in novíssimis diébus præparátus mons domus Dómini in vértice móntium, et elevábitur super colles, et fluent ad eum omnes gentes. Et ibunt pópuli multi, et dicent : Veníte et ascendámus ad montem Dómini, et ad domum Dei Jacob, et docébit nos vias suas, et ambulábimus in sémitis ejus : quia de Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem.

℟. Montes Israel, ramos vestros expándite, et floréte, et fructus fácite : * Prope est ut véniat dies Dómini. ℣. Roráte, cœli, désuper, et nubes pluant justum : aperiátur terra, et gérminet Salvatórem. Prope.

Lectio ij.

ET judicábit Gentes, et árguet pópulos multos : et conflábunt gládios suos in vómeres, et lánceas suas in falces : non levábit gens contra gentem gládium, nec exercebúntur ultra ad prælium. Domus Jacob, veníte, et ambulémus in lúmine Dómini. Projecísti enim pópulum tuum, domum Jacob : quia repléti sunt ut olim, et áugures habuérunt ut Philísthiim, et púeris aliénis adhæsérunt.

℟. Erúmpant montes jucunditátem, et colles justítiam : * Quia lux mundi Dóminus cum poténtia venit. ℣. De Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem. Quia.

Lectio iij.

REPLETA est terra argénto et auro : et non est finis thesaurórum ejus : et repléta est terra ejus equis : et innumerábiles quadrígæ ejus. Et repléta est terra ejus idólis : opus mánuum suárum adoravérunt, quod fecérunt dígiti eórum. Et incurvávit se homo, et humiliátus est vir : ne ergo dimíttas eis. ℟. Ecce ab Austro vénio ego Dóminus Deus vester, * Visitáre vos in pace. ℣. Aspíciam vos, et créscere fáciam : multiplicabímini, et firmábo pactum meum vobíscum. Visitáre. Glória Patri. Visitáre.

Ad Benedictus, Aña.

Antequam convenirent, * in-

vénta est María habens in útero de Spíritu sancto, allelúia.

Preces ut in Psalt. 51.

Ad Magnificat, Aña.

Quærite Dóminum, * dum inveníri potest: invocáte eum, dum prope est, allelúia.

Preces ut in Psalt. 113.

FERIA QUARTA.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 3.

Ecce enim dominátor Dóminus exercítuum áuferet a Jerúsalem et a Juda válidum, et fortem, omne robur panis, et omne robur aquæ; fortem, et virum bellatórem, júdicem et prophétam, et aríolum, et senem: príncipem super quinquagínta, et honorábilem vultu, et consiliárium, et sapiéntem de architéctis, et prudéntem elóquii mystici. Et dabo púeros príncipes eórum, et effemináti dominabúntur eis. ℟. Rex noster advéniet Christus, * Quem Joánnes prædicávit Agnum esse ventúrum. ℣. Super ipsum continébunt reges os suum, ipsum gentes deprecabúntur. Quem.

Lectio ij.

Et írruet pópulus, vir ad virum, et unusquísque ad próximum suum: tumultuábitur puer contra senem, et ignóbilis contra nóbilem. Apprehéndet enim vir fratrem suum doméstiçum patris sui: Vestiméntum tibi est, princeps esto noster, ruína autem hæc sub manu tua. Respondébit in die illa, dicens: Non sum médicus, et in domo mea non est panis, neque vestiméntum: nolite constitúere me príncipem pópuli. ℟. Ante multum tempus prophetávit Ezéchiel: Vidi portam clausam, ecce Deus ante sæcula ex ea procedébat pro salúte mundi: * Et erat íterum clausa, demónstrans Vírginem, quia post partum permánsit virgo. ℣. Porta quam vidísti, Dóminus solus transíbit per illam. Et.

Lectio iij.

Ruit enim Jerúsalem, et Judas cóncidit: quia lingua eórum et adinventiónes eórum contra Dóminum, ut provocárent óculos majestátis ejus. Agnítio vultus eórum respóndit eis: et peccátum suum quasi Sódoma prædicavérunt, nec abscondérunt: væ ánimæ eórum, quóniam réddita sunt eis mala. Dícite justo quóniam bene, quóniam fructum adinventiónum suárum cómedet. Væ ímpio in malum: retribútio enim mánuum ejus fiet ei. ℟. Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, et suscitábo David germen justum: et regnábit Rex, et sápiens erit, et fáciet judícium et justítiam in terra: * Et hoc est nomen, quod vocábunt eum * Dóminus justus noster. ℣. In diébus illis salvábitur Juda, et Israel habitábit confidénter. Et. Glória Patri. Dóminus.

Ad Benedictus, Aña.

De Sion * exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem.

Preces ut in Psalt. 51.

Ad Magnificat, Aña.

Véniet * fórtior me post me, cujus non sum dignus sólvere corrígiam calceamentórum.

Preces ut in Psalt. 113.

FERIA QUINTA.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 4.

Et apprehéndent septem mulíeres virum unum in die illa, dicéntes : Panem nostrum comedémus, et vestiméntis nostris operiémur : tantúmmodo invocétur nomen tuum super nos, aufer oppróbrium nostrum. In die illa erit germen Dómini in magnificéntia, et glória, et fructus terræ sublímis, et exultátio his, qui salváti fúerint de Israel. Et erit : Omnis qui relíctus fúerit in Sion, et resíduus in Jerúsalem, sanctus vocábitur, omnis qui scriptus est in vita in Jerúsalem.

℟. Súscipe verbum, Virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum transmíssum est : concípies et páries Deum páriter et hóminem. * Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeres. ℣. Páries quidem fílium, et virginitátis non patiéris detriméntum : efficiéris grávida, et eris mater semper intácta. Ut benedícta.

Lectio ij. *Cap.* 5.

Cantabo dilécto meo cánticum patruélis mei víneæ suæ. Vínea facta est dilécto meo in cornu fílio ólei. Et sepívit eam, et lápides elégit ex illa, et plantávit eam eléctam, et ædificávit turrim in médio ejus, et torcúlar extrúxit in ea : et expectávit ut fáceret uvas, et fecit labrúscas. Nunc ergo, habitatóres Jerúsalem, et viri Juda, judicáte inter me, et víneam meam. Quid est quod débui ultra fácere víneæ meæ, et non feci ei? an quod expectávi ut fáceret uvas, et fecit labrúscas?

℟. Aspiciébam in visu noctis, et ecce in núbibus cœli Fílius hóminis veniébat : et datum est ei regnum, et honor : * Et omnis pópulus, tribus, et linguæ sérvient ei. ℣. Potéstas ejus, potéstas ætérna, quæ non auferétur : et regnum ejus, quod non corrumpétur. Et.

Lectio iij.

Et nunc osténdam vobis quid ego fáciam víneæ meæ : áuferam sepem ejus, et erit in direptiónem : díruam macériam ejus, et erit in conculcatiónem. Et ponam eam desértam : non putábitur, et non fodiétur : et ascéndent vepres et spinæ : et núbibus mandábo ne pluant super eam imbrem. Vínea enim Dómini exercítuum, domus Israel est : et vir Juda germen ejus delectábile : et expectávi ut fáceret judícium, et ecce iníquitas; et justítiam, et ecce clamor.

℟. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph, núntians ei verbum : et expavéscit Virgo de lúmine : ne tímeas, María, invenísti grátiam apud Dóminum : * Ecce concípies et páries, et vocábitur Altíssimi Fílius. ℣. Dabit ei Dóminus Deus sedem David patris ejus, et regnábit in domo Jacob in ætérnum. Ecce. Glória Patri. Ecce.

Ad Benedictus, Aña.

Benedícta * tu in muliéribus : et benedíctus fructus ventris tui.

Preces ut in Psalterio. 51.

Ad Magnificat, Aña.

Expectábo * Dóminum Salvató-

[illegible]

[illegible] Ave Maria [illegible]

[illegible] lilita [illegible] tur [illegible] m tuum [illegible]

Salvatorem. [illegible]

[illegible] audivi vocem Domini dicentis : Quem mittam ? et [illegible] nis ibit nobis? Et dixi : Ecce [illegible] go . mitte me. Et dixit : Vade. [illegible] dices pópulo huic : Audite [illegible] adiéntes . et nolite intelligere :

E[illegible] [illegible] Syria [illegible] [illegible] sicut [illegible] a facie [illegible] Et dixit Dominus ad [illegible] in occursum [illegible] est [illegible] ad extremum [illegible] superioris [illegible]

Ecce virgo. [illegible]

Et dices ad eum : Vide ut sileas : noli timere . et cor tuum ne formidet a duabus caudis titionum fumigantium

istórum, in ira furóris Rasin regis Syriæ, et filii Romelíæ : eo quod consílium iníerit contra te Syria in malum Ephraim, et filius Romelíæ, dicéntes : Ascendámus ad Judam, et suscitémus eum, et avellámus eum ad nos, et ponámus regem in médio ejus filium Tábeel.

℟. Audíte verbum. 136.

Lectio iij.

Et adjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens : Pete tibi signum a Dómino Deo tuo in profúndum inférni, sive in excélsum supra. Et dixit Achaz : Non petam, et non tentábo Dóminum. Et dixit : Audíte ergo, domus David : Numquid parum vobis est, moléstos esse homínibus, quia moléstí estis et Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum. Ecce virgo concípiet, et páriet filium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

℟. Ecce dies. 136.

Ad Benedictus, Aña.

Sion, noli timére, * ecce Deus tuus véniet, allelúia.

Preces ut in Psalt. 113.

Ad Vesp. Capit. *Rom.* 15.

Fratres, Quæcúmque scripta sunt, ad nostram doctrínam scripta sunt : ut per patiéntiam, et consolatiónem Scripturárum, spem habeámus.

Hymnus.

Creator alme síderum,
Ætérna lux credéntium,
Jesu, Redémptor ómnium,
Inténde votis súpplicum.
Qui dæmonis ne fráudibus
Períret orbis, ímpetu
Amóris actus, lánguidi
Mundi medéla factus es.
Commúne qui mundi nefas
Ut expiáres ad Crucem,
E Vírginis sacrário
Intácta prodis víctima.
Cujus potéstas glóriæ,
Noménque cum primum sonat :
Et cœlites, et ínferi
Treménte curvántur genu.
Te deprecámur últimæ
Magnum diéi Júdicem;
Armis supérnæ grátiæ
Defénde nos ab hóstibus.
Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri, cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Roráte, cœli, désuper, et nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnificat, Aña.

Veni, Dómine, * visitáre nos in pace, ut lætémur coram te corde perfécto.

Oratio.

Excita, Dómine, corda nostra ad præparándas Unigéniti tui vias : ut per ejus advéntum purificátis tibi méntibus servíre mereámur. Qui tecum vivit.

DOM. II. ADVENTUS.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem ventúrum Dóminum. * Veníte, adorémus. Ps. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

Verbum supérnum pródiens
E Patris ætérni sinu,
Qui natus orbi súbvenis,
Labénte cursu témporis.
Illúmina nunc péctora,
Tuóque amóre cóncrema :

r cadúca déserens,
volúptas ímpleat.
um tribúnal Júdicis
ábit igni nóxios,
x amíca débitum
it ad cœlum pios;
esca flammárum nigros
mur inter túrbines,
Dei sed cómpotes
fruámur gáudiis.
, simúlque Filio,
ue, sancte Spíritus,
fuit, sit júgiter
m per omne glória. Am.

In primo Nocturno.

De Isaía, Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 11.

egrediétur virga de radíce esse, et flos de radíce scéndet. Et requiéscet suum spíritus Dómini; spísapiéntiæ, et intelléctus, is consílii, et fortitúdinis, is sciéntiæ, et pietátis; et it eum spíritus timóris ni. Non secúndum visióoculórum judicábit, neecúndum audítum áurium t; sed judicábit in justíáuperes, et árguet in áte pro mansuétis terræ. rúsalem, cito véniet salus quare mœróre consúmenumquid consiliárius non bi, quia innovávit te do-Salvábo te, et liberábo te, timére. ℣. Ego enim sum nus Deus tuus, sanctus , Redémptor tuus.Salvábo.

Lectio ij.

percútiet terram virga oris sui, et spíritu labiórum m interfíciet ímpium. Et ustítia cíngulum lumbóejus : et fides cinctórium n ejus. Habitábit lupus cum agno : et pardus cum hædo accubábit : vítulus et leo et ovis simul morabúntur, et puer párvulus minábit eos. Vítulus et ursus pascéntur : simul requiéscent cátuli eórum : et leo quasi bos cómedet páleas. ℟. Ecce Dóminus véniet, et omnes sancti ejus cum eo, et erit in die illa lux magna : et exíbunt de Jerúsalem sicut aqua munda : et regnábit Dóminus in ætérnum, * Super omnes gentes. ℣. Ecce Dóminus cum virtúte véniet : et regnum in manu ejus, et potéstas, et impérium. Super.

Lectio iij.

Et delectábitur infans ab úbere super forámine áspidis : et in cavérna réguli, qui ablactátus fúerit, manum suam mittet. Non nocébunt, et non occídent in univérso monte sancto meo : quia repléta est terra sciéntia Dómini, sicut aquæ maris operiéntes. In die illa, radix Jesse, qui stat in signum populórum, ipsum gentes deprecabúntur, et erit sepúlchrum ejus gloriósum. ℟. Cívitas Jerúsalem, noli flere : quóniam dóluit Dóminus super te, * Et áuferet a te omnem tribulatiónem. ℣. Ecce Dóminus in fortitúdine véniet : et bráchium ejus dominábitur. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

De Expositióne sancti Hierónymi, Presbyteri, in Isaíam, Prophétam.

Lectio iv.

Lib. 4. *in cap.* 11. *Isaiæ.*

Et egrediétur virga de radíce Jesse. Usque ad princípium

visiónis, vel pónderis Babylónis, quod vidit Isaías fílius Amos, omnis hæc prophetía de Christo est : quam per partes vólumus explanáre, ne simul propósita atque dissérta, lectóris confúndat memóriam. Virgam et florem de radíce Jesse ipsum Dóminum Judæi interpretántur ; quod scílicet in virga regnántis poténtia, in flore pulchritúdo monstrétur.

℟. Ecce véniet Dóminus protéctor noster, sanctus Israel, * Corónam regni habens in cápite suo. ℣. Et dominábitur a mari usque ad mare, et a flúmine usque ad términos orbis terrárum. Corónam.

Lectio v.

Nos autem virgam de radíce Jesse sanctam Maríam Vírginem intelligámus, quæ nullum hábuit sibi fruticem cohæréntem : de qua et supra légimus : Ecce virgo concípiet, et páriet filium. Et florem, Dóminum Salvatórem, qui dicit in Cántico canticórum : Ego flos campi, et lílium convállium.

℟. Sicut mater consolátur fílios suos, ita consolábor vos, dicit Dóminus : et de Jerúsalem civitáte quam elégi, véniet vobis auxílium : * Et vidébitis, et gaudébit cor vestrum. ℣. Dabo in Sion salútem, et in Jerúsalem glóriam meam. Et.

Lectio vj.

Super hunc ígitur florem, qui de trunco, et radíce Jesse per Maríam Vírginem repénte consúrget, requiéscet Spíritus Dómini, quia in ipso complácuit omnem plenitúdinem divinitátis habitáre corporáliter : nequáquam per partes, ut in céteris Sanctis; sed juxta Evangélium eórum, quod Hebræo sermóne conscríptum legunt Nazaræi : Descéndet super eum omnis fons Spíritus sancti. Dóminus autem Spíritus est : et ubi Spíritus Dómini, ibi libértas.

℟. Jerúsalem, plantábis víneam in móntibus tuis : exultábis, quóniam dies Dómini véniet : surge, Sion, convértere ad Dóminum Deum tuum : gaude et lætáre, Jacob, * Quia de médio géntium Salvátor tuus véniet. ℣. Exúlta satis, fília Sion: júbila, fília Jerúsalem. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 11.

In illo témpore : Cum audísset Joánnes in vínculis ópera Christi, mittens duos de discípulis suis, ait illi : Tu es qui ventúrus es, an álium expectámus? Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii, Papæ.

Hom. 6. *in Ev. post princ.*

Visis tot signis, tantísque virtútibus, non scandalizári quisque pótuit, sed admirári. Sed infidélium mens grave in illo scándalum pértulit, cum eum post tot mirácula moriéntem vidit. Unde et Paulus dicit : Nos autem prædicámus Christum crucifíxum, Judæis quidem scándalum, géntibus autem stultítiam. Stultum quippe homínibus visum est, ut pro homínibus auctor vitæ morerétur : et inde contra eum homo scándalum sumpsit, unde

ei ámplius débitor fíeri débuit. Nam tanto Deus ab homínibus dígnius honorándus est, quanto pro homínibus et indígna suscépit.

℟. Egrediétur Dóminus de Samaría ad portam, quæ réspicit ad Oriéntem : et véniet in Béthlehem, ámbulans super aquas redemptiónis Judæ : * Tunc salvus erit omnis homo : quia ecce véniet. ℣. Et præparábitur in misericórdia sólium ejus, et sedébit super illud in veritáte. Tunc.

Lectio viij.

Quid est ergo dícere, Beátus qui non fúerit scandalizátus in me; nisi apérta voce abjectiónem mortis suæ, humilitatémque signáre? Ac si paténter dicat : Mira quidem fácio, sed abjécta pérpeti non dedígnor. Quia ergo moriéndo te súbsequor, cavéndum valde est homínibus, ne in me mortem despíciant, qui signa venerántur.

℟. Festína, ne tardáveris, Dómine : * Et líbera pópulum tuum. ℣. Veni, Dómine, et noli tardáre, reláxa facínora plebi tuæ. Et.

Lectio ix.

Sed dimíssis Joánnis discípulis, quid de eódem Joánne turbis dicat, audiámus : Quid existis in desértum vidére? Arúndinem vento agitátam? Quod vidélicet non asseréndo, sed negándo íntulit. Arúndinem quippe mox ut aura contígerit, in partem álteram flectit. Et quid per arúndinem, nisi carnális ánimus designátur? Qui mox ut favóre, vel detractióne tángitur, statim in partem quámlibet inclinátur.

℟. Ecce Dóminus véniet cum splendóre descéndens, et virtus ejus cum eo, * Visitáre pópulum suum in pace, et constitúere super eum vitam sempitérnam. ℣. Ecce Dóminus noster cum virtúte véniet. Visitáre. Glória Patri. Visitáre.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Ecce in núbibus cœli * Dóminus véniet cum potestáte magna, allelúia. Ps. Dóminus regnávit, cum reliquis. 15.

2. Urbs fortitúdinis * nostræ Sion, Salvátor ponétur in ea murus et antemurále : aperíte portas, quia nobíscum Deus, allelúia.

3. Ecce apparébit * Dóminus, et non mentiétur : si moram fécerit, expécta eum, quia véniet, et non tardábit, allelúia.

4. Montes et colles * cantábunt coram Deo laudem, et ómnia ligna silvárum plaudent mánibus : quóniam véniet Dominátor Dóminus in regnum ætérnum, allelúia, allelúia.

5. Ecce Dóminus noster * cum virtúte véniet, et illuminábit óculos servórum suórum, allelúia.

Capitulum. *Rom.* 15.

Fratres, Quæcúmque scripta sunt, ad nostram doctrínam scripta sunt : ut per patiéntiam, et consolatiónem Scripturárum, spem habeámus.

Hymnus.

En clara vox redárguit
Obscúra quæque, pérsonans :

Procul fugéntur sómnia :
Ab alto Jesus prómicat.
Mens jam resúrgat tórpida,
Non ámplius jacens humi :
Sidus refúlget jam novum,
Ut tollat omne nóxium.
En Agnus ad nos míttitur
Laxáre gratis débitum :
Omnes simul cum lácrymis
Precémur indulgéntiam.
Ut cum secúndo fúlserit,
Metúque mundum cínxerit,
Non pro reátu púniat,
Sed nos pius tunc prótegat.
Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Vox clamántis in desérto : Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Benedictus, Aña.

Joánnes autem * cum audísset in vínculis ópera Christi, mittens duos ex discípulis suis, ait illi : Tu es qui ventúrus es, an álium expectámus?

Oratio.

Excita, Dómine, corda nostra ad præparándas Unigéniti tui vias : ut per ejus advéntum purificátis tibi méntibus servíre mereámur. Qui tecum vivit.

Ad Tertiam, Aña.

Urbs fortitúdinis.

Capitulum. Fratres, Quæcúmque, ut 147.

℟. br. Veni ad liberándum nos, * Dómine Deus virtútum. Veni. ℣. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus. Dómine. Glória Patri. Veni. ℣. Timébunt gentes nomen tuum, Dómine. ℟. Et omnes reges terræ glóriam tuam.

Ad Sextam, Aña.

Ecce apparébit.

Capitulum. *Rom.* 15. c

Deus autem patiéntiæ, et solátii, det vobis idípsum sápere in altérutrum secúndum Jesum Christum : ut unánimes, uno ore honorificétis Deum, et Patrem Dómini nostri Jesu Christi.

℟. br. Osténde nobis, Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde. ℣. Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam. Glória Patri. Osténde. ℣. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui. ℟. Vísita nos in salutári tuo.

Ad Nonam, Aña.

Ecce Dóminus noster.

Capitulum. *Rom.* 15. c

Deus autem spei répleat vos omni gáudio et pace in credéndo : ut abundétis in spe, et in virtúte Spíritus sancti.

℟. br. Super te, Jerúsalem, * Oriétur Dóminus. Super. ℣. Et glória ejus in te vidébitur. Oriétur. Glória Patri. Super. ℣. Dómine Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Ad Vesperas, Añæ de Laud., Psalmi de Dñica. Capitul. et Hymnus, ut in j. Vesp. 144.

℣. Roráte, cœli, désuper, et nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnificat, Aña.

Tu es qui ventúrus es, * an álium expectámus? Dícite Joánni quæ vidístis : Ad lumen rédeunt cæci, mórtui resúrgunt, páuperes evangelizántur, allelúia.

Vesperas diei Vesperæ
t.
ERIA SECUNDA.
latutinum, Invitatorium,
nnus ut in Dñica præ-
. 133.
et Psalmi Feriæ ij. 40.
Isaia, Prophéta.
ectio j. *Cap.* 13.
Babylónis, quod vidit
ías, filius Amos. Super
caliginósum leváte si-
exaltáte vocem, leváte
, et ingrediántur portas
Ego mandávi sanctificá-
, et vocávi fortes meos
ea, exultántes in glória
ox multitúdinis in món-
quasi populórum fre-
m : vox sónitus regum,
congregatárum.
ipe verbum. 138.
Lectio ij.
us exercítuum præcépit
lítiæ belli, veniéntibus
procul, a summitáte
óminus, et vasa furóris
t dispérdat omnem ter-
luláte, quia prope est
mini : quasi vástitas a
véniet. Propter hoc
manus dissolvéntur, et
r hóminis contabéscet,
erétur. Torsiónes et do-
ébunt; quasi partúriens
t : unusquísque ad pró-
suum stupébit, fácies
tæ vultus eórum.
ntur cœli. 139.
Lectio iij.
dies Dómini véniet,
délis, et indignatiónis
et iræ furorísque, ad
am terram in solitúdi-
t peccatóres ejus con-
s de ea. Quóniam stellæ
cœli, et splendor eárum non expándent lumen suum : obtenebrátus est sol in ortu suo, et luna non splendébit in lúmine suo. Et visitábo super orbis mala, et contra ímpios iniquitátem eórum, et quiéscere fáciam supérbiam infidélium, et arrogántiam fórtium humiliábo.

℟. Aliéni. 139.

Ad Laudes, Añæ et Psalmi Feriæ ij. 49.

Capitulum. *Isaiæ* 2.

Venite, et ascendámus ad montem Dómini, et ad domum Dei Jacob, et docébit nos vias suas, et ambulábimus in sémitis ejus : quia de Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem.

Hymnus. En clara vox. 147.

℣. Vox clamántis in desérto : Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Benedictus, Aña.

De cœlo véniet * Dominátor Dóminus, et in manu ejus honor et impérium.

Deinde Preces. 51.

Oratio. Excita Dómine. 148.

Hodie Officium Defunct.

Ad Horas, Añæ de Laud. Dñicæ præc. Capit., ℟℟. br. et alia ut in Psalt., nisi quod in ℟. br. ad Primam loco ℣. Qui sedes, dicitur ℣. Qui ventúrus es in mundum.

Ad Vesperas, Añæ et Psalmi de Psalt. 111.

Capitulum. *Genes.* 49. *b*

Non auferétur sceptrum de Juda, et dux de fémore ejus, donec véniat qui mitténdus est, et ipse erit expectátio géntium.

Hymnus. Creátor. 144.

℣. Roráte, cœli, désuper, et nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnificat, Aña.

Ecce véniet Rex, * Dóminus terræ, et ipse áuferet jugum captivitátis nostræ.

Deinde Preces. 113.

FERIA TERTIA.

De Isaía, Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 14.

Prope est ut véniat tempus ejus, et dies ejus non elongabúntur. Miserébitur enim Dóminus Jacob, et éliget adhuc de Israel, et requiéscere eos fáciet super humum suam, adjungétur ádvena ad eos, et adhærébit dómui Jacob. Et tenébunt eos pópuli: et addúcent eos in locum suum: et possidébit eos domus Israel super terram Dómini in servos et ancíllas: et erunt capiéntes eos qui se céperant, et subjícient exactóres suos.

℟. Montes Israel. 140.

Lectio ij.

Et erit in die illa: cum réquiem déderit tibi Deus a labóre tuo, et a concussióne tua, et a servitúte dura, qua ante servísti: sumes parábolam istam contra regem Babylónis, et dices: Quómodo cessávit exáctor, quiévit tribútum? Contrívit Dóminus báculum impiórum, virgam dominántium, cædéntem pópulos in indignatióne, plaga insanábili, subjiciéntem in furóre gentes, persequéntem crudéliter.

℟. Erúmpant. 140.

Lectio iij.

Quómodo cecidísti de cœlo, lúcifer, qui mane óriebáris? corruísti in terram, qui vulnerábas gentes? Qui dicébas in corde tuo: In cœlum conscéndam, super astra Dei exaltábo sólium meum, sedébo in monte testaménti, in latéribus Aquilónis. Ascéndam super altitúdinem núbium, símilis ero Altíssimo. Verúmtamen ad inférnum detrahéris in profúndum laci.

℟. Ecce ab Austro. 140.

Ad Benedictus, Aña.

Super te, * Jerúsalem, oriétur Dóminus, et glória ejus in te vidébitur.

Deinde Preces. 51.

Ad Magnificat, Aña.

Vox clamántis * in desérto: Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas Dei nostri.

Deinde Preces. 113.

FERIA QUARTA.

De Isaía, Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 16.

Emitte Agnum, Dómine, Dominatórem terræ, de petra desérti ad montem fíliæ Sion. Et erit: Sicut avis fúgiens, et pulli de nido avolántes, sic erunt fíliæ Moab in transcénsu Arnon. Ini consílium, coge concílium: pone quasi noctem umbram tuam in merídie: abscónde fugiéntes et vagos, ne prodas. Habitábunt apud te prófugi mei: Moab esto latíbulum eórum a fácie vastatóris.

℟. Rex noster. 141.

Lectio ij.

Finitus est enim pulvis, consummátus est miser, defécit qui conculcábat terram. Et

præparábitur in misericórdia sólium, et sedébit super illud in veritáte in tabernáculo David, júdicans et quærens judícium, et velóciter reddens quod justum est. Audívimus supérbiam Moab, supérbus est valde: supérbia ejus et arrogántia ejus, et indignátio ejus plus quam fortitúdo ejus.

℟. Ante multum. 141.

Lectio iij.

Idcirco ululábit Moab ad Moab, univérsus ululábit: his, qui lætántur super muros cocti láteris, loquímini plagas suas. Quóniam suburbána Hésebon desérta sunt, et víneam Sábama dómini géntium excidérunt: flagélla ejus usque ad Jaser pervenérunt: errravérunt in desérto, propágines ejus relíctæ sunt, transiérunt mare.

℟. Ecce Dóminus. 141.

Ad Benedictus, Aña.

Ecce ego mitto * Angelum meum, qui præparábit viam meam ante fáciem tuam.

Deinde Preces. 51.

Ad Magnificat, Aña.

Sion, renovâberis, * et vidébis justum tuum, qui ventúrus est in te.

Deinde Preces. 113.

FERIA QUINTA.

De Isaía, Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 19.

Onus Ægypti. Ecce Dóminus ascéndet super nubem levem, et ingrediétur Ægyptum, et commovebúntur simulácra Ægypti a fácie ejus, et cor Ægypti tabéscet in médio ejus. Et concúrrere fáciam Ægyptios advérsus Ægyptios: et pugnábit vir contra fratrem suum, et vir contra amícum suum, cívitas advérsus civitátem, regnum advérsus regnum.

℟. Jerúsalem. 145.

Lectio ij.

Et dirumpétur spíritus Ægypti in viscéribus ejus, et consílium ejus præcipitábo: et interrogábunt simulácra sua, et divínos suos, et pythónes, et aríolos. Et tradam Ægyptum in manu dominórum crudélium, et rex fortis dominábitur eórum, ait Dóminus Deus exercítuum. Et aréscet aqua de mari, et flúvius desolábitur, atque siccábitur. Et defícient flúmina: attenuabúntur, et siccabúntur rivi ággerum.

℟. Ecce Dóminus. 145.

Lectio iij.

Stulti príncipes Táneos, sapiéntes consiliárii Pharaónis dedérunt consílium insípiens. Quómodo dicétis Pharaóni: Fílius sapiéntium ego, fílius regum antiquórum? Ubi nunc sunt sapiéntes tui? annúntient tibi, et índicent quid cogitáverit Dóminus exercítuum super Ægyptum. Stulti facti sunt príncipes Táneos, emarcuérunt príncipes Mémpheos, decepérunt Ægyptum, ángulum populórum ejus.

℟. Cívitas. 145.

Ad Benedictus, Aña.

Tu es qui ventúrus es, * Dómine, quem expectámus, ut salvum fácias pópulum tuum.

Deinde Preces. 51.

Ad Magnificat, Aña.

Qui post me véniet, * ante me factus est: cujus non sum dignus calceaménta sólvere.

Deinde Preces. 113.

FERIA SEXTA.

De Isaía, Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 24.

Ecce Dóminus dissipábit terram, et nudábit eam, et afflíget fáciem ejus, et dispérget habitatóres ejus. Et erit sicut pópulus, sic sacérdos: et sicut servus, sic dóminus ejus: sicut ancilla, sic dómina ejus: sicut emens, sic ille qui vendit: sicut fœnerátor, sic is qui mútuum áccipit: sicut qui répetit, sic qui debet. Dissipatióne dissipábitur terra, et direptióne prædábitur. Dóminus enim locútus est verbum hoc.

℟. Ecce véniet. 146.

Lectio ij.

Luxit, et deflúxit terra, et infirmáta est: défluxit orbis, infirmáta est altitúdo pópuli terræ. Et terra in/fécta est ab habitatóribus suis: quia transgréssi sunt leges, mutavérunt jus, dissipavérunt fœdus sempitérnum. Propter hoc maledíctio vorábit terram, et peccábunt habitatóres ejus: ideóque insánient cultóres ejus, et relinquéntur hómines pauci.

℟. Sicut mater. 146.

Lectio iij.

Luxit vindémia, infirmáta est vitis, ingemuérunt omnes qui lætabántur corde. Cessávit gáudium tympanórum, quiévit sónitus lætántium, conticuit dulcédo citharæ. Cum cántico non bibent vinum: amára erit pótio bibéntibus illam. Attríta est cívitas vanitátis, clausa est omnis domus, nullo introeúnte. Clamor erit super vino in platéis: desérta est omnis lætitia, translátum est gáudium terræ. Relícta est in urbe solitúdo, et calámitas ópprimet portas. Quia hæc erunt in médio terræ, in médio populórum: quómodo si paucæ olivæ, quæ remansérunt, excutiántur ex ólea; et racémi, cum fúerit finíta vindémia. Illi levábunt vocem suam, atque laudábunt: cum glorificátus fúerit Dóminus, hinnient de mari. Propter hoc in doctrínis glorificáte Dóminum, in ínsulis maris nomen Dómini Dei Israel. A fínibus terræ laudes audívimus, glóriam justi.

℟. Jerúsalem. 146.

Ad Benedictus, Aña.

Dícite: * Pusillánimes confortámini: ecce Dóminus Deus noster véniet.

Deinde Preces. 51.

Ad Magnificat, Aña.

Cantáte Dómino * cánticum novum: laus ejus ab extrémis terræ.

Deinde Preces. 113.

SABBATO.

De Isaía, Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 25.

Domine Deus meus es tu, exaltábo te, et confitébor nómini tuo: quóniam fecisti mirabília, cogitatiónes antíquas fidéles, amen. Quia posuísti civitátem in túmulum, urbem fortem in ruínam, domum alienórum: ut non sit cívitas, et in sempitérnum non ædificétur. Super hoc laudábit te pópulus fortis, cívitas géntium robustárum timébit te. Quia factus es fortitúdo páuperi, fortitúdo egéno in tribulatióne sua: spes a túrbine, umbráculum ab æstu.

℟. Egrediétur. 147.

Lectio ij.

SPIRITUS enim robustórum quasi turbo impéllens parietem. Sicut æstus in siti, tumúltum alienórum humiliábis : et quasi calóre sub nube torrénte, propáginem fórtium marcéscere fácies. Et fáciet Dóminus exercítuum ómnibus pópulis in monte hoc convívium pínguium, convívium vindémiæ, pínguium medullatórum, vindémiæ defæcátæ. Et præcipitábit in monte isto fáciem vínculi colligáti super omnes pópulos, et telam quam ordítus est super omnes natiónes.

℟. Festína. 147.

Lectio iij.

PRÆCIPITABIT mortem in sempitérnum : et áuferet Dóminus Deus lácrymam ab omni fácie, et oppróbrium pópuli sui áuferet de univérsa terra : quia Dóminus locútus est. Et dicet in die illa : Ecce Deus noster iste, expectávimus eum, et salvábit nos : iste Dóminus, sustinúimus eum, exultábimus, et lætábimur in salutári ejus. Quia requiéscet manus Dómini in monte isto : et triturábitur Moab sub eo, sícuti terúntur páleæ in plaustro. Et exténdet manus suas sub eo, sicut exténdit natans ad natándum : et humiliábit glóriam ejus cum allisióne mánuum ejus. Et muniménta sublímium murórum tuórum cóncident, et humiliabúntur, et detrahéntur in terram usque ad púlverem.

℟. Ecce Dóminus. 147.

Ad Benedictus, Aña.

Levábit Dóminus signum * in natiónibus, et congregábit dispérsos Israel.

Deinde Preces. 113.

Ad Vesp. Capit. *Philip.* 4.

FRATRES, Gaudéte in Dómino semper : íterum dico, gaudéte. Modéstia vestra nota sit ómnibus homínibus : Dóminus enim prope est.

Hymnus.

CREATOR alme síderum,
Ætérna lux credéntium,
Jesu, Redémptor ómnium,
Inténde votis súpplicum.
Qui dæmonis ne fráudibus
Períret orbis, ímpetu
Amóris actus, lánguidi
Mundi medéla factus es.
Commúne qui mundi nefas
Ut expiáres ad Crucem,
E Vírginis sacrário
Intácta prodis víctima.
Cujus potéstas glóriæ,
Noménque cum primum sonat,
Et Cœlites, et ínferi
Treménte curvántur genu.
Te deprecámur últimæ
Magnum diéi Júdicem ;
Armis supérnæ grátiæ
Defénde nos ab hóstibus.
Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Roráte, cœli, désuper, et nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnificat, Aña.

Ante me * non est formátus Deus, et post me non erit : quia mihi curvábitur omne genu, et confitébitur omnis lingua.

Oratio.

AUREM tuam, quæsumus Dómine, précibus nostris ac-

cómmoda : et mentis nostræ ténebras grátia tuæ visitatiónis illústra. Qui vivis et regnas.

DOM. III. ADVENTUS.

Ad Matutinum, Invitatorium

Prope est jam Dóminus : * Veníte, adorémus.

Et dicitur quotidie usque ad Vigil. Nativ. Domini exclusive.

Ps. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

Verbum supérnum pródiens
E Patris ætérni sinu,
Qui natus orbi súbvenis,
Labénte cursu témporis.

Illúmina nunc péctora,
Tuóque amóre cóncrema;
Ut cor cadúca déserens,
Cœli volúptas ímpleat.

Ut, cum tribúnal Júdicis
Damnábit igni nóxios,
Et vox amíca débitum
Vocábit ad cœlum pios,

Non esca flammárum nigros
Volvámur inter túrbines,
Vultu Dei sed cómpotes
Cœli fruámur gáudiis.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter,
Sæclum per omne glória. Amen.

In primo Nocturno.

De Isaía, Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 26.

In die illa cantábitur cánticum istud in terra Juda : Urbs fortitúdinis nostræ Sion Salvátor, ponétur in ea murus et antemurále. Aperíte portas, et ingrediátur gens justa, custódiens veritátem. Vetus error ábiit : servábis pacem ; pacem, quia in te sperávimus. Sperástis in Dómino in sæculis ætérnis, in Dómino Deo forti in perpétuum. Quia incurvábit habitántes in excélso, civitátem sublímem humiliábit. Humiliábit eam usque ad terram, détrahet eam usque ad púlverem. Conculcábit eam pes, pedes páuperis, gressus egenórum.

℟. Ecce apparébit Dóminus super nubem cándidam, * Et cum eo Sanctórum míllia : et habébit in vestiménto, et in fémore suo scriptum : Rex regum, et Dóminus dominántium. ℣. Apparébit in finem, et non mentiétur, si moram fécerit, expécta eum, quia véniens véniet. Et.

Lectio ij.

Semita justi recta est, rectus callis justi ad ambulándum. Et in sémita judiciórum tuórum, Dómine, sustinúimus te : nomen tuum, et memoriále tuum in desidério ánimæ. Anima mea desiderávit te in nocte, sed et spíritu meo in præcórdiis meis de mane vigilábo ad te. Cum féceris judícia tua in terra, justítiam discent habitatóres orbis. Misereámur ímpio, et non discet justítiam : in terra sanctórum iníqua gessit, et non vidébit glóriam Dómini.

℟. Béthlehem, civitas Dei summi, ex te éxiet Dominátor Israel, et egréssus ejus sicut a princípio diérum æternitátis, et magnificábitur in médio univérsæ terræ : * Et pax erit in terra nostra, dum vénerit. ℣. Loquétur pacem in géntibus, et potéstas ejus a mari usque ad mare. Et.

Lectio iij.

Domine, exaltétur manus tua, et non vídeant : vídeant, et confundántur zelántes po-

puli: et ignis hostes tuos dévoret. Dómine, dabis pacem nobis: ómnia enim ópera nostra operátus es nobis. Dómine Deus noster, possedérunt nos dómini, absque te, tantum in te recordémur nóminis tui. Moriéntes non vivant, gigántes non resúrgant: propterea visitásti et contrivísti eos, et perdidísti omnem memóriam eórum.

℟. Qui ventúrus est, véniet, et non tardábit: et jam non erit timor in fínibus nostris: * Quóniam ipse est Salvátor noster. ℣. Depónet omnes iniquitátes nostras: et projíciet in profúndum maris ómnia peccáta nostra. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Leónis, Papæ.

Lectio iv.

Serm. 2. de jejunio decimi mensis, et collectis.

Quod témporis rátio, et devotiónis nostræ ádmonet consuetúdo, pastorali vobis, dilectíssimi, sollicitúdine prædicámus, décimi mensis celebrándum esse jejúnium, quo pro consummáta perceptióne ómnium frúctuum, digníssime largitóri eórum Deo continéntiæ libámen offértur. Quid enim potest efficácius esse jejúnio? cujus observántia appropinquámus Deo, et resisténtes diábolo, vítia blanda superámus.

℟. Ægypte, noli flere, quia Dominátor tuus véniet tibi, ante cujus conspéctum movebúntur abyssi, * Liberáre pópulum suum de manu poténtiæ. ℣. Ecce véniet Dóminus exercítuum, Deus tuus cum potestáte magna. Liberáre.

Lectio v.

Semper enim virtúti cibus jejúnium fuit. De abstinéntia dénique pródeunt castæ cogitatiónes, rationábiles voluntátes, salubrióra consília: et per voluntárias afflictiónes caro concupiscéntiis móritur, virtútibus spíritus innovátur. Sed quia non solo jejúnio animárum nostrárum salus acquíritur: jejúnium nostrum misericórdiis páuperum suppleámus. Impendámus virtúti, quod subtráhimus voluptáti. Fiat reféctio páuperis, abstinéntia jejunántis.

℟. Prope est ut véniat tempus ejus, et dies ejus non elongabúntur: * Miserébitur Dóminus Jacob, et Israel salvábitur. ℣. Revértere, virgo Israel, revértere ad civitátes tuas. Miserébitur.

Lectio vj.

Studeamus viduárum defensióni, pupillórum utilitáti, lugéntium consolatióni, dissidéntium paci. Suscipiátur peregrínus, adjuvétur oppréssus, vestiátur nudus, foveátur ægrótus: ut quicúmque nostrum de justis labóribus auctóri bonórum ómnium Deo sacrifícium hujus pietátis obtúlerit, ab eódem regni cœléstis præmium percípere mereátur. Quarta ígitur et sexta Féria jejunémus: Sábbato autem apud beátum Petrum Apóstolum páriter vigilémus: cujus suffragántibus méritis, quæ póscimus, impetráre possímus, per Dóminum nostrum Jesum Christum, qui cum Patre et sancto Spíritu

vivit et regnat in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Descéndet Dóminus sicut plúvia in vellus : * Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis. ℣. Et adorábunt eum omnes reges, omnes gentes sérvient ei. Oriétur. Glória Patri. Oriétur.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* 1. *c*

In illo témpore : Misérunt Judæi ab Jerosólymis sacerdótes et levítas ad Joánnem, ut interrogárent eum : Tu quis es ? Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii, Papæ.

Hom. 7. in Evangelia.

Ex hujus nobis lectiónis verbis, fratres charíssimi, Joánnis humílitas commendátur : qui cum tantæ virtútis esset, ut Christus credi potuísset, elégit sólide subsístere in se, ne humána opinióne raperétur inániter super se. Nam conféssus est, et non negávit : et conféssus est, Quia non sum ego Christus. Sed qui dixit, Non sum ; negávit plane quod non erat, sed non negávit quod erat : ut veritátem loquens, ejus membrum fíeret, cujus sibi nomen falláciter non usurpáret. Cum ergo non vult appétere nomen Christi, factus est membrum Christi : quia dum infirmitátem suam stúduit humíliter agnóscere, illíus celsitúdinem méruit veráciter obtinére.

℟. Veni, Dómine, et noli tardáre : reláxa facínora plebi tuæ : * Et révoca dispérsos in terram suam. ℣. Excita Dómine, poténtiam tuam, et veni, ut salvos fácias nos. Et révoca.

Lectio viij.

Sed cum ex lectióne ália, Redemptóris nostri senténtia ad mentem redúcitur, ex hujus lectiónis verbis nobis quæstio valde impléxa generátur. Alio quippe in loco inquisítus a discípulis Dóminus de Elíæ advéntu, respóndit : Elías jam venit, et non cognovérunt eum sed fecérunt in eum quæcúmque voluérunt : et, si vultis scire, Joánnes ipse est Elías. Requisítus autem Joánnes dicit : Non sum Elías. Quid est hoc, fratres charíssimi, quia quod Véritas affírmat, hoc Prophéta veritátis negat? Valde namque inter se divérsa sunt, Ipse est : et, Non sum. Quómodo ergo Prophéta veritátis est, si ejúsdem veritátis sermónibus concors non est ?

℟. Ecce radix Jesse descéndet in salútem populórum, ipsum gentes deprecabúntur : * Et erit nomen ejus gloriósum. ℣. Dabit ei Dóminus Deus sedem David patris ejus, et regnábit in domo Jacob in ætérnum. Et erit.

Lectio ix.

Sed si subtíliter véritas ipsa requirátur, hoc quod inter se contrárium sonat, quómodo contrárium non sit, invenítur. Ad Zacharíam namque de Joánne Angelus dicit : Ipse præcédet ante illum in spíritu et in virtúte Elíæ. Qui idcirco ventúrus in spíritu et in virtúte Elíæ dícitur, quia sicut

Elías secúndum Dómini advéntum prævéniet, ita Joánnes prævénit primum. Sicut ille præcúrsor ventúrus est Júdicis, ita iste præcúrsor factus est Redemptóris. Joánnes ígitur in spíritu Elías erat, in persóna Elías non erat. Quod ergo Dóminus fatétur de spíritu, hoc Joánnes dénegat de persóna. ℟. Docébit nos Dóminus vias suas, et ambulábimus in sémitis ejus:* Quia de Sion exíbit lex et verbum Dómini de Jerúsalem. ℣. Veníte, ascendámus ad montem Dómini, et ad domum Dei Jacob. Quia. Glória Patri. Quia.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Véniet Dóminus, * et non tardábit, et illuminábit abscóndita tenebrárum, et manifestábit se ad omnes gentes, allelúia. Ps. Dóminus regnávit, cum reliq. 15.

2. Jerúsalem, gaude * gáudio magno, quia véniet tibi Salvátor, allelúia.

3. Dabo in Sion * salútem, et in Jerúsalem glóriam meam, allelúia.

4. Montes et omnes colles * humiliabúntur: et erunt prava in dirécta, et áspera in vias planas: veni, Dómine, et noli tardáre, allelúia.

5. Juste et pie * vivámus, expectántes beátam spem, et advéntum Dómini.

Capitulum. *Philip. 4.*

Fratres, Gaudéte in Dómino semper: íterum dico, gaudéte. Modéstia vestra nota sit ómnibus homínibus: Dóminus enim prope est.

Hymnus.

En clara vox redárguit
Obscúra quæque pérsonans:
Procul fugéntur sómnia,
Ab alto Jesus prómicat.

Mens jam resúrgat tórpida,
Non ámplius jacens humi,
Sidus refúlget jam novum,
Ut tollat omne nóxium.

En Agnus ad nos míttitur
Laxáre gratis débitum:
Omnes simul cum lácrymis
Precémur indulgéntiam.

Ut cum secúndo fúlserit,
Metúque mundum cínxerit,
Non pro reátu púniat,
Sed nos pius tunc prótegat.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Benedictus, Aña.

Super sólium * David, et super regnum ejus sedébit in ætérnum, allelúia.

Oratio.

Aurem tuam, quæsumus Dómine, précibus nostris accómmoda: et mentis nostræ ténebras grátia tuæ visitatiónis illústra. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Ad Tertiam, Aña.

Jerúsalem, gaude.

Capit. Fratres, Gaudéte, ut supra.

℟. br. Veni ad liberándum nos, * Dómine Deus virtútum. Veni. ℣. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus. Dómine. Glória Patri. Veni. ℣. Timébunt gen-

tes nomen tuum, Dómine. ℟. Et omnes reges terræ glóriam tuam.

Ad Sextam, Aña.

Dabo in Sion.

Capitulum. *Philip. 4. b*

Nihil sollíciti sitis : sed in omni oratióne, et obsecratióne, cum gratiárum actióne, petitiónes vestræ innotéscant apud Deum.

℟. br. Osténde nobis, Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde. ℣. Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam. Glória Patri. Osténde. ℣. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui. ℟. Vísita nos in salutári tuo.

Ad Nonam, Aña.

Juste et pie.

Capitulum *Philip. 4. b*

Et pax Dei, quæ exúperat omnem sensum, custódiat corda vestra, et intelligéntias vestras, in Christo Jesu Dómino nostro.

℟. br. Super te, Jerúsalem, * Oriétur Dóminus. Super. ℣. Et glória ejus in te vidébitur. Oriétur. Glória Patri. Super. ℣. Dómine Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Ad Vesp. Añæ de Laud. Ps. de Dñica. Capit. et Hymnus ut in j. Vesp. 153.

℣. Roráte, cœli, désuper, et nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnificat, Aña.

Beáta es, María, * quæ credidísti Dómino : perficiéntur in te, quæ dicta sunt tibi a Dómino, allelúia.

Post Vesp. diei dicuntur Vesperæ Defunct.

Aña. Beáta es, prætermittitur, si hodie ejus loco ponenda sit una ex Añis majoribus, ut infra ; quibus semper cedunt Añæ propriæ aliis diebus ad Magnificat assignatæ.

Sequentes Añæ majóres ad Magnificat, inchoantur die xvij. Decembr., et singulæ ante et post Magnificat, integræ sicut in Duplicibus dicuntur per ordinem, usque ad diem ante Vigil. Nativ. Si vero Festum fuerit, dicuntur post Orationem Festi, pro com. Adventus.

Die 17. Dec. Aña. O sapiéntia, quæ ex ore Altíssimi prodiísti, attíngens a fine usque ad finem, fórtiter suavitérque dispónens ómnia : veni ad docéndum nos viam prudéntiæ.

18. Aña. O Adónai, et Dux domus Israel, qui Moysi in igne flammæ rubi apparuísti, et ei in Sina legem dedísti : veni ad rediméndum nos in bráchio exténto.

19. Aña. O radix Jesse, qui stas in signum populórum, super quem continébunt reges os suum, quem gentes deprecabúntur : veni ad liberándum nos, jam noli tardáre.

20. Aña. O clavis David, et sceptrum domus Israel : qui áperis, et nemo claudit; claudis, et nemo áperit ; veni, et educ vinctum de domo cárceris, sedéntem in ténebris, et umbra mortis.

21. Aña. O óriens, splendor lucis ætérnæ, et sol justítiæ : veni et illúmina sedéntes in ténebris, et umbra mortis.

22. Aña. O Rex géntium et desiderátus eárum, lapísque anguláris, qui facis útraque unum: veni, et salva hóminem, quem de limo formásti.

23. Aña. O Emmánuel, Rex et légifer noster, expectátio géntium, et Salvátor eárum: veni ad salvándum nos, Dómine Deus noster.

Sequentes Añæ ad Laud. et per Horas dicuntur in sex Feriis ante Vigiliam Nativit., incipiendo die xvij. Dec. ab Añis, quæ Feriæ illius diei assignantur. Similiter et aliæ dicuntur in propriis Feriis.

Quod si dies xvij. fuerit Dominica, Añæ inchoantur sequenti Feria ij. quæ erit dies xviij. Quæ autem dicendæ essent die, in quo occurrit Festum S. Thomæ, dicuntur in Sabbato cum Psalmis Sabbati, quarta Aña prætermissa, cujus loco dicitur Aña. Expectétur, ut 160. nisi Vigilia Nativitatis venerit in Dñica: tunc enim in Sabbato dicuntur Añæ de Laud. Dñicæ, quarta prætermissa, cujus loco dicitur Aña. Expectétur. Aña ad Benedictus et Oratio dicitur ut in Sabbato Quatuor Temp. ponitur. Añæ vero de Laud., quæ occurrunt in die S. Thomæ, eo anno prætermittuntur: et in Dñica tunc dicuntur Añæ de Vigilia, ut dicitur in Rubrica de Vigilia. Similiter omittitur Aña. Expectétur, quando illud Festum in Sabbato venerit.

FERIA SECUNDA.

Ad Laudes, et per Horas, Añæ.

1. Ecce véniet * Dóminus princeps regum terræ: beáti, qui paráti sunt occúrrere illi. Psalmi ejusdem Feriæ, 49.

2. Cum vénerit * Fílius hóminis, putas invéniet fidem super terram?

3. Ecce jam venit * plenitúdo témporis, in quo misit Deus Fílium suum in terras.

4. Hauriétis aquas * in gáudio de fóntibus Salvatóris.

5. Egrediétur * Dóminus de loco sancto suo: véniet ut salvet pópulum suum.

FERIA TERTIA.

Ad Laudes, et per Horas, Añæ.

1. Roráte, cœli, désuper, * et nubes pluant justum: aperiátur terra, et gérminet Salvatórem. Psalmi ejusdem Feriæ, 60.

2. Emítte Agnum, Dómine, * Dominatórem terræ, de petra desérti, ad montem filiæ Sion.

3. Ut cognoscámus, Dómine, * in terra viam tuam, in ómnibus géntibus salutáre tuum.

4. Da mercédem, Dómine, * sustinéntibus te, ut Prophétæ tui fidéles inveniántur.

5. Lex per Moysen data est, * grátia et véritas per Jesum Christum facta est.

FERIA QUARTA.

Ad Laudes, et per Horas, Añæ.

1. Prophétæ prædicavérunt, * nasci Salvatórem de Vírgine María. Ps. ejusdem Feriæ, 69.

2. Spíritus * Dómini super me, evangelizáre paupéribus misit me.

3. Propter Sion * non tacébo, donec egrediátur ut splendor justus ejus.

4. Ecce véniet Dóminus, * ut

sédeat cum princípibus, et sólium glóriæ téneat.

5. Annuntiáte * pópulis, et dícite : Ecce Deus Salvátor noster véniet.

FERIA QUINTA.

Ad Laudes, et per Horas, Añæ.

1. De Sion * véniet Dóminus omnípotens, ut salvum fáciat pópulum suum. Psalmi ejusdem Feriæ. 82.

2. Convértere, Dómine, * aliquántulum, et ne tardes veníre ad servos tuos.

3. De Sion * véniet, qui regnatúrus est Dóminus. Emmánuel magnum nomen ejus.

4. Ecce Deus meus, * et honorábo eum : Deus patris mei, et exaltábo eum.

5. Dóminus * légifer noster, Dóminus Rex noster, ipse véniet, et salvábit nos.

FERIA SEXTA.

Ad Laudes, et per Horas, Añæ.

1. Constántes estóte, * vidébitis auxílium Dómini super vos. Psalmi ejusdem Feriæ. 92.

2. Ad te, Dómine, * levávi ánimam meam : veni, et éripe me, Dómine, ad te confúgi.

3. Veni, Dómine, * et noli tardáre : reláxa facínora plebi tuæ Israel.

4. Deus a Líbano véniet, * et splendor ejus sicut lumen erit.

5. Ego autem * ad Dóminum aspíciam, et expectábo Deum salvatórem meum.

SABBATO.

Añæ secundum superiorem Rubricam. 159.

Ad Canticum vero, Aña. Expectétur * sicut plúvia elóquium meum : et descéndet super nos sicut ros Deus noster. Psalmi ut in Laud. Sabbati. 105.

In Festo S. Thomæ pro commem. Adv., ad Benedictus, Aña. Nolíte timére : quinta enim die véniet ad vos Dóminus noster.

Si vero contingat Festum S. Thomæ transferri in ij. Feriam, Aña prædicta dicitur ad Benedictus in Dñica, loco Añæ Ave, María.

Ultimo die ante Vigiliam Nativitatis, ad Benedictus, Aña. Ecce compléta sunt * ómnia, quæ dicta sunt per Angelum de Vírgine María.

Quibus Añis cedunt aliæ Añæ in propriis locis ad Benedictus assignatæ.

FERIA SECUNDA.

Ad Matutinum, Invitatorium et Hymnus, ut in Dñica præcedenti. 154.

Añæ et Psalmi Feriæ secundæ. 40.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 28.

Væ corónæ supérbiæ, ébriis Ephraim, et flori decidénti, glóriæ exultatiónis ejus, qui erant in vértice vallis pinguíssimæ, errántes a vino. Ecce válidus et fortis Dóminus sicut ímpetus grándinis, turbo confríngens, sicut ímpetus aquárum multárum inundántium, et emissárum super terram spatiósam. Pédibus conculcábitur coróna supérbiæ ebriórum Ephraim.

℟. Ecce apparébit, ut in j. Nocturno Dñicæ præcedentis. 154.

Lectio ij.

Et erit flos décidens glóriæ exultatiónis ejus, qui est

verticem vallis pínguium,
temporáneum ante matu-
em autúmni : quod cum
erit videns, statim ut
tenúerit, devorábit illud.
e illa erit Dóminus exercí-
coróna glóriæ, et sertum
atiónis resíduo pópuli sui :
íritus judícii sedénti super
ium, et fortitúdo rever-
bus de bello ad portam.
m hi quoque præ vino
érunt, et præ ebrietáte er-
unt : sacérdos et Prophéta
érunt præ ebrietáte, absór-
nt a vino.
éthlehem. 154.

Lectio iij.

RCO hæc dicit Dóminus
eus : Ecce ego mittam in
laméntis Sion lápidem, lá-
m probátum, angulárem,
iósum, in fundaménto fun-
m. Qui credíderit, non fe-
et. Et ponam in póndere ju-
um, et justítiam in men-
: et subvértet grando spem
dácii et protectiónem aquæ
dábunt. Et delébitur fœdus
rum cum morte, et pactum
rum cum inférno non stabit.
Qui ventúrus. 155.
d Laudes, Añæ de Psalte-
nisi dicendæ sint Añæ
ndum superiorem Rubri-
.158.

Capitulum. *Isaiæ* 2.

ENITE, et ascendámus ad
montem Dómini, et ad do-
n Dei Jacob; et docébit nos
suas, et ambulábimus in
itis ejus : quia de Sion exí-
lex, et verbum Dómini de
ísalem.
ymn. En clara vox. 157.
Vox clamántis in desérto :
Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Benedictus, Aña.

Egrediétur * virga de radíce Jesse, et replébitur omnis terra glória Dómini : et vidébit omnis caro salutáre Dei.

Deinde Preces. 51.

Oratio. Aurem tuam, ut supra. 157.

Hodie Officium Defunct.

Ad Horas Añæ de Laud. Dñicæ precedentis, aut ex propriis Laudibus.

Ad Vesperas, Añæ et Psalmi de Psalterio. 111.

Capitulum. *Genes*. 49. *b*

NON auferétur sceptrum de Juda, et dux de fémore ejus, donec véniat qui mitténdus est, et ipse erit expectátio géntium.

Hymn. Creátor alme. 153.

℣. Roráte, cœli, désuper, et nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnificat, Aña.

Beátam me dicent * omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus.

Nisi dicenda sit Aña O.

Deinde Preces. 113.

FERIA TERTIA.

De Isaía, Prophéta.

Lectio j. *Cap*. 30. *d*

EXPECTAT Dóminus ut misereátur vestri : et ídeo exaltábitur parcens vobis : quia Deus judícii Dóminus : beáti omnes qui expéctant eum. Pópulus enim Sion habitábit in Jerúsalem : plorans nequáquam plorábis, míserans miserébitur tui : ad vocem clamóris tui statim ut audíerit, respondébit

tibi. Et dabit vobis Dóminus panem arctum, et aquam brevem : et non fáciet avoláre a te ultra doctórem tuum : et erunt óculi tui vidéntes præceptórem tuum.

℟. Ægypte, noli flere, ut in ij. Noct. Dñicæ præc. 155.

Lectio ij.

Egredere, dices ei : Et dábitur plúvia sémini tuo, ubicúmque semináveris in terra : et panis frugum terræ erit ubérrimus, et pinguis. Pascétur in possessióne tua in die illo agnus spatióse : et tauri tui, et pulli asinórum, qui operántur terram, commístum migma cómedent sicut in área ventilátum est. Et erunt super omnem montem excélsum, et super omnem collem elevátum, rivi curréntium aquárum, in die interfectiónis multórum, cum ceciderint turres.

℟. Prope est. 155.

Lectio iij.

Et erit lux lunæ sicut lux solis, et lux solis erit septempliciter sicut lux septem diérum, in die qua alligáverit Dóminus vulnus pópuli sui, et percussúram plagæ ejus sanáverit. Ecce nomen Dómini venit de longínquo, ardens furor ejus, et gravis ad portándum : lábia ejus repléta sunt indignatióne, et lingua ejus quasi ignis dévorans. Spíritus ejus velut torrens inúndans usque ad médium colli, ad perdéndas gentes in níhilum, et frenum erróris, quod erat in maxíllis populórum.

℟. Descéndet. 156.

Ad Benedictus, Aña.

Tu Béthlehem, * terra Juda, non eris mínima : ex te enim éxiet Dux, qui regat pópulum meum Israel.

Deinde Preces. 51.

Ad Magnificat, Aña.

Eleváre, eleváre, * consúrge, Jerúsalem : solve víncula colli tui, captíva fília Sion.

Nisi dicenda sit Aña. O.

Deinde Preces. 113.

FERIA QUARTA

Quatuor Temporum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio j. *Cap.* 1. *c*

In illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David : et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii, Epíscopi.

Lib. 2. *in Lucam.*

Latent quidem divína mystéria, nec fácile, juxta prophéticum dictum, quisquam hóminum potest scire consílium Dei. Sed tamen ex cæteris factis, atque præcéptis Dómini Salvatóris póssumus intellígere et hoc propensióris fuisse consílii, quod ea potíssimum elécta est ut Dóminum páreret, quæ erat desponsáta viro. Cur autem non ántequam desponsarétur, impléta est? Fortásse ne dicerétur, quod concéperat ex adultério.

℟. Clama in fortitúdine, qui annúntias pacem in Jerúsalem : * Dic civitátibus Judæ, et habitatóribus Sion : Ecce Deus noster, quem expectabámus, ad-

véniet. ℣. Supra montem excélsum ascénde tu, qui evangelízas Sion, exálta in fortitúdine vocem tuam. Dic.

Lectio ij.

Et ingréssus ad eam Angelus. Disce vírginem móribus, disce vírginem verecúndia, disce oráculo, disce mystério. Trepidáre vírginum est, et ad omnes viri ingréssus pavére, omnes viri affátus veréri. Discant mulíeres propósitum pudóris imitári. Sola in penetrálibus, quam nemo virórum víderit, solus Angelus repérerit: sola sine cómite, sola sine teste, ne quo degénere depravarétur affátu, ab Angelo salutátur.

℟. Oriétur stella ex Jacob, et exúrget homo de Israel, et confrínget omnes duces alienigenárum, * Et erit omnis terra posséssio ejus. ℣. Adorábunt eum omnes reges terræ, omnes gentes sérvient ei. Et.

Lectio iij.

Tanti namque mandáti mystérium non hóminis fuit, sed Angeli ore proméndum. Hódie primum audítur: Spíritus sanctus supervéniet in te. Et audítur, et créditur. Dénique, Ecce, inquit, ancílla Dómini: contíngat mihi secúndum verbum tuum. Vide humilitátem, vide devotiónem. Ancíllam se dicit Dómini, quæ mater elígitur: nec repentíno exaltáta promísso est.

℟. Modo véniet Dominátor Dóminus: * Et nomen ejus Emmánuel vocábitur. ℣. Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis. Et. Glória Patri. Et.

Ad Benedictus, Aña.
Missus est Gábriel * Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph.

Deinde Preces. 51.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus: ut redemptiónis nostræ ventúra solémnitas, et præséntis nobis vitæ subsídia cónferat, et ætérnæ beatitúdinis præmia largiátur. Per Dóminum.

Et dicitur ad omnes Horas, præterquam in Vesp.

Ad Magnificat, Aña.
Ecce ancílla Dómini: * fiat mihi secúndum verbum tuum.

Nisi dicenda sit Aña. O.

Post Preces dicitur Oratio Dñicæ præc. Aurem. 153.

FERIA QUINTA.

De Isaía, Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 33.

Væ qui prædáris, nonne et ipse prædáberis? et qui spernis, nonne et ipse spernéris? cum consummáveris deprædatiónem, deprædáberis: cum fatigátus desíeris contémnere, contemnéris. Dómine, miserére nostri: te enim expectávimus: esto bráchium nostrum in mane, et salus nostra in témpore tribulatiónis.

℟. Egrediétur Dóminus et præliábitur contra gentes: * Et stabunt pedes ejus supra montes olivárum ad Oriéntem. ℣. Et elevábitur supra omnes colles, et fluent ad eum omnes gentes. Et.

Lectio ij.

A voce Angeli fugérunt pópuli, et ab exaltatióne tua dispérsæ sunt gentes. Et con-

gregabúntur spólia vestra sicut collígitur bruchus, velut cum fossæ plenæ fúerint de eo. Magnificátus est Dóminus, quóniam habitávit in excélso : implévit Sion judício et justítia. Et erit fides in tempóribus tuis : divítiæ salútis sapiéntia et sciéntia: timor Dómini ipse est thesáurus ejus.

℟. Præcúrsor pro nobis ingréditur Agnus sine mácula, * Secúndum órdinem Melchísedech Póntifex factus in ætérnum, et in sæculum sæculi. ℣. Ipse est Rex justítiæ, cujus generátio non habet finem. Secúndum.

Lectio iij.

CONTERRITI sunt in Sion peccatóres, possédit tremor hypócritas. Quis póterit habitáre de vobis cum igne devoránte? quis habitábit ex vobis cum ardóribus sempitérnis? Qui ámbulat in justítiis, et lóquitur veritátem, qui prójicit avarítiam ex calúmnia, et éxcutit manus suas ab omni múnere, qui obtúrat aures suas ne áudiat sánguinem, et claudit óculos suos ne vídeat malum. Iste in excélsis habitábit, muniménta saxórum sublímitas ejus : panis ei datus est, aquæ ejus fidéles sunt. Regem in decóre suo vidébunt óculi ejus, cernent terram de longe.

℟. Vidébunt gentes justum tuum, et cuncti reges ínclytum tuum : * Et vocábitur tibi nomen novum, quod os Dómini nominávit. ℣. Et eris coróna glóriæ in manu Dómini, et diadéma regni in manu Dei tui. Et. Glória Patri. Et.

Ad Benedictus Aña.

Vigiláte * ánimo, in próximo est Dóminus Deus noster.

Nisi occurrat Festum S. Thomæ, quia tunc, ea prætermissa, dicitur Aña. Nolíte timére. 160. quod etiam servatur in sequentibus diebus, quando illud Festum occurrit.

Deinde Preces. 51.

Ad Magnificat, Aña.

Lætámini * cum Jerúsalem, et exultáte in ea, omnes qui dilígitis eam in ætérnum.

Nisi dicenda sit Aña. O.

Deinde Preces. 113.

FERIA SEXTA

Quatuor Temporum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio j. *Cap.* 1. *d*

IN illo témpore : Exúrgens María ábiit in montána cum festinatióne in civitátem Juda : et intrávit in domum Zacharíæ, et salutávit Elísabeth. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii, Epíscopi.

Lib. 2. in Lucæ cap. 1. post init.

MORALE est ómnibus, ut qui fidem éxigunt, fidem ástruant. Et ídeo Angelus, cum abscóndita nuntiáret, ut fidem astrúeret, exémplo senióris fœminæ sterilísque concéptum Vírgini Maríæ nuntiávit : ut possíbile Deo omne, quod ei placúerit, asséreret. Ubi audívit hoc María, non quasi incrédula de oráculo, nec quasi incérta de núntio, nec quasi dúbitans de exémplo, sed quasi læta pro voto, religiósa pro offício, festína pro gáudio, in montána perréxit. Quo enim

jam Deo plena, nisi ad superióra cum festinatióne conténderet? Nescit tarda molímina sancti Spíritus grátia.

℟. Emitte Agnum, Dómine, Dominatórem terræ, * De petra desérti ad montem fíliæ Sion. ℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, et salutáre tuum da nobis. De.

Lectio ij.

DISCITE et vos, sanctæ mulíeres, sedulitátem, quam prægnántibus debeátis exhibére cognátis. Maríam, quæ ante sola in íntimis penetrálibus versabátur, non a público virginitátis pudor, non ab stúdio aspéritas móntium, non ab offício prolíxitas itíneris retardávit. In montána Virgo cum festinatióne, Virgo offícii memor, injúriæ ímmemor, afféctu urgénte, non sexu, relícta perréxit domo. Díscite, vírgines, non circumcursáre per aliénas ædes, non demorári in platéis, non áliquos in público miscére sermónes. María in domo sera, festína in público, mansit apud cognátam suam tribus ménsibus.

℟. Roráte, cœli, désuper, et nubes pluant justum : * Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem. ℣. Emítte Agnum, Dómine, Dominatórem terræ, de petra desérti ad montem fíliæ Sion. Aperiátur.

Lectio iij.

DIDICISTIS, vírgines, pudórem Maríæ; díscite humilitátem. Venit propínqua ad próximam, júnior ad senιórem : nec solum venit, sed étiam prior salutávit. Decet enim, ut quanto cástior virgo, tanto humílior sit. Nóverit deférre senióribus. Sit magístra humilitátis, in qua est proféssio castitátis. Est et causa pietátis, est étiam norma doctrínæ. Contuéndum est enim, quia supérior venit ad inferiórem, ut inférior adjuvétur : María ad Elísabeth, Christus ad Joánnem.

℟. Germinavérunt campi erémi germen odóris Israel, quia ecce Deus noster cum virtúte véniet; * Et splendor ejus cum eo. ℣. Ex Sion spécies decóris ejus : Deus noster maniféste véniet. Et. Glória Patri. Et.

Ad Benedictus, Aña.

Ex quo facta est * vox salutatiónis tuæ in áuribus meis, exultávit in gáudio infans in útero meo, allelúia.

Deinde Preces. 51.

Oratio.

EXCITA, quæsumus Dómine, poténtiam tuam, et veni : ut hi, qui in tua pietáte confídunt, ab omni cítius adversitáte liberéntur. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Et dicitur ad omnes Horas, præterquam in Vesp.

Ad Magnificat, Aña.

Hoc est testimónium, * quod perhíbuit Joánnes : Qui post me venit, ante me factus est.

Nisi dicenda sit Aña. O.

Post Preces dicitur Oratio Dñicæ præc. Aurem. 153.

SABBATO
Quatuor Temporum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio j. *Cap.* 3.

ANNO quintodécimo impérii Tibérii Cæsaris, procuránte

Póntio Piláto Judæam. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii, Papæ.

Homilia 20. in Evang.

REDEMPTORIS nostri Præcúrsor, quo témpore prædicatiónis offícium accéperit, memoráto Románæ reipúblicæ príncipe, et Judææ régibus, designátur. Quia enim illum prædicáre veniébat, qui et ex Judæa quosdam, et multos ex géntibus redemptúrus erat: per regem géntium et príncipes Judæórum prædicatiónis ejus témpora designántur. Quia autem gentílitas colligénda erat, et Judæa pro culpa perfídiæ dispergénda, ipsa quoque descríptio terréni principátus osténdit: quóniam et in Románа república unus præfuísse descríbitur, et in Judææ regno per quartam partem plúrimi principabántur.

℟. Egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet: * Et erit justítia cíngulum lumbórum ejus, et fides cinctórium renum ejus. ℣. Et requiéscet super eum spíritus Dómini: spíritus sapiéntiæ, et intelléctus: spíritus consílii, et fortitúdinis. Et.

Lectio ij.

VOCE étenim nostri Redemptóris dícitur: Omne regnum in seípsum divísum desolábitur. Liquet ergo, quod ad finem regni Judæa pervénerat, quæ tot régibus divísa subjacébat. Apte quoque non solum quibus régibus, sed étiam quibus sacerdótibus actum sit, demonstrátur: et quia illum Joánnes Baptísta prædicáret, qui simul Rex et sacérdos exísteret, Lucas Evangelísta prædicatiónis ejus témpora per regnum et sacerdótium designávit.

℟. Radix Jesse, qui exúrget judicáre gentes, in eum gentes sperábunt: * Et erit nomen ejus benedíctum in sæcula. ℣. Super ipsum continébunt reges os suum, ipsum gentes deprecabúntur. Et.

Lectio iij.

ET venit in omnem regiónem Jordánis, prædicans baptísmum pœniténtiæ in remissiónem peccatórum. Cunctis legéntibus liquet, quia Joánnes non solum baptísmum pœniténtiæ prædicávit, verum étiam quibúsdam dedit; sed tamen baptísmum suum in remissiónem peccatórum dare non pótuit. Remíssio étenim peccatórum in solo nobis baptísmo Christi tribúitur. Notándum ítaque, quod dícitur: Prædicans baptísmum pœniténtiæ in remissiónem peccatórum, quóniam baptísmum, quod peccáta sólveret, quia dare non póterat, prædicábat: ut sicut incarnátum Verbum Patris præcurrébat verbo prædicatiónis, ita baptísmum pœniténtiæ, quo peccáta solvúntur, præcúrreret suo baptísmate, quo peccáta solvi non possunt.

℟. Veni, Dómine, et noli tardáre; reláxa facínora plebi tuæ: * Et révoca dispérsos in terram suam. ℣. Excita, Dómine, poténtiam tuam, et veni, ut salvos fácias nos. Et. Glória Patri. Et.

Ad Benedictus, Aña.

Quómodo fiet istud, * Angele Dei, quóniam virum non co-

Audi, María Virgo :
ianctus supervéniet in
irtus Altíssimi obum-
ɔi.
cenda sit Aña. Nolíte
et nisi hæc fuerit dies
iliam Nativit. : quia
prætermissa, dicitur
e compléta. 160. Quod
vatur (si idem contin-
quentibus diebus.
Preces 51.
Oratio.
qui cónspicis, quia ex
a pravitáte affligimur :
propitius ; ut ex tua
e consolémur. Qui vi-
nas cum Deo Patre.
ur per omnes Horas.
speras, Capitulum.
1. *Cor.* 4.
, Sic nos exístimet
ut minístros Christi,
nsatóres mysteriórum
am quæritur inter dis-
s, ut fidélis quis in-

Hymnus.
alme síderum,
na lux credéntium,
démptor ómnium,
otis súpplicum.
onis ne fráudibus
rbis, ímpetu
ctus, lánguidi
edéla factus es.
e qui mundi nefas
es, ad Crucem
is sacrário
rodis víctima.
téstas glóriæ,
e cum primum sonat,
s, et ínferi
curvántur genu.
cámur últimæ
diéi Júdicem :
LIS.

Armis supérnæ grátiæ
Defénde nos ab hóstibus.
Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri, cum Filio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Roráte, cœli, désuper, et nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Aña ad Magnificat, una ex majoribus. O.

Oratio.

Excita, quæsumus Dómine, poténtiam tuam, et veni, et magna nobis virtúte succúrre: ut per auxílium grátiæ tuæ, quod nostra peccáta præpédiunt, indulgéntia tuæ propitiatiónis accéleret. Qui vivis.

DOM. IV. ADVENTUS.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Prope est jam Dóminus : * Veníte, adorémus. Ps. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

Verbum supérnum pródiens
E Patris ætérni sinu,
Qui natus orbi súbvenis,
Labénte cursu témporis.
Illúmina nunc péctora,
Tuóque amóre cóncrema ;
Ut cor cadúca déserens
Cœli volúptas ímpleat.
Ut, cum tribúnal Júdicis
Damnábit igni nóxios,
Et vox amíca débitum
Vocábit ad cœlum pios :
Non esca flammárum nigros
Volvámur inter túrbines,
Vultu Dei sed cómpotes
Cœli fruámur gáudiis.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

In primo Nocturno.

De Isaía, Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 35.

LÆTABITUR desérta et ínvia, et exultábit solitúdo, et florébit quasi lílium. Gérminans germinábit, et exultábit lætabúnda et laudans: glória Líbani data est ei: decor Carméli, et Saron, ipsi vidébunt glóriam Dómini, et decórem Dei nostri. Confortáte manus dissolútas, et génua debília roboráte. Dícite pusillánimis: Confortámini, et nolíte timére: ecce Deus vester ultiónem addúcet retributiónis: Deus ipse véniet, et salvábit vos. Tunc aperiéntur óculi cæcórum, et aures surdórum patébunt. Tunc sáliet sicut cervus claudus, et apérta erit lingua mutórum: quia scissæ sunt in desérto aquæ, et torréntes in solitúdine. Et quæ erat árida, erit in stagnum, et sítiens in fontes aquárum.

℟. Cánite tuba in Sion, vocáte gentes, annuntiáte pópulis, et dícite: * Ecce Deus Salvátor noster advéniet. ℣. Annuntiáte, et audítum fácite: loquímini et clamáte. Ecce.

Lectio ij.

IN cubílibus, in quibus prius dracónes habitábant, oriétur viror cálami et junci. Et erit ibi sémita et via, et via sancta vocábitur: non transíbit per eam pollútus, et hæc erit vobis dirécta via, ita ut stulti non errent per eam. Non erit ibi leo, et mala béstia non ascéndet per eam, nec inveniétur ibi: et ambulábunt qui liberáti fúerint. Et redémpti a Dómino converténtur, et vénient in Sion cum laude, et lætítia sempitérna super caput eórum: gáudium et lætítiam obtinébunt, et fúgiet dolor et gémitus.

℟. Non auferétur sceptrum de Juda, et dux de fémore ejus, donec véniat qui mitténdus est: * Et ipse erit expectátio géntium. ℣. Pulchrióres sunt óculi ejus vino, et dentes ejus lacte candidióres. Et.

Lectio iij. *Cap.* 41.

TACEANT ad me ínsulæ, et gentes mutent fortitúdinem: accédant, et tunc loquántur, simul ad judícium propinquémus. Quis suscitávit ab Oriénte justum, vocávit eum ut sequerétur se? dabit in conspéctu ejus gentes, et reges obtinébit: dabit quasi púlverem gládio ejus, sicut stípulam vento raptam árcui ejus. Persequétur eos, transíbit in pace, sémita in pédibus ejus non apparébit. Quis hæc operátus est, et fecit, vocans generatiónes ab exórdio? Ego Dóminus, primus et novíssimus ego sum.

℟. Me opórtet mínui, illum autem créscere: qui autem post me venit, ante me factus est: * Cujus non sum dignus corrígiam calceamentórum sólvere. ℣. Ego baptizávi vos aqua: ille autem baptizábit vos Spíritu sancto. Cujus. Glória Patri. Cujus.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Leónis, Papæ.

Lectio iv.

Serm. 1. de jejunio decimi mensis, et collectis.

SI fidéliter, dilectíssimi, atque sapiénter creatiónis nostræ intelligámus exórdium, inveniémus hóminem ídeo ad imá-

ginem Dei cónditum, ut imitátor sui esset Auctóris : et hanc esse naturálem nostri géneris dignitátem, si in nobis, quasi in quodam spéculo, divínæ benignitátis forma respléndeat. Ad quam quotídie nos útique réparat grátia Salvatóris, dum quod cécidit in Adam primo, erígitur in secúndo.

℟. Nascétur nobis párvulus, et vocábitur Deus, Fortis, * Ipse sedébit super thronum David patris sui, et imperábit : cujus potéstas super húmerum ejus. ℣. In ipso benedicéntur omnes tribus terræ, omnes gentes sérvient ei. Ipse.

Lectio v.

Causa autem reparatiónis nostræ non est nisi misericórdia Dei, quem non diligerémus, nisi prius nos ipse dilígeret, et ténebras ignorántiæ nostræ suæ veritátis luce discúteret. Quod per sanctum Isaíam Dóminus denúntians ait : Addúcam cæcos in viam quam ignorábant, et sémitas quas nesciébant, fáciam illos calcáre : fáciam illis ténebras in lucem, et prava in dirécta. Hæc verba fáciam illis, et non relínquam eos. Et íterum : Invéntus sum, inquit, a non quæréntibus me, et palam appárui iis qui me non interrogábant.

℟. Ecce jam venit plenitúdo témporis, in quo misit Deus Fílium suum in terras, natum de Vírgine, factum sub lege : * Ut eos, qui sub lege erant, redímeret. ℣. Propter nímiam charitátem suam, qua diléxit nos Deus, Fílium suum misit in similitúdinem carnis peccáti. Ut.

Lectio vj.

Quod quómodo implétum sit, Joánnes Apóstolus docet, dicens : Scimus quóniam Fílius Dei venit, et dedit nobis sensum, ut cognoscámus verum, et simus in vero Fílio ejus. Et íterum : Nos ergo diligámus Deum, quóniam ipse prior diléxit nos. Diligéndo ítaque nos Deus, ad imáginem suam nos réparat; et ut in nobis formam suæ bonitátis invéniat, dat unde ipsi quoque quod operátur, operémur, accéndens scílicet méntium nostrárum lucérnas, et igne nos suæ charitátis inflámmans, ut non solum ipsum, sed étiam quidquid díligit diligámus.

℟. Virgo Israel, revértere ad civitátes tuas : Usquequo dolens avertéris? generábis Dóminum Salvatórem, oblatiónem novam in terra : * Ambulábunt hómines in salvatiónem. ℣. In charitáte perpétua diléxi te : ídeo attráxi te míserans tui. Usquequo. Glória Patri. Ambulábunt.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 3.

Anno quintodécimo impérii Tibérii Cæsaris, procuránte Póntio Piláto Judæam. Et réliqua.

De Homilía sancti Gregórii, Papæ.

Ex Hom. 20. *in Evang. ante medium.*

Dicebat Joánnes ad turbas, quæ exíbant ut baptizaréntur ab eo : Genímina viperárum, quis osténdit vobis

fúgere a ventúra ira? Ventúra enim ira est animadvérsio ultiónis extrémæ : quam tunc fúgere peccátor non valet, qui nunc ad laménta pœniténtiæ non recúrrit. Et notándum, quod malæ sóboles, malórum paréntum actiónem imitántes, genímina viperárum vocántur : quia per hoc quod bonis ínvident, eósque persequúntur, quod quibúsdam mala retríbuunt, quod læsiónes próximis exquírunt : quóniam in his ómnibus patrum suórum carnálium vias sequúntur, quasi venenáti fílii de venenátis paréntibus nati sunt.

℟. Jurávi, dicit Dóminus, ut ultra jam non iráscar super terram : montes enim et colles suscípient justítiam meam, * Et testaméntum pacis erit in Jerúsalem. ℣. Juxta est salus mea, ut véniat : et justítia mea, ut revelétur. Et.

Lectio viij.

SED quia jam peccávimus, quia usu malæ consuetúdinis involúti sumus, dicat quid nobis faciéndum sit, ut fúgere a ventúra ira valeámus. Séquitur : Fácite ergo fructus dignos pœniténtiæ. In quibus verbis notándum, quod amícus sponsi non solum fructus pœniténtiæ, sed dignos pœniténtiæ ádmonet esse faciéndos. Aliud namque est fructum fácere pœniténtiæ : áliud, dignum pœniténtiæ fructum fácere. Ut enim secúndum dignos pœniténtiæ fructus loquámur, sciéndum est, quia quisquis illícita nulla commísit, huic jure concéditur, ut lícitis utátur : sicque pietátis ópera fáciat, ut tamen si volúerit, ea quæ mundi sunt, non relínquat.

℟. Non discédimus a te, vivificábis nos, Dómine, et nomen tuum invocábimus : * Osténde nobis fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui : vísita nos in salutári tuo. Osténde.

Lectio ix.

AT si quis in fornicatiónis culpam, vel fortásse, quod est grávius, in adultérium lapsus est : tanto a se lícita debet abscíndere, quanto se méminit et illícita perpetrásse. Neque enim par fructus boni óperis esse debet, ejus qui minus, et ejus qui ámplius delíquit : aut ejus qui in nullis, et ejus qui in quibúsdam facinóribus cécidit, et ejus qui in multis est lapsus. Per hoc ergo quod dícitur : Fácite fructus dignos pœniténtiæ : uniuscujúsque consciéntia convenítur, ut tanto majóra acquírat bonórum óperum lucra per pœniténtiam, quanto gravióra sibi íntulit damna per culpam.

℟. Intuémini, quantus sit iste, qui ingréditur ad salvándas gentes : ipse est Rex justítiæ, * Cujus generátio non habet finem. ℣. Præcúrsor pro nobis ingréditur, secúndum órdinem Melchísedech Póntifex factus in ætérnum. Cujus. Glória Patri. Cujus.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Cánite tuba * in Sion, quia prope est dies Dómini : ecce véniet ad salvándum nos, alle-

lúia, allelúia. Ps. Dóminus regnávit, cum reliquis. 15.

2. Ecce véniet * desiderátus cunctis géntibus : et replébitur glória domus Dómini, allelúia.

3. Erunt prava * in dirécta, et áspera in vias planas : veni, Dómine, et noli tardáre, allelúia.

4. Dóminus véniet, * occúrrite illi, dicéntes : Magnum princípium, et regni ejus non erit finis : Deus, fortis, dominátor, princeps pacis, allelúia, allelúia.

5. Omnípotens sermo tuus, * Dómine, a regálibus sédibus véniet, allelúia.

Capitulum. 1. *Cor.* 4.

FRATRES, Sic nos exístimet homo ut minístros Christi, et dispensatóres mysteriórum Dei. Hic jam quæritur inter dispensatóres, ut fidélis quis inveniátur.

Hymnus.

En clara vox redárguit
Obscúra quæque pérsonans :
Procul fugéntur sómnia :
Ab alto Jesus prómicat.
Mens jam resúrgat tórpida,
Non ámplius jacens humi :
Sidus refúlget jam novum,
Ut tollat omne nóxium.
En Agnus ad nos míttitur
Laxáre gratis débitum :
Omnes simul cum lácrymis
Precémur indulgéntiam.
Ut cum secúndo fúlserit,
Metúque mundum cínxerit,
Non pro reátu púniat,
Sed nos pius tunc prótegat.
Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri, cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Vox clamántis in desérto : Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Benedictus, Aña.

Ave María, * grátia plena : Dóminus tecum : Benedícta tu in muliéribus, allelúia.

Nisi dicenda sit Aña. Nolíte timére, vel Aña. Ecce compléta, ut supra, 160.

Oratio.

EXCITA, quæsumus Dómine, poténtiam tuam, et veni, et magna nobis virtúte succúrre : ut per auxílium grátiæ tuæ, quod nostra peccáta præpédiunt, indulgéntia tuæ propitiatiónis accéleret. Qui vivis.

Ad Tertiam, Aña.

Ecce véniet.

Capit. Fratres, Sic. supra.

℟. br. Veni ad liberándum nos, * Dómine Deus virtútum. Veni. ℣. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus. Dómine. Glória Patri. Veni. ℣. Timébunt gentes nomen tuum, Dómine. ℟. Et omnes reges terræ glóriam tuam.

Ad Sextam, Aña.

Erunt prava.

Capitulum. 1. *Cor.* 4.

MIHI autem pro mínimo est ut a vobis júdicer, aut ab humáno die : sed neque meípsum júdico.

℟. br. Osténde nobis, Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde. ℣. Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam. Glória Patri. Osténde. ℣. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui. ℟. Vísita nos in salutári tuo.

Ad Nonam, Aña.

Omnípotens sermo tuus.

Capitulum. 1. *Cor.* 4.

ITAQUE nolíte ante tempus judicáre, quoadúsque véniat Dóminus : qui et illuminábit abscóndita tenebrárum, et manifestábit consília córdium : et tunc laus erit unicuíque a Deo.
℟. br. Super te, Jerúsalem, * Oriétur Dóminus. Super te. ℣. Et glória ejus in te vidébitur. Oriétur. Glória Patri. Super. ℣. Dómine Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Ad Vesperas Añæ de Laud. Psalmi de Dñica. Capitulum et Hymnus ut in j Vesp. 167.

℣. Roráte cœli désuper, et nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnificat, Aña. O.

Post Vesperas diei Vesperæ Defunctorum.

FERIA SECUNDA.

Ad Matutinum, Invitatorium et Hymnus Dñicæ præc. 167. Añæ et Psalmi de Psalt.

De Isaía, Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 41. *b*

ET tu Israel serve meus, Jacob quem elégi, semen Abraham amíci mei, in quo apprehéndi te ab extrémis terræ, et a longínquis ejus vocávi te, et dixi tibi : Servus meus es tu, elégi te, et non abjéci te. Ne tímeas, quia ego tecum sum : ne declínes, quia ego Deus tuus : confortávi te, et auxiliátus sum tibi, et suscépit te déxtera justi mei.

℟. Cánite, ut in j. Noct. Dñicæ præc. 168.

Lectio ij.

ECCE confundéntur et erubéscent omnes, qui pugnant advérsum te : erunt quasi non sint, et períbunt viri, qui contradícunt tibi. Quæres eos, et non invénies, viros rebélles tuos : erunt quasi non sint, et véluti consúmptio, hómines bellántes advérsum te. Quia ego Dóminus Deus tuus apprehéndens manum tuam, dicénsque tibi : Ne tímeas, ego adjúvi te.
℟. Non auferétur. 168.

Lectio iij.

NOLI timére, vermis Jacob, qui mórtui estis ex Israel : ego auxiliátus sum tibi, dicit Dóminus : et redémptor tuus sanctus Israel. Ego pósui te quasi plaustrum tritúrans novum, habens rostra serrántia : tritúrabis montes, et comminúes, et colles quasi púlverem pones. Ventilábis eos, et ventus tollet, et turbo dispérget eos : et tu exultábis in Dómino, in sancto Israel lætáberis.
℟. Me opórtet. 168.

Ad Laudes et per Horas Añæ secundum superiorem Rubricam. 159.

Capitulum. *Isaiæ* 2.

VENITE, et ascendámus ad montem Dómini, et ad domum Dei Jacob, et docébit nos vias suas, et ambulábimus in sémitis ejus : quia de Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem.

Hymnus. En clara vox. 171.
℣. Vox clamántis in desérto : Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Benedictus, Aña. Dicit Dóminus : * Pœniténtiam ágite : appropinquávit enim regnum cœlórum, allelúia.

Nisi dicenda sit Aña. Nolite

Lectio iij.

Et nunc, Dómine, pater noster es tu, nos vero lutum: et fictor noster tu, et ópera mánuum tuárum omnes nos. Ne irascáris, Dómine, satis, et ne ultra memíneris iniquitátis nostræ: ecce réspice, pópulus tuus omnes nos. Cívitas sancti tui facta est desérta, Sion desérta facta est, Jerúsalem desoláta est. Domus sanctificatiónis nostræ, et glóriæ nostræ, ubi laudavérunt te patres nostri, facta est in exustiónem ignis, et ómnia desiderabília nostra versa sunt in ruínas.

℟. Me opórtet. 168.

Ad Benedictus, Aña.

Consolámini, consolámini,* pópule meus, dicit Dóminus Deus vester.

Nisi dicenda sit Aña. Ecce compléta, ut 160.

Deinde Preces. 51.

Ad Magnificat, Aña. O.

Deinde Preces. 113.

FERIA SEXTA.

De Isaía, Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 66. *b*

Audite verbum Dómini, qui trémitis ad verbum ejus: dixérunt fratres vestri odiéntes vos, et abjiciéntes propter nomen meum: Glorificétur Dóminus, et vidébimus in lætítia vestra: ipsi autem confundéntur. Vox pópuli de civitáte, vox de templo, vox Dómini reddéntis retributiónem inimícis suis. Antequam parturíret, péperit: ántequam veníret partus ejus, péperit másculum. Quis audívit umquam tale? et quis vidit huic símile? Numquid partúriet terra in die una? aut pariétur gens simul, quia parturívit et péperit Sion fílios suos?

℟. Nascétur, ut in ij. Noct. Dñicæ præc. 169.

Lectio ij.

Numquid ego, qui álios párere fácio, ipse non páriam, dicit Dóminus? Si ego qui generatiónem céteris tríbuo, stérilis ero, ait Dóminus Deus tuus? Lætámini cum Jerúsalem, et exultáte in ea omnes qui dilígitis eam: gaudéte cum ea gáudio, univérsi, qui lugétis super eam: ut sugátis et repleámini ab úbere consolatiónis ejus: ut mulgeátis, et delíciis affluátis ab omnímoda glória ejus. Quia hæc dicit Dóminus: Ecce ego declinábo super eam quasi flúvium pacis, et quasi torréntem inundántem glóriam géntium, quam sugétis: ad úbera portabímini, et super génua blandiéntur vobis.

℟. Ecce jam venit. 169.

Lectio iij.

Quomodo si cui mater blandiátur, ita ego consolábor vos, et in Jerúsalem consolabímini. Vidébitis, et gaudébit cor vestrum, et ossa vestra quasi herba germinábunt, et cognoscétur manus Dómini servis ejus, et indignábitur inimícis suis. Quia ecce Dóminus in igne véniet, et quasi turbo quadrígæ ejus: réddere in indignatióne furórem suum, et increpatiónem suam in flamma ignis: quia in igne Dóminus dijudicábit, et in gládio suo ad omnem carnem, et multiplicabúntur interfécti a Dómino.

℟. Virgo Israel. 169.

Ad Benedictus, Aña.
Ecce compléta sunt * ómnia, quæ dicta sunt per Angelum de Vírgine María.
Deinde Preces. 51.
Ad Magnificat, Aña.
O Emmánuel, * Rex et légifer noster, expectátio géntium, et Salvátor eárum : veni ad salvándum nos, Dómine Deus noster.
Deinde Preces. 113.
Si Vigilia Nativitatis Domini venerit in Dñica, Officium fit hoc modo :
Ad Matutinum, Invitatorium de Vigilia. Hódie sciétis, ut infra.
Hymnus de Adventu. Verbum supérnum, ut 167.
Añæ, Psalmi, Versiculi, Lectiones, et Resp. in j. et ij. Nocturno dicuntur de Dñica iv. Adventus.
In iij. Noct. Añæ et Psalmi de Dñica. ℣. de Vigilia, tres Lectiones de Homilia Vigiliæ cum suis ℟℟. et non legitur Homilia Dñicæ pro ultima Lectione. Laudes de Vigilia cum com. de Dñica. Similiter et per Horas celebratur Officium de Vigilia.

IN VIGILIA
Nativitatis Domini.

Ad Matutinum, Invitatorium.
Hódie sciétis, quia véniet Dóminus : * Et mane vidébitis glóriam ejus. Ps. Venite, exultémus. 2.
Hymnus. Verbum supérnum, ut 167.
Añæ et Psalmi de Feria occurrente.
... sciétis, quia véniet Dó... ℣. Et mane vidébitis ...jus.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.
Lectio j. *Cap.* 1. *c*

Cum esset desponsáta mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu sancto. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi, Presbyteri.
Lib. 1. *Com. in c.* 1. *Matth.*

Quare non de símplici vírgine, sed de desponsáta concípitur? Primum, ut per generatiónem Joseph, origo Maríæ monstrarétur : secúndo, ne lapidarétur a Judæis ut adúltera : tértio, ut in Ægyptum fúgiens, habéret solátium. Martyr Ignátius étiam quartam áddidit causam, cur a desponsáta concéptus sit : Ut partus, ínquiens, ejus celarétur diábolo, dum eum putat non de vírgine, sed de uxóre generátum.
℟. Sanctificámini hódie, et estóte paráti : quia die crástina vidébitis * Majestátem Dei in vobis. ℣. Hódie sciétis quia véniet Dóminus, et mane vidébitis. Majestátem.

Lectio ij.

Antequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu sancto. Non ab álio invénta est, nisi a Joseph, qui pene licéntia maritáli futúræ uxóris ómnia nóverat. Quod autem dícitur : Antequam convenírent : non séquitur ut póstea convénerint; sed Scriptúra quod factum non sit osténdit.
℟. Constántes estóte, vidébitis auxílium Dómini super vos : Judæa et Jerúsalem, nolíte timére : * Cras egrediémini, et

Dóminus erit vobíscum. ℣. Sanctificámini, fílii Israel, et estóte paráti. Cras.

Lectio iij.

JOSEPH autem vir ejus, cum esset justus, et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimíttere eam. Si quis fornicáriæ conjúngitur, unum corpus efficitur, et in lege præcéptum est, non solum reos, sed et cónscios críminum obnóxios esse peccáti : quómodo Joseph, cum crimen celáret uxóris, justus scríbitur? Sed hoc testimónium Maríæ est, quod Joseph sciens illíus castitátem, et admírans quod evénerat, celat siléntio, cujus mystérium nesciébat.

℟. Sanctificámini, fílii Israel, dicit Dóminus : die enim crástina descéndet Dóminus, * Et áuferet a vobis omnem languórem. ℣. Crástina die delébitur iníquitas terræ, et regnábit super nos Salvátor mundi. Et. Glória Patri. Et.

Deinceps Officium fit Duplex.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Judæa et Jerúsalem, * nolíte timére : cras egrediémini, et Dóminus erit vobíscum, allelúia. Ps. Dóminus regnávit, cum reliquis. 15.

2. Hódie sciétis * quia véniet Dóminus : et mane vidébitis glóriam ejus.

3. Crástina die * delébitur iníquitas terræ : et regnábit super nos Salvátor mundi.

4. Dóminus véniet, * occúrrite illi, dicéntes : Magnum princípium, et regni ejus non erit finis : Deus, Fortis, dominátor, princeps pacis, allelúia.

5. Crástina erit * vobis salus, dicit Dóminus Deus exercítuum.

Capitulum. *Rom.* 1.

PAULUS servus Jesu Christi, vocátus Apóstolus, segregátus in Evangélium Dei, quod ante promíserat per Prophétas suos in Scriptúris sanctis de Fílio suo, qui factus est ei ex sémine David secúndum carnem.

Hymnus. En clara vox, ut supra. 171.

℣. Crástina die delébitur iníquitas terræ. ℟. Et regnábit super nos Salvátor mundi.

Ad Benedictus, Aña.

Oriétur sicut sol Salvátor mundi : et descéndet in úterum Vírginis, sicut imber super gramen, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui nos redemptiónis nostræ ánnua expectatióne lætíficas : præsta; ut Unigénitum tuum, quem Redemptórem læti suscípimus, veniéntem quoque júdicem secúri videámus, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum. Qui tecum vivit.

Et dicitur per Horas diei.

Prima dicitur sicut in Duplicibus : et ad Absolutionem Capituli dicitur Capitulum Nonæ.

Ad Tertiam, Aña.

Hódie sciétis.

Capitulum. Paulus servus, ut supra.

℟. br. Hódie sciétis, * Quia véniet Dóminus. Hódie. ℣. Et mane vidébitis glóriam ejus. Quia. Glória Patri. Hódie. ℣. Constántes estóte. ℟. Vidébitis auxílium Dómini super vos.

Ad Benedictus, Aña.
Ecce compléta sunt * ómnia, quæ dicta sunt per Angelum de Vírgine María.

Deinde Preces. 51.

Ad Magnificat, Aña.
O Emmánuel, * Rex et légifer noster, expectátio géntium, et Salvátor eárum : veni ad salvándum nos, Dómine Deus noster.

Deinde Preces. 113.

Si Vigilia Nativitatis Domini venerit in Dñica, Officium fit hoc modo :

Ad Matutinum, Invitatorium de Vigilia. Hódie sciétis, ut infra.

Hymnus de Adventu. Verbum supérnum, ut 167.

Añæ, Psalmi, Versiculi, Lectiones, et Resp. in j. et ij. Nocturno dicuntur de Dñica iv. Adventus.

In iij. Noct. Añæ et Psalmi de Dñica. ℣. de Vigilia, tres Lectiones de Homilia Vigiliæ cum suis ℟℟. et non legitur Homilia Dñicæ pro ultima Lectione. Laudes de Vigilia cum com. de Dñica. Similiter et per Horas celebratur Officium de Vigilia.

IN VIGILIA
Nativitatis Domini.

Ad Matutinum, Invitatorium.
Hódie sciétis, quia véniet Dóminus : * Et mane vidébitis glóriam ejus. Ps. Venite, exultémus. 2.

Hymnus. Verbum supérnum. ut 167.

Añæ et Psalmi de Feria occurrente.

℣. Hódie sciétis, quia véniet Dóminus. ℟. Et mane vidébitis glóriam ejus.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio j. *Cap.* 1. *c*

Cum esset desponsáta mater Jesu María Joseph, ántequam conveníren, invénta est in útero habens de Spíritu sancto. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi, Presbyteri.

Lib. 1. *Com. in c.* 1. *Matth.*

Quare non de símplici vírgine, sed de desponsáta concípitur? Primum, ut per generatiónem Joseph, origo Maríæ monstrarétur : secúndo, ne lapidarétur a Judæis ut adúltera : tértio, ut in Ægyptum fúgiens, habéret solátium. Martyr Ignátius étiam quartam áddidit causam, cur a desponsáta concéptus sit : Ut partus, inquiens, ejus celarétur diábolo, dum eum putat non de vírgine, sed de uxóre generátum.

℟. Sanctificámini hódie, et estóte paráti : quia die crástina vidébitis * Majestátem Dei in vobis. ℣. Hódie sciétis quia véniet Dóminus, et mane vidébitis. Majestátem.

Lectio ij.

Antequam conveníren, invénta est in útero habens de Spíritu sancto. Non ab álio invénta est, nisi a Joseph, qui pene licéntia maritáli futúræ uxóris ómnia nóverat. Quod autem dícitur : Antequam conveníren : non séquitur ut póstea convénerint; sed Scriptúra quod factum non sit osténdit.

℟. Constántes estóte, vidébitis auxílium Dómini super vos : Judæa et Jerúsalem, nolíte timére : * Cras egrediémini, et

Dóminus erit vobíscum. ℣. Sanctificámini, fílii Israel, et estóte paráti. Cras.

Lectio iij.

JOSEPH autem vir ejus, cum esset justus, et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimíttere eam. Si quis fornicáriæ conjúngitur, unum corpus efficitur, et in lege præcéptum est, non solum reos, sed et cónscios críminum obnóxios esse peccáti : quómodo Joseph, cum crimen celáret uxóris, justus scríbitur? Sed hoc testimónium Maríæ est, quod Joseph sciens illíus castitátem, et admírans quod evénerat, celat siléntio, cujus mystérium nesciébat.

℟. Sanctificámini, fílii Israel, dicit Dóminus : die enim crástina descéndet Dóminus, * Et áuferet a vobis omnem languórem. ℣. Crástina die delébitur iníquitas terræ, et regnábit super nos Salvátor mundi. Et. Glória Patri. Et.

Deinceps Officium fit Duplex.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Judæa et Jerúsalem, * nolíte timére : cras egrediémini, et Dóminus erit vobíscum, allelúia. Ps. Dóminus regnávit, cum reliquis. 15.

2. Hódie sciétis * quia véniet Dóminus : et mane vidébitis glóriam ejus.

3. Crástina die * delébitur iníquitas terræ : et regnábit super nos Salvátor mundi.

4. Dóminus véniet, * occúrrite illi, dicéntes : Magnum princípium, et regni ejus non erit finis : Deus, Fortis, dominátor, princeps pacis, allelúia.

5. Crástina erit * vobis salus, dicit Dóminus Deus exercítuum.

Capitulum. *Rom.* 1.

PAULUS servus Jesu Christi, vocátus Apóstolus, segregátus in Evangélium Dei, quod ante promíserat per Prophétas suos in Scriptúris sanctis de Fílio suo, qui factus est ei ex sémine David secúndum carnem.

Hymnus. En clara vox, ut supra. 171.

℣. Crástina die delébitur iníquitas terræ. ℟. Et regnábit super nos Salvátor mundi.

Ad Benedictus, Aña.

Oriétur sicut sol Salvátor mundi : et descéndet in úterum Vírginis, sicut imber super gramen, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui nos redemptiónis nostræ ánnua expectatióne lætíficas : præsta; ut Unigénitum tuum, quem Redemptórem læti suscípimus, veniéntem quoque júdicem secúri videámus, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum. Qui tecum vivit.

Et dicitur per Horas diei.

Prima dicitur sicut in Duplicibus : et ad Absolutionem Capituli dicitur Capitulum Nonæ.

Ad Tertiam, Aña.

Hódie sciétis.

Capitulum. Paulus servus, ut supra.

℟. br. Hódie sciétis, * Quia véniet Dóminus. Hódie. ℣. Et mane vidébitis glóriam ejus. Quia. Glória Patri. Hódie. ℣. Constántes estóte. ℟. Vidébitis auxílium Dómini super vos.

Hymn. Jesu, Redémptor. 179.

In primo Nocturno.

Aña. Dóminus dixit ad me : Fílius meus es tu, ego hódie génui te. Ps. Quare fremuérunt. 3.

Aña. Tamquam sponsus Dóminus procédens de thálamo suo. Ps. Cœli enárrant. 12.

Aña. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Ps. Eructávit cor. 56.

℣. Tamquam sponsus. ℟. Dóminus procédens de thálamo suo. Pater noster. Absol. Exáudi. ℣. Jube, domne. Bened. Benedictióne perpétua.

Tres sequentes Lectiones Isaiæ leguntur sine titulo.

Lectio j. *Cap.* 9.

PRIMO témpore alleviáta est terra Zabulon, et terra Néphthali : et novíssimo aggraváta est via maris trans Jordánem Galilææ Géntium. Pópulus qui ambulábat in ténebris, vidit lucem magnam : habitántibus in regióne umbræ mortis, lux orta est eis. Multiplicásti gentem, et non magnificásti lætítiam. Lætabúntur coram te, sicut qui lætántur in messe, sicut exúltant victóres capta præda, quando dívidunt spólia. Jugum enim óneris ejus, et virgam húmeri ejus, et sceptrum exactóris ejus superásti, sicut in die Mádian. Quia omnis violénta prædátio cum tumúltu, et vestiméntum mistum sánguine, erit in combustiónem, et cibus ignis. Párvulus enim natus est nobis, et fílius datus est nobis, et factus est principátus super húmerum ejus : et vocábitur nomen ejus, Admirábilis, consiliárius, Deus, fortis, pater futúri sæculi, princeps pacis.

℟. Hódie nobis cœlórum Rex de Vírgine nasci dignátus est, ut hóminem pérditum ad cœléstia regna revocáret. * Gaudet exércitus Angelórum : quia salus ætérna humáno géneri appáruit. ℣. Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis. Gaudet. Glória Patri. Et repetitur ℟. Hódie nobis cœlórum, usque ad ℣. Glória in excélsis. Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ij. *Cap.* 40.

CONSOLAMINI, consolámini, pópule meus, dicit Deus vester. Loquímini ad cor Jerúsalem, et advocáte eam : quóniam compléta est malítia ejus, dimíssa est iníquitas illíus : suscépit de manu Dómini duplícia pro ómnibus peccátis suis. Vox clamántis in desérto : Paráte viam Dómini, rectas fácite in solitúdine sémitas Dei nostri. Omnis vallis exaltábitur, et omnis mons et collis humiliábitur ; et erunt prava in dirécta, et áspera in vias planas. Et revelábitur glória Dómini : et vidébit omnis caro páriter quod os Dómini locútum est. Vox dicéntis : Clama. Et dixi : Quid clamábo ? Omnis caro fœnum, et omnis glória ejus quasi flos agri. Exsiccátum est fœnum, et cécidit flos : quia spíritus Dómini sufflávit in eo. Vere fœnum est pópulus : exsiccátum est fœnum, et cécidit flos. Verbum autem Dómini nostri manet in ætérnum.

℟. Hódie nobis de cœlo pax

vera descéndit : * Hódie per totum mundum mellíflui facti sunt cœli. ℣. Hódie illúxit nobis dies redemptiónis novæ, reparatiónis antíquæ, felicitátis ætérnæ. Hódie. Bened. Spíritus sancti grátia.

Lectio iij. *Cap.* 52.

Consurge, consúrge, indúere fortitúdine tua, Sion, indúere vestiméntis glóriæ tuæ, Jerúsalem, cívitas sancti : quia non adjíciet ultra ut pertránseat per te incircumcísus et immúndus. Excútere de púlvere, consúrge, sede, Jerúsalem : solve víncula colli tui, captíva fília Sion. Quia hæc dicit Dóminus : Gratis venúmdati estis, et sine argénto redimémini. Quia hæc dicit Dóminus Deus : In Ægyptum descéndit pópulus meus in princípio, ut colónus esset ibi : et Assur absque ulla causa calumniátus est eum. Et numquid mihi est hic, dicit Dóminus, quóniam ablátus est pópulus meus gratis? Dominatóres ejus iníque agunt, dicit Dóminus : et júgiter tota die nomen meum blasphemátur. Propter hoc sciet pópulus meus nomen meum, in die illa : quia ego ipse, qui loquébar, ecce adsum.

℟. Quem vidístis, pastóres? dícite, annuntiáte nobis, in terris quis appáruit? * Natum vídimus, et choros Angelórum collaudántes Dóminum. ℣. Dícite, quidnam vidístis? et annuntiáte Christi nativitátem. Natum vídimus. Glória Patri. Natum vídimus.

In secundo Nocturno.

Aña. Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam in médio templi tui. Psalm. Magnus Dóminus. 58.

Aña. Oriétur in diébus Dómini abundántia pacis, et dominábitur. Ps. Deus, judícium. 74.

Aña. Véritas de terra orta est, et justítia de cœlo prospéxit. Ps. Benedixísti, Dómine. 86.

℣. Speciósus forma præ fíliis hóminum. ℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. Pater noster. Absolutio. Ipsíus píetas. ℣. Jube, domne. Bened. Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Leónis, Papæ.

Lectio iv.

Serm. 1. *de Nativ.*

Salvator noster, dilectíssimi, hódie natus est : gaudeámus. Neque enim fas est locum esse tristítiæ, ubi natális est vitæ : quæ, consúmpto mortalitátis timóre, nobis íngerit de promíssa æternitáte lætítiam. Nemo ab hujus alacritátis participatióne secérnitur. Una cunctis lætítiæ commúnis est rátio : quia Dóminus noster peccáti mortísque destrúctor, sicut nullum a reátu líberum réperit, ita liberándis ómnibus venit. Exúltet sanctus, quia appropínquat ad palmam : gáudeat peccátor, quia invitátur ad véniam : animétur gentílis, quia vocátur ad vitam. Dei namque Fílius secúndum plenitúdinem témporis, quam divíni consílii inscrutábilis altitúdo dispósuit, reconciliándam auctóri suo natúram géneris assúmpsit humáni, ut invéntor mortis diábolus, per ipsam, quam vícerat, vincerétur.

℟. O magnum mystérium, et

Hymn. Jesu, Redémptor. 179.

In primo Nocturno.

Aña. Dóminus dixit ad me : Fílius meus es tu, ego hódie génui te. Ps. Quare fremuérunt. 3.

Aña. Tamquam sponsus Dóminus procédens de thálamo suo. Ps. Cœli enárrant. 12.

Aña. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Ps. Eructávit cor. 56.

℣. Tamquam sponsus. ℟. Dóminus procédens de thálamo suo. Pater noster. Absol. Exáudi. ℣. Jube, domne. Bened. Benedictióne perpétua.

Tres sequentes Lectiones Isaiæ leguntur sine titulo.

Lectio j. *Cap.* 9.

PRIMO témpore alleviáta est terra Zabulon, et terra Néphthali : et novíssimo aggraváta est via maris trans Jordánem Galilææ Géntium. Pópulus qui ambulábat in ténebris, vidit lucem magnam : habitántibus in regióne umbræ mortis, lux orta est eis. Multiplicásti gentem, et non magnificásti lætítiam. Lætabúntur coram te, sicut qui lætántur in messe, sicut exúltant victóres capta præda, quando dívidunt spólia. Jugum enim óneris ejus, et virgam húmeri ejus, et sceptrum exactóris ejus superásti, sicut in die Mádian. Quia omnis violénta prædátio cum tumúltu, et vestiméntum mistum sánguine, erit in combustiónem, et cibus ignis. Párvulus enim natus est nobis, et fílius datus est nobis, et factus est principátus super húmerum ejus : et vocábitur nomen ejus, Admirábilis, consiliárius, Deus, fortis, pater futúri sæculi, princeps pacis.

℟. Hódie nobis cœlórum Rex de Vírgine nasci dignátus est, ut hóminem pérditum ad cœléstia regna revocáret. * Gaudet exércitus Angelórum : quia salus ætérna humáno géneri appáruit. ℣. Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis. Gaudet. Glória Patri. Et repetitur ℟. Hódie nobis cœlórum, usque ad ℣. Glória in excélsis. Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ij. *Cap.* 40.

CONSOLAMINI, consolámini, pópule meus, dicit Deus vester. Loquímini ad cor Jerúsalem, et advocáte eam : quóniam compléta est malítia ejus, dimíssa est iníquitas illíus : suscépit de manu Dómini dúplicia pro ómnibus peccátis suis. Vox clamántis in desérto : Paráte viam Dómini, rectas fácite in solitúdine sémitas Dei nostri. Omnis vallis exaltábitur, et omnis mons et collis humiliábitur; et erunt prava in dirécta, et áspera in vias planas. Et revelábitur glória Dómini : et vidébit omnis caro páriter quod os Dómini locútum est. Vox dicéntis : Clama. Et dixi : Quid clamábo ? Omnis caro fœnum, et omnis glória ejus quasi flos agri. Exsiccátum est fœnum, et cécidit flos : quia spíritus Dómini sufflávit in eo. Vere fœnum est pópulus : exsiccátum est fœnum, et cécidit flos. Verbum autem Dómini nostri manet in ætérnum.

℟. Hódie nobis de cœlo pax

vera descéndit : * Hódie per totum mundum mellíflui facti sunt cœli. ℣. Hódie illúxit nobis dies redemptiónis novæ, reparatiónis antíquæ, felicitátis ætérnæ. Hódie. Bened. Spíritus sancti grátia.

Lectio iij. *Cap.* 52.

CONSURGE, consúrge, indúere fortitúdine tua, Sion, indúere vestiméntis glóriæ tuæ, Jerúsalem, cívitas sancti : quia non adjíciet ultra ut pertránseat per te incircumcísus et immúndus. Excútere de púlvere, consúrge, sede, Jerúsalem : solve víncula colli tui, captíva fília Sion. Quia hæc dicit Dóminus : Gratis venúmdati estis, et sine argénto redimémini. Quia hæc dicit Dóminus Deus : In Ægyptum descéndit pópulus meus in princípio, ut colónus esset ibi : et Assur absque ulla causa calumniátus est eum. Et numquid mihi est hic, dicit Dóminus, quóniam ablátus est pópulus meus gratis ? Dominatóres ejus iníque agunt, dicit Dóminus : et júgiter tota die nomen meum blasphemátur. Propter hoc sciet pópulus meus nomen meum, in die illa : quia ego ipse, qui loquébar, ecce adsum.

℟. Quem vidístis, pastóres ? dícite, annuntiáte nobis, in terris quis appáruit ? * Natum vídimus, et choros Angelórum collaudántes Dóminum. ℣. Dícite, quidnam vidístis ? et annuntiáte Christi nativitátem. Natum vídimus. Glória Patri. Natum vídimus.

In secundo Nocturno.

Aña. Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam in médio templi tui. Psalm. Magnus Dóminus. 58.

Aña. Oriétur in diébus Dómini abundántia pacis, et dominábitur. Ps. Deus, judícium. 71.

Aña. Véritas de terra orta est, et justítia de cœlo prospéxit. Ps. Benedixísti, Dómine. 86.

℣. Speciósus forma præ fíliis hóminum. ℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. Pater noster. Absolutio. Ipsíus píetas. ℣. Jube, domne. Bened. Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Leónis, Papæ.

Lectio iv.

Serm. 1. *de Nativ.*

SALVATOR noster, dilectíssimi, hódie natus est : gaudeámus. Neque enim fas est locum esse tristítiæ, ubi natális est vitæ : quæ, consúmpto mortalitátis timóre, nobis íngerit de promíssa æternitáte lætítiam. Nemo ab hujus alacritátis participatióne secérnitur. Una cunctis lætítiæ commúnis est rátio : quia Dóminus noster peccáti mortísque destrúctor, sicut nullum a reátu líberum réperit, ita liberándis ómnibus venit. Exúltet sanctus, quia appropínquat ad palmam : gáudeat peccátor, quia invitátur ad véniam : animétur gentílis, quia vocátur ad vitam. Dei namque Fílius secúndum plenitúdinem témporis, quam divíni consílii inscrutábilis altitúdo dispósuit, reconciliándam auctóri suo natúram géneris assúmpsit humáni, ut invéntor mortis diábolus, per ipsam, quam vícerat, vincerétur.

℟. O magnum mystérium, et

admirábile sacraméntum, ut animália vidérent Dóminum natum, jacéntem in præsépio! * Beáta Virgo, cujus víscera meruérunt portáre Dóminum Christum. ℣. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum. Beáta. Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

In quo conflictu pro nobis ínito, magno et mirábili æquitátis jure certátum est, dum omnípotens Dóminus cum sævíssimo hoste non in sua majestáte, sed in nostra congréditur humilitáte: objíciens ei eámdem formam, eamdémque natúram, mortalitátis quidem nostræ partícipem, sed peccáti totíus expértem. Aliénum quippe ab hac nativitáte est, quod de ómnibus légitur: Nemo mundus a sorde, nec infans, cujus est uníus diéi vita super terram. Nihil ergo in istam singulárem nativitátem de carnis concupiscéntia transívit, nihil de peccáti lege manávit. Virgo régia Davídicæ stirpis elígitur, quæ sacro gravidánda fœtu, divínam humanámque prolem prius concíperet mente, quam córpore. Et ne supérni ignára consílii ad inusitátos pavéret affátus, quod in ea operándum erat a Spíritu sancto, collóquio discit angélico: nec damnum credit pudóris, Dei Génitrix mox futúra. ℟. Beáta Dei Génitrix María, cujus víscera intácta pérmanent, * Hódie génuit Salvatórem sæculi. ℣. Beáta, quæ crédidit: quóniam perfécta sunt ómnia quæ dicta sunt ei a Dómino. Hódie. Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vj.

Agamus ergo, dilectíssimi, grátias Deo Patri, per Fílium ejus in Spíritu sancto: qui propter multam charitátem suam, qua diléxit nos, misértus est nostri: et cum essémus mórtui peccátis, convivificávit nos Christo, ut essémus in ipso nova creatúra, novúmque figméntum. Deponámus ergo véterem hóminem cum áctibus suis: et adépti participatiónem generatiónis Christi, carnis renuntiémus opéribus. Agnósce, o Christiáne, dignitátem tuam: et divínæ consors factus natúræ, noli in véterem vilitátem degéneri conversatióne redíre. Meménto cujus cápitis, et cujus córporis sis membrum. Reminíscere, quia érutus de potestáte tenebrárum, translátus es in Dei lumen et regnum.

℟. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam, nescio: * Quia quem cœli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Añ. Ipse invocábit me, * allelúia: Pater meus es tu, allelúia. Ps. Misericórdias Dómini. 88.

Añ. Læténtur cœli, * et exúltet terra ante fáciem Dómini, quóniam venit. Ps. Cantáte Dómino... cantáte. 90.

Añ. Notum fecit Dóminus, * allelúia, salutáre suum, allelúia. Ps. Cantáte Dómino... quia mirabília. 94.

℣. Ipse invocábit me, allelúia.

℟. Pater meus es tu, allelúia. Pater noster. Absol. A vinculis. ℣. Jube, domne. Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Léctio vij. *Cap.* 2.

In illo témpore : Exiit edíctum a Cæsare Augústo, ut describerétur univérsus orbis. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii, Papæ.

Homilia 8. *in Evang.*

Quia, largiénte Dómino, Missárum solémnia ter hódie celebratúri sumus, loqui diu de evangélica lectióne non póssumus : sed nos áliquid vel bréviter dícere, Redemptóris nostri natívitas ipsa compéllit. Quid est enim, quod nascitúro Dómino mundus descríbitur, nisi hoc, quod apérte monstrátur, quia ille apparébat in carne, qui eléctos suos adscríberet in æternitáte? Quo contra de réprobis per Prophétam dícitur : Deleántur de libro vivén tium, et cum justis non scribántur. Qui bene étiam in Béthlehem náscitur. Béthlehem quippe domus panis interpretátur. Ipse namque est, qui ait : Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi. Locus ergo, in quo Dóminus náscitur, domus panis ántea vocátus est : quia futúrum profécto erat, ut ille ibi per matériam carnis apparéret, qui electórum mentes intérna satietáte refíceret. Qui non in paréntum domo, sed in via náscitur : ut profécto osténderet, quia per humanitátem suam, quam assúmpserat, quasi in aliéno nascebátur.

℟. Beáta víscera Maríæ Vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium : et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dóminum : * Qui hódie pro salúte mundi de Vírgine nasci dignátus est. ℣. Dies sanctificátus illúxit nobis : veníte, gentes, et adoráte Dóminum. Qui. ℣. Jube, domne, benedícere. Bened. Per evangélica dicta deleántur nostra delicta. ℟. Amen.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio viij. *Cap.* 2. *b*

In illo témpore : Pastóres loquebántur ad ínvicem : Transeámus usque Béthlehem, et videámus hoc verbum quod factum est, quod Dóminus osténdit nobis. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii, Episcopi.

L. 2. *in c.* 2. *Luc. circa med.*

Videte Ecclésiæ surgéntis exórdium. Christus náscitur, et pastóres vigiláre cœpérunt : qui géntium greges, pécudum modo ante vivéntes, in caulam Dómini congregárent, ne quos spiritálium bestiárum, per offúsas nóctium ténebras, pateréntur incúrsus. Et bene pastóres vígilant, quos bonus pastor infórmat. Grex ígitur pópulus, nox sæculum, pastóres sunt sacerdótes. Aut fortásse étiam ille sit pastor, cui dícitur : Esto vígilans, et confírma. Quia non solum Epíscopos ad tuéndum gregem Dóminus ordinávit, sed étiam Angelos destinávit.

℟. Verbum caro factum est, et habitávit in nobis : * Et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi Unigéniti a Patre, plenum grá-

tiæ et veritátis. ℣. Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil. Et. Glória Patri. Et. ℣. Jube, domne, benedícere. Bened. Verba sancti Evangélii dóceat nos Christus Fílius Dei. ℟. Amen.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio ix. *Cap.* 1.

In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 1. *in Joan. circa med.*

Ne vile áliquid putáres, quale consuevísti cogitáre, cum verba humána soléres audíre, audi quid cógites. Deus erat Verbum. Exeat nunc néscio quis infidélis Ariánus, et dicat, quia Verbum Dei factum est. Quómodo potest fíeri, ut Verbum Dei factum sit, quando Deus per verbum fecit ómnia? Si et Verbum Dei ipsum factum est, per quod áliud Verbum factum est? Si hoc dicis, quia hoc est verbum Verbi, per quod factum est illud, ipsum dico ego únicum Fílium Dei. Si autem non dicis verbum Verbi, concéde non factum, per quod facta sunt ómnia. Non enim per seípsum fíeri pótuit, per quod facta sunt ómnia. Crede ergo Evangelístæ.

Deinde dicitur Hymnus Te Deum. 14. quo finito, dicitur ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. Oratio. Concéde, ut infra ad Laudes.

Et dicto Benedicámus Dómino, celebratur prima Missa post mediam noctem, ut in Ordinario: qua finita, dicuntur Laudes.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Quem vidístis, pastóres? * dícite, annuntiáte nobis, in terris quis appáruit? Natum vídimus, et choros Angelórum collaudántes Dóminum, allelúia, allelúia. Psal. Dóminus regnávit, cum reliquis. 15.

2. Génuit puérpera * Regem, cui nomen ætérnum, et gáudia matris habens cum virginitátis honóre: nec primam símilem visa est, nec habére sequéntem, allelúia.

3. Angelus ad pastóres * ait: Annúntio vobis gáudium magnum: quia natus est vobis hódie Salvátor mundi, allelúia.

4. Facta est cum Angelo * multitúdo cœléstis exércitus laudántium Deum, et dicéntium: Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allelúia.

5. Párvulus fílius * hódie natus est nobis; et vocábitur Deus, Fortis, allelúia, allelúia.

Capitulum. *Hebr.* 1.

Multifariam, multísque modis, olim Deus loquens pátribus in Prophétis: novíssime diébus istis locútus est nobis in Fílio, quem constítuit herédem universórum, per quem fecit et sæcula.

Hymnus.

A solis ortus cárdine
Ad usque terræ límitem,
Christum canámus Príncipem,
Natum María Vírgine.
Beátus Auctor sæculi
Servíle corpus índuit:

Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, dispónet sermónes suos in judício : * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus : * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus : justítia ejus manet in sæculum sæculi : * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet et tabéscet : * desidérium peccatórum períbit.

Aña. Exórtum est in ténebris lumen rectis corde : miséricors, et miserátor, et justus Dóminus.

Aña. Apud Dóminum * misericórdia, et copiósa apud eum redémptio.

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te, Dómine, * Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine : * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Aña. Apud Dóminum misericórdia, et copiósa apud eum redémptio.

Aña. De fructu * ventris tui ponam super sedem tuam.

Psalmus 131

Meménto, Dómine, David,* et omnis mansuetúdinis ejus:

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob :

Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei :

Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem,

Et réquiem tempóribus meis : donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata : * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus : * adorábimus in loco ubi stetérunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur justítiam : * et sancti tui exúltent.

Propter David servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam : * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint fílii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos :

Et fílii eórum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.

Vidérunt. ℣. Verbum caro factum est, allelúia. ℟. Et habitávit in nobis, allelúia.

AD VESPERAS,

Aña. Tecum princípium * in die virtútis tuæ, in splendóribus sanctórum, ex útero ante lucíferum génui te.

Psalmus 109.

DIXIT Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Aña. Tecum princípium in die virtútis tuæ, in splendóribus sanctórum, ex útero ante lucíferum génui te.

Aña. Redemptiónem misit Dóminus * pópulo suo, mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Psalmus 110.

CONFITEBOR tibi, Dómine, in toto corde meo : * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini : * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors et miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo.

Ut det illis hereditátem géntium : * ópera mánuum ejus véritas et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus : confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo : * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terríbile nomen ejus : * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

Aña. Redemptiónem misit Dóminus pópulo suo, mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Aña. Exórtum est * in ténebris lumen rectis corde : miséricors, et miserátor, et justus Dóminus.

Psalmus 111.

BEATUS vir, qui timet Dóminum : * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória et divítiæ in domo ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis : * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, dispónet sermónes suos in judício : * quia in ætérnum non commovébitur.
In memória ætérna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.
Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus : * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.
Dispérsit, dedit paupéribus : justítia ejus manet in sæculum sæculi : * cornu ejus exaltábitur in glória.
Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet et tabéscet : * desidérium peccatórum períbit.
Aña. Exórtum est in ténebris lumen rectis corde : miséricors, et miserátor, et justus Dóminus.
Aña. Apud Dóminum * misericórdia, et copiósa apud eum redémptio.

Psalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te, Dómine, * Dómine, exáudi vocem meam.
Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.
Si iniquitátes observáveris, Dómine : * Dómine, quis sustinébit?
Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.
Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.
A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israel in Dómino.
Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redémptio.
Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.
Aña. Apud Dóminum misericórdia, et copiósa apud eum redémptio.
Aña. De fructu * ventris tui ponam super sedem tuam.

Psalmus 131

MEMENTO, Dómine, David, * et omnis mansuetúdinis ejus:
Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob :
Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei :
Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem,
Et réquiem tempóribus meis : donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.
Ecce audívimus eam in Ephrata : * invénimus eam in campis silvæ.
Introíbimus in tabernáculum ejus : * adorábimus in loco ubi stetérunt pedes ejus.
Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.
Sacerdótes tui induántur justítiam : * et sancti tui exúltent.
Propter David servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.
Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam : * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.
Si custodíerint fílii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos :
Et fílii eórum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion : * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in sæculum sæculi : * hic habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam : * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári : * et sancti ejus exultatióne exultábunt.

Illuc prodúcam cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne : * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Aña. De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Capitulum *Hebr.* 1.

Multifariam, multísque modis olim Deus loquens pátribus in Prophétis : novíssime diébus istis locútus est nobis in Fílio, quem constítuit herédem universórum, per quem fecit et sæcula.

Hymnus. Jesu, Redémptor. 179.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúia. ℟. Salutáre suum, allelúia.

Ad Magnificat, Aña.

Hódie Christus natus est : hódie Salvátor appáruit : hódie in terra canunt Angeli, lætántur Archángeli : hódie exúltant justi, dicéntes : Glória in excélsis Deo, allelúia.

Oratio. Concéde. 185.

Deinde pro S Stephano.

Aña. Stéphanus autem, plenus grátia et fortitúdine, faciébat signa magna in pópulo. ℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus et inimícos dilígere : quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum. Qui tecum.

IN FESTO
S. Stephani Protomart.
Duplex ij. Classis.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Christum natum, qui beátum hódie coronávit Stéphanum, * Venite, adorémus. Psalm. Venite. 2.

Hymnus, Añæ, Psalmi et ℣℣. Nocturnorum de Comm. unius Martyris. xix.

In primo Nocturno.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. *Cap.* 6.

In diébus illis, crescénte número discipulórum, factum est murmur Græcórum advérsus Hebræos, eo quod despiceréntur in ministério quotidiáno víduæ eórum. Convocántes autem duódecim multitúdinem discipulórum dixérunt : Non est æquum nos derelínquere verbum Dei, et ministráre mensis. Consideráte ergo, fratres, viros ex vobis boni testimónii septem, plenos Spíritu sancto et sapiéntia, quos constituámus super hoc opus. Nos vero oratióni, et ministério verbi instántes érimus.

℟. Stéphanus autem plenus grátia et fortitúdine, * Faciébat prodígia, et signa magna in pópulo. ℣. Surrexérunt quidam de

crucifixus Petrus, flagelláti in Actibus Apostolórum discípuli.
℟. Stéphanus servus Dei, quem lapidábant Judæi, vidit cœlos apértos; vidit et introívit : * Beátus homo, cui cœli patébant.
℣. Cum ígitur saxórum crepitántium túrbine quaterétur, inter æthéreos aulæ cœléstis sinus divína ei cláritas fulsit. Beátus.

Lectio viij.

Quærimus, quis iste sit Zacharías, fílius Barachíæ : quia multos légimus Zacharías. Et ne líbera nobis tribuerétur erróris facúltas, ádditum est : Quem occidístis inter templum et altáre. In divérsis divérsa legi : et débeo singulórum opiniónes pónere. Alii Zacharíam fílium Barachíæ dicunt, qui in duódecim Prophétis undécimus est : patrísque in eo nomen conséntit : sed ubi occísus sit inter templum et altáre, Scriptúra non lóquitur : máxime cum tempóribus ejus vix ruínæ templi fúerint. Alii Zacharíam patrem Joánnis intélligi volunt, ex quibúsdam apocryphórum sómniis approbántes, quod proptérea occísus sit, quia Salvatóris prædicáverit advéntum.
℟. Patefáctæ sunt jánuæ cœli Christi mártyri beáto Stéphano, qui in número mártyrum invéntus est primus : * Et ídeo triúmphat in cœlis coronátus.
℣. Mortem enim, quam Salvátor noster dignátus est pro nobis pati, hanc ille primus réddidit Salvatóri. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Alii istum volunt esse Zacharíam, qui occísus est a Joas, rege Judæ, inter templum et altáre, sicut Regum narrat história. Sed observándum, quod ille Zacharías non sit fílius Barachíæ, sed fílius Joíadæ sacerdótis ; unde et Scriptúra refert : Non fuit recordátus Joas patris ejus Joíadæ, quia sibi fecísset bona. Cum ergo et Zacharíam teneámus, et occisiónis conséntiat locus : quærimus, quare Barachíæ dicátur fílius, et non Joíadæ ? Barachías lingua nostra Benedíctus Dómini dícitur, et sacerdótis Joíadæ justítia Hebræo nómine demonstrátur. In Evangélio quo utúntur Nazaréni, pro fílio Barachíæ, fílium Joíadæ reperímus scriptum.
Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Aña.

1. Lapidavérunt Stéphanum, et ipse invocábat Dóminum, dicens : Ne státuas illis hoc peccátum. Ps. Dóminus regnávit, cum reliq. 15.
2. Lápides torréntis illi dulces fuérunt : ipsum sequúntur omnes ánimæ justæ.
3. Adhæsit ánima mea post te, quia caro mea lapidáta est pro te, Deus meus.
4. Stéphanus vidit cœlos apértos, vidit et introívit : beátus homo, cui cœli patébant.
5. Ecce vídeo cœlos apértos, et Jesum stantem a dextris virtútis Dei.

Capitulum. *Act.* 6. *b*

Stephanus autem, plenus grátia et fortitúdine, faciébat prodígia et signa magna in pópulo.

Hymnus.

Invicte Martyr, únicum
Patris secútus Fílium,

Lectio v.

Ascendit iste lapidántibus Judæis, quia ille descéndit lætántibus Angelis. Glória in excélsis Deo, heri sancti Angeli exultántes cantavérunt : hódie Stéphanum lætántes in suum consórtium suscepérunt. Heri Dóminus exívit de útero Vírginis : hódie miles egréssus est de ergástulo carnis. Heri Christus pro nobis pannis est involútus : hódie Stéphanus stola est ab eo immortalitátis indútus. Heri præsépis angústia Christum portávit infántem : hódie imménsitas cœli suscépit Stéphanum triumphántem. Solus Dóminus descéndit, ut multos eleváret : humiliávit se Rex noster, ut suos mílites exaltáret.

℟. Impetum fecérunt unanímiter in eum, et ejecérunt eum extra civitátem, invocántem et dicéntem :* Dómine Jesu, áccipe spíritum meum. ℣. Et testes deposuérunt vestiménta sua secus pedes adolescéntis, qui vocabátur Saulus : et lapidábant Stéphanum invocántem et dicéntem. Dómine.

Lectio vj.

Necessarium tamen nobis est, fratres, agnóscere, quibus armis præcínctus Stéphanus sævítiam Judæórum pótuit superáre, ut ita meruísset felíciter triumpháre. Stéphanus ergo, ut nóminis sui corónam meruísset accípere, charitátem pro armis habébat, et per ipsam ubíque vincébat. Per charitátem Dei, sæviéntibus Judæis non cessit : per charitátem próximi, pro lapidántibus intercéssit. Per charitátem arguébat errántes, ut corrigeréntur : per charitátem pro lapidántibus orábat, ne puniréntur. Charitátis virtúte subníxus, vicit Saulum crudéliter sæviéntem : et quem hábuit in terra persecutórem, in cœlo méruit habére consórtem.

℟. Impii super justum jactúram fecérunt, ut eum morti tráderent :* At ille gaudens suscépit lápides, ut mererétur accípere corónam glóriæ. ℣. Continuérunt aures suas, et ímpetum fecérunt unanímiter in eum. At. Glória Patri. At.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 23. *d*

In illo témpore : Dicébat Jesus Scribis et Pharisæis : Ecce ego mitto ad vos Prophétas, et sapiéntes, et Scribas : et ex illis occidétis, et crucifigétis. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi, Presbyteri.

Lib. 4. Com. in c. 23. Matth.

Hoc quod ántea dixerámus, Impléte mensúram patrum vestrórum, ad persónam Dómini pertinére, eo quod occidéndus esset ab eis, potest et ad discípulos ejus reférri, de quibus nunc dicit : Ecce ego mitto ad vos Prophétas, et sapiéntes, et Scribas. Simúlque obsérva, juxta Apóstolum scribéntem ad Corínthios, vária esse dona discipulórum Christi : álios Prophétas, qui ventúra prædicent : álios sapiéntes, qui novérunt quando débeant proférre sermónem : álios Scribas in lege doctíssimos, ex quibus lapidátus est Stéphanus, Paulus occísus,

crucifixus Petrus, flagelláti in Actibus Apostolórum discípuli.

℟. Stéphanus servus Dei, quem lapidábant Judæi, vidit cœlos apértos; vidit et introívit: * Beátus homo, cui cœli patébant.

℣. Cum ígitur saxórum crepitántium túrbine quaterétur, inter æthéreos aulæ cœléstis sinus divína ei cláritas fulsit. Beátus.

Lectio viij.

Quærimus, quis iste sit Zacharías, fílius Barachíæ: quia multos légimus Zacharías. Et ne líbera nobis tribuerétur erróris facúltas, ádditum est: Quem occidístis inter templum et altáre. In divérsis divérsa legi: et débeo singulórum opiniónes pónere. Alii Zacharíam fílium Barachíæ dicunt, qui in duódecim Prophétis undécimus est: patrísque in eo nomen conséntit: sed ubi occísus sit inter templum et altáre, Scriptúra non lóquitur: máxime cum tempóribus ejus vix ruínæ templi fúerint. Alii Zacharíam patrem Joánnis intélligi volunt, ex quibúsdam apocryphórum sómniis approbántes, quod proptérea occísus sit, quia Salvatóris prædicáverit advéntum.

℟. Patefáctæ sunt jánuæ cœli Christi mártyri beáto Stéphano, qui in número mártyrum invéntus est primus: * Et ídeo triúmphat in cœlis coronátus.

℣. Mortem enim, quam Salvátor noster dignátus est pro nobis pati, hanc ille primus réddidit Salvatóri. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Alii istum volunt esse Zacharíam, qui occísus est a Joas, rege Judæ, inter templum et altáre, sicut Regum narrat história. Sed observándum, quod ille Zacharías non sit fílius Barachíæ, sed fílius Joíadæ sacerdótis; unde et Scriptúra refert: Non fuit recordátus Joas patris ejus Joíadæ, quia sibi fecísset bona. Cum ergo et Zacharíam teneámus, et occisiónis conséntiat locus: quærimus, quare Barachíæ dicátur fílius, et non Joíadæ? Barachías lingua nostra Benedíctus Dómini dícitur, et sacerdótis Joíadæ justítia Hebræo nómine demonstrátur. In Evangélio quo utúntur Nazaréni, pro fílio Barachíæ, fílium Joíadæ reperímus scriptum.

Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Lapidavérunt Stéphanum, et ipse invocábat Dóminum, dicens: Ne státuas illis hoc peccátum. Ps. Dóminus regnávit, cum reliq. 15.

2. Lápides torréntis illi dulces fuérunt: ipsum sequúntur omnes ánimæ justæ.

3. Adhæsit ánima mea post te, quia caro mea lapidáta est pro te, Deus meus.

4. Stéphanus vidit cœlos apértos, vidit et introívit: beátus homo, cui cœli patébant.

5. Ecce vídeo cœlos apértos, et Jesum stantem a dextris virtútis Dei.

Capitulum. *Act.* 6. *b*

Stephanus autem, plenus grátia et fortitúdine, faciébat prodígia et signa magna in pópulo.

Hymnus.

Invicte Martyr, únicum
Patris secútus Fílium,

Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cœléstibus.
Tui precátus múnere
Nostrum reátum dilue,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tædium.
Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis :
Nos solve vinclis sæculi
Dono supérni Núminis.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti. ℟. Et fecérunt planctum magnum super eum.

Ad Benedictus, Aña.

Stéphanus autem, plenus grátia et fortitúdine, faciébat signa magna in pópulo.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus et inimícos dilígere : quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum. Qui tecum vivit.

Deinde fit comm. de Nativ. Aña. Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allelúia, allelúia. ℣. Notum fecit Dóminus, allelúia. ℟. Salutáre suum, allelúia.

Oratio.

Concede, quæsumus omnípotens Deus : ut nos Unigéniti tui nova per carnem natívitas líberet, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem Dóminum.

Ad Tertiam, Aña.

Lápides torréntis.

Capit. Stéphanus, ut 191.

℟. br. Glória et honóre * Coronásti eum, Dómine. Glória et. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória et. ℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Ad Sextam, Aña.

Adhæsit ánima mea.

Capitulum. *Act.* 6. c

Surrexerunt autem quidam de synagóga, quæ appellátur Libertinórum, et Cyrenénsium, et Alexandrinórum, et eórum qui erant a Cilícia, et Asia, disputántes cum Stéphano : et non póterant resístere sapiéntiæ, et Spirítui qui loquebátur.

℟. br. Posuísti, Dómine, * Super caput ejus. Posuísti. ℣. Corónam de lápide pretióso. Super. Glória Patri. Posuísti. ℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Ad Nonam, Aña.

Ecce vídeo.

Capitulum. *Act.* 7. g

Pósitis autem génibus, clamávit voce magna, dicens: Dómine, ne státuas illis hoc peccátum. Et cum hoc dixísset, obdormívit in Dómino.

℟. br. Magna est glória ejus * In salutári tuo. Magna. ℣. Glóriam et magnum decórem impónes super eum. In. Glória Patri. Magna. ℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Vesp., Añæ et Psalmi de Nativit. ut 186. Et dicuntur etiam in aliis Festis infra hanc Octavam occurrentibus.

de ligno vitæ, quod est in paradíso Dei mei. Et.

Lectio v.

Quartodecimo ígitur anno, secúndam post Nerónem persecutiónem movénte Domitiáno, in Patmos ínsulam relegátus, scripsit Apocalypsim, quam interpretátur Justínus martyr, et Irenæus. Interfécto autem Domitiáno, et actis ejus ob nímiam crudelitátem a Senátu rescíssis, sub Nerva príncipe, rédiit Ephesum : ibíque usque ad Trajánum príncipem persevérans, totas Asiæ fundávit rexítque Ecclésias; et conféctus sénio, sexagésimo octávo post passiónem Dómini anno mórtuus, juxta eámdem urbem sepúltus est.

℟. Diligébat autem eum Jesus, quóniam speciális prærogatíva castitátis amplióri dilectióne fécerat dignum : * Quia virgo eléctus ab ipso, virgo in ævum permánsit. ℣. In cruce dénique moritúrus, huic Matrem suam Vírginem vírgini commendávit. Quia virgo.

Ex Commentáriis ejúsdem in Epístolam ad Gálatas.

Lectio vj. *Lib.* 3. *Cap.* 6.

Beatus Joánnes Evangelísta, cum Ephesi moraréturusque ad últimam senectútem, et vix inter discipulórum manus ad Ecclésiam deferrétur, nec posset in plura vocem verba contéxere; nihil áliud per síngulas solébat proférre colléctas, nisi hoc : Filíoli, dilígite altérutrum. Tandem discípuli, et fratres, qui áderant, tædio affécti quod éadem semper audírent, dixérunt : Magíster, quare semper hoc lóqueris? Qui respóndit dignam Joánne senténtiam : Quia præcéptum Dómini est, et si solum fiat, súfficit.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exultatiónem thesaurizávit super eum. Et. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* 21. *d*

In illo témpore : Dixit Jesus Petro : Séquere me. Convérsus Petrus, vidit illum discípulum, quem diligébat Jesus, sequéntem. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni, Epíscopi.

Tr. 124. *in Joan., post med.*

Duas vitas sibi divínitus prædicátas, et commendátas novit Ecclésia : quarum una est in fide, áltera in spécie : una in témpore peregrinatiónis, áltera in æternitáte mansiónis : una in labóre, áltera in réquie : una in via, áltera in pátria : una in ópere actiónis, áltera in mercéde contemplatiónis. Una declínat a malo, et facit bonum : áltera nullum habet, a quo declínet malum : et magnum habet, quo fruátur, bonum. Una cum hoste pugnat, áltera sine hoste regnat.

℟. In illum diem suscípiam te servum meum, et ponam te sicut signáculum in conspéctu meo : * Quóniam ego elégi te, dicit Dóminus. ℣. Esto fidélis usque ad mortem, et dabo tibi corónam vitæ. Quóniam.

vestrum sit plenum. Et hæc est annuntiátio, quam audívimus ab eo, et annuntiámus vobis: Quóniam Deus lux est, et ténebræ in eo non sunt ullæ.

℟. Valde honorándus est beátus Joánnes, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit: * Cui Christus in cruce Matrem Vírginem vírgini commendávit. ℣. Virgo est eléctus a Dómino, atque inter céteros magis diléctus. Cui.

Lectio ij.

Si dixérimus, quóniam societátem habémus cum eo, et in ténebris ambulámus, mentímur, et veritátem non fácimus. Si autem in luce ambulámus, sicut et ipse est in luce; societátem habémus ad ínvicem, et sanguis Jesu Christi Fílii ejus emúndat nos ab omni peccáto. Si dixérimus quóniam peccátum non habémus, ipsi nos sedúcimus, et véritas in nobis non est. Si confiteámur peccáta nostra: fidélis est, et justus, ut remíttat nobis peccáta nostra, et emúndet nos ab omni iniquitáte. Si dixérimus quóniam non peccávimus: mendácem fácimus eum, et verbum ejus non est in nobis.

℟. Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his, et scripsit hæc: * Et scimus quia verum est testimónium ejus. ℣. Fluénta Evangélii de ipso sacro Domínici péctoris fonte potávit. Et.

Lectio iij. *Cap.* 2.

Filioli mei, hæc scribo vobis, ut non peccétis. Sed et si quis peccáverit, advocátum habémus apud Patrem, Jesum Christum justum: et ipse est propitiátio pro peccátis nostris: non pro nostris autem tantum, sed étiam pro totíus mundi. Et in hoc scimus, quóniam cognóvimus eum, si mandáta ejus observémus. Qui dicit se nosse eum, et mandáta ejus non custódit, mendax est, et in hoc véritas non est. Qui autem servat verbum ejus, vere in hoc cháritas Dei perfécta est.

℟. Hic est beatíssimus Evangelísta et Apóstolus Joánnes, * Qui privilégio amóris præcípui, céteris áltius a Dómino méruit honorári. ℣. Hic est discípulus ille, quem diligébat Jesus, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit. Qui privilégio. Glória Patri. Qui privilégio.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Hierónymi, Presbyteri, de Scriptóribus ecclesiásticis.

Lectio iv.

Joannes Apóstolus, quem Jesus amávit plúrimum, fílius Zebedæi, frater Jacóbi Apóstoli, quem Heródes post passiónem Dómini decollávit, novíssimus ómnium scripsit Evangélium, rogátus ab Asiæ Epíscopis, advérsus Cerínthum, aliósque hæréticos, et máxime tunc Ebionitárum dogma consúrgens, qui ásserunt Christum ante Maríam non fuísse: unde et compúlsus est divínam ejus nativitátem edícere.

℟. Qui vícerit, fáciam illum colúmnam in templo meo, dicit Dóminus: * Et scribam super eum nomen meum, et nomen civitátis novæ Jerúsalem. ℣. Vincénti dabo édere

de ligno vitæ, quod est in paradiso Dei mei. Et.

Lectio v.

Quartodecimo ígitur anno, secúndam post Nerónem persecutiónem movénte Domitiáno, in Patmos ínsulam relegátus, scripsit Apocalypsim, quam interpretátur Justínus martyr, et Irenæus. Interfécto autem Domitiáno, et actis ejus ob nímiam crudelitátem a Senátu rescíssis, sub Nerva príncipe, rédiit Ephesum : ibíque usque ad Trajánum príncipem persevérans, totas Asiæ fundávit rexítque Ecclésias; et conféctus sénio, sexagésimo octávo post passiónem Dómini anno mórtuus, juxta eámdem urbem sepúltus est.

℟. Diligébat autem eum Jesus, quóniam speciális prærogatíva castitátis amplióri dilectióne fécerat dignum : * Quia virgo eléctus ab ipso, virgo in ævum permánsit. ℣. In cruce dénique moritúrus, huic Matrem suam Vírginem vírgini commendávit. Quia virgo.

Ex Commentáriis ejúsdem in Epistolam ad Gálatas.

Lectio vj. *Lib.* 3. *Cap.* 6.

Beatus Joánnes Evangelísta, cum Ephesi morarétur usque ad últimam senectútem, et vix inter discipulórum manus ad Ecclésiam deferrétur, nec posset in plura vocem verba contéxere; nihil áliud per síngulas solébat proférre colléctas, nisi hoc : Filíoli, dilígite altérutrum. Tandem discípuli, et fratres, qui áderant, tædio affécti quod éadem semper audírent, dixérunt : Magíster, quare semper hoc lóqueris? Qui respóndit dignam Joánne senténtiam : Quia præcéptum Dómini est, et si solum fiat, súfficit.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exultatiónem thesaurizávit super eum. Et. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* 21. *d*

In illo témpore : Dixit Jesus Petro : Séquere me. Convérsus Petrus, vidit illum discípulum, quem diligébat Jesus, sequéntem. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni, Epíscopi.

Tr. 124. *in Joan., post med.*

Duas vitas sibi divínitus prædicátas, et commendátas novit Ecclésia : quarum una est in fide, áltera in spécie : una in témpore peregrinatiónis, áltera in æternitáte mansiónis : una in labóre, áltera in réquie : una in via, áltera in pátria : una in ópere actiónis, áltera in mercéde contemplatiónis. Una declínat a malo, et facit bonum : áltera nullum habet, a quo declínet malum : et magnum habet, quo fruátur, bonum. Una cum hoste pugnat, áltera sine hoste regnat.

℟. In illum diem suscípiam te servum meum, et ponam te sicut signáculum in conspéctu meo : * Quóniam ego elégi te, dicit Dóminus. ℣. Esto fidélis usque ad mortem, et dabo tibi corónam vitæ. Quóniam.

Lectio viij.

Una súbvenit indigénti, áltera ibi est, ubi nullum ínvenit indigéntem. Una aliéna peccáta, ut sua sibi ignoscántur, ignóscit : áltera nec pátitur quod ignóscat, nec facit quod sibi poscat ignósci. Una flagellátur malis, ne extollátur in bonis : áltera tanta plenitúdine grátiæ caret omni malo, ut sine ulla tentatióne supérbiæ cohæreat summo bono. ℟. Iste est Joánnes, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit : * Beátus Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cœléstia. ℣. Fluénta Evangélii de ipso sacro Domínici péctoris fonte potávit. Beátus. Glória Patri. Beátus.

Lectio ix.

Ergo una bona est, sed adhuc mísera : áltera mélior, et beáta. Ista significáta est per Apóstolum Petrum, illa per Joánnem. Tota hic ágitur ista usque in hujus sæculi finem, et illic ínvenit finem : differtur illa compléndа post hujus sæculi finem, sed in futúro sæculo non habet finem. Ideo dícitur huic : Séquere me. De illo autem : Sic eum volo manére, donec véniam : quid ad te? tu me séquere. Quid enim est hoc? Quantum sápio, quantum cápio, quid est hoc? nisi, tu me séquere per imitatiónem perferéndi temporália mala : ille máneat, donec sempitérna vénio reddítúrus bona.

Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Valde honorándus est beátus Joánnes, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit. Ps. Dóminus regnávit, cum réliquis. 15.

2. Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his : et scimus quia verum est testimónium ejus.

3. Hic est discípulus meus : sic eum volo manére, donec véniam.

4. Sunt de hic stántibus, qui non gustábunt mortem, donec vídeant Fílium hóminis in regno suo.

5. Ecce puer meus eléctus, quem elégi, pósui super eum spíritum meum.

Capitulum.

Eccli. 15.

Qui timet Deum, fáciet bona : et qui cóntinens est justítiæ, apprehéndet illam, et obviábit illi quasi mater honorificáta.

Hymnus.

Exultet orbis gáudiis :
Cœlum resúltet láudibus :
Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.

Vos sæculórum Júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium :
Audíte voces súpplicum.

Qui templa cœli cláuditis
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.

Præcépta quorum prótinus
Languor, salúsque séntiunt,
Sanáte mentes lánguidas :
Augéte nos virtútibus.

Ut, cum redíbit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.

In primo Nocturno.

De Jeremía, Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 31. *c*

Hæc dicit Dóminus : Vox in excélso audíta est lamentatiónis, luctus, et fletus Rachel plorántis fílios suos, et noléntis consolári super eis, quia non sunt. Hæc dicit Dóminus : Quiéscat vox tua a plorátu, et óculi tui a lácrymis : quia est merces óperi tuo, ait Dóminus : et reverténtur de terra inimíci. Et est spes novíssimis tuis, ait Dóminus : et reverténtur fílii ad términos suos.

℟. Centum quadragínta quátuor míllia, qui empti sunt de terra, hi sunt qui cum muliéribus non sunt coinquináti : * Vírgines enim permansérunt; ídeo regnant cum Deo, et Agnus Dei cum illis. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Vírgines.

Lectio ij.

Audiens audívi Ephraim transmigrántem: Castigásti me, et erudítus sum, quasi juvénculus indómitus : convérte me, et convértar : quia tu Dóminus Deus meus. Postquam enim convertísti me, egi pœniténtiam : et postquam ostendísti mihi, percússi femur meum. Confúsus sum, et erúbui; quóniam sustínui oppróbrium adolescéntiæ meæ. Si fílius honorábilis mihi Ephraim, si puer delicátus : quia ex quo locútus sum de eo, adhuc recordábor ejus.

℟. Sub altáre Dei audívi voces occisórum dicéntium : * Quare non deféndis sánguinem nostrum. Et accepérunt divínum respónsum : Adhuc sustinéte módicum tempus, donec impleátur númerus fratrum vestrórum. ℣. Vidi sub altáre Dei ánimas interfectórum propter verbum Dei, et propter testimónium quod habébant, et clamábant voce magna, dicéntes. Quare.

Lectio iij.

Statue tibi spéculam, pone tibi amaritúdines : dírige cor tuum in viam rectam, in qua ambulásti : revértere, virgo Israel, revértere ad civitátes tuas istas. Usquequo delíciis dissolvéris, fília vaga, quia creávit Dóminus novum super terram : Fémina circúmdabit virum. Hæc dicit Dóminus exercítuum, Deus Israel : Adhuc dicent verbum istud in terra Juda, et in úrbibus ejus, cum convértero captivitátem eórum: Benedícat tibi Dóminus, pulchritúdo justítiæ, mons sanctus.

℟. Adoravérunt vivéntem in sæcula sæculórum, * Mitténtes corónas suas ante thronum Dómini Dei sui. ℣. Et cecidérunt in conspéctu throni in fácies suas : et benedixérunt vivéntem in sæcula sæculórum. Mitténtes. Glória Patri. Mitténtes.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Augustíni, Epíscopi.

Lectio iv.

Serm. 10. *de Sanctis.*

Hodie, fratres charíssimi, natálem illórum infántium cólimus, quos ab Heróde cru-

Ad Vesperas Añæ et Psalmi de Nativitate. 186.

Capitulum. Qui timet, et Hymnus. Exúltet. 196.

℣. Valde honorándus est beátus Joánnes. ℟. Qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit.

Ad Magnificat, Aña.

Exiit sermo inter fratres, quod discípulus ille non móritur : et non dixit Jesus, Non móritur : sed, Sic eum volo manére, donec véniam.

Oratio. Ecclésiam. 197.

Deinde pro SS. Innocentibus, Aña. Hi sunt qui cum muliéribus non sunt coinquináti : vírgines enim sunt et sequúntur Agnum quocúmque íerit. ℣. Heródes irátus occídit multos púeros. ℟. In Béthlehem Judæ, civitáte David.

Oratio.

Deus, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes mártyres non loquéndo, sed moriéndo conféssi sunt : ómnia in nobis vitiórum mala mortífica ; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur.

Deinde fit commemoratio de Nativit. Aña. Hódie Christus natus est : hódie Salvátor appáruit : hódie in terra canunt Angeli, lætántur Archángeli : hódie exúltant justi, dicéntes : Glória in excélsis Deo, allelúia. ℣. Notum fecit Dóminus, allelúia. ℟. Salutáre suum, allel.

Oratio.

Concede, quæsumus omnípotens Deus : ut nos Unigéniti tui nova per carnem nativitas líberet, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet.

Pro S. Stephano, Aña. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti, et fecérunt planctum magnum super eum. ℣. Stéphanus vidit cœlos apértos. ℟. Vidit et introívit : beátus homo, cui cœli patébant.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus et inimícos dilígere : quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum. Qui tecum vivit.

IN FESTO
SS. Innocentium.

Duplex ij. classis.

Ad Matutinum, Invitatorium. Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte, adorémus. Psalm. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

Audit tyránnus ánxius
Adésse regum Príncipem,
Qui nomen Israel regat,
Teneátque David régiam.
Exclámat amens núntio :
Succéssor instat, péllimur ;
Satélles, i, ferrum rape :
Perfúnde cunas sánguine.
Quid próficit tantum nefas?
Quid crimen Heródem juvat?
Unus tot inter fúnera
Impúne Christus tóllitur.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Añæ, Psalmi, et ℣℣. Noct. sumuntur de Communi plurim. Mart. xxxiij. excepta secunda Aña iij. Noct. ut suo loco notatum est infra. 200.

In primo Nocturno.

De Jeremía, Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 31. *c*

HÆC dicit Dóminus : Vox in excélso audíta est lamen-atiónis, luctus, et fletus Ra-hel plorántis fílios suos, et oléntis consolári super eis, uia non sunt. Hæc dicit Dó-ninus : Quiéscat vox tua a plo-átu, et óculi tui a lácrymis : uia est merces óperi tuo, ait)óminus : et reverténtur de erra inimíci. Et est spes no-íssimis tuis, ait Dóminus : et everténtur fílii ad términos uos.

. Centum quadragínta quá-uor míllia, qui empti sunt de erra, hi sunt qui cum mulié-ibus non sunt coinquináti : * /írgines enim permansérunt; deo regnant cum Deo, et gnus Dei cum illis. ℣. Isti sunt ui venérunt ex magna tribu-atióne, et lavérunt stolas suas n sánguine Agni. Vírgines.

Lectio ij.

AUDIENS audívi Ephraim trans-migrántem : Castigásti me, t erudítus sum, quasi juvén-ulus indómitus : convérte me, t convértar : quia tu Dóminus)eus meus. Postquam enim onvertísti me, egi pœnitén-iam : et postquam ostendísti nihi, percússi femur meum. Confúsus sum, et erúbui; quó-iam sustínui oppróbrium ado-escéntiæ meæ. Si fílius hono-ábilis mihi Ephraim, si puer lelicátus : quia ex quo locútus um de eo, adhuc recordábor jus.

℟. Sub altáre Dei audívi voces ccisórum dicéntium : * Quare non defén dis sánguinem no-strum. Et accepérunt divínum respónsum : Adhuc sustinéte módicum tempus, donec im-pleátur númerus fratrum ve-strórum. ℣. Vidi sub altáre Dei ánimas interfectórum propter verbum Dei, et propter testi-mónium quod habébant, et clamábant voce magna, dicén-tes. Quare.

Lectio iij.

STATUE tibi spéculam, pone tibi amaritúdines : dírige cor tuum in viam rectam, in qua ambulásti : revértere, virgo Israel, revértere ad civitátes tuas istas. Usquequo delíciis dissolvéris, fília vaga, quia creávit Dóminus novum super terram : Fémina circúmdabit virum. Hæc dicit Dóminus ex-ercítuum, Deus Israel : Adhuc dicent verbum istud in terra Juda, et in úrbibus ejus, cum convértero captivitátem eórum : Benedícat tibi Dóminus, pul-chritúdo justítiæ, mons san-ctus.

℟. Adoravérunt vivéntem in sǽcula sæculórum, * Mitténtes corónas suas ante thronum Dómini Dei sui. ℣. Et cecidé-runt in conspéctu throni in fácies suas : et benedixérunt vivéntem in sǽcula sæculórum. Mitténtes. Glória Patri. Mit-téntes.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Augustíni, Epíscopi.

Lectio iv.

Serm. 10. *de Sanctis.*

HODIE, fratres charíssimi, natálem illórum infántium cólimus, quos ab Heróde cru-

delíssimo rege interféctos esse Evangélii textus elóquitur. Et ídeo cum summa exultatióne gáudeat terra, cœléstium mílitum, et tantárum parens fœcúnda virtútum. Ecce profánus hostis numquam beátis párvulis tantum prodésse potuísset obséquio, quantum prófuit ódio. Nam, sicut sacratíssimum præséntis diéi festum maniféstat, quantum in beátos párvulos iníquitas abundávit, tantum in eis grátia benedictiónis refúdit.

℟. Effudérunt sánguinem sanctórum velut aquam in circúitu Jerúsalem : * Et non erat qui sepelíret. ℣. Posuérunt mortália servórum tuórum escas volatílibus cœli, carnes sanctórum tuórum béstiis terræ. Et.

Lectio v.

Beata es, o Béthlehem terra Juda, quæ Heródis regis immanitátem in puerórum extinctióne perpéssa es : quæ sub uno témpore candidátam plebem imbéllis infántiæ Deo offérre meruísti. Digne tamen natálem illórum cólimus, quos beátius ætérnæ vitæ mundus édidit, quam quos maternórum víscerum partus effúdit. Síquidem ante vitæ perpétuæ adépti sunt dignitátem, quam usúram præséntis accéperint.

℟. Isti sunt sancti, qui passi sunt propter te, Dómine : víndica eos, * Quia clamant ad te quotídie. ℣. Víndica, Dómine, sánguinem sanctórum tuórum, qui effúsus est. Quia.

Lectio vj.

Aliorum quidem pretiósa mors mártyrum laudem in confessióne proméruit : horum in consummatióne complácuit. Quia incipiéntis vitæ primórdiis ipse eis occásus inítium glóriæ dedit, qui præséntis términum impósuit. Quos Heródis impíetas lacténtes matrumubéribus abstráxit, qui jure dicúntur Mártyrum flores, quos in médio frígore infidelitátis exórtos velut primas erumpéntes Ecclésiæ gemmas, quædam persecutiónis pruína decóxit.

℟. Isti sunt, qui non inquinavérunt vestiménta sua : * Ambulábunt mecum in albis, quia digni sunt. ℣. Hi sunt, qui cum muliéribus non sunt coinquináti : vírgines enim sunt. Ambulábunt. Glória Patri. Ambulábunt.

In iij. Nocturno, loco Añæ, Tradidérunt, dicitur sequens Aña. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 2, *c*

In illo témpore : Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens : Surge, et áccipe púerum, et matrem ejus, et fuge in Ægyptum : et esto ibi usque dum dicam tibi. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi, Presbyteri.

Lib. 1. *com. in c.* 2. *Matth.*

Quando tulit púerum, et matrem ejus, ut in Ægyptum tránseat, nocte tulit, et in ténebris : quia noctem ignorántiæ his, a quibus ipse re-

t, reliquit incrédulis. Quan-
ero revértitur in Judæam,
nox, nec ténebræ ponún-
n Evangélio : quia in fine
di Judæi, fidem, tamquam
stum ab Ægypto revertén-
suscipiéntes, illuminabún-

antábant Sancti cánticum
m ante sedem Dei et Agni :
t resonábat terra in voces
m. ℣. Hi empti sunt ex
inibus primítiæ Deo et
, et in ore ipsórum non
invéntum mendácium. Et
nábat.

Lectio viij.

adimplerétur quod dictum
est a Dómino per Prophé-
dicéntem : Ex Ægypto vo-
Fílium meum. Respón-
it, qui Hebræórum volú-
um dénegant veritátem,
hoc in Septuagínta legátur
rprétibus. Quod cum non
nerint, nos eis dicémus in
Prophéta scriptum, sicut
xemplária probáre possunt,
nuper edídimus.
idi sub altáre Dei ánimas
rfectórum propter verbum
quod habébant, et clara
dicébant : * Víndica, Dó-
e, sánguinem Sanctórum
um, qui effúsus est. ℣. Sub
no Dei omnes sancti cla-
t. Víndica.
hoc Festum venerit in Do-
ica, additur Glória Patri.
lica. Et post Lect. ix. dici-
Te Deum laudámus. Aliis
us ut infra.

Lectio ix.

nc adimplétum est, quod
dictum est per Jeremíam
hétam dicéntem : Vox in
Rama audíta est, plorátus et ululátus multus, Rachel plorans fílios suos. De Rachel natus est Bénjamin, in cujus tribu non est Béthlehem. Quæritur ergo, quómodo Rachel fílios Judæ, id est Béthlehem, quasi suos ploret. Respondébimus bréviter, quia sepúlta sit juxta Béthlehem in Ephrata : et ex matérno corpúsculi hospítio matris nomen accéperit. Sive quóniam Juda, et Bénjamin duæ tribus junctæ erant : et Heródes præcéperat non solum in Béthlehem intérfici púeros, sed et in ómnibus fínibus ejus.

℟. Isti qui amícti sunt stolis albis, qui sunt, et unde venérunt? Et dixit mihi : * Hi sunt, qui venérunt de tribulatióne magna, et lavérunt stolas suas, et dealbavérunt eas in sánguine Agni. ℣. Vidi sub altáre Dei ánimas interfectórum propter verbum Dei, et propter testimónium quod habébant. Hi. Glória Patri. Hi.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Heródes irátus occídit multos púeros in Béthlehem Judæ, civitáte David. Psal. Dóminus regnávit, cum reliquis 15.
2. A bimátu et infra, occídit multos púeros Heródes propter Dóminum.
3. Angeli eórum semper vident fáciem Patris.
4. Vox in Rama audíta est, plorátus et ululátus, Rachel plorans fílios suos.
5. Sub throno Dei omnes sancti clamant : Víndica sánguinem nostrum, Deus noster.

Capitulum. *Apoc. 14.*

Vidi supra montem Sion Agnum stantem, et cum eo centum quadragínta quátuor míllia, habéntes nomen ejus, et nomen Patris ejus scriptum in fróntibus suis.

Hymnus.

Salvete, flores Mártyrum,
Quos lucis ipso in límine
Christi insecútor sústulit,
Ceu turbo nascéntes rosas.
Vos prima Christi víctima,
Grex immolatórum tener,
Aram sub ipsam símplices
Palma et corónis lúditis.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Heródes irátus occídit multos púeros. ℟. In Béthlehem Judæ, civitáte David.

Ad Benedictus, Aña.

Hi sunt, qui cum muliéribus non sunt coinquináti: vírgines enim sunt, et sequúntur Agnum, quocúmque íerit.

Oratio.

Deus, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes mártyres non loquéndo, sed moriéndo conféssi sunt: ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per Dóminum.

Deinde fit commem. de Nativitate, Aña. Glória in excelsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allelúia, allelúia. ℣. Notum fecit Dóminus, allelúia. ℟. Salutáre suum, allelúia.

Oratio.

Concede, quæsumus omnípotens Deus, ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet.

Pro S. Stephano, Aña. Stéphanus autem, plenus grátia et fortitúdine, faciébat signa magna in pópulo. ℣. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti. ℟. Et fecérunt planctum magnum super eum.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus et inimícos dilígere, quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Pro S. Joanne, Aña. Iste est Joánnes, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit: beátus Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cœléstia. ℣. Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his. ℟. Et scimus quia verum est testimónium ejus.

Oratio.

Ecclesiam tuam, Dómine, benígnus illústra: ut beáti Joánnis, Apóstoli tui et Evangelístæ, illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Aña. A bimátu.

Capit. Vidi supra, ut supra.

℟. br. Lætámini in Dómino, * Et exultáte justi. Lætámini. ℣. Et gloriámini omnes recti corde. Et. Glória Patri. Lætámini.

℣. Exúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

l Sextam, Aña.
eórum.
itulum. *Apoc.* 14.
it qui cum muliéribus
i sunt coinquináti : vír-
im sunt. Hi sequúntur
quocúmque íerit.
xúltent justi * In con-
Dei. Exúltent. ℣. Et de-
r in lætítia. In. Glória
xúltent. ℣. Justi autem
tuum vivent. ℟. Et apud
n est merces eórum.
d Nonam, Aña.
mo Dei.
itulum. *Apoc.* 14.
npti sunt ex homínibus
mítiæ Deo, et Agno,
ore ipsórum non est
n mendácium : sine
enim sunt ante thronum

isti autem * In perpé-
vent. Justi. ℣. Et apud
m est merces eórum.
ia Patri. Justi. ℣. Exul-
ancti in glória. ℟. Læ-
r in cubílibus suis.
esp., Añæ et Psalmi de
te, ut supra. 186.
ılum. Vidi, et Hymnus.
flores. 202.
hrono Dei omnes sancti
. ℟. Víndica sánguinem
, Deus noster.
Magníficat, Aña.
tes pro Christo infántes
nt, ab iníquo rege la-
nterfécti sunt : ipsum
ur Agnum sine mácula,
it semper : Glória tibi

o. Deus cujus. 202.
e fit com. S. Thomæ
iensis, nisi fuerit Sab-
Aña. Iste Sanctus pro

lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit : fundátus enim erat supra firmam petram. ℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Deus, pro cujus Ecclésia gloriósus Póntifex Thomas gládiis impiórum occúbuit : præsta quæsumus ; ut omnes, qui ejus implórant auxílium, petitiónis suæ salutárem consequántur efféctum.

Et fit com. de Nativitate, Aña. Hódie Christus natus est : hódie Salvátor appáruit : hódie in terra canunt Angeli, lætántur Archángeli : hódie exúltant justi, dicéntes : Glória in excélsis Deo, allelúia. ℣. Notum fecit Dóminus, allelúia. ℟. Salutáre suum, allelúia.

Oratio.

Concede, quæsumus, omnípotens Deus : ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet.

Pro S. Stephano, Aña. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti, et fecérunt planctum magnum super eum. ℣. Stéphanus vidit cœlos apértos. ℟. Vidit et introívit : beátus homo, cui cœli patébant.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus et inimícos dilígere, quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminúm nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Pro S. Joanne, Aña. Exiit sermo inter fratres, quod discípulus ille non móritur : et non dixit Jesus, Non móritur : sed, Sic eum volo manére, donec véniam. ℣. Valde honorándus est beátus Joánnes. ℟. Qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit.

Oratio.

Ecclesiam tuam, Dómine, benígnus illústra : ut beáti Joánnis, Apóstoli tui et Evangelístæ, illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna. Per Dóminum.

Si Festum Nativit. Domini, S. Stephani, S. Joannis Evang., SS. Innocentium, et eorum dies Octavæ, venerint in Dñica, ipso die nihil fit de Dñica, sed die proximo post Festum S. Thomæ Mart., fit de ea ut infra. 207.

Si Festum S. Thomæ venerit in Dñica, transfertur in ij. Feriam, et in Sabbato post Orat. SS. Innocentium dicitur Aña, ℣. et Oratio Dñicæ, quæ paulo infra habetur. Deinde fit commem. Octavarum : et in ij. Vesp. Dñicæ fit commemorat. S. Thomæ, et Octavarum.

In ij. Vesp. S. Thomæ, Añæ et Psalmi de Nativ. 186. quæ duplicantur; Capit., et alia de S. Silvestro, cum com. S. Thomæ et Octavarum.

IN FESTO
S. Thomæ, Episc. et Mart.
Semiduplex.

Omnia de Communi unius Mart. xviij. præter seq.

Oratio.

Deus, pro cujus Ecclésia gloriósus Póntifex Thomas gládiis impiórum occúbuit : præsta, quæsumus; ut omnes, qui ejus implórant auxilium, petitiónis suæ salutárem consequántur efféctum. Per Dóminum.

Lectiones j. Nocturni, A Miléto. xx.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Thomas, Londíni in Anglia natus, Theobáldo succéssit, Cantuariénsi Epíscopo : et qui ántea in administrándo Cancelláriæ múnere præcláre se gésserat, in episcopáli officio fortis et invíctus fuit. Cum enim Henrícus Secúndus, Angliæ rex, convocátis ad se Epíscopis et procéribus regni, leges ferret utilitáti ac dignitáti ecclesiásticæ repugnántes, ádeo constánter óbstitit régiæ cupiditáti, ut neque pollicitatiónibus, neque terróribus de senténtia decédens, próxime conjiciéndus in cárcerem clam recésserit. Inde propinqui ejus omnis ætátis ejécti, amici, fautóres omnes, iis, quibus per ætátem licéret, jurejurándo adstríctis, univérsos Thomam aditúros, si fortásse miserábili suórum calamitátis aspéctu moverétur, qui a sancto propósito privátis incómmodis deterréri mínime potuísset. Non respéxit carnem aut sánguinem, neque ullus in eo humanitátis sensus pastorális officii constántiam labefactávit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descenditque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. Et.

Lectio v.

Contulit ígitur se ad Alexándrum Tértium Pontíficem, a quo benígne accéptus est : et inde proféctus, mónachis Pontiniacénsis monastérii, Cisterciénsis Ordinis, ab eódem commendátus. Quod ut cognóvit Henrícus, missis ad convéntum Fratrum Cisterciénsium minácibus líteris, Thomam e Pontiníaco monastério exturbáre conátur. Quare vir sanctus, véritus ne sua causa mali áliquid Cisterciénsis família paterétur, sponte discéssit, et Ludovícum, Gálliæ regem, ejus invitátu convénit : ubi támdiu fuit, quoad Pontífice Máximo, et ipso rege agéntibus, ab exílio, summa totíus regni gratulatióne, revocátur. Qui dum boni pastóris offícium secúrus exéquitur, ecce, calumniatóres ad regem déferunt, eum multa contra regnum et públicam quiétem molíri : ut proptérea sæpius conquererétur rex, se in suo regno cum uno sacerdóte pacem habére non posse.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et.

Lectio vj.

Ex qua regis voce nefárii satéllites sperantes gratum se regi factúros, si Thomam e médio tóllerent, clam conveniéntes Cantuáriam, Epíscopum, in templo vespertínis horis óperam dantem aggrediúntur. Qui cléricis templi áditus præclúdere conántibus accúrrens, óstium apéruit, illis usus verbis ad suos : Non est Dei Ecclésia custodiénda more castrórum : et ego pro Ecclésia Dei libénter mortem subíbo. Tum ad mílites : Vos Dei jussu cavéte, ne cuípiam meórum noceátis. Deínde flexis génibus, Deo, beátæ Maríæ, sancto Dionysio, et réliquis Sanctis, ejus Ecclésiæ patrónis, Ecclésiam et seípsum comméndans, sacrum caput eádem constántia, qua iniquíssimi regis légibus restíterat, ímpio ferro præcidéndum óbtulit, quarto Kaléndas Januárii, anno Dómini millésimo centésimo septuagésimo primo : cujus cérebro respérsum est totíus templi paviméntum. Quem multis póstea illústrem mirácu-lis idem Alexánder Póntifex rétulit in Sanctórum númerum.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* 10. *b*

In illo témpore : Dixit Jesus Pharisæis : Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 59. *in Joannem.*

Magnum quiddam, dilectíssimi, magnum, inquam,

est Ecclésiæ prælátio, et quæ multa índiget sapiéntia et fortitúdine, qualem Christus propósuit: ut ánimam pro óvibus ponámus, et numquam illas deserámus: ut lupo generóse resistámus. Hæc enim inter pastórem et mercenárium est differéntia. Alter própriæ, contémptis óvibus: alter, sua contémpta, óvium semper salúti invígilat. Pastóris ergo exémplo demonstráto, deceptóres duos méminit; furem mactántem et rapiéntem oves, et mercenárium permitténtem, neque defendéntem commíssas.

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitatis, glória honóris, et opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa.

Lectio viij.

Quod superióri témpore Ezéchiel his verbis insectátus est: Væ pastóribus Israel: nonne pascébant semetípsos? nonne greges pascúntur a pastóribus? Sed illi contrárium faciébant, quod máximæ malítiæ genus est, et plurimórum causa malórum. Idcírco inquit: Neque quod abjéctum erat, reducébant: neque quod períerat, quærébant, neque confráctum alligábant, neque infírmum consolidábant; quóniam se, non gregem pascébant. Idem et Paulus áliis verbis signíficat: Omnes quæ sua sunt, quærunt, non quæ Jesu Christi.

℟. Hic est vere martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cœléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui minas. Glória Patri. Qui minas.

Lectio ix.

Verum ab utróque se dissidére osténdit Christus: ab illis quidem, qui in aliórum perníciem véniunt, cum dicat, se proptérea venísse, ut vitam habérent, et abundántius habérent: ab his autem, qui oves a lupis rapi negligébant, dicéndo se propter eas ánimam pónere, ne oves perírent. Nam cum Judæi ipsum interímere vellent, non proptérea déstitit a doctrína, neque credéntes trádidit, sed pérstitit, et pértulit mortem: ídeo frequénter inquit: Ego sum pastor bonus. Quæ cum nullo niti testimónio videréntur (quod enim póneret ánimam suam, non multo post re monstrátum est: quod autem vitam habérent, et abundántius habérent, eventúrum erat in futúro sæculo) álterum ab áltero confírmat.

Te Deum laudámus. 14.

In Laudibus fiunt commemorationes de Octavis.

De Nativitate, Aña. Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allelúia, allelúia. ℣. Notum fecit Dóminus, allelúia. ℟. Salutáre suum, allelúia.

Oratio.

Concede, quæsumus omnípotens Deus: ut nos Unigéniti tui nova per carnem nati-

vitas liberet, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet.

Pro S. Stephano, Aña. Stéphanus autem, plenus grátia et fortitúdine, faciébat signa magna in pópulo. ℣. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti. ℟. Et fecérunt planctum magnum super eum.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus et inimícos dilígere: quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Pro S. Joanne, Aña. Iste est Joánnes, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit: beátus Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cœléstia. ℣. Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his. ℟. Et scimus quia verum est testimónium ejus.

Oratio.

Ecclesiam tuam, Dómine, benígnus illústra: ut beáti Joánnis, Apóstoli tui et Evangelístæ, illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna.

Pro SS. Innocentibus, Aña. Hi sunt qui cum muliéribus non sunt coinquináti: vírgines enim sunt, et sequúntur Agnum quocúmque íerit. ℣. Heródes irátus occídit multos púeros. ℟. In Béthlehem Judæ, civitáte David.

Oratio.

Deus, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes Mártyres non loquéndo, sed moriéndo conféssi sunt: ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per Dóminum.

Si Festum S. Thomæ non venerit in Dñica, Officium Dñicæ fit die immediate sequenti Festum ipsius, nisi fuerit Sabbatum, quia tunc de Dñica fit tantum commem. in die S. Silvestri, et in Sabbato fit Officium de Octava Nativitatis, ut inferius ponitur. 213.

DOMINICA

Infra Oct. Nativitatis.

In ij. Vesp. S. Thomæ quando non venerit in Dñica, Añæ et Psalmi de Nativitate. 186.

Capitulum. *Galat.* 4.

Fratres, Quanto témpore heres párvulus est, nihil differt a servo, cum sit dóminus ómnium: sed sub tutóribus et actóribus est usque ad præfinítum tempus a patre.

Hymnus. Jesu, Redémptor, ut 179.

℣. Verbum caro factum est, allelúia. ℟. Et habitávit in nobis, allelúia.

Ad Magnificat, Aña.

Dum médium siléntium * tenérent ómnia, et nox in suo cursu médium iter perágeret, omnípotens sermo tuus, Dómine, a regálibus sédibus venit, allelúia.

Oratio.

Omnipotens sempitérne Deus, dírige actus nostros in beneplácito tuo: ut in nómine dilécti Fílii tui mereámur bonis opéribus abundáre. Qui tecum vivit.

Deinde fit com. S. Thomæ, Aña. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat

crucem suam, et sequátur me. ℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio.

Deus, pro cujus Ecclésia gloriósus Póntifex Thomas gládiis impiórum occúbuit : præsta, quæsumus; ut omnes, qui ejus implórant auxílium, petitiónis suæ salutárem consequántur efféctum.

De Nativitate, Aña. Hódie Christus natus est : hódie Salvátor appáruit : hódie in terra canunt Angeli, lætántur Archángeli : hódie exúltant justi, dicéntes : Glória in excélsis Deo, allelúia. ℣. Notum fecit Dóminus, allelúia. ℟. Salutáre suum, allelúia.

Oratio.

Concede, quæsumus omnípotens Deus : ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet.

Pro S. Stephano, Aña. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti, et fecérunt planctum magnum super eum. ℣. Stéphanus vidit cœlos apértos. ℟. Vidit et introívit : beátus homo, cui cœli patébant.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus et inimícos dilígere, quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Pro S. Joanne, Aña. Exiit sermo inter fratres, quod discípulus ille non móritur : et non dixit Jesus, Non móritur : sed, Sic eum volo manére, donec véniam. ℣. Valde honorándus est beátus Joánnes. ℟. Qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit.

Oratio.

Ecclesiam tuam, Dómine, benígnus illústra : ut beáti Joánnis, Apóstoli tui et Evangelístæ, illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna.

Pro SS. Innocentibus, Aña. Innocéntes pro Christo infántes occísi sunt, ab iníquo rege lacténtes interfécti sunt : ipsum sequúntur Agnum sine mácula, et dicunt semper : Glória tibi, Dómine. ℣. Sub throno Dei omnes Sancti clamant. ℟. Víndica sánguinem nostrum, Deus noster.

Oratio.

Deus, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes mártyres non loquéndo, sed moriéndo confléssi sunt : ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Christus natus est nobis : * Veníte, adorémus. Psalm. Veníte, exultémus. 2.

Hymn. Jesu, Redémptor. 179.

In primo Nocturno.

Aña. Dóminus * dixit ad me : Fílius meus es tu, ego hódie génui te. Ps. Quare fremuérunt. 3.

Aña. Tamquam sponsus Dóminus * procédens de thálamo suo. Ps. Cœli enárrant. 12.

Aña. Diffúsa est * grátia in lá-

biis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Ps. Eructávit cor. 56.

℣. Tamquam sponsus. ℟. Dóminus procédens de thálamo suo.

Hac nocte ponitur Epistola B. Pauli Apostoli ad Romanos, et de ea, et aliis ejus Epistolis legitur usque ad Septuag.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola beáti Pauli, Apóstoli, ad Romános.

Lectio j. *Cap.* 1.

Paulus, servus Jesu Christi, vocátus Apóstolus, segregátus in Evangélium Dei, quod ante promíserat per Prophétas suos in Scriptúris sanctis de Fílio suo, qui factus est ei ex sémine David secúndum carnem, qui prædestinátus est Fílius Dei in virtúte secúndum spíritum sanctificatiónis ex resurrectióne mortuórum Jesu Christi Dómini nostri : per quem accépimus grátiam, et Apostolátum ad obediéndum fídei in ómnibus géntibus pro nómine ejus, in quibus estis et vos vocáti Jesu Christi : ómnibus qui sunt Romæ, diléctis Dei, vocátis sanctis. Grátia vobis et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo.

℟. Hódie nobis de cœlo pax vera descéndit : * Hódie per totum mundum mellíflui facti sunt cœli. ℣. Hódie illúxit nobis dies redemptiónis novæ, reparatiónis antíquæ, felicitátis ætérnæ. Hódie.

Lectio ij.

Primum quidem grátias ago Deo meo per Jesum Christum pro ómnibus vobis, quia fides vestra annuntiátur in univérso mundo. Testis enim mihi est Deus, cui sérvio in spíritu meo in Evangélio Fílii ejus, quod sine intermissióne memóriam vestri fácio semper in oratiónibus meis : óbsecrans, si quo modo tandem aliquándo prósperum iter hábeam in voluntáte Dei veniéndi ad vos. Desídero enim vidére vos, ut áliquid impértiar vobis grátiæ spirituális ad confirmándos vos : id est, simul consolári in vobis per eam, quæ ínvicem est, fidem vestram, atque meam.

℟. Quem vidístis, pastóres ? dícite, annuntiáte nobis, in terris quis appáruit? * Natum vídimus, et choros Angelórum collaudántes Dóminum. ℣. Dícite, quidnam vidístis? et annuntiáte Christi nativitátem. Natum.

Lectio iij.

Nolo autem vos ignoráre, fratres, quia sæpe propósui veníre ad vos (et prohíbitus sum usque adhuc) ut áliquem fructum hábeam et in vobis, sicut et in céteris géntibus, Græcis, ac Bárbaris, sapiéntibus, et insipiéntibus débitor sum : ita (quod in me) promptum est et vobis, qui Romæ estis, evangelizáre. Non enim erubésco Evangélium. Virtus enim Dei est in salútem omni credénti, Judæo primum, et Græco. Justítia enim Dei in eo revelátur ex fide in fidem : sicut scriptum est : Justus autem ex fide vivit. Revelátur enim ira Dei de cœlo super omnem impietátem et injustítiam hóminum eórum, qui veritátem Dei in injustítia détinent : quia quod

notum est Dei, maniféstum est in illis. Deus enim illis manifestávit.

℟. O magnum mystérium, et admirábile sacraméntum, ut animália vidérent Dóminum natum, jacéntem in præsépio! * Beáta Virgo, cujus víscera meruérunt portáre Dóminum Christum. ℣. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum. Beáta. Glória Patri. Beáta.

In secundo Nocturno.

Aña. Suscépimus, Deus, * misericórdiam tuam in médio templi tui. Ps. Magnus Dóminus. 58.

Aña. Oriétur * in diébus Dómini abundántia pacis, et dominábitur. Psalm. Deus judícium. 74.

Aña. Véritas * de terra orta est, et justítia de cœlo prospéxit. Ps. Benedixísti, Dómine. 86.

℣. Speciósus forma præ filiis hóminum. ℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

Sermo sancti Leónis, Papæ.

Lectio iv.

Serm. 9. de Nativ. Domini.

EXCEDIT quidem, dilectíssimi, multúmque superéminet humáni elóquii facultátem divíni óperis magnitúdo: et inde óritur difficúltas fandi, unde adest rátio non tacéndi. Quia in Christo Jesu, Fílio Dei, non solum ad divínam esséntiam, sed étiam ad humánam spectat natúram, quod dictum est per Prophétam: Generatiónem ejus quis enarrábit? Utrámque enim substántiam in unam convenísse persónam, nisi fides credat, sermo non éxplicat. Et ídeo numquam matéria déficit laudis, quia numquam súfficit cópia laudatóris.

℟. Beáta Dei Génitrix María, cujus víscera intácta pérmanent, * Hódie génuit Salvatórem sæculi. ℣. Beáta, quæ crédidit: quóniam perfécta sunt ómnia, quæ dicta sunt ei a Dómino. Hódie.

Lectio v.

GAUDEAMUS ígitur quod ad eloquéndum tantæ misericórdiæ sacraméntum ímpares sumus: et cum salútis nostræ altitúdinem prómere non valeámus, sentiámus nobis bonum esse, quod víncimur. Nemo enim ad cognitiónem veritátis magis propínquat, quam qui intélligit, in rebus divínis, étiam si multum profíciat, semper sibi superésse quod quærat. Nam qui se ad id, in quod tendit, pervenísse præsúmit, non quæsíta réperit, sed in inquisitióne déficit.

℟. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam, néscio: * Quia quem cœli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia.

Lectio vj.

NE autem infirmitátis nostræ perturbémur angústiis, evangélicæ nos et prophéticæ ádjuvant voces: quibus ita accéndimur, et docémur, ut nos nativitátem Dómini, qua Verbum caro factum est, non tam prætéritam recólere, quam præséntem videámur inspícere. Quod enim pastóribus pro gregum suórum custódia vigilántibus nuntiávit Angelus, étiam

implévit audítum : et
nínicis óvibus præsu-
a verba divínitus édita
ure servámus : tam-
in hodiérna festivitáte
Evangelízo vobis gáu-
gnum, quod erit omni
quia natus est vobis
lvátor, qui est Chri-
ıinus, in civitáte Da-

íscera Maríæ Vírginis,
avérunt ætérni Patris
et beáta úbera, quæ
nt Christum Dómi-
Qui hódie pro salúte
e Vírgine nasci digná-
. Dies sanctificátus il-
ıis : veníte, gentes,
e Dóminum. Qui. Gló-
Qui.
tertio Nocturno.
invocábit me, * al-
ater meus es tu, al-
. Misericórdias Dó-

éntur cœli, * et ex-
ı ante fáciem Dómini,
venit. Ps. Cantáte. 90.
ım fecit Dóminus, * al-
lutáre suum, allelúia.
e Dómino.... quia. 94.
vocábit me, allelúia.
neus es tu, allelúia.
sancti Evangélii
úndum Lucam.
io vij. *Cap.* 2. *c*
mpore : Erat Joseph,
ı mater Jesu, mirán-
his, quæ dicebántur
t réliqua.
a sancti Ambrósii,
Epíscopi.
. *in cap.* 2. *Lucæ.*
berem in omnes grá-
Dómini generatióne

diffúsam, et prophetíam incrédulis negátam esse, non justis. Ecce et Símeon prophétat, in ruínam et resurrectiónem plurimórum venísse Dóminum Jesum Christum, ut justórum iniquorúmque mérita discérnat : et pro nostrórum qualitáte factórum, judex verus et justus aut supplícia discérnat, aut præmia.

℟. Verbum caro factum est, et habitávit in nobis : * Et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi Unigéniti a Patre, plenum grátiæ et veritátis. ℣. Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil. Et.

Lectio viij.

Et tuam ipsíus ánimam pertransíbit gládius. Nec líttera, nec história docet, ex hac vita Maríam corporális necis passióne migrásse. Non enim ánima, sed corpus materiáli gládio transverberátur. Et ídeo prudéntiam Maríæ haud ignáram mystérii cœléstis osténdit. Vivum enim verbum Dei et válidum, et acútius omni gládio acutíssimo, pénetrans usque ad divisiónem ánimæ et spíritus, ártuum quoque et medullárum, cogitatiónes cordis, et secréta scrutátur animórum : quia nuda et apérta sunt ómnia Dei Fílio, quem consciéntiæ secréta non fallunt.

℟. O Regem cœli, cui tália famulántur obséquia! stábulo pónitur, qui cóntinet mundum : * Jacet in præsépio, et in cœlis regnat. ℣. Natus est nobis hódie Salvátor, qui est Christus Dóminus, in civitáte David. Jacet. Glória Patri. Jacet.

Lectio ix.

PROPHETAVIT ítaque Símeon, prophetáverat virgo, prophetáverat copuláta conjúgio; prophetáre débuit étiam vídua, ne qua aut proféssio deésset, aut sexus. Et ídeo Anna et stipéndiis viduitátis, et móribus talis indúcitur, ut digna plane fuísse credátur, quæ Redemptórem ómnium venísse nuntiáret. Cujus mérita cum álibi descripsérimus, cum víduas hortarémur, hoc loco, quóniam ad ália properámus, non putámus iteránda.

Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Quem vidístis, * pastóres? dícite, annuntiáte nobis, in terris quis appáruit? Natum vídimus, et choros Angelórum collaudántes Dóminum, allelúia, allelúia. Ps. Dóminus regnávit, cum reliq. 15.

2. Génuit puérpera * Regem, cui nomen ætérnum, et gáudia matris habens cum virginitátis honóre, nec primam símilem visa est, nec habére sequéntem, allelúia.

3. Angelus ad pastóres * ait: Annúntio vobis gáudium magnum, quia natus est vobis hódie Salvátor mundi, allelúia.

4. Facta est * cum Angelo multitúdo cœléstis exércitus laudántium Deum, et dicéntium: Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allelúia.

5. Párvulus fílius * hódie natus est nobis, et vocábitur Deus, Fortis, allelúia, allelúia.

Capitulum. *Galat. 4.*

FRATRES, Quanto témpore heres párvulus est, nihil differt a servo, cum sit dóminus ómnium: sed sub tutóribus et actóribus est usque ad præfinítum tempus a patre.

Hymn. A solis ortus. 184.

℣. Verbum caro factum est, allelúia. ℟. Et habitávit in nobis, allelúia.

Ad Benedictus, Aña.

Dum médium siléntium * tenérent ómnia, et nox in suo cursu médium iter perágeret, omnípotens sermo tuus, Dómine, a regálibus sédibus venit, allelúia.

Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, dírige actus nostros in beneplácito tuo: ut in nómine dilécti Fílii tui mereámur bonis opéribus abundáre. Qui tecum vivit.

Et fit commem. de Oct. Nativitatis, et aliis Octavis, ut supra post ix. Lect. S. Thomæ. 206.

Ad Primam, ad Absolutionem Capituli dicitur Capitulum Nonæ.

Ad Tertiam, Aña.

Génuit puérpera.

Capit. Fratres, Quanto témpore, ut supra.

℟. br. Verbum caro factum est. * Allelúia, allelúia. Verbum. ℣. Et habitávit in nobis. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Verbum. ℣. Ipse invocábit me, allelúia. ℟. Pater meus es tu, allelúia.

Ad Sextam, Aña.

Angelus ad pastóres.

Capitulum. *Galat. 4.*

AT ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium

testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo.

Lectio iij.

Tribulatio et angústia in omnem ánimam hóminis operántis malum, Judæi primum, et Græci : glória autem, et honor, et pax omni operánti bonum, Judæo primum, et Græco : non enim est accéptio personárum apud Deum. Quicúmque enim sine lege peccavérunt, sine lege períbunt : et quicúmque in lege peccavérunt, per legem judicabúntur. Non enim auditóres legis justi sunt apud Deum, sed factóres legis justificabúntur.

℟. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo : Sede a dextris meis. Tu es. Glória Patri. Tu es.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Silvester Románus, patre Rufíno, a prima ætáte óperam dedit Cyríno presbytero : cujus doctrínam et mores egrégie imitátus, trigésimum annum agens, Présbyter sanctæ Románæ Ecclésiæ a Marcellíno Pontífice creátur. Quo in múnere cum omni laude cléricis áliis antecélleret, in Melchíadis póstea locum succéssit, Imperatóre Constantíno. Cui Imperatóri, cum lepræ curándæ causa, sibi ex infántium sánguine, medicórum consílio, bálneum parári jussísset, sancti Apóstoli Petrus et Paulus in quiéte apparuérunt, præcipiéntes ei, ut si ex lepra liberári vellet, omíssa ímpii bálnei immanitáte, Silvéstrum, in Sorácte monte latitántem, accérseret : a quo salutári lavácro recreátus, in omni ditióne Románi Impérii templa christiáno more ædificári imperáret, sublatísque inánium deórum simulácris, vero Deo cultum adhibéret. Constantínus ígitur, cœléstibus mónitis obtémperans, Silvéstrum diligentíssime conquisítum vocat : a quo, Apostolórum imágines recognóscens, baptísmo sanátur, et ad tuéndam propagandámque Christi religiónem inflammátur.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Itaque, auctóre Silvéstro, multas Basílicas ædificávit, quas sacris imagínibus, donísque ac munéribus magnificentíssimis exornávit : facultáte étiam data Christiánis, quod ántea negátum erat, públice templa extruéndi. Hoc Pontífice hábita sunt duo Concília : Nicænum, ubi præsidéntibus ejus Legátis, præsentéque Constantíno, et trecéntis decem et octo Epíscopis, sancta et Cathólica fides explicáta est, Arío, ejúsque sectatóribus condemnátis; quam étiam Synodum confirmávit, peténtibus Concílii Pátribus univérsis : et Románum, in quo interfuére ducénti octogínta quátuor Epíscopi, ubi íterum Aríus condemnátus est.

℟. Pósui adjutórium super po-

pastóribus enim María fidem cólligit : a pastóribus pópulus ad Dei reveréntiam congregátur. Miráti étiam sunt omnes qui audiérunt, de iis quæ dicebántur a pastóribus ad ipsos. María autem conservábat ómnia verba hæc, cónferens in corde suo. Discámus sanctæ Vírginis in ómnibus castitátem, quæ non minus ore pudíca, quam córpore, arguménta fídei conferébat in corde.

Te Deum laudámus. 14.

Ad Laudes omnia dicuntur sicut in Nativitate. 184. Et post Orationem fit commemoratio de S. Stephano, et reliquis Octavis, ut supra post ix. Lectionem S. Thomæ. 207.

Ad Horas omnia dicuntur sicut in Nativ. Domini. 185.

Ad Vesp. Añæ et Psalmi de Nativit. 186. et Añæ duplicantur. Capit., et reliqua de S. Silvestro.

Si Festum S. Silvestri venerit in Dominica, agitur de Festo cum commem. Dominicæ in j. Vesp. et Laud. ante comm. omnium Octavarum; et ix. Lectio erit de Hom. Dom. 212.

IN FESTO
S. Silvestri, Papæ et Conf.
Duplex.

A Capitulo omnia de Communi Conf. Pont. xlv.

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus : ut beáti Silvéstri, Confessóris tui atque Pontíficis, veneránda solémnitas et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum.

Et fit com. de Octavis ut supra post Orat. Dñicæ. 207.

In primo Nocturno.

De Epístola ad Romános.

Lectio j. *Cap.* 2.

Propter quod inexcusábilis es, o homo omnis, qui júdicas. In quo enim júdicas álterum, teípsum condémnas: éadem enim agis quæ júdicas. Scimus enim quóniam judícium Dei est secúndum veritátem in eos qui tália agunt. Exístimas autem hoc, o homo, qui júdicas eos qui tália agunt, et facis ea, quia tu effúgies judícium Dei? An divítias bonitátis ejus, et patiéntiæ, et longanimitátis contémnis? ignóras quóniam benígnitas Dei ad pœniténtiam te addúcit?

℟. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque taléntatradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Lectio ij.

Secundum autem durítiam tuam, et impœnitens cor, thesaurízas tibi iram in die iræ, et revelatiónis justi judícii Dei, qui reddet unicuíque secúndum ópera ejus : iis quidem, qui secúndum patiéntiam boni óperis, glóriam, et honórem, et incorruptiónem quærunt, vitam ætérnam : iis autem, qui sunt ex contentióne, et qui non acquiéscunt veritáti, credunt autem iniquitáti, ira et indignátio.

℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo : * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et

staméntum suum confirmávit
per caput ejus. Ideo.

Lectio iij.

TRIBULATIO et angústia in omnem ánimam hóminis operántis malum, Judæi primum, et Græci: glória autem, et honor, et pax omni operánti bonum, Judæo primum, et Græco: non enim est accéptio personárum apud Deum. Quicúmque enim sine lege peccavérunt, sine lege períbunt: et quicúmque in lege peccavérunt, per legem judicabúntur. Non enim auditóres legis justi sunt apud Deum, sed factóres legis justificabúntur.

℟. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis. Tu es. Glória Patri. Tu es.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

SILVESTER Románus, patre Rufíno, a prima ætáte óperam dedit Cyríno presbytero: cujus doctrínam et mores egrégie imitátus, trigésimum annum agens, Présbyter sanctæ Románæ Ecclésiæ a Marcellíno Pontífice creátur. Quo in múnere cum omni laude cléricis áliis antecélleret, in Melchíadis póstea locum succéssit, Imperatóre Constantíno. Cui Imperatóri, cum lepræ curándæ causa, sibi ex infántium sánguine, medicórum consílio, bálneum parári jussísset, sancti Apóstoli Petrus et Paulus in quiéte apparuérunt, præcipiéntes ei, ut si ex lepra liberári vellet, omíssa ímpii bálnei immanitáte, Silvéstrum, in Sorácte monte latitántem, accérseret: a quo salutári lavácro recreátus, in omni ditióne Románi Impérii templa christiáno more ædificári imperáret, sublatísque inánium deórum simulácris, vero Deo cultum adhibéret. Constantínus ígitur, cœléstibus mónitis obtémperans, Silvéstrum diligentíssime conquisítum vocat: a quo, Apostolórum imágines recognóscens, baptísmo sanátur, et ad tuéndam propagandámque Christi religiónem inflammátur.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

ITAQUE, auctóre Silvéstro, multas Basílicas ædificávit, quas sacris imagínibus, donísque ac munéribus magnificentíssimis exornávit: facultáte étiam data Christiánis, quod ántea negátum erat, público templa extruéndi. Hoc Pontífice hábita sunt duo Concília: Nicænum, ubi præsidéntibus ejus Legátis, præsentéque Constantíno, et trecéntis decem et octo Epíscopis, sancta et Cathólica fides explicáta est, Arío, ejúsque sectatóribus condemnátis; quam étiam Synodum confirmávit, peténtibus Concílii Pátribus univérsis: et Románum, in quo interfuére ducénti octogínta quátuor Epíscopi, ubi íterum Aríus condemnátus est.

℟. Pósui adjutórium super po-

téntem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vj.

MULTA item decréta fecit Ecclésiæ Dei utilia: in his: Ut a solo Epíscopo chrisma conficerétur: Ut présbyter chrísmate baptizáti summum liníret vérticem: Ut Diáconi dalmáticis in Ecclésia, et palla linóstima ad lævam uteréntur: Ut in líneo tantum velo Sacrifícium altáris conficerétur. Præscrípsit tempus ómnibus, qui Ordínibus initiáti essent, exercéndi síngulos Ordines in Ecclésia, ántequam quisque ad altiórem gradum ascénderet: Ut láicus clérico non inférret crimen: Ne clericus apud profánum júdicem causam díceret. Sábbati, et Domínici diéi nómine retento, réliquos hebdómadæ dies Feriárum nómine distínctos, ut jam ante in Ecclésia vocári cœperant, appellári vóluit: quo significarétur, quotidie cléricos, abjécta ceterárum rerum cura, uni Deo prorsus vacáre debére. Huic cœlésti prudéntiæ, qua Ecclésiam administrábat, insígnis vitæ sánctitas, et benígnitas in páuperes perpétuo respóndit. Quo in génere provídit, ut clericis copiósis egéntes conjúngeret; et sacris virgínibus, quæ ad victum necessária essent, suppeditaréntur. Vixit in Pontificátu annos vigínti unum, menses decem, diem unum. Sepúltus est in cœmetério Priscillæ, via Salária. Fecit Ordinatiónes septem mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros quadragínta duos, Diáconos vigínti quinque, Epíscopos per divérsa loca sexagínta quinque.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Sint lumbi vestri, ut in Communi Conf. non Pont. lxix. cum ℟℟. de Comm. Conf. Pont. lij.

Et in fine Laudum fit comm. de Octavis, ut supra, post iv. Lectionem S. Thomæ. 206.

IN CIRCUMCISIONE DOMINI,

et Octava Nativitatis.

Duplex ij. Classis.

Ad Vesp. Añæ de Laudibus Psalmi ut in Festis B. M. V.

Capitulum. *Tit.* 2. c

APPARUIT grátia Dei Salvatóris nostri ómnibus homínibus, erúdiens nos, ut abnegántes impietátem, et sæculária desidéria, sóbrie, et juste, et pie vivámus in hoc sæculo.

Hymnus.

JESU, Redémptor ómnium,
Quem lucis ante oríginem
Parem patérnæ glóriæ
Pater suprémus édidit:
Tu lumen, et splendor Patris,
Tu spes perénnis ómnium,
Inténde quas fundunt preces
Tui per orbem sérvuli.

sti, qua de Matre Vírgine est ortus, accédimus, abigátur procul terrenárum calígo ratiónum; et ab illuminátæ fídei óculis mundánæ sapiéntiæ fumus abscédat.

℟. Congratulámini mihi omnes, qui diligitis Dóminum: * Quia cum essem párvula, plácui Altíssimo, et de meis viscéribus génui Deum et hóminem. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. Quia.

Lectio v.

DIVINA est enim auctóritas, cui crédimus: divína est doctrína, quam séquimur. Quóniam sive legis testificatióni, sive oráculis Prophetárum, sive evangélicæ tubæ interiórem admoveámus audítum, verum est, quod Joánnes plenus Spíritu sancto intónuit: In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in princípio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil. Et simíliter verum est, quod idem prædicátor adjécit: Verbum caro factum est, et habitávit in nobis, et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi Unigéniti a Patre.

℟. Confirmátum est cor Vírginis, in quo divína mystéria, Angelo nuntiánte, concépit: tunc speciósum forma præ fíliis hóminum castis suscépit viscéribus: * Et benedícta in ætérnum, Deum nobis prótulit et hóminem. ℣. Domus pudíci péctoris templum repénte fit Dei: intácta nésciens virum, verbo concépit Fílium. Et.

Lectio vj.

IN utráque ergo natúra idem est Dei Fílius, nostra suscípiens, et própria non amíttens: in hómine hóminem rénovans, in se incommutábilis persevérans. Déitas enim, quæ illi cum Patre commúnis est, nullum detriméntum omnipoténtiæ súbiit, nec Dei formam servi forma violávit: quia summa et sempitérna esséntia, quæ se ad humáni géneris inclinávit salútem, nos quidem in suam glóriam tránstulit, sed quod erat, esse non déstitit. Unde cum Unigénitus Dei minórem se Patre confitétur, cui se dicit æquálem, veritátem in se formæ utriúsque demónstrat: ut et humánam probet imparílitas, et divínam decláret æquálitas.

℟. Benedícta et venerábilis es, Virgo María, quæ sine tactu pudóris invénta es Mater Salvatóris: * Jacébat in præsépio, et fulgébat in cœlo. ℣. Dómine, audívi audítum tuum, et tímui: considerávi ópera tua, et expávi: in médio duórum animálium. Jacébat. Glória Patri. Jacébat.

In tertio Nocturno.

Aña. In princípio, * et ante sæcula Deus erat Verbum, et ipse natus est hódie Salvátor mundi. Ps. Dóminus regnávit, exúltet. 91.

Aña. Ante lucíferum génitus, * et ante sæcula, Dóminus Salvátor noster hódie nasci dignátus est. Ps. Cantáte Dómino.... quia. 94.

Aña. Nato Dómino, * Angelórum chorus canébat, dicens:

Lectio ij.

An Judæórum Deus tantum? nonne et géntium? Imo et géntium. Quóniam quidem unus est Deus, qui justíficat circumcisiónem ex fide, et præpútium per fidem. Legem ergo destrúimus per fidem? Absit: sed legem statúimus. Quid ergo dicémus invenísse Abraham patrem nostrum secúndum carnem? Si enim Abraham ex opéribus justificátus est, habet glóriam, sed non apud Deum. Quid enim dicit Scriptúra? Crédidit Abraham Deo: et reputátum est illi ad justítiam. Ei autem, qui operátur, merces non imputátur secúndum grátiam, sed secúndum débitum. Ei vero qui non operátur, credénti autem in eum, qui justíficat ímpium, reputátur fides ejus ad justítiam secúndum propósitum grátiæ Dei. Sicut et David dicit beatitúdinem hóminis, cui Deus accépto fert justítiam sine opéribus: Beáti, quorum remíssæ sunt iniquitátes, et quorum tecta sunt peccáta.

℟. Dies sanctificátus illúxit nobis: veníte, gentes, et adoráte Dóminum: * Quia hódie descéndit lux magna in terris. ℣. Hæc dies quam fecit Dóminus, exultémus et lætémur in ea. Quia hódie.

Lectio iij.

Beatitudo ergo hæc in circumcisióne tantum manet, an étiam in præpútio? Dícimus enim quia reputáta est Abrahæ fides ad justítiam. Quómodo ergo reputáta est? in circumcisióne, an in præpútio? Non in circumcisióne, sed in præpútio. Et signum accépit circumcisiónis, signáculum justítiæ fídei, quæ est in præpútio: ut sit pater ómnium credéntium per præpútium, ut reputétur et illis ad justítiam: et sit pater circumcisiónis, non iis tantum qui sunt ex circumcisióne, sed et iis qui sectántur vestígia fídei, quæ est in præpútio patris nostri Abrahæ.

℟. Benedíctus qui venit in nómine Dómini, Deus Dóminus et illúxit nobis. * Allelúia, allelúia. ℣. Hæc dies quam fecit Dóminus, exultémus et lætémur in ea. Allelúia. Glória Patri. Allelúia.

In secundo Nocturno.

Aña. Speciósus * forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis. Ps. Eructávit cor. 56.

Aña. Homo natus est * in ea, et ipse fundávit eam Altíssimus. Ps. Fundaménta ejus. 87.

Aña. Exultábunt ómnia ligna * silvárum ante fáciem Dómini, quóniam venit. Ps. Cantáte Dómino.... cantáte. 90.

℣. Speciósus forma præ fíliis hóminum. ℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

Sermo sancti Leónis, Papæ.

Lectio iv.

Serm. 7. de Nativ. Domini.

Festivitatis hodiérnæ, dilectíssimi, verus venerátor est, et pius cultor, qui nec de incarnatióne Dómini áliquid falsum, nec de Deitáte áliquid sentit indígnum. Paris enim perículi malum est, si illi aut natúræ nostræ véritas, aut patérnæ glóriæ negátur æquálitas. Cum ergo ad intelligéndum sacraméntum nátivitátis Chri-

sti, qua de Matre Vírgine est ortus, accédimus, abigátur procul terrenárum calígo ratiónum; et ab illuminátæ fídei óculis mundánæ sapiéntiæ fumus abscédat.

℟. Congratulámini mihi omnes, qui dilígitis Dóminum: * Quia cum essem párvula, plácui Altíssimo, et de meis viscéribus génui Deum et hóminem. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. Quia.

Lectio v.

Divina est enim auctóritas, cui crédimus: divína est doctrína, quam séquimur. Quóniam sive legis testificatióni, sive oráculis Prophetárum, sive evangélicæ tubæ interiórem admoveámus audítum, verum est, quod Joánnes plenus Spíritu sancto intónuit: In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in princípio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil. Et simíliter verum est, quod idem prædicátor adjécit: Verbum caro factum est, et habitávit in nobis, et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi Unigéniti a Patre.

℟. Confirmátum est cor Vírginis, in quo divína mystéria, Angelo nuntiánte, concépit: tunc speciósum forma præ fíliis hóminum castis suscépit viscéribus: * Et benedícta in ætérnum, Deum nobis prótulit et hóminem. ℣. Domus pudíci péctoris templum repénte fit Dei: intácta nésciens virum, verbo concépit Fílium. Et.

Lectio vj.

In utráque ergo natúra idem est Dei Fílius, nostra suscípiens, et própria non amíttens: in hómine hóminem rénovans, in se incommutábilis persevérans. Déitas enim, quæ illi cum Patre commúnis est, nullum detriméntum omnipoténtiæ súbiit, nec Dei formam servi forma violávit: quia summa et sempitérna esséntia, quæ se ad humáni géneris inclinávit salútem, nos quidem in suam glóriam tránstulit, sed quod erat, esse non déstitit. Unde cum Unigénitus Dei minórem se Patre confitétur, cui se dicit æquálem, veritátem in se formæ utriúsque demónstrat: ut et humánam probet imparílitas, et divínam decláret æquálitas.

℟. Benedícta et venerábilis es, Virgo María, quæ sine tactu pudóris invénta es Mater Salvatóris: * Jacébat in præsépio, et fulgébat in cœlo. ℣. Dómine, audívi audítum tuum, et tímui: considerávi ópera tua, et expávi: in médio duórum animálium. Jacébat. Glória Patri. Jacébat.

In tertio Nocturno.

Aña. In princípio, * et ante sæcula Deus erat Verbum, et ipse natus est hódie Salvátor mundi. Ps. Dóminus regnávit, exúltet. 91.

Aña. Ante lucíferum génitus, * et ante sæcula, Dóminus Salvátor noster hódie nasci dignátus est. Ps. Cantáte Dómino.... quia. 94.

Aña. Nato Dómino, * Angelórum chorus canébat, dicens:

Salus Deo nostro, sedénti super thronum, et Agno. Ps. Dóminus regnávit, irascántur. 94.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúia. ℟. Salutáre suum, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 2. *c*

In illo témpore : Postquam consummáti sunt dies octo, ut circumciderétur puer, vocátum est nomen ejus Jesus. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii, Epíscopi.

L. 2. in c. 2. Luc., circa med.

Circumciditur ítaque puer. Quis est iste puer, nisi ille, de quo dictum est : Puer natus est nobis, fílius datus est nobis? Factus est enim sub lege, ut eos, qui sub lege essent, lucrifáceret. Ut sísterent eum Dómino. Quid sit autem in Jerúsalem sisti Dómino, dícerem, nisi in Isaíæ comméntis ante dixíssem. Circumcísus enim vítiis, Domínico dignus judicátur obtútu : quia óculi Dómini super justos. Vides omnem legis véteris sériem fuisse typum futúri; nam et circumcísio purgatiónem signíficat delictórum.

℟. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus ésseram, néscio : * Quia quem cœli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia. Bened. Divínum auxílium.

Lectio viij.

Sed quóniam prona quadam cupiditáte peccándi, humánæ carnis et mentis fragílitas inextricabílibus vítiis implicátur, eo per octávum circumcisiónis diem culpæ totíus futúra purgátio resurrectiónis præfigurabátur ætáte. Hoc est enim illud : Quia omne masculínum adapériens vulvam, sanctum Dómino vocábitur. Verbis enim legis promittebátur Vírginis partus. Et vere sanctus, quia immaculátus. Dénique ipsum esse qui lege signétur, in eúmdem modum ab Angelo repetíta verba declárant : Quod nascétur, inquit, Sanctum, vocábitur Fílius Dei.

℟. Nésciens Mater Virgo virum, péperit sine dolóre : * Salvatórem sæculórum, ipsum Regem Angelórum, sola Virgo lactábat úbere de cœlo pleno. ℣. Domus pudíci péctoris templum repénte fit Dei : intácta nésciens virum, verbo concépit Fílium. Salvatórem. Glória Patri. Salvatórem.

Lectio ix.

Solus enim per ómnia ex natis de fémina sanctus Dóminus Jesus, qui terrénæ contágia corruptélæ, immaculáti partus novitáte non sénserit, et cœlésti majestáte depúlerit. Nam si lítteram sequámur : quómodo sanctus omnis másculus, cum multos sceleratíssimos fuisse non láteat? Numquid sanctus Achab? Numquid sancti pseudo-prophétæ, quos ad Elíæ preces ultor cœléstis injúriæ ignis absúmpsit? Sed ille sanctus, quem in figúra futúri mystérii pia legis divínæ præscrípta signábant : eo quod solus sanctæ Ecclésiæ vírginis ad generándos pópulos Dei, immaculátæ

et vos. Quem Prophetárum non sunt persecúti patres vestri? Et occidérunt eos, qui prænuntiábant de advéntu Justi, cujus vos nunc proditóres et homicídæ fuístis: qui accepístis legem in dispositióne Angelórum, et non custodístis. Audiéntes autem hæc, dissecabántur córdibus suis, et stridébant déntibus in eum.

℟. Stéphanus autem, plenus grátia et fortitúdine, * Faciébat prodígia et signa magna in pópulo. ℣. Surrexérunt quidam de synagóga disputántes cum Stéphano, et non póterant resístere sapiéntiæ et spirítui qui loquebátur. Faciébat.

Lectio ij.

Cum autem esset plenus Spíritu sancto, inténdens in cœlum, vidit glóriam Dei, et Jesum stantem a dextris Dei. Et ait: Ecce vídeo cœlos apértos, et Fílium hóminis stantem a dextris Dei. Exclamántes autem voce magna, continuérunt aures suas, et ímpetum fecérunt unanímiter in eum. Et ejiciéntes eum extra civitátem lapidábant: et testes deposuérunt vestiménta sua secus pedes adolescéntis, qui vocabátur Saulus. Et lapidábant Stéphanum invocántem, et dicéntem: Dómine Jesu, súscipe spíritum meum.

℟. Vidébant omnes Stéphanum, qui erant in concílio: * Et intuebántur vultum ejus tamquam vultum Angeli stantis inter illos. ℣. Plenus grátia et fortitúdine, faciébat prodígia et signa magna in pópulo. Et intuebántur vultum.

Lectio iij.

Positis autem génibus, clamávit voce magna, dicens: Dómine, ne státuas illis hoc peccátum. Et cum hoc dixísset, obdormívit in Dómino. Saulus autem erat consénliens neci ejus. Facta est autem in illa die persecútio magna in Ecclésia, quæ erat Jerosólymis: et omnes dispérsi sunt per regiónes Judææ et Samaríæ, præter Apóstolos. Curavérunt autem Stéphanum viri timoráti, et fecérunt planctum magnum super eum.

℟. Intuens in cœlum beátus Stéphanus, vidit glóriam Dei, et ait: * Ecce vídeo cœlos apértos, et Fílium hóminis stantem a dextris virtútis Dei. ℣. Cum autem esset Stéphanus plenus Spíritu sancto, inténdens in cœlum, vidit glóriam Dei, et ait. Ecce. Glória Patri. Ecce.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Augustíni, Epíscopi.

Lectio iv.

Serm. 2. de S. Stephano.

Post hestérnum festivíssimum diem, quo Salvatóris nostri Christi nobis natívitas illúxit, étiam hodiérnus dies beáti mártyris Stéphani coróna illustrátur. Mártyris illíus mérita nulla pars orbis ignórat: passus enim est in ipso princípio Ecclésiæ, id est, in ipsa urbe Jerosólyma. Ibi enim Diáconus ministrávit: et in ipso juventútis flore decórem ætátis suæ sánguine purpurávit. Pássio ejus insígnis est, multúmque mirábilis.. Hanc modo de libro

sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum.

Ad Tertiam, Aña.

Quando natus es.

Capit. Appáruit. supra. 221.

℟. br. Verbum caro factum est. * Allelúia, allelúia. Verbum. ℣. Et habitávit in nobis. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Verbum. ℣. Ipse invocábit me, allelúia. ℟. Pater meus es tu, allelúia.

Ad Sextam, Aña.

Rubum quem víderat Moyses.

Capitulum. *Hebr.* 1. c

Et : Tu in princípio, Dómine, terram fundásti : et ópera mánuum tuárum sunt cœli.

℟. br. Notum fecit Dóminus. * Allelúia, allelúia. Notum. ℣. Salutáre suum. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Notum. ℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúia. ℟. Salutáre Dei nostri, allelúia.

Ad Nonam, Aña.

Ecce María.

Capitulum. *Hebr.* 1. d

Ipsi peribunt, tu autem permanébis, et omnes ut vestiméntum veteráscent, et velut amíctum mutábis eos, et mutabúntur : tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

℟. br. Vidérunt omnes fines terræ. * Allelúia, allelúia. Vidérunt. ℣. Salutáre Dei nostri. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Vidérunt. ℣. Verbum caro factum est, allelúia. ℟. Et habitávit in nobis, allelúia.

In ij. Vesperis omnia ut in primis. 216. præter ℣. Notum fecit Dóminus, allelúia. ℟. Salutáre suum, allelúia.

Ad Magnificat, Aña.

Magnum hereditátis mystérium! templum Dei factus est úterus nesciéntis virum : non est pollútus ex ea carnem assúmens : omnes gentes vénient, dicéntes : Glória tibi, Dómine.

Deinde pro S. Stephano. Aña. Stéphanus autem, plenus grátia et fortitúdine, faciébat signa magna in pópulo. ℣. Stéphanus vidit cœlos apértos. ℟. Vidit et introívit : beátus homo, cui cœli patébant.

Oratio.

Omnipotens sempitérne Deus, qui primítias mártyrum in beáti Levítæ Stéphani sánguine dedicásti : tríbue quæsumus; ut pro nobis intercéssor exístat, qui pro suis étiam persecutóribus exorávit Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit.

De aliis Octavis in his Vesp. nihil fit.

IN OCTAVA S. Stephani.

Duplex.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Christum natum, qui beátum hódie coronávit Stéphanum. * Veníte, adorémus. Ps. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus, Añæ, Psalmi, et ℣℣. Nocturnorum de Communi unius Mart. xix.

In primo Nocturno.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. *Cap.* 7. *f et* 8.

Dura cervíce, et incircumcísis córdibus et áuribus, vos semper Spirítui sancto resístitis; sicut patres vestri, ita

apértos : vidit et introívit : * Beátus homo, cui cœli patébant. ℣. Cum ígitur saxórum crepitántium túrbine quaterétur, inter æthéreos aulæ cœléstis sinus divína ei cláritas fulsit. Beátus.

Lectio viij.

Ecce relinquétur vobis domus vestra desérta. Hoc ipsum ex persóna Jeremíæ jam ante díxerat : Relíqui domum meam, dimísi hereditátem meam : facta est mihi heréditas mea quasi spelúnca hyænæ. Desértam Judæórum domum, id est, templum illud, quod fulgébat augústius, óculis comprobámus, quia habitatórem Christum pérdidit, et hereditátem prærípere géstiens, occídit herédem.

℟. Patefáctæ sunt jánuæ cœli Christi mártyri beáto Stéphano, qui in número mártyrum invéntus est primus : * Et ídeo triúmphat in cœlis coronátus. ℣. Mortem enim, quam Salvátor noster dignátus est pro nobis pati, hanc ille primus réddidit Salvatóri. Et ídeo. Glória Patri. Et ídeo.

Lectio ix.

Dico enim vobis : Non me vidébitis ámodo, donec dicátis : Benedíctus qui venit in nómine Dómini. Ad Jerúsalem lóquitur, et ad pópulum Judæórum. Versículum autem istum, quo et párvuli atque lacténtes in ingréssu Jerúsalem Dómini Salvatóris usi sunt, quando dixérunt : Benedíctus qui venit in nómine Dómini, hosánna in excélsis : sumpsit de centésimo décimo séptimo Psalmo, qui maniféste de advéntu Dómini scriptus est.

Te Deum laudámus. 14.

Ad Laudes, et per Horas, omnia ut in die Festo. 191. præter Orationem seq.

Oratio.

Omnipotens sempitérne Deus, qui primítias mártyrum in beáti Levítæ Stéphani sánguine dedicásti : tríbue quæsumus; ut pro nobis intercéssor exístat, qui pro suis étiam persecutóribus exorávit Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit.

Pro comm. S. Joannis. Aña. Iste est Joánnes, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit : beátus Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cœléstia. ℣. Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his. ℟. Et scimus quia verum est testimónium ejus.

Oratio.

Ecclesiam tuam, Dómine, benígnus illústra : ut beáti Joánnis, Apóstoli tui et Evangelístæ, illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna.

Pro SS. Innocentibus. Aña. Hi sunt, qui cum muliéribus non sunt coinquináti : vírgines enim sunt, et sequúntur Agnum quocúmque íerit. ℣. Heródes irátus occídit multos púeros. ℟. In Béthlehem Judæ civitáte David.

Oratio.

Deus, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes mártyres non loquéndo, sed moriéndo confessi sunt : ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per Dóminum.

Actuum Apostolórum cum legerétur, non solum audívimus, sed étiam óculis spectávimus.

℟. Lapidábant Stéphanum invocántem et dicéntem: * Dómine Jesu Christe, áccipe spíritum meum: et ne státuas illis hoc peccátum. ℣. Pósitis autem génibus, clamávit voce magna, dicens. Dómine.

Lectio v.

Christus ergo caput Mártyrum prior passus est pro nobis, relínquens vobis exémplum, ut sequámini vestígia ejus. Cujus passiónis vestígia prosecútus beatíssimus Stéphanus, confiténdo Christum lapidátus a Judæis, corónam méruit tamquam suo sibi nómine pósitam. Stéphanus enim græce, latíne coróna appellátur. Jam coróna nomen habébat, et ídeo palmam martyrii suo nómine præferébat.

℟. Impetum fecérunt unanímiter in eum, et ejecérunt eum extra civitátem, invocántem et dicéntem: * Dómine Jesu, áccipe spíritum meum. ℣. Et testes deposuérunt vestiménta sua secus pedes adolescéntis, qui vocabátur Saulus: et lapidábant Stéphanum invocántem et dicéntem. Dómine.

Lectio vj.

Qui cum lapidarétur, non solum non expectábat de persecutóribus reportáre vindíctam, sed eis pótius a Deo véniam postulábat. Memínerat enim dixísse Dóminum: Mihi vindícta, ego retríbuam, dicit Dóminus. Et íterum: Ne díxeris, Ulcíscar me de inimícis meis: sed expécta Dóminum, ut tibi auxílio sit. Expectáre nos jubet Dóminus Deus, ut in die futúræ retributiónis cum sanctis Martyribus vindicémur.

℟. Impii super justum jactúram fecérunt, ut eum morti tráderent: * At ille gaudens suscépit lápides, ut mererétur accípere corónam glóriæ. ℣. Continuérunt aures suas, et ímpetum fecérunt unanímiter in eum. At. Glória Patri. At.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangelii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap. 23. d*

In illo témpore: Dicébat Jesus Scribis et Pharisæis: Ecce ego mitto ad vos Prophétas, et sapiéntes, et Scribas: et ex illis occidétis, et crucifigétis. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi, Presbyteri.

Lib. 4. Com. in c. 23. Matth.

Jerusalem, Jerúsalem, quæ occídis Prophétas. Jerúsalem, non saxa et ædifícia civitátis, sed habitatóres vocat: quam plangit patris afféctu, sicut et in álio loco légimus, quod videns eam, flévérit. In eo autem quod dicit: Quóties vólui congregáre fílios tuos: omnes retro Prophétas a se missos esse testátur. Gallínæ quoque similitúdinem congregántis sub alas pullos suos, in cántico Deuteronómii légimus: Sicut áquila prótegit nidum suum, et super pullos suos desiderávit: expándens alas suas, suscépit eos, et tulit super pennas suas.

℟. Stéphanus servus Dei, quem lapidábant Judæi, vidit cælos

apértos : vidit et introívit : * Beátus homo, cui cœli patébant. ℣. Cum ígitur saxórum crepitántium túrbine quaterétur, inter æthéreos aulæ cœléstis sinus divína ei cláritas fulsit. Beátus.

Lectio viij.

Ecce relinquétur vobis domus vestra desérta. Hoc ipsum ex persóna Jeremíæ jam ante díxerat : Relíqui domum meam, dimísi hereditátem meam : facta est mihi heréditas mea quasi spelúnca hyænæ. Desértam Judæórum domum, id est, templum illud, quod fulgébat augústius, óculis comprobámus, quia habitatórem Christum pérdidit, et hereditátem prærípere géstiens, occídit herédem.

℟. Patefáctæ sunt jánuæ cœli Christi mártyri beáto Stéphano, qui in número mártyrum invéntus est primus : * Et ídeo triúmphat in cœlis coronátus. ℣. Mortem enim, quam Salvátor noster dignátus est pro nobis pati, hanc ille primus réddidit Salvatóri. Et ídeo. Glória Patri. Et ídeo.

Lectio ix.

Dico enim vobis : Non me vidébitis ámodo, donec dicátis : Benedíctus qui venit in nómine Dómini. Ad Jerúsalem lóquitur, et ad pópulum Judæórum. Versículum autem istum, quo et párvuli atque lacténtes in ingréssu Jerúsalem Dómini Salvatóris usi sunt, quando dixérunt : Benedíctus qui venit in nómine Dómini, hosánna in excélsis : sumpsit de centésimo décimo séptimo Psalmo, qui manifésté de advéntu Dómini scriptus est.

Te Deum laudámus. 14.

Ad Laudes, et per Horas, omnia ut in die Festo. 191. præter Orationem seq.

Oratio.

Omnipotens sempitérne Deus, qui primítias mártyrum in beáti Levítæ Stéphani sánguine dedicásti : tríbue quæsumus; ut pro nobis intercéssor exístat, qui pro suis étiam persecutóribus exorávit Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit.

Pro comm. S. Joannis, Aña. Iste est Joánnes, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit : beátus Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cœléstia. ℣. Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his. ℟. Et scimus quia verum est testimónium ejus.

Oratio.

Ecclesiam tuam, Dómine, benígnus illústra : ut beáti Joánnis, Apóstoli tui et Evangelístæ, illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna.

Pro SS. Innocentibus, Aña. Hi sunt, qui cum muliéribus non sunt coinquináti : vírgines enim sunt, et sequúntur Agnum quocúmque íerit. ℣. Heródes irátus occídit multos púeros. ℟. In Béthlehem Judæ civitáte David.

Oratio.

Deus, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes mártyres non loquéndo, sed moriéndo confessi sunt : ómnia in nobis vitiórum mala mortífica ; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per Dóminum.

In ij. Vesp. Aña de Laud. Festi. 191. Ps. de Dñica. 108. et loco ult. Ps. Crédidi. 111.

Deinde fit de S. Joanne.

Capit. Qui timet, et Hymnus. Exúltet orbis, ut in die Festo. 196.

℣. Valde honorándus est beátus Joánnes. ℟. Qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit.

Ad Magnificat. Aña.

Iste est Joánnes, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit: beátus Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cœléstia.

Oratio. Ecclésiam ut 225.

Pro S. Stephano. Aña. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti, et fecérunt planctum magnum super eum. ℣. Stéphanus vidit cœlos apértos. ℟. Vidit et introívit: beátus homo, cui cœli patébant.

Oratio. Omnípotens. 225.

Pro SS. Innocent. Aña. Innocéntes pro Christo infántes occísi sunt, ab iníquo rege lacténtes interfécti sunt: ipsum sequúntur Agnum sine mácula, et dicunt semper: Glória tibi, Dómine. ℣. Sub throno Dei omnes sancti clamant. ℟. Víndica sánguinem nostrum, Deus noster.

Oratio. Deus, cujus. 225.

IN OCTAVA S. Joannis.

Duplex.

Ad Matut. omnia ut in Comm. Apost. ij. præter Lectiones.

In primo Nocturno.

De libro Apocalypsis beati Joánnis, Apóstoli.

Lectio j. *Cap. 4.*

Post hæc vidi: et ecce óstium apértum in cœlo: et vox prima, quam audívi, tamquam tubæ loquéntis mecum, dicens: Ascénde huc, et osténdam tibi quæ opórtet fíeri post hæc. Et statim fui in spíritu: et ecce sedes pósita erat in cœlo, et supra sedem sedens. Et qui sedébat, símilis erat aspéctui lápidis jáspidis et sárdinis: et iris erat in circúitu sedis, símilis visióni smarágdinæ. Et in circúitu sedis sedília vigínti quátuor: et super thronos vigínti quátuor senióres sedéntes, circumamícti vestiméntis albis, et in capítibus eórum corónæ áureæ.

℟. Valde honorándus est beátus Joánnes, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit: * Cui Christus in cruce Matrem Vírginem vírgini commendávit. ℣. Virgo est eléctus a Dómino, atque inter céteros magis diléctus. Cui.

Lectio ij.

Et de throno procedébant fúlgura, et voces, et tonítrua: et septem lámpades ardéntes ante thronum, qui sunt septem spíritus Dei. Et in conspéctu sedis tamquam mare vítreum símile crystállo, et in médio sedis, et in circúitu sedis, quátuor animália plena óculis ante et retro. Et ánimal primum símile leóni, et secúndum ánimal símile vítulo, et tértium ánimal habens fáciem quasi hóminis, et quartum ánimal símile áquilæ volánti. Et quátuor animália, síngula eórum habébant alas senas: et in circúitu, et intus plena sunt óculis.

℟. Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his, et scripsit hæc: * Et scimus quia

pectus Dómini in cœna recúbuit : * Beátus Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cœléstia. ℣. Fluénta Evangélii de ipso sacro Domínici péctoris fonte potávit. Beátus. Glória Patri. Beátus.

Lectio ix.

Exiit ergo sermo iste inter fratres, quod discípulus ille non móritur : et non dixit ei Jesus, Quia non móritur ; sed, Si eum volo manére donec véniam : quid ad te ? Noli arbitrári, inquit, eódem modo me de vobis disposuísse. Hoc autem dixit, ut intempestívum afféctum, et consuetúdinis desidérium tólleret. Cum enim essent orbis terrárum curam susceptúri, simul ámplius esse non oportébat : magnum enim fuísset mundo detriméntum. Idcírco inquit : Opus suscepísti, id consídera, pérfice, labóra, et te certamínibus expóne. Quid ad te, si volo eum manére hic ? tu offícium tuum cura, et exéquere.

Te Deum laudámus 14.

Ad Laudes, et per Horas omnia ut in Festo. 196.

Pro comm. SS. Innocentium, Aña. Hi sunt qui cum muliéribus non sunt coinquináti : vírgines enim sunt, et sequúntur Agnum quocúmque íerit. ℣. Heródes irátus occídit multos púeros. ℟. In Béthlehem Judæ, civitáte David.

Oratio.

Deus, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes mártyres non loquéndo, sed moriéndo conféssi sunt : ómnia in nobis vitiórum mala mortífica : ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per Dóminum.

In ij. Vesp. Añæ de Laud. Festi. 196. Psalmi ut in ij. Vesp. de Com. Apost. xij.

Capitulum et alia, ut in die. 198. cum commem. SS. Innoc. Aña. Hi sunt. ℣. Heródes irátus. Oratio. Deus cujus, ut supra.

IN OCTAVA
SS. Innocentium.
Duplex.

Ad Matutinum, Invitatorium. Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

Audit tyránnus ánxius
Adésse regum Príncipem,
Qui nomen Israel regat,
Teneátque David régiam.
Exclámat amens núntio :
Succéssor instat, péllimur ;
Satélles, i, ferrum rape :
Perfúnde cunas sánguine.
Quid próficit tantum nefas ?
Quid crimen Heródem juvat ?
Unus tot inter fúnera
Impúne Christus tóllitur.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Añæ, Psalmi, et ℣℣. Noct. sumuntur de Com. plur. Mart. xxxiij. excepta secunda Aña iij. Noct. ut suo loco notatum est infra. 231.

In primo Nocturno.

De Epístola ad Romános.

Lectio j. *Cap.* 5.

Justificati ergo ex fide, pacem habeámus ad Deum per Dóminum nostrum Jesum Christum : per quem et habémus

℟. Diligébat autem eum Jesus, quóniam speciális prærogatíva castitátis amplióri dilectióne fécerat dignum : * Quia virgo eléctus ab ipso, virgo in ævum permánsit. ℣. In cruce dénique moritúrus, huic Matrem suam Vírginem vírgini commendávit. Quia.

Lectio vj.

AQUILA ipse est Joánnes, sublímium prædicátor, et lucis intérnæ atque ætérnæ fixis óculis contemplátor. Dicúntur enim et pulli aquilárum a paréntibus sic probári, patris scílicet ungue suspéndi, et rádiis solis oppóni. Qui firme contemplátus fúerit, filius agnóscitur : si ácie palpitáverit, tamquam adulterínus ab ungue dimíttitur. Jam ergo vidéte quam sublímia loqui débuit, qui est áquilæ comparátus : et tamen étiam nos humi repéntes, infírmi, et vix ullíus moménti inter hómines, audémus tractáre ista, et ista expónere, et putámus nos aut cápere posse cum cogitámus, aut capi dum dícimus.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* 21. *d*

IN illo témpore : Dixit Jesus Petro : Séquere me. Convérsus Petrus, vidit illum discípulum, quem diligébat Jesus, sequéntem. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 87. *in Joannem, circa medium.*

CUM magna Christus Petro communicásset, orbis terrárum curam demandásset, martyrium prædixísset, et majórem erga eum dilectiónem testátus esset : cum vellet Petrus Joánnem sócium et collégam, inquit : Hic autem quid? Numquid eámdem viam aggrediétur ? Et quemádmodum in cœna interrogáre non ausus, Joánnem suffécit ; ita nunc vicem reddit, arbitrátus eum velle, sed non audére de se sciscitári. Tum Christus : Si eum volo manére donec véniam, quid ad te ?

℟. In illum diem suscípiam te servum meum, et ponam te sicut signáculum in conspéctu meo : * Quóniam ego elégi te, dicit Dóminus. ℣. Esto fidélis usque ad mortem, et dabo tibi corónam vitæ. Quóniam.

Lectio viij.

NAM cum nímia id charitáte díceret Petrus, nec ab eo dívidi vellet, osténdens Christus, quod quantávis eum dilectióne prosequerétur, suam ássequi non posset, inquit : Si eum volo manére, quid ad te? His verbis nos erúdiens, neque doléndum, neque curiósius præter divínam voluntátem investigándum. Nam cum Petrus semper in hujúsmodi interrogatiónes fervéntius prosilíret, iterum ejus fervórem retúndens, quod non sit ultérius inquiréndum, in hunc modum respóndit.

℟. Iste est Joánnes, qui supra

pectus Dómini in cœna recúbuit : * Beátus Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cœléstia. ℣. Fluénta Evangélii de ipso sacro Domínici péctoris fonte potávit. Beátus. Glória Patri. Beátus.

Lectio ix.

Exiit ergo sermo iste inter fratres, quod discípulus ille non móritur : et non dixit ei Jesus, Quia non móritur ; sed, Si eum volo manére donec véniam : quid ad te ? Noli arbitrári, inquit, eódem modo me de vobis disposuísse. Hoc autem dixit, ut intempestívum affléctum, et consuetúdinis desidérium tólleret. Cum enim essent orbis terrárum curam susceptúri, simul ámplius esse non oportébat : magnum enim fuísset mundo detriméntum. Idcírco inquit : Opus suscepísti, id consídera, pérfice, labóra, et te certamínibus expóne. Quid ad te, si volo eum manére hic ? tu officium tuum cura, et exéquere.

Te Deum laudámus 14.

Ad Laudes, et per Horas omnia ut in Festo. 196.

Pro comm. SS. Innocentium, Aña. Hi sunt qui cum muliéribus non sunt coinquináti : vírgines enim sunt, et sequúntur Agnum quocúmque íerit. ℣. Heródes irátus occídit multos púeros. ℟. In Béthlehem Judæ, civitáte David.

Oratio.

Deus, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes mártyres non loquéndo, sed moriéndo conféssi sunt : ómnia in nobis vitiórum mala mortífica : ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per Dóminum.

In ij. Vesp. Añæ de Laud. Festi. 196. Psalmi ut in ij. Vesp. de Com. Apost. xij.

Capitulum et alia, ut in die. 198. cum commem. SS. Innoc. Aña. Hi sunt. ℣. Heródes irátus. Oratio. Deus cujus, ut supra.

IN OCTAVA
SS. Innocentium.
Duplex.

Ad Matutinum, Invitatorium. Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

Audit tyránnus ánxius
Adésse regum Príncipem,
Qui nomen Israel regat,
Teneátque David régiam.
Exclámat amens núntio :
Succéssor instat, péllimur ;
Satélles, i, ferrum rape :
Perfúnde cunas sánguine.
Quid próficit tantum nefas ?
Quid crimen Heródem juvat ?
Unus tot inter fúnera
Impúne Christus tóllitur.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Añæ, Psalmi, et ℣℣. Noct. sumuntur de Com. plur. Mart. xxxiij. excepta secunda Aña iij. Noct. ut suo loco notatum est infra. 231.

In primo Nocturno.
De Epístola ad Romános.
Lectio j. *Cap.* 5.

Justificati ergo ex fide, pacem habeámus ad Deum per Dóminum nostrum Jesum Christum : per quem et habémus

accéssum per fidem in grátiam istam, in qua stamus, et gloriámur in spe glóriæ filiórum Dei. Non solum autem, sed et gloriámur in tribulatiónibus: sciéntes quod tribulátio patiéntiam operátur: patiéntia autem probatiónem, probátio vero spem, spes autem non confúndit: quia cháritas Dei diffúsa est in córdibus nostris per Spíritum sanctum qui datus est nobis.

℟. Centum quadragínta quátuor míllia, qui empti sunt de terra, hi sunt qui cum muliéribus non sunt coinquináti: * Vírgines enim permansérunt, ídeo regnant cum Deo, et Agnus Dei cum illis. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Vírgines.

Lectio ij.

Ut quid enim Christus, cum adhuc infírmi essémus, secúndum tempus pro ímpiis mórtuus est? Vix enim pro justo quis móritur, nam pro bono fórsitan quis áudeat mori. Comméndat autem charitátem suam Deus in nobis: quóniam cum adhuc peccatóres essémus, secúndum tempus Christus pro nobis mórtuus est: multo ígitur magis nunc justificáti in sánguine ipsíus, salvi érimus ab ira per ipsum.

℟. Sub altáre Dei audívi voces occisórum dicéntium: * Quare non deféndis sánguinem nostrum? Et accepérunt divínum respónsum: Adhuc sustinéte módicum tempus, donec impleátur númerus fratrum vestrórum. ℣. Vidi sub altáre Dei ánimas interfectórum propter verbum Dei, et propter testimónium quod habébant, et clamábant voce magna, dicéntes. Quare.

Lectio iij.

Si enim cum inimíci essémus, reconciliáti sumus Deo per mortem Fílii ejus: multo magis reconciliáti, salvi érimus in vita ipsíus. Non solum autem: sed et gloriámur in Deo per Dóminum nostrum Jesum Christum, per quem nunc reconciliatiónem accépimus. Proptérea sicut per unum hóminem peccátum in hunc mundum intrávit, et per peccátum mors, et ita in omnes hómines mors pertránsiit, in quo omnes peccavérunt.

℟. Adoravérunt vivéntem in sæcula sæculórum, * Mitténtes corónas suas ante thronum Dómini Dei sui. ℣. Et cecidérunt in conspéctu throni in fácies suas: et benedixérunt vivéntem in sæcula sæculórum. Mitténtes. Glória Patri. Mitténtes.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Augustíni, Epíscopi.

Lectio iv.

Serm. 1. de Innocent.

Nascente Dómino, luctus cœpit, non cœlo, sed mundo: indícitur mátribus lamentátio, Angelis exultátio, infántibus transmigrátio. Deus est, qui natus est: Innocéntes illi debéntur víctima, qui venit damnáre mundi malítiam. Agnélli debent immolári, quia Agnus futúrus est crucifígi, qui tollit peccáta mundi. Sed oves úlulant matres, quia agnos perdunt sine voce balántes. Grande martyrium: crudéle

spectáculum ! Exímitur machæra, et nulla intérvenit causa : sola stridet invídia, cum qui natus est, nulli fáciat violéntiam. Sed oves cérnimus matres, quæ super agnos lugent. Vox in Rama audita est, plorátus et ululátus magnus. Pígnora sunt, non crédita, sed creáta : non depósita, sed expósita.

℟. Effudérunt sánguinem sanctórum velut aquam in circúitu Jerúsalem : * Et non erat qui sepelíret. ℣. Posuérunt mortália servórum tuórum escas volatílibus cœli, carnes sanctórum tuórum béstiis terræ. Et.

Lectio v.

Testis est ipsa natúra, quæ pugnábat in mártyres cum tyránnus jactáret infántes. Mater crines cápitis dissipábat, quæ ornaméntum cápitis amittébat. Quantis modis infántem volébat abscóndere, et ipse se infántulus publicábat ! Nesciébat tacére, quia necdum didícerat formidáre. Pugnábat mater, et cárnifex : iste trahébat, illa tenébat. Ad carníficem mater clamábat : Quid séparas a me, quem génui ex me ? Uterus génuit, non mansit ille, cum vixit, úbera mea frustra lacte contórquens. Caute portávi, quem a te vídeo manu crudéli jactári. Modo cum effudérunt víscera mea, et tu elídis ad terram.

℟. Isti sunt sancti, qui passi sunt propter te, Dómine : víndica eos, * Quia clamant ad te quotídie. ℣. Víndica, Dómine, sánguinem Sanctórum tuórum, qui effúsus est. Quia clamant.

Lectio vj.

Alia acclamábat mater, cum exáctor latro non compélleret simul occídi cum párvulo matrem : Ut quid me dimíttis inánem ? Si culpa est, mea est : si non est crimen, junge mortem, et líbera matrem. Alia dicébat : Quid quæritis ? Unum quæritis, et multos occíditis ; et ad unum, qui unus est, attíngere non potéstis. Alia contra clamábat : Veni jam, veni, Salvátor mundi, quámdiu quæréris ? Nullum times : vídeat te miles, et nostros non occídat infántes. Miscebátur lamentátio matrum, et ad cœlum transíbat oblátio parvulórum.

℟. Isti sunt, qui non inquinavérunt vestiménta sua : * Ambulábunt mecum in albis, quia digni sunt. ℣. Hi sunt, qui cum muliéribus non sunt coinquináti : vírgines enim sunt. Ambulábunt. Glória Patri. Ambulábunt.

In iij. Noct., loco ij. Añæ. Tradidérunt, dicitur seq. Aña. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 2. *c*

In illo témpore : Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens : Surge, et áccipe púerum, et matrem ejus, et fuge in Ægyptum, et esto ibi usque dum dicam tibi. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Ex Hom. 8. *in Matt. ante med.*

Quæ cum audísset Joseph, nequáquam passus est scán-

dalum, neque dixit: Incérta ista res est, ac prorsus ambígua. Tu paulo ante dicébas, quia salvábit pópulum suum, et nunc seipsum quidem non potest de perículis liberáre: sed fuga nobis est necessária, et peregrinátio, ac transmigrátio longínqua. Contrária omníno sunt facta promíssis. Sed horum nihil prorsus oppónit: vir enim erat fidélis: neque reversiónis tempus curióse inquírit, quod útique ab Angelo non signáte fúerat expréssum: sed, Esto ibi, inquit, úsquequo dicam tibi.

℟. Cantábant sancti cánticum novum ante sedem Dei et Agni: * Et resonábat terra in voces eórum. ℣. Hi empti sunt ex homínibus primítiæ Deo et Agno, et in ore ipsórum non est invéntum mendácium. Et.

Lectio viij.

VERUM ille nec per ista quidem factus est ségnior, sed obedívit libénter, et crédidit omnes prorsus tribulatiónes cum gáudio sustinéndo. Enimvéro miséricors Deus mœstis rebus quædam étiam jucúnda permíscuit. Quod certe in sanctis ómnibus facit, quos neque tribulatiónes, neque jucunditátes sinit habére contínuas: sed tum de advérsis, tum ex prósperis justórum vitam quasi admirábili varietáte contéxit. Quod hic quoque eum fecísse considera.

℟. Vidi sub altáre Dei ánimas interfectórum propter verbum Dei quod habébant, et clara voce dicébant: * Víndica, Dómine, sánguinem sanctórum tuórum, qui effúsus est. ℣. Sub throno Dei omnes sancti clamant. Víndica. Glória Patri. Víndica.

Lectio ix.

VIDENDO quippe sanctus Joseph grávidam Vírginem, in conturbatiónem íncidit máximam: sed ádfuit repénte Angelus, timórem prorsus extinguens. Deínde videns púerum natum, máxima exultatióne replétus est: sed rursus huic étiam gáudio perículum grande succéssit, cum tota útique civitas turbarétur, ipse rex fúreret, et ad necem púerum quæreret. Sed et hunc mœrórem ália rursus lætítia subsecúta est, apparítio vidélicet stellæ, et adorátio Magórum. Post hanc quoque jucunditátem íterum perículum, iterúmque formído. Quærit, inquit, Heródes ánimam púeri, et fúgere necésse est, et in longínqua transíre. Te Deum laudámus. 14.

Ad Laudes, et per Horas, omnia ut in die Festi. 201. omissis commemor.

In ij. Vesp., Añæ de Laud. 201. Psal. de Dñica. 108. et loco ult. Ps. Crédidi. 111. Reliqua ut in die. 203.

Post Orat. SS. Innocentium. fit com. de Vigilia Epiph. Aña. Puer Jesus proficiébat ætáte et sapiéntia coram Deo et homínibus. ℣. Notum fecit Dóminus, allelúia. ℟. Salutáre suum, allelúia.

Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, dírige actus nostros in beneplácito tuo: ut in nómine dilécti Fílii tui mereámur bonis opéribus abundáre.

virgo; mater facta, sed incorrúpta; virgo habens fílium, nésciens virum; semper clausa, sed non infœcúnda. Solus enim sine peccáto est natus, quem sine viríli compléxu non concupiscéntia carnis, sed obediéntia génuit mentis.

℟. Benedícta et venerábilis es, Virgo María, quæ sine tactu pudóris invénta es Mater Salvatóris : * Jacébat in præsépio, et fulgébat in cœlo. ℣. Dómine audívi audítum tuum, et tímui : considerávi ópera tua, et expávi : in médio duórum animálium. Jacébat. Glória Patri. Jacébat.

In tertio Nocturno.

Aña. In princípio, * et ante sæcula Deus erat Verbum, et ipse natus est hódie Salvátor mundi. Ps. Dóminus regnávit, exúltet. 91.

Aña. Ante lucíferum génitus, * et ante sæcula, Dóminus Salvátor noster hódie nasci dignátus est. Ps. Cantáte Dómino.... quia. 94.

Aña. Nato Dómino, * Angelórum chorus canébat, dicens : Salus Deo nostro, sedénti super thronum, et Agno. Psalm. Dóminus regnávit, irascántur. 94.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúia. ℟. Salutáre suum, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij.

Cap. 2. *d*

In illo témpore : Defúncto Heróde, ecce Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph in Ægypto, dicens : Surge, et áccipe púerum, et matrem ejus, et vade in terram Israel. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi, Presbyteri.

Lib. 1. *Com. in c.* 2. *Matth.*

Ex hoc loco intellígimus non solum Heródem, sed et sacerdótes et Scribas eódem témpore necem Dómini fuísse meditátos. Qui surgens, accépit púerum et matrem ejus. Non dixit, Accépit fílium suum, et uxórem suam : sed púerum, et matrem ejus; quasi nutrítius, non marítus.

℟. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam, néscio : * Quia quem cœli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia.

Lectio viij.

Audiens autem quod Archeláus regnáret in Judæa pro Heróde patre suo, tímuit illo ire. Multi labúntur erróre propter ignorántiam históriæ, putántes eúmdem esse Heródem; a quo in passióne sua Dóminus irridétur, et qui nunc mórtuus esse referátur. Ergo Heródes ille, qui cum Piláto póstea amicítias fecit, hujus Heródis fílius est, frater Archelái.

℟. Nésciens Mater virgo virum, péperit sine dolóre : * Salvatórem sæculórum, ipsum Regem Angelórum sola Virgo lactábat úbere de cœlo pleno. ℣. Domus pudíci péctoris templum repénte fit Dei : intácta nésciens virum, verbo concépit Fílium. Salvatórem. Glória Patri. Salvatórem

Non concupisces. Occasióne autem accépta, peccátum per mandátum operátum est in me omnem concupiscéntiam. Sine lege enim peccátum mórtuum erat. Ego autem vivébam sine lege aliquándo. Sed cum venísset mandátum, peccátum revíxit.

℟. Benedíctus qui venit in nómine Dómini, Deus Dóminus et illúxit nobis. * Allelúia, allelúia. ℣. Hæc dies, quam fecit Dóminus, exultémus et lætémur in ea. Allelúia. Glória Patri. Allelúia.

In secundo Nocturno.

Aña. Speciósus * forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis. Ps. Eructávit cor. 56.

Aña. Homo natus * est in ea, et ipse fundávit eam Altíssimus. Ps. Fundaménta ejus. 87.

Aña. Exultábunt ómnia ligna * silvárum ante fáciem Dómini, quóniam venit. Ps. Cantáte Dómino.... cantáte. 90.

℣. Speciósus forma præ fíliis hóminum. ℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

Sermo sancti Augustíni, Epíscopi.

Lectio iv.

Serm. 13. de Tempore.

Dominus noster Jesus Christus, fratres charíssimi, qui in ætérnum est cunctórum Creátor, hódie de Matre nascéndo factus est nobis Salvátor. Natus est nobis hódie in témpore per voluntátem, ut nos perdúcat ad Patris æternitátem. Factus est Deus homo, ut homo fíeret Deus: ut panem Angelórum manducáret homo, Dóminus Angelórum hódie factus est homo.

℟. Congratulámini mihi omnes, qui dilígitis Dóminum: * Quia cum essem párvula, plácui Altíssimo, et de meis viscéribus génui Deum et hóminem. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancillam húmilem respéxit Deus. Quia.

Lectio v.

Hodie impléta est prophetía illa, quæ dicit: Roráte cœli désuper, et nubes pluant justum: aperiátur terra, et gérminet Salvatórem. Factus est ígitur qui fécerat, ut invenirétur qui períerat. Sic enim in Psalmis homo confitétur: Priúsquam humiliárer, ego peccávi. Peccávit homo, et factus est reus: natus est homo Deus, ut liberarétur reus. Homo ígitur cécidit, sed Deus descéndit. Cécidit homo miserabíliter, descéndit Deus misericórditer. Cécidit homo per supérbiam, descéndit Deus cum grátia.

℟. Confirmátum est cor Vírginis, in quo divína mystéria, Angelo nuntiánte, concépit; tunc speciósum forma præ fíliis hóminum castis suscépit viscéribus; * Et benedícta in ætérnum, Deum nobis prótulit et hóminem. ℣. Domus pudíci péctoris templum repénte fit Dei, intácta nésciens virum, verbo concépit Fílium. Et.

Lectio vj.

O mirácula, o prodígia, fratres mei! Natúræ jura mutántur in hómine: Deus náscitur, virgo sine viro gravidátur, viri nésciam sermo Dei marítat: simul facta est mater et

o; mater facta, sed incor-
ta; virgo habens fílium,
iens virum; semper clausa,
non infœcúnda. Solus enim
peccáto est natus, quem
viríli compléxu non con-
iscéntia carnis, sed obe-
ntia génuit mentis.
Benedícta et venerábilis es,
go María, quæ sine tactu
óris invénta es Mater Sal-
óris: * Jacébat in præsépio,
ulgébat in cœlo. ℣. Dómine
ivi audítum tuum, et tímui:
iderávi ópera tua, et expá-
in médio duórum animá-
. Jacébat. Glória Patri.
bat.

In tertio Nocturno.

In princípio, * et ante sæ-
Deus erat Verbum, et ipse
s est hódie Salvátor mun-
Ps. Dóminus regnávit, ex-
. 91.
Ante lucíferum génitus, *
nte sæcula, Dóminus Sal-
r noster hódie nasci digná-
st. Ps. Cantáte Dómino....
. 94.
Nato Dómino, * Angeló-
chorus canébat, dicens:
s Deo nostro, sedénti su-
thronum, et Agno. Psalm.
inus regnávit, irascán-
94.
otum fecit Dóminus, alle-
℟. Salutáre suum, alle-

éctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

Lectio vij.

Cap. 2. d

llo témpore: Defúncto He-
de, ecce Angelus Dómini
ruit in somnis Joseph in
pto, dicens: Surge, et ác-
cipe púerum, et matrem ejus, et vade in terram Israel. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi, Presbyteri.

Lib. 1. Com. in c. 2. Matth.

Ex hoc loco intellígimus non solum Heródem, sed et sacerdótes et Scribas eódem témpore necem Dómini fuísse meditátos. Qui surgens, accépit púerum et matrem ejus. Non dixit, Accépit fílium suum, et uxórem suam: sed púerum, et matrem ejus; quasi nutritius, non marítus.

℟. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam, néscio: * Quia quem cœli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia.

Lectio viij.

Audiens autem quod Archeláus regnáret in Judæa pro Heróde patre suo, tímuit illo ire. Multi labúntur erróre propter ignorántiam históriæ, putántes eúmdem esse Heródem, a quo in passióne sua Dóminus irridétur, et qui nunc mórtuus esse referátur. Ergo Heródes ille, qui cum Piláto póstea amicítias fecit, hujus Heródis fílius est, frater Archelái.

℟. Nésciens Mater virgo virum, péperit sine dolóre: * Salvatórem sæculórum, ipsum Regem Angelórum sola Virgo lactábat úbere de cœlo pleno. ℣. Domus pudíci péctoris templum repénte fit Dei: intácta nésciens virum, verbo concépit Fílium. Salvatórem. Glória Patri. Salvatórem

Lectio ix.

QUONIAM Nazaræus vocábitur. Si fixum de Scriptúris posuísset exémplum, numquam díceret : Quod dictum est per Prophétas; sed simplíciter : Quod dictum est per Prophétam : nunc autem pluráliter Prophétas vocans, osténdit se non verba de Scriptúris sumpsisse, sed sensum. Nazaræus sanctus interpretátur. Sanctum autem Dóminum futúrum omnis Scriptúra commémorat.

Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. O admirábile commércium! * Creátor géneris humáni, animátum corpus sumens, de Vírgine nasci dignátus est : et procédens homo sine sémine, largítus est nobis suam Deitátem. Psalm. Dóminus regnávit, cum reliquis. 15.

2. Quando natus es * ineffabíliter ex Vírgine, tunc implétæ sunt Scriptúræ : sicut plúvia in vellus descendísti, ut salvum fáceres genus humánum : te laudámus, Deus noster.

3. Rubum quem víderat Moyses * incombústum, conservátam agnóvimus tuam laudábilem virginitátem : Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

4. Germinávit radix Jesse : * orta est stella ex Jacob : Virgo péperit Salvatórem : te laudámus, Deus noster.

5. Ecce María génuit * nobis Salvatórem; quem Joánnes videns exclamávit, dicens : Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi, allelúia.

Capitulum. *Galat.* 4.

FRATRES, Quanto témpore heres párvulus est, nihil differt a servo, cum sit dóminus ómnium : sed sub tutóribus et actóribus est usque ad præfinítum tempus a patre.

Hymnus.

A solis ortus cárdine
Ad usque terræ límitem,
Christum canámus Príncipem,
Natum María Vírgine.

Beátus Auctor sæculi
Servíle corpus índuit :
Ut carne carnem líberans,
Ne pérderet quos cóndidit.

Castæ Paréntis víscera
Cœléstis intrat grátia :
Venter Puéllæ bájulat
Secréta, quæ non nóverat.

Domus pudíci péctoris
Templum repénte fit Dei,
Intácta nésciens virum,
Concépit alvo Fílium.

Enítitur puérpera,
Quem Gábriel prædíxerat,
Quem ventre matris géstiens,
Baptísta clausum sénserat.

Fœno jacére pértulit :
Præsépe non abhórruit :
Et lacte módico pastus est,
Per quem nec ales ésurit.

Gaudet chorus cœléstium,
Et Angeli canunt Deo :
Palámque fit pastóribus
Pastor, Creátor ómnium.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Verbum caro factum est, allelúia. ℟. Et habitávit in nobis, allelúia.

Ad Benedictus, Aña.

Dum médium * siléntium tenérent ómnia, et nox in suo cursu

m iter perágeret, omní-
sermo tuus, Dómine, a
ɔus sédibus venit, alle-

Oratio.

ɪPOTENS sempitérne Deus,
írige actus nostros in be-
ito tuo : ut in nómine
Filii tui mereámur bo-
éribus abundáre. Qui te-
ivit.

t commem. S. Telespho-
æ et Mart. Aña. Qui odit
m suam in hoc mundo,
n ætérnam custódit eam.
tus ut palma florébit. ℟.
edrus Líbani multiplicá-

Oratio.

s, qui nos beáti Telés-
hori, Mártyris tui atque
cis, ánnua solemnitáte
is : concéde propítius;
jus natalítia cólimus, de
m étiam protectióne gau-
s. Per Dóminum.

Primam non dicuntur
Ad Absolutionem Capit.
Capit. Nonæ.
\d Tertiam, Aña:
o natus es.
. Fratres, Quanto, ut
236.
Verbum caro factum est.
úia, allelúia. Verbum.

℣. Et habitávit in nobis. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Verbum. ℣. Ipse invocábit me, allelúia. ℟. Pater meus es tu, allelúia.

Ad Sextam, Aña.

Rubum quem víderat.

Capitulum. *Galat.* 4.

At ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum ex mulíere, factum sub lege, ut eos, qui sub lege erant, redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus.

℟. br. Notum fecit Dóminus. * Allelúia, allelúia. Notum. ℣. Salutáre suum. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Notum. ℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúia. ℟. Salutáre Dei nostri, allelúia.

Ad Nonam, Aña.

Ecce María.

Capitulum. *Galat.* 4.

Itaque jam non est servus, sed fílius : quod si fílius, et heres per Deum.

℟. br. Vidérunt omnes fines terræ. * Allelúia, allelúia. Vidérunt. ℣. Salutáre Dei nostri. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Vidérunt. ℣. Verbum caro factum est, allelúia. ℟. Et habitávit in nobis, allelúia.

Vesp. de Epiphania, Duplex.

IN EPIPHANIA DOMINI.

DUPLEX PRIMÆ CLASSIS.

Ad Vesperas Añæ de Laud. Psalmi de Dñica. 108. et loco ult., Ps. Laudáte Dóminum omnes gentes. 111.

Capitulum. *Isaiæ* 60.

SURGE, illumináre, Jerúsalem : quia venit lumen tuum, et glória Dómini super te orta est.

Hymnus.

CRUDELIS Heródes, Deum
Regem veníre quid times?
Non éripit mortália,
Qui regna dat cœléstia.
Ibant Magi, quam víderant,
Stellam sequéntes prævíam :
Lumen requírunt lúmine :
Deum faténtur múnere.
Lavácra puri gúrgitis
Cœléstis Agnus áttigit :
Peccáta, quæ non détulit,
Nos abluéndo sústulit.
Novum genus poténtiæ :
Aquæ rubéscunt hydriæ,
Vinúmque jussa fúndere,
Mutávit unda oríginem.
Jesu, tibi sit glória,
Qui apparuísti géntibus,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Sic terminantur Hymni per totam Octavam.

℣. Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent. ℟. Reges Arabum et Saba dona addúcent.

Ad Magnificat, Aña. Magi vidéntes stellam, dixérunt ad ínvicem : Hoc signum magni Regis est; eámus et inquirámus eum, et offerámus ei múnera, aurum, thus et myrrham, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui hodiérna die Unigénitum tuum Géntibus stella duce revelásti : concéde propítius; ut, qui jam te ex fide cognóvimus, usque ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur. Per eúmdem Dóminum.

Ad Matutinum.

Dicto Pater noster, Ave María, et Credo, omissis ℣. Dómine lábia, Invitat., cum Ps. Veníte, et Hymno, incipitur ab Aña. Afférte Dómino.

Infra Octavam vero dicitur ℣. Dómine lábia. Invitat. Christus appáruit nobis, * Veníte adorémus. Ps. Veníte 2.

Hymn. Crudélis, ut supra.

In primo Nocturno.

Aña. Afférte Dómino * fílii Dei, adoráte Dóminum in aula sancta ejus.

Psalmus 28.

AFFERTE Dómino fílii Dei : afférte Dómino fílios aríetum.

bene complácui. ℣. Cœli apérti sunt super eum, et vox Patris intónuit. Hic.

Lectio iij. *Cap.* 61. *et* 62.

GAUDENS gaudébo in Dómino, et exultábit ánima mea in Deo meo : quia índuit me vestiméntis salútis : et induménto justítiæ circúmdedit me, quasi sponsum decorátum coróna, et quasi sponsam ornátam monílibus suis. Sicut enim terra profert germen suum, et sicut hortus semen suum gérminat; sic Dóminus Deus germinábit justítiam, et laudem coram univérsis géntibus. Propter Sion non tacébo, et propter Jerúsalem non quiéscam, donec egrediátur ut splendor justus ejus, et salvátor ejus ut lampas accendátur.

℟. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent : * Reges Arabum et Saba dona Dómino Deo addúcent. ℣. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes. Reges. Glória Patri. Reges.

In secundo Nocturno.

Aña. Omnis terra adóret te, * et psallat tibi : psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Psalmus 65.

JUBILATE Deo, omnis terra, psalmum dícite nómini ejus : * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo : Quam terribília sunt ópera tua, Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi : * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei : * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertransíbunt pede : * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, óculi ejus super gentes respíciunt : * qui exásperant non exalténtur in semetípsis.

Benedícite, gentes, Deum nostrum : * et audítam fácite vocem laudis ejus.

Qui pósuit ánimam meam ad vitam : * et non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probásti nos, Deus : * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatiónes in dorso nostro : * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem et aquam : * et eduxísti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocáustis : * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.

Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta ófferam tibi cum incénso aríetum : * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptérea exaudívit Deus, * et atténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, et misericórdiam suam a me.

Aña. Omnis terra adóret te, et psallat tibi : psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Aña. Reges Tharsis * et ínsulæ múnera ófferent Regi Dómino.

Psalmus 71.

Deus, judícium tuum regi da : * et justítiam tuam fílio regis :

Judicáre pópulum tuum in justítia, * et páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo, * et colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, et salvos fáciet fílios páuperum : * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus : * et sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis : * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare : * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes : * et inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent : * reges Arabum et Saba dona addúcent :

Et adorábunt eum omnes reges terræ : * omnes gentes sérvient ei :

Quia liberábit páuperem a poténte : * et páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi et ínopi : * et ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum : * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, et adorábunt de ipso semper : * tota die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus : * et florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sæcula : * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ : * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus Israel, * qui facit mirabília solus :

Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum : * et replébitur majestáte ejus omnis terra : fiat, fiat.

Aña. Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent Regi Dómino.

Aña. Omnes gentes, * quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine.

Psalmus 85.

Inclina, Dómine, aurem tuam, et exáudi me : * quóniam inops et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum : * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die : * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis, et mitis, * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam : * et inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te : * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine : * et non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine : * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília : * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, et ingrédiar in veritáte tua : * lætétur cor meum ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine Deus meus, in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum :

Quia misericórdia tua magna est super me : * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine Deus, miserátor et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax.

Réspice in me, et miserére mei: * da impérium tuum púero tuo : et salvum fac fílium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, et confundántur : * quóniam tu, Dómine, adjuvísti me, et consolátus es me.

Aña. Omnes gentes, quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine.

℣. Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent. ℟. Reges Arabum, et Saba dona addúcent.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Lectio iv.

Serm. 2. de Epiphania.

GAUDETE in Dómino, dilectíssimi, íterum dico, gaudéte, quóniam brevi intervállo témporis, post solemnitátem Nativitátis Christi, festívitas declaratiónis ejus illúxit : et quem in illo die Virgo péperit, in hoc mundus agnóvit. Verbum enim caro factum, sic susceptiónis nostræ temperávit exórdia, ut natus Jesus et credéntibus maniféstus, et persequéntibus esset occúltus. Jam tunc ergo cœli enarravérunt glóriam Dei, et in omnem terram sonus veritátis exívit, quando et pastóribus exércitus Angelórum Salvatóris éditi annuntiátor appáruit, et Magos ad eum adorándum prævia stella perdúxit : ut a solis ortu usque ad occásum veri Regis generátio coruscáret, cum rerum fidem et regna Oriéntis per Magos díscerent, et Románum impérium non latéret.

℟. Illumináre, illumináre, Jerúsalem, quia venit lux tua : * Et glória Dómini super te orta est. ℣. Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui. Et.

Lectio v.

NAM et sævítia Heródis volens primórdia suspécti sibi Regis extínguere, huic dispensatióni nésciens serviébat : ut dum atróci inténtus facínori, ignótum sibi púerum indiscréta infántium cæde perséquitur, annuntiátum cœlitus domina-

Aña. Omnis terra adóret te, et psallat tibi : psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Aña. Reges Tharsis * et ínsulæ múnera ófferent Regi Dómino.

Psalmus 71.

Deus, judícium tuum regi da : * et justítiam tuam fílio regis :

Judicáre pópulum tuum in justítia, * et páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo, * et colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, et salvos fáciet fílios páuperum : * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus : * et sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis : * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare : * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes : * et inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent : * reges Arabum et Saba dona addúcent :

Et adorábunt eum omnes reges terræ : * omnes gentes sérvient ei :

Quia liberábit páuperem a poténte : * et páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi et ínopi : * et ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum : * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, et adorábunt de ipso semper : * tota die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus : * et florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sæcula : * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ : * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus Israel, * qui facit mirabília solus :

Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum : * et replébitur majestáte ejus omnis terra : fiat, fiat.

Aña. Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent Regi Dómino.

Aña. Omnes gentes, * quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine.

Psalmus 85.

Inclina, Dómine, aurem tuam, et exáudi me : * quóniam inops et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum : * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die : * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis, et mitis, * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam : * et inténde voci deprecatiónis meæ.

die tribulatiónis meæ cla-
i ad te : * quia exaudísti

est símilis tui in diis, Dó-
e : * et non est secúndum
ra tua.
nes gentes quascúmque fe-
, vénient, et adorábunt
m te, Dómine : * et glori-
bunt nomen tuum.
niam magnus es tu, et
ens mirabília : * tu es Deus
s.
uc me, Dómine, in via tua,
ngrédiar in veritáte tua : *
tur cor meum ut tímeat
en tuum.
fitébor tibi, Dómine Deus
s, in toto corde meo, * et
ificábo nomen tuum in
rnum :
a misericórdia tua magna
super me : * et eruísti áni-
n meam ex inférno infe-
i.
s, iníqui insurrexérunt su-
me, et synagóga poténtium
siérunt ánimam meam : *
on proposuérunt te in con-
ctu suo.
tu, Dómine Deus, miserá-
et miséricors, * pátiens, et
ltæ misericórdiæ, et verax.
pice in me, et miserére mei:
impérium tuum púero tuo :
salvum fac fílium ancíllæ
.
mecum signum in bonum,
ídeant qui odérunt me, et
fundántur : * quóniam tu,
nine, adjuvísti me, et con-
itus es me.
. Omnes gentes, quascúm-
fecísti, vénient, et adorá-
t coram te, Dómine.
Reges Tharsis, et ínsulæ
múnera ófferent. ℟. Reges Arabum, et Saba dona addúcent.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Lectio iv.

Serm. 2. de Epiphania.

Gaudete in Dómino, dilectíssimi, íterum dico, gaudéte, quóniam brevi intervállo témporis, post solemnitátem Nativitátis Christi, festívitas declaratiónis ejus illúxit : et quem in illo die Virgo péperit, in hoc mundus agnóvit. Verbum enim caro factum, sic susceptiónis nostræ temperávit exórdia, ut natus Jesus et credéntibus maniféstus, et persequéntibus esset occúltus. Jam tunc ergo cœli enarravérunt glóriam Dei, et in omnem terram sonus veritátis exívit, quando et pastóribus exércitus Angelórum Salvatóris éditi annuntiátor appáruit, et Magos ad eum adorándum prævia stella perdúxit : ut a solis ortu usque ad occásum veri Regis generátio coruscáret, cum rerum fidem et regna Oriéntis per Magos díscerent, et Románum impérium non latéret.

℟. Illumináre, illumináre, Jerúsalem, quia venit lux tua : * Et glória Dómini super te orta est. ℣. Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui. Et.

Lectio v.

Nam et sævítia Heródis volens primórdia suspécti sibi Regis extínguere, huic dispensatióni nésciens serviébat : ut dum atróci inténtus facínori, ignótum sibi púerum indiscréta infántium cæde perséquitur, annuntiátum cœlitus domina-

tóris ortum insígnior ubíque fama loquerétur : quam promptiórem ad narrándum, diligentiorémque faciébat et supérnæ significatiónis nóvitas, et cruentíssimi persecutóris impíetas. Tunc autem Ægypto Salvátor illátus est, ut gens antíquis erróribus dédita, jam ad vicínam salútem per occúltam grátiam vocarétur : et quæ nondum ejécerat ab ánimo superstitiónem, jam hospítio recíperet veritátem.

℟. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes. * Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent, reges Arabum, et Saba dona addúcent. Allelúia.

Lectio vj.

Agnoscamus ergo, dilectíssimi, in Magis adoratóribus Christi, vocatiónis nostræ fideíque primítias : et exultántibus ánimis beátæ spei inítia celebrémus. Exínde enim in ætérnam hereditátem cœpimus introíre : exínde nobis Christum loquéntia Scripturárum arcána patuérunt ; et véritas, quam Judæórum obcæcátio non récipit, ómnibus natiónibus lumen suum invéxit. Honorétur ítaque a nobis sacratíssimus dies, in quo salútis nostræ auctor appáruit : et quem Magi infántem veneráti sunt in cunábulis, nos omnipoténtem adorémus in cœlis. Ac sicut illi de thesáuris suis mysticas Dómino múnerum spécies obtulérunt, ita et nos de córdibus nostris, quæ Deo sunt digna promámus.

℟. Magi véniunt ab Oriénte Jerosólymam, quæréntes, et dicéntes : Ubi est qui natus est, cujus stellam vídimus? * Et vénimus adoráre Dóminum. ℣. Vídimus stellam ejus in Oriénte. Et. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Aña. Veníte, adorémus eum : quia ipse est Dóminus Deus noster.

Hæc Aña repetitur in Psalmo, ordine infrascripto.

Psalmus 94

Venite, exultémus Dómino : * jubilémus Deo salutári nostro.

Præoccupémus fáciem ejus in confessióne : * et in psalmis jubilémus ei.

Aña. Veníte, adorémus eum : quia ipse est Dóminus Deus noster.

Quóniam Deus magnus Dóminus : * et Rex magnus super omnes deos.

Quia in manu ejus sunt omnes fines terræ : * et altitúdines móntium ipsíus sunt.

Aña. Veníte, adorémus eum : quia ipse est Dóminus Deus noster.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud : * et siccam manus ejus formavérunt.

Aña. Veníte, adorémus eum : quia ipse est Dóminus Deus noster.

Et nos pópulus páscuæ ejus, et oves manus ejus. * Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra :

Sicut in irritatióne secúndum diem tentatiónis in desérto : * ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt me, et vidérunt ópera mea.

Aña. Veníte, adorémus eum : quia ipse est Dóminus Deus noster.
Quadraginta annis offénsus fui generatióni illi, * et dixi : Semper hi errant corde.
Et isti non cognovérunt vias meas : ut jurávi in ira mea : * Si introíbunt in réquiem meam.
Aña. Veníte, adorémus eum : quia ipse est Dóminus Deus noster.
Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto.
Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * etc.
Aña. Veníte, adorémus eum : quia ipse est Dóminus Deus noster.

Aña prædicta cum suo Psalmo dicitur tantum hac nocte : per Octavam vero loco hujus dicitur

Aña. Homo natus est * in ea, et ipse fundávit eam Altíssimus.

Psalmus 86.

Fundamenta ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.
Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.
Memor ero Rahab et Babylónis * sciéntium me.
Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.
Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus ?
Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum ; * horum, qui fuérunt in ea.
Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.
Aña. Homo natus est in ea, et ipse fundávit eam Altíssimus.
Aña. Adoráte Dóminum, * allelúia : in aula sancta ejus, allelúia.

Psalmus 95.

Cantate Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.
Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.
Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.
Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.
Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cœlos fecit.
Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.
Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.
Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.
Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.
Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.
Læténtur cœli, et exúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt.
Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia

venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Aña. Adoráte Dóminum, allelúia : in aula sancta ejus, allelúia.

Aña Adoráte Deum, * allelúia : omnes Angeli ejus, allelúia.

Psalmus 96.

DOMINUS regnávit, exúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ : * propter judícia tua, Dómine.

Quóniam tu Dóminus, altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña. Adoráte Deum, allelúia : omnes Angeli ejus, allelúia.

℣. Adoráte Dóminum, allelúia.
℟. In aula sancta ejus, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 2.

CUM natus esset Jesus in Béthlehem Juda in diébus Heródis regis, ecce Magi ab Oriénte venérunt Jerosólymam, dicéntes : Ubi est qui natus est Rex Judæórum? Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii, Papæ.

Hom. 10. *in Evang.*

SICUT in lectióne evangélica, fratres charíssimi, audístis, cœli Rege nato, rex terræ turbátus est : quia nimírum terréna altitúdo confúnditur, cum celsitúdo cœléstis aperítur. Sed quæréndum nobis est, quidnam sit, quod Redemptóre nato, pastóribus in Judæa Angelus appáruit, atque ad adorándum hunc ab Oriénte Magos non Angelus, sed stella perdúxit? Quia vidélicet Judæis, tamquam ratióne uténtibus, rationále ánimal, id est, Angelus, prædicáre débuit : gentíles vero, quia uti ratióne nesciébant, ad cognoscéndum Dóminum non per vocem, sed per signa perducúntur. Unde étiam per Paulum dícitur : Prophetíæ fidélibus datæ sunt, non infidélibus : signa autem infidélibus, non fidélibus. Quia et illis prophetíæ tamquam fidélibus, non infidélibus : et istis signa tamquam infidélibus, non fidélibus, data sunt.

℟. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, donec venírent ad locum, ubi puer erat. * Vidéntes autem eam, gavísi sunt gáudio magno. ℣. Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María Matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum. Vidéntes autem. Benedictio. Divínum auxílium.

Lectio viij.

Et notándum, quod Redemptórem nostrum, cum jam perféctæ esset ætátis, eísdem gentílibus Apóstoli prædicant, cúmque párvulum, et necdum per humáni córporis offícium loquéntem, stella géntibus denúntiat: quia nimírum ratiónis ordo poscébat, ut et loquéntem jam Dóminum loquéntes nobis prædicatóres innotéscerent, et necdum loquéntem eleménta muta prædicárent. Sed in ómnibus signis, quæ vel nascénte Dómino, vel moriénte eo monstráta sunt, considerándum nobis est, quanta fúerit in quorúmdam Judæórum corde durítia, qui hunc nec per prophetíæ donum, nec per mirácula agnovérunt.

℟. Vidéntes stellam Magi, gavísi sunt gáudio magno: * Et intrántes domum invenérunt púerum cum María Matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum. * Et apértis thesáuris suis, obtulérunt ei múnera: aurum, thus, et myrrham. ℣. Stella, quam víderant Magi in oriénte, antecedébat eos, usque dum véniens staret supra ubi erat puer. Et intrántes. Glória Patri. Et apértis.

Lectio ix.

Omnia quippe eleménta auctórem suum venísse testáta sunt. Ut enim de eis quiddam usu humáno loquar: Deum hunc cœli esse cognovérunt, quia protinus stellam misérunt. Mare cognóvit, quia sub plantis ejus se calcábile præbuit. Terra cognóvit, quia eo moriénte contrémuit. Sol cognóvit, quia lucis suæ rádios abscóndit. Saxa et paríetes cognovérunt, quia témpore mortis ejus scissa sunt. Inférnus agnóvit, quia hos, quos tenébat mórtuos, réddidit. Et tamen hunc, quem Dóminum ómnia insensibília eleménta sensérunt, adhuc infidélium Judæórum corda Deum esse mínime cognóscunt, et durióra saxis, scindi ad pœniténdum nolunt.

Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Ante lucíferum génitus, * et ante sæcula Dóminus Salvátor noster hódie mundo appáruit. Ps. Dóminus regnávit, cum reliquis. 15.

2. Venit lumen tuum * Jerúsalem, et glória Dómini super te orta est: et ambulábunt gentes in lúmine tuo, allelúia.

3. Apértis thesáuris suis, * obtulérunt Magi Dómino aurum, thus, et myrrham, allelúia.

4. Mária et flúmina, * benedícite Dómino: hymnum dícite fontes Dómino, allelúia.

5. Stella ista * sicut flamma corúscat, et Regem regum Deum demónstrat: Magi eam vidé-

runt, et magno Regi múnera obtulérunt.

Capitulum. *Isaiæ* 60.

SURGE, illumináre, Jerúsalem: quia venit lumen tuum, et glória Dómini super te orta est.

Hymnus.

O sola magnárum úrbium
Major Bethlem, cui cóntigit
Ducem salútis cœlitus
Incorporátum gígnere.
Quem stella, quæ solis rotam
Vincit decóre ac lúmine,
Venísse terris núntiat
Cum carne terréstri Deum.
Vidére postquam illum Magi,
Eóa promunt múnera;
Stratíque votis ófferunt
Thus, myrrham, et aurum régium.
Regem Deúmque annúntiant
Thesáurus, et fragrans odor
Thuris Sabæi, ac myrrheus
Pulvis sepúlchrum prædocet.
Jesu, tibi sit glória,
Qui apparuísti géntibus,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Adoráte Deum, allelúia. ℟. Omnes Angeli ejus, allelúia.

Ad Benedictus, Aña.

Hódie cœlésti Sponso juncta est Ecclésia, quóniam in Jordáne lavit Christus ejus crímina: currunt cum munéribus Magi ad regáles núptias, et ex aqua facto vino lætántur convívæ, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui hodiérna die Unigénitum tuum géntibus stella duce revelásti: concéde propítius; ut, qui jam te ex fide cognóvimus, usque ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur. Per eúmdem Dóminum.

Ad Primam, ℟. br. Christe, Fili Dei vivi. ℣. Qui apparuísti hódie.

Et sic dicitur per totam Octavam.

Ad Tertiam, Aña.

Venit lumen tuum.

Capitulum. Surge, supra.

℟. br. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent. * Allelúia, allelúia. Reges. ℣. Reges Arabum et Saba dona addúcent. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Reges. ℣. Omnes de Saba vénient, allelúia. ℟. Aurum et thus deferéntes, allelúia.

Ad Sextam, Aña.

Apértis thesáuris suis.

Capitulum. *Isaiæ* 60.

LEVA in circúitu óculos tuos, et vide: omnes isti congregáti sunt, venérunt tibi: filii tui de longe vénient, et filiæ tuæ de látere surgent.

℟. br. Omnes de Saba vénient. * Allelúia, allelúia. Omnes. ℣. Aurum et thus deferéntes. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Omnes. ℣. Adoráte Dóminum, allelúia. ℟. In aula sancta ejus, allelúia.

Ad Nonam, Aña.

Stella ista.

Capitulum. *Isaiæ* 60.

OMNES de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes.

℟. br. Adoráte Dóminum. * Allelúia, allelúia. Adoráte. ℣. In aula sancta ejus. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Adoráte. ℣. Adoráte Deum, allelúia. ℟. Omnes Angeli ejus, allelúia.

. Vesp. Añæ et Capit. de
Psalmi de Dñica. 108.
c dicitur per totam Octa-

Hymnus.
lis Heródes, Deum
gem veníre quid times?
pit mortália,
gna dat cœléstia.
Magi, quam viderant,
sequéntes præviam:
requírunt lúmine:
faténtur múnere.
a puri gúrgitis
s Agnus áttigit:
, quæ non détulit,
luéndo sústulit.
genus poténtiæ:
ubéscunt hydriæ,
que jussa fúndere,
unda oríginem.
ibi sit glória,
aruísti géntibus,
tre, et almo Spíritu,
itérna sæcula. Amen.
s Tharsis et ínsulæ mú-
ferent. ℟. Reges Arabum
dona addúcent.
d Magnificat. Aña.
miráculis ornátum diem
cólimus: hódie stella
duxit ad præsépium:
inum ex aqua factum
núptias: hódie in Jor-
Joánne Christus bapti-
luit, ut salváret nos,

piphania venerit in Sab-
a ij. Vesp. fit commem.
nfra Oct., Aña Remán-
Omnes de Saba. Oratio.
quæsumus, ut infra.

Oct. Epiphaniæ si oc-
Festum Duplex, vel Se-
ransfertur post Octavam, nisi fuerit Patroni, vel Titularis Eccl., vel Dedicatio ejusdem, ut dicitur in Rubrica de Octavis: de Simplicibus vero fit commem.

Ad Matutinum, ℣. Dómine lábia mea. Invitat. et Hymnus ut supra in Rubrica Festi ponitur. 238. Reliqua omnia ut in die Festi, præter Lect. et Añas ad Benedictus, et Magnificat, quæ singulis diebus habentur propriæ, ut sequitur.

De Dñica infra Octavam in quamcumque diem Octavæ inciderit, fit Officium ut infra ordinatur. 261. Et in ea ponitur Epistola j. ad Corinthios, omissis Lect. de Epistola ad Romanos.

Post Dñicam vero continuantur dies Octavæ eodem numero, quo notantur, perinde ac si Dñica non intercessisset. Exempli gratia: Si Dñica venerit in tertia die infra Oct., prima die post Dñicam Lect. ij. et iij. Noct., et Añæ ad Benedictus, et Magnificat, dicentur de tertia die infra Octavam, et sic deinceps de aliis. Lect. tamen j. Noct. de Epistola ad Romanos omittuntur, et pro iis sumuntur de Epistola j. ad Corinthios, quæ sequuntur post Dñicam; et de eo legitur etiam post Octavam usque ad Dñicam seq.

SECUNDA DIE

Infra Octavam Epiphaniæ.

In primo Nocturno.

De Epístola ad Romános.

Lectio j. *Cap.* 9.

VERITATEM dico in Christo, non méntior, testimónium mihi perhibénte consciéntia mea in Spíritu sancto: quóniam tristítia mihi magna est,

et contínuus dolor cordi meo. Optábam enim ego ipse anathéma esse a Christo pro frátribus meis, qui sunt cognáti mei secúndum carnem, qui sunt Israelítæ, quorum adóptio est filiórum, et glória, et testaméntum, et legislátio, et obséquium, et promíssa: quorum patres, et ex quibus est Christus secúndum carnem, qui est super ómnia Deus benedíctus in sæcula. Amen.

℟. Tria sunt múnera. 240.

Lectio ij.

NON autem quod excíderit verbum Dei. Non enim omnes qui ex Israel sunt, ii sunt Israelítæ: neque qui semen sunt Abrahæ omnes filii; sed in Isaac vocábitur tibi semen: id est, non qui fílii carnis, hi fílii Dei: sed qui fílii sunt promissiónis, æstimántur in sémine. Promissiónis enim verbum hoc est: Secúndum hoc tempus véniam: et erit Saræ filius. Non solum autem illa: sed et Rebécca ex uno concúbitu habens, Isaac patris nostri.

℟. In colúmbæ. 240.

Lectio iij.

CUM enim nondum nati fuíssent, aut áliquid boni egíssent, aut mali, (ut secúndum electiónem propósitum Dei manéret) non ex opéribus, sed ex vocánte dictum est ei: Quia major sérviet minóri, sicut scriptum est: Jacob diléxi, Esau autem ódio hábui. Quid ergo dicémus? numquid iníquitas apud Deum? Absit. Moysi enim dicit: Miserébor cujus miséreor: et misericórdiam præstábo cujus miserébor. Igitur non voléntis, neque curréntis, sed miseréntis est Dei.

℟. Reges Tharsis. 241.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Augustíni, Epíscopi.

Lectio iv.

S. 2. de Ep. qui est 30. *de Temp.*

AD partum Vírginis adorándum Magi ab Oriénte venérunt. Hunc diem hódie celebrámus: huic débitum solemnitáti sermónem persólvimus. Illis dies iste primus illúxit, anniversária nobis festivitáte rédiit. Illi erant primítiæ géntium, nos pópulus géntium. Nobis hoc lingua nuntiávit Apostolórum, stella illis tamquam lingua cœlórum, et nobis iídem Apóstoli, tamquam álii cœli, enarravérunt glóriam Dei.

℟. Illumináre. 243.

Lectio v.

MAGNUM sacraméntum! in præsépi jacébat, et Magos ab Oriénte ducébat: abscondebátur in stábulo, et agnoscebátur in cœlo: ut ágnitus in cœlo manifestarétur in stábulo, et appellarétur Epiphanía dies iste, quod latíne manifestátio dici potest, simul ejus celsitúdinem humilitatémque commméndans, ut qui in apérto cœlo signis sidéreis monstrabátur magnus, in angústo diversório, quæsitus invenirétur inválidus, infantílibus in membris natus, infantilibúsque pannis involútus, adorarétur a Magis, timerétur a malis.

℟. Omnes de Saba. 244.

Lectio vj.

TIMUIT enim eum rex Heródes, eísdem sibi Magis

nuntiántibus, cum adhuc quærerent párvulum, quem cognóverant cœlo teste jam natum. Quid erit tribúnal judicántis, quando supérbos reges cunábula terrébant infántis? Quanto consúltius reges, non, sicut Heródes, interfícere quærant, sed, sicut Magi, pótius adoráre delecténtur, jam præsértim eum, qui et ipsam mortem, quam cupiébat inimícus inférre, étiam pro ipsis inimícis ab inimícis sustínuit, eámque in suo córpore occísus occídit! Pie tímeant reges ad Patris déxteram jam sedéntem, quem rex ímpius tímuit adhuc matris úbera lambéntem.

℟. Magi véniunt. 244.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 2.

Cum natus esset Jesus in Béthlehem Juda in diébus Heródis regis, ecce Magi ab Oriénte venérunt Jerosólymam, dicéntes: Ubi est qui natus est Rex Judæórum? Et réliqua.

De Homilía sancti Gregórii, Papæ.

Hom. 10. *in Evangelia.*

Nativitate Regis nostri cógnita, Heródes ad cállida arguménta convértitur: et ne terréno regno privarétur, renuntiári sibi ubi puer inveniátur, póstulat. Adoráre eum velle se símulat, ut hunc, si inveníri possit, extínguat. Sed quanta est humána malítia contra consílium divinitátis? Scriptum quippe est: Non est sapiéntia, non est prudéntia, non est consílium contra Dóminum. Nam ea, quæ appáruit stella, Magos perdúcit: natum Regem repériunt, múnera déferunt: et ne redíre ad Heródem débeant, in somnis admonéntur. Sicque fit, ut Jesum, quem quærit Heródes, inveníre non possit. Cujus persóna qui álii, quam hypócritæ designántur, qui dum ficte quærunt, inveníre Dóminum numquam meréntur?

℟. Stella, quam 247.

Lectio viij.

Sed inter hæc sciéndum, quod Priscillianístæ hærétici nasci unumquémque hóminem sub constitutiónibus stellárum putant: et hoc in adjutórium sui erróris assúmunt, quod nova stella éxiit cum Dóminus in carne appáruit: cujus fuísse fatum eámdem, quæ appáruit, stellam putant. Sed si Evangélii verba pensámus, quibus de eádem stella dícitur: Usque dum véniens staret supra, ubi erat puer: dum non puer ad stellam, sed stella ad púerum cucúrrit: si dici líceat, non stella fatum púeri, sed fatum stellæ is, qui appáruit, puer fuit.

℟. Vidéntes stellam. 247.

Lectio ix.

Sed a fidélium córdibus absit, ut áliquid esse fatum dicant. Vitam quippe hóminum solus hic Cónditor, qui creávit, adminístrat. Neque enim propter stellas homo, sed stellæ propter hóminem factæ sunt: et si stella fatum hóminis dícitur, ipsis suis ministériis subésse homo perhibétur. Certe cum Jacob de útero egrédiens, prió-

ris fratris plantam tenéret manu, prior perfécte nequáquam égredi pótuit, nisi súbsequens inchoásset: et tamen cum uno témpore, eodémque moménto utrúmque mater fúderit, non una utriúsque vitæ quálitas fuit.

Te Deum laudámus. 14.

Ad Benedictus, Aña.

Ab Oriénte * venérunt Magi in Béthlehem adoráre Dóminum: et apértis thesáuris suis, pretiósa múnera obtulérunt: aurum, sicut Regi magno: thus, sicut Deo vero: myrrham sepultúræ ejus, allelúia.

Ad Magnificat, Aña.

Vidéntes stellam Magi, * gavísi sunt gáudio magno: et intrántes domum, obtulérunt Dómino aurum, thus, et myrrham, allelúia.

TERTIA DIE.

In primo Nocturno.

De Epístola ad Romános.

Lectio j. *Cap.* 12.

Obsecro ítaque vos, fratres, per misericórdiam Dei, ut exhibeátis córpora vestra hóstiam vivéntem, sanctam, Deo placéntem, rationábile obséquium vestrum. Et nolíte conformári huic sæculo, sed reformámini in novitáte sensus vestri: ut probétis quæ sit volúntas Dei bona, et benéplacens, et perfécta. Dico enim per grátiam quæ data est mihi, ómnibus qui sunt inter vos: Non plus sápere quam opórtet sápere, sed sápere ad sobrietátem: et unicuíque sicut Deus divísit mensúram fídei.

℟. Tria sunt. 240.

Lectio ij.

Sicut enim in uno córpore multa membra habémus, ómnia autem membra non eúmdem actum habent: ita multi unum corpus sumus in Christo, sínguli autem alter altérius membra. Habéntes autem donatiónes secúndum grátiam, quæ data est nobis, differéntes: sive prophetíam secúndum ratiónem fídei, sive ministérium in ministrándo, sive qui docet in doctrína, qui exhortátur in exhortándo, qui tríbuit in simplicitáte, qui præest in sollicitúdine, qui miserétur in hilaritáte.

℟. In colúmbæ. 240.

Lectio iij.

Dilectio sine simulatióne. Odiéntes malum, adhæréntes bono: Charitáte fraternitátis ínvicem diligéntes: Honóre ínvicem præveniéntes: Sollicitúdine non pigri: Spíritu fervéntes: Dómino serviéntes: Spe gaudéntes: In tribulatióne patiéntes: Oratióni instántes: Necessitátibus sanctórum communicántes: Hospitalitátem sectántes. Benedícite persequéntibus vos: benedícite, et nolíte maledícere. Gaudére cum gaudéntibus, flere cum fléntibus: Idípsum ínvicem sentiéntes: Non alta sapiéntes, sed humílibus consentiéntes.

℟. Reges Tharsis. 241.

In secundo Nocturno.

De Sermóne sancti Augustíni, Epíscopi.

Lectio iv.

Serm. 2. *de Epiph.*

Cum tam multi jam nati, atque defúncti essent reges Ju-

læórum, numquid quemquam eórum adorándum Magi quæsiérunt? Non, quia nec quemquam eórum cœlo loquénte didicérunt. Verúmtamen, quod prætereúndum non est, hæc Magórum illuminátio magnum testimónium cæcitátis éxtitit Judæórum. In terra eórum isti requirébant, quem illi in sua non agnoscébant.

℟. Illumináre. 243.

Lectio v.

Apud eos isti infántem invenérunt, quem illi apud se negavérunt. In his terris de longínquo isti et peregríni, púerum Christum nondum verba proméntem adoravérunt, ubi cives illi júvenem mirácula faciéntem crucifixérunt. Isti in membris parvis Deum adoravérunt, illi in magnis factis nec tamquam hómini pepercérunt: quasi plus fúerit vidére novam stellam in ejus nativitáte fulgéntem, quam solem ejus in morte lugéntem.

℟. Omnes de Saba. 244.

Lectio vj.

Jam vero quod éadem stella, quæ Magos perdúxit ad locum, ubi erat cum Matre Vírgine Deus infans, quæ útique póterat eos ad ipsam perdúcere civitátem, se tamen subtráxit, nec eis prorsus appáruit, donec de civitáte, in qua Christus nascerétur, iidem ipsi interrogaréntur Judæi, et ipsi eam secúndum divínæ Scriptúræ testimónium nominárent, ipsi dícerent: In Béthlehem Judæ. Sic enim scriptum est: Et tu Béthlehem, terra Juda, non es mínima in princípibus Juda: ex te enim éxiet Dux, qui regat pópulum meum Israel. Quid áliud hic significávit divína providéntia, nisi apud Judæos solas divínas lítteras remansúras, quibus gentes instrueréntur, illi excæcaréntur?

℟. Magi véniunt. 244.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 2.

Cum natus esset Jesus in Béthlehem Juda in diébus Heródis regis, ecce Magi ab Oriénte venérunt Jerosólymam, dicéntes: Ubi est qui natus est Rex Judæórum? Et réliqua.

De Homilía sancti Gregórii, Papæ.

Ex Homilia 10. *in Evang.*

Magi vero aurum, thus, et myrrham déferunt. Aurum quippe Regi cóngruit, thus vero in Dei sacrifícium pónitur, myrrha autem mortuórum córpora condiúntur. Eum ergo Magi, quem adórant, étiam mysticis munéribus prædicant: auro Regem, thure Deum, myrrha mortálem. Sunt vero nonnúlli hærétici, qui hunc Deum credunt, sed ubíque regnáre nequáquam credunt. Hi profécto ei thus ófferunt, sed offérre étiam aurum nolunt. Et sunt nonnúlli, qui hunc Regem exístimant, sed Deum negant. Hi vidélicet ei aurum ófferunt, sed offérre thus nolunt.

℟. Stella, quam. 247.

Lectio viij.

Et sunt nonnúlli, qui hunc et Deum et Regem faténtur,

do, cibum vétitum gustándo discéssimus : sed ad eam necésse est, ut flendo, obediéndo, visibília contemnéndo, atque appetítum carnis refrenándo redeámus.

℟. Stella, quam. 247.

Lectio viij.

PER áliam ergo viam ad regiónem nostram regrédimur : quóniam qui a paradísi gáudiis per delectaménta discéssimus, ad hæc per laménta revocámur. Unde necésse est, fratres charíssimi, ut semper pávidi, sempérque suspécti, ponámus ante óculos cordis, hinc culpas óperis, illinc judícium extrémæ districtiónis. Pensémus, quam distríctus judex véniat, qui judícium minátur, et latet : terróres peccatóribus inténtat, et tamen adhuc sústinet : et idcírco veníre cítius differt, ut minus invéniat quod condémnet.

℟. Vidéntes stellam. 247.

Lectio ix.

PUNIAMUS flétibus culpas, et cum Psalmístæ voce, præveniámus fáciem ejus in confessióne. Voluptátum nos ergo fallácia nulla decípiat, nulla vana lætítia sedúcat. In próximo namque est judex, qui dixit : Væ vobis, qui ridétis nunc : quia lugébitis et flébitis. Hinc enim Sálomon ait : Risus dolóri miscébitur : et, Extréma gáudii luctus óccupat. Hinc íterum dicit : Risum deputávi errórem, et gáudio dixi : Quid frustra decíperis? Hinc rursus ait : Cor sapiéntium ubi tristítia est : et cor stultórum ubi lætítia.

Te Deum laudámus. 14.

Ad Benedictus, Aña.

Vídimus stellam * ejus in Oriente, et vénimus cum munéribus adoráre Dóminum.

Ad Magnificat, Aña.

Interrogábat * Magos Heródes : Quod signum vidístis super natum Regem? Stellam vídimus fulgéntem, cujus splendor illúminat mundum.

QUINTA DIE.

In primo Nocturno.

De Epístola ad Romános.

Lectio j. *Cap.* 14.

INFIRMUM autem in fide assúmite, non in disceptatiónibus cogitatiónum. Alius enim credit se manducáre ómnia : qui autem infírmus est, olus mandúcet. Is qui mandúcat, non manducántem non spernat : et qui non mandúcat, manducántem non júdicet : Deus enim illum assúmpsit. Tu quis es, qui júdicas aliénum servum? Dómino suo stat, aut cadit : stabit autem : potens est enim Deus statúere illum.

℟. Tria sunt. 240.

Lectio ij.

NAM álius júdicat diem inter diem : álius autem júdicat omnem diem : unusquísque in suo sensu abúndet. Qui sapit diem, Dómino sapit. Et qui mandúcat, Dómino mandúcat : grátias enim agit Deo. Et qui non mandúcat, Dómino non mandúcat, et grátias agit Deo. Nemo enim nostrum sibi vivit, et nemo sibi móritur. Sive enim vívimus, Dómino vívimus : sive mórimur, Dómino mórimur. Sive ergo vívimus, sive mórimur, Dómini sumus.

℟. In colúmbæ. 240.

ges próximum tuum sicut teípsum. Diléctio próximi malum non operátur. Plenitúdo ergo legis est diléctio.

℟. Reges Tharsis. 241.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Leónis, Papæ.

Lectio iv.

Serm. 1. de Epiphania.

CELEBRATO próximo die, quo intemeráta virgínitas humáni géneris édidit Salvatórem, Epiphaníæ nobis, dilectíssimi, veneránda festívitas dat perseverántiam gaudiórum: ut inter cognatárum solemnitátum vicína sacraménta, exultatiónis vigor, et fervor fídei non tepéscat. Ad ómnium enim hóminum spectat salútem, quod infántia mediatóris Dei et hóminum, jam univérso declarabátur mundo, cum adhuc exíguo detinerétur oppídulo.

℟. Illumináre. 243.

Lectio v.

QUAMVIS enim Israelíticam gentem, et ipsíus gentis unam famíliam delegísset, de qua natúram univérsæ humanitátis assúmeret; nóluit tamen intra matérnæ habitatiónis angústias ortus sui latére primórdia: sed mox ab ómnibus vóluit agnósci, qui dignátus est pro ómnibus nasci. Tribus ígitur Magis in regióne Oriéntis stella novæ claritátis appáruit, quæ illústrior céteris pulchriórque sidéribus, fácile in se intuéntium óculos animósque convérteret: ut conféstim adverterétur non esse otiósum, quod tam insólitum videbátur.

℟. Omnes de Saba. 244.

Lectio vj.

DEDIT ergo aspiciéntibus intelléctum, qui præstitit signum: et quod fecit intélligi, fecit inquíri: et se inveniéndum óbtulit requisítus. Sequúntur tres viri supérni lúminis ductum, et prævii fulgóris indícium inténta contemplatióne comitántes, ad agnitiónem veritátis, grátiæ splendóre ducúntur, qui humáno sensu significátum sibi Regis ortum æstimavérunt in civitáte régia esse quæréndum. Sed qui servi suscéperat formam, et non judicáre vénerat, sed judicári, Béthlehem præelégit nativitáti, Jerosólymam passióni.

℟. Magi véniunt. 244.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 2.

CUM natus esset Jesus in Béthlehem Juda in diébus Heródis regis, ecce Magi ab Oriénte venérunt Jerosólymam, dicéntes: Ubi est qui natus est Rex Judæórum? Et réliqua.

De Homilía sancti Gregórii, Papæ.

Ex Hom. 10. in Evang.

MAGNUM vero nobis áliquid Magi ínnuunt, quod in regiónem suam per áliam viam revertúntur. In eo namque quod admóniti fáciunt, nobis profécto insínuant, quid faciámus. Régio quippe nostra paradísus est: ad quam, Jesu cógnito, redíre per viam, qua vénimus, prohibémur. A regióne étenim nostra superbiéndo, inobediéndo, visibília sequén-

do, cibum vétitum gustándo discéssimus : sed ad eam necésse est, ut flendo, obediéndo, visibília contemnéndo, atque appetítum carnis refrenándo redeámus.

℟. Stella, quam. 247.

Lectio viij.

PER áliam ergo viam ad regiónem nostram regrédimur : quóniam qui a paradísi gáudiis per delectaménta discéssimus, ad hæc per laménta revocámur. Unde necésse est, fratres charíssimi, ut semper pávidi, sempérque suspécti, ponámus ante óculos cordis, hinc culpas óperis, illinc judícium extrémæ districtiónis. Pensémus, quam distríctus judex véniat, qui judícium minátur, et latet : terróres peccatóribus inténtat, et tamen adhuc sústinet : et idcírco veníre cítius differt, ut minus invéniat quod condémnet.

℟. Vidéntes stellam. 247.

Lectio ix.

PUNIAMUS flétibus culpas, et cum Psalmístæ voce, præveniámus fáciem ejus in confessióne. Voluptátum nos ergo fallácia nulla decípiat, nulla vana lætítia sedúcat. In próximo namque est judex, qui dixit : Væ vobis, qui ridétis nunc : quia lugébitis et flébitis. Hinc enim Sálomon ait : Risus dolóri miscébitur : et, Extréma gáudii luctus óccupat. Hinc íterum dicit : Risum deputávi errórem, et gáudio dixi : Quid frustra decíperis? Hinc rursus ait : Cor sapiéntium ubi tristítia est : et cor stultórum ubi lætítia.

Te Deum laudámus. 14.

Ad Benedictus, Aña.

Vídimus stellam * ejus in Oriénte, et vénimus cum munéribus adoráre Dóminum.

Ad Magnificat, Aña.

Interrogábat * Magos Heródes : Quod signum vidístis super natum Regem? Stellam vídimus fulgéntem, cujus splendor illúminat mundum.

QUINTA DIE.

In primo Nocturno.

De Epístola ad Romános.

Lectio j. *Cap.* 14.

INFIRMUM autem in fide assúmite, non in disceptatiónibus cogitatiónum. Alius enim credit se manducáre ómnia : qui autem infírmus est, olus mandúcet. Is qui mandúcat, non manducántem non spernat : et qui non mandúcat, manducántem non júdicet : Deus enim illum assúmpsit. Tu quis es, qui júdicas aliénum servum? Dómino suo stat, aut cadit : stabit autem : potens est enim Deus statúere illum.

℟. Tria sunt. 240.

Lectio ij.

NAM álius júdicat diem inter diem : álius autem júdicat omnem diem : unusquísque in suo sensu abúndet. Qui sapit diem, Dómino sapit. Et qui mandúcat, Dómino mandúcat : grátias enim agit Deo. Et qui non mandúcat, Dómino non mandúcat, et grátias agit Deo. Nemo enim nostrum sibi vivit, et nemo sibi móritur. Sive enim vívimus, Dómino vívimus : sive mórimur, Dómino mórimur. Sive ergo vívimus, sive mórimur, Dómini sumus.

℟. In colúmbæ. 240.

Lectio iij.

: enim Christus mórtuus
et resurréxit : ut et
rum, et vivórum domi-
Tu autem quid júdicas
tuum? aut tu quare
fratrem tuum? omnes
tábimus ante tribúnal
Scriptum est enim :
o, dicit Dóminus, quó-
ihi flectétur omne ge-
mnis lingua confitébitur
taque unusquísque no-
pro se ratiónem reddet
on ergo ámplius ínvicem
ius.
:s Tharsis. 241.

secundo Nocturno.

mo sancti Máximi,
Epíscopi.

Lectio iv.

m. 1. de Epiphania.

:, dilectíssimi, celebri-
, sicut relátu patérnæ
nis instrúimur, multí-
bis est festivitáte lætán-
erunt enim, hódie Chri-
Dóminum nostrum vel
luce a géntibus adorá-
el invitátum ad núptias,
n vina vertísse; vel sus-
Joánne baptísmate, con-
: fluénta Jordánis, suúm-
nul purificásse Baptí-

ninare. 243.

Lectio v.

uid potíssimum præsénti
: factum sit die, nóverit
i fecit : nos tamen cré-
iec dubitáre debémus,
id illud est, factum esse
bis. Nam quod eum ful-
is stellæ rádiis incitáti
ére Chaldæi, Deum ve-
ntibus spes data est adorándi. Quod aquæ novo sunt órdine in vina mutátæ, novi nobis póculi prælibátum est sacraméntum. Quod autem baptizátus est Agnus Dei, regenerántis baptísmi salutáre nobis munus est dedicátum.

℟. Omnes de Saba. 244.

Lectio vj.

Oportet ítaque nos, fratres, ad honórem Salvatóris nostri, cujus Nativitátem débita nuper cum exultatióne transégimus, omni cum devotióne étiam hunc virtútum ejus celebráre natálem. Et quam recte tria hæc nobis uno acta in die mystéria prædicántur, qui ineffábilis Trinitátis arcánum uno Dei sub nómine confitémur. Per hæc ergo mirácula Christus Dóminus Redémptor noster óculis se vóluit reveláre mortálium, quátenus invisíbilis ejus divínitas, quæ latébat in hómine, in ópere non latéret.

℟. Magi véniunt. 244.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 2.

Cum natus esset Jesus in Béthlehem Juda in diébus Heródis regis, ecce Magi ab Oriénte venérunt Jerosólymam, dicéntes : Ubi est qui natus est Rex Judæórum? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi, Presbyteri.

Lib. 1. Com. in c. 2. Matth.

Vidimus enim stellam ejus in Oriénte. Ad confusiónem Judæórum, ut nativitátem Christi a géntibus díscerent, óritur in Oriénte stella; quam futú-

ram Bálaam, cujus successóres erant, vaticínio nóverant. Lege Numerórum librum. Deferúntur autem Magi stellæ indício in Judæam, ut sacerdótes a Magis interrogáti, ubi Christus nascerétur, inexcusábiles fíerent de advéntu ejus.

℟. Stella, quam. 247.

Lectio viij.

At illi dixérunt ei : In Béthlehem Judææ. Librariórum hic error est. Putámus enim ab Evangelísta primum éditum, sicut in ipso Hebráico légimus, Judæ, non Judææ. Quæ est enim aliárum géntium Béthlehem, ut ad distinctiónem ejus hic Judææ ponerétur? Judæ autem idcírco scríbitur, quia est et ália Béthlehem in Galilæa. Lege librum Jesu, filii Nave. Dénique et in ipso testimónio, quod de Michææ prophetía sumptum est, ita habetur : Et tu Béthlehem, terra Juda.

℟. Vidéntes stellam. 247.

Lectio ix.

Et apértis thesáuris suis, obtulérunt ei múnera, aurum, thus, et myrrham. Pulchérrime múnerum sacraménta Juvéncus, présbyter, uno versículo comprehéndit : Thus, aurum, myrrham, Regíque, hominíque, Deóque dona ferunt. Et respónso accépto in somnis, ne redírent ad Heródem, per áliam viam revérsi sunt in regiónem suam. Qui múnera obtúlerant Dómino, consequénter respónsum accípiunt, non per Angelum, sed per ipsum Dóminum : ut meritórum Joseph privilégium demonstrarétur. Revertúntur autem per áliam viam : quia infidelitáti miscéndi non erant Judæórum.

Te Deum laudámus. 14.

Ad Benedictus, Aña.

Omnes natiónes * vénient a longe, portántes múnera sua, allelúia.

Ad Magnificat, Aña.

Omnes de Saba vénient, * aurum et thus deferéntes, allelúia, allelúia.

SEXTA DIE.

In primo Nocturno.

De Epístola ad Romános.

Lectio j. *Cap.* 15.

Debemus autem nos firmióres imbecillitátes infirmórum sustinére, et non nobis placére. Unusquísque vestrum próximo suo pláceat in bonum, ad ædificatiónem. Etenim Christus non sibi plácuit, sed sicut scriptum est : Impropéria improperántium tibi cecidérunt super me. Quæcúmque enim scripta sunt, ad nostram doctrínam scripta sunt : ut per patiéntiam et consolatiónem Scripturárum, spem habeámus.

℟. Tria sunt. 240.

Lectio ij.

Deus autem patiéntiæ et solátii, det vobis idípsum sápere in altérutrum secúndum Jesum Christum : ut unánimes, uno ore honorificétis Deum, et Patrem Dómini nostri Jesu Christi. Propter quod suscípite ínvicem, sicut et Christus suscépit vos in honórem Dei. Dico enim Christum Jesum ministrum fuísse circumcisiónis propter veritátem Dei, ad confirmándas promissiónes patrum : gentes autem super misericórdia honoráre Deum, sicut scriptum

est : Proptérea confitébor tibi in géntibus, Dómine, et nómini tuo cantábo. Et íterum dicit : Lætámini, gentes, cum plebe ejus. Et íterum : Laudáte, omnes gentes, Dóminum, et magnificáte eum, omnes pópuli.

℟. In colúmbæ. 240.

Lectio iij.

Et rursus Isaías ait : Erit radix Jesse, et qui exúrget régere gentes, in eum gentes sperábunt. Deus autem spei répleat vos omni gáudio et pace in credéndo : ut abundétis in spe, et virtúte Spíritus sancti. Certus sum autem, fratres mei, et ego ipse de vobis, quóniam et ipsi pleni estis dilectióne, repléti omni sciéntia, ita ut possítis altérutrum monére. Audácius autem scripsi vobis, fratres, ex parte, tamquam in memóriam vos redúcens : propter grátiam, quæ data est mihi a Deo, ut sim miníster Christi Jesu in géntibus : sanctíficans Evangélium Dei, ut fiat oblátio géntium accépta, et sanctificáta in Spíritu sancto.

℟. Reges Tharsis. 241.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Fulgéntii, Epíscopi.

Lectio iv.

Ex Serm. 5. *qui est de Epiph. sub init.*

Ipse Deus, qui sibi in véteri testaménto primítias offérri mandávit, homo natus, géntium primítias suo cúltui dedicávit. Pastóres fúerunt primítiæ Judæórum : Magi facti sunt primítiæ géntium. Illi de próximo addúcti, isti de longínquo redúcti. Ubi est, ínquiunt, qui natus est Rex Judæórum? De Heróde, rege Judæórum, fílii jam fúerant nati. Archeláus natus est in palátio, Christus in diversório. Archeláus natus, est in lecto argénteo pósitus ; Christus autem natus, in præsépio est brevíssimo collocátus : et tamen ille natus in palátio contémnitur, iste natus in diversório quæritur : ille a Magis nullátenus nominátur, iste invéntus supplíciter adorátur.

℟. Illumináre. 243.

Lectio v.

Quis est iste Rex Judæórum? Pauper et dives, húmilis et sublímis. Quis est iste Rex Judæórum, qui portátur ut párvulus, adorátur ut Deus? parvus in præsépio, imménsus in cœlo : vilis in pannis, pretiósus in stellis. Quid est quod sic turbáris, Heródes? Rex iste, qui natus est, non venit reges pugnándo superáre, sed moriéndo mirabíliter subjugáre. Nec ídeo natus est, ut tibi succédat, sed ut in eum mundus fidéliter credat. Venit ergo, non ut pugnet vivus, sed ut triúmphet occísus.

℟. Omnes de Saba. 244.

Lectio vj.

Puer iste, qui nunc a Magis dícitur Rex Judæórum, idem Creátor est, et Dóminus Angelórum. Quaprópter cujus times infántiam nascéntis, magis timére debes omnipoténtiam judicántis. Noli eum timére regni tui successórem, sed time infidelitátis tuæ justíssimum damnatórem. Ite, in-

quit, et renuntiáte mihi, ut et ego véniens adórem eum. O callíditas ficta, o incredúlitas ímpia, o nequítia fraudulénta! Sanguis innocéntium, quem crudéliter effudísti, attestátur, quid de hoc púero voluísti.
℟. Magi véniunt. 244.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 2.

Cum natus esset Jesus in Béthlehem Juda in diébus Heródis regis, ecce Magi ab Oriénte venérunt Jerosólymam, dicéntes : Ubi est qui natus est Rex Judæórum? Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii, Epíscopi.

Lib. 2. *in Lucæ cap.* 2. *post init.*

Quæ sunt ista veræ fídei múnera? Aurum Regi, thus Deo, myrrha defúncto. Aliud enim Regis insígne, áliud divínæ sacraméntum potestátis, áliud honor est sepultúræ, quæ non corrúmpat corpus mórtui, sed resérvet. Nos quoque, qui hæc audímus, et légimus, de thesáuris nostris tália, fratres, múnera proferámus. Habémus enim thesáurum in vasis fictílibus. Si ígitur in teípso quod es, non ex te debes æstimáre, sed ex Christo : quanto magis in Christo non tua debes æstimáre, sed Christi?
℟. Stella, quam. 247.

Lectio viij.

Ergo Magi de thesáuris suis ófferunt múnera. Vultis scire, quam bonum méritum hábeant? Stella ab his vidétur; et ubi Heródes est, non vidétur : ubi Christus est, rursus vidétur : et viam demónstrat. Ergo stella hæc via est, et via Christus : quia secúndum incarnatiónis mystérium Christus est stella. Oriétur enim stella ex Jacob, et exúrget homo ex Israel. Dénique ubi Christus, et stella est. Ipse enim est stella spléndida, et matutína. Sua ígitur ipse luce se signat.
℟. Vidéntes stellam. 247.

Lectio ix.

Accipe áliud documéntum. Alia venérunt via Magi, ália rédeunt. Qui enim Christum víderant, Christum intelléxerant, melióres útique, quam vénerant, revertúntur. Duæ quippe sunt viæ : una, quæ ducit ad intéritum, ália, quæ ducit ad regnum. Illa peccatórum est, quæ ducit ad Heródem : hæc Christus est, qua redítur ad pátriam. Hic enim temporális est incolátus, sicut scriptum est : Multum íncola facta est ánima mea.
Te Deum laudámus. 14.

Ad Benedictus, Aña.

Vénient ad te, * qui detrahébant tibi, et adorábunt vestígia pedum tuórum.

Ad Magnificat, Aña.

Admóniti Magi * in somnis, per áliam viam revérsi sunt in regiónem suam.

SABBATO

Infra Octavam Epiphaniæ

Ad Vesperas.

Capitulum *Rom.* 12.

Fratres, Obsecro vos per misericórdiam Dei, ut exhibeátis córpora vestra hóstiam vivéntem, sanctam, Deo placéntem, rationábile obséquium vestrum.

Hymn. Crudélis Heródes. 249.
℣. Reges Tharsis, et ínsulæ, múnera ófferent. ℟. Reges Arabum, et Saba, dona addúcent.

Ad Magnificat, Aña.

Remánsit puer Jesus * in Jerúsalem, et non cognovérunt paréntes ejus, existimántes illum esse in comitátu: et requirébant eum inter cognátos et notos.

Oratio.

Vota, quæsumus Dómine, supplicántis pópuli cœlésti pietáte proséquere: ut et quæ agénda sunt, vídeant, et ad impléndа quæ víderint, convaléscant. Per Dóminum.

Deinde fit comm. Epiph. per Añam, quæ occurrit secundum ordinem dierum infra Octavam. ℣. Omnes de Saba vénient, allelúia. ℟. Aurum et thus deferéntes, allelúia.

Nisi dicta sit Aña. Omnes de Saba vénient, tunc enim dicitur ℣. Adoráte Deum, allelúia. ℟. Omnes Angeli ejus, allelúia.

Oratio.

Deus, qui hodiérna die Unigénitum tuum géntibus stella duce revelásti: concéde propítius; ut, qui jam te ex fide cognóvimus, usque ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur. Per eúmdem Dóminum.

DOMINICA

Infra Octavam. Epiphaniæ.

Totum Officium dicitur de Epiph., præter Lect., Capitula, Añas ad Benedictus, et ad Magnificat, et Orationem.

In j. Noct. ponitur Epist. j. ad Corinthios, quæ inferius post Oct. habetur 267. et legitur de ea sequentibus diebus. Lectiones vero, quæ aliquando supersunt de Epistola ad Romanos, eo anno omittuntur.

Quando Epiphania in Dñica venerit, Sabbato sequenti fit Officium de Dñica, et Feria vj. Vesperæ a Capit. de Dñica cum commem. Oct.

In j. Nocturno leguntur Lect. de Epistola ad Romanos, ut infra, Epistola vero ad Corinthios tunc ponitur ipsa die Dñica in Officio Octavæ.

In primo Nocturno.

De Epístola ad Románcs.

Lectio j. *Cap.* 16.

Commendo autem vobis Phœben, sorórem nostram, quæ est in ministério Ecclésiæ, quæ est in Cenchris: ut eam suscipiátis in Dómino digne sanctis: et assistátis ei in quocúmque negótio vestri indigúerit: étenim ipsa quoque ástitit multis et mihi ipsi. Salutáte Priscam et Aquilam, adjutóres meos in Christo Jesu (qui pro ánima mea suas cervíces supposuérunt: quibus non solus ego grátias ago: sed et cunctæ ecclésiæ géntium) et doméstícam Ecclésiam eórum.

℟. Hódie in Jordáne. 240.

Lectio ij.

Rogo autem vos, fratres, ut observétis eos, qui dissensiónes et offendícula præter doctrínam quam vos didicístis, fáciunt; et declináte ab illis. Hujuscémodi enim Christo Dómino nostro non sérviunt, sed suo ventri: et per dulces sermónes, et benedictiónes sedúcunt corda innocéntium. Vestra enim obediéntia in omnem

locum divulgáta est. Gáudeo ígitur in vobis. Sed volo vos sapiéntes esse in bono, et símplices in malo.

℟. In colúmbæ. 240.

Lectio iij.

Salutat vos Timótheus adjútor meus, et Lúcius, et Jason, et Sosípater cognáti mei. Salúto vos ego Tértius, qui scripsi epístolam, in Dómino. Salútat vos Cajus hospes meus, et univérsa Ecclésia. Salútat vos Erástus arcárius civitátis, et Quartus frater. Grátia Dómini nostri Jesu Christi cum ómnibus vobis. Amen.

℟. Reges Tharsis. 241.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Lectio iv. *Serm. 5. de Epiph.*

Justum et rationábile, dilectíssimi, veræ pietátis obséquium est, in diébus, qui divínæ ópera misericórdiæ protestántur, toto corde gaudére, et honorífice ea, quæ ad salútem nostram gesta sunt, celebráre, vocánte nos ad hanc devotiónem ipsa recurréntium témporum lege, quæ nobis post diem, in quo coætérnus Patri Fílius Dei natus ex Vírgine est, brevi intervállo Epiphaníæ íntulit festum, ex apparitióne Dómini consecrátum.

℟. Illumináre. 243.

Lectio v.

In quo fídei nostræ magnum præsídium providéntia divína constítuit: ut, dum solémni veneratióne recólitur adoráta in exórdiis suis Salvatóris infántia, per ipsa originália documénta probarétur veri hóminis in Christo orta natúra. Hoc enim est quod justíficat ímpios: hoc est, quod ex peccatóribus facit sanctos, si in uno eodémque Dómino nostro Jesu Christo et vera Déitas, et vera credátur humánitas: Déitas, qua ante ómnia sæcula in forma Dei æquális est Patri: humánitas, qua novíssimis diébus in forma servi unítus est hómini.

℟. Omnes de Saba. 244.

Lectio vj.

Ad roborándum ergo hanc fidem, quæ contra omnes pronuntiabátur erróres, ex magna gestum est divíni pietáte consílii, ut gens in longínqua Orientális plagæ regióne consístens, quæ spectandórum síderum arte pollébat, signum nati púeri, qui supra omnem Israel esset regnatúrus, accíperet. Nova étenim cláritas apud Magos stellæ illustrióris appáruit, et intuéntium ánimos ita admiratióne sui splendóris implévit, ut nequáquam sibi créderent negligéndum, quod tanto nuntiabátur indício.

℟. Magi véniunt. 244.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap. 2. f*

Cum factus esset Jesus annórum duódecim, ascendéntibus illis Jerosólymam secúndum consuetúdinem diéi festi, consummatísque diébus: cum redírent, remánsit puer Jesus in Jerúsalem. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 2. in c. 2. Lucæ, in fine.

A duodécimo anno, ut légimus, Domínicæ súmitur

Et fit commem. de Epiphania, Aña. Tribus miráculis ornátum diem sanctum cólimus : hódie stella Magos duxit ad præsépium ; hódie vinum ex aqua factum est ad núptias : hódie in Jordáne a Joánne Christus baptizári vóluit, ut salváret nos, allelúia. ℣. Omnes de Saba vénient, allelúia. ℟. Aurum et thus deferéntes, allelúia.

Oratio. Deus, qui hodiérna, ut 264.

Si Octava Epiph. venerit in Dñica, nihil fit de Dñica in ipsa die Octava, sed tantum in j. Vesp. diei Octavæ fit commem. pro ij. Vesperis Dominicæ infra Octavam de qua celebratum est Officium eo die, Aña. Fili quid fecísti. ℣. Omnes de Saba, qui Versus etiam dicitur, quando Octava Epiph. venerit in Feria ij. pro commem. Dñicæ in j. Vesp. diei Octavæ.

IN DIE OCT. EPIPH.

Duplex.

In j. Vesp. omnia dicuntur sicut in j. Vesp. Epiph. 238. excepta Oratione, quæ dicitur ut sequitur.

Oratio.

Deus, cujus Unigénitus in substántia nostræ carnis appáruit : præsta, quæsumus ; ut per eum, quem símilem nobis foris agnóvimus, intus reformári mereámur. Qui tecum vivit.

Ad Matutinum, Invitatorium, Hymnus, et Psalmi ut infra Octavam : cetera dicuntur sicut in die Epiph. præter Lectiones.

In j. Noct. leguntur Lectiones de Epistola prima ad Corinthios, quæ occurrunt secundum superiorem Rubricam. 261.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Gregórii Nazianzéni.

Lectio iv.

Orat. in sancta Lumina.

Non possum cohibére lætítiæ voluptátem, sed mente extóllor, et afficior : et própriæ pusillitátis oblítus, officium magni Joánnis, imo pótius famulátum subíre conténdo, ac géstio : et licet non sim præcúrsor, de erémo tamen vénio. Christus ergo illuminátur, imo pótius fulgóre suo nos illúminat : Christus baptizátur; simul et nos descendámus, ut cum ipso páriter ascendámus.

℟. Illumináre. 243.

Lectio v.

Joannes baptízat, et accédit Jesus, sanctíficans quidem et ipsum qui baptízat, præcípue tamen ut et véterem Adam sepéliat in aquis, et ante ómnia ut per hæc sanctificéntur aquæ Jordánis : ut sicut erat spíritus et caro, ita et his, qui baptizándi erant, in spíritu et aqua sanctificatiónis succéssio traderétur. Non súscipit Baptísta, conténdit Jesus. Ego, inquit, opus hábeo a te baptizári. Lucérna dicit ad Solem, et vox lóquitur ad Verbum.

℟. Omnes de Saba. 244.

Lectio vj.

Ascendit Jesus de aqua, secum quodámmodo demérsum edúcens et élevans mundum : et vidit non dívidi cœlum, sed aperíri, quod sibi ac nobis post se aliquándo Adam ille conclúserat : sicut et ígneo gládio pa-

Ad Benedictus, Aña.
Remánsit puer Jesus * in Jerúsalem, et non cognovérunt paréntes ejus, existimántes illum esse in comitátu : et requirébant eum inter cognátos et notos.

Oratio.
Vota, quæsumus Dómine, supplicántis pópuli cœlésti pietáte proséquere : ut et quæ agénda sunt, vídeant, et ad impléuda quæ víderint, convaléscant. Per Dóminum.

Deinde fit commem. de Epiphania, Aña. Hódie cœlésti Sponso juncta est Ecclésia, quóniam in Jordáne lavit Christus ejus crímina : currunt cum munéribus Magi ad regáles núptias, et ex aqua facto vino, lætántur convívæ, allelúia. ℣. Omnes de Saba vénient, allelúia. ℟. Aurum et thus deferéntes, allelúia.

Oratio.
Deus, qui hodiérna die Unigénitum tuum géntibus stella duce revelásti : concéde propítius; ut, qui jam te ex fide cognóvimus, usque ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur. Per eúmdem Dóminum.

Ad Tertiam, Aña.
Venit lumen tuum.

Capitulum. Fratres, Obsecro. 263.

℟. br. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent. * Allelúia, allelúia. Reges. ℣. Reges Arabum et Saba dona addúcent. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Reges. ℣. Omnes de Saba vénient, allelúia. ℟. Aurum et thus deferéntes, allelúia.

Ad Sextam, Aña.
Apértis thesáuris suis.

Capitulum. *Rom.* 12.
Dico enim per grátiam quæ data est mihi, ómnibus qui sunt inter vos : Non plus sápere quam opórtet sápere, sed sápere ad sobrietátem.

℟. br. Omnes de Saba vénient. * Allelúia, allelúia. Omnes. ℣. Aurum et thus deferéntes. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Omnes. ℣. Adoráte Dóminum, allelúia. ℟. In aula sancta ejus, allelúia.

Ad Nonam, Aña.
Stella ista.

Capitulum. *Rom.* 12. *b*
Sicut enim in uno córpore multa membra habémus : ómnia autem membra non eúmdem actum habent : ita multi unum corpus sumus in Christo, sínguli autem alter altérius membra, in Christo Jesu Dómino nostro.

℟. br. Adoráte Dóminum. * Allelúia, allelúia. Adoráte. ℣. In aula sancta ejus. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Adoráte. ℣. Adoráte Deum, allelúia. ℟. Omnes Angeli ejus, allelúia.

Ad Vesp., Añæ et Capit. de Laud. Psalmi de Dñica. 108.

Hymnus. Crudélis Heródes. 249.

℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent. ℟. Reges Arabum et Saba dona addúcent.

Ad Magnificat, Aña.
Fili, quid fecísti nobis sic? * ego et pater tuus doléntes quærebámus te. Quid est quod me quærebátis? nesciebátis quia in iis, Quæ Patris mei sunt, opórtet me esse?

Sabbato, in ij. Vesperis Octavæ fit commemor. Dñicæ ij. post Epiphaniam. Quando autem Septuagesima venerit in prima Dñica post Octavam Epiphaniæ, tunc in primo Sabbato post Octavam, non impedito Festo ix. Lectionum, alioquin prima die post Octavam, fiat Officium de Feria, in qua ponuntur ℟℟. j. Nocturni Dñicæ ij. post Epiph., et tres Lectiones leguntur de Homilia ejusdem Dñicæ cum ejus Aña ad Benedictus et Oratione. Festum vero Semidupl. in ea occurrens transfertur in primam diem similiter non impeditam.

DOM. I. POST EPIPH.

Quæ est infra Octavam.

In j. Noct. legitur Epistola prima ad Corinthios, secundum superiorem Rubricam. 261.

Incipit Epístola prima beáti Pauli, Apóstoli, ad Corinthios.

Lectio j. *Cap.* 1.

PAULUS vocátus Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, et Sósthenes frater, Ecclésiæ Dei quæ est Corínthi, sanctificátis in Christo Jesu, vocátis sanctis, cum ómnibus qui ínvocant nomen Dómini nostri Jesu Christi, in omni loco ipsórum et nostro. Grátia vobis, et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo.

℟. Hódie in Jordáne baptizáto Dómino, apérti sunt cœli, et sicut colúmba super eum Spíritus mansit, et vox Patris intónuit: * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui. ℣. Descéndit Spíritus sanctus corporáli spécie sicut colúmba in ipsum, et vox de cœlo facta est. Hic.

Lectio ij.

GRATIAS ago Deo meo semper pro vobis in grátia Dei, quæ data est vobis in Christo Jesu: quod in ómnibus dívites facti estis in illo, in omni verbo, et in omni sciéntia: sicut testimónium Christi confirmátum est in vobis: ita ut nihil vobis desit in ulla grátia, expectántibus revelatiónem Dómini nostri Jesu Christi, qui et confirmábit vos usque in finem sine crímine, in die advéntus Dómini nostri Jesu Christi. Fidélis Deus per quem vocáti estis in societátem Fílii ejus Jesu Christi Dómini nostri.

℟. In colúmbæ spécie Spíritus sanctus visus est, patérna vox audíta est: * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui. ℣. Cœli apérti sunt super eum, et vox Patris intónuit. Hic.

Lectio iij.

OBSECRO autem vos, fratres, per nomen Dómini nostri Jesu Christi, ut idípsum dicátis omnes, et non sint in vobis schísmata: sitis autem perfécti in eódem sensu, et in eádem senténtia. Significátum est enim mihi de vobis, fratres mei, ab iis qui sunt Chloes, quia contentiónes sunt inter vos. Hoc autem dico, quod unusquísque vestrum dicit: Ego quidem sum Pauli: ego autem Apóllo: ego vero Cephæ: ego autem Christi. Divísus est Christus? Numquid Paulus crucifíxus est pro vobis? aut in nómine Pauli baptizáti estis?

radísus fúerat conclúsus. Spíritus sanctus testimónium pérhibet : simília namque sibi ipsa concúrrunt. De cœlo testimónium defértur : inde enim erat ille, cui testimónium perhibétur.

℟. Magi véniunt. 244.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap. 1. d*

In illo témpore : Vidit Joánnes Jesum veniéntem ad se, et ait : Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccátum mundi. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni, Epíscopi.

Tract. 6. in Joan. ante med.

Antequam veníret Dóminus, ut baptizarétur a Joánne in Jordáne, nóverat eum illis vócibus, ubi ait : Tu ad me venis baptizári? ego a te débeo baptizári. Sed ecce Dóminum nóverat, nóverat Filium Dei. Unde probámus quod jam nóverat, quia ipse baptizáret in Spíritu sancto? Antequam veníret ad flúvium, cum multi ad Joánnem cúrrerent baptizári, ait illis : Ego quidem baptízo vos in aqua: qui autem post me venit, major me est : cujus non sum dignus corrígiam calceaménti sólvere : ipse vos baptizábit in Spíritu sancto, et igni. Jam et hoc nóverat.

℟. Stella, quam. 247.

Lectio viij.

Quid ergo per colúmbam dídicit, ne mendax póstea inveniátur (quod avértat a nobis Deus opinári), nisi quamdam proprietátem in Christo talem futúram, ut quamvis multi minístri baptizatúri essent, sive justi, sive injústi, non tribuerétur sánctitas baptísmi, nisi illi, super quem descéndit colúmba, de quo dictum est : Hic est qui baptízat in Spíritu sancto? Petrus baptízet, hic est qui baptízat : Paulus baptízet, hic est qui baptízat : Judas baptízet, hic est qui baptízat. Nam si pro diversitáte meritórum baptísma sanctum est : quia divérsa sunt mérita, divérsa erunt baptísmata : et tanto quisque áliquid mélius putátur accípere, quanto a melióre vidétur accepísse.

℟. Vidéntes stellam. 247.

Lectio ix.

Ipsi sancti, (intellígite, fratres) boni pertinéntes ad colúmbam, pertinéntes ad sortem civitátis illíus Jerúsalem, ipsi boni in Ecclésia, de quibus dicit Apóstolus : Novit Dóminus qui sunt ejus ; diversárum gratiárum sunt, non omnes pária mérita habent. Sunt álii áliis sanctióres, sunt álii áliis melióres. Quare ergo si unus ab illo, verbi grátia, justo, sancto baptizétur, álius ab álio inferióris mériti apud Deum, inferióris gradus, inferióris continéntiæ, inferióris vitæ : unum tamen et par et æquále est quod accepérunt, nisi quia hic est, qui baptízat ?

Te Deum laudámus. 14.

Ad Laudes, et per Horas, et ad Vesp. omnia dicuntur sicut in die Epiph., excepta Oratione quæ est Deus, cujus Unigénitus, ut supra. 265.

Si Octava Epiph. venerit in

Lectio ij.

Non est bona gloriátio vestra. Nescítis quia módicum ferméntum totam massam corrúmpit? Expurgáte vetus ferméntum, ut sitis nova conspérsio, sicut estis ázymi. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. Itaque epulémur, non in ferménto véteri, neque in ferménto malítiæ et nequítiæ: sed in ázymis sinceritátis et veritátis.

Lectio iij.

Scripsi vobis in epístola: Ne commisceámini fornicáriis. Non útique fornicáriis hujus mundi, aut avári s, aut rapácibus, aut idólis serviéntibus: alióquin debuerátis de hoc mundo exiísse. Nunc autem scripsi vobis, non commiscéri: si is, qui frater nominátur, est fornicátor, aut avárus, aut idólis sérviens, aut malédicus, aut ebriósus, aut rapax: cum hujúsmodi nec cibum súmere.

FERIA QUARTA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Lectio j. *Cap.* 6.

Audet áliquis vestrum habens negótium advérsus álterum, judicári apud iníquos, et non apud sanctos? An nescítis quóniam sancti de hoc mundo judicábunt? Et si in vobis judicábitur mundus, indígni estis qui de mínimis judicétis? Nescítis quóniam ángelos judicábimus? quanto magis sæculária? Sæculária ígitur judícia si habuéritis, contemptíbiles qui sunt in Ecclésia, illos constitúite ad judicándum. Ad verecúndiam vestram dico. Sic non est inter vos sápiens quisquam, qui possit judicáre inter fratrem suum? Sed frater cum fratre judício conténdit: et hoc apud infidéles?

Lectio ij.

Jam quidem omníno delíctum est in vobis, quod judícia habétis inter vos. Quare non magis injúriam accípitis? quare non magis fraudem patímini? Sed vos injúriam fácitis, et fraudátis: et hoc frátribus. An nescítis quia iníqui regnum Dei non possidébunt? Nolíte erráre: Neque fornicárii, neque idólis serviéntes, neque adúlteri, neque molles, neque masculórum concubitóres, neque fures, neque avári, neque ebriósi, neque malédici, neque rapáces, regnum Dei possidébunt. Et hæc quidam fuístis: sed ablúti estis, sed sanctificáti estis, sed justificáti estis, in nómine Dómini nostri Jesu Christi, et in Spíritu Dei nostri.

Lectio iij.

Omnia mihi licent, sed non ómnia expédiunt. Omnia mihi licent, sed ego sub nullíus rédigar potestáte. Esca ventri, et venter escis; Deus autem et hunc et has déstruet: corpus autem non fornicatióni, sed Dómino: et Dóminus córpori. Deus vero et Dóminum suscitávit: et nos suscitábit per virtútem suam. Nescítis quóniam córpora vestra membra sunt Christi? Tollens ergo membra Christi, fáciam membra meretrícis? Absit. An nescítis quóniam qui adhæret meretríci, unum corpus effícitur? Erunt enim (inquit) duo

℟. Reges Tharsis et ínsulæ múnera offerent : * Reges Arabum et Saba dona Dómino Deo addúcent. ℣. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes. Reges. Glória Patri. Reges.

In ij. et iij. Nocturno leguntur Lectiones Dñicæ infra Octavam. 262.

Si vero dies Oct. venerit in Dñica, dicuntur de die Octava. 265.

FERIA SECUNDA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Lectio j. *Cap.* 2.

Et ego, cum venissem ad vos, fratres, veni non in sublimitáte sermónis, aut sapiéntiæ, annúntians vobis testimónium Christi. Non enim judicávi me scire áliquid inter vos, nisi Jesum Christum, et hunc crucifíxum. Et ego in infirmitáte, et timóre, et tremóre multo fui apud vos : et sermo meus, et prædicátio mea non in persuasibílibus humánæ sapiéntiæ verbis, sed in ostensióne spíritus et virtútis : ut fides vestra non sit in sapiéntia hóminum, sed in virtúte Dei.

Lectio ij.

Sapientiam autem lóquimur inter perféctos : sapiéntiam vero non hujus sæculi, neque príncipum hujus sæculi, qui destruúntur : sed lóquimur Dei sapiéntiam in mystério, quæ abscóndita est, quam prædestinávit Deus ante sæcula in glóriam nostram, quam nemo príncipum hujus sæculi cognóvit : si enim cognovissent, numquam Dóminum glóriæ crucifixíssent. Sed sicut scriptum est : Quod óculus non vidit, nec auris audívit, nec in cor hóminis ascéndit, quæ præparávit Deus iis, qui díligunt illum.

Lectio iij.

Nobis autem revelávit Deus per Spíritum suum. Spíritus enim ómnia scrutátur, étiam profúnda Dei. Quis enim hóminum scit quæ sunt hóminis, nisi spíritus hóminis, qui in ipso est? ita et quæ Dei sunt, nemo cognóvit, nisi Spíritus Dei. Nos autem non spíritum hujus mundi accépimus, sed Spíritum qui ex Deo est, ut sciámus quæ a Deo donáta sunt nobis : quæ et lóquimur non in doctis humánæ sapiéntiæ verbis, sed in doctrína Spíritus, spirituálibus spirituália comparántes.

FERIA TERTIA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Lectio j. *Cap.* 5.

Omnino audítur inter vos fornicátio, et talis fornicátio, qualis nec inter gentes, ita ut uxórem patris sui áliquis hábeat. Et vos infláti estis : et non magis luctum habuístis, ut tollátur de médio vestrum qui hoc opus fecit. Ego quidem absens córpore, præsens autem spíritu, jam judicávi ut præsens, eum, qui sic operátus est, in nómine Dómini nostri Jesu Christi, congregátis vobis et meo spíritu, cum virtúte Dómini nostri Jesu trádere hujúsmodi sátanæ in intéritum carnis, ut spíritus salvus sit in die Dómini nostri Jesu Christi.

prophetíæ evacuabúntur, sive linguæ cessábunt, sive sciéntia destruétur. Ex parte enim cognóscimus, et ex parte prophetámus. Cum autem vénerit quod perféctum est, evacuábitur quod ex parte est.

Lectio iij.

Cum essem párvulus, loquébar ut párvulus, sapiébam ut párvulus, cogitábam ut párvulus. Quando autem factus sum vir, evacuávi quæ erant párvuli. Vidémus nunc per spéculum in ænígmate: tunc autem fácie ad fáciem. Nunc cognósco ex parte: tunc autem cognóscam sicut et cógnitus sum. Nunc autem manent fides, spes, cháritas, tria hæc: major autem horum est cháritas.

SABBATO.

De Epístola prima ad Corínthios.

Lectio j. *Cap.* 16.

De colléctis autem, quæ fiunt in sanctos, sicut ordinávi Ecclésiis Galátiæ, ita et vos fácite. Per unam sábbati unusquísque vestrum apud se sepónat recóndens quod ei bene placúerit: ut non, cum vénero, tunc colléctæ fiant. Cum autem præsens fúero, quos probavéritis per epístolas, hos mittam perférre grátiam vestram in Jerúsalem. Quod si dignum fúerit, ut et ego eam, mecum ibunt.

Lectio ij.

Veniam autem ad vos, cum Macedóniam pertransíero: nam Macedóniam pertransíbo. Apud vos autem fórsitan manébo, vel étiam hiemábo: ut vos me deducátis quocúmque íero. Nolo enim vos modo in tránsitu vidére: spero enim me aliquántulum témporis manére apud vos, si Dóminus permíserit. Permanébo autem Ephesi usque ad Pentecósten. Ostium enim mihi apértum est magnum, et évidens: et adversárii multi.

Lectio iij.

Si autem vénerit Timótheus, vidéte, ut sine timóre sit apud vos: opus enim Dómini operátur, sicut et ego. Ne quis ergo illum spernat: dedúcite autem illum in pace, ut véniat ad me: expécto enim illum cum frátribus. De Apóllo autem fratre vobis notum fácio, quóniam multum rogávi eum ut veníret ad vos cum frátribus: et útique non fuit volúntas, ut nunc veníret: véniet autem, cum ei vácuum fúerit. Vigiláte, state in fide, viríliter ágite, et confortámini. Omnia vestra in charitáte fiant.

SABBATO PRIMO

post Octavam Epiphaniæ.

Ad Vesp. omnia, præter Orationem, ut in Psalt. 124. quod servatur in aliis Sabbatis usque ad Septuag.

Oratio.

Omnipotens sempitérne Deus, qui cœléstia simul et terréna moderáris: supplicatiónes pópuli tui cleménter exáudi, et pacem tuam nostris concéde tempóribus. Per Dóminum.

Deinde fiunt commem. ibid. positæ in Psalt. 127.

DOM. II. POST EPIPH.

Omnia ut in Psalt. præter ea quæ hic sunt propria.

in carne una. Qui autem adhæret Dómino, unus spíritus est. Fúgite fornicatiónem.

FERIA QUINTA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Lectio j. *Cap.* 7.

De quibus autem scripsístis mihi: Bonum est hómini mulíerem non tángere: propter fornicatiónem autem unusquísque suam uxórem hábeat, et unaquæque suum virum hábeat. Uxóri vir débitum reddat: simíliter autem et uxor viro. Múlier sui córporis potestátem non habet, sed vir: simíliter autem et vir sui córporis potestátem non habet, sed múlier.

Lectio ij.

Nolite fraudáre ínvicem, nisi forte ex consénsu ad tempus, ut vacétis oratióni: et íterum revertímini in idípsum, ne tentet vos sátanas propter incontinéntiam vestram. Hoc autem dico secúndum indulgéntiam, non secúndum impérium. Volo enim omnes vos esse sicut meípsum: sed unusquísque próprium donum habet ex Deo: álius quidem sic, álius vero sic. Dico autem non nuptis, et víduis: bonum est illis si sic permáneant sicut et ego. Quod si non se cóntinent, nubant. Mélius est enim núbere, quam uri.

Lectio iij.

Iis autem, qui matrimónio juncti sunt, præcípio non ego, sed Dóminus, uxórem a viro non discédere: quod si discésserit, manére innúptam, aut viro suo reconciliári. Et vir uxórem non dimíttat. Nam céteris ego dico, non Dóminus: Si quis frater uxórem habet infidélem, et hæc consséntit habitáre cum illo, non dimíttat illam. Et si qua múlier fidélis habet virum infidélem, et hic consséntit habitáre cum illa, non dimíttat virum: sanctificátus est enim vir infidélis per mulíerem fidélem, et sanctificáta est múlier infidélis per virum fidélem: alióquin fílii vestri immúndi essent, nunc autem sancti sunt.

FERIA SEXTA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Lectio j. *Cap.* 13.

Si linguis hóminum loquar, et Angelórum, charitátem autem non hábeam, factus sum velut æs sonans, aut cymbalum tínniens. Et si habúero prophetíam, et nóverim mystéria ómnia, et omnem sciéntiam: et si habúero omnem fidem, ita ut montes tránsferam, charitátem autem non habúero, nihil sum. Et si distribúero in cibos páuperum omnes facultátes meas, et si tradídero corpus meum, ita ut árdeam, charitátem autem non habúero, nihil mihi prodest.

Lectio ij.

Charitas pátiens est, benigna est: Cháritas non æmulátur, non agit pérperam, non inflátur, non est ambitiósa, non quærit quæ sua sunt, non irritátur, non cógitat malum, non gaudet super iniquitáte, congáudet autem veritáti: ómnia suffert, ómnia credit, ómnia sperat, ómnia sústinet. Cháritas nunquam éxcidit; sive

desidério incalésco, vocem mihi amícam agnóscens, et fere præséntem ipsum intuéri, et disseréntem audíre vídeor. Sed tamen dóleo, et moléste fero, quod virum hunc non omnes, sicut par est, cognóscunt, verum ita illum nonnúlli ignórant, ut ne Epistolárum quidem ejus númerum plane sciant. Hoc vero non imperítia facit: sed quod nolint beáti hujus viri scripta assídue in mánibus habére.

℟. Notas mihi fecísti, Dómine, vias vitæ: * Adimplébis me lætítia cum vultu tuo: delectatiónes in déxtera tua usque in finem. ℣. Tu es qui restítues hereditátem meam mihi. Adimplébis me.

Lectio v.

Neque enim nos, quæ scimus, si quid scimus, ab ingénii bonitáte atque acúmine scimus: sed quod erga hunc virum impénse afffécti, ab illíus lectióne numquam discédimus: siquidem qui amant, ii plus quam céteri omnes eórum facta norunt quos amant, ut qui de iis ipsis sint sollíciti. Id quod beátus hic véluti osténdens, ad Philippénses ait: Sicut est mihi justum, ut hoc de vobis ómnibus séntiam, eo quod hábeam vos in corde, et in vínculis meis, et in defensióne et confirmatióne Evangélii.

℟. Díligam te, Dómine, virtus mea: Dóminus firmaméntum meum, * Et refúgium meum. ℣. Liberátor meus, Deus meus, adjútor meus. Et.

Lectio vj.

Quapropter si et vos quoque lectióni diligénter atténdere voluéritis, nihil áliud vobis erit requiréndum. Verax est enim Christi sermo dicéntis: Quærite, et inveniétis: pulsáte, et aperiétur vobis. Céterum, quandóquidem complúres ex iis qui huc nobíscum convéniunt, et liberórum educatiónem, et uxóris curam, et famíliæ providéntiam suscepére, ob idque totos sese huic labóri dare non sústinent: at certe ipsi vos excitáte ad ea saltem capiénda, quæ álii collégerint, stúdii tantúmdem iis, quæ dicta fúerint, auscultándis, quantum pecúniis colligéndis impertiéntes. Nam etsi turpe sit, non nisi tantum stúdii a vobis exígere, optábile tamen erit, si tantum saltem tribuátis.

℟. Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * Orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo. ℣. Ipse super mária fundávit eam, et super flúmina præparávit illam. Orbis. Glória Patri. Orbis.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* 2.

In illo témpore: Núptiæ factæ sunt in Cana Galilææ, et erat mater Jesu ibi. Vocátus est autem et Jesus, et discípuli ejus ad núptias. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni, Epíscopi.

Tr. 9. *in Joann. post init.*

Quod Dóminus invitátus venit ad núptias, étiam excépta mystica significatióne, confirmáre vóluit quod ipse fecit núptias. Futúri enim erant, de quibus dixit Apóstolus, prohi-

In primo Nocturno.

Incipit Epístola secúnda beáti Pauli, Apóstoli, ad Corínthios.

Lectio j. *Cap.* 1.

PAULUS, Apóstolus Jesu Christi, per voluntátem Dei, et Timótheus frater, Ecclésiæ Dei, quæ est Corínthi, cum ómnibus sanctis qui sunt in univérsa Acháia. Grátia vobis et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra : ut possímus et ipsi consolári eos qui in omni pressúra sunt, per exhortatiónem, qua exhortámur et ipsi a Deo. Quóniam sicut abúndant passiónes Christi in nobis : ita et per Christum abúndat consolátio nostra.

℟. Dómine, ne in ira tua árguas me, neque in furóre tuo corrípias me : * Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum. ℣. Timor et tremor venérunt super me, et contexérunt me ténebræ. Miserére.

Lectio ij.

SIVE autem tribulámur pro vestra exhortatióne et salúte, sive consolámur pro vestra consolatióne, sive exhortámur pro vestra exhortatióne et salúte, quæ operátur toleràntiam earúmdem passiónum, quas et nos pátimur : ut spes nostra firma sit pro vobis : sciéntes quod sicut sócii passiónum estis, sic éritis et consolatiónis.

℟. Deus, qui sedes super thronum, et júdicas æquitátem, esto refúgium páuperum in tribulatióne : * Quia tu solus labórem et dolórem consíderas. ℣. Tibi enim derelíctus est pauper, pupíllo tu eris adjútor. Quia tu.

Lectio iij.

NON enim vólumus ignoráre vos, fratres, de tribulatióne nostra, quæ facta est in Asia, quóniam supra modum graváti sumus supra virtútem, ita ut tædéret nos étiam vívere. Sed ipsi in nobismetípsis respónsum mortis habúimus, ut non simus fidéntes in nobis, sed in Deo, qui súscitat mórtuos : qui de tantis perículis nos erípuit, et éruit : in quem sperámus, quóniam et adhuc erípiet, adjuvántibus et vobis in oratióne pro nobis : ut ex multórum persónis, ejus quæ in nobis est donatiónis, per multos grátiæ agántur pro nobis.

℟. A dextris est mihi Dóminus, ne commóvear : * Propter hoc dilatátum est cor meum, et exultávit lingua mea. ℣. Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei. Propter. Glória Patri. Propter.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joánnis, Chrysóstomi.

Lectio iv.

Ex præf. in Epist. B. Pauli.

BEATI Pauli Epistolárum lectiónem dum assídue auscúlto, per que hebdómadas singulas bis sæpe, et ter et quater, quotiescúmque sanctórum Mártyrum memórias celebrámus, gáudio exúlto, tuba illa spirituáli pérfruens, et éxcitor, ac

RIA SECUNDA.
pistola secúnda ad
Corínthios.
ectio j. *Cap.* 3.
s íterum nosmetípsos
endáre? aut numquid
sicut quidam) commen-
pístolis ad vos, aut ex
pístola nostra vos estis,
córdibus nostris, quæ
légitur ab ómnibus
s : manifestáti quod
stis Christi, ministráta
et scripta non atra-
sed Spíritu Dei vivi :
ábulis lapídeis, sed in
ordis carnálibus.
magna multitúdo dul-
uæ, Dómine, * Quam
sti timéntibus te! ℣.
císti eis qui sperant in
ine, in conspéctu filió-
ninum. Quam.

Lectio ij.

m autem talem habé-
er Christum ad Deum:
d sufficiéntes simus co-
liquid a nobis, quasi
s : sed sufficiéntia no-
Deo est : qui et idóneos
t minístros novi Testa-
non líttera, sed Spíri-
ra enim occídit, Spí-
tem vivíficat. Quod si
tio mortis, lítteris de-
in lapídibus, fuit in
ita ut non possent in-
fílii Israel in fáciem
propter glóriam vultus
æ evacuátur; quómodo
gis ministrátio Spíritus
lória?
or meus esto, Deus : *
linquas me. ℣. Neque
s me, Deus salutaris
e.

Lectio iij.

Nam si ministrátio damnatiónis glória est : multo magis abúndat ministérium justítiæ in glória. Nam nec glorificátum est, quod cláruit in hac parte, propter excelléntem glóriam. Si enim quod evacuátur, per glóriam est : multo magis quod manet, in glória est. Habéntes ígitur talem spem, multa fidúcia útimur; et non sicut Moyses ponébat velámen super fáciem suam, ut non inténderent fílii Israel in fáciem ejus, quod evacuátur, sed obtúsi sunt sensus eórum. Usque in hodiérnum enim diem idípsum velámen in lectióne véteris Testaménti manet non revelátum, quóniam in Christo evacuátur.
℟. Benedícam Dóminum in omni témpore : * Semper laus ejus in ore meo. ℣. In Dómino laudábitur ánima mea, áudiant mansuéti, et læténtur. Semper. Glória Patri. Semper.

℟℟. in hac, et seq. Feriis posita, repetuntur in Feriis sequentium Hebdom. usque ad Septuag.

FERIA TERTIA.
De Epístola secúnda ad Corínthios.

Lectio j. *Cap.* 5.

Scimus enim, quóniam si terréstris domus nostra hujus habitatiónis dissolvátur, quod ædificatiónem ex Deo habémus domum non manufáctam, ætérnam in cœlis. Nam et in hoc ingemíscimus, habitatiónem nostram, quæ de cœlo est, superíndui cupiéntes : si tamen vestíti, non nudi inveniámur. Nam et qui sumus in hoc ta-

béntes núbere, et dicéntes quod malum essent núptiæ, et quod diábolus eas fecísset : cum idem Dóminus dicat in Evangélio, interrogátus utrum líceat hómini dimíttere uxórem suam ex quálibet causa, non licére, excépta causa fornicatiónis. In qua responsióne, si meminístis, hoc ait : Quod Deus conjúnxit, homo non séparet.

℟. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam : * Deus meus, in te confído, non erubéscam. ℣. Custódi ánimam meam, et éripe me. Deus.

Lectio viij.

Et qui bene erudíti sunt in fide cathólica, novérunt quod Deus fécerit núptias : et sicut conjúnctio a Deo, ita divórtium a diábolo sit. Sed proptérea in causa fornicatiónis licet uxórem dimíttere : quia ipsa esse uxor prior nóluit, quæ fidem conjugálem maríto non servávit. Nec illæ, quæ virginitátem Deo vovent, quamquam ampliórem gradum honóris et sanctitátis in Ecclésia téneant, sine núptiis sunt : nam et ipsæ pértinent ad núptias cum tota Ecclésia, in quibus núptiis sponsus est Christus.

℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spíritus sanctus : et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Hoc ℟. semper dicitur post viij. Lectionem ab hac Dominica usque ad Septuagesimam in Dominicis tantum.

Lectio ix.

Ac per hoc ergo Dóminus invitátus venit ad núptias, ut conjugális cástitas firmarétur, et ostenderétur sacraméntum nuptiárum : quia et illárum nuptiárum sponsus persónam Dómini figurábat, cui dictum est : Servásti vinum bonum usque adhuc. Bonum enim vinum Christus servávit usque adhuc, id est, Evangélium suum.

Te Deum laudámus. 14.

Ad Laudes omnia ut in Psalterio. 15.

Ad Benedictus, Aña.

Núptiæ factæ sunt * in Cana Galilææ, et erat ibi Jesus cum María Matre sua.

Oratio.

Omnipotens sempitérne Deus, qui cœléstia simul et terréna moderáris : supplicatiónes pópuli tui cleménter exáudi, et pacem tuam nostris concéde tempóribus. Per Dóminum.

Deinde fiunt commemor. ut supra in Vesp. Sabbati. 127.

Ad Horas et Vesp. omnia ut in Psalt. de Dñica.

Ad Magnificat, Aña.

Deficiénte vino, * jussit Jesus impléri hydrias aqua, quæ in vinum convérsa est, allelúia.

Oratio. Omnipotens, ut supra.

Deinde fiunt commemor. ut supra in Vesp. Sabbati. 127.

Post Octavam Epiph. usque ad Quadrag., quando occurrit fieri de Feria, fit Officium ut in Psalt., exceptis iis quæ sunt propria. Oratio vero dicitur de Dñica præc.

me de inimícis meis fortíssimis, et factus est Dóminus protéctor meus. Et. Glória Patri. Et.

SABBATO.

De Epístola secúnda ad Corínthios.

Lectio j. *Cap.* 13.

Ecce tértio hoc vénio ad vos : In ore duórum vel trium téstium stabit omne verbum. Prædíxi, et prædíco, ut præsens, et nunc absens, iis qui ante peccavérunt, et céteris ómnibus, quóniam si vénero íterum non parcam. An experiméntum quæritis ejus, qui in me lóquitur Christus, qui in vobis non infirmátur, sed potens est in vobis? Nam etsi crucifíxus est ex infirmitáte : sed vivit ex virtúte Dei. Nam et nos infírmi sumus in illo : sed vivémus cum eo ex virtúte Dei in vobis.

℟. Ne perdíderis me cum iniquitátibus meis : * Neque in finem irátus resérves mala mea. ℣. Non intres in judícium cum servo tuo, Dómine. Neque.

Lectio ij.

Vosmetipsos tentáte si estis in fide : ipsi vos probáte. An non cognóscitis vosmetípsos, quia Christus Jesus in vobis est? nisi forte réprobi estis. Spero autem quod cognoscétis, quia nos non sumus réprobi. Orámus autem Deum, ut nihil mali faciátis; non ut nos probáti appareámus, sed ut vos quod bonum est faciátis : nos autem ut réprobi simus. Non enim póssumus áliquid advérsus veritátem, sed pro veritáte. Gaudémus enim, quóniam nos infírmi sumus, vos autem poténtes estis. Hoc et orámus vestram consummatiónem.

℟. Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum : * Cantábo, et psalmum dicam Dómino. ℣. Exúrge, glória mea, exúrge, psaltérium et cíthara, exúrgam dilúculo. Cantábo.

Lectio iij.

Ideo hæc absens scribo, ut non præsens dúrius agam secúndum potestátem, quam Dóminus dedit mihi in ædificatiónem, et non in destructiónem. De cétero, fratres, gaudéte, perfécti estóte, exhortámini, idem sápite, pacem habéte, et Deus pacis et dilectiónis erit vobíscum. Salutáte ínvicem in ósculo sancto. Salútant vos omnes sancti. Grátia Dómini nostri Jesu Christi, et cháritas Dei, et communicátio sancti Spíritus, sit cum ómnibus vobis. Amen.

℟. Adjútor meus, tibi psallam, quia, Deus, suscéptor meus es : * Deus meus, misericórdia mea. ℣. Lætábor et exultábo in te, psallam nómini tuo, Altíssime. Deus. Glória Patri. Deus.

Ad Vesperas. Oratio

Omnipotens sempitérne Deus, infirmitátem nostram propítius réspice : atque ad protegéndum nos déxteram tuæ majestátis exténde. Per Dóminum.

DOM. III. POST EPIPH.

Ad Matut., omnia ut in Psalt.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola beáti Pauli, Apóstoli, ad Gálatas.

Lectio j. *Cap.* 1.

Paulus, Apóstolus non ab homínibus, neque per hómi-

minus in ædificatiónem, et non in destructiónem vestram, non erubéscam. Ut autem non exístimer tamquam terrére vos per epístolas: quóniam quidem epístolæ, ínquiunt, graves sunt et fortes: præséntia autem córporis infírma, et sermo contemptíbilis: hoc cógitet qui ejúsmodi est, quia quales sumus verbo per epístolas abséntes, tales et præséntes in facto. Non enim audémus insérere, aut comparáre nos quibúsdam, qui seípsos comméndant: sed ipsi in nobis nosmetípsos metiéntes, et comparántes nosmetípsos nobis.

℟. Gaudébunt lábia mea cum cantávero tibi: * Et ánima mea, quam redemísti, Dómine. ℣. Sed et lingua mea meditábitur justítiam tuam, tota die laudem tuam. Et. Glória Patri. Et.

FERIA SEXTA.

De Epístola secúnda ad Corínthios.

Lectio j. *Cap.* 12.

Si gloriári opórtet (non éxpedit quidem) véniam autem ad visiónes et revelatiónes Dómini. Scio hóminem in Christo ante annos quatuórdecim, (sive in córpore néscio, sive extra corpus néscio, Deus scit) raptum hujúsmodi usque ad tértium cœlum. Et scio hujúsmodi hóminem, (sive in córpore, sive extra corpus, néscio, Deus scit) quóniam raptus est in paradísum: et audívit arcána verba, quæ non licet hómini loqui.

℟. Confitébor tibi, Dómine Deus, in toto corde meo, et honorificábo nomen tuum in ætérnum: * Quia misericórdia tua, Dómine, magna est super me. ℣. Deus meus es tu, et confitébor tibi: Deus meus es tu, et exaltábo te. Quia.

Lectio ij.

Pro hujúsmodi gloriábor: pro me autem nihil gloriábor nisi in infirmitátibus meis. Nam et si volúero gloriári, non ero insípiens: veritátem enim dicam: parco autem, ne quis me exístimet supra id quod videt in me, aut áliquid audit ex me. Et ne magnitúdo revelatiónum extóllat me, datus est mihi stímulus carnis meæ ángelus sátanæ, qui me colaphízet. Propter quod ter Dóminum rogávi, ut discéderet a me: et dixit mihi: Súfficit tibi grátia mea: nam virtus in infirmitáte perfícitur.

℟. Misericórdia tua, Dómine, magna est super me: * Et liberásti ánimam meam ex inférno inferióri. ℣. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, quia exaudísti me. Et.

Lectio iij.

Libenter ígitur gloriábor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi. Propter quod pláceo mihi in infirmitátibus meis, in contuméliis, in necessitátibus, in persecutiónibus, in angústiis pro Christo. Cum enim infírmor, tunc potens sum. Factus sum insípiens, vos me coegístis. Ego enim a vobis débui commendári: nihil enim minus fui ab iis, qui sunt supra modum Apóstoli: tamétsi nihil sum.

℟. Factus est mihi Dóminus in refúgium: * Et Deus meus in auxílium spei meæ. ℣. Erípuit

tiæ serviéntibus, sed peccáto, justam scílicet legem injústis homínibus dando ad demonstránda peccáta eórum, non auferénda. Non enim aufert peccáta, nisi grátia fídei, quæ per dilectiónem operátur.

℟. Notas mihi fecísti, Dómine, vias vitæ: * Adimplébis me lætítia cum vultu tuo: delectatiónes in déxtera tua usque in finem. ℣. Tu es qui restítues hereditátem meam mihi. Adimplébis.

Lectio v.

Sub hac ergo grátia jam Gálatas constitútos illi volébant constitúere sub onéribus legis, asseverántes nihil eis prodésse Evangélium, nisi circumcideréntur, et céteras carnáles Judáici ritus observatiónes subírent. Et ídeo Paulum Apóstolum suspéctum habére cœperant, a quo illis Evangélium prædicátum erat, tamquam non tenéntem disciplínam ceterórum Apostolórum, qui gentes cogébant judaizáre.

℟. Díligam te, Dómine, virtus mea: Dóminus firmaméntum meum, * Et refúgium meum. ℣. Liberátor meus, Deus meus, adjútor meus. Et.

Lectio vj.

Talis quidem quæstio est et in Epístola ad Romános: verúmtamen vidétur áliquid interésse, quod ibi contentiónem ipsam dírimit, litémque compónit, quæ inter eos qui ex Judæis, et eos, qui ex géntibus credíderant, orta erat: cum illi tamquam ex méritis óperum legis, sibi rédditum Evangélii præmium arbitraréntur, quod præmium incircumcísis tamquam immérítis nolébant dari: illi contra Judæis se præférre gestírent, tamquam interfectóribus Dómini. In hac vero Epístola ad eos scribit, qui jam commóti erant auctoritáte illórum, qui ex Judæis erant, et ad observatiónes legis cogébant.

℟. Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * Orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo. ℣. Ipse super mária fundávit eam, et super flúmina præparávit illam. Orbis terrárum. Glória Patri. Orbis terrárum.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 8.

In illo témpore: Cum descendísset Jesus de monte, secútæ sunt eum turbæ multæ: et ecce leprósus véniens, adorábat eum. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi, Presbyteri.

L. 1. Comm. in c. 8. Matth.

De monte Dómino descendénte, occúrrunt turbæ, quia ad altióra ascéndere non valuérunt. Et primus ei occúrrit leprósus: necdum enim póterat cum lepra tam multíplicem in monte Salvatóris audíre sermónem. Et notándum, quod hic primus speciáliter curátus sit: secúndo, puer Centuriónis: tértio, socrus Petri fébriens in Caphárnaum: quarto loco, qui obláti sunt ei a dæmónio vexáti: quorum spíritus verbo ejiciébat, quando et omnes male habéntes curávit.

nem, sed per Jesum Christum, et Deum Patrem, qui suscitávit eum a mórtuis : et qui mecum sunt omnes fratres, Ecclésiis Galátiæ. Grátia vobis et pax a Deo Patre, et Dómino nostro Jesu Christo, qui dedit semetípsum pro peccátis nostris, ut eríperet nos de præsénti sæculo nequam, secúndum voluntátem Dei et Patris nostri, cui est glória in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Dómine, ne in ira tua árguas me, neque in furóre tuo corrípias me : * Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum. ℣. Timor et tremor venérunt super me, et contexérunt me ténebræ. Miserére.

Lectio ij.

MIROR quod sic tam cito transferímini ab eo, qui vos vocávit in grátiam Christi, in áliud Evangélium : quod non est áliud, nisi sunt áliqui qui vos contúrbant, et volunt convértere Evangélium Christi. Sed licet nos, aut Angelus de cœlo evangelízet vobis prætérquam quod evangelizávimus vobis, anathéma sit. Sicut prædíximus, et nunc íterum dico : Si quis vobis evangelizáverit præter id quod accepístis, anathéma sit. Modo enim homínibus suádeo, an Deo; An quæro homínibus placére? Si adhuc homínibus placérem, Christi servus non essem.

℟. Deus, qui sedes super thronum, et júdicas æquitátem, esto refúgium páuperum in tribulatióne : * Quia tu solus labórem et dolórem consíderas. ℣. Tibi enim derelíctus est pauper, pupíllo tu eris adjútor. Quia.

Lectio iij.

NOTUM enim vobis fácio, fratres, Evangélium quod evangelizátum est a me, quia non est secúndum hóminem : neque enim ego ab hómine accépi illud, neque dídici ; sed per revelatiónem Jesu Christi. Audístis enim conversatiónem meam aliquándo in Judaísmo : quóniam supra modum persequébar Ecclésiam Dei, et expugnábam illam, et proficiébam in Judaísmo supra multos coætáneos meos in génere meo, abundántius æmulátor existens paternárum meárum traditiónum.

℟. A dextris est mihi Dóminus, ne commóvear : * Propter hoc dilatátum est cor meum, et exultávit lingua mea. ℣. Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei. Propter. Glória Patri. Propter.

In secundo Nocturno.

De Expositióne sancti Augustíni, Epíscopi, in Epístolam ad Gálatas.

Lectio iv.

In præfatione, tom. 4.

CAUSA, propter quam scribit Apóstolus ad Gálatas, hæc est : ut intélligant grátiam Dei id secum ágere, ut sub lege jam non sint. Cum enim prædicáta eis esset Evangélii grátia, non defuérunt quidam ex circumcisióne, quamvis Christiáni nómine, nondum tamen tenéntes ipsum grátiæ benefícium, et adhuc voléntes esse sub onéribus legis, quæ Dóminus Deus imposúerat non justi-

tiæ serviéntibus, sed peccáto, justam scilicet legem injústis homínibus dando ad demonstránda peccáta eórum, non auferénda. Non enim aufert peccáta, nisi grátia fídei, quæ per dilectiónem operátur.

℟. Notas mihi fecisti, Dómine, vias vitæ: * Adimplébis me lætítia cum vultu tuo: delectatiónes in déxtera tua usque in finem. ℣. Tu es qui restítues hereditátem meam mihi. Adimplébis.

Lectio v.

Sub hac ergo grátia jam Gálatas constitútos illi volébant constitúere sub onéribus legis, asseverántes nihil eis prodésse Evangélium, nisi circumcideréntur, et céteras carnáles Judáici ritus observatiónes subírent. Et ídeo Paulum Apóstolum suspéctum habére cœperant, a quo illis Evangélium prædicátum erat, tamquam non tenéntem disciplínam ceterórum Apostolórum, qui gentes cogébant judaizáre.

℟. Diligam te, Dómine, virtus mea: Dóminus firmaméntum meum, * Et refúgium meum. ℣. Liberátor meus, Deus meus, adjútor meus. Et.

Lectio vj.

Talis quidem quæstio est et in Epístola ad Romános: verúmtamen vidétur áliquid interésse, quod ibi contentiónem ipsam dírimit, litémque compónit, quæ inter eos qui ex Judæis, et eos, qui ex géntibus credíderant, orta erat: cum illi tamquam ex méritis óperum legis, sibi rédditum Evangélii præmium arbitraréntur, quod præmium incircumcísis tamquam imméritis nolébant dari: illi contra Judæis se præférre gestírent, tamquam interfectóribus Dómini. In hac vero Epístola ad eos scribit, qui jam commóti erant auctoritáte illórum, qui ex Judæis erant, et ad observatiónes legis cogébant.

℟. Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * Orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo. ℣. Ipse super mária fundávit eam, et super flúmina præparávit illam. Orbis terrárum. Glória Patri. Orbis terrárum.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 8.

In illo témpore: Cum descendísset Jesus de monte, secútæ sunt eum turbæ multæ: et ecce leprósus véniens, adorábat eum. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi, Presbyteri.

L. 1. *Comm. in c.* 8. *Matth.*

De monte Dómino descendénte, occúrrunt turbæ, quia ad altióra ascéndere non valuérunt. Et primus ei occúrrit leprósus: necdum enim póterat cum lepra tam multíplicem in monte Salvatóris audíre sermónem. Et notándum, quod hic primus speciáliter curátus sit: secúndo, puer Centuriónis: tértio, socrus Petri fébriens in Caphárnaum: quarto loco, qui obláti sunt ei a dæmónio vexáti: quorum spíritus verbo ejiciébat, quando et omnes male habéntes curávit.

℟. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confído, non erubéscam. ℣. Custódi ánimam meam, et éripe me. Deus.

Lectio viij.

Et ecce leprósus véniens adorábat eum, dicens. Recte post prædicatiónem atque doctrínam, signi offértur occásio, ut per virtútem miráculi, prætéritus apud audiéntes sermo firmétur. Dómine, si vis, potes me mundáre. Qui voluntátem rogat, de virtúte non dúbitat. Et exténdens Jesus manum tétigit eum, dicens: Volo, mundáre. Extendénte manum Dómino, statim lepra fugit. Simúlque considera, quam húmilis, et sine jactántia respónsio. Ille díxerat, Si vis: Dóminus respóndit, Volo. Ille præmíserat, Potes me mundáre: Dóminus jungit, et dicit, Mundáre. Non ergo, ut pleríque Latinórum putant, jungéndum est, et legéndum, Volo mundáre; sed separátim, ut primum dicat, Volo: deínde ímperet, Mundáre.

℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spíritus sanctus; et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Lectio ix.

Et ait illi Jesus: Vide, némini díxeris. Et revéra quid erat necésse ut sermóne jactáret, quod córpore præferébat? Sed vade, osténde te sacerdóti. Várias ob causas mittit eum ad sacerdótem: primum, propter humilitátem, ut sacerdótibus deférre honórem videátur. Erat enim lege præcéptum, ut, qui mundáti fúerant a lepra, offérrent múnera sacerdótibus. Deínde, ut mundátum vidéntes leprósum, aut créderent Salvatóri, aut non créderent: si créderent, salvaréntur: si non créderent, inexcusábiles forent. Et simul, ne, quod in eo sæpíssime criminabántur, legem viderétur infríngere.

Te Deum laudámus. 14.

Ad Benedictus, Aña.

Cum descendísset * Jesus de monte, ecce leprósus véniens adorábat eum, dicens: Dómine, si vis, potes me mundáre: et exténdens manum, tétigit eum, dicens: Volo, mundáre.

Oratio.

Omnipotens sempitérne Deus, infirmitátem nostram propítius réspice: atque ad protegéndum nos déxteram tuæ majestátis exténde. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Aña.

Dómine, si vis, * potes me mundáre: et ait Jesus: Volo, mundáre.

FERIA SECUNDA.

De Epístola ad Gálatas.

Lectio j. *Cap.* 3.

O insensáti Gálatæ, quis vos fascinávit non obedíre veritáti, ante quorum óculos Jesus Christus præscríptus est, in vobis crucifíxus? Hoc solum a vobis volo díscere: Ex opéribus legis Spíritum accepístis,

mensúram donatiónis Christi. Propter quod dicit : Ascéndens in altum, captívam duxit captivitátem : dedit dona homínibus. Quod autem ascéndit, quid est, nisi quia et descéndit primum in inferióres partes terræ? Qui descéndit, ipse est et qui ascéndit super omnes cœlos, ut impléret ómnia.

℟. Repleátur. 277.

Lectio iij.

Et ipse dedit quosdam quidem Apóstolos, quosdam autem Prophétas, álios vero Evangelístas, álios autem pastóres, et doctóres ad consummatiónem sanctórum in opus ministérii, in ædificatiónem córporis Christi : donec occurrámus omnes in unitátem fídei, et agnitiónis Fílii Dei, in virum perféctum, in mensúram ætátis plenitúdinis Christi : ut jam non simus párvuli fluctuántes, et circumferámur omni vento doctrínæ in nequítia hóminum, in astútia ad circumventiónem erróris. Veritátem autem faciéntes in charitáte, crescámus in illo per ómnia, qui est caput Christus.

℟. Gaudébunt lábia. 278.

FERIA SEXTA.

De Epístola ad Ephésios.

Lectio j. *Cap.* 5.

Estote ergo imitatóres Dei, sicut fílii charíssimi : et ambuláte in dilectióne, sicut et Christus diléxit nos, et trádidit semetípsum pro nobis oblatiónem et hóstiam Deo in odórem suavitátis. Fornicátio autem, et omnis immundítia, aut avarítia, nec nominétur in vobis, sicut decet sanctos : aut turpitúdo, aut stultilóquium, aut scurrílitas, quæ ad rem non pértinet : sed magis gratiárum áctio.

℟. Confitébor tibi. 278.

Lectio ij.

Hoc enim scitóte intelligéntes, quod omnis fornicátor, aut immúndus, aut avárus, quod est idolórum sérvitus, non habet hereditátem in regno Christi et Dei. Nemo vos sedúcat inánibus verbis : propter hæc enim venit ira Dei in fílios diffidéntiæ. Nolíte ergo éffici partícipes eórum. Erátis enim aliquándo ténebræ : nunc autem lux in Dómino. Ut fílii lucis ambuláte.

℟. Misericórdia tua. 278.

Lectio iij.

Fructus enim lucis est in omni bonitáte, et justítia, et veritáte : probántes quid sit beneplácitum Deo, et nolíte communicáre opéribus infructuósis tenebrárum, magis autem redargúite. Quæ enim in occúlto fiunt ab ipsis, turpe est et dícere. Omnia autem, quæ argúuntur, a lúmine manifestántur : omne enim quod manifestátur, lumen est. Propter quod dicit : Surge qui dormis, et exúrge a mórtuis, et illuminábit te Christus.

℟. Factus est. 278.

SABBATO.

De Epístola ad Ephésios.

Lectio j. *Cap.* 6.

Filii, obedíte paréntibus vestris in Dómino : hoc enim justum est. Honóra patrem tuum, et matrem tuam. Quod est mandátum primum in promissióne : ut bene sit tibi, et

sicut teípsum. Quod si ínvicem mordétis, et comédítis, vidéte ne ab ínvicem consumámini. Dico autem: Spíritu ambuláte, et desidéria carnis non perficiétis. Caro enim concupíscit advérsus spíritum, spíritus autem advérsus carnem: hæc enim sibi ínvicem adversántur, ut non quæcúmque vultis, illa faciátis.

℟. Ego dixi. 276.

FERIA QUARTA.

Incipit Epístola beáti Pauli, Apóstoli, ad Ephésios.

Lectio j *Cap.* 1.

PAULUS, Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, ómnibus sanctis qui sunt Ephesi, et fidélibus in Christo Jesu. Grátia vobis et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui benedíxit nos in omni benedictióne spirituáli in cœléstibus in Christo, sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutiónem, ut essémus sancti et immaculáti in conspéctu ejus in charitáte.

℟. Ne perdíderis. 276.

Lectio ij.

QUI prædestinávit nos in adoptiónem filiórum per Jesum Christum in ipsum, secúndum propósitum voluntátis suæ, in laudem glóriæ grátiæ suæ, in qua gratificávit nos in dilécto Filio suo. In quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remissiónem peccatórum, secúndum divítias grátiæ ejus, quæ superabundávit in nobis, in omni sapiéntia et prudéntia: ut notum fáceret nobis sacraméntum voluntátis suæ, secúndum beneplácitum ejus, quod propósuit in eo, in dispensatióne plenitúdinis témporum, instauráre ómnia in Christo, quæ in cœlis, et quæ in terra sunt, in ipso.

℟. Parátum cor. 277.

Lectio iij.

IN quo étiam et nos sorte vocáti sumus, prædestináti secúndum propósitum ejus, qui operátur ómnia secúndum consílium voluntátis suæ: ut simus in laudem glóriæ ejus nos, qui ante sperávimus in Christo: In quo et vos, cum audissétis verbum veritátis (Evangélium salútis vestræ), in quo et credéntes signáti estis Spíritu promissiónis sancto, qui est pignus hereditátis nostræ, in redemptiónem acquisitiónis, in laudem glóriæ ipsíus.

℟. Adjútor meus. 277.

FERIA QUINTA.

De Epístola ad Ephésios.

Lectio j. *Cap.* 4.

OBSECRO ítaque vos ego vinctus in Dómino, ut digne ambulétis vocatióne qua vocáti estis, cum omni humilitáte et mansuetúdine, cum patiéntia, supportántes ínvicem in charitáte, sollíciti serváre unitátem Spíritus in vínculo pacis. Unum corpus, et unus Spíritus, sicut vocáti estis in una spe vocatiónis vestræ. Unus Dóminus, una fides, unum baptísma. Unus Deus et Pater ómnium, qui est super omnes, et per ómnia, et in ómnibus nobis.

℟. Deus, in te sperávi. 277.

Lectio ij.

UNICUIQUE autem nostrum data est grátia secúndum

magis ac magis abúndet in sciéntia, et in omni sensu : ut probétis potióra, ut sitis sincéri, et sine offénsa in diem Christi, repléti fructu justítiæ per Jesum Christum, in glóriam et laudem Dei. Scire autem vos volo, fratres, quia quæ circa me sunt, magis ad proféctum venérunt Evangélii : ita ut víncula mea manifésta fierent in Christo in omni prætório, et in céteris ómnibus; et plures e frátribus in Dómino confidéntes vínculis meis, abundántius audérent sine timóre verbum Dei loqui.

℟. Deus, qui sedes super thronum, et júdicas æquitátem, esto refúgium páuperum in tribulatióne : * Quia tu solus labórem et dolórem consíderas. ℣. Tibi enim derelíctus est pauper, pupíllo tu eris adjútor. Quia.

Lectio iij.

Quidam quidem et propter invídiam et contentiónem, quidam autem et propter bonam voluntátem Christum prædicant, quidam ex charitáte, sciéntes quóniam in defensiónem Evangélii pósitus sum. Quidam autem ex contentióne Christum annúntiant non sincére, existimántes pressúram se suscitáre vínculis meis. Quid enim? Dum omni modo, sive per occasiónem, sive per veritátem, Christus annuntiétur : et in hoc gáudeo, sed et gaudébo.

℟. A dextris est mihi Dóminus, ne commóvear : * Propter hoc dilatátum est cor meum, et exultávit lingua mea. ℣. Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei. Propter. Glória Patri. Propter.

In secundo Nocturno.

Ex libro Morálium sancti Gregórii, Papæ.

Lectio iv. *Lib. 4. c. 30.*

Replemus refectiónibus corpus, ne extenuátum defíciat : extenuámus abstinéntia, ne nos replétum premat : vegetámus hoc mótibus, ne situ immobilitátis intéreat : sed cítius hoc collocándo sístimus, ne ipsa sua vegetatióne succúmbat : adjuméntis hoc véstium tégimus, ne frigus intérimat : et quæsíta adjuménta projícimus, ne calor exúrat. Tot ígitur diversitátibus occurréntes, quid ágimus, nisi corruptibilitáti servímus, ut saltem multiplícitas impénsi obséquii corpus sustíneat, quod anxíetas infírmæ mutabilitátis gravat?

℟. Notas mihi fecísti, Dómine, vias vitæ : * Adimplébis me lætítia cum vultu tuo : delectatiónes in déxtera tua usque in finem. ℣. Tu es qui restítues hereditátem meam mihi. Adimplébis.

Lectio v.

Unde bene per Paulum dícitur : Vanitáti enim subjécta est creatúra non volens, sed propter eum qui subjécit eam in spe : quia et ipsa creatúra liberábitur a servitúte corruptiónis, in libertátem glóriæ filiórum Dei. Vanitáti quippe creatúra non volens súbditur : quia homo, qui ingénitæ constántiæ statum volens deséruit, pressus justæ mortalitátis póndere, nolens mutabilitátis suæ corruptióni servit. Sed creatúra

sis longævus super terram. Et vos patres, nolite ad iracúndiam provocáre filios vestros: sed educáte illos in disciplína et correptióne Dómini.

℟. Ne perdíderis. 279.

Lectio ij.

Servi, obedíte dóminis carnálibus cum timóre et tremóre, in simplicitáte cordis vestri, sicut Christo: non ad óculum serviéntes, quasi homínibus placéntes, sed ut servi Christi, faciéntes voluntátem Dei ex ánimo, cum bona voluntáte serviéntes sicut Dómino, et non homínibus: sciéntes quóniam unusquísque quodcúmque fécerit bonum, hoc recípiet a Dómino, sive servus, sive liber. Et vos, dómini, éadem fácite illis, remitténtes minas: sciéntes quia et illórum et vester Dóminus est in cœlis: et personárum accéptio non est apud eum.

℟. Parátum cor. 279.

Lectio iij.

De cétero, fratres, confortámini in Dómino, et in poténtia virtútis ejus. Indúite vos armatúram Dei, ut possítis stare advérsus insídias diáboli. Quóniam non est nobis colluctátio advérsus carnem et sánguinem: sed advérsus príncipes, et potestátes, advérsus mundi rectóres tenebrárum harum, contra spirituália nequítiæ, in cœléstibus. Proptérea accípite armatúram Dei, ut possítis resístere in die malo, et in ómnibus perfécti stare.

℟. Adjútor meus. 279.

Ad Vesperas. Oratio.

Deus, qui nos in tantis perículis constitútos, pro humána scis fragilitáte non posse subsístere: da nobis salútem mentis et córporis; ut ea, quæ pro peccátis nostris pátimur, te adjuvánte, vincámus. Per Dóminum.

DOM. IV. POST EPIPH.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola beáti Pauli, Apóstoli, ad Philippénses.

Lectio j. *Cap.* 1.

Paulus, et Timótheus, servi Jesu Christi, ómnibus sanctis in Christo Jesu, qui sunt Philíppis, cum Epíscopis et Diacónibus. Grátia vobis et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo. Grátias ago Deo meo in omni memória vestri, semper in cunctis oratiónibus meis pro ómnibus vobis cum gáudio deprecatiónem fáciens, super communicatióne vestra in Evangélio Christi a prima die usque nunc. Confídens hoc ipsum, quia qui cœpit in vobis opus bonum, perfíciet usque in diem Christi Jesu. Sicut est mihi justum hoc sentíre pro ómnibus vobis: eo quod hábeam vos in corde, et in vínculis meis, et in defensióne, et confirmatióne Evangélii, sócios gáudii mei omnes vos esse.

℟. Dómine, ne in ira tua árguas me, neque in furóre tuo corrípias me: * Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum. ℣. Timor et tremor venérunt super me, et contexérunt me ténebræ. Miserére.

Lectio ij.

Testis enim mihi est Deus, quómodo cúpiam omnes vos in viscéribus Jesu Christi. Et hoc oro, ut cháritas vestra

magis ac magis abúndet in sciéntia, et in omni sensu : ut probétis potióra, ut sitis sincéri, et sine offénsa in diem Christi, repléti fructu justítiæ per Jesum Christum, in glóriam et laudem Dei. Scire autem vos volo, fratres, quia quæ circa me sunt, magis ad proféctum venérunt Evangélii : ita ut víncula mea manifésta fíerent in Christo in omni prætório, et in céteris ómnibus; et plures e frátribus in Dómino confidéntes vínculis meis, abundántius audérent sine timóre verbum Dei loqui.

℟. Deus, qui sedes super thronum, et júdicas æquitátem, esto refúgium páuperum in tribulatióne : * Quia tu solus labórem et dolórem consíderas. ℣. Tibi enim derelíctus est pauper, pupíllo tu eris adjútor. Quia.

Lectio iij.

Quidam quidem et propter invídiam et contentiónem, quidam autem et propter bonam voluntátem Christum prædicant, quidam ex charitáte, sciéntes quóniam in defensiónem Evangélii pósitus sum. Quidam autem ex contentióne Christum annúntiant non sincére, existimántes pressúram se suscitáre vínculis meis. Quid enim? Dum omni modo, sive per occasiónem, sive per veritátem, Christus annuntiétur : et in hoc gáudeo, sed et gaudébo.

℟. A dextris est mihi Dóminus, ne commóvear : * Propter hoc dilatátum est cor meum, et exultávit lingua mea. ℣. Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei. Propter. Glória Patri. Propter.

In secundo Nocturno.

Ex libro Morálium sancti Gregórii, Papæ.

Lectio iv. *Lib.* 4. *c.* 30.

Replemus refectiónibus corpus, ne extenuátum defíciat : extenuámus abstinéntia, ne nos replétum premat : vegetámus hoc mótibus, ne situ immobilitátis intéreat : sed cítius hoc collocándo sístimus, ne ipsa sua vegetatióne succúmbat : adjuméntis hoc véstium tégimus, ne frigus intérimat : et quæsíta adjuménta projícimus, ne calor exúrat. Tot ígitur diversitátibus occurréntes, quid ágimus, nisi corruptibilitáti servímus, ut saltem multiplícitas impénsi obséquii corpus sustíneat, quod anxíetas infírmæ mutabilitátis gravat?

℟. Notas mihi fecísti, Dómine, vias vitæ : * Adimplébis me lætítia cum vultu tuo : delectatiónes in déxtera tua usque in finem. ℣. Tu es qui restítues hereditátem meam mihi. Adimplébis.

Lectio v.

Unde bene per Paulum dícitur : Vanitáti enim subjécta est creatúra non volens, sed propter eum qui subjécit eam in spe : quia et ipsa creatúra liberábitur a servitúte corruptiónis, in libertátem glóriæ filiórum Dei. Vanitáti quippe creatúra non volens súbditur : quia homo, qui ingénitæ constántiæ statum volens deséruit, pressus justæ mortalitátis póndere, nolens mutabilitátis suæ corruptióni servit. Sed creatúra

hæc tunc a servitúte corruptiónis erípitur, cum ad filiórum Dei glóriam incorrúpta resurgéndo sublevátur.

℟. Díligam te, Dómine, virtus mea : Dóminus firmaméntum meum, * Et refúgium meum. ℣. Liberátor meus, Deus meus, adjútor meus. Et.

Lectio vj.

Hic ítaque elécti moléstia vincti sunt, quia adhuc corruptiónis suæ pœna deprimúntur : sed cum corruptíbili carne exúimur, quasi ab his quibus nunc adstríngimur, moléstiæ vínculis relaxámur. Præsentári namque jam Deo cúpimus, sed adhuc mortális córporis obligatióne præpedímur. Jure ergo vincti dícimur, quia adhuc incéssum nostri desidérii ad Deum líberum non habémus. Unde bene Paulus, ætérna desíderans, sed tamen adhuc corruptiónis suæ sárcinam portans, vinctus clamat : Cúpio dissólvi, et esse cum Christo. Dissólvi enim non quæreret, nisi se procul dúbio vinctum vidéret.

℟. Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * Orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo. ℣. Ipse super mária fundávit eam, et super flúmina præparávit illam. Orbis. Glória Patri. Orbis.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 8. *c*

In illo témpore : Ascendénte Jesu in navículam, secúti sunt eum discípuli ejus : et ecce motus magnus factus est in mari, ita ut navícula operirétur flúctibus, ipse vero dormiébat. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi, Presbyteri.

Lib. 1. *Comm. in c.* 8. *Matth.*

Quintum signum fecit, quando ascéndens navem de Caphárnaum, ventis imperávit et mari. Sextum, quando in regióne Gerasenórum dedit potestátem dæmónibus in porcos. Séptimum, quando ingrédiens civitátem suam, paralyticum secúndum curávit in léctulo. Primus enim paralyticus est puer Centuriónis.

℟. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam : * Deus meus, in te confído, non erubéscam. ℣. Custódi ánimam meam, et éripe me. Deus.

Lectio viij.

Ipse vero dormiébat : et accessérunt ad eum, et suscitavérunt eum, dicéntes : Dómine, salva nos. Hujus signi typum in Jona légimus, quando, céteris periclitántibus, ipse secúrus est, et dormit, et suscitátur; et império ac sacraménto passiónis suæ líberat suscitántes. Tunc surgens imperávit ventis et mari. Ex hoc loco intellígimus, quod omnes creatúræ séntiant Creatórem. Quas enim increpávit, et quibus imperávit, séntiunt imperántem : non erróre hæreticórum, qui ómnia putant animántia, sed majestáte Conditóris, quæ apud nos insensibília, illi sensibília sunt.

℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est

Dómini Jesu Christi, grátias agéntes Deo et Patri per ipsum. Mulíeres, súbditæ estóte viris, sicut opórtet, in Dómino. Viri, dilígite uxóres vestras, et nolíte amári esse ad illas. Filii, obedíte paréntibus per ómnia: hoc enim plácitum est in Dómino. Patres, nolíte ad indignatiónem provocáre filios vestros, ut non pusíllo ánimo fiant.

℟. Parátum cor. 277.

Lectio iij.

Servi, obedíte per ómnia dóminis carnálibus, non ad óculum serviéntes, quasi homínibus placéntes, sed in simplicitáte cordis, timéntes Deum. Quodcúmque fácitis, ex ánimo operámini sicut Dómino, et non homínibus: sciéntes quod a Dómino accipiétis retributiónem hereditátis. Dómino Christo servíte. Qui enim injúriam facit, recípiet id quod iníque gessit: et non est personárum accéptio apud Deum. Dómini, quod justum est et æquum, servis præstáte: sciéntes quod et vos Dóminum habétis in cœlo. Oratióni instáte, vigilántes in ea in gratiárum actióne.

℟. Adjútor meus. 277.

FERIA QUINTA.

Incipit Epístola prima beáti Pauli, Apóstoli, ad Thessalonicénses.

Lectio j. *Cap.* 1.

Paulus, et Silvánus, et Timótheus, Ecclésiæ Thessalonicénsium, in Deo Patre, et Dómino Jesu Christo. Grátia vobis et pax. Grátias ágimus Deo semper pro ómnibus vobis, memóriam vestri faciéntes in oratiónibus nostris sine intermissióne, mémores óperis fídei vestræ, et labóris, et charitátis, et sustinéntiæ spei Dómini nostri Jesu Christi, ante Deum et Patrem nostrum: sciéntes, fratres, dilécti a Deo, electiónem vestram: quia Evangélium nostrum non fuit ad vos in sermóne tantum, sed et in virtúte, et in Spíritu sancto, et in plenitúdine multa, sicut scitis quales fuérimus in vobis propter vos.

℟. Deus, in te. 277.

Lectio ij.

Et vos imitatóres nostri facti estis, et Dómini, excipiéntes verbum in tribulatióne multa cum gáudio Spíritus sancti: ita ut facti sitis forma ómnibus credéntibus in Macedónia, et in Acháia. A vobis enim diffamátus est sermo Dómini, non solum in Macedónia, et in Acháia, sed et in omni loco fides vestra, quæ est ad Deum, profécta est, ita ut non sit nobis necésse quidquam loqui. Ipsi enim de nobis annúntiant qualem intróitum habuérimus ad vos: et quómodo convérsi estis ad Deum a simulácris, servíre Deo vivo et vero, et expectáre Fílium ejus de cœlis (quem suscitávit ex mórtuis) Jesum, qui erípuit nos ab ira ventúra.

℟. Repleátur. 277.

Lectio iij. *Cap.* 2.

Nam ipsi scitis, fratres, intróitum nostrum ad vos, quia non inánis fuit, sed ante passi, et contuméliis affécti (sicut scitis) in Philíppis, fidúciam habúimus in Deo nostro loqui ad vos Evangélium Dei in multa sollicitúdine. Exhortátio

Colóssis, sanctis, et fidélibus frátribus in Christo Jesu. Grátia vobis et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo. Grátias ágimus Deo et Patri Dómini nostri Jesu Christi semper pro vobis orántes: audiéntes fidem vestram in Christo Jesu, et dilectiónem quam habétis in sanctos omnes, propter spem, quæ repósita est vobis in cœlis, quam audístis in verbo veritátis Evangélii, quod pervénit ad vos, sicut et in univérso mundo est, et fructíficat, et crescit sicut in vobis, ex ea die qua audístis, et cognovístis grátiam Dei in veritáte, sicut didicístis ab Epaphra, charíssimo consérvo nostro, qui est fidélis pro vobis minister Christi Jesu, qui étiam manifestávit nobis dilectiónem vestram in spíritu.

℟. Auribus pércipe. 276.

Lectio ij.

Ideo et nos, ex qua die audívimus, non cessámus pro vobis orántes, et postulántes, ut impleámini agnitióne voluntátis ejus, in omni sapiéntia et intelléctu spirituáli: ut ambulétis digne Deo per ómnia placéntes: in omni ópere bono fructificántes, et crescéntes in sciéntia Dei: in omni virtúte confortáti secúndum poténtiam claritátis ejus, in omni patiéntia et longanimitáte, cum gáudio, grátias agéntes Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis sanctórum in lúmine.

℟. Státuit Dóminus. 276.

Lectio iij.

Qui erípuit nos de potestáte tenebrárum, et tránstulit in regnum Filii dilectiónis suæ, in quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remissiónem peccatórum: qui est imágo Dei invisíbilis, primogénitus omnis creatúræ: quóniam in ipso cóndita sunt univérsa in cœlis, et in terra, visibília et invisibília, sive Throni, sive Dominatiónes, sive Principátus, sive Potestátes: ómnia per ipsum, et in ipso creáta sunt: et ipse est ante omnes, et ómnia in ipso constant. Et ipse est caput córporis Ecclésiæ, qui est princípium, primogénitus ex mórtuis.

℟. Ego dixi. 276.

FERIA QUARTA.

De Epístola ad Colossénses.

Lectio j. *Cap.* 3. *b et* 4.

Induite vos ergo sicut elécti Dei, sancti et dilécti, víscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, modéstiam, patiéntiam: supportántes ínvicem, et donántes vobismetípsis, si quis advérsus áliquem habet querélam: sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos. Super ómnia autem hæc, charitátem habéte, quod est vínculum perfectiónis: et pax Christi exúltet in córdibus vestris, in qua et vocáti estis in uno córpore: et grati estóte.

℟. Ne perdíderis. 276.

Lectio ij.

Verbum Christi hábitet in vobis abundánter, in omni sapiéntia, docéntes, et commonéntes vosmetípsos psalmis, hymnis, et cánticis spirituálibus, in grátia cantántes in córdibus vestris Deo. Omne quodcúmque fácitis in verbo, aut in ópere, ómnia in nómine

Dómini Jesu Christi, grátias agéntes Deo et Patri per ipsum. Mulíeres, súbditæ estóte viris, sicut opórtet, in Dómino. Viri, dilígite uxóres vestras, et nolíte amári esse ad illas. Filii, obedíte paréntibus per ómnia: hoc enim plácitum est in Dómino. Patres, nolíte ad indignatiónem provocáre fílios vestros, ut non pusíllo ánimo fiant.

℟. Parátum cor. 277.

Lectio iij.

Servi, obedíte per ómnia dóminis carnálibus, non ad óculum serviéntes, quasi homínibus placéntes, sed in simplicitáte cordis, timéntes Deum. Quodcúmque fácitis, ex ánimo operámini sicut Dómino, et non homínibus: sciéntes quod a Dómino accipiétis retributiónem hereditátis. Dómino Christo servíte. Qui enim injúriam facit, recípiet id quod iníque gessit: et non est personárum accéptio apud Deum. Dómini, quod justum est et æquum, servis præstáte: sciéntes quod et vos Dóminum habétis in cœlo. Oratióni instáte, vigilántes in ea in gratiárum actióne.

℟. Adjútor meus. 277.

FERIA QUINTA.

Incipit Epístola prima beáti Pauli, Apóstoli, ad Thessalonicénses.

Lectio j. *Cap.* 1.

Paulus, et Silvánus, et Timótheus, Ecclésiæ Thessalonicénsium, in Deo Patre, et Dómino Jesu Christo. Grátia vobis et pax. Grátias ágimus Deo semper pro ómnibus vobis, memóriam vestri faciéntes in oratiónibus nostris sine intermissióne, mémores óperis fídei vestræ, et labóris, et charitátis, et sustinéntiæ spei Dómini nostri Jesu Christi, ante Deum et Patrem nostrum: sciéntes, fratres, dilécti a Deo, electiónem vestram: quia Evangélium nostrum non fuit ad vos in sermóne tantum, sed et in virtúte, et in Spíritu sancto, et in plenitúdine multa, sicut scitis quales fuérimus in vobis propter vos.

℟. Deus, in te. 277.

Lectio ij.

Et vos imitatóres nostri facti estis, et Dómini, excipiéntes verbum in tribulatióne multa cum gáudio Spíritus sancti: ita ut facti sitis forma ómnibus credéntibus in Macedónia, et in Acháia. A vobis enim diffamátus est sermo Dómini, non solum in Macedónia, et in Acháia, sed et in omni loco fides vestra, quæ est ad Deum, profécta est, ita ut non sit nobis necésse quidquam loqui. Ipsi enim de nobis annúntiant qualem intróitum habuérimus ad vos: et quómodo convérsi estis ad Deum a simulácris, servíre Deo vivo et vero, et expectáre Fílium ejus de cœlis (quem suscitávit ex mórtuis) Jesum, qui erípuit nos ab ira ventúra.

℟. Repleátur. 277.

Lectio iij. *Cap.* 2.

Nam ipsi scitis, fratres, intróitum nostrum ad vos, quia non inánis fuit, sed ante passi, et contuméliis affécti (sicut scitis) in Philíppis, fidúciam habúimus in Deo nostro loqui ad vos Evangélium Dei in multa sollicitúdine. Exhortátio

enim nostra non de erróre, neque de immundítia, neque in dolo, sed sicut probáti sumus a Deo ut crederétur nobis Evangélium: ita lóquimur, non quasi homínibus placéntes, sed Deo, qui probat corda nostra. Neque enim aliquándo fúimus in sermóne adulatiónis, sicut scitis: neque in occasióne avarítiæ, Deus testis est: nec quæréntes ab homínibus glóriam, neque a vobis, neque ab áliis.

℟. Gaudébunt lábia. 278.

FERIA SEXTA.

De Epístola prima ad Thessalonicénses.

Lectio j. *Cap.* 4.

De cétero ergo, fratres, rogámus vos, et obsecrámus in Dómino Jesu, ut quemádmodum accepístis a nobis, quómodo opórteat vos ambuláre, et placére Deo, sic et ambulétis, ut abundétis magis. Scitis enim quæ præcépta déderim vobis per Dóminum Jesum. Hæc est enim volúntas Dei, sanctificátio vestra: ut abstineátis vos a fornicatióne, ut sciat unusquísque vestrum vas suum possidére in sanctificatióne et honóre: non in passióne desidérii, sicut et gentes, quæ ignórant Deum.

℟. Confitébor. 278.

Lectio ij.

Et ne quis supergrediátur, neque circumvéniat in negótio fratrem suum: quóniam vindex est Dóminus de his ómnibus, sicut prædíximus vobis, et testificáti sumus. Non enim vocávit nos Deus in immundítiam, sed in sanctificatiónem. Itaque qui hæc spernit, non hóminem spernit, sed Deum qui étiam dedit Spíritum suum sanctum in nobis.

℟. Misericórdia tua. 278.

Lectio iij.

De charitáte autem fraternitátis non necésse habémus scríbere vobis: ipsi enim vos a Deo didicístis ut diligátis ínvicem. Etenim illud fácitis in omnes fratres in univérsa Macedónia. Rogámus autem vos, fratres, ut abundétis magis, et óperam detis ut quiéti sitis, et ut vestrum negótium agátis, et operémini mánibus vestris, sicut præcépimus vobis: et ut honéste ambulétis ad eos qui foris sunt: et nullíus áliquid desiderétis.

℟. Factus est. 278.

SABBATO.

Incipit Epístola secúnda ad Thessalonicénses.

Lectio j. *Cap.* 1.

Paulus, et Silvánus, et Timótheus, Ecclésiæ Thessalonicénsium in Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo. Grátia vobis et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo. Grátias ágere debémus semper Deo pro vobis, fratres, ita ut dignum est, quóniam supercréscit fides vestra, et abúndat cháritas uniuscujúsque vestrum in ínvicem: ita ut et nos ipsi in vobis gloriémur in Ecclésiis Dei pro patiéntia vestra et fide, et in ómnibus persecutiónibus vestris, et tribulatiónibus, quas sustinétis in exémplum justi judícii Dei, ut digni habeámini in regno Dei, pro quo et patímini.

℟. Ne perdíderis. 279.

nis usurpáta per supérbiam, ad uténdum sine adjutório Dei : malum non pótuit plus et maniféstius exprími, quam in hómine primo. Ecce perit primus homo, et ubi esset, nisi venísset secúndus homo? quia et ille homo, ídeo et iste homo; et ídeo humánus sermo.

℟. Díligam te, Dómine, virtus mea : Dóminus firmaméntum meum, * Et refúgium meum. ℣. Liberátor meus, Deus meus, adjútor meus. Et.

Lectio vj.

PRORSUS nusquam sic appáret benígnitas grátiæ, et liberálitas omnipoténtiæ Dei, quam in hómine mediatóre Dei et hóminum, hómine Christo Jesu. Quid enim dícimus, fratres mei? in fide cathólica nutrítis loquor, vel in pacem cathólicam lucrátis. Nóvimus et tenémus, mediatórem Dei et hóminum, hóminem Christum Jesum, in quantùm homo erat, ejus esse natúræ, cujus et nos sumus. Non enim altérius natúræ caro nostra, et caro illíus; nec altérius natúræ ánima nostra, et ánima illíus. Hanc suscépit natúram, quam salvándam esse judicávit.

℟. Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * Orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo. ℣. Ipse super mária fundávit eam, et super flúmina præparávit illam. Orbis. Glória Patri. Orbis.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 13. *c*

IN illo témpore : Dixit Jesus turbis parábolam hanc : Símile factum est regnum cœlórum hómini qui seminávit bonum semen in agro suo. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni, Epíscopi.

Lib. quæst. Evang. in Matth. c. 11. *tom.* 4.

CUM negligéntius ágerent præpósiti Ecclésiæ, aut cum dormitiónem mortis accíperent Apóstoli, venit diábolus, et superseminávit eos, quos malos fílios Dóminus interpretátur. Sed quæritur, utrum hærétici sint, an male vivéntes Cathólici? Possunt enim dici filii mali étiam hærétici, quia ex eódem Evangélii sémine et Christi nómine procreáti, pravis opiniónibus ad falsa dógmata convertúntur.

℟. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam : * Deus meus, in te confído, non erubéscam. ℣. Custódi ánimam meam, et éripe me. Deus meus, in te confído.

Lectio viij.

SED quod dicit eos in médio trítici seminátos quasi vidéntur illi significári, qui unius communiónis sunt. Verúmtamen quóniam Dóminus agrum ipsum, non Ecclésiam, sed hunc mundum interpretátus est : bene intelligúntur hærétici, quia non societáte unius Ecclésiæ, vel uníus fídei, sed societáte solíus nóminis christiáni in hoc mundo permiscéntur bonis. At illi, qui in eádem fide mali sunt, pálea pótius quam zizánia reputántur : quia pálea étiam fundaméntum ipsum habet cum

ctóres, non intelligéntes neque quæ loquúntur, neque de quibus affirmant. Scimus autem quia bona est lex, si quis ea legítime utátur : sciens hoc quia lex justo non est pósita, sed injústis, et non súbditis, ímpiis et peccatóribus, scelerátis et contaminátis, parricídis et matricídis, homicídis, fornicáriis, masculórum concubitóribus, plagiáriis, mendácibus et perjúris, et si quid áliud sanæ doctrínæ adversátur, quæ est secúndum Evangélium glóriæ beáti Dei, quod créditum est mihi.

℟. Deus, qui sedes super thronum, et júdicas æquitátem, esto refúgium páuperum in tribulatióne : * Quia tu solus labórem et dolórem consíderas. ℣. Tibi enim derelíctus est pauper, pupíllo tu eris adjútor. Quia.

Lectio iij.

Gratias ago ei, qui me confortávit, Christo Jesu Dómino nostro, quia fidélem me existimávit, ponens in ministério : qui prius blasphémus fui, et persecútor, et contumeliósus : sed misericórdiam Dei consecútus sum, quia ignórans feci in incredulitáte. Superabundávit autem grátia Dómini nostri cum fide et dilectióne, quæ est in Christo Jesu. Fidélis sermo, et omni acceptióne dignus : quod Christus Jesus venit in hunc mundum peccatóres salvos fácere, quorum primus ego sum. Sed ídeo misericórdiam consecútus sum : ut in me primo osténderet Christus Jesus omnem patiéntiam, ad informatiónem eórum, qui creditúri sunt illi, in vitam ætérnam.

℟. A dextris est mihi Dóminus, ne commóvear : * Propter hoc dilatátum est cor meum, et exultávit lingua mea. ℣. Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei. Propter. Glória Patri. Propter.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Augustíni, Epíscopi.

Lectio iv.

De Verb. Apostoli, Serm. 8. sub initium.

Humanus sermo, et omni acceptióne dignus, quia Christus Jesus venit in hunc mundum peccatóres salvos fácere. Atténde Evangélium : Venit enim Fílius hóminis quærere et salváre quod períerat. Si homo non periísset, Fílius hóminis non venísset. Ergo períerat homo; venit Deus homo, et invéntus est homo. Períerat homo per líberam voluntátem : venit Deus homo per grátiam liberatrícem.

℟. Notas mihi fecísti, Dómine, vias vitæ : * Adimplébis me lætítia cum vultu tuo : delectatiónes in déxtera tua usque in finem. ℣. Tu es qui restítues hereditátem meam mihi. Adimplébis.

Lectio v.

Quæris, quid váleat ad malum líberum arbítrium? Récole hóminem peccántem. Quæris, quid váleat ad auxílium Deus, et homo? Atténde in eo grátiam liberántem. Nusquam pótuit sic osténdi, quantum váleat volúntas hómi-

nis usurpáta per supérbiam, ad uténdum sine adjutório Dei : malum non pótuit plus et maniféstius exprími, quam in hómine primo. Ecce perit primus homo, et ubi esset, nisi venísset secúndus homo? quia et ille homo, ídeo et iste homo; et ídeo humánus sermo.

℟. Díligam te, Dómine, virtus mea : Dóminus firmaméntum meum, * Et refúgium meum. ℣. Liberátor meus, Deus meus, adjútor meus. Et.

Lectio vj.

Prorsus nusquam sic appáret benígnitas grátiæ, et liberálitas omnipoténtiæ Dei, quam in hómine mediatóre Dei et hóminum, hómine Christo Jesu. Quid enim dícimus, fratres mei? in fide cathólica nutrítis loquor, vel in pacem cathólicam lucrátis. Nóvimus et tenémus, mediatórem Dei et hóminum, hóminem Christum Jesum, in quantùm homo erat, ejus esse natúræ, cujus et nos sumus. Non enim altérius natúræ caro nostra, et caro illíus; nec altérius natúræ ánima nostra, et ánima illíus. Hanc suscépit natúram, quam salvándam esse judicávit.

℟. Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * Orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo. ℣. Ipse super mária fundávit eam, et super flúmina præparávit illam. Orbis. Glória Patri. Orbis.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap. 13. c*

In illo témpore : Dixit Jesus turbis parábolam hanc : Símile factum est regnum cœlórum hómini qui seminávit bonum semen in agro suo. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni, Epíscopi.

Lib. quæst. Evang. in Matth. c. 11. tom. 4.

Cum negligéntius ágerent præpósiti Ecclésiæ, aut cum dormitiónem mortis accíperent Apóstoli, venit diábolus, et superseminávit eos, quos malos fílios Dóminus interpretátur. Sed quæritur, utrum hærétici sint, an male vivéntes Cathólici? Possunt enim dici fílii mali étiam hærétici, quia ex eódem Evangélii sémine et Christi nómine procreáti, pravis opiniónibus ad falsa dógmata convertúntur.

℟. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam : * Deus meus, in te confído, non erubéscam. ℣. Custódi ánimam meam, et éripe me. Deus meus, in te confído.

Lectio viij.

Sed quod dicit eos in médio trítici seminátos quasi videntur illi significári, qui uníus communiónis sunt. Verúmtamen quóniam Dóminus agrum ipsum, non Ecclésiam, sed hunc mundum interpretátus est : bene intelligúntur hærétici, quia non societáte uníus Ecclésiæ, vel uníus fídei, sed societáte solíus nóminis christiáni in hoc mundo permiscéntur bonis. At illi, qui in eádem fide mali sunt, pálea pótius quam zizánia reputántur : quia pálea étiam fundaméntum ipsum habet cum

fruménto, radicémque commúnem.

℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spíritus sanctus : et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Lectio ix.

In illa plane sagéna, qua concludúntur et mali et boni pisces, non absúrde mali Cathólici intelligúntur. Aliud est enim mare, quod magis mundum istum signíficat : áliud sagéna, quæ unius fídei, vel unius Ecclésiæ communiónem vidétur osténdere. Inter hæréticos et malos Cathólicos hoc interest, quod hærétici falsa credunt : illi autem vera credéntes, non vivunt ita ut credunt.

Te Deum laudámus. 14.

Ad Benedictus, Aña.

Dómine, * nonne bonum semen seminásti in agro tuo? unde ergo habet zizánia? et ait illis : Hoc fecit inimícus homo.

Oratio.

Famíliam tuam, quæsumus Dómine, contínua pietáte custódi : ut, quæ in sola spe grátiæ cœléstis innítitur, tua semper protectióne muniátur. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Aña.

Collígite * primum zizánia et alligáte ea in fascículos ad comburéndum; tríticum autem congregáte in hórreum meum, dicit Dóminus.

FERIA SECUNDA.

De Epístola prima ad Timótheum.

Lectio j.

Cap. 3. *et* 4.

Fidelis sermo : Si quis Episcopátum desíderat, bonum opus desíderat. Opórtet ergo Epíscopum irreprehensíbilem esse, unius uxóris virum, sóbrium, prudéntem, ornátum, pudícum, hospitálem, doctórem, non vinoléntum, non percussórem, sed modéstum : non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui bene præpósitum, fílios habéntem súbditos cum omni castitáte. Si quis autem dómui suæ præésse nescit, quómodo Ecclésiæ Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum : ne in supérbiam elátus, in judícium íncidat diáboli. Opórtet autem illum et testimónium habére bonum ab iis qui foris sunt, ut non in oppróbrium íncidat, et in láqueum diáboli.

℟. Quam magna. 275.

Lectio ij.

Diaconos simíliter pudícos, non bilíngues, non multo vino déditos, non turpe lucrum sectántes : habéntes mystérium fídei in consciéntia pura. Et hi autem probéntur primum : et sic minístrent, nullum crimen habéntes. Mulíeres simíliter pudícas, non detrahéntes, sóbrias, fidéles in ómnibus. Diáconi sint unius uxóris viri : qui fíliis suis bene præsint, et suis dómibus. Qui enim bene ministráverint, gradum bonum sibi acquírent, et multam fidúciam in fide, quæ est in Christo Jesu.

℟. Adjútor meus. 275.

ductóres, máxime qui de circumcisióne sunt: quos opórtet redárgui: qui univérsas domos subvértunt, docéntes quæ non opórtet, turpis lucri grátia. Dixit quidam ex illis, próprius ipsórum prophéta: Creténses semper mendáces, malæ béstiæ, ventres pigri. Testimónium hoc verum est. Quam ob causam íncrepa illos dure, ut sani sint in fide, non intendéntes judáicis fábulis, et mandátis hóminum aversántium se a veritáte. Omnia munda mundis: coinquinátis autem, et infidélibus nihil est mundum.

℟. Gaudébunt lábia 278.

FERIA SEXTA.

De Epístola ad Titum.

Lectio j. *Cap.* 2. *d et* 3.

HÆC lóquere, et exhortáre, et árgue cum omni império. Nemo te contémnat. Admone illos princípibus et potestátibus súbditos esse, dicto obedíre, ad omne opus bonum parátos esse: néminem blasphemáre, non litigiósos esse, sed modéstos, omnem osteudéntes mansuetúdinem ad omnes hómines.

℟. Confitébor tibi. 278.

Lectio ij.

ERAMUS enim aliquándo et nos insipiéntes, incréduli, errántes, serviéntes desidériis et voluptátibus váriis, in malítia et invídia agéntes, odíbiles, odiéntes ínvicem. Cum autem benígnitas et humánitas appáruit Salvatóris nostri Dei: non ex opéribus justítiæ, quæ fécimus nos, sed secúndum suam misericórdiam salvos nos fecit per lavácrum regeneratiónis et renovatiónis Spíritus sancti, quem effúdit in nos abúnde per Jesum Christum Salvatórem nostrum; ut justificáti grátia ipsíus, herédes simus secúndum spem vitæ ætérnæ.

℟. Misericórdia. 278.

Lectio iij.

FIDELIS sermo est, et de his volo te confirmáre: ut curent bonis opéribus præésse qui credunt Deo. Hæc sunt bona et utília homínibus. Stultas autem quæstiónes, et genealogías, et contentiónes, et pugnas legis devíta: sunt enim inútiles et vanæ. Hæréticum hóminem post unam et secúndam correptiónem devíta: sciens quia subvérsus est, qui ejúsmodi est, et delínquit, cum sit próprio judício condemnátus.

℟. Factus est. 278.

SABBATO.

Incipit Epístola beáti Pauli, Apóstoli, ad Philémonem.

Lectio j. *Cap.* 1.

PAULUS vinctus Christi Jesu, et Timótheus frater: Philémoni dilécto, et adjutóri nostro, et Appiæ, soróri charíssimæ, et Archíppo, commilitóni nostro, et Ecclésiæ quæ in domo tua est. Grátia vobis et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo. Grátias ago Deo meo, semper memóriam tui fáciens in oratiónibus meis, áudiens charitátem tuam, et fidem, quam habes in Dómino Jesu, et in omnes sanctos: ut communicátio fídei tuæ évidens fiat, in agnitióne omnis óperis boni, quod est in vobis in Christo Jesu.

℟. Ne perdíderis. 279.

Lectio ij.

Gaudium enim magnum hábui, et consolatiónem in charitáte tua : quia víscera sanctórum requievérunt per te, frater. Propter quod multam fidúciam habens in Christo Jesu imperándi tibi quod ad rem pértinet : propter charitátem magis óbsecro, cum sis talis, ut Paulus senex, nunc autem et vinctus Jesu Christi ; óbsecro te pro meo fílio, quem génui in vínculis, Onésimo, qui tibi aliquándo inútilis fuit, nunc autem et mihi et tibi útilis, quem remísi tibi.

℟. Parátum cor. 279.

Lectio iij.

Tu autem illum, ut mea víscera, súscipe : quem ego volúeram mecum detinére, ut pro te mihi ministráret in vínculis Evangélii : sine consílio autem tuo nihil vólui fácere, uti ne velut ex necessitáte bonum tuum esset, sed voluntárium. Fórsitan enim ídeo discéssit ad horam a te, ut ætérnum illum recíperes : jam non ut servum, sed pro servo charíssimum fratrem, máxime mihi : quanto autem magis tibi, et in carne, et in Dómino? Si ergo habes me sócium, súscipe illum sicut me. Si autem áliquid nócuit tibi, aut debet, hoc mihi ímputa. Ego Paulus scripsi mea manu.

℟. Adjútor meus. 279.

Ad Vesperas. Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus : ut semper rationabília meditántes, quæ tibi sunt plácita, et dictis exequámur et factis. Per Dóminum.

DOM. VI. POST EPIPH.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola beáti Pauli, Apóstoli, ad Hebræos.

Lectio j. *Cap.* 1.

Multifariam, multísque modis olim Deus loquens pátribus in Prophétis : novíssime, diébus istis locútus est nobis in Fílio, quem constítuit herédem universórum, per quem fecit et sæcula. Qui cum sit splendor glóriæ, et figúra substántiæ ejus, portánsque ómnia verbo virtútis suæ, purgatiónem peccatórum fáciens, sedet ad déxteram majestátis in excélsis : tanto mélior Angelis efféctus, quanto differéntius præ illis nomen hereditávit.

℟. Dómine, ne in ira tua árguas me, neque in furóre tuo corrípias me : * Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum. ℣. Timor et tremor venérunt super me, et contexérunt me ténebræ. Miserére.

Lectio ij.

Cui enim dixit aliquándo Angelórum : Fílius meus es tu, ego hódie génui te? Et rursum : Ego ero illi in patrem, et ipse erit mihi in fílium? Et cum íterum introdúcit primogénitum in orbem terræ, dicit : Et adórent eum omnes Angeli Dei. Et ad Angelos quidem dicit : Qui facit Angelos suos spíritus, et minístros suos flammam ignis. Ad Fílium autem : Thronus tuus Deus, in sæculum sæculi : virga æquitátis, virga regni tui. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo exultatiónis præ partícipibus tuis.

ductóres, máxime qui de circumcisióne sunt: quos opórtet redárgui: qui univérsas domos subvértunt, docéntes quæ non opórtet, turpis lucri grátia. Dixit quidam ex illis, próprius ipsórum prophéta: Creténses semper mendáces, malæ béstiæ, ventres pigri. Testimónium hoc verum est. Quam ob causam íncrepa illos dure, ut sani sint in fide, non intendéntes judáicis fábulis, et mandátis hóminum aversántium se a veritáte. Omnia munda mundis: coinquinátis autem, et infidélibus nihil est mundum.

℟. Gaudébunt lábia. 278.

FERIA SEXTA.

De Epístola ad Titum.

Lectio j. *Cap.* 2. *d et* 3.

HÆC lóquere, et exhortáre, et árgue cum omni império. Nemo te contémnat. Admone illos princípibus et potestátibus súbditos esse, dicto obedíre, ad omne opus bonum parátos esse: néminem blasphemáre, non litigiósos esse, sed modéstos, omnem ostendéntes mansuetúdinem ad omnes hómines.

℟. Confitébor tibi. 278.

Lectio ij.

ERAMUS enim aliquándo et nos insipiéntes, incréduli, errántes, serviéntes desidériis et voluptátibus váriis, in malítia et invídia agéntes, odíbiles, odiéntes ínvicem. Cum autem benígnitas et humánitas appáruit Salvatóris nostri Dei: non ex opéribus justítiæ, quæ fécimus nos, sed secúndum suam misericórdiam salvos nos fecit per lavácrum regeneratiónis et renovatiónis Spíritus sancti, quem effúdit in nos abúnde per Jesum Christum Salvatórem nostrum; ut justificáti grátia ipsíus, herédes simus secúndum spem vitæ ætérnæ.

℟. Misericórdia. 278.

Lectio iij.

FIDELIS sermo est, et de his volo te confirmáre: ut curent bonis opéribus præésse qui credunt Deo. Hæc sunt bona et utília homínibus. Stultas autem quæstiónes, et genealogías, et contentiónes, et pugnas legis devíta: sunt enim inútiles et vanæ. Hæréticum hóminem post unam et secúndam correptiónem devíta: sciens quia subvérsus est, qui ejúsmodi est, et delínquit, cum sit próprio judício condemnátus.

℟. Factus est. 278.

SABBATO.

Incipit Epístola beáti Pauli, Apóstoli, ad Philémonem.

Lectio j. *Cap.* 1.

PAULUS vinctus Christi Jesu, et Timótheus frater: Philémoni dilécto, et adjutóri nostro, et Appiæ, soróri charíssimæ, et Archíppo, commilitóni nostro, et Ecclésiæ quæ in domo tua est. Grátia vobis et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo. Grátias ago Deo meo, semper memóriam tui fáciens in oratiónibus meis, áudiens charitátem tuam, et fidem, quam habes in Dómino Jesu, et in omnes sanctos: ut communicátio fídei tuæ évidens fiat, in agnitióne omnis óperis boni, quod est in vobis in Christo Jesu.

℟. Ne perdíderis. 279.

Lectio ij.

GAUDIUM enim magnum hábui, et consolatiónem in charitáte tua : quia víscera sanctórum requievérunt per te, frater. Propter quod multam fidúciam habens in Christo Jesu imperándi tibi quod ad rem pértinet : propter charitátem magis óbsecro, cum sis talis, ut Paulus senex, nunc autem et vinctus Jesu Christi ; óbsecro te pro meo fílio, quem génui in vínculis, Onésimo, qui tibi aliquándo inútilis fuit, nunc autem et mihi et tibi útilis, quem remísi tibi,

℟. Parátum cor. 279.

Lectio iij.

TU autem illum, ut mea víscera, súscipe : quem ego volúeram mecum detinére, ut pro te mihi ministráret in vínculis Evangélii : sine consílio autem tuo nihil vólui fácere, uti ne velut ex necessitáte bonum tuum esset, sed voluntárium. Fórsitan enim ídeo discéssit ad horam a te, ut ætérnum illum recíperes : jam non ut servum, sed pro servo charíssimum fratrem, máxime mihi : quanto autem magis tibi, et in carne, et in Dómino? Si ergo habes me sócium, súscipe illum sicut me. Si autem áliquid nócuit tibi, aut debet, hoc mihi ímputa. Ego Paulus scripsi mea manu.

℟. Adjútor meus. 279.

Ad Vesperas, Oratio.

PRÆSTA, quæsumus omnípotens Deus : ut semper rationabília meditántes, quæ tibi sunt plácita, et dictis exequámur et factis. Per Dóminum.

DOM. VI. POST EPIPH.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola beáti Pauli, Apóstoli, ad Hebræos.

Lectio j. *Cap.* 1.

MULTIFARIAM, multísque modis olim Deus loquens pátribus in Prophétis : novíssime, diébus istis locútus est nobis in Fílio, quem constítuit herédem universórum, per quem fecit et sæcula. Qui cum sit splendor glóriæ, et figúra substántiæ ejus, portánsque ómnia verbo virtútis suæ, purgatiónem peccatórum fáciens, sedet ad déxteram majestátis in excélsis : tanto mélior Angelis effléctus, quanto differéntius præ illis nomen hereditávit.

℟. Dómine, ne in ira tua árguas me, neque in furóre tuo corrípias me : * Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum. ℣. Timor et tremor venérunt super me, et contexérunt me ténebræ. Miserére,

Lectio ij.

CUI enim dixit aliquándo Angelórum : Fílius meus es tu, ego hódie génui te? Et rursum : Ego ero illi in patrem, et ipse erit mihi in fílium? Et cum íterum introdúcit primogénitum in orbem terræ, dicit : Et adórent eum omnes Angeli Dei. Et ad Angelos quidem dicit : Qui facit Angelos suos spíritus, et minístros suos flammam ignis. Ad Fílium autem : Thronus tuus Deus, in sæculum sæculi : virga æquitátis, virga regni tui. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo exultatiónis præ particípibus tuis.

℟. Deus, qui sedes super thronum, et júdicas æquitátem, esto refúgium páuperum in tribulatióne: * Quia tu solus labórem et dolórem consíderas. ℣. Tibi enim derelíctus est pauper, pupíllo tu eris adjútor. Quia.

Lectio iij.

Et: Tu in princípio, Dómine, terram fundásti: et ópera mánuum tuárum sunt cœli. Ipsi períbunt, tu autem permanébis, et omnes ut vestiméntum veteráscent: et velut amíctum mutábis eos, et mutabúntur: tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient. Ad quem autem Angelórum dixit aliquándo: Sede a dextris meis, quoadúsque ponam inimícos tuos scabéllum pedum tuórum? Nonne omnes sunt administratórii spíritus, in ministérium missi propter eos, qui hereditátem cápient salútis?
℟. A dextris est mihi Dóminus, ne commóvear: * Propter hoc dilatátum est cor meum, et exultávit lingua mea. ℣. Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei. Propter. Glória Patri. Propter.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Athanásii, Episcopi.

Lectio iv.

Or. 2. contra Arian., post med.

Si persónam, rem, tempus Apostólici dicti cognóscerent hærétici, numquam humána in deitátem transferéntes, tam ímpie et stulte advérsus Christum sese habuíssent. Id intuéri licébit, si inítium lectiónis dénuo repetítum probe excípias. Dicit enim Apóstolus: Multifáriam, multísque modis olim Deus locútus est pátribus nostris per Prophétas: últimis autem diébus locútus est nobis in Fílio. Atque ita paulo post dicit: Perfécta ab eo nostrórum peccatórum purificatióne, ipsum sedére ad déxteram majestátis in excélsis, tanto meliórem Angelis factum, quanto præstántius nomen præ illis sortítus est. De eo ígitur témpore, quo nobis per Fílium locútus est, cum peccatórum purgátio fíeret, Apostólicum dictum mentiónem facit. Quando autem nobis locútus est in Fílio, aut quando purgátio peccatórum facta, aut quando natus est homo, nisi post Prophétas, idque in últimis diébus?
℟. Notas mihi fecísti, Dómine, vias vitæ: * Adimplébis me lætítia cum vultu tuo: delectatiónes in déxtera tua usque in finem. ℣. Tu es qui restítues hereditátem meam mihi. Adimplébis.

Lectio v.

Deinde cum narrátio institúta esset de humána Verbi dispensatióne, deque últimis tempóribus, consequénter commemorávit Deum neque superióribus ætátibus tacuísse, sed locútum esse per Prophétas: et postquam Prophétæ suo offício perfúncti sunt, et lex per Angelos pronuntiáta est, et Fílius étiam ad nos descéndit, et ad ministrándum accéssit; tunc demum necessário subíntulit: Tanto mélior Angelis factus: osténdere volens, quanto Fílius præ servo excéllit, tanto functióne officióque servórum, Fí-

lii administratiónem melió-rem fuísse.

℟. Díligam te, Dómine, virtus mea : Dóminus firmaméntum meum, * Et refúgium meum. ℣. Liberátor meus, Deus meus, adjútor meus. Et.

Lectio vj.

Functionem ígitur discérnens Apóstolus, tum véterem, tum novam, magna dicéndi libertáte útitur, ad Judæos scribens et loquens. Propter hoc ígitur non in univérsum ex própria comparatiónis ratióne dixit, quod major aut honorátior esset : ne quis quasi de ejúsdem géneris, et cum eo commúnibus rebus hæc verba intellígeret : sed ídeo melióre illum dixit, ut discrímen natúræ Fílii ad res creátas indicáret.

℟. Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * Orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo. ℣. Ipse super mária fundávit eam, et super flúmina præparávit illam. Orbis. Glória Patri. Orbis.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 13. *d*

In illo témpore : Dixit Jesus turbis parábolam hanc : Símile est regnum cœlórum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi, Presbyteri.

L.2. Com. in c. 13. Matth.

Regnum cœlórum prædicátio Evangélii est, et notítia Scripturárum, quæ ducit ad vitam, et de qua dícitur ad Judæos : Auferétur a vobis regnum Dei, et dábitur genti faciénti fructus ejus. Símile est ergo hujuscémodi regnum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo. Homo qui séminat in agro suo, a plerísque Salvátor intellígitur, quod in ánimis credéntium séminet : ab áliis ipse homo séminans in agro suo, hoc est, in semetípso, et in corde suo.

℟. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam : * Deus meus, in te confído, non erubéscam. ℣. Custódi ánimam meam, et éripe me. Deus.

Lectio viij.

Quis est iste qui séminat, nisi sensus noster et ánimus, qui suscípiens granum prædicatiónis, et fovens seméntem, humóre fídei facit in agro sui péctoris pululáre? Prædicátio Evangélii mínima est ómnibus disciplínis. Ad primam quippe doctrínam, fidem non habet veritátis, hóminem Deum, Christum mórtuum, et scándalum crucis prædicans. Confer hujuscémodi doctrínam dogmátibus philosophórum, et libris eórum, et splendóri eloquéntiæ, et compositióni sermónum : et vidébis quanto minor sit céteris semínibus seméntis Evangélii.

℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spíritus sanctus : et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Lectio ix.

Sed illa cum créverint, nihil mordax, nihil vívidum, ni-

éproba est, et maledícto próxima : cujus consummátio in combustiónem. Confídimus autem de vobis, dilectíssimi, melióra, et vicinióra salúti : tametsi ita lóquimur. Non enim injústus Deus, ut obliviscátur óperis vestri, et dilectiónis quam ostendístis in nómine ipsíus, qui ministrástis sanctis, et ministrátis.

℟. Adjútor meus. 277.

FERIA QUINTA.

De Epístola ad Hebræos.

Lectio j. *Cap.* 7.

Hic enim Melchísedech, rex Salem, sacérdos Dei summi, qui obviávit Abrahæ, regrésso a cæde regum, et benedíxit ei : cui et décimas ómnium divísit Abraham : primum quidem qui interpretátur rex justítiæ : deínde autem et rex Salem, quod est, rex pacis, sine patre, sine matre, sine genealogía, neque inítium diérum, neque finem vitæ habens, assimilátus autem Fílio Dei, manet sacérdos in perpétuum.

℟. Deus, in te. 277.

Lectio ij.

Intuemini autem quantus sit hic, cui et décimas dedit de præcípuis. Abraham patriárcha. Et quidem de fíliis Levi sacerdótium accipiéntes, mandátum habent décimas súmere a pópulo secúndum legem, id est, a frátribus suis : quamquam et ipsi exíerint de lumbis Abrahæ. Cujus autem generátio non annumerátur in eis, décimas sumpsit ab Abraham, et hunc, qui habébat repromissiónes, benedíxit.

℟. Repleátur. 277.

Lectio iij.

Sine ulla autem contradictióne, quod minus est, a melióre benedícitur. Et hic quidem, décimas moriéntes hómines accípiunt : ibi autem contestátur, quia vivit. Et (ut ita dictum sit) per Abraham, et Levi, qui décimas accépit, decimátus est : adhuc enim in lumbis patris erat, quando obviávit ei Melchísedech. Si ergo consummátio per sacerdótium Levíticum erat (pópulus enim sub ipso legem accépit) quid adhuc necessárium fuit, secúndum órdinem Melchísedech álium súrgere sacerdótem, et non secúndum órdinem Aaron dici? Transláto enim sacerdótio, necésse est ut et legis translátio fiat.

℟. Gaudébunt. 278.

FERIA SEXTA.

De Epístola ad Hebræos.

Lectio j. *Cap.* 11.

Est autem fides sperandárum substántia rerum, arguméntum non apparéntium. In hac enim testimónium consecúti sunt senes. Fide intellígimus aptáta esse sæcula verbo Dei : ut ex invisibílibus visibília fíerent. Fide plúrimam hóstiam Abel, quam Cain, óbtulit Deo, per quam testimónium consecútus est esse justus, testimónium perhibénte munéribus ejus Deo, et per illam defúnctus adhuc lóquitur.

℟. Confitébor. 278.

Lectio ij.

Fide Henoch translátus est ne vidéret mortem, et non inveniebátur, quia tránstulit illum Deus : ante translatiónem

FERIA TERTIA.

De Epístola ad Hebræos.

Lectio j *Cap.* 4.

Timeamus ergo ne forte relícta pollicitatióne introeúndi in réquiem ejus, existimétur áliquis ex vobis deésse. Etenim et nobis nuntiátum est, quemádmodum et illis. Sed non prófuit illis sermo audítus, non admíxtus fídei ex iis quæ audiérunt. Ingrediémur enim in réquiem, qui crédidimus : quemádmodum dixit : Sicut jurávi in ira mea : Si introíbunt in réquiem meam : et quidem opéribus ab institutióne mundi perféctis.

℟. Auribus pércipe. 276.

Lectio ij.

Dixit enim in quodam loco de die séptima sic : Et requiévit Deus die séptima ab ómnibus opéribus suis. Et in isto rursum : Si introíbunt in réquiem meam. Quóniam ergo súperest introíre quosdam in illam, et ii, quibus prióribus annuntiátum est ; non introiérunt propter incredulitátem : íterum términat diem quemdam, Hódie, in David dicéndo, post tantum témporis, sicut supra dictum est : Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra.

℟. Státuit Dóminus. 276.

Lectio iij.

Nam si eis Jesus réquiem præstitísset, numquam de ália loquerétur, posthac, die. Itaque relínquitur sabbatísmus pópulo Dei. Qui enim ingréssus est in réquiem ejus : étiam ipse requiévit ab opéribus suis, sicut a suis Deus. Festinémus ergo íngredi in illam réquiem : ut ne in idípsum quis íncidat incredulitátis exémplum. Vivus est enim sermo Dei, et éfficax, et penetrabílior omni gládio ancípiti : et pertíngens usque ad divisiónem ánimæ ac spíritus, compágum quoque ac medullárum, et discrétor cogitatiónum et intentiónum cordis.

℟. Ego dixi. 276.

FERIA QUARTA.

De Epístola ad Hebræos.

Lectio j. *Cap.* 6.

Quapropter intermitténtes inchoatiónis Christi sermónem, ad perfectióra ferámur, non rursum jaciéntes fundaméntum pœniténtiæ ab opéribus mórtuis, et fídei ad Deum baptísmatum doctrínæ, impositiónis quoque mánuum, ac resurrectiónis mortuórum, et judícii ætérni. Et hoc faciémus, si quidem permíserit Deus.

℟. Ne perdíderis. 276.

Lectio ij.

Impossíbile est enim, eos qui semel sunt illumináti, gustavérunt étiam donum cœléste, et partícipes facti sunt Spíritus sancti, gustavérunt nihilóminus bonum Dei verbum, virtutésque sæculi ventúri, et prolápsi sunt ; rursus renovári ad pœniténtiam, rursum crucifigéntes sibimetípsis Fílium Dei, et osténtui habéntes.

℟. Parátum cor. 277.

Lectio iij.

Terra enim sæpe veniéntem super se bibens imbrem, et gérerans herbam opportúnam illis, a quibus cólitur, áccipit benedictiónem a Deo. Próferens autem spinas ac tríbulos,

proba est, et maledícto próma : cujus consummátio in mbustiónem. Confídimus aum de vobis, dilectíssimi, meora, et vicinióra salúti : tamsi ita lóquimur. Non enim ijústus Deus, ut obliviscátur peris vestri, et dilectiónis quam stendístis in nómine ipsíus, ui ministrástis sanctis, et miistrátis.

℟. Adjútor meus. 277.

FERIA QUINTA.

De Epístola ad Hebræos.

Lectio j. *Cap.* 7.

Hic enim Melchísedech, rex Salem, sacérdos Dei summi, qui obviávit Abrahæ, regrésso a cæde regum, et benedíxit ei : cui et décimas ómnium divísit Abraham : primum quidem qui interpretátur rex justítiæ : deínde autem et rex Salem, quod est, rex pacis, sine patre, sine matre, sine genealogía, neque inítium diérum, neque finem vitæ habens, assimilátus autem Fílio Dei, manet sacérdos in perpétuum.

℟. Deus, in te. 277.

Lectio ij.

Intuemini autem quantus sit hic, cui et décimas dedit de præcipuis. Abraham patriárcha. Et quidem de fíliis Levi sacerdótium accipiéntes, mandátum habent décimas súmere a pópulo secúndum legem, id est, a frátribus suis : quamquam et ipsi exíerint de lumbis Abrahæ. Cujus autem generátio non annumerátur in eis, décimas sumpsit ab Abraham, et hunc, qui habébat repromissiónes, benedíxit.

℟. Repleátur. 277.

Lectio iij.

Sine ulla autem contradictióne, quod minus est, a melióre benedícitur. Et hic quidem, décimas moriéntes hómines accípiunt : ibi autem contestátur, quia vivit. Et (ut ita dictum sit) per Abraham, et Levi, qui décimas accépit, decimátus est : adhuc enim in lumbis patris erat, quando obviávit ei Melchísedech. Si ergo consummátio per sacerdótium Levíticum erat (pópulus enim sub ipso legem accépit) quid adhuc necessárium fuit, secúndum órdinem Melchísedech álium súrgere sacerdótem, et non secúndum órdinem Aaron dici? Transláto enim sacerdótio, necésse est ut et legis translátio fiat.

℟. Gaudébunt. 278.

FERIA SEXTA.

De Epístola ad Hebræos.

Lectio j. *Cap.* 11.

Est autem fides sperandárum substántia rerum, arguméntum non apparéntium. In hac enim testimónium consecúti sunt senes. Fide intellígimus aptáta esse sæcula verbo Dei : ut ex invisibílibus visibília fíerent. Fide plúrimam hóstiam Abel, quam Cain, óbtulit Deo, per quam testimónium consecútus est esse justus, testimónium perhibénte munéribus ejus Deo, et per illam defúnctus adhuc lóquitur.

℟. Confitébor. 278.

Lectio ij.

Fide Henoch translátus est ne vidéret mortem, et non inveniebátur, quia tránstulit illum Deus : ante translatiónem

enim testimónium hábuit placuísse Deo. Sine fide autem impossíbile est placére Deo. Crédere enim opórtet accedéntem ad Deum, quia est, et inquiréntibus se remunerátor sit. Fide Noe, respónso accépto de iis quæ adhuc non videbántur, métuens aptávit arcam in salútem domus suæ, per quam damnávit mundum : et justítiæ, quæ per fidem est, heres est institútus.
℟. Misericórdia. 278.

Lectio iij.

Fide qui vocátur Abraham obedívit in locum exíre, quem acceptúrus erat in hereditátem : et éxiit, nésciens quo iret. Fide demorátus est in Terra repromissiónis, tamquam in aliéna, in cásulis habitándo, cum Isaac et Jacob coherédibus repromissiónis ejúsdem. Expectábat enim fundaménta habéntem civitátem : cujus ártifex et cónditor Deus.
℟. Factus est. 278.

SABBATO.

De Epístola ad Hebræos.

Lectio j. *Cap.* 13.

Charitas fraternitátis máneat in vobis. Et hospitalitátem nolíte oblivísci : per hanc enim latuérunt quidam, Angelis hospítio recéptis. Mementóte vinctórum, tamquam simul vincti; et laborántium, tamquam et ipsi in córpore morántes. Honorábile connúbium in ómnibus, et thorus immaculátus. Fornicatóres enim, et adúlteros judicábit Deus.
℟. Ne perdíderis. 279.

Lectio ij.

Sint mores sine avarítia, conténti præséntibus : ipse enim dixit : Non te déseram, neque derelínquam. Ita ut confidénter dicámus : Dóminus mihi adjútor, non timébo quid fáciat mihi homo. Mementóte præpositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei : quorum intuéntes éxitum conversatiónis, imitámini fidem. Jesus Christus heri, et hódie, ipse et in sæcula.
℟. Parátum cor. 279.

Lectio iij.

Doctrinis váriis et peregrínis nolíte abdúci. Optimum est enim grátia stabilíre cor, non escis : quæ non profuérunt ambulántibus in eis. Habémus altáre, de quo édere non habent potestátem qui tabernáculo desérviunt. Quorum enim animálium infértur sanguis pro peccáto in Sancta per Pontíficem : horum córpora cremántur extra castra. Propter quod et Jesus, ut sanctificáret per suum sánguinem pópulum, extra portam passus est.
℟. Adjútor. 279.

Si aliquod Festum Duplex celebretur in Sabbato ante Septuag., in ij. Vesp. post Orationem Festi fit commem. de Dñica, et in fine dicitur Benedicámus Dómino, allelúia, allelúia, etc. ut infra.

SABBATO

ante Septuagesimam.

Ad Vesperas.

Capitulum. 1. *Cor.* 9. *d*

Fratres, Nescítis quod ii qui in stádio currunt, omnes quidem currunt, sed unus áccipit bravíum? Sic cúrrite ut comprehendátis.

Hymnus de Psalt. 126.

℣. Vespertina orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnificat, Aña.

Dixit Dóminus * ad Adam : De ligno quod est in médio paradísi, ne cómedas : in qua hora coméderis, morte moriéris.

Oratio.

Preces pópuli tui, quæsumus Dómine, cleménter exáudi : ut, qui juste pro peccátis nostris afflígimur, pro tui nóminis glória misericórditer liberémur. Per Dóminum.

℣. Benedicámus Dómino, allelúia, allelúia. ℟. Deo grátias, allelúia, allelúia.

Et deinceps non dicitur Allelúia, usque ad Sabbatum sanctum. Sed post Deus, in adjutórium, ubi dicebatur Allelúia, dicitur Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

Si in Dñicis a Septuag. usque ad Dom. in Albis occurrat Festum Duplex, vel Semid., transfertur in j. diem similiter non impeditam, ut dicitur in Rubrica de Translat. Festorum.

DOM. IN SEPTUAG.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Præoccupémus fáciem Dómini : Et in psalmis jubilémus ei. Ps. Veníte, exultémus. 2.

In primo Versu Ps. omittitur Præoccupémus fáciem ejus, etc., et ejus loco repet. a Choro Invit.

Hymnus. Primo die. 2.

Añæ, Psalmi, et Versiculi Nocturnorum de Psalterio. 3.

In primo Nocturno.

Incipit liber Génesis.

Lectio j. *Cap.* 1.

In princípio creávit Deus cœlum et terram. Terra autem erat inánis et vácua, et ténebræ erant super fáciem abyssi : et Spíritus Dei ferebátur super aquas. Dixítque Deus : Fiat lux. Et facta est lux. Et vidit Deus lucem quod esset bona : et divísit lucem a ténebris. Appellavítque lucem Diem, et ténebras Noctem : factúmque est véspere et mane, dies unus. Dixit quoque Deus : Fiat firmaméntum in médio aquárum : et dívidat aquas ab aquis. Et fecit Deus firmaméntum, divisítque aquas quæ erant sub firmaménto, ab his quæ erant super firmaméntum. Et factum est ita. Vocavítque Deus firmaméntum, Cœlum : et factum est véspere et mane, dies secúndus.

℟. In princípio creávit Deus cœlum et terram, et fecit in ea hóminem * Ad imáginem et similitúdinem suam. ℣. Formávit ígitur Deus hóminem de limo terræ, et inspirávit in fáciem ejus spiráculum vitæ. Ad.

Lectio ij.

Dixit vero Deus : Congregéntur aquæ, quæ sub cœlo sunt, in locum unum : et appáreat árida. Et factum est ita. Et vocávit Deus áridam, Terram : congregationésque aquárum appellávit Mária. Et vidit Deus quod esset bonum. Et ait : Gérminet terra herbam viréntem, et faciéntem semen, et lignum pomíferum fáciens fructum juxta genus suum, cujus semen in semetípso sit super terram. Et factum est ita. Et prótulit terra herbam viréntem, et faciéntem semen juxta genus suum, lignúmque fáciens

nem réctius tenet, quam Cónditor noster, qui regit quos cóndidit, et eléctos suos sic in hoc mundo póssidet, quasi subjéctos dóminus in domo? Qui habet víneam, universálem scílicet Ecclésiam, quæ ab Abel justo usque ad últimum eléctum, qui in fine mundi nascitúrus est, quot sanctos prótulit, quasi tot pálmites misit.

℟. Plantáverat autem Dóminus Deus paradísum voluptátis a princípio :* In quo pósuit hóminem, quem formáverat. ℣. Produxítque Dóminus Deus de humo omne lignum pulchrum visu, et ad vescéndum suáve; lignum étiam vitæ in médio paradísi. In quo.

Lectio viij.

Hic ítaque paterfamílias ad excoléndam víneam suam, mane, hora tértia, sexta, nona, et undécima operários condúcit : quia a mundi hujus inítio usque in finem ad erudiéndam plebem fidélium, prædicatóres congregáre non desístit. Mane étenim mundi fuit ab Adam usque ad Noe : hora vero tértia a Noe usque ad Abraham : sexta quoque ab Abraham usque ad Moysen : nona autem a Moyse usque ad advéntum Dómini : undécima vero ab advéntu Dómini usque ad finem mundi. In qua prædicatóres sancti Apóstoli missi sunt, qui mercédem plenam et tarde veniéntes accepérunt.

℟. Ecce Adam quasi unus ex nobis factus est, sciens bonum et malum :* Vidéte, ne forte sumat de ligno vitæ, et vivat in ætérnum. ℣. Fecit quoque Dóminus Deus Adæ túnicam pellíceam, et índuit eum, et dixit. Vidéte.

Lectio ix.

Ad erudiéndam ergo Dóminus plebem suam, quasi ad excoléndam víneam suam, nullo témpore déstitit operários míttere : quia et prius per patres, et póstmodum per legis doctóres et Prophétas, ad extrémum vero per Apóstolos, dum plebis suæ mores excóluit, quasi per operários in víneæ cultúra laborávit : quamvis in quólibet módulo vel mensúra, quisquis cum fide recta bonæ prædicátor actiónis éxstitit, hujus víneæ operárius fuit. Operátor ergo mane, hora tértia, sexta, et nona, antíquus ille et Hebráicus pópulus designátur : qui in eléctis suis ab ipso mundi exórdio, dum recta fide Deum stúduit cólere, quasi non déstitit in víneæ cultúra laboráre. Ad undécimam vero gentíles vocántur, quibus et dícitur : Quid hic statis tota die otiósi ?

℟. Ubi est Abel frater tuus? dixit Dóminus ad Cain. Néscio, Dómine, numquid custos fratris mei sum ego? Et dixit ad eum : Quid fecísti?* Ecce vox sánguinis fratris tui Abel clamat ad me de terra. ℣. Maledíctus eris super terram, quæ apéruit os suum, et suscépit sánguinem fratris tui de manu tua. Ecce vox. Glória Patri. Ecce vox.

Nonum ℟. dicitur in Dñicis usque ad Pascha loco Hymni Te Deum, qui non dicitur hoc tempore, nisi in Festis.

em concupiscéntiam, in qua nobediéntiæ pœna símilis retribúta est, nascerétur, tráheret riginále peccátum, quo traherétur per erróres dolorésque livérsos ad illud extrémum cum desertóribus ángelis, vitiatóribus et possessóribus et consórtibus suis, sine fine supplícium.

℟. Tulit Dóminus hóminem, et pósuit eum in paradíso voluptátis. * Ut operarétur et custodíret illum. ℣. Plantáverat autem Dóminus Deus paradísum voluptátis a princípio, in quo pósuit hóminem quem formáverat. Ut.

Lectio v.

Sic per unum hóminem peccátum intrávit in mundum, et per peccátum mors : et ita in omnes hómines pertránsiit, in quo omnes peccavérunt. Mundum quippe appellávit eo loco Apóstolus univérsum genus humánum. Ita ergo res se habébant. Jacébat in malis, vel etiam volvebátur, et de malis in mala præcipitabátur totíus humáni géneris massa damnáta : et adjúncta parti eórum, qui peccáverant, angelórum, luébat ímpiæ desertiónis dignissimas pœnas.

℟. Dixit Dóminus Deus : Non est bonum hóminem esse solum : * Faciámus ei adjutórium símile sibi. ℣. Adæ vero non inveniebátur adjútor símilis sibi ; dixit vero Deus. Faciámus.

Lectio vj

Ad iram quippe Dei pértinet justam, quidquid cæca et indómita concupiscéntia fáciunt libénter mali, et quidquid maniféstis opertísque pœnis patiúntur inviti : non sane Creatóris desisténte bonitáte, et malis ángelis subministráre vitam, vivacémque poténtiam, (quæ subministrátio si auferátur, interíbunt) et hóminum, quamvis de propágine vitiáta damnatáque nascéntium, formáre sémina, et animáre, et ordináre membra per témporum ætátes, per locórum spátia vegetáre sensus, aliménta donáre. Mélius enim judicávit de malis bene fácere, quam mala nulla esse permíttere.

℟. Immísit Dóminus sopórem in Adam, et tulit unam de costis ejus : * Et ædificávit costam, quam túlerat Dóminus de Adam, in mulíerem, et addúxit eam ad Adam, ut vidéret quid vocáret eam : * Et vocávit nomen ejus Virágo, quia de viro sumpta est. ℣. Cumque obdormísset, tulit unam de costis ejus, et replévit carnem pro ea. Et ædificávit. Glória Patri. Et vocávit.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 20.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile est regnum cœlórum hómini patrifamílias, qui éxiit primo mane condúcere operários in víneam suam. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii, Papæ.

Hom. 10. *in Ev. post princ.*

Regnum cœlórum hómini patrifamílias símile dícitur, qui ad excoléndam víneam suam operários condúcit. Quis vero patrisfamílias similitúdi-

nem réctius tenet, quam Cónditor noster, qui regit quos cóndidit, et eléctos suos sic in hoc mundo póssidet, quasi subjéctos dóminus in domo? Qui habet víneam, universálem scílicet Ecclésiam, quæ ab Abel justo usque ad últimum eléctum, qui in fine mundi nascitúrus est, quot sanctos prótulit, quasi tot pálmites misit.

℟. Plantáverat autem Dóminus Deus paradísum voluptátis a princípio :* In quo pósuit hóminem, quem formáverat. ℣. Produxítque Dóminus Deus de humo omne lignum pulchrum visu, et ad vescéndum suáve; lignum étiam vitæ in médio paradísi. In quo.

Lectio viij.

Hic ítaque paterfamílias ad excoléndam víneam suam, mane, hora tértia, sexta, nona, et undécima operários condúcit : quia a mundi hujus inítio usque in finem ad erudiéndam plebem fidélium, prædicatóres congregáre non desístit. Mane étenim mundi fuit ab Adam usque ad Noe : hora vero tértia a Noe usque ad Abraham : sexta quoque ab Abraham usque ad Moysen : nona autem a Moyse usque ad advéntum Dómini : undécima vero ab advéntu Dómini usque ad finem mundi. In qua prædicatóres sancti Apóstoli missi sunt, qui mercédem plenam et tarde veniéntes accepérunt.

℟. Ecce Adam quasi unus ex nobis factus est, sciens bonum et malum :* Vidéte, ne forte sumat de ligno vitæ, et vivat in ætérnum. ℣. Fecit quoque Dóminus Deus Adæ túnicam pellíceam, et índuit eum, et dixit. Vidéte.

Lectio ix.

Ad erudiéndam ergo Dóminus plebem suam, quasi ad excoléndam víneam suam, nullo témpore déstitit operários míttere : quia et prius per patres, et póstmodum per legis doctóres et Prophétas, ad extrémum vero per Apóstolos, dum plebis suæ mores excóluit, quasi per operários in víneæ cultúra laborávit : quamvis in quólibet módulo vel mensúra, quisquis cum fide recta bonæ prædicátor actiónis éxstitit, hujus víneæ operárius fuit. Operátor ergo mane, hora tértia, sexta, et nona, antíquus ille et Hebráicus pópulus designátur : qui in eléctis suis ab ipso mundi exórdio, dum recta fide Deum stúduit cólere, quasi non déstitit in víneæ cultúra laboráre. Ad undécimam vero gentíles vocántur, quibus et dícitur : Quid hic statis tota die otiósi ?

℟. Ubi est Abel frater tuus? dixit Dóminus ad Cain. Néscio, Dómine, numquid custos fratris mei sum ego? Et dixit ad eum : Quid fecísti?* Ecce vox sánguinis fratris tui Abel clamat ad me de terra. ℣. Maledíctus eris super terram, quæ apéruit os suum, et suscépit sánguinem fratris tui de manu tua. Ecce vox. Glória Patri. Ecce vox.

Nonum ℟. dicitur in Dñicis usque ad Pascha loco Hymni Te Deum, qui non dicitur hoc tempore, nisi in Festis.

Ad Laudes, Aña.

1. Miserére * mei, Deus, et a delícto meo munda me : quia tibi soli peccávi. Ps. Miserére mei. 49.

2. Confitébor tibi, * quóniam exaudísti me. Ps. Confitémini. 20.

3. Deus, Deus meus, * ad te de luce vígilo, quia factus es adjútor meus. Ps. Deus Deus meus. 16.

4. Benedíctus * es in firmaménto cœli, et laudábilis in sæcula, Deus noster. Cant. Benedícite. 16.

5. Laudáte Dóminum de cœlis. Psalm. idem. 17.

Psalmi supradicti semper dicuntur in Laudibus Dñicæ usque ad Pascha.

Capitulum. 1. *Cor.* 9. *d*

FRATRES, Nescítis quod ii qui in stádio currunt, omnes quidem currunt, sed unus áccipit bravíum? Sic cúrrite ut comprehendátis.

Hymnus. Ætérne rerum. 18.

℣. Dómine, refúgium factus es nobis. ℟. A generatióne et progénie.

Ad Benedictus, Aña.

Símile est * regnum cœlórum hómini patrifamílias, qui éxiit primo mane condúcere operários in víneam suam, dicit Dóminus.

Oratio.

PRECES pópuli tui, quæsumus Dómine, cleménter exáudi : ut, qui juste pro peccátis nostris afflígimur, pro tui nóminis glória misericórditer liberémur. Per Dóminum.

Ad Primam, Aña.

Conventióne * autem facta cum operáriis ex denário diúrno, misit eos in víneam suam. Ps. Deus in nómine tuo, cum reliq. ut in Psalterio, sed loco Ps. Confitémini, dicitur Psal. Dóminus regnávit.

Ad Absolut., Capit. Dóminus autem dírigat. 25.

Ad Tertiam, Aña.

Ite et vos * in víneam meam, et quod justum fúerit, dabo vobis.

Capitulum. Fratres, Nescítis, ut supra.

℟. br. Inclína cor meum, Deus, * In testimónia tua. Inclína. ℣. Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem : in via tua vivífica me. In. Glória Patri. Inclína. ℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Ad Sextam, Aña.

Quid hic statis tota die * otiósi? Respondérunt, et dixérunt : Quia nemo nos condúxit.

Capitulum. 1. *Cor.* 9. *d*

OMNIS autem, qui in agóne conténdit, ab ómnibus se ábstinet : et illi quidem ut corruptíbilem corónam accípiant, nos autem incorrúptam.

℟. br. In ætérnum, Dómine, * Pérmanet verbum tuum. In ætérnum. ℣. In sæculum sæculi véritas tua. Pérmanet. Glória Patri. In. ℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

Ad Nonam, Aña.

Voca operários, * et redde illis mercédem suam, dicit Dóminus.

Capitulum. 1. *Cor.* 10.

BIBEBANT autem de spiritáli, consequénte eos, petra ;

petra autem erat Christus : sed non in plúribus eórum beneplácitum est Deo.

℟. br. Clamávi in toto corde meo, * Exáudi me, Dómine. Clamávi. ℣. Justificatiónes tuas requíram. Exáudi. Glória Patri. Clamávi. ℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

Ad Vesp., Añæ et Psalmi de Dñica. 108.

Cap. Fratres, Nescítis. ut 311.

Hymn. ut in Psalt. 110.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Aña.

Dixit paterfamílias * operáriis suis : Quid hic statis tota die otiósi? At illi respondéntes dixérunt : Quia nemo nos condúxit. Ite et vos in víneam meam : et quod justum fúerit, dabo vobis.

FERIA SECUNDA.

De libro Génesis.

Lectio j. *Cap. 1. d*

Et creávit Deus hóminem ad imáginem suam : ad imáginem Dei creávit illum, másculum et féminam creávit eos. Benedixítque illis Deus, et ait : Créscite, et multiplicámini, et repléte terram, et subjícite eam, et dominámini píscibus maris, et volatílibus cœli, et univérsis animántibus, quæ movéntur super terram. Dixítque Deus : Ecce dedi vobis omnem herbam afferéntem semen super terram, et univérsa ligna quæ habent in semetípsis seméntem géneris sui, ut sint vobis in escam : et cunctis animántibus terræ, omníque vólucri cœli, et univérsis quæ movéntur in terra, et in quibus est ánima vivens, ut hábeant ad vescéndum. Et factum est ita. Viditque Deus cuncta quæ fécerat : et erant valde bona. Et factum est véspere et mane, dies sextus.

℟. Dum deambuláret Dóminus in paradíso, ad auram post merídiem, clamávit, et dixit : Adam, ubi es? Audívi, Dómine, vocem tuam, * Et abscóndi me. ℣. Vocem tuam audívi in paradíso, et tímui, eo quod nudus essem. Et.

Lectio ij. *Cap. 2.*

Igitur perfécti sunt cœli et terra, et omnis ornátus eórum. Complevítque Deus die séptimo opus suum quod fécerat : et requiévit die séptimo ab univérso ópere quod patrárat. Et benedíxit diéi séptimo : et sanctificávit illum : quia in ipso cessáverat ab omni ópere suo quod creávit Deus ut fáceret. Istæ sunt generatiónes cœli et terræ, quando creáta sunt, in die quo fecit Dóminus Deus cœlum et terram : et omne virgúltum agri ántequam orirétur in terra, omnémque herbam regiónis priúsquam germináret : non enim plúerat Dóminus Deus super terram, et homo non erat qui operarétur terram : sed fons ascendébat e terra, írrigans univérsam superfíciem terræ.

℟. In sudóre vultus tui vescéris pane tuo, dixit Dóminus ad Adam : cum operátus fúeris terram, non dabit fructus suos, * Sed spinas et tríbulos germinábit tibi. ℣. Quia audísti vocem uxó-

de : quia ego bonus sum, dicit Dóminus.

FERIA QUINTA.

De libro Génesis.

Lectio j. *Cap.* 4.

ADAM vero cognóvit uxórem suam Hevam : quæ concépit et péperit Cain, dicens : Possédi hóminem per Deum. Rursúmque péperit fratrem ejus Abel. Fuit autem Abel pastor óvium, et Cain agrícola. Factum est autem post multos dies ut offérret Cain de frúctibus terræ múnera Dómino. Abel quoque óbtulit de primogénitis gregis sui, et de adípibus eórum : et respéxit Dóminus ad Abel, et ad múnera ejus. Ad Cain vero, et ad múnera illíus non respéxit : iratúsque est Cain veheménter, et cóncidit vultus ejus. Dixítque Dóminus ad eum : Quare irátus es? et cur cóncidit fácies tua? Nonne si bene égeris, recípies : sin autem male, statim in fóribus peccátum áderit? sed sub te erit appetítus ejus, et tu domináberis illíus.

℟. In princípio. 307.

Lectio ij.

DIXITQUE Cain ad Abel, fratrem suum : Egrediámur foras. Cumque essent in agro consurréxit Cain advérsus fratrem suum Abel, et interfécit eum. Et ait Dóminus ad Cain : Ubi est Abel, frater tuus? Qui respóndit : Néscio : Num custos fratris mei sum ego? Dixítque ad eum : Quid fecísti? vox sánguinis fratris tui clamat ad me de terra. Nunc ígitur maledíctus eris super terram, quæ apéruit os suum, et suscépit sánguinem fratris tui de manu tua. Cum operátus fúeris eam, non dabit tibi fructus suos : vagus et prófugus eris super terram.

℟. In princípio. 308.

Lectio iij.

DIXITQUE Cain ad Dóminum : Major est iníquitas mea quam ut véniam mérear. Ecce éjicis me hódie a fácie terræ, et a fácie tua abscóndar, et ero vagus et prófugus in terra : omnis ígitur qui invénerit me, occídet me. Dixítque ei Dóminus : Nequáquam ita fiet; sed omnis qui occíderit Cain, séptuplum puniétur. Posuítque Dóminus Cain signum, ut non interfíceret eum omnis qui invenísset eum. Egressúsque Cain a fácie Dómini, habitávit prófugus in terra ad orientálem plagam Eden.

℟. Formávit. 308.

Ad Magnificat, Aña.

Non licet * mihi quod volo fácere? an óculus tuus nequam est, quia ego bonus sum? dicit Dóminus.

FERIA SEXTA.

De libro Génesis.

Lectio j. *Cap.* 4. c

COGNOVIT autem Cain uxórem suam, quæ concépit, et péperit Henoch : et ædificávit civitátem, vocavítque nomen ejus ex nómine fílii sui, Henoch. Porro Henoch génuit Irad, et Irad génuit Mavíael, et Mavíael génuit Mathúsael, et Mathúsael génuit Lamech. Qui accépit duas uxóres, nomen uni Ada, et nomen álteri Sella. Genuítque Ada Jabel, qui fuit pater habitántium in tentóriis, atque

FERIA QUARTA.
De libro Génesis.
Lectio j. *Cap.* 3.

SED et serpens erat callídior cunctis animántibus terræ, quæ fécerat Dóminus Deus. Qui dixit ad mulíerem : Cur præcépit vobis Deus ut non comederétis de omni ligno paradísi ? Cui respóndit múlier : De fructu lignórum, quæ sunt in paradíso, véscimur : de fructu vero ligni, quod est in médio paradísi, præcépit nobis Deus ne comederémus, et ne tangerémus illud, ne forte moriámur. Dixit autem serpens ad mulíerem : Nequáquam morte moriémini. Scit enim Deus quod in quocúmque die comedéritis ex eo, aperiéntur óculi vestri : et éritis sicut dii, sciéntes bonum et malum. Vidit ígitur múlier quod bonum esset lignum ad vescéndum, et pulchrum óculis, aspectúque delectábile : et tulit de fructu illíus, et comédit : dedítque viro suo, qui comédit. Et apérti sunt óculi ambórum.

℟. Plantáverat. 310.

Lectio ij.

CUMQUE cognovíssent se esse nudos, consuérunt fólia ficus, et fecérunt sibi perizómata. Et cum audíssent vocem Dómini Dei deambulántis in paradíso ad auram post merídiem, abscóndit se Adam et uxor ejus a fácie Dómini Dei in médio ligni paradísi. Vocavítque Dóminus Deus Adam, et dixit ei : Ubi es ? qui ait : Vocem tuam audívi in paradíso : et tímui, eo quod nudus essem, et abscóndi me. Cui dixit : Quis enim indicávit tibi quod nudus esses, nisi quod ex ligno de quo præcéperam tibi ne coméderes, comedísti ? Dixítque Adam : Múlier, quam dedísti mihi sóciam, dedit mihi de ligno, et comédi. Et dixit Dóminus Deus ad mulíerem : Quare hoc fecísti ? Quæ respóndit : Serpens decépit me, et comédi.

℟. Ecce Adam. 310.

Lectio iij.

ET ait Dóminus Deus ad serpéntem : Quia fecísti hoc, maledíctus es inter ómnia animántia, et béstias terræ; super pectus tuum gradiéris, et terram cómedes cunctis diébus vitæ tuæ. Inimicítias ponam inter te et mulíerem, et semen tuum et semen illíus : ipsa cónteret caput tuum, et tu insidiáberis calcáneo ejus. Mulíeri quoque dixit : Multiplicábo ærúmnas tuas, et concéptus tuos : in dolóre páries fílios, et sub viri potestáte eris, et ipse dominábitur tui. Adæ vero dixit : Quia audísti vocem uxóris tuæ, et comedísti de ligno, ex quo præcéperam tibi ne coméderes, maledícta terra in ópere tuo : in labóribus cómedes ex ea cunctis diébus vitæ tuæ. Spinas et tríbulos germinábit tibi, et comédes herbam terræ. In sudóre vultus tui vescéris pane, donec revertáris in terram de qua sumptus es : quia pulvis es, et in púlverem revertéris. Et vocávit Adam nomen uxóris suæ Heva : eo quod mater esset cunctórum vivéntium.

℟. Ubi est Abel. 310.

Ad Magnificat, Aña.

Tolle quod tuum est, * et va-

de : quia ego bonus sum, dicit Dóminus.

FERIA QUINTA.

De libro Génesis.

Lectio j. *Cap.* 4.

Adam vero cognóvit uxórem suam Hevam : quæ concépit et péperit Cain, dicens : Posσédi hóminem per Deum. Rursúmque péperit fratrem ejus Abel. Fuit autem Abel pastor óvium, et Cain agrícola. Factum est autem post multos dies ut offérret Cain de frúctibus terræ múnera Dómino. Abel quoque óbtulit de primogénitis gregis sui, et de adípibus eórum : et respéxit Dóminus ad Abel, et ad múnera ejus. Ad Cain vero, et ad múnera illíus non respéxit : iratúsque est Cain vehementer, et cóncidit vultus ejus. Dixítque Dóminus ad eum : Quare irátus es? et cur cóncidit fácies tua? Nonne si bene égeris, recípies : sin autem male, statim in fóribus peccátum áderit? sed sub te erit appetítus ejus, et tu domináberis illíus.

℟. In princípio. 307.

Lectio ij.

Dixítque Cain ad Abel, fratrem suum : Egrediámur foras. Cumque essent in agro consurréxit Cain advérsus fratrem suum Abel, et interfécit eum. Et ait Dóminus ad Cain : Ubi est Abel, frater tuus? Qui respóndit : Néscio : Num custos fratris mei sum ego? Dixítque ad eum : Quid fecísti? vox sánguinis fratris tui clamat ad me de terra. Nunc ígitur maledíctus eris super terram, quæ apéruit os suum, et suscépit sánguinem fratris tui de manu tua. Cum operátus fúeris eam, non dabit tibi fructus suos : vagus et prófugus eris super terram.

℟. In princípio. 308.

Lectio iij.

Dixítque Cain ad Dóminum : Major est iníquitas mea quam ut véniam mérear. Ecce éjicis me hódie a fácie terræ, et a fácie tua abscóndar, et ero vagus et prófugus in terra : omnis ígitur qui invénerit me, occídet me. Dixítque ei Dóminus : Nequáquam ita fiet; sed omnis qui occíderit Cain, séptuplum puniétur. Posuítque Dóminus Cain signum, ut non interfíceret eum omnis qui invenísset eum. Egressúsque Cain a fácie Dómini, habitávit prófugus in terra ad orientálem plagam Eden.

℟. Formávit. 308.

Ad Magnificat, Aña.

Non licet * mihi quod volo fácere? an óculus tuus nequam est, quia ego bonus sum? dicit Dóminus.

FERIA SEXTA.

De libro Génesis.

Lectio j. *Cap.* 4. c

Cognovit autem Cain uxórem suam, quæ concépit, et péperit Henoch : et ædificávit civitátem, vocavítque nomen ejus ex nómine fílii sui, Henoch. Porro Henoch génuit Irad, et Irad génuit Mavíael, et Mavíael génuit Mathúsael, et Mathúsael génuit Lamech. Qui accépit duas uxóres, nomen uni Ada, et nomen álteri Sella. Genuítque Ada Jabel, qui fuit pater habitántium in tentóriis, atque

pastórum. Et nomen fratris ejus Jubal : ipse fuit pater canéntium cíthara et órgano. Sella quoque génuit Tubálcain, qui fuit malleátor et faber in cuncta ópera æris et ferri. Soror vero Tubálcain, Noéma.

℟. Tulit Dóminus. 309.

Lectio ij.

DIXITQUE Lamech uxóribus suis Adæ et Sellæ : Audíte vocem meam uxóres Lamech, auscultáte sermónem meum : quóniam occídi virum in vulnus meum, et adolescéntulum in livórem meum. Séptuplum últio dábitur de Cain, de Lamech vero septuágies sépties. Cognóvit quoque adhuc Adam uxórem suam : et péperit fílium, vocavítque nomen ejus Seth, dicens : Pósuit mihi Deus semen áliud pro Abel, quem occídit Cain. Sed et Seth natus est fílius, quem vocávit Enos : iste cœpit invocáre nomen Dómini.

℟. Dixit Dóminus. 309.

Lectio iij. *Cap.* 5.

HIC est liber generatiónis Adam. In die qua creávit Deus hóminem, ad similitúdinem Dei fecit illum. Másculum et féminam creávit eos, et benedíxit illis : et vocávit nomen eórum Adam, in die quo creáti sunt. Vixit autem Adam centum trigínta annis : et génuit ad imáginem et similitúdinem suam, vocavítque nomen ejus Seth. Et facti sunt dies Adam, postquam génuit Seth, octingénti anni : genuítque fílios et fílias. Et factum est omne tempus quod vixit Adam, anni nongénti trigínta, et mórtuus est.

℟. Immísit Dóminus. 309.

SABBATO.

De libro Génesis.

Lectio j. *Cap.* 5. *b*

VIXIT autem Maláleel sexagínta quinque annis, et génuit Jared. Et vixit Maláleel postquam génuit Jared, octingéntis trigínta annis : et génuit fílios et fílias. Et facti sunt omnes dies Maláleel octingénti nonagínta quinque anni, et mórtuus est. Vixítque Jared centum sexagínta duóbus annis, et génuit Henoch. Et vixit Jared, postquam génuit Henoch, octingéntis annis : et génuit fílios et fílias. Et facti sunt omnes dies Jared nongénti sexagínta duo anni, et mórtuus est. Porro Henoch vixit sexagínta quinque annis, et génuit Mathúsalam.

℟. Plantáverat. 310.

Lectio ij.

ET ambulávit Henoch cum Deo : et vixit, postquam génuit Mathúsalam, trecéntis annis, et génuit fílios et fílias. Et facti sunt omnes dies Henoch trecénti sexagínta quinque anni. Ambulavítque cum Deo, et non appáruit : quia tulit eum Deus. Vixit quoque Mathúsala centum octogínta septem annis, et génuit Lamech. Et vixit Mathúsala, postquam génuit Lamech, septingéntis octogínta duóbus annis, et génuit fílios et fílias. Et facti sunt omnes dies Mathúsala nongénti sexagínta novem anni, et mórtuus est.

℟. Ecce Adam. 310.

Lectio iij.

VIXIT autem Lamech centum octogínta duóbus annis,

et a reptílibus usque ad volatília delébo. Quid læserant irrationabília? Sed quia propter hóminem illa facta erant, eo útique deléto, propter quem facta sunt, cónsequens erat, ut étiam illa deleréntur, quia non erat qui his uterétur. Sensu autem altióre illud manifestátur: quia homo mens est, quæ est ratiónis capax. Homo enim definítur ánimal vivum, mortále, rationábile. Principáli ígitur extíncto, étiam sensus omnis extínguitur, eo quod nihil réliqui ad salútem supérsit, cum salútis fundaméntum virtus deféceritt.

℟. Ponam arcum meum in núbibus cœli, dixit Dóminus ad Noe: * Et recordábor fœderis mei, quod pépigi tecum. ℣. Cumque obdúxero núbibus cœlum, apparébit arcus meus in núbibus. Et.

Lectio vj.

Ad condemnatiónem autem ceterórum, et ad expressiónem pietátis divínæ, dícitur Noe apud Deum grátiam invenísse. Simul osténditur, quod hóminem justum non obúmbret aliórum offénsio, quando ipse ad totíus géneris reservátur seminárium. Qui non generatiónis nobilitáte, sed justítiæ et perfectiónis mérito laudátur. Probáti enim viri genus, virtútis prosápia est: quia sicut hóminum genus hómines, ita animárum genus virtútes sunt. Etenim famíliæ hóminum splendóre géneris nobilitántur, animárum autem clarificátur grátia splendóre virtútis.

℟. Per memetípsum jurávi, dicit Dóminus, non adjíciam ultra aquas dilúvii super terram: pacti mei recordábor, * Ut non perdam aquis dilúvii omnem carnem. ℣. Arcum meum ponam in núbibus, et erit signum fœderis inter me, et inter terram. Ut. Glória Patri. Ut.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 8.

In illo témpore: Cum turba plúrima convenírent, et de civitátibus properárent ad Jesum, dixit per similitúdinem: Exiit qui séminat, semináre semen suum. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii, Papæ.

Homil. 15. *in Evang.*

Léctio sancti Evangélii, quam modo, fratres charíssimi, audístis, expositióne non índiget, sed admonitióne. Quam enim per semetípsam Véritas expósuit, hanc discútere humána fragílitas non præsúmat. Sed est quod sollícite in hac ipsa expositióne Domínica pensáre debeámus: quia si nos vobis semen verbum, agrum mundum, vólucres dæmónia, spinas divítias significáre dicerémus, ad credéndum nobis mens fórsitan vestra dubitáret. Unde et idem Dóminus per semetípsum dignátus est expónere quod dicébat, ut sciátis rerum significatiónes quærere in iis étiam, quæ per semetípsum nóluit explanáre.

℟. Benedíxit Deus Noe, et fíliis ejus, et dixit ad eos: * Créscite et multiplicámini, et repléte terram. ℣. Ecce ego stá-

cus : Delébo, inquit, hóminem, quem creávi, a fácie terræ, ab hómine usque ad animántia, a réptili usque ad vólucres cœli. Pœnitet enim me fecisse eos. Noe vero invénit grátiam coram Dómino.

℟. Noe, vir justus atque perféctus, cum Deo ambulávit : * Et fecit ómnia quæcúmque præcépit ei Deus. ℣. Fecit sibi arcam, ut salvarétur univérsum semen. Et.

Lectio iij.

HÆ sunt generatiónes Noe : Noe vir justus atque perféctus fuit in generatiónibus suis, cum Deo ambulávit. Et génuit tres fílios, Sem, Cham, et Japheth. Corrúpta est autem terra coram Deo, et repléta est iniquitáte. Cumque vidísset Deus terram esse corrúptam (omnis quippe caro corrúperat viam suam super terram), dixit ad Noe : Finis univérsæ carnis venit coram me:repléta est terra iniquitáte a fácie eórum, et ego dispérdam eos cum terra. Fac tibi arcam de lignis lævigátis : mansiúnculas in arca fácies, et bitúmine línies intrínsecus et extrínsecus. Et sic fácies eam : Trecentórum cubitórum erit longitúdo arcæ, quinquagínta cubitórum latitúdo, et trigínta cubitórum altitúdo illius.

℟. Quadragínta dies et noctes apérti sunt cœli, et ex omni carne habénte spíritum vitæ ingréssa sunt in arcam : * Et clausit a foris óstium Dóminus. ℣. In artículo diéi illíus ingréssus est Noe in arcam, et fílii ejus, et uxor illíus, et uxóres filiórum ejus. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Ambrósii, Epíscopi, de Noe et Arca.

Lectio iv. *C. 4. circa med.*

HABES, quia irátus Dóminus est : quóniam quamvis cogitáret, hoc est sciret, quia homo pósitus in terræ regióne, carnem portans, sine peccáto esse non possit (terra enim velut quidam tentatiónum locus est, caróque corruptélæ illécebra); tamen cum habérent mentem ratiónis capácem, virtutémque ánimæ infúsam córpori, sine consideratióne áliqua in lapsum ruérunt, ex quo revocáre se nollent. Neque enim Deus cógitat sicut hómines, ut áliqua ei nova succédat senténtia, neque iráscitur quasi mutábilis : sed ídeo hæc legúntur, ut exprimátur peccatórum nostrórum acérbitas, quæ divínam merúerit offénsam ; tamquam eo usque incréverit culpa, ut étiam Deus, qui naturáliter non movétur aut ira, aut ódio, aut passióne ulla, provocátus videátur ad iracúndiam.

℟. Ædificávit Noe altáre Dómino, ófferens super illud holocáustum : odoratúsque est Dóminus odórem suavitátis, et benedíxit ei, dicens :* Créscite, et multiplicámini, et repléte terram. ℣. Ecce ego státuam pactum meum vobíscum, et cum sémine vestro post vos. Créscite.

Lectio v.

MINITATUS est prætérea, quod deléret hóminem. Ab hómine, inquit, usque ad pecus,

et a reptílibus usque ad volatília delébo. Quid læserant irrationabília? Sed quia propter hóminem illa facta erant, eo útique deléto, propter quem facta sunt, cónsequens erat, ut étiam illa deleréntur, quia non erat qui his uterétur. Sensu autem altióre illud manifestátur: quia homo mens est, quæ est ratiónis capax. Homo enim definítur ánimal vivum, mortále, rationábile. Principáli ígitur extíncto, étiam sensus omnis extínguitur, eo quod nihil réliqui ad salútem supérsit, cum salútis fundaméntum virtus deféccerit.

℟. Ponam arcum meum in núbibus cœli, dixit Dóminus ad Noe: * Et recordábor fœderis mei, quod pépigi tecum. ℣. Cumque obdúxero núbibus cœlum, apparébit arcus meus in núbibus. Et.

Lectio vj.

Ad condemnatiónem autem ceterórum, et ad expressiónem pietátis divínæ, dícitur Noe apud Deum grátiam invenísse. Simul osténditur, quod hóminem justum non obúmbret aliórum offénsio, quando ipse ad totíus géneris reservátur seminárium. Qui non generatiónis nobilitáte, sed justítiæ et perfectiónis mérito laudátur. Probáti enim viri genus, virtútis prosápia est: quia sicut hóminum genus hómines, ita animárum genus virtútes sunt. Etenim famíliæ hóminum splendóre géneris nobilitántur, animárum autem clarificátur grátia splendóre virtútis.

℟. Per memetípsum jurávi, dicit Dóminus, non adjíciam ultra aquas dilúvii super terram: pacti mei recordábor, * Ut non perdam aquis dilúvii omnem carnem. ℣. Arcum meum ponam in núbibus, et erit signum fœderis inter me, et inter terram. Ut. Glória Patri. Ut.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 8.

In illo témpore: Cum turba plúrima convenírent, et de civitátibus properárent ad Jesum, dixit per similitúdinem: Exiit qui séminat, semináre semen suum. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii, Papæ.

Homil. 15. *in Evang.*

Lectio sancti Evangélii, quam modo, fratres charíssimi, audístis, expositióne non índiget, sed admonitióne. Quam enim per semetípsam Véritas expósuit, hanc discútere humána fragílitas non præsúmat. Sed est quod sollícite in hac ipsa expositióne Domínica pensáre debeámus: quia si nos vobis semen verbum, agrum mundum, vólucres dæmónia, spinas divítias significáre dicerémus, ad credéndum nobis mens fórsitan vestra dubitáret. Unde et idem Dóminus per semetípsum dignátus est expónere quod dicébat, ut sciátis rerum significatiónes quærere in iis étiam, quæ per semetípsum nóluit explanáre.

℟. Benedíxit Deus Noe, et fíliis ejus, et dixit ad eos: * Créscite et multiplicámini, et repléte terram. ℣. Ecce ego stá-

tuam pactum meum vobíscum, et cum sémine vestro post vos. Créscite.

Lectio viij.

EXPONENDO ergo quod dixit, figuráte se loqui innótuit: quátenus certos nos rédderet, cum vobis nostra fragílitas verbórum illíus figúras aperíret. Quis enim mihi umquam créderet, si spinas divítias interpretári voluíssem? máxime cum illæ pungant, istæ deléctent. Et tamen spinæ sunt, quia cogitatiónum suárum punctiónibus mentem lácerant: et cum usque ad peccátum pértrahunt, quasi inflícto vúlnere cruéntant. Quas bene hoc in loco, álio Evangelísta testánte, nequáquam Dóminus divítias, sed falláces divítias appéllat.

℟. Ecce ego státuam pactum meum vobíscum, et cum sémine vestro post vos: * Neque erit deínceps dilúvium díssipans terram. ℣. Arcum meum ponam in núbibus, et erit signum fœderis inter me, et inter terram. Neque.

Lectio ix.

FALLACES enim sunt, quæ nobiscum diu permanére non possunt: falláces sunt, quæ mentis nostræ inópiam non expéllunt. Solæ autem divítiæ veræ sunt, quæ nos dívites virtútibus fáciunt. Si ergo, fratres charíssimi, esse dívites cúpitis, veras divítias amáte. Si culmen veri honóris quæritis, ad cœléste regnum téndite. Si glóriam dignitátum dilígitis, in illa supérna Angelórum cúria adscríbi festináte. Verba Dómini, quæ aure percípitis, mente retinéte. Cibus enim mentis est sermo Dei: et quasi accéptus cibus stómacho languénte rejícitur, quando audítus sermo in ventre memóriæ non tenétur. Sed quisquis aliménta non rétinet, hujus profécto vita desperátur.

℟. Cum turba plúrima convenírent ad Jesum, et de civitátibus properárent ad eum, dixit per similitúdinem: * Exiit qui séminat, semináre semen suum. ℣. Et dum séminat, áliud cécidit in terram bonam, et ortum fecit fructum céntuplum. Exiit. Glória Patri. Exiit.

Infra Hebdomadam Feria iv. et Sabbato, loco hujus ℟. dicitur primum ℟. Feriæ ij. seq. 322.

Ad Laudes, Añæ.

1. Secúndum magnam misericórdiam tuam * miserére mei, Deus. Ps. Miserére mei, Deus. 49.

2. Si mihi Dóminus * Salvátor fúerit, non timébo quid fáciat mihi homo. Ps. Confitémini. 20.

3. In velaménto clamávi * valde dilúculo: Deus, Deus meus, ad te de luce vígilo. Ps. Deus, Deus meus. 16.

4. Hymnum dicámus * Dómino Deo nostro. Cant. Benedícite. 16.

5. In tympano et choro, * in chordis et órgano laudáte Deum. Ps. Laudáte Dóminum de cœlis. 17.

Capit. 2. *Cor.* 11. *d*

FRATRES, Libénter suffértis insipiéntes, cum sitis ipsi sapiéntes. Sustinétis enim si quis vos in servitútem rédigit, si quis dévorat, si quis áccipit, si quis extóllitur, si quis in fáciem vos cædit.

Hymn. Ætérne rerum. 18.

. Dómine, refúgium factus es obis. ℟. A generatióne et proénie.

Ad Benedictus, Aña.

um turba plúrima * conveniént ad Jesum, et de civitátiis properárent ad eum, dixit er similitúdinem : Exiit qui éminat, semináre semen suum.

Oratio.

Deus, qui cónspicis quia ex nulla nostra actióne confídimus : concéde propítius; ut contra advérsa ómnia Doctóris Géntium protectióne muniámur. Per Dóminum.

Ad Primam, Aña.

Semen cécidit * in terram bonam, et áttulit fructum in patiéntia.

Ad Absolut. Capit. Dóminus autem. 25.

Ad Tertiam, Aña.

Qui verbum Dei rétinent * corde perfécto et óptimo, fructum áfferunt in patiéntia.

Capit. Fratres, Libénter, ut upra, 320.

℟. br. Inclína cor meum, Deus, In testimónia tua. Inclína. . Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem, in via tua vivífica me. In. Glória Patri. nclína. ℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Ad Sextam, Aña.

Semen cécidit * in terram bonam, et áttulit fructum, áliud centésimum, et áliud sexagésimum.

Capitulum. 2. *Cor.* 11. *f*

Ter virgis cæsus sum, semel lapidátus sum, ter naufrágium feci, nocte et die in profundo maris fui.

℟. br. In ætérnum, Dómine, * Pérmanet verbum tuum. In ætérnum. ℣. In sæculum sæculi véritas tua. Pérmanet. Glória Patri. In. ℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

Ad Nonam, Aña.

Si vere, fratres, * dívites esse cúpitis, veras divítias amáte.

Capit. 2. *Cor.* 12. *c*

Libenter ígitur gloriábor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi.

℟. br. Clamávi in toto corde meo, * Exáudi me, Dómine. Clamávi. ℣. Justificatiónes tuas requíram. Exáudi. Glória Patri. Clamávi. ℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

Ad Vesperas, Añæ et Psalmi de Dñica. 108.

Capit. Fratres, Libénter. 320.

Hymnus ut in Psalt. 110.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Aña.

Vobis datum est * nosse mystérium regni Dei, céteris autem in parábolis, dixit Jesus discípulis suis.

FERIA SECUNDA.

De libro Génesis.

Lectio j. *Cap.* 7.

Dixit Dóminus ad Noe : Ingrédere tu, et omnis domus tua, in arcam : te enim vidi justum coram me in generatióne hac. Ex ómnibus animántibus mundis tolles septéna et septéna, másculum et féminam : de animántibus vero immúndis duo et duo, másculum et féminam. Sed et de volatili-

bus cœli septéna et septéna, másculum et féminam : ut salvétur semen super fáciem univérsæ terræ. Adhuc enim, et post dies septem ego pluam super terram quadragínta diébus et quadragínta nóctibus : et delébo omnem substántiam, quam feci de superfície terræ.

℟. In artículo diéi illíus ingréssus est Noe in arcam, et fílii ejus, * Uxor illíus, et uxóres filiórum ejus. ℣. Deléta sunt univérsa de terra, remánsit autem solus Noe, et qui cum eo erant in arca. Uxor.

Lectio ij.

FECIT ergo Noe ómnia, quæ mandáverat ei Dóminus. Cumque transíssent septem dies, aquæ dilúvii inundavérunt super terram. Anno sexcentésimo vitæ Noe, mense secúndo, septimodécimo die mensis, rupti sunt omnes fontes abyssi magnæ, et cataráctæ cœli apértæ sunt : et facta est plúvia super terram quadragínta diébus et quadragínta nóctibus.

℟. Recordátus Dóminus Noe, addúxit spíritum super terram, et imminútæ sunt aquæ : * Et prohibítæ sunt plúviæ de cœlis. ℣. Reversæque sunt aquæ de terra eúntes et redeúntes, et cœpérunt mínui post centum quinquagínta dies. Et.

Lectio iij.

IN artículo diéi illíus ingréssus est Noe, et Sem, et Cham, et Japheth, fílii ejus : uxor illíus, et tres uxóres filiórum ejus cum eis, in arcam : ipsi et omne ánimal secúndum genus suum, univérsaque juménta in génere suo, et omne quod movétur super terram in génere suo, cunctúmque volátile secúndum genus suum. Factúmque est dilúvium quadragínta diébus super terram : et multiplicátæ sunt aquæ, et elevavérunt arcam in sublíme a terra.

℟. Quadragínta dies et noctes apérti sunt cœli, et ex omni carne habénte spíritum vitæ ingréssa sunt in arcam : * Et clausit a foris óstium Dóminus. ℣. In artículo diéi illíus ingréssus est Noe in arcam, et fílii ejus, et uxor illíus, et uxóres filiórum ejus. Et. Glória Patri. Et.

Ad Magníficat, Aña.

Si culmen veri honóris quæritis, * ad illam cœléstem pátriam quantócius properáte.

FERIA TERTIA.

De libro Génesis.

Lectio j. *Cap.* 8.

RECORDATUS autem Deus Noe, cunctorúmque animántium, et ómnium jumentórum, quæ erant cum eo in arca, addúxit spíritum super terram, et imminútæ sunt aquæ. Et clausi sunt fontes abyssi, et cataráctæ cœli : et prohíbitæ sunt plúviæ de cœlo. Reversæque sunt aquæ de terra eúntes et redeúntes : et cœpérunt mínui post centum quinquagínta dies. Requievítque arca mense séptimo, vigésimo séptimo die mensis super montes Arméniæ.

℟. Ædificávit Noe. 318.

Lectio ij.

AT vero aquæ ibant, et decrescébant usque ad décimum mensem : décimo enim mense, prima die mensis, apparuérunt cacúmina móntium.

pheth : Gomer, et Magog, et Mádai, et Javan, et Thubal, et Mosoch, et Thiras. Porro fílii Gomer : Ascenez, et Riphath, et Thogórma. Fílii autem Javan : Elísa, et Tharsis, Cetthim, et Dódanim. Ab his divísæ sunt ínsulæ géntium in regiónibus suis, unusquísque secúndum linguam suam et famílias suas in natiónibus suis. Fílii autem Cham : Chus, et Mésraim, et Phuth, et Chánaan.

℟. Ædificávit Noe. 318.

Lectio ij. *Cap.* 11.

Erat autem terra lábii uníus, et sermónum eorúmdem. Cumque proficisceréntur de Oriénte, invenérunt campum in terra Sénnaar, et habitavérunt in eo. Dixítque alter ad próximum suum : Veníte, faciámus láteres, et coquámus eos igni. Habuerúntque láteres pro saxis, et bitúmen pro cæménto : et dixérunt : Veníte, faciámus nobis civitátem, et turrim, cujus culmen pertíngat ad cœlum : et celebrémus nomen nostrum ántequam dividámur in univérsas terras.

℟. Ponam arcum. 319.

Lectio iij.

Descendit autem Dóminus, ut vidéret civitátem et turrim, quam ædificábant fílii Adam, et dixit : Ecce unus est pópulus, et unum lábium ómnibus : cœperúntque hoc fácere, nec desístent a cogitatiónibus suis, donec eas ópere cómpleant. Veníte ígitur, descendámus, et confundámus ibi linguam eórum, ut non áudiat unusquísque vocem próximi sui. Atque ita divísit eos Dóminus ex illo loco in univérsas terras, et cessavérunt ædificáre civitátem.

℟. Per memetípsum. 319.

SABBATO.

De libro Génesis.

Lectio j. *Cap.* 11. *b*

Hæ sunt generatiónes Sem : Sem erat centum annórum, quando génuit Arpháxad, biénnio post dilúvium. Vixítque Sem, postquam génuit Arpháxad, quingéntis annis : et génuit fílios et fílias. Porro Arpháxad vixit trigínta quinque annis, et génuit Sale. Vixítque Arpháxad, postquam génuit Sale, trecéntis tribus annis : et génuit fílios et fílias. Sale quoque vixit trigínta annis, et génuit Heber. Vixítque Sale, postquam génuit Heber, quadringéntis tribus annis : et génuit fílios et fílias.

℟. Benedíxit. 319.

Lectio ij.

Vixit autem Heber trigínta quátuor annis, et génuit Phaleg. Et vixit Heber, postquam génuit Phaleg, quadringéntis trigínta annis : et génuit fílios et fílias. Vixit quoque Phaleg trigínta annis, et génuit Reu. Vixítque Phaleg, postquam génuit Reu, ducéntis novem annis ; et génuit fílios et fílias. Vixit autem Reu trigínta duóbus annis, et génuit Sarug. Vixit quoque Reu, postquam génuit Sarug, ducéntis septem annis : et génuit fílios et fílias. Vixit vero Sarug trigínta annis, et génuit Nachor. Vixítque Sarug, postquam génuit Nachor, ducén-

comedétis. Sánguinem enim animárum vestrárum requíram de manu cunctárum bestiárum : et de manu hóminis, de manu viri et fratris ejus, requíram ánimam hóminis. Quicúmque effúderit humánum sánguinem, fundétur sanguis illíus : ad imáginem quippe Dei factus est homo.

℟. In articulo diéi illíus ingréssus est Noe in arcam, et filii ejus, * Uxor illíus et uxóres filiórum ejus. ℣. Deléta sunt univérsa de terra, remánsit autem solus Noe, et qui cum eo erant in arca. Uxor. Glória Patri. Uxor.

Ad Magnificat, Aña.

Quod autem cécidit * in terram bonam, hi sunt, qui in corde bono et óptimo fructum áfferunt in patiéntia.

Si prædictæ Añæ ad Magnificat non potuerint dici in præcedentibus Feriis, et in sequenti Feria v. occurrat fieri Officium de Feria, dicatur ultima ex iis prætermissa : alioquin, expletis omnibus, sumantur de Psalterio, quod semper fit, quando propriæ non habentur.

FERIA QUINTA.

De libro Génesis.

Lectio j. *Cap.* 9. *b*

DIXITQUE Deus : Hoc signum fœderis quod do inter me et vos, et ad omnem ánimam vivéntem, quæ est vobíscum in generatiónes sempitérnas : Arcum meum ponam in núbibus, et erit signum fœderis inter me et inter terram. Cumque obdúxero núbibus cœlum, apparébit arcus meus in núbibus : et recordábor fœderis mei vobíscum, et cum omni ánima vivénte quæ carnem végetat : et non erunt ultra aquæ dilúvii ad deléndum univérsam carnem.

℟. Dixit Dóminus. 317.

Lectio ij.

COEPITQUE Noe, vir agrícola, exercére terram, et plantávit víneam. Bibénsque vinum inebriátus est, et nudátus in tabernáculo suo. Quod cum vidísset Cham pater Chánaan, verénda scílicet patris sui esse nudáta, nuntiávit duóbus frátribus suis foras. At vero Sem et Japheth pállium imposuérunt húmeris suis, et incedéntes retrórsum, operuérunt verénda patris sui : faciésque eórum avérsæ erant, et patris virília non vidérunt.

℟. Noe, vir justus. 318.

Lectio iij.

EVIGILANS autem Noe ex vino, cum didicísset quæ fécerat ei fílius suus minor, ait : Maledíctus Chánaan, servus servórum erit frátribus suis. Dixítque : Benedíctus Dóminus Deus Sem, sit Chánaan servus ejus. Dilátet Deus Japheth, et hábitet in tabernáculis Sem : sitque Chánaan servus ejus. Vixit autem Noe post dilúvium trecéntis quinquagínta annis. Et impléti sunt omnes dies ejus nongentórum quinquagínta annórum, et mórtuus est.

℟. Quadragínta. 318.

FERIA SEXTA.

De libro Génesis.

Lectio j. *Cap.* 10.

HÆ sunt generatiónes filiórum Noe, Sem, Cham, et Japheth : natíque sunt eis filii post dilúvium. Filii Ja-

pheth : Gomer, et Magog, et Mádai, et Javan, et Thubal, et Mosoch, et Thiras. Porro fílii Gomer : Ascenez, et Ríphath, et Thogórma. Fílii autem Javan : Elísa, et Tharsis, Cetthim, et Dódanim. Ab his divísæ sunt ínsulæ géntium in regiónibus suis, unusquísque secúndum linguam suam et famílias suas in natiónibus suis. Fílii autem Cham : Chus, et Mésraim, et Phuth, et Chánaan.

℟. Ædificávit Noe. 318.

Lectio ij. *Cap.* 11.

Erat autem terra lábii uníus, et sermónum eorúmdem. Cumque proficisceréntur de Oriénte, invenérunt campum in terra Sénnaar, et habitavérunt in eo. Dixítque alter ad próximum suum : Veníte, faciámus láteres, et coquámus eos igni. Habuerúntque láteres pro saxis, et bitúmen pro cæménto : et dixérunt : Veníte, faciámus nobis civitátem, et turrim, cujus culmen pertíngat ad cœlum : et celebrémus nomen nostrum ántequam dividámur in univérsas terras.

℟. Ponam arcum. 319.

Lectio iij.

Descendit autem Dóminus, ut vidéret civitátem et turrim, quam ædificábant fílii Adam, et dixit : Ecce unus est pópulus, et unum lábium ómnibus : cœperúntque hoc fácere, nec desistent a cogitatiónibus suis, donec eas ópere cómpleant. Veníte ígitur, descendámus, et confundámus ibi linguam eórum, ut non áudiat unusquísque vocem próximi sui. Atque ita divísit eos Dóminus ex illo loco in univérsas terras, et cessavérunt ædificáre civitátem.

℟. Per memetípsum. 319.

SABBATO.

De libro Génesis.

Lectio j. *Cap.* 11. *b*

Hæ sunt generatiónes Sem : Sem erat centum annórum, quando génuit Arpháxad, biénnio post dilúvium. Vixítque Sem, postquam génuit Arpháxad, quingéntis annis : et génuit fílios et fílias. Porro Arpháxad vixit trigínta quinque annis, et génuit Sale. Vixítque Arpháxad, postquam génuit Sale, trecéntis tribus annis : et génuit fílios et fílias. Sale quoque vixit trigínta annis, et génuit Heber. Vixítque Sale, postquam génuit Heber, quadringéntis tribus annis : et génuit fílios et fílias.

℟. Benedíxit. 319.

Lectio ij.

Vixit autem Heber trigínta quátuor annis, et génuit Phaleg. Et vixit Heber, postquam génuit Phaleg, quadringéntis trigínta annis : et génuit fílios et fílias. Vixit quoque Phaleg trigínta annis, et génuit Reu. Vixítque Phaleg, postquam génuit Reu, ducéntis novem annis : et génuit fílios et fílias. Vixit autem Reu trigínta duóbus annis, et génuit Sarug. Vixit quoque Reu, postquam génuit Sarug, ducéntis septem annis : et génuit fílios et fílias. Vixit vero Sarug trigínta annis, et génuit Nachor. Vixítque Sarug, postquam génuit Nachor, ducén-

tis annis : et génuit fílios et fílias.

℟. Ecce ego. 320.

Lectio iij.

Vixit autem Nachor vigínti novem annis, et génuit Thare. Vixítque Nachor, postquam génuit Thare, centum decem et novem annis : et génuit fílios et fílias. Vixítque Thare septuagínta annis, et génuit Abram, et Nachor, et Aran. Hæ sunt autem generatiónes Thare : Thare génuit Abram, Nachor et Aran. Porro Aran génuit Lot. Mortuúsque est Aran ante Thare patrem suum, in terra nativitátis suæ in Ur Chaldæórum. Duxérunt autem Abram et Nachor uxóres : nomen uxóris Abram, Sárai : et nomen uxóris Nachor, Melcha fília Aran, patris Melchæ et patris Jeschæ. Erat autem Sárai stérilis, nec habébat líberos.

℟. In articulo. 324.

SABBATO

Ante Quinquagesimam.

Ad Vesperas.

Capitulum. 1. *Cor.* 13.

Fratres, Si linguis hóminum loquar, et Angelórum, charitátem autem non hábeam, factus sum velut æs sonans, aut cymbalum tínniens.

Hymnus de Psalt. 126.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnificat, Aña.

Pater fídei nostræ * Abraham summus, óbtulit holocáustum super altáre pro fílio.

Oratio.

Preces nostras, quæsumus Dómine, cleménter exáudi : atque a peccatórum vínculis absolútos, ab omni nos adversitáte custódi. Per Dóminum nostrum.

DOMINICA

In Quinquagesima.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Præoccupémus fáciem Dómini : * Et in psalmis jubilémus ei. Ps. Veníte, exultémus. 2.

In primo versu Psalmi omittitur Præoccupémus fáciem ejus, etc., et ejus loco repetitur a Choro Invitat.

Hymnus. Primo die. 2.

Añæ, Psalmi, et ℣℣. Nocturnorum de Psalt. 3.

In primo Nocturno.

De libro Génesis.

Lectio j. *Cap.* 12.

Dixit autem Dóminus ad Abram : Egrédere de terra tua, et de cognatióne tua, et de domo patris tui, et veni in terram quam monstrábo tibi. Faciámque te in gentem magnam, et benedícam tibi, et magnificábo nomen tuum, erísque benedíctus. Benedícam benedicéntibus tibi, et maledícam maledicéntibus tibi, atque in te benedicéntur univérsæ cognatiónes terræ. Egréssus est ítaque Abram, sicut præcéperat ei Dóminus, et ivit cum eo Lot. Septuagínta quinque annórum erat Abram, cum egrederétur de Haran. Tulítque Sárai uxórem suam, et Lot fílium fratris sui, universámque substántiam quam possíderant, et ánimas quas fécerant in Haran : et egréssi sunt ut irent in terram Chánaan. Cumque venissent in eam, pertransívit Abram terram usque

ad locum Sichem, usque ad convállem illústrem : Chananæus autem tunc erat in terra.
℟. Locútus est Dóminus ad Abram, dicens : Egrédere de terra tua, et de cognatióne tua, et veni in terram quam monstrávero tibi : * Et fáciam te in gentem magnam. ℣. Benedícens benedícam tibi, et magnificábo nomen tuum, erísque benedictus. Et.

Lectio ij.

Apparuit autem Dóminus Abram, et dixit ei : Sémini tuo dabo terram hanc. Qui ædificávit ibi altáre Dómino, qui apparúerat ei. Et inde transgrédiens ad montem, qui erat contra oriéntem Bethel, teténdit ibi tabernáculum suum, ab occidénte habens Bethel, et ab oriénte Hai : ædificávit quoque ibi altáre Dómino, et invocávit nomen ejus. Perrexítque Abram vadens, et ultra progrédiens ad merídiem. Facta est autem fames in terra : descendítque Abram in Ægyptum, ut peregrinarétur ibi : prævalúerat enim fames in terra. Cumque prope esset ut ingrederétur Ægyptum, dixit Sárai uxóri suæ : Novi quod pulchra sis múlier, et quod cum víderint te Ægyptii, dictúri sunt : Uxor ipsíus est, et interfícient me, et te reservábunt. Dic ergo, óbsecro te, quod soror mea sis, ut bene sit mihi propter te, et vivat ánima mea ob grátiam tui.
℟. Dum staret Abraham ad ílicem Mambre, vidit tres viros ascendéntes per viam : * Tres vidit, et unum adorávit. ℣. Ecce Sara uxor tua páriet tibi fílium, et vocábis nomen ejus Isaac. Tres.

Lectio iij.

Cum ítaque ingréssus esset Abram Ægyptum, vidérunt Ægyptii mulíerem quod esset pulchra nimis. Et nuntiavérunt príncipes Pharaóni, et laudavérunt eam apud illum : et subláta est múlier in domum Pharaónis. Abram vero bene usi sunt propter illam : fuerúntque ei oves, et boves, et ásini, et servi, et fámulæ, et ásinæ, et caméli. Flagellávit autem Dóminus Pharaónem plagis máximis, et domum ejus propter Sárai, uxórem Abram. Vocavítque Phárao Abram et dixit ei : Quidnam est hoc quod fecísti mihi? quare non indicásti quod uxor tua esset? Quam ob causam dixísti esse sorórem tuam, ut tóllerem eam mihi in uxórem? Nunc ígitur ecce conjux tua, áccipe eam, et vade.
℟. Tentávit Dóminus Abraham et dixit ad eum : * Tolle fílium tuum, quem díligis, Isaac, et offer illum ibi in holocáustum super unum móntium quem díxero tibi. ℣. Vocátus quoque a Dómino, respóndit : Adsum : et ait ei Dóminus. Tolle. Glória Patri. Tolle.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Ambrósii, Epíscopi, de Abraham, Patriárcha.

Lectio iv. *Lib.* 1. *c.* 2.

Magnus plane vir Abraham, et multárum virtútum clarus insígnibus, quem votis suis philosophía non pótuit

æquáre. Dénique minus est quod illa finxit, quam quod iste gessit : majórque ambitióso eloquéntiæ mendácio simplex veritátis fides. Itaque cujúsmodi fúerit in eo viro devótio considerémus. Ea enim virtus órdine prima est, quæ est fundaméntum ceterárum : meritóque hanc ab eo primam exégit Deus, dicens : Exi de terra tua et de cognatióne tua, et de domo patris tui. Satis fúerat dixísse, de terra tua. Ibi enim erat exíre de cognatióne, exíre de patérna domo.

℟. Angelus Dómini vocávit Abraham, dicens : * Ne exténdas manum tuam super púerum, eo quod tímeas Dóminum. ℣. Cumque extendísset manum ut immoláret fílium, ecce Angelus Dómini de cœlo clamávit, dicens. Ne.

Lectio v.

Sed ídeo áddidit síngula, ut ejus afféctum probáret : ne forte aut imprudénter cœpísse viderétur, aut fraus áliqua mandátis cœléstibus pararétur. Sed sicut coacervánda fuérunt præcépta, ne quid latéret, ita étiam proponénda præmia, ne forte desperáret. Tentátur ut fortis, incitátur ut fidélis, provocátur ut justus : meritóque exívit, quemádmodum locútus est illi Dóminus. Et exívit cum eo Lot. Hoc autem, quod pro magno inter septem sapiéntum dicta celebrátur, Séquere Deum; perfécit Abraham, factóque sapiéntum dicta prævénit, et secútus Deum, exívit de terra sua.

℟. Vocávit Angelus Dómini Abraham de cœlo secúndo, dicens : Benedícam tibi, * Et multiplicábo te sicut stellas cœli. ℣. Possidébit semen tuum portas inimicórum tuórum, et benedicéntur in sémine tuo omnes tribus terræ. Et.

Lectio vj.

Sed quia ante terra ei fúerat ália, hoc est, régio Chaldæórum, de qua exívit Thare, pater Abrahæ, et in Charran demigrávit : et quia secum edúxit nepótem suum, cui dictum fúerat : Exi de cognatióne tua : considerémus, ne forte hoc sit exíre de terra sua, de hujus terræ, hoc est, de córporis nostri quadam commoratióne égredi, de qua exívit Paulus, qui dixit : Nostra autem conversátio in cœlis est.

℟. Deus dómini mei Abraham, dírige viam meam : * Ut cum salúte revértar in domum dómini mei. ℣. Obsecro, Dómine, fac misericórdiam cum servo tuo. Ut. Glória Patri. Ut.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 18. *f*

In illo témpore : Assúmpsit Jesus duódecim, et ait illis : Ecce ascéndimus Jerosólymam, et consummabúntur ómnia, quæ scripta sunt per Prophétas de Fílio hóminis. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii, Papæ.

Hom. 2. *in Evang.*

Redemptor noster, prævidens ex passióne sua discipulórum ánimos perturbándos, eis longe ante et ejúsdem passiónis pœnam, et resurrectiónis suæ glóriam prædíxit : ut cum eum moriéntem, sicut prædictum

Clamávi. ℣. Justificatiónes tuas requíram. Exáudi. Glória Patri. Clamávi. ℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

Ad Vesp., Aña et Psalmi de Dñica. 108.

Capit. Fratres, Si linguis. 330.

Hymnus de Psalterio. 110.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Aña.

Stans autem Jesus * jussit cæcum addúci ad se, et ait illi: Quid vis ut fáciam tibi? Dómine, ut vídeam. Et Jesus ait illi: Réspice, fides tua te salvum fecit. Et conféstim vidit, et sequebátur illum, magníficans Deum.

FERIA SECUNDA.

De libro Génesis.

Lectio j. *Cap.* 13.

Ascendit ergo Abram de Ægypto, ipse et uxor ejus, et ómnia quæ habébat, et Lot cum eo, ad Austrálem plagam. Erat autem dives valde in possessióne auri et argénti. Reversúsque est per iter quo vénerat, a merídie in Bethel, usque ad locum ubi prius fíxerat tabernáculum inter Bethel et Hai: in loco altáris quod fécerat prius, et invocávit ibi nomen Dómini. Sed et Lot, qui erat cum Abram, fuérunt greges óvium, et arménta, et tabernácula. Nec póterat eos cápere terra, ut habitárent simul: erat quippe substántia eórum multa, et nequíbant habitáre commúniter.

℟. Movens Abram tabernáculum suum, venit et habitávit juxta convállem Mambre: * Ædificavítque ibi altáre Dómino. ℣. Dixit autem Dóminus ad eum: Leva óculos tuos, et vide: omnem terram quam cónspicis, tibi dabo, et sémini tuo in sempitérnum. Ædificavítque.

Lectio ij.

Unde et facta est rixa inter pastóres gregum Abram et Lot. Eo autem témpore Chananæus et Pherezæus habitábant in terra illa. Dixit ergo Abram ad Lot: Ne, quæso, sit júrgium inter me et te, et inter pastóres meos, et pastóres tuos: fratres enim sumus. Ecce univérsa terra coram te est: recéde a me, óbsecro: si ad sinístram íeris, ego déxteram tenébo; si tu déxteram elégeris, ego ad sinístram pergam. Elevátis ítaque Lot óculis, vidit omnem circa regiónem Jordánis, quæ univérsa irrigabátur, ántequam subvérteret Dóminus Sódomam et Gomórrham, sicut paradísus Dómini, et sicut Ægyptus veniéntibus in Segor. Elegítque sibi Lot regiónem circa Jordánem, et recéssit ab Oriénte.

℟. Crédidit Abram Deo, et reputátum est ei ad justítiam: * Et ídeo amícus Dei factus est. ℣. Fuit autem justus coram Dómino, et ambulávit in viis ejus. Et.

Lectio iij.

Divisíque sunt altérutrum a fratre suo. Abram habitávit in terra Chánaan: Lot vero morátus est in óppidis quæ erant circa Jordánem, et habitávit in Sódomis. Hómines autem Sodomítæ péssimi erant,

ne, dele iniquitátem meam. Psalm. Miserére. 49.
2. Deus meus es tu, * et confitébor tibi : Deus meus es tu, et exaltábo te. Psalm. Confitémini. 20.
3. Ad te de luce * vígilo, Deus, ut vídeam virtútem tuam. Ps. Deus Deus meus. 16.
4. Hymnum dícite, * et superexaltáte eum in sæcula. Cant. Benedícite. 16.
5. Omnes Angeli * ejus, laudáte Dóminum de cœlis. Psalm. Laudáte Dóminum. 17.

Capitulum. 1. *Cor.* 13.

FRATRES, Si linguis hóminum loquar, et Angelórum, charitátem autem non hábeam, factus sum velut æs sonans, aut cymbalum tínniens.

Hymn. Ætérne rerum. 18.

℣. Dómine, refúgium factus es nobis. ℟. A generatióne et progénie.

Ad Benedictus, Aña.

Ecce ascendimus Jerosólymam, * et consummabúntur ómnia quæ scripta sunt de Fílio hóminis : tradétur enim géntibus, et illudétur, et conspuétur, et postquam flagelláverint, occídent eum, et tértia die resúrget.

Oratio.

PRECES nostras, quæsumus Dómine, cleménter exáudi : atque a peccatórum vínculis absolútos, ab omni nos adversitáte custódi. Per Dóminum nostrum.

Ad Primam, Aña.

Iter faciénte Jesu, * dum appropinquáret Jéricho, cæcus clamábat ad eum, ut lumen recípere mererétur.

Ad Absolut., Capit. Dóminus autem dírigat. 25.

Ad Tertiam, Aña.

Transeúnte Dómino, * clamábat cæcus ad eum : Miserére mei, fili David.

Capit. Fratres, Si linguis, supra.

℟. br. Inclína cor meum, Deus, * In testimónia tua. Inclina. ℣. Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem, in via tua vivífica me. In. Glória Patri. Inclina. ℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Ad Sextam, Aña.

Et qui præibant, * increpábant eum, ut tacéret; ipse vero multo magis clamábat : Miserére mei, fili David.

Capitulum. 1. *Cor.* 13. *c*

CHARITAS numquam éxcidit : sive prophetíæ evacuabúntur, sive linguæ cessábunt, sive sciéntia destruétur. Ex parte enim cognóscimus, et ex parte prophetámus.

℟. br. In ætérnum, Dómine, * Pérmanet verbum tuum. In ætérnum. ℣. In sæculum sæculi véritas tua. Pérmanet. Glória Patri. In. ℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

Ad Nonam, Aña.

Cæcus magis ac magis clamábat, * ut eum Dóminus illumináret.

Capitulum. 1. *Cor.* 13. *d*

NUNC autem manent, fides, spes, cháritas, tria hæc : major autem horum est cháritas.

℟. br. Clamávi in toto corde meo, * Exáudi me, Dómine.

Clamávi. ℣. Justificatiónes tuas requíram. Exáudi. Glória Patri. Clamávi. ℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

Ad Vesp., Añæ et Psalmi de Dñica. 108.

Capit. Fratres, Si linguis. 330.

Hymnus de Psalterio. 110.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Aña.

Stans autem Jesus * jussit cæcum addúci ad se, et ait illi: Quid vis ut fáciam tibi? Dómine, ut vídeam. Et Jesus ait illi: Réspice, fides tua te salvum fecit. Et conféstim vidit, et sequebátur illum, magníficans Deum.

FERIA SECUNDA.

De libro Génesis.

Lectio j. *Cap.* 13.

Ascendit ergo Abram de Ægypto, ipse et uxor ejus, et ómnia quæ habébat, et Lot cum eo, ad Austrálem plagam. Erat autem dives valde in possessióne auri et argénti. Reversúsque est per iter quo vénerat, a merídie in Bethel, usque ad locum ubi prius fíxerat tabernáculum inter Bethel et Hai: in loco altáris quod fécerat prius, et invocávit ibi nomen Dómini. Sed et Lot, qui erat cum Abram, fuérunt greges óvium, et arménta, et tabernácula. Nec póterat eos cápere terra, ut habitárent simul: erat quippe substántia eórum multa, et nequíbant habitáre commúniter.

℟. Movens Abram tabernáculum suum, venit et habitávit juxta convállem Mambre: * Ædificavítque ibi altáre Dómino. ℣. Dixit autem Dóminus ad eum: Leva óculos tuos, et vide: omnem terram quam cónspicis, tibi dabo, et sémini tuo in sempitérnum. Ædificavítque.

Lectio ij.

Unde et facta est rixa inter pastóres gregum Abram et Lot. Eo autem témpore Chananæus et Pherezæus habitábant in terra illa. Dixit ergo Abram ad Lot: Ne, quæso, sit júrgium inter me et te, et inter pastóres meos, et pastóres tuos: fratres enim sumus. Ecce univérsa terra coram te est: recéde a me, óbsecro: si ad sinístram íeris, ego déxteram tenébo; si tu déxteram elégeris, ego ad sinístram pergam. Elevátis ítaque Lot óculis, vidit omnem circa regiónem Jordánis, quæ univérsa irrigabátur, ántequam subvérteret Dóminus Sódomam et Gomórrham, sicut paradísus Dómini, et sicut Ægyptus veniéntibus in Segor. Elegítque sibi Lot regiónem circa Jordánem, et recéssit ab Oriénte.

℟. Crédidit Abram Deo, et reputátum est ei ad justítiam: * Et ídeo amícus Dei factus est. ℣. Fuit autem justus coram Dómino, et ambulávit in viis ejus. Et.

Lectio iij.

Divisique sunt altérutrum a fratre suo. Abram habitávit in terra Chánaan: Lot vero morátus est in óppidis quæ erant circa Jordánem, et habitávit in Sódomis. Hómines autem Sodomítæ péssimi erant,

et peccatóres coram Dómino nimis. Dixítque Dóminus ad Abram, postquam divísus est ab eo Lot: Leva óculos tuos, et vide a loco, in quo nunc es, ad Aquilónem et Merídiem, ad Oriéntem et Occidéntem. Omnem terram quam cónspicis, tibi dabo, et sémini tuo usque in sempitérnum. Faciámque semen tuum sicut púlverem terræ.
℟. Tentávit Dóminus Abraham, et dixit ad eum: * Tolle fílium tuum, quem díligis, Isaac, et offer illum ibi in holocáustum super unum móntium, quem díxero tibi. ℣. Vocátus quoque a Dómino, respóndit: Adsum; et ait ei Dóminus. Tolle. Glória Patri. Tolle.

Ad Magnificat, Aña.

Et qui præíbant, * increpábant eum ut tacéret; ipse vero multo magis clamábat: Miserére mei, fili David.

FERIA TERTIA.

De libro Génesis.

Lectio j. *Cap.* 14. *b*

Et egréssi sunt rex Sodomórum, et rex Gomórrhæ, rexque Adamæ, et rex Séboim, necnon et rex Balæ, quæ est Segor: et direxérunt áciem contra eos in valle silvéstri: scílicet advérsus Chodorláhomor, regem Elamitárum, et Thadal, regem géntium, et Amraphel, regem Sénnaar, et Arioch, regem Ponti: quátuor reges advérsus quinque. Vallis autem silvéstris habébat púteos multos bitúminis. Itaque rex Sodomórum, et Gomórrhæ terga vertérunt, ceciderúntque ibi: et qui remánserant, fugérunt ad montem. Tulérunt autem omnem substántiam Sodomórum et Gomórrhæ, et univérsa quæ ad cibum pértinent, et abiérunt: necnon et Lot, et substántiam ejus, fílium fratris Abram, qui habitábat in Sódomis.
℟. Angelus Dómini. 328.

Lectio ij.

Et ecce unus qui eváserat, nuntiávit Abram Hebræo, qui habitábat in conválle Mambre Amorrhæi, fratris Escol, et fratris Aner: hi enim pepígerant fœdus cum Abram. Quod cum audísset Abram, captum vidélicet Lot, fratrem suum, numerávit expedítos vernáculos suos trecéntos decem et octo, et persecútus est usque Dan. Et divísis sóciis, írruit super eos nocte, percussítque eos, et persecútus est eos usque Hoba, quæ est ad lævam Damásci. Reduxítque omnem substántiam, et Lot, fratrem suum, cum substántia illíus, mulíeres quoque et pópulum.
℟. Vocávit Angelus. 328.

Lectio iij.

Egressus est autem rex Sodomórum in occúrsum ejus, postquam revérsus est a cæde Chodorláhomor, et regum qui cum eo erant in valle Save, quæ est vallis regis. At vero Melchísedech, rex Salem, próferens panem et vinum, erat enim Sacérdos Dei altíssimi, benedíxit ei, et ait: Benedíctus Abram Deo excélso, qui creávit cœlum et terram: et benedíctus Deus excélsus, quo protegénte, hostes in mánibus tuis sunt. Et dedit ei décimas ex ómnibus.
℟. Deus dómini. 328.

illis : et cum jam non longe esset a domo, misit ad eum Centúrio amícos, dicens : Dómine, noli vexári : non enim dignus sum, ut sub tectum meum intres.
℟. Dómine, puer meus jacet paralyticus in domo, et male torquétur. * Amen dico tibi, ego véniam, et curábo eum. ℣. Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum, sed tantum dic verbo, et sanábitur puer meus. Amen dico.

Lectio ij.

Si enim hoc ita gestum est, quómodo erit verum quod Matthæus narrat : Accéssit ad eum quidam Centúrio, cum ipse non accésserit, sed amícos míserit ; nisi diligénter adverténtes intelligámus, Matthæum non omnímodo deseruísse usitátum morem loquéndi ? Non solum enim dícere solémus, accessísse áliquem étiam ántequam pervéniat illuc, quo dícitur accessísse ; unde étiam dícimus : Parum accéssit, vel multum accéssit eo, quo áppetit perveníre : verum étiam ipsam perventiónem, cujus adipiscéndi causa accéditur, dícimus plerúmque factam, etsi eum, ad quem pérvenit, non vídeat ille qui pervénit, cum per amícum pérvenit ad áliquem, cujus ei favor est necessárius. Quod ita ténuit consuetúdo, ut jam étiam vulgo perventóres appelléntur, qui poténtium quorúmlibet tamquam inaccessíbiles ánimos, per conveniéntium personárum interpositiónem, ambitiónis arte pertíngunt.
℟. Dum staret Abraham ad ílicem Mambre, vidit tres viros ascendéntes per viam : * Tres vidit, et unum adorávit. ℣. Ecce Sara, uxor tua, páriet tibi fílium, et vocábis nomen ejus Isaac. Tres.

Lectio iij.

Non ergo absúrde Matthæus, étiam quod vulgo possit intélligi, per álios facto accéssu Centuriónis ad Dóminum, compéndio dícere vóluit : Accéssit ad eum Centúrio. Verúmtamen non negligénter intuénda est étiam sancti Evangelístæ altitúdo mysticæ locutiónis, secúndum quam scriptum est in Psalmo : Accédite ad eum, et illuminámini. Proínde quia fidem Centuriónis, qua vere accéditur ad Jesum, ipse ita laudávit, ut díceret : Non invéni tantam fidem in Israel : ipsum potíus accessísse ad Christum dícere vóluit prudens Evangelísta, quam illos, per quos verba sua míserat.
℟. Tentávit Dóminus Abraham, et dixit ad eum : * Tolle fílium tuum, quem díligis, Isaac, et offer illum ibi in holocáustum super unum móntium, quem díxero tibi. ℣. Vocátus quoque a Dómino, respóndit : Adsum ; et ait ei Dóminus. Tolle. Glória Patri. Tolle.

Ad Benedictus, Aña.

Dómine, * puer meus jacet paralyticus in domo, et male torquétur : Amen dico tibi, ego véniam, et curábo eum.

Deinde Preces. 51.

Oratio.

Deus, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris : preces pópuli tui supplicántis pro-

Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de Ur Chaldæórum. Noli.

Lectio iij.

Cum enim cœperint alíquibus tentatiónibus ea ipsa scílicet illis súbtrahi, vel negári, quæ isto velámine vel consecúti sunt, vel cónsequi cúpiunt: tunc necésse est ut appáreat, utrum lupus in ovina pelle sit, an ovis in sua. Non tamen proptérea ornátu supérfluo debet aspéctus hóminum mulcére Christiánus, quia illum parcum hábitum ac necessárium étiam simulatóres sæpius usúrpant, ut incáutos decípiant: quia et illæ oves non debent pelles suas depónere, si aliquándo eis lupi se cóntegant. ℟. Movens Abram tabernáculum suum, venit et habitávit juxta convállem Mambre: * Ædificavítque ibi altáre Dómino. ℣. Dixit autem Dóminus ad eum: Leva óculos tuos, et vide: omnem terram quam cónspicis tibi dabo, et sémini tuo in sempitérnum. Ædificavítque. Glória Patri. Ædificavítque.

Ad Laudes, et per Horas, omnia ut in Psalterio. 69.

Ad Benedictus, Aña.

Cum jejunátis, * nolíte fíeri sicut hypócritæ, tristes.

Deinde dicuntur Preces flexis genibus. 51 Et similiter ad omnes Horas, ut in Psalterio.

Oratio.

Præsta, Dómine, fidélibus tuis; ut jejuniórum veneránda solémnia, et cóngrua pietáte suscípiant, et secúra devotióne percúrrant. Per Dóminum.

Hodie, et duobus sequentibus diebus dicuntur Vesperæ hora consueta; Sabbato vero dicuntur ante comestionem.

Ad Magnificat, Aña.

Thesaurizáte vobis * thesáuros in cœlo, ubi nec ærúgo, nec tínea demolitur.

Deinde Preces. 113.

Oratio.

Inclinantes se, Dómine, majestáti tuæ, propitiátus inténde: ut, qui divíno múnere sunt reficti, cœléstibus semper nutriántur auxíliis. Per Dóminum nostrum.

FERIA QUINTA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio j. *Cap.* 8.

In illo témpore: Cum introísset Jesus Capharnaum, accéssit ad eum Centúrio, rogans eum, et dicens: Dómine, puer meus jacet in domo paralyticus, et male torquétur. Et réliqua.

Homilía sancti Augustini, Epíscopi.

L. 2. de Consensu Evangelist. cap. 20. tom. 4.

Videamus utrum sibi de hoc servo Centuriónis Matthæus Lucásque conséntiant. Matthæus enim dicit: Accéssit ad eum Centúrio, rogans eum, et dicens: Puer meus jacet in domo paralyticus. Cui vidétur repugnáre quod ait Lucas: Et cum audísset de Jesu, misit ad eum senióres Judæórum, rogans eum ut veníret, et sanáret servum ejus. At illi cum venissent ad Jesum, rogábant eum sollícite, dicéntes ei: Quia dignus est ut hoc illi præstes; díligit enim gentem nostram, et synagógam ipse ædificávit nobis. Jesus autem ibat cum

sciat sinístra tua quid fáciat déxtera tua.

Deinde Preces. 51.

Oratio.

Inchoata jejúnia, quæsumus Dómine, benígno favóre proséquere : ut observántiam, quam corporáliter exhibémus, méntibus étiam sincéris exercére valeámus. Per Dóminum.

Hodie post Laudes dicuntur Psalmi Pœnitentiales.

Ad Magnificat, Aña.

Tu autem cum oráveris, * intra in cubículum tuum : et clauso óstio, ora Patrem tuum.

Deinde Preces. 113.

Oratio.

Tuere, Dómine, pópulum tuum, et ab ómnibus peccátis cleménter emúnda : quia nulla ei nocébit advérsitas, si nulla ei dominétur iníquitas. Per Dóminum.

SABBATO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio j. *Cap.* 6. *f*

In illo témpore : Cum sero esset, erat navis in médio mari, et Jesus solus in terra. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ, Presbyteri.

L. 2. *c.* 28. *in c.* 6. *Marci, t.* 5.

Labor discipulórum in remigándo, et contrárius eis ventus, labóres sanctæ Ecclésiæ vários desígnat : quæ inter undas sæculi adversántis, et immundórum flatus spirítuum, ad quiétem pátriæ cœléstis, quasi ad fidam líttoris statiónem, perveníre conátur. Ubi bene dícitur, quia navis erat in médio mari, et ipse solus in terra : quia nonnúmquam Ecclésia tantis gentílium pressúris non solum afflícta, sed et fœdáta est, ut si fíeri posset, Redémptor ipsíus eam prorsus deseruísse ad tempus viderétur.

℟. Veni hódie ad fontem aquæ, et orávi Dóminum, dicens : * Dómine, Deus Abraham, tu prósperum fecísti desidérium meum. ℣. Igitur puélla, cui díxero : Da mihi aquam de hydria tua, ut bibam : et illa díxerit : Bibe, dómine, et camélis tuis potum tríbuam; ipsa est, quam præparávit Dóminus fílio dómini mei. Dómine.

Lectio ij.

Unde est illa vox ejus inter undas procellásque tentatiónum irruéntium deprehénsæ, atque auxílium protectiónis illíus gemebúndo clamóre quæréntis : Ut quid, Dómine, recessísti longe, déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne? Quæ páriter vocem inimíci persequéntis expónit, in sequéntibus Psalmi subjíciens : Dixit enim in corde suo : Oblítus est Deus, avértit fáciem suam, ne vídeat usque in finem.

℟. Factus est sermo Dómini ad Abram, dicens : * Noli timére, Abram : ego protéctor tuus sum, et merces tua magna nimis. ℣. Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de Ur Chaldæórum. Noli.

Lectio iij.

Verum ille non oblivíscitur oratiónem páuperum, neque avértit fáciem suam a sperántibus in se : quin pótius et certántes cum hóstibus, ut vincant, ádjuvat, et victóres in ætérnum corónat. Unde hic quo-

pitius réspice, et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Aña.

Dómine, * non sum dignus ut intres sub tectum meum : sed tantum dic verbo, et sanábitur puer meus.

Deinde Preces. 113.

Oratio.

Parce, Dómine, parce pópulo tuo : ut dignis flagellatiónibus castigátus, in tua miseratióne respíret. Per Dóminum nostrum.

FERIA SEXTA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio j. *Cap.* 5. *g*

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Audístis quia dictum est : Díliges próximum tuum, et ódio habébis inimícum tuum. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi, Presbyteri.

L. 1. *Com. in c.* 5. *et* 6. *Mat.*

Ego autem dico vobis : Dilígite inimícos vestros; bene fácite his, qui odérunt vos. Multi præcépta Dei, imbecillitáte sua, non Sanctórum víribus æstimántes, putant esse impossibília quæ præcépta sunt : et dicunt sufficere virtútibus non odísse inimícos : céterum dilígere plus præcipi, quam humána natúra patiátur. Sciéndum est ergo, Christum non impossibília præcípere, sed perfécta. Quæ fecit David in Saul, et in Absalom : Stéphanus quoque martyr pro inimícis lapidántibus deprecátus est : et Paulus anathéma cupit esse pro persecutóribus suis. Hæc autem Jesus et dócuit et fecit, dicens : Pater, ignósce illis : quod enim fáciunt, nésciunt.

℟. Angelus. 328.

Lectio ij.

Ut sitis fílii Patris vestri qui in cœlis est. Si Dei præcépta custódiens, fílius quis efficitur Dei : ergo non est natúra fílius, sed arbítrio suo. Cum ergo facis eleemósynam, noli tuba cánere ante te, sicut hypócritæ fáciunt in synagógis et in vicis, ut honorificéntur ab homínibus. Qui tuba canit, eleemósynam fáciens, hypócrita est. Qui jejúnans demolítur fáciem suam, ut ventris inanitátem monstret in vultu, et hic hypócrita est. Qui in synagógis et in ángulis plateárum orat, ut videátur ab homínibus, hypócrita est.

℟. Vocávit Angelus. 328.

Lectio iij.

Ex quibus ómnibus collígitur, hypócritas esse, qui quódlibet fáciunt ut ab homínibus glorificéntur. Mihi vidétur et ille, qui dicit fratri suo : Dimítte ut tollam festúcam de óculo tuo : nam propter glóriam hoc fácere vidétur, ut ipse justus esse videátur. Unde dícitur ei a Dómino : Hypócrita, éjice primum trabem de óculo tuo. Non ítaque virtus, sed causa virtútis apud Deum mercédem habet : et si a recta via páululum declináveris, non ínterest, utrum ad déxteram vadas, an ad sinístram, cum verum iter amíseris.

℟. Deus dómini mei. 328.

Ad Benedictus, Aña.

Cum facis eleemósynam, * né-

sciat sinístra tua quid fáciat déxtera tua.

Deinde Preces. 51.

Oratio.

INCHOATA jejúnia, quæsumus Dómine, benígno favóre proséquere: ut observántiam, quam corporáliter exhibémus, méntibus étiam sincéris exercére valeámus. Per Dóminum.

Hodie post Laudes dicuntur Psalmi Pœnitentiales.

Ad Magnificat, Aña.

Tu autem cum oráveris, * intra in cubículum tuum: et clauso óstio, ora Patrem tuum.

Deinde Preces. 113.

Oratio.

TUERE, Dómine, pópulum tuum, et ab ómnibus peccátis cleménter emúnda: quia nulla ei nocébit advérsitas, si nulla ei dominétur iníquitas. Per Dóminum.

SABBATO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio j. *Cap.* 6. *f*

IN illo témpore: Cum sero esset, erat navis in médio mari, et Jesus solus in terra. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ, Presbyteri.

L. 2. *c.* 28. *in c.* 6. *Marci, t.* 5.

LABOR discipulórum in remigándo, et contrárius eis ventus, labóres sanctæ Ecclésiæ vários desígnat: quæ inter undas sæculi adversántis, et immundórum flatus spirítuum, ad quiétem pátriæ cœléstis, quasi ad fidam líttoris statiónem, pervenire conátur. Ubi bene dícitur, quia navis erat in médio mari, et ipse solus in terra: quia nonnúmquam Ecclésia tantis gentílium pressúris non solum afflícta, sed et fœdáta est, ut si fíeri posset, Redémptor ipsíus eam prorsus deseruísse ad tempus viderétur.

℟. Veni hódie ad fontem aquæ, et orávi Dóminum, dicens: * Dómine, Deus Abraham, tu prósperum fecísti desidérium meum. ℣. Igitur puélla, cui díxero: Da mihi aquam de hydria tua, ut bibam: et illa díxerit: Bibe, dómine, et camélis tuis potum tríbuam; ipsa est, quam præparávit Dóminus fílio dómini mei. Dómine.

Lectio ij.

UNDE est illa vox ejus inter undas procellásque tentatiónum irruéntium deprehénsæ, atque auxílium protectiónis illíus gemebúndo clamóre quæréntis: Ut quid, Dómine, recessísti longe, déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne? Quæ páriter vocem inimíci persequéntis expónit, in sequéntibus Psalmi subjíciens: Dixit enim in corde suo: Oblítus est Deus, avértit fáciem suam, ne vídeat usque in finem.

℟. Factus est sermo Dómini ad Abram, dicens: * Noli timére, Abram: ego protéctor tuus sum, et merces tua magna nimis. ℣. Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de Ur Chaldæórum. Noli.

Lectio iij.

VERUM ille non oblivíscitur oratiónem páuperum, neque avértit fáciem suam a sperántibus in se: quin pótius et certántes cum hóstibus, ut vincant, ádjuvat, et victóres in ætérnum corónat. Unde hic quo-

que apérte dícitur, quia vidit eos laborántes in remigándo. Videt quippe Dóminus laborántes in mari, quamvis ipse pósitus in terra: quia etsi ad horam differre videátur auxílium tribulátis impéndere, nihilóminus eos, ne in tribulatiónibus defíciant, suæ respéctu pietátis corróborat: et aliquándo étiam manifésto adjutório, victis adversitátibus, quasi calcátis sedatísque flúctuum volumínibus, líberat.

℟. Movens Abram tabernáculum suum, venit et habitávit juxta convállem Mambre: * Ædificavítque ibi altáre Dómino. ℣. Dixit autem Dóminus ad eum: Leva óculos tuos, et vide: omnem terram, quam cónspicis, tibi dabo, et sémini tuo in sempitérnum. Ædificavítque. Glória Patri. Ædificavítque.

Ad Benedictus, Aña.

Me étenim * de die in diem quærunt, et scire vias meas volunt.

Deinde Preces. 51.

Oratio.

Adesto, Dómine, supplicatiónibus nostris, et concéde; ut hoc solémne jejúnium, quod animábus corporibúsque curándis salúbriter institútum est, devóto servítio celebrémus. Per Dóminum.

SABBATO PRIMO

In Quadragesima.

Ad Vesperas, Capit. 2. *Cor.* 6.

Fratres, Hortámur vos, ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Ait enim: Témpore accépto exaudívi te, et in die salútis adjúvi te.

Hymnus.

Audi, benígne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus,
In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.

Scrutátor alme córdium,
Infírma tu scis vírium:
Ad te revérsis éxhibe
Remissiónis grátiam.

Multum quidem peccávimus,
Sed parce confiténtibus:
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.

Concéde nostrum cónteri
Corpus per abstinéntiam;
Culpæ ut relínquant pábulum
Jejúna corda críminum.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnificat, Aña.

Tunc invocábis, et Dóminus exáudiet: clamábis, et dicet: Ecce adsum.

Oratio.

Deus qui Ecclésiam tuam ánnua Quadragesimáli observatióne puríficas: præsta famíliæ tuæ; ut quod a te obtinére abstinéndo nítitur, hoc bonis opéribus exequátur. Per Dóminum.

PROPRIUM

SANCTORUM.

XIX. NOVEMBRIS.
ni, Mart. commem
Sanctus. ℣. Glória.
Oratio.
ui nos beáti Satur-
, Mártyris tui, con-
alítio pérfrui : ejus
méritis adjuvári. Per
.
s occurr. in Adventu
Officium, nisi fuerit
l Semid. Quod si ve-
Dñica, transfertur in
. similiter non impe-
e Simplicibus autem
commem.
ilia S. Andreæ Apost.
e ea, nisi in Missa.
libus, pro commem.
ini, Aña. Qui odit.

XX. NOVEMBRIS.
S. Andreæ, Apostoli.
plex ij. Classis.
speris Añæ de Laud.
Dñica. 108 et loco
. Laudáte Dóminum
ntes. 114.
lum. *Rom.* 10. *b*
Corde enim créditur
stítiam : ore autem
fit ad salútem. Dicit enim Scriptúra : Omnis qui credit in illum, non confundétur.

Hymnus.

Exultet orbis gáudiis :
Cœlum resúltet láudibus :
Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.
Vos sæculórum Júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium,
Audíte voces súpplicum.
Qui templa cœli cláuditis,
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.
Præcépta quorum prótinus
Languor, salúsque séntiunt,
Sanáte mentes lánguidas :
Augéte nos virtútibus.
Ut, cum redíbit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. In ómnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnificát, Aña.

Unus ex duóbus, qui secúti sunt Dóminum, erat Andréas, frater Simónis Petri, allelúia.

Oratio.

Majestatem tuam, Dómine, supplíciter exorámus: ut, sicut Ecclésiæ tuæ beátus Andréas Apóstolus éxtitit prædicátor et rector; ita apud te sit pro nobis perpétuus intercéssor. Per Dóminum.

Et fit com. Feriæ occurr.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem Apostolórum Dóminum, * Veníte adorémus. Ps. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus. Ætérna Christi. ij.

In primo Nocturno.

Aña. Vidit Dóminus Petrum et Andréam, et vocávit eos. Psalmi de Com. Apost. iij.

Aña. Veníte post me, dicit Dóminus, fáciam vos fíeri piscatóres hóminum.

Aña. Relíctis rétibus suis, secúti sunt Dóminum Redemptórem.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio j. *Cap.* 10.

Finis legis, Christus, ad justítiam omni credénti. Moyses enim scripsit, quóniam justítiam quæ ex lege est, qui fécerit homo, vivet in ea. Quæ autem ex fide est justítia, sic dicit: Ne díxeris in corde tuo: Quis ascéndet in cœlum? id est Christum dedúcere: Aut quis descéndet in abyssum? hoc est Christum a mórtuis revocáre. Sed quid dicit Scriptúra? Prope est verbum in ore tuo, et in corde tuo, hoc est verbum fidei, quod prædicámus. Quia si confiteáris in ore tuo Dóminum Jesum, et in corde tuo credíderis, quod Deus illum suscitávit a mórtuis, salvus eris.

℟. Cum perambuláret Dóminus juxta mare Galilææ, vidit Petrum et Andréam rétia mitténtes in mare, et vocávit eos, dicens: * Veníte post me, fáciam vos fíeri piscatóres hóminum. ℣. Erant enim piscatóres, et ait illis. Veníte.

Lectio ij.

Corde enim créditur ad justítiam: ore autem conféssio fit ad salútem. Dicit enim Scriptúra: Omnis qui credit in illum, non confundétur. Non enim est distinctio Judæi et Græci: nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes qui ínvocant illum. Omnis enim, quicúmque invocáverit nomen Dómini, salvus erit. Quómodo ergo invocábunt, in quem non credidérunt? Aut quómodo credent ei, quem non audiérunt? quómodo autem áudient sine prædicánte? Quómodo vero prædicábunt nisi mittántur? sicut scriptum est: Quam speciósi pedes evangelizántium pacem, evangelizántium bona!

℟. Mox ut vocem Dómini prædicántis audívit beátus Andréas, relíctis rétibus, quorum usu actúque vivébat, * Ætérnæ vitæ secútus est præmia largiéntem. ℣. Hic est qui pro amóre Christi pepéndit in cruce, et pro lege ejus sustínuit passiónem. Ætérnæ.

terræ corpus meum, et me ad te veníre júbeas.
Aña. Andréas vero rogábat pópulum, ut non impedíret passiónem ipsíus.
Aña. Accipe me ab homínibus, et redde me magístro meo : ut per te me recípiat, qui per te me redémit, allelúia.
℣. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap. 4. c*

In illo témpore : Ambulans Jesus juxta mare Galilææ, vidit duos fratres, Simónem, qui vocátur Petrus, et Andréam fratrem ejus, mitténtes rete in mare. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii, Papæ.

Homilia 5. in Evang.

Audistis, fratres charíssimi, quia ad uníus jussiónis vocem Petrus et Andréas, relíctis rétibus, secúti sunt Redemptórem. Nulla vero hunc fácere adhuc mirácula víderant, nihil ab eo de præmio ætérnæ retributiónis audíerant; et tamen ad unum Dómini præcéptum, hoc quod possidére videbántur, oblíti sunt. Quanta nos ejus mirácula vidémus, quot flagéllis affligimur, quantis minárum asperitátibus deterrémur, et tamen vocántem sequi contémnimus!
℟. Orávit sanctus Andréas, dum respíceret in cœlum, et voce magna clamávit, et dixit : Tu es Deus meus, quem vidi : ne me patiáris ab ímpio júdice depóni : * Quia virtútem sanctæ crucis agnóvi. ℣. Tu es magíster meus Christus, quem diléxi, quem cognóvi, quem conféssus sum : tantúmmodo in ista voce exáudi me. Quia.

Lectio viij.

In cœlo jam sedet, qui de conversióne nos ádmonet : jam jugo fídei colla Géntium súbdidit, jam mundi glóriam stravit : jam ruínis ejus crebrescéntibus, districti sui judícii diem propinquántem denúntiat : et tamen supérba mens nostra adhuc non vult hoc sponte desérere, quod quotídie perdit invíta. Quid ergo, fratres charíssimi, quid in ejus judício dictúri sumus, qui ab amóre præséntis sæculi nec præcéptis fléctimur, nec verbéribus emendámur?
℟. Videns crucem Andréas exclamávit, dicens : O crux admirábilis, o crux desiderábilis, o crux quæ per totum mundum rútilas : * Súscipe discípulum Christi, ac per te me recípiat, qui per te móriens me redémit. ℣. O bona crux, quæ decórem et pulchritúdinem de membris Dómini suscepísti. Súscipe. Glória Patri. Súscipe.

Lectio ix.

Sed fortásse áliquis tácitis sibi cogitatiónibus dicat : Ad vocem Domínicam utérque iste piscátor quid, aut quantum dimísit, qui pene nihil hábuit? Sed hac in re, fratres charíssimi, afféctum debémus pótius pensáre, quam censum. Multum relíquit qui sibi nihil retínuit : multum relíquit, qui quantúmlibet parum, totum deséruit? Certe nos et hábita cum amóre possidémus, et ea quæ mínime habémus, ex desidério quærimus. Multum ergo Petrus et Andréas

lórum clamántium, et dicéntium. Innocens.

Lectio v.

Tum Ægéas irátus, Désine, inquit, Christum jactáre, cui simília verba nihil profuérunt, quo minus a Judæis crucifigerétur. Andréam vero de Christo nihilóminus líbere prædicántem quod pro salúte humáni géneris se crucifigéndum obtulísset, ímpia oratióne intérpéllat, ac demum hortátur, ut sibi cónsulens, diis velit immoláre. Cui Andréas: Ego omnipoténti Deo, qui unus et verus est, ímmolo quotídie, non taurórum carnes, nec hircórum sánguinem, sed immaculátum Agnum in altári: cujus carnem posteáquam omnis pópulus credéntium manducáverit, Agnus qui sacrificátus est, íntegér persevérat et vivus. Quámobrem ira accénsus Ægéas, jubet eum in cárcerem detrúdi: unde pópulus Andréam fácile liberásset, nisi ipse sedásset multitúdinem, veheméntius rogans, ne se ad optatíssimam martyrii corónam properántem impedírent.

℟. O bona crux, quæ decórem et pulchritúdinem de membris Dómini suscepísti, áccipe me ab homínibus, et redde me magístro meo: * Ut per te me recípiat, qui per te me redémit. ℣. Beátus Andréas, expánsis mánibus ad cœlum, orábat, dicens: Salva me, bona crux. Ut.

Lectio vj.

Igitur paulo post in tribúnal prodúctum, cum Ægéas crucis extolléntem mystéria, sibíque suam impietátem exprobrántem diútius ferre non posset, in crucem tolli, et Christi mortem imitári jussit. Addúctus Andréas ad locum martyrii, cum crucem vidísset, longe exclamáre cœpit: O bona crux, quæ decórem ex membris Dómini suscepísti, diu desideráta, sollícite amáta, sine intermissióne quæsíta, et aliquándo cupiénti ánimo præparáta; áccipe me ab homínibus, et redde me magístro meo: ut per te me recípiat, qui per te me redémit. Itaque cruci affíxus est: in qua bíduum vivus pendens, et Christi fidem prædicáre numquam intermíttens, ad eum migrávit, cujus mortis similitúdinem concupíerat. Quæ ómnia Presbyteri et Diáconi Achááiæ, qui ejus passiónem scripsérunt, se ita, ut commemoráta sunt, audísse et vidísse testántur. Ejus ossa primum, Constantíno Imperatóre, Constantinópolim, deínde Amálphim, transláta sunt. Caput, Pio Secúndo Pontífice, Romam allátum, in Basílica sancti Petri collocátum est.

℟. Expándi manus meas tota die in cruce ad pópulum non credéntem, sed contradicéntem mihi: * Qui ámbulant vias non bonas, sed post peccáta sua. ℣. Deus ultiónum Dóminus, Deus ultiónum líbere egit: exaltáre qui júdicas terram, redde retributiónem supérbis. Qui. Glória Patri. Qui.

In tertio Nocturno.

Aña Non me permíttas, Dómine, fámulum tuum, a te separári: tempus est ut commendétur

terræ corpus meum, et me ad te veníre júbeas.

Aña. Andréas vero rogábat pópulum, ut non impedíret passiónem ipsíus.

Aña. Accipe me ab homínibus, et redde me magístro meo : ut per te me recípiat, qui per te me redémit, allelúia.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap. 4. c*

In illo témpore : Ambulans Jesus juxta mare Galilææ, vidit duos fratres, Simónem, qui vocátur Petrus, et Andréam fratrem ejus, mitténtes rete in mare. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii, Papæ.

Homilia 5. in Evang.

Audistis, fratres charíssimi, quia ad uníus jussiónis vocem Petrus et Andréas, relíctis rétibus, secúti sunt Redemptórem. Nulla vero hunc fácere adhuc mirácula víderant, nihil ab eo de præmio ætérnæ retributiónis audíerant; et tamen ad unum Dómini præcéptum, hoc quod possidére videbántur, oblíti sunt. Quanta nos ejus mirácula vidémus, quot flagéllis afflígimur, quantis minárum asperitátibus deterrémur, et tamen vocántem sequi contémnimus!

℟. Orávit sanctus Andréas, dum respíceret in cœlum, et voce magna clamávit, et dixit : Tu es Deus meus, quem vidi : ne me patiáris ab ímpio júdice depóni : * Quia virtútem sanctæ crucis agnóvi. ℣. Tu es magíster meus Christus, quem diléxi, quem cognóvi, quem conféssus sum : tantúmmodo in ista voce exáudi me. Quia.

Lectio viij.

In cœlo jam sedet, qui de conversióne nos ádmonet : jam jugo fídei colla Géntium súbdidit, jam mundi glóriam stravit : jam ruínis ejus crebrescéntibus, distrícti sui judícii diem propinquántem denúntiat : et tamen supérba mens nostra adhuc non vult hoc sponte desérere, quod quotídie perdit invíta. Quid ergo, fratres charíssimi, quid in ejus judício dictúri sumus, qui ab amóre præséntis sæculi nec præcéptis fléctimur, nec verbéribus emendámur?

℟. Videns crucem Andréas exclamávit, dicens : O crux admirábilis, o crux desiderábilis, o crux quæ per totum mundum rútilas : * Súscipe discípulum Christi, ac per te me recípiat, qui per te móriens me redémit. ℣. O bona crux, quæ decórem et pulchritúdinem de membris Dómini suscepísti. Súscipe. Glória Patri. Súscipe.

Lectio ix.

Sed fortásse áliquis tácitis sibi cogitatiónibus dicat : Ad vocem Domínicam utérque iste piscátor quid, aut quantum dimísit, qui pene nihil hábuit? Sed hac in re, fratres charíssimi, afféctum debémus pótius pensáre, quam censum. Multum relíquit qui sibi nihil retínuit : multum relíquit, qui quantúmlibet parum, totum deséruit? Certe nos et hábita cum amóre possidémus, et ea quæ mínime habémus, ex desidério quærimus. Multum ergo Petrus et Andréas

dimísit, quando utérque étiam desidéria habéndi derelíquit.
Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,
et per Horas, Añæ.

1. Salve, crux pretiósa, súscipe discípulum ejus, qui pepéndit in te magíster meus Christus. Ps. Dóminus regnávit, cum reliq. 15.
2. Beátus Andréas orábat, dicens: Dómine Rex ætérnæ glóriæ, súscipe me pendéntem in patíbulo.
3. Andréas Christi fámulus, dignus Dei Apóstolus, germánus Petri, et in passióne sócius.
4. Maximílla Christo amábilis, tulit corpus Apóstoli, óptimo loco cum aromátibus sepelívit.
5. Qui persequebántur justum, demersísti eos, Dómine, in inférno, et in ligno crucis dux justi fuísti.

Capitulum. *Rom.* 10. *b*

FRATRES, Corde enim créditur ad justítiam: ore autem conféssio fit ad salútem. Dicit enim Scriptúra: Omnis, qui credit in illum, non confundétur.

Hymnus. Exúltet, ut supra ad Vesperas. 339.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.
℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Benedictus, Aña.

Concéde nobis hóminem justum, redde nobis hóminem sanctum; ne interfícias hóminem Deo charum, justum, mansuétum, et pium.

Oratio.

MAJESTATEM tuam, Dómine, supplíciter exorámus: ut, sicut Ecclésiæ tuæ beátus Andréas Apóstolus éxtitit prædicátor et rector; ita apud te sit pro nobis perpétuus intercéssor. Per Dóminum.

Deinde fit comm. Feriæ.

Ad Tertiam, Aña.

Beátus Andréas.

Capitulum Fratres, Corde, ut supra.

℟. br. In omnem terram * Exívit sonus eórum. In. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In. ℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Ad Sextam, Aña.

Andréas Christi fámulus.

Capit. *Rom.* 10. *c*

NON enim est distínctio Judæi et Græci: nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes qui ínvocant illum. Omnis enim, quicúmque invocáverit nomen Dómini, salvus erit.

℟. br. Constítues eos príncipes * Super omnem terram. Constítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. Super. Glória Patri. Constítues. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Ad Nonam, Aña.

Qui persequebántur justum.

Capitulum. *Rom.* 10. *c*

ISAIAS enim dicit: Dómine quis crédidit audítui nostro? Ergo fides ex audítu, audítus autem per verbum Christi. Sed dico: Numquid non audiérunt? Et quidem in omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

℟. br. Nimis honoráti sunt * Amíci tui, Deus. Nimis. ℣. Nimis confortátus est principátus

bus custodíre non súfficit, qui hoc ab humánis láudibus non abscóndit. In præsénti étenim vita quasi in via sumus, qua ad pátriam pérgimus. Malígni autem spíritus iter nostrum quasi quidam latrúnculi óbsident. Deprædári ergo desíderat, qui thesáurum públice portat in via. Hoc autem dico, non ut próximi ópera nostra bona non vídeant, cum scriptum sit : Vídeant ópera vestra bona, et glorificent Patrem vestrum, qui in cœlis est : sed ut per hoc, quod ágimus, laudes extérius non quærámus. Sic autem sit opus in público, quátenus inténtio máneat in occúlto : ut et de bono ópere próximis præbeámus exémplum, et tamen per intentiónem, qua Deo soli placére quærimus, semper optémus secrétum.

℟. Média nocte clamor factus est : * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades. Ecce. Glória Patri. Ecce.

Lectio ix.

Thesaurus autem cœléste est desidérium : ager vero, in quo thesáurus abscónditur, disciplína stúdii cœléstis. Quem profécto agrum, vénditis ómnibus, cómparat, qui voluptátibus carnis renúntians, cuncta sua terréna desidéria per disciplínæ cœléstis custódiam calcat : ut nihil jam, quod caro blandítur, líbeat; nihil, quod carnálem vitam trucídat, spíritus perhorréscat.

Te Deum laudámus. 14.

In Laudibus commemoratio Feriæ.

Vesperæ de seq., com. S. Bibianæ et Feriæ.

DIE III. DECEMBRIS.

In Festo S. Francisci Xaverii, Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. lxij. præter seq.

Oratio.

Deus, qui Indiárum gentes beáti Francísci prædicatióne et miráculis Ecclésiæ tuæ aggregáre voluísti : concéde propítius ; ut, cujus gloriósa mérita venerámur, virtútum quoque imitémur exémpla. Per Dóminum.

Deinde fit com. S. Bibianæ. Aña. Veni sponsa. ℣. Diffúsa. Oratio. Deus, ómnium, ut supra. 345.

Postea de Feria : quod et servatur per totum Advent. in Vesp. et Laud.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Franciscus in Xavério diœcésis Pampelonénsis nobilibus paréntibus natus, Parísiis sancto Ignátio sese cómitem et discípulum junxit. Ipso magístro eo brevi devénit, ut in rerum divinárum contemplatióne defíxus, a terra aliquándo sublímis elevarétur; quod illi sacrificánti coram pópuli multitúdine aliquóties evénit. Has ánimi delícias magnis sui córporis cruciátibus merebátur. Nam interdícto sibi, non carnis solum et vini, sed panis quoque tritícei usu, vílibus cibis vesci sólitus, per bíduum subínde tridúumque omni prorsus aliménto

ruens, óbiit in Dómino; Bibiána Rufínæ mulíeri vaférrimæ seducénda tráditur: quæ ab incunábulis edócta christiánas leges, et illibátum serváre virginitátis florem, se ipsa fórtior, féminæ superávit insídias, et Prætóris astus delúsit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vj.

Nihil autem proficiénte Rufína, quæ, præter dolósa verba, illam quotídie verbéribus affligébat, ut de sancto propósito dimovéret, spe sua frustrátus Prætor, accénsus ira, quod in Bibiána perdidísset óperam, a lictóribus eam denudári, vinctísque mánibus colúmnæ alligári, eámque plumbátis cædi jubet, donec effláret ánimam. Cujus sacrum corpus objéctum cánibus bíduo jácuit in foro Tauri, illæsum tamen, et divínitus servátum; quod deínde Joánnes Présbyter sepelívit noctu juxta sepúlchrum sorôris et matris ad palátium Liciniánum, ubi usque in præsens exstat Ecclésia Deo, sanctæ Bibiánæ nómine dicáta, quam Urbánus Octávus instaurávit, sanctárum Bibiánæ, Demétriæ, et Dafrósæ corpóribus in ea repértis, et sub ara máxima collocátis.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exultatióne. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde et regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 13.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile est regnum cælórum thesáuro abscóndito in agro. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii, Papæ.

Hom. 11. *in Evangelia.*

Cœlorum regnum, fratres charíssimi, idcírco terrénis rebus símile dícitur, ut ex his quæ ánimus novit, surgat ad incógnita quæ non novit: quátenus exémplo visibílium se ad invisibília rápiat, et per ea, quæ usu dídicit, quasi confricátus incaléscat: ut per hoc, quod scit notum dilígere, discat et incógnita amáre. Ecce enim regnum cælórum thesáuro abscóndito in agro comparátur: quem qui invénit homo abscóndit, et præ gáudio illíus vadit, et vendit univérsa quæ habet, et emit agrum illum.

℟. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ, accéptis lampádibus, sumpsit secum óleum: * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. ℣. Média nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. Et veniénte.

Lectio viij.

Qua in re hoc quoque notándum est, quod invéntus thesáurus abscónditur, ut servétur: quia stúdium cæléstis desidérii a malignis spiríti-

bus custodíre non súfficit, qui hoc ab humánis láudibus non abscóndit. In præsénti étenim vita quasi in via sumus, qua ad pátriam pérgimus. Malígni autem spíritus iter nostrum quasi quidam latrúnculi óbsident. Deprædári ergo desíderat, qui thesáurum públice portat in via. Hoc autem dico, non ut próximi ópera nostra bona non vídeant, cum scriptum sit : Vídeant ópera vestra bona, et gloríficent Patrem vestrum, qui in cœlis est : sed ut per hoc, quod ágimus, laudes extérius non quærámus. Sic autem sit opus in público, quátenus inténtio máneat in occúlto : ut et de bono ópere próximis præbeámus exémplum, et tamen per intentiónem, qua Deo soli placére quærimus, semper optémus secrétum.

℟. Média nocte clamor factus est : * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades. Ecce. Glória Patri. Ecce.

Lectio ix.

Thesaurus autem cœléste est desidérium : ager vero, in quo thesáurus abscónditur, disciplína stúdii cœléstis. Quem profécto agrum, vénditis ómnibus, cómparat, qui voluptátibus carnis renúntians, cuncta sua terréna desidéria per disciplínæ cœléstis custódiam calcat : ut nihil jam, quod caro blandítur, líbeat; nihil, quod carnálem vitam trucídat, spíritus perhoréscat.

Te Deum laudámus. 14.

In Laudibus commemoratio Feriæ.

Vesperæ de seq., com. S. Bibianæ et Feriæ.

DIE III. DECEMBRIS.

In Festo S. Francisci Xaverii, Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. lxij. præter seq.

Oratio.

Deus, qui Indiárum gentes beáti Francísci prædicatióne et miráculis Ecclésiæ tuæ aggregáre voluísti : concéde propítius ; ut, cujus gloriósa mérita venerámur, virtútum quoque imitémur exémpla. Per Dóminum.

Deinde fit com. S. Bibianæ. Aña. Veni sponsa. ℣. Diffúsa. Oratio. Deus, ómnium, ut supra. 345.

Postea de Feria : quod et servatur per totum Advent. in Vesp. et Laud.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Franciscus in Xavério diœcésis Pampelonénsis nobílibus paréntibus natus, Parísiis sancto Ignátio sese cómitem et discípulum junxit. Ipso magístro eo brevi devénit, ut in rerum divinárum contemplatióne defíxus, a terra aliquándo sublímis elevarétur; quod illi sacrificánti coram pópuli multitúdine aliquóties evénit. Has ánimi delícias magnis sui córporis cruciátibus merebátur. Nam interdícto sibi, non carnis solum et vini, sed panis quoque trítícei usu, vílibus cibis vesci sólitus, per bíduum subínde tríduúmque omni prorsus aliménto

abstínuit. Férreis in se flagéllis ita sæviit, ut sæpe copióso cruóre difflúeret : somnum brevíssimum humi jacens carpébat.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

VITÆ austeritáte ac sanctitáte apostólico múneri jam matúrus, cum Joánnes Tértius Lusitániæ rex áliquot nascéntis Societátis viros a Paulo Tértio pro Indiis postulásset, sancti Ignátii hortátu, ab eódem Pontífice ad tantum opus cum Apostólici Núntii potestáte delígitur. Eo appúlsus, íllico variárum géntium difficíllimis et váriis linguis divínitus instrúctus appáruit. Quin eum quandóque único idiómate ad divérsas gentes concionántem, unaquæque sua lingua loquéntem audívit. Províncias innúmeras pédibus semper, et sæpe nudis, peragrávit. Fidem Japóniæ, et sex áliis regiónibus invéxit. Multa centéna hóminum míllia ad Christum in Indiis convértit, magnósque príncipes, regésque complúres sacro fonte expiávit. Et cum tam magna pro Deo ágeret, ea erat humilitáte, ut sancto Ignátio, tunc Præpósito suo, flexis génibus scríberet.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum. * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et.

Lectio vj.

HUNC dilatándi Evangélii ardórem, multitúdine, et excelléntia miraculórum Dóminus roborávit. Cæco visum réddidit. Tantum marínæ aquæ signo crucis convértit in dulcem, quantum quingéntis vectóribus, qui siti adigebántur ad mortem, diu suffécit : qua in várias quoque regiónes asportáta, ægri plúrimi súbito curáti sunt. Plures mórtuos revocávit ad vitam : inter quos prídie sepúltum érui jussum e túmulo suscitávit, duósque álios, dum efferréntur, apprehénsa eórum manu, paréntibus e féretro vivos restítuit. Prophetíæ spíritu passim afflátus, plúrima et loco et témpore remotíssima enuntiávit. Demum in Sanciáno Sinárum ínsula, die secúnda Decémbris, óbiit plenus méritis, laboribúsque conféctus. Demórtui cadáver viva calce per multos menses bis óbrutum, sed pénitus incorrúptum, odóre et sánguine manávit ; et ubi Malacam delátum est, pestem sævíssimam conféstim extínxit. Dénique ubíque terrárum novis, maximísque fulgéntem miráculis, Gregórius Décimus quintus Sanctis adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

PETRUS ígitur, licet invítus, in Archipræsulem consecrátus, Ravénnam dedúcitur, ubi a Valentiniáno Imperatóre et Galla Placídia ejus matre, ac ab univérso pópulo máxima lætítia excéptus est. Et ille ab eis id unum pétere dixit, ut quando tantum óneris pro ipsórum salúte subíre non recusávit, studérent ipsi mónitis suis obtemperáre, divinísque præcéptis non obsístere. Duórum Sanctórum tunc ibi defunctórum córpora óptimis unguéntis condíta sepelívit, Barbatiáni vidélicet presbyteri, et Germáni Antisiodorénsis Epíscopi : cujus étiam cucúllam, et cilícium sibi vindicávit in hereditátem. Projéctum, et Marcellínum in Epíscopos ordinávit. In Classe fontem extrúxit magnitúdinis vere mirábilis, et templa quædam magnífica ædificávit tum beáto Andréæ Apóstolo, tum áliis Sanctis. Ludos ab homínibus personátis cum váriis saltatiónibus Kaléndis Januárii fíeri sólitos concióne cohíbuit acérrima : ubi inter ália illud præcláre dixit : Qui jocári volúerit cum diábolo, non póterit gaudére cum Christo. Jussu sancti Leónis Papæ Primi scripsit póstea ad Chalcedonénse Concílium advérsus hæresim Eutychétis. Respóndit prætérea ad Eutychen ipsum et ália epístola, quæ eídem Concílio in novis editiónibus præfixa, et in annáles ecclesiásticos reláta fuit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vj.

DUM públice sermónes habéret ad pópulum, ádeo véhemens erat in dicéndo, ut præ nímio ardóre vox illi intérdum defécerit : sicut cóntigit in concióne mulíeris Hæmorrhoíssæ. Unde Ravennátes commóti, tot lácrymis, clamóribus et oratiónibus locum replevérunt, ut póstea ipse grátias ágeret Deo, quod in lucrum amóris vérterit damnum ejúsdem sermónis. Cum tandem annos círciter decem et octo eam Ecclésiam sanctíssime rexísset, labórum suórum finem adésse divínitus prænóscens, in pátriam se cóntulit. Ubi sancti Cassiáni templum ingréssus, magnum diadéma áureum, gemmis distínctum pretiosíssimis, ófferens super altáre majus pósuit, necnon áureum cratérem, et paténam argénteam, quam tum rábidi canis morsus, tum febres sanáre sæpius expértum est, aqua inde demíssa. Ex tunc Ravennátes, qui eúmdem secúti fúerant, dimísit, ádmonens, ut in eligéndo óptimo Pastóre invigilárent atténte. Mox Deum humíliter precátus, et sanctum Cassiánum patrónum, ut benígne ánimam ejus excíperet, tértio Nonas Decémbris plácide ex hac vita migrávit, anno Dómini círciter quadringentésimo quinquagésimo. Sacrum illíus corpus com-

In Laudibus comm. Feriæ.

Vespera a Capit. de seq. cum commem. ut infra.

DIE IV. DECEMBRIS.

In Festo S. Petri Chrysologi, Episc. Conf., et Eccl. Doct. Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont. xlv præter seq.

In Hymno, Iste Conféssor, mutatur tertius versus.

Ad Magnificat in utrisque Vesperis, Aña. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Petre Chrysóloge, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

Deus, qui beátum Petrum Chrysólogum doctórem egrégium, divínitus præmonstrátum, ad regéndam et instruéndam Ecclésiam tuam éligi voluísti: præsta, quæsumus; ut, quem doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum nostrum.

Pro comm. S. Francisci Xaverii, Aña. Hic vir. ℣. Justum. Oratio. Deus, qui Indiárum. 347.

Deinde fit com. Feriæ.

Postea S. Barbaræ. Virg. et Mart. Aña. Veni sponsa. ℣. Spécie tua.

Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula, étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti: concéde propítius; ut, qui beátæ Bárbaræ, Vírginis et Mártyris tuæ, natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones, Fidélis sermo. xlvij.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Petrus, qui ob áuream ejus eloquéntiam Chrysólogi cognómen adéptus est, Foro Cornélii in Æmília honéstis paréntibus natus, a prima ætáte ánimum ad religiónem adjíciens, Cornélio Románo, tunc ejúsdem urbis Corneliénsis Epíscopo, óperam dedit: a quo étiam, sciéntia et vitæ sanctitáte cum brevi profecísset, Diáconus creátus est. Póstmodum cóntigit, ut Ravennátes ob mortem Archipræsulis sui álium (ut moris erat) ab eis eléctum Romam ad sanctum Sixtum Papam Tértium pro confirmatióne míserint una cum Legátis suis, et cum prædicto Cornélio, qui eúmdem Levítam secum perdúxit. Interim sanctus Petrus Apóstolus, et Martyr Apollináris Summo Pontífici in somnis apparuérunt: mediúmque habéntes hunc júvenem, jussérunt, ut illum, et non álium, in Archiepíscopum Ravénnæ creáret. Hinc Póntifex, mox ut vidit Petrum, cognóvit eum a Dómino Deo præeléctum: proptérea rejécto illo quem ipsi offerébant, hunc solum, anno Christi quadringentésimo trigésimo tértio, illi Metropolitánæ præfécit Ecclésiæ. Quod cum Legáti Ravennaténses ægre ferrent, audíta visióne, divínæ voluntáti libénter acquiescéntes, novum Archiepíscopum máxima cum reveréntia suscepérunt.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur

ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Petrus ígitur, licet invítus, in Archipræsulem consecrátus, Ravénnam dedúcitur, ubi a Valentiniáno Imperatóre et Galla Placídia ejus matre, ac ab univérso pópulo máxima lætitia excéptus est. Et ille ab eis id unum pétere dixit, ut quando tantum óneris pro ipsórum salúte subíre non recusávit, studérent ipsi mónitis suis obtemperáre, divinísque præcéptis non obsístere. Duórum Sanctórum tunc ibi defunctórum córpora óptimis unguéntis condíta sepelívit, Barbatiáni vidélicet presbyteri, et Germáni Antisiodorénsis Epíscopi : cujus étiam cucúllam, et cilícium sibi vindicávit in hereditátem. Projéctum, et Marcellínum in Epíscopos ordinávit. In Classe fontem extrúxit magnitúdinis vere mirábilis, et templa quædam magnífica ædificávit tum beáto Andréæ Apóstolo, tum áliis Sanctis. Ludos ab homínibus personátis cum váriis saltatiónibus Kaléndis Januárii fíeri sólitos concióne cohíbuit acérrima : ubi inter ália illud præcláre dixit : Qui jocári volúerit cum diábolo, non póterit gaudére cum Christo. Jussu sancti Leónis Papæ Primi scripsit póstea ad Chalcedonénse Concílium advérsus hæresim Eutychétis. Respóndit prætérea ad Eutychen ipsum et ália epístola, quæ eídem Concílio in novis editiónibus præfíxa, et in annáles ecclesiásticos reláta fuit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vj.

Dum públice sermónes habéret ad pópulum, ádeo véhemens erat in dicéndo, ut præ nímio ardóre vox illi intérdum defécerit : sicut cóntigit in concióne mulíeris Hæmorrhoíssæ. Unde Ravennátes commóti, tot lácrymis, clamóribus et oratiónibus locum replevérunt, ut póstea ipse grátias ágeret Deo, quod in lucrum amóris vérterit damnum ejúsdem sermónis. Cum tandem annos círciter decem et octo eam Ecclésiam sanctíssime rexísset, labórum suórum finem adésse divínitus prænóscens, in pátriam se cóntulit. Ubi sancti Cassiáni templum ingréssus, magnum diadéma áureum, gemmis distínctum pretiosíssimis, ófferens super altáre majus pósuit, necnon áureum cratérem, et paténam argénteam, quam tum rábidi canis morsus, tum febres sanáre sæpius expértum est, aqua inde demíssa. Ex tunc Ravennátes, qui eúmdem secúti fúerant, dimísit, ádmonens, ut in eligéndo óptimo Pastóre invigilárent atténte. Mox Deum humíliter precátus, et sanctum Cassiánum patrónum, ut benígne ánimam ejus excíperet, tértio Nonas Decémbris plácide ex hac vita migrávit, anno Dómini círciter quadringentésimo quinquagésimo. Sacrum illíus corpus com-

múni totíus civitátis fletu ac pietáte prope corpus ejúsdem sancti Cassiáni honoríface cónditum, nostris étiam tempóribus religióse cólitur : cujus tamen bráchium, auro, et gemmis ornátum, Ravénnam delátum, in Ursiána æde venerátur.
℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.
℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse intercédat. Glória Patri. Ipse intercédat.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Vos estis sal terræ, de Com. Doct. lix.

In Laudibus comm. Feriæ.

Postea S. Barbaræ, Virg. et Mart. Aña. Símile est. ℣. Diffúsa. Oratio. Deus, qui inter. 350.

In ij. Vesp. fit com. Feriæ et S. Sabbæ Abbatis.

DIE V. DECEMBRIS.

S. Sabbæ Abbatis comm.

Ad Vesperas, Aña. Similábo. ℣. Amávit eum.

Oratio.

Intercessio nos, quæsumus Dómine, beáti Sabbæ Abbátis comméndet : ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

In Laudibus, Aña. Euge serve. ℣. Justum.

DIE VI. DECEMBRIS.

In Festo S. Nicolai, Episc. et Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pontificis. xlv. præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui beátum Nicoláum Pontíficem innúmeris decorásti miráculis : tríbue quæsumus; ut ejus méritis et précibus, a gehénnæ incéndiis liberémur. Per Dóminum.

Deinde commem. Feriæ.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Nicolaum, illústri loco Pátaræ in Lycia natum paréntes a Deo précibus impetrárunt. Cujus viri sánctitas quanta futúra esset, jam ab incunábulis appáruit. Nam infans, cum réliquos dies lac nutrícis frequens súgeret, quarta et sexta féria semel dumtáxat, idque vésperi sugébat : quam jejúnii consuetúdinem in réliqua vita semper ténuit. Adoléscens paréntibus orbátus, facultátes suas paupéribus distríbuit. Cujus illud insígne est christiánæ benignitátis exémplum : quod cum ejus civis egens tres fílias jam núbiles in matrimónio collocáre non posset, earúmque pudicítiam prostitúere cogitáret; re cógnita, Nicoláus noctu per fenéstram tantum pecúniæ in ejus domum injécit, quantum uníus vírginis doti satis esset : quod cum íterum et tértio fecísset, tres illæ vírgines honéstis viris in matrimónium datæ sunt.
℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim mea auxiliábitur.

téntem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vj.

Gratiano Imperatóre occíso, ad Máximum ejus interfectórem legátus íterum proféctus est : eóque pœniténtiam ágere recusánte, se ab ejus communióne semóvit. Theodósium Imperatórem, propter cædem Thessalónicæ factam, ingréssu Ecclésiæ prohíbuit. Cui, cum ille David quoque regem adúlterum, et homicídam fuísse dixísset, respóndit Ambrósius : Qui secútus es errántem, séquere pœniténtem. Quare Theodósius sibi ab eo impósitam públicam pœniténtiam humíliter egit. Ergo sanctus Epíscopus pro Ecclésia Dei máximis labóribus curísque perfúnctus, multis libris étiam egrégie conscríptis, ántequam in morbum incíderet, mortis suæ diem prædíxit. Ad quem ægrótum Honorátus Vercelléñsis Epíscopus, Dei voce ter admónitus, accúrrit, eíque sanctum Dómini corpus præbuit : quo ille sumpto, conformátis in crucis similitúdinem mánibus, orans, ánimam Deo réddidit, prídie Nonas Aprílis, anno post Christum natum trecentésimo nonagésimo séptimo.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Vos estis sal terræ, de Comm. Doct. lix.

Vesperæ de seq., commem. præc. et Feriæ.

DIE VIII. DECEMBRIS.

In Festo Immac. Concept. B. Mariæ Virginis.

Duplex ij. Classis.

(*Offic. a SS. D. Pio PP. IX. præscriptum Dec. diei* 25. *Sept.* 1863.)

Ad Vesp., Añæ de Laud. Psalmi ut in Festis B. M. V. per annum.

Capitulum. *Prov.* 8.

Dominus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum, et ex antíquis ántequam terra fíeret. Nondum erant abyssi et ego jam concépta eram.

Hymnus. Ave maris stella.

℣. Immaculáta Concéptio est hódie sanctæ Maríæ Vírginis. ℟. Quæ serpéntis caput virgíneo pede contrívit.

In Officio votivo per annum (ubi concessum est) omisso ℣. Immaculáta Concéptio est hódie, ejus loco tam in Vesperis quam in Laudibus dicatur : ℣. Immaculáta Concéptio tua Dei Génitrix Virgo. ℟. Gáudium annuntiávit univérso mundo.

Ad Magnificat, Aña.

Beátam me dicent omnes generatiónes, quia fecit mihi magna qui potens est. Allelúia.

Oratio.

Deus, qui per Immaculátam Vírginis Conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti : quæsumus ; ut qui ex morte ejúsdem Fílii tui præ-

Vesp. a Cap. de S. Ambrosio, cum com. S. Nicolai et Feriæ.

DIE VII. DECEMBRIS.

In Festo S. Ambrosii, Episc., Conf., et Eccl. Doct.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont. xlv. præter seq.

In Hymno, Iste Conféssor, mutatur tertius versus.

Ad Magnificat, Aña.

O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Ambrósi, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Filium Dei.

Oratio.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Ambrósium minístrum tribuísti : præsta, quæsumus ; ut, quem doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Pro com. S. Nicolai, Aña. Amávit eum. ℣. Justum. Orat. Deus qui beátum. 352.

Postea de Feria.

Lectiones j. Nocturni, Fidélis sermo. xlvij.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ambrosius Epíscopus Mediolanénsis, Ambrósii civis Románi fílius, patre Gálliæ Præfécto natus est. In hujus infántis ore exámen apum consedísse dícitur : quæ res divínam viri eloquéntiam præmonstrábat. Romæ liberálibus disciplínis erudítus est. Post a Probo Præfécto, Ligúriæ et Æmíliæ præpósitus : unde póstea ejúsdem Probi jussu cum potestáte Mediolánum venit : ubi, mórtuo Auxéntio Ariáno Epíscopo, pópulus de successóre deligéndo dissidébat. Quare Ambrósius, pro offícii sui múnere Ecclésiam ingréssus, ut commótam seditiónem sedáret, cum multa de quiéte et tranquillitáte reipúblicæ præcláre dixísset, derepénte púero Ambrósium Epíscopum exclamánte, univérsi pópuli vox erúpit, Ambrósium Epíscopum deposcéntis.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v

Recusante illo, et eórum précibus resisténte, ardens pópuli stúdium ad Valentiniánum Imperatórem delátum est : cui gratíssimum fuit, a se deléctos júdices ad sacerdótium postulári. Fuit id étiam Probo Præfécto jucúndum, qui Ambrósio proficiscénti quasi divínans díxerat : Vade, age, non ut judex, sed ut Epíscopus. Itaque cum ad pópuli desidérium Imperatóris volúntas accéderet, Ambrósius baptizátus (erat enim catechúmenus) sacrísque initiátus, ac servátis ómnibus ex institúto Ecclésiæ Ordinum grádibus, octávo die, qui fuit séptimo Idus Decémbris, episcopále onus suscépit. Factus Epíscopus, cathólicam fidem et disciplínam ecclesiásticam acérrime deféndit : multósque Ariános, et álios hæréticos, ad fídei veritátem convértit, in quibus claríssimum Ecclésiæ lumen sanctum Augustínum Jesu Christo péperit.

℟. Pósui adjutórium super po-

téntem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vj.

GRATIANO Imperatóre occíso, ad Máximum ejus interfectórem legátus íterum proféctus est : eóque pœniténtiam ágere recusánte, se ab ejus communióne semóvit. Theodósium Imperatórem, propter cædem Thessalónicæ factam, ingréssu Ecclésiæ prohíbuit. Cui, cum ille David quoque regem adúlterum, et homicídam fuísse dixísset, respóndit Ambrósius : Qui secútus es errántem, séquere pœniténtem. Quare Theodósius sibi ab eo impósitam públicam pœniténtiam humíliter egit. Ergo sanctus Epíscopus pro Ecclésia Dei máximis labóribus curísque perfúnctus, multis libris étiam egrégie conscríptis, ántequam in morbum incíderet, mortis suæ diem prædíxit. Ad quem ægrótum Honorátus Vercellénsis Epíscopus, Dei voce ter admónitus, accúrrit, eíque sanctum Dómini corpus præbuit : quo ille sumpto, conformátis in crucis similitúdinem mánibus, orans, ánimam Deo réddidit, prídie Nonas Aprílis, anno post Christum natum trecentésimo nonagésimo séptimo.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Vos estis sal terræ, de Comm. Doct. lix.

Vesperæ de seq., commem. præc. et Feriæ.

DIE VIII. DECEMBRIS.

In Festo Immac. Concept. B. Mariæ Virginis.

Duplex ij. Classis.

(Offic. a SS. D. Pio PP. IX. præscriptum Dec. diei 25. *Sept.* 1863.*)*

Ad Vesp., Añæ de Laud. Psalmi ut in Festis B. M. V. per annum.

Capitulum. *Prov.* 8.

DOMINUS possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum, et ex antíquis ántequam terra fíeret. Nondum erant abyssi et ego jam concépta eram.

Hymnus. Ave maris stella.

℣. Immaculáta Concéptio est hódie sanctæ Maríæ Vírginis.
℟. Quæ serpéntis caput virgíneo pede contrívit.

In Officio votivo per annum (ubi concessum est) omisso ℣. Immaculáta Concéptio est hódie, ejus loco tam in Vesperis quam in Laudibus dicatur : ℣. Immaculáta Concéptio tua Dei Génitrix Virgo. ℟. Gáudium annuntiávit univérso mundo.

Ad Magnificat, Aña.

Beátam me dicent omnes generatiónes, quia fecit mihi magna qui potens est. Allelúia.

Oratio.

DEUS, qui per Immaculátam Vírginis Conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti : quæsumus ; ut qui ex morte ejúsdem Fílii tui præ-

hoc quidquid maledictiónis infúsum est per Hevam, totum ábstulit benedíctio Maríæ. De ipsa Sálomon in Cánticis, quasi in laudem ejus : Veni, inquit, colúmba mea, immaculáta mea. Jam enim hiems tránsiit, imber ábiit, et recéssit. Ac deínde inquit : Veni de Líbano, veni, coronáberis.

℟. Ego ex ore Altíssimi prodívi, primogénita ante omnem creatúram : ego feci in cœlis ut orirétur lumen indefíciens. * Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram. ℣. Deus enim creávit me in justítia, et apprehéndit manum meam, et servávit me. Nondum.

Lectio v.

Non immérito ígitur veníre de Líbano jubétur, quia Líbanus candidátio interpretátur. Erat enim candidáta multis meritórum virtútibus, et dealbáta nive cándidior, Spíritus Sancti munéribus, simplicitátem colúmbæ in ómnibus repræséntans, quóniam quidquid in ea gestum est, totum púritas et simplícitas, totum véritas et grátia fuit; totum misericórdia et justítia, quæ de cœlo prospéxit : et ídeo immaculáta, quia in nullo corrúpta. Circúmdedit enim virum in útero, sicut Jeremías sanctus testátur, et non aliúnde accépit. Fáciet, inquit, Dóminus novum super terram, et múlier circúmdabit virum. Vere novum, et ómnium novitátum superéminens nóvitas virtútum, quando Deus (quem ferre non potest mundus, neque vidére áliquis, ut vívere possit) sic ingréssus est hospítium ventris, ut córporis claustrum nescíret : sicque gestátus, ut totus Deus in eo esset : et sic exívit inde, ut esset (sicut Ezéchiel fatétur) porta omníno clausa. Unde cánitur in eísdem Cánticis de ea : Hortus conclúsus, fons signátus, emissiónes tuæ paradísus. Vere hortus deliciárum, in quo cónsita sunt univérsa florum génera, et odoraménta virtútum : sicque conclúsus, ut nésciat violári, neque corrúmpi ullis insidiárum fraudibus. Fons ítaque signátus sigíllo totíus Trinitátis.

℟. Nihil inquinátum in eam incúrrit : * Candor est lucis ætérnæ et spéculum sine mácula. ℣. Est enim hæc speciósior sole, et luci comparáta invenítur púrior. Candor.

Lectio vj.

Ex Actis Pii PP. IX.

Deiparæ autem Vírginis in sua Conceptióne de tetérrimo humáni géneris hoste victóriam, quam divína elóquia, veneránda tradítio, perpétuus Ecclésiæ sensus, singuláris Episcopórum ac fidélium conspirátio, insígnia quoque summórum Pontíficum acta atque Constitutiónes mirífice jam illustrábant; Pius Nonus Póntifex Máximus totíus Ecclésiæ votis ánnuens státuit suprémo suo atque infallíbili oráculo solémniter proclamáre. Itaque sexto Idus Decémbris anni millésimi octingentésimi quinquagésimi quarti in Basílica Vaticána ingénti sanctæ románæ Ecclésiæ Patrum Cardinálium, et Episcopórum ex díssitis étiam regiónibus, adstánte cœtu, uni-

ecérunt sibi perizómata. Et
ı audíssent vocem Dómini
deambulántis in paradíso
auram post merídiem, abs-
dit se Adam et uxor ejus a
e Dómini Dei in médio ligni
adísi.
Transíte ad me, omnes, qui
ıcupíscitis me ; * Et narrábo
ɔis quanta fecit Deus ánimæ
æ. ℣. Vivit Dóminus, quóniam
mplévit in me misericórdiam
ım. Et.

Lectio iij.

VOCAVITQUE Dóminus Deus
Adam, et dixit ei : Ubi es?
ıi ait : Vocem tuam audívi in
radíso : et tímui, eo quod
dus essem, et abscóndi me.
i dixit : Quis enim indicávit
quod nudus esses, nisi quod
ligno, de quo præcéperam
i ne coméderes, comedísti ?
ſitque Adam : Múlier quam
ísti mihi sóciam, dedit mihi
ligno, et comédi. Et dixit
minus Deus ad mulíerem :
are hoc fecísti? quæ respón-
: Serpens decépit me, et
médi. Et ait Dóminus Deus
serpéntem : Quia fecísti hoc,
ledíctus es inter ómnia ani-
ántia, et béstias terræ; super
ctus tuum gradiéris, et ter-
m cómedes cunctis diébus
æ tuæ : Inimicítias ponam
ter te et mulíerem, et semen
ım et semen illíus : Ipsa
nteret caput tuum, et tu
idiáberis calcáneo ejus.
Elécta mea cándida sicut nix
Líbano, sicut favus distíl-
ıs lábia ejus : * Mel et lac
ɔ lingua illíus. ℣. Veni de
bano, Sponsa mea, veni, co-
náberis coróna gratiárum.
Mel et lac. Glória Patri. Mel
et lac.

In secundo Nocturno.

Aña. Diffúsa est grátia in Con-
ceptióne ejus, et speciósa ap-
páruit inter fílias hóminum.
Aña. Adjúvit eam Deus mane
dilúculo; sanctificávit taberná-
culum suum Altíssimus.
Aña. Gloriósa dicta sunt de te,
cívitas Dei; fundávit te Dómi-
nus in móntibus sanctis.
℣. In hoc cognóvi, quóniam vo-
luísti me. ℟. Quóniam non
gaudébit inimícus meus super
me.

Sermo sancti Hierónymi
Presbyteri.

Lectio iv.

De Assumpt. B. M. V.

QUALIS et quanta esset beáta, et gloriósa semper Virgo Maria, ab Angelo divínitus declarátur, cum dícitur : Ave grátia plena, Dóminus tecum : Benedícta tu in muliéribus. Tálibus namque decébat Vírginem oppignorári munéribus, ut esset grátia plena, quæ dedit cœlis glóriam, terris Dóminum, pacémque refúdit, fidem géntibus, finem vítiis, vitæ órdinem, móribus disciplínam. Et bene plena, quia céteris per partes præstátur : Maríæ vero simul se tota infúdit plenitúdo grátiæ. Vere plena, quia etsi in sanctis Pátribus, et Prophétis grátia fuísse créditur : non tamen éatenus plena : in Maríam vero totíus grátiæ, quæ in Christo est, plenitúdo venit, quamquam áliter. Et ídeo inquit : Benedícta tu in muliéribus : id est plus benedícta, quam omnes mulíeres. Ac per

hoc quidquid maledictiónis infúsum est per Hevam, totum ábstulit benedíctio Maríæ. De ipsa Sálomon in Cánticis, quasi in laudem ejus : Veni, inquit, colúmba mea, immaculáta mea. Jam enim hiems tránsiit, imber ábiit, et recéssit. Ac deínde inquit : Veni de Líbano, veni, coronáberis.

℟. Ego ex ore Altíssimi prodívi, primogénita ante omnem creatúram : ego feci in cœlis ut orirétur lumen indefíciens. * Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram. ℣. Deus enim creávit me in justítia, et apprehéndit manum meam, et servávit me. Nondum.

Lectio v.

Non immérito ígitur veníre de Líbano jubétur, quia Líbanus candidátio interpretátur. Erat enim candidáta multis meritórum virtútibus, et dealbáta nive candídior, Spíritus Sancti munéribus, simplicitátem colúmbæ in ómnibus repræséntans, quóniam quidquid in ea gestum est, totum púritas et simplícitas, totum véritas et grátia fuit; totum misericórdia et justítia, quæ de cœlo prospéxit : et ídeo immaculáta, quia in nullo corrúpta. Circúmdedit enim virum in útero, sicut Jeremías sanctus testátur, et non aliúnde accépit. Fáciet, inquit, Dóminus novum super terram, et múlier circúmdabit virum. Vere novum, et ómnium novitátum superéminens nóvitas virtútum, quando Deus (quem ferre non potest mundus, neque vidére áliquis, ut vívere possit) sic ingréssus est hospítium ventris, ut córporis claustrum nescíret : sicque gestátus, ut totus Deus in eo esset : et sic exívit inde, ut esset (sicut Ezéchiel fatétur) porta omníno clausa. Unde cánitur in eísdem Cánticis de ea : Hortus conclúsus, fons signátus, emissiónes tuæ paradísus. Vere hortus deliciárum, in quo cónsita sunt univérsa florum génera, et odoraménta virtútum : sicque conclúsus, ut nésciat violári, neque corrúmpi ullis insidiárum fráudibus. Fons ítaque signátus sigíllo totíus Trinitátis.

℟. Nihil inquinátum in eam incúrrit : * Candor est lucis ætérnæ et spéculum sine mácula. ℣. Est enim hæc speciósior sole, et luci comparáta invenítur púrior. Candor.

Lectio vj.

Ex Actis Pii PP. IX.

Deiparæ autem Vírginis in sua Conceptióne de tetérrimo humáni géneris hoste victóriam, quam divína elóquia, veneránda tradítio, perpétuus Ecclésiæ sensus, singuláris Episcopórum ac fidélium conspirátio, insígnia quoque summórum Pontíficum acta atque Constitutiónes mirífice jam illustrábant; Pius Nonus Póntifex Máximus totíus Ecclésiæ votis ánnuens státuit suprémo suo atque infallíbili oráculo solémniter proclamáre. Itaque sexto Idus Decémbris anni millésimi octingentésimi quinquagésimi quarti in Basílica Vaticána ingénti sanctæ románæ Ecclésiæ Patrum Cardinálium, et Episcopórum ex díssitis étiam regiónibus, adstánte cœtu, uni-

una cum sancto vitæque princípio Patre, et coætérno et consubstantiáli et conregnánte Spíritu, nunc et semper et in sæcula sæculórum. Amen.

Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Tota pulchra es, María, et mácula originális non est in te. Psalm. Dóminus regnávit, cum reliquis de Dominica. 15.

2. Vestiméntum tuum cándidum quasi nix, et fácies tua sicut sol.

3. Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Israel, tu honorificéntia pópuli nostri.

4. Benedícta es tu, Virgo María, a Dómino Deo excélso præ ómnibus muliéribus super terram.

5. Trahe nos, Virgo immaculáta, post te currémus in odórem unguentórum tuórum.

Capitulum. *Prov.* 8.

Dominus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum, et ex antíquis ántequam terra fíeret. Nondum erant abyssi et ego jam concépta eram.

Hymnus. O gloriósa vírginum. cxxxj.

℣. Immaculáta Concéptio est hódie sanctæ Maríæ Vírginis.
℟. Quæ serpéntis caput virgíneo pede contrívit.

Ad Benedictus, Aña.

Ait Dóminus Deus ad serpéntem : Inimicítias ponam inter te et mulíerem, et semen tuum et semen illíus : ipsa cónteret caput tuum. Allelúia.

Oratio.

Deus, qui per Immaculátam Vírginis Conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti : quæsumus ; ut qui ex morte ejúsdem Fílii tui prævísa, eam ab omni labe præservásti, nos quoque mundos ejus intercessióne ad te perveníre concédas. Per eúmdem Dóminum.

Ad Primam, in ℟. br. dicitur
℣. Qui natus es de María Vírgine, etiam per totam Octavam.

Ad Tertiam, Aña.

Vestiméntum tuum.

Capitulum ut ad Laudes.

℟. br. Deus omnípotens * Præcínxit me virtúte. Deus omnípotens. ℣. Et pósuit immaculátam viam meam. Præcínxit. Glória Patri. Deus omnípotens.
℣. In hoc cognóvi quóniam voluísti me. ℟. Quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Ad Sextam, Aña.

Tu glória Jerúsalem.

Capitulum. *Ezech.* 44.

Porta hæc clausa erit, non aperiétur, et vir non intrábit per eam, quóniam Dóminus Deus Israel ingréssus est per eam : eritque clausa Príncipi. Princeps ipse sedébit in ea.

℟. br. In hoc cognóvi, * Quóniam voluísti me. In hoc cognóvi. ℣. Quóniam non gaudébit inimícus meus super me. Quóniam voluísti. Glória Patri. In hoc cognóvi. ℣. Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me. ℟. Nec delectásti inimícos meos super me.

Ad Nonam, Aña.

Trahe nos.

facti fúerant, Patri reconciliáret.

℟. Hortus conclúsus, soror mea Sponsa, hortus conclúsus, fons signátus, * Emissiónes tuæ Paradísus, o María. ℣. Aperi mihi, soror mea, amíca mea, colúmba mea, immaculáta mea. Emissiónes tuæ.

Lectio viij.

Ave Dei mons præpínguis et umbrósus in quo enutrítus agnus rationális peccáta atque infirmitátes nostras portávit: mons, e quo devolútus ille, nulla manu præcísus lapis, contrívit aras idolórum, et factus est in caput ánguli, mirábilis in óculis nostris. Ave sanctus Dei thronus, divínum donárium, domus glóriæ, perpúlchrum ornaméntum, cimélium eléctum, et totíus orbis propitiatórium, cœlúmque Dei glóriam enárrans. Ave urna ex puro auro confláta, et suavíssimam animárum nostrárum dulcédinem, Christum scílicet, qui manna est, cóntinens. O puríssima et omni laude et obséquio digníssima Virgo Deo dicátum donárium omni creaturárum conditióni præcéllens, terra non secta, inarátus ager, vitis floridíssima, fons aquas effúndens, virgo génerans; et mater viri néscia, innocéntiæ thesáurus abscónditus, et sanctimóniæ decus; acceptíssimis tuis ac matérna auctoritáte válidis précibus ad Dóminum ac Deum ómnium conditórem Fílium tuum ex te sine patre génitum, ecclesiástici órdinis gubernácula fac dírigas, et ad portum tranquíllum perdúcas.

℟. Magníficat ánima mea Dóminum; * Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix.

Sacerdotes justítia, et probátæ, immaculátæ ac sincéræ fídei exultatióne splendidíssime indúito. Orthodóxis Princípibus, qui præ omni púrpuræ aut auri splendóre, et præ margarítis ac lapídibus pretiósis, te nacti sunt diadéma et induméntum ac firmíssimum regni sui ornaméntum, in tranquíllo ac próspero statu sceptra dírige. Male fidas natiónes in te ac Deum ex te génitum blasphemántes, eórum pédibus sternens subjícito: subjectúmque pópulum, ut secúndum Dei præcéptum in suávi obediéntiæ obséquio persevéret, confirmáto. Tuam hanc civitátem, quæ te tanquam turrim ac fundaméntum habet, victóriæ triúmphis coronáto, et fortitúdine circumcíngens custodíto Dei habitatiónem, templi decórem semper conserváto; laudatóres tuos ab omni discrímine et ánimi angóre éxime; captívis redemptiónem tribúito; peregrínis tecto, et quovis præsídio destitútis, solámen te éxhibe. Univérso mundo auxiliatrícem manum tuam pórrige, ut in lætítia et exultatióne solemnitátes tuas simul cum ista, quam modo celebrámus, festivitáte splendidíssimo éxitu transigámus, in Christo Jesu universórum Rege ac vero Deo nostro, cui glória et fortitúdo

ássequi cogitándo potest. Et quidem decébat omníno, ut perfectíssimæ sanctitátis splendóribus semper ornáta fulgéret, ac vel ab ipsa originális culpæ labe plane immúnis amplíssimum de antíquo serpénte triúmphum referret tam venerábilis mater, cui Deus Pater únicum Fílium suum, quem de corde suo æquálem sibi génitum, tamquam seípsum díligit, ita dare dispósuit, ut naturáliter esset unus idémque commúnis Dei Patris et Vírginis Fílius.

℟. Nihil inquinátum. 358.

Lectio vj.

Quam originálem augústæ Vírginis innocéntiam cum admirábili ejúsdem sanctitáte præcelsáque Dei Matris dignitáte omníno cohæréntem cathólica Ecclésia, quæ a sancto semper edócta Spíritu colúmna est ac firmaméntum veritátis, tamquam doctrínam póssidens divínitus accéptam et cœléstis revelatiónis depósito comprehénsam multíplici continénter ratióne, splendidísque factis magis in dies explicáre, propónere ac fovére nunquam déstitit. Hanc enim doctrínam ab antiquíssimis tempóribus vigéntem, ac fidélium ánimis pénitus ínsitam, et sacrórum Antístitum curis studiísque per cathólicum orbem mirífice propagátam, ipsa Ecclésia luculentíssime significávit, cum ejúsdem Vírginis Conceptiónem público fidélium cúltui ac venerati óni propónere non dubitávit. Quo illústri quidem facto ipsíus Vírginis Conceptiónem véluti singulárem, miram et a reliquórum hóminum primórdiis longíssime secrétam, et omníno sanctam coléndam exhíbuit, cum Ecclésia nonnísi de Sanctis dies festos concélebret.

℟. Signum magnum. 359.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 1.

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen vírginis María. Et réliqua.

Homilía S. Sophrónii. Epíscopi.

Hom. in Deiparæ Annunt.

Quid missus beátus ille Angelus ad Vírginem integérrimam dicit? Aut quómodo faustíssimum hoc núntium ipsi defert? Ave grátia plena, Dóminus tecum. A gáudio íncipit eam álloqui ille gáudii núntius. Nóverat enim et plane sciébat, núntium illud suum univérsis homínibus atque ómnibus páriter creatúris gáudium paráre, et quóslibet a quibuscúmque dolóres expéllere; nóverat, ex divína hujus mystérii cognitióne mundum lúmine collustrári; nóverat, erróris disjici calíginem; nóverat, retúndi mortis acúleum; nóverat, vim corruptiónis infríngi: nóverat, inférno victóriam auférri; nóverat salútem pérdito affulgére hómini, qui horum malórum jugo jámdiu premebátur, ex quo scílicet a paradísi delíciis expúlsus, et a beáto illo domicílio ejéctus fúerat. Proptérea

Capitulum. *Apoc.* 12.

SIGNUM magnum appáruit in cœlo : Múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus, et in cápite ejus coróna stellárum duódecim.

℟. br. Exaltábo te, Dómine, * Quóniam suscepísti me. Exaltábo. ℣. Nec delectásti inimícos meos super me. Quóniam. Glória Patri. Exaltábo. ℣. Immaculáta Concéptio tua, Dei Génitrix, Virgo. ℟. Gáudium annuntiávit univérso mundo.

In ij. Vesperis omnia ut in primis. 355.

Ad Magnificat, Aña.

Hódie egréssa est virga de radíce Jesse : hódie sine ulla peccáti labe concépta est María : hódie contrítum est ab ea caput serpéntis antíqui. Allelúia.

Et fit commemoratio Feriæ.

In Officio votivo per annum (ubi concessum est) omissa antiphona præcedenti, dicatur sequens

Ad Magnificat, Aña.

Sancta María, succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro Clero, intercéde pro devóto fœmíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Immaculátam Conceptiónem.

DIE IX. DECEMBRIS.

Secunda die infra Oct. Immac. Concept. B. M. V.

Omnia ut in Festo præter lectiones, quæ dicuntur ut infra.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Ex Bulla Dogmática Pii PP. IX.

Lectio iv.

INEFFABILIS Deus, cujus viæ misericórdia et véritas, cujus volúntas omnipoténtia, et cujus sapiéntia attíngit a fine usque ad finem fórtiter, et dispónit ómnia suáviter; cum ab omni æternitáte prævíderit luctuosíssimam totíus humáni géneris ruínam ex Adámi transgressióne derivándam, atque in mystério a sǽculis abscóndito primum suæ bonitátis opus decréverit per Verbi incarnatiónem sacraménto occultióre complére, ut contra misérícors suum propósitum homo diabólicæ iniquitátis versútia actus in culpam non períret, et quod in primo Adámo casúrum erat, in secúndo felícius erigerétur, ab inítio et ante sǽcula Unigénito Fílio suo Matrem, ex qua caro factus in beáta témporum plenitúdine nascerétur, elégit atque ordinávit, tantóque præ creatúris univérsis est prosecútus amóre, ut in illa una sibi propensíssima voluntáte complacúerit.

℟. Ego ex ore Altíssimi. 358.

Lectio v.

QUAPROPTER illam longe ante omnes angélicos spíritus, cunctósque Sanctos cœléstium ómnium charísmatum cópia de thesáuro Divinitátis deprómpta ita mirífice cumulávit, ut ipsa ab omni prorsus peccáti labe semper líbera, ac tota pulchra et perfécta eam innocéntiæ et sanctitátis plenitúdinem præ se ferret, qua major sub Deo nullátenus intellígitur, et quam præter Deum nemo

DIE X. DECEMBRIS.

Tertia die infra Octavam Imm. Concept. B. M. V.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Ex Bulla Dogmática Pii PP. IX.

Lectio iv.

Ipsissima verba, quibus divínæ Scriptúræ de increáta Sapiéntia loquúntur, ejúsque sempitérnas orígines repræséntant, consuévit (Ecclésia) tum in ecclesiásticis offíciis, tum in sacrosáncta Litúrgia adhibére et ad illíus Vírginis primórdia transférre, quæ uno eodémque decréto cum divínæ Sapiéntiæ incarnatióne fúerant præstitúta. Quamvis autem hæc ómnia penes fidéles ubíque prope recépta osténdant, quo stúdio ejúsmodi de Immaculáta Vírginis Conceptióne doctrínam ipsa quoque Romána Ecclésia ómnium Ecclesiárum mater et magístra fúerit prosecúta, tamen illústria hujus Ecclésiæ facta digna plane sunt, quæ nominátim recenseántur, cum tanta sit ejúsdem Ecclésiæ dígnitas atque auctóritas, quanta illi omníno debétur, quæ est cathólicæ veritátis et unitátis centrum, in qua sola inviolabíliter fuit custodíta Relígio, et ex qua tráducem fídei réliquæ omnes Ecclésiæ mutuéntur opórtet.

℟. Ego ex ore Altíssimi. 358.

Lectio v.

Itaque éadem Romána Ecclésia nihil pótius hábuit, quam eloquentíssimis quibúsque modis Immaculátam Vírginis Conceptiónem, ejúsque cultum et doctrínam assérere, tuéri, promovére et vindicáre. Enim vero Prædecessóres Nostri veheménter gloriáti sunt Apostólica sua auctoritáte Festum Conceptiónis in Romána Ecclésia instituére, ac próprio Offício, propriáque Missa, quibus prærogatíva immunitátis ab hæreditária labe manifestíssime asserebátur, augére, honestáre et cultum jam institútum omni ope promovére, amplificáre, sive erogátis indulgéntiis, sive facultáte tribúta civitátibus, provínciis regnísque, ut Deíparam sub título Immaculátæ Conceptiónis patrónam sibi delígerent, sive comprobátis Sodalitátibus, Congregatiónibus, Religiosísque Famíliis ad Immaculátæ Conceptiónis honórem institútis, sive láudibus eórum pietáti delátis, qui monastéria, xenodóchia, altária, templa sub Immaculáti Concéptus título eréxerint, aut sacraménti religióne interpósita Immaculátam Deíparæ Conceptiónem strénue propugnáre spopónderint.

℟. Nihil inquinátum. 358.

Lectio vj.

Insuper summópere lætáti sunt decérnere Conceptiónis Festũ ab omni Ecclésia esse habéndum eódem censu ac número quo Festum Nativitátis, idémque Conceptiónis Festum cum octáva ab univérsa Ecclésia celebrándum, et ab ómnibus inter ea quæ præcépta sunt, sancte coléndum, ac Pontifíciam Cappéllam in Patriarcháli Nostra Liberiána Basílica, die Vírginis Conceptiónis sacro quotánnis esse peragéndam. Atque exoptántes in fidélium ánimis quo-

tídie magis fovére hanc de Immaculáta Deíparæ Conceptióne doctrínam, eorúmque pietátem excitáre ad ipsam Vírginem sine labe origináli concéptam, coléndam et venerándam, gavísi sunt quam libentíssime facultátem tribúere, ut in Lauretánis Litaníis, et in ipsa Missæ Præfatióne Immaculátus ejúsdem Vírginis proclamarétur Concéptus, atque ádeo lex credéndi ipsa supplicándi lege statuerétur.

℟. Signum magnum. 359.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 1.

In illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen vírginis María. Et réliqua.

Homilía S. Bernárdi Abbátis.

Ex Hom. 2. *super* Missus.

Lætare, pater Adam, sed magis tu, o Eva mater, exúlta qui sicut ómnium paréntes, ita ómnium fuístis peremptóres; et quod infelícius est, prius peremptóres quam paréntes. Ambo, inquam, consolámini super fília, et tali fília; sed illa ámplius de qua malum ortum est prius, cujus oppróbrium in omnes pertransívit mulíeres. Instat namque tempus, quo jam tollátur oppróbrium, nec hábeat vir quid causétur advérsus fœminam; qui útique, dum se imprudénter excusáre conarétur, crudéliter illam accusáre non cunctátus est, dicens : Múlier quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno, et comédi. Proptérea curre, Eva, ad Maríam; curre mater ad fíliam; fília pro matre respóndeat : ipsa matris oppróbrium áuferat; ipsa patri pro matre satisfáciat : quia ecce si vir cécidit per fœminam, jam non erígitur nisi per fœminam. ℟. Hortus conclúsus. 360.

Lectio viij.

Quid dicébas, o Adam? Múlier, quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno, et comédi. Verba malítiæ sunt hæc quibus magis áugeas quam déleas culpam. Verúmtamen Sapiéntia vicit malítiam, cum occasiónem véniæ, quam a te Deus interrogándo elícere tentávit, sed non pótuit, in thesáuro indeficiéntis suæ pietátis invénit. Rédditur nempe fœmina pro fœmina, prudens pro fátua, húmilis pro supérba, quæ pro ligno mortis gustum tibi pórrigat vitæ, et pro venenóso cibo illo amaritúdinis, dulcédinem páriat fructus ætérni. Muta ergo iníquæ excusatiónis verbum in vocem gratiárum actiónis, et dic : Dómine, múlier, quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno vitæ, et comédi; et dulce factum est super mel ori meo, quia in ipso vivificásti me. Ecce enim ad hoc missus est Angelus ad Vírginem. O fœminam singuláriter venerándam, super omnes fœminas admirábilem, paréntum reparatrícem, posterórum vivificatrícem.

℟. Magníficat ánima mea. 360.

Lectio ix.

Quam tibi áliam prædixísse Deus vidétur, quando ad

DIE X. DECEMBRIS.

Tertia die infra Octavam Imm. Concept. B. M. V.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Ex Bulla Dogmática Pii PP. IX.

Lectio iv.

Ipsissima verba, quibus divínæ Scriptúræ de increáta Sapiéntia loquúntur, ejúsque sempitérnas orígines repræséntant, consuévit (Ecclésia) tum in ecclesiásticis officiis, tum in sacrosáncta Litúrgia adhibére et ad illius Vírginis primórdia transférre, quæ uno eodémque decréto cum divínæ Sapiéntiæ incarnatióne fúerant præstitúta. Quamvis autem hæc ómnia penes fidéles ubíque prope recépta osténdant, quo stúdio ejúsmodi de Immaculáta Vírginis Conceptióne doctrínam ipsa quoque Románа Ecclésia ómnium Ecclesiárum mater et magístra fúerit prosecúta, tamen illústria hujus Ecclésiæ facta digna plane sunt, quæ nominátim recenseántur, cum tanta sit ejúsdem Ecclésiæ dígnitas atque auctóritas, quanta illi omníno debétur, quæ est cathólicæ veritátis et unitátis centrum, in qua sola inviolabíliter fuit custodíta Relígio, et ex qua tráducem fídei réliquæ omnes Ecclésiæ mutuéntur opórtet.

℟. Ego ex ore Altíssimi. 358.

Lectio v.

Itaque éadem Románа Ecclésia nihil pótius hábuit, quam eloquentíssimis quibúsque modis Immaculátam Vírginis Conceptiónem, ejúsque cultum et doctrínam assérere, tuéri, promovére et vindicáre. Enim vero Prædecessóres Nostri veheménter gloriáti sunt Apostólica sua auctoritáte Festum Conceptiónis in Romána Ecclésia instituére, ac próprio Officio, propriáque Missa, quibus prærogativa immunitátis ab hæreditária labe manifestíssime asserebátur, augére, honestáre et cultum jam institútum omni ope promovére, amplificáre, sive erogátis indulgéntiis, sive facultáte tribúta civitátibus, provínciis regnísque, ut Deíparam sub título Immaculátæ Conceptiónis patrónam sibi deligerent, sive comprobátis Sodalitátibus, Congregatiónibus, Religiosísque Famíliis ad Immaculátæ Conceptiónis honórem institútis, sive láudibus eórum pietáti delátis, qui monastéria, xenodóchia, altária, templa sub Immaculáti Concéptus título eréxerint, aut sacraménti religióne interpósita Immaculátam Deíparæ Conceptiónem strénue propugnáre spopónderint.

℟. Nihil inquinátum. 358.

Lectio vj.

Insuper summópere lætáti sunt decérnere Conceptiónis Festũ ab omni Ecclésia esse habéndum eódem censu ac número quo Festum Nativitátis, idémque Conceptiónis Festum cum octáva ab univérsa Ecclésia celebrándum, et ab ómnibus inter ea quæ præcépta sunt, sancte coléndum, ac Pontifíciam Cappéllam in Patriarchális Nostra Liberiána Basílica, die Vírginis Conceptiónis sacro quotánnis esse peragéndam. Atque exoptántes in fidélium ánimis quo-

tídie magis fovére hanc de Immaculáta Deíparæ Conceptióne doctrínam, eorúmque pietátem excitáre ad ipsam Vírginem sine labe origináli concéptam, coléndam et venerándam, gavísi sunt quam libentíssime facultátem tribúere, ut in Lauretánis Litaníis, et in ipsa Missæ Præfatióne Immaculátus ejúsdem Vírginis proclamarétur Concéptus, atque ádeo lex credéndi ipsa supplicándi lege staturerétur.

℟. Signum magnum. 359.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 1.

In illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen vírginis María. Et réliqua.

Homilía S. Bernárdi Abbátis.

Ex Hom. 2. *super* Missus.

Lætare, pater Adam, sed magis tu, o Eva mater, exúlta qui sicut ómnium paréntes, ita ómnium fuístis peremptóres; et quod infelícius est, prius peremptóres quam paréntes. Ambo, inquam, consolámini super fília, et tali fília; sed illa ámplius de qua malum ortum est prius, cujus oppróbrium in omnes pertransívit mulíeres. Instat namque tempus, quo jam tollátur oppróbrium, nec hábeat vir quid causétur advérsus fœminam; qui útique, dum se imprudénter excusáre conarétur, crudéliter illam accusáre non cunctátus est, dicens : Múlier quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno, et comédi. Proptérea curre, Eva, ad Maríam; curre mater ad fíliam; fília pro matre respóndeat : ipsa matris oppróbrium áuferat; ipsa patri pro matre satisfáciat : quia ecce si vir cécidit per fœminam, jam non erígitur nisi per fœminam. ℟. Hortus conclúsus. 360.

Lectio viij.

Quid dicébas, o Adam? Múlier, quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno, et comédi. Verba malítiæ sunt hæc quibus magis áugeas quam déleas culpam. Verúmtamen Sapiéntia vicit malítiam, cum occasiónem véniæ, quam a te Deus interrogándo elícere tentávit, sed non pótuit, in thesáuro indeficiéntis suæ pietátis invénit. Rédditur nempe fœmina pro fœmina, prudens pro fátua, húmilis pro supérba, quæ pro ligno mortis gustum tibi pórrigat vitæ, et pro venenóso cibo illo amaritúdinis, dulcédinem páriat fructus ætérni. Muta ergo iníquæ excusatiónis verbum in vocem gratiárum actiónis, et dic : Dómine, múlier, quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno vitæ, et comédi; et dulce factum est super mel ori meo, quia in ipso vivificásti me. Ecce enim ad hoc missus est Angelus ad Vírginem. O fœminam singuláriter venerándam, super omnes fœminas admirábilem, paréntum reparatrícem, posterórum vivificatrícem.

℟. Magníficat ánima mea. 360.

Lectio ix.

Quam tibi áliam prædixísse Deus vidétur, quando ad

mum atque álterum Conceptiónis instans et moméntum discrímine, asserébant, celebrári quidem Conceptiónem, sed non pro primo instánti atque moménto. Ipsi namque Prædecessóres nostri suárum pártium esse duxérunt, et beatíssimæ Vírginis Conceptiónis Festum, et Conceptiónem pro primo instánti tamquam verum cultus objéctum omni stúdio tuéri ac propugnáre. Hinc decretória plane verba, quibus Alexánder Séptimus Decéssor Noster sincéram Ecclésiæ mentem declarávit, ínquiens : Sane vetus est Christi fidélium erga ejus beatíssimam Matrem Vírginem Maríam píetas sentiéntium, ejus ánimam in primo instánti creatiónis atque infusiónis in corpus fuísse speciáli Dei grátia et privilégio, intúitu meritórum Jesu Christi ejus Fílii humáni géneris Redemptóris, a mácula peccáti originális præservátam immúnem, atque in hoc sensu ejus Conceptiónis festivitátem solémni ritu coléntium et celebrántium.

℟. Nihil inquinátum. 358.

Lectio vj.

Atque illud in primis solémne quoque fuit iísdem Decessóribus nostris doctrínam de Immaculáta Dei Matris Conceptióne sartam tectámque omni cura, stúdio et contentióne tuéri. Etenim non solum nullátenus passi sunt, ipsam doctrínam quovis modo a quópiam notári atque tradúci, verum étiam longe ultérius progréssi, perspícuis declaratiónibus iteratísque vícibus edixérunt : Doctrínam qua Immaculátam Vírginis Conceptiónem profitémur, esse suóque mérito habéri cum ecclesiástico cultu plane cónsonam, eámque véterem, ac prope universálem et ejúsmodi, quam Romána Ecclésia sibi fovéndam tuéndamque suscéperit, atque omníno dignam, quæ in sacra ipsa Litúrgia, solemnioribúsque précibus usurparétur. Neque his conténti, ut ipsa de Immaculáto Vírginis Concéptu doctrína invioláta persísteret, opiniónem huic doctrínæ advérsam, sive públice sive privátim, deféndi posse severíssime prohibuére, eámque multíplici véluti vúlnere conféctam esse voluérunt.

℟. Signum magnum. 359.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 1.

In illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph de domo David, et nomen vírginis María. Et réliqua.

Homilía S. Tharásii Epíscopi.

De Præsentat. Deiparæ.

Quibus te láudibus cumulábimus María? O puélla immaculáta; o virgo impollúta; o mulíerum ornaméntum, filiárum nitor! O mater Virgo sancta, tu benedícta inter mulíeres, tu celebráta propter innocéntiam, tu obsignáta virginitáte. Tu Adámi maledícti expiátio; tu débiti Evæ solútio. Tu Abélis puríssima oblátio, primogenitórum deléctus; im

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vj.

Poenam taliónis constítuit iis, qui álterum falsi crîminis accusássent. Státuit, ut quod plúribus jam locis erat in usu, Psalmi per omnes Ecclésias die noctúque ab altérnis canerén-tur; et in fine cujúsque Psalmi dicerétur: Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. Ejus jussu sanctus Hierónymus novum Testaméntum Græcæ fídei réddidit. Cum Ecclésiam rexísset annos decem et septem, menses duos, dies vigínti sex, et habuísset Ordinatiónes quinque mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros trigínta unum, Diáconos úndecim, Epíscopos per divérsa loca sexagínta duos; virtúte, doctrína, ac prudéntia clarus, prope octogenárius, Theodósio senióre imperánte, obdormívit in Dómino: et via Ardeatína una cum matre et soróre sepúltus est in Basílica quam ipse ædificáverat. Illíus relíquiæ póstea translátæ sunt in Ecclésiam sancti Lauréntii, ab ejus nómine in Dámaso vocátam.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Vigiláte, de Communi ij. loco. lvj.

In Laud. fit com. Oct. et Fer.

Vesp. a Capit. de Oct. cum com. S. Damasi Papæ, Aña. Dum esset summus Póntifex, terréna non métuit, sed ad cœléstia regna gloriósus migrávit. ℣. Justum. Oratio. Exáudi. 367.

Deinde fit com. Feriæ.

DIE XII. DECEMBRIS.

Quinta die infra Octavam Immac. Concept. B. M. V.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Ex Bulla Dogmática Pii PP. IX.

Lectio iv.

Quoniam quæ ad cultum pértinent, íntimo plane vínculo cum ejúsdem objécto consérta sunt, neque rata et fixa manére possunt, si illud anceps sit et in ambíguo versétur, idcírco Decessóres nostri Románi Pontífices omni cura Conceptiónis cultum amplificántes, illíus étiam objéctum ac doctrínam declaráre, et inculcáre impensíssime studuérunt. Etenim clare apertéque docuére, festum agi de Vírginis Conceptióne, atque uti falsam et ab Ecclésiæ mente alieníssimam proscripsérunt illórum opiniónem qui non Conceptiónem ipsam, sed sanctificatiónem ab Ecclésia coli arbitraréntur et affirmárent.

℟. Ego ex ore Altíssimi. 358.

Lectio v.

Neque mítius cum iis agéndum esse existimárunt qui ad labefactándam de Immaculáta Vírginis Conceptióne doctrínam, excogitáto inter pri-

m atque álterum Conceptió- instans et moméntum dis- nine, asserébant, celebrári lem Conceptiónem, sed non primo instánti atque mo- nto. Ipsi namque Prædeces- s nostri suárum pártium duxérunt, et beatíssimæ ginis Conceptiónis Festum, Conceptiónem pro primo in- nti tamquam verum cultus éctum omni stúdio tuéri ac pugnáre. Hinc decretória ne verba, quibus Alexánder timus Decéssor Noster sin- am Ecclésiæ mentem decla- it, inquiens : Sane vetus est risti fidélium erga ejus bea- simam Matrem Vírginem Ma- m píetas sentiéntium, ejus imam in primo instánti crea- nis atque infusiónis in cor- s fuísse speciáli Dei grátia et vilégio, intúitu meritórum u Christi ejus Fílii humáni neris Redemptóris, a mácula cáti originális præservátam múnem, atque in hoc sensu s Conceptiónis festivitátem émni ritu coléntium et cele- ntium.

Nihil inquinátum. 358.

Lectio vj.

TQUE illud in primis solé- mne quoque fuit iísdem De- sóribus nostris doctrínam de maculáta Dei Matris Conce- ne sartam tectámque omni a, stúdio et contentióne tué- Etenim non solum nulláte- passi sunt, ipsam doctrí- n quovis modo a quópiam ári atque tradúci, verum am longe ultérius progrés- perspícuis declaratiónibus ratísque vícibus edixérunt : Doctrínam qua Immaculátam Vírginis Conceptiónem profité- mur, esse suóque mérito habéri cum ecclesiástico cultu plane cónsonam, eámque véterem, ac prope universálem et ejúsmodi, quam Románа Ecclésia sibi fo- véndam tuéndamque suscéperit, atque omníno dignam, quæ in sacra ipsa Litúrgia, solemnio- ribúsque précibus usurparétur. Neque his conténti, ut ipsa de Immaculáto Vírginis Concéptu doctrína invioláta persísteret, opiniónem huic doctrínæ ad- vérsam, sive públice sive privá- tim, defféndi posse severíssime prohibuére, eámque multíplici véluti vúlnere conféctam esse voluérunt.

℟. Signum magnum. 359.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secún- dum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 1.

IN illo témpore : Missus est An- gelus Gábriel a Deo in civi- tátem Galilææ, cui nomen Ná- zareth, ad vírginem desponsá- tam viro, cui nomen erat Jo- seph de domo David, et nomen vírginis María. Et réliqua.

Homilía S. Tharásii Epíscopi.

De Præsentat. Deiparæ.

QUIBUS te láudibus cumulábi- mus María? O puélla im- maculáta; o virgo impol- lúta; o mulíerum ornaméntum, filiárum nitor! O mater Virgo sancta, tu benedícta inter mu- líeres, tu celebráta propter in- nocéntiam, tu obsignáta virgi- nitáte. Tu Adámi maledícti expiátio; tu débiti Evæ solútio. Tu Abélis puríssima oblátio, primogenitórum deléctus; im

maculátum sacrifícium. Tu Enos in Deum spes non pudóre suffúsa, tu Enoch ínita grátia, et in secúram vitam migrátio. Tu Noe arca, et secúndæ regeneratiónis apud Deum conciliátio. Tu regni et Sacerdótii Melchísedech perillústris splendor; tu Abrahámi firma fidúcia et promissiónis futúræ posteritátis óbsequens fides. Tu Isaac novum Sacrifícium et rationále holocáustum; tu Jacob in scalam adscénsus causa, et fœcunditátis in duódecim tribus permanéntis expréssio nobilíssima. Tu Judæ apparuísti secúndum stirpem fília; tu Jósephi pudicítia et véteris Ægypti, nimírum Synagógæ Judæórum evérsio, o Immaculáta! Tu Moysis ejusdémque Legislatóris liber divínitus concinnátus, in quo scriptum est Sacraméntum regeneratiónis, et divínis dígitis inscúlpta in tábulis lex est tamquam in monte Sina, ubi novus Israel ab intelligibílium Ægyptiórum servitúte vindicábitur, quemádmodum antíquus pópulus in solitúdine manna et aqua de petra satiátus est, petra autem erat Christus e tuo grémio proditúrus tanquam Sponsus de thálamo. Tu Aarónis virga floréscens; tu es Davídis fília fímbriis áureis circumvestíta vário ornátu nitéscens.

℟. Hortus conclúsus. 360.

Lectio viij.

Tu es Prophetárum spéculum, et rerum ab illis prænuntiatárum éxitus. Te eníxe Ezéchiel vatícinans appellávit portam clausam, per quam nemo hóminum umquam transíbit nisi Dóminus Deus solus, et portam clausam conservábit. Te Isaías ille in primis grandíloquus prænúntiat virgam Jesse, ex qua flos Christus oriétur, et fruticibus vitiórum extirpátis radícitus, plantas divínæ cognitiónis in agro ínseret. Te Jeremías præmonstrávit, ínquiens: Ecce dies vénient, dicit Dóminus, et fériam dómui Israel et dómui Judæ fœdus novum, quod constítui cum pátribus eórum, ita signíficans advéntum ortúmque fílii tui, et pópulum géntium vocans ad Deum adorándum inde usque a fínibus terræ. Te étiam Dániel vir desideriórum proclamávit montem ingéntem, e quo Christus lapis anguláris abscindétur, et simulácrum multifórmis serpéntis ruína atque exítio dissipábit. Te honoro agnam immaculátam, te prǽdico grátia plenam, te cano Dei habitatiónem puram et immaculátam. Et sane ubi abundávit delíctum, superabundávit grátia. Per mulíerem mortem lucráti sumus, per mulíerem universa ipse rursus instaurábit. Per serpéntem cibum accépimus amári sapóris, per ipsum vero rursum vescémur cibo immortalitátis. Prima parens Eva Caínum in lucem édidit invídiæ et nequítiæ príncipem; unigénitus Fílius tuus erit primogénitus vitæ et resurrectiónis. O inauditum prodígium! O admirándam novitátem! O Sapiéntiam nullis verbis coæquándam! ℟. Magníficat.

Lectio ix.

Nos autem pópulus Dei, gens sancta, congregátio ac-

eptábilis, filii colúmbæ, sóboles rátiæ in hac Vírginis celebritáte uris ánimis, impollútis lábiis, aultísonis linguis hymnos suaídicos extollámus. Illústre hoc estum, príncipem solemnitáem ángelis lætam et hóminum rædicatióne digníssimam próti par est venerántes illud Ave abriélis cum reveréntia et gáuio sancto conclamémus. Ave elícium Patris, per quam ad ltimos terræ fines Dei cognítio manávit. Ave Fílii domicílium, e qua ille carne indútus proívit. Ave sancti Spíritus habiáculum ineffábile. Ave sánctior hérubim ; ave gloriósior Séraphim ; ave cœlo látior ; ave sole plendídior ; ave luna micánior ; ave múltiplex astrórum itor ; ave levis nubes, quæ cœéstem plúviam inspérgis. Ave ura sancta, quæ spíritum maítiæ a terra dissipásti. Ave nóbile præcónium Prophetárum ; ve Apostolórum audítus per otum orbem sonus ; ave Mártyrum excéllens conféssio ; ve Patriarchárum laudatíssima rædicátio ; ave Sanctórum ummum ornaméntum. Ave ausa salútis ómnium mortáum ; ave regína pacis concilátrix ; ave matrum splendor mmaculátus. Ave mediátrix mnium, qui sub cœlo sunt ; ve totíus orbis reparátio ; ave rátia plena Dóminus tecum, ui ante te, et ex te, et nobíscum. psi laus cum Patre et sanctíssio et vivífico Spíritu, nunc et emper, et in infiníta sæcula eculórum. Amen.

e Deum laudámus 14.

In Laud. fit com. Fer.

Vesp. de S. Lucia V. M. cum com. Octavæ et Feriæ.

DIE XIII. DECEMBRIS.

In Festo S. Luciæ, Virg. et Mart. Duplex.

Omnia de Communi Virg. lxxvij. præter seq.

Ad Vesperas Añæ de Laud. Psalmi, Capitulum, Hymnus et ℣. de Comm.

Ad Magnificat, Aña.

In tua patiéntia possedísti ánimam tuam, Lúcia, sponsa Christi : odísti quæ in mundo sunt : et corúscas cum Angelis : sánguine próprio inimícum vicísti.

Oratio.

Exaudi nos, Deus salutáris noster : ut, sicut de beátæ Lúciæ, Vírginis et Mártyris tuæ, festivitáte gaudémus ; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Deinde fit com. Oct. et Feriæ.

In j. Nocturno Lectiones, De virgínibus. lxxxij.

℟. j. Lúcia virgo, quid a me petis, quod ipsa póteris præstáre contínuo matri tuæ ? Nam et fides tua illi subvénit, et ecce salváta est : * Quia jucúndum Deo in tua virginitáte habitáculum præparásti. ℣. Sicut per me cívitas Catanénsium sublimátur a Christo, ita per te Syracusána cívitas decorábitur. Quia.

℟. ij. Rogávi Dóminum meum Jesum Christum, ut ignis iste non dominétur mei : * Et impetrávi a Dómino indúcias martyrii mei. ℣. Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi : ego autem orábam. Et.

℟. iij. Grata facta est a Dómino in certámine, quia apud Deum et apud hómines glorifi-

cáta est : in conspéctu príncipis loquebátur sapiéntiam : * Et Dóminus ómnium diléxit eam. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Lucia virgo Syracusána, génere et christiána fide ab infántia nobilis, una cum matre Eutychia, quæ sánguinis fluxu laborábat, Cátanam ad venerándum corpus beátæ Agathæ venit, quæ ad ejus sepúlchrum cum supplíciter orásset, Agathæ intercessióne matri sanitátem impetrávit. Statim vero matrem exorávit, ut quam dotem sibi datúra esset, Christi paupéribus tríbui paterétur. Ut ígitur Syracúsas rédiit, omnem pecúniam, quam ex facultátibus vénditis redégerat, paupéribus distríbuit.

℟. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum : pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti, * Et cum Angelis in paradísum introísti. ℣. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum, quia concupívit Rex spéciem tuam. Et.

Lectio v.

Quod ubi rescivísset is, cui eam paréntes contra vírginis voluntátem despónderant, apud Paschásium præféctum Lúciam, quod Christiána esset, accusávit. Quam ille cum nec précibus, nec minis ad cultum idolórum posset perdúcere : immo tanto magis incénsam vidéret ad celebrándas christiánæ fídei laudes, quanto magis ipse eam a senténtia avértere conabátur : Cessábunt, inquit, verba, cum ventum erit ad vérbera. Cui virgo : Dei servis verba deésse non possunt, quibus a Christo Dómino dictum est : Cum stetéritis ante reges et præsides, nolíte cogitáre quómodo aut quid loquámini : dábitur enim vobis in illa hora quid loquámini : non enim vos estis qui loquímini, sed Spíritus sanctus, qui lóquitur in vobis.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Proptérea.

Lectio vj.

Quam cum Paschásius interrogásset : Estne in te Spíritus sanctus? respóndit : Caste et pie vivéntes templum sunt Spíritus sancti. At ille : Jubébo te ad lupánar duci, ut te Spíritus sanctus déserat. Cui virgo : Si invítam jússeris violári, cástitas mihi duplicábitur ad corónam. Quare Paschásius ira inflammátus, Lúciam eo trahi jussit, ubi ejus virgínitas violarétur : sed divínitus factum est, ut firma virgo ita consísteret, ut nulla vi de loco dimovéri posset. Quámobrem Præféctus circum ipsam, pice, resína, ac fervénti óleo perfúsam, ignem accéndi imperávit : sed cum ne flamma quidem eam læderet, multis torméntis excruciátæ guttur gládio transfígitur. Quo vúlnere accépto, Lúcia prædícens Ecclésiæ

quillitátem, quæ futúra erat
etiáno et Maximiáno mór-
Idibus Decémbris spíri-
Deo réddidit. Cujus cor-
yracúsis sepúltum, deínde
tantinópolim, postrémo
tias translátum est.
écie tua et pulchritúdine
Inténde, próspere pro-
et regna. ℣. Diffúsa est
in lábiis tuis, proptér-
enedíxit te Deus in ætér-
Inténde. Glória Patri. In-
.
iij. Noct. Homilia in Evang.
e est regnum cœlórum
uro, de Comm. non Virg.

j. Propter veritátem et
uetúdinem et justítiam :
dedúcet te mirabíliter dé-
tua. ℣. Spécie tua et pul-
údine tua inténde, pró-
procéde, et regna. Et.
ij. Dilexísti justítiam, et
iniquitátem : * Proptérea
te Deus, Deus tuus, óleo
æ. ℣. Propter veritátem
ansuetúdinem, et justí-
Proptérea. Glória Patri.
érea.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

ánte sancta Lúcia, appá-
i beáta Agatha, et conso-
ur ancíllam Christi. Ps.
nus regnávit, cum reli-
15.
cia virgo, quid a me pe-
uod ipsa póteris præstáre
nuo matri tuæ?
r te, Lúcia virgo, cívitas
usána decorábitur a Dó-
Jesu Christo.
enedíco te, Pater Dómini
Jesu Christi, quia per Fí-
lium tuum ignis extínctus est a látere meo.
5. Soror mea Lúcia, virgo Deo devóta, quid a me petis, quod ipsa póteris præstáre contínuo matri tuæ?

Capit., et Hymnus de Comm. Virg. lxxxviij.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Aña.

Colúmna es immóbilis, Lúcia sponsa Christi : quia omnis plebs te expéctat, ut accípias corónam vitæ, allelúia.

Oratio.

Exaudi nos, Deus salutáris noster : ut, sicut de beátæ Lúciæ, Vírginis et Mártyris tuæ, festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur affé-ctu. Per Dóminum.

Deinde fit com. Oct., et Fer.

Ad Horas, Añæ de Laud. Capitula et ℟℟. brevia de Communi Virg. lxxxix.

Ad Vesp., Añæ de Laudibus. Psalmi, Capit. et Hymnus de Comm. Virg. xc.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Aña.

Tanto póndere eam fixit Spíritus sanctus, ut virgo Christi immóbilis permanéret.

Deinde fit com. Oct. et Feriæ.

Quando Festum S. Luciæ occurrerit in Dom. iij. Adv., transferendum erit in diem seq., et tunc in ij. Vesp. S. Luciæ omnia dicuntur de die Octava Imm. Concept., ut in j. Vesp. Festi cum com. S. Luciæ et Feriæ.

DIE XIV. DECEMBRIS.

Septima die infra Octavam Immac. Concept. B. M. V.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

Si autem hac die occurrat Feria iv. Quatuor Temporum, Lectiones j. Nocturni leguntur de Parabolis Salomonis Ego Sapiéntia, ut in Brev. hac die, seu ut in Festis B. M. V. per annum.

In secundo Nocturno.

Ex Bulla Dogmática Pii PP. IX.

Lectio iv.

Omnes norunt quanto stúdio hæc de Immaculáta Deiparæ Vírginis Conceptióne doctrína a spectatíssimis Religiósis Famíliis et celebrióribus Theológicis, Académiis, ac præstantíssimis divinárum rerum sciéntia Doctóribus fúerit trádita, assérta ac propugnáta. Omnes páriter norunt quantópere sollíciti fúerint Sacrórum Antístites vel in ipsis ecclesiásticis convéntibus palam publicéque profitéri, sanctíssimam Dei Genitrícem Vírginem Maríam ob prævísa Christi Dómini Redemptóris mérita nunquam originali subjacuísse peccáto, sed præservátam omnino fuísse ab oríginis labe, et idcirco sublimióri modo redémptam. Quibus illud profécto gravíssimum et omníno máximum accédit, ipsam quoque Tridentinam Synodum, cum dogmáticum de peccáto originali éderet decrétum, quo juxta sacrárum Scripturárum sanctorúmque Patrum ac probatissimórum Conciliórum testimónia, státuit ac definívit: Omnes hómines nasci originali culpa inféctos; tamen solémniter declarásse: Non esse suæ intentiónis in decréto ipso tantáque definitiónis amplitúdine comprehéndere beátam et Immaculátam Vírginem Dei Genitrícem Maríam. Hac enim declaratióne Tridentini Patres ipsam beatíssimam Vírginem ab originali labe solútam, pro rerum temporúmque adjúnctis, satis innuérunt, atque ádeo perspícue significárunt, nihil ex divínis Líteris, nihil ex traditióne, Patrúmque auctoritáte rite afférri posse, quod tantæ Vírginis prærogatívæ quovis modo refragétur. ℟. Ego ex ore Altíssimi. 358.

Lectio v.

Et re quidem vera hanc de Immaculáta beatíssimæ Vírginis Conceptióne doctrínam quotídie magis gravíssimo Ecclésiæ sensu, magistério, stúdio, sciéntia, ac sapiéntia tam splendide explicátam, declarátam, confirmátam et apud omnes cathólici orbis pópulos ac natiónes mirándum in modum propagátam, in ipsa Ecclésia semper extitísse véluti a majóribus accéptam, ac revelátæ doctrínæ charactére insignítam, illústria venerándæ antiquitátis Ecclésiæ Orientális et Occidentális monuménta validíssime testántur. Equidem Patres Ecclesiǽque Scriptóres, cœléstibus edócti elóquiis, nihil antíquius habuérunt, quam in libris ad explicándas Scriptúras, vindicánda dógmata, erudiendósque fidéles elucubrátis, summam Vírginis sanctitátem, dignitátem, atque ab omni peccáti labe integritátem, ejúsque præcláram de tetérrimo humáni géneris hoste victóriam,

nultis mirísque modis certátim
rædicáre atque efférre.
℟. Nihil inquinátum. 358.

Lectio vj.

QUAPROPTER enarrántes verba, quibus Deus præparáta renovándis mortálibus suæ pietátis remédia inter ipsa mundi primórdia prænúntians, et deceptóris serpéntis retúdit audáciam et nostri géneris spem mirífice eréxit, ínquiens : Inimicítias ponam inter te et mulíerem, et semen tuum et semen llíus, docuére : Divíno hoc oráculo clare apertéque demonstrátum fuísse misericórdem humáni géneris Redemptórem, cílicet Unigénitum Dei Fílium Christum Jesum ac designátam eatíssimam Ejus Matrem Vírinem Maríam, ac simul ipsísimas utriúsque contra diabolum inimicítias insígniter exréssas. Quocírca sicut Christus Dei hominúmque mediátor, humána assúmpta natúra, delens uod advérsus nos erat chirógraphum decréti, illud cruci riumphátor affíxit, sic sanctísima Virgo, arctíssimo et indisolúbili vínculo cum Eo conúncta, una cum Illo et per llum, sempitérnas contra venenósum serpéntem inimicítias xércens ac de ipso pleníssime riúmphans, illíus caput imaculáto pede contrívit.
Signum magnum. 359.

In tertio Nocturno.

éctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 1.

In illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitáem Galilææ, cui nomen Názareth, ad vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen vírginis María. Et réliqua.

Homilía S. Sophrónii Epíscopi.
Homilia in Deiparæ Annunt.

VERE benedícta tu in muliéribus, quóniam Evæ maledictiónem in benedictiónem commutásti; quóniam Adam, qui prius jacébat execratióne percúlsus, ut per te benediceréetur effecísti. Vere benedícta tu in muliéribus, quóniam benedíctio Patris per te affúlsit homínibus, eósque a véteri maledícto liberávit. Vere benedícta tu in muliéribus, quia per te progenitóres tui salútem invéniunt; tu síquidem genitúra es Servatórem, qui divínam ipsis salútem comparábit. Vere benedícta tu in muliéribus, quóniam sine sémine eum protulísti fructum, qui benedictiónem terrárum orbi elargítur, ipsúmque a maledictióne spinas germinánte rédimit. Vere benedícta tu in muliéribus quia múlier naturáli conditióne cum sis, Dei tamen Génitrix reípsa fies. Etenim si qui ex te nascitúrus est secúndum veritátem Deus est incarnátus, ipsa jure meritóque díceris Deípara, quippe quæ Deum veríssime paris.
℟. Hortus conclúsus. 360.

Lectio viij.

NE tímeas María, invenísti enim apud Deum grátiam períre nésciam : invenísti apud Deum grátiam præ quálibet exímiam ; invenísti apud Deum grátiam ómnibus votis expeténdam; invenísti apud Deum grátiam ómnium gratiárum splen-

didíssimam; invenísti apud Deum grátiam nunquam elanguéntem; invenísti apud Deum grátiam quæ te salvam præstet; invenísti apud Deum grátiam, quæ nullo ímpetu quatiátur; invenísti apud Deum grátiam plane invíctam, invenísti apud Deum grátiam perénniter duratúram. Et álii quidem iíque plures ante te exímia sanctitáte floruérunt. Sed némini, quemádmodum tibi, plena grátia impertíta est; nemo, sicut tu, ad tantum magnificéntiæ est evéctus: nemo, sicut tu, purificánte grátia, præoccupátus est; nemo, sicut tu, cœlésti lúmine refúlsit; nemo, sicut tu, præ omni celsitúdine exaltátus est. ℟. Magníficat ánima mea. 360.

Si fuerit in Quatuor Temporibus, Lectio ix. legitur de Homil. Feriæ ejusdem. Alias,

Lectio ix.

Et mérito quidem; nemo enim, sicut tu ad Deum tam prope accéssit; nemo, sicut tu, Dei donis ditátus est; nemo, sicut tu, Dei grátiæ párticeps fuit. Omnia vincis, quæcúmque inter hómines eminéant; ómnia súperas múnera, quæ effúsa a Dei largitáte in quóslibet dimanáverint. Plus enim ómnibus inhabitántis Dei possessióne ditéscis. Nemo sic in se Deum compléctí pótuit: nemo pótuit sic frui Dei præséntia; nemo dignus est hábitus; qui sic per Deum illuminarétur, ac proptérea non modo Deum ómnium Conditórem ac Dóminum in te excepísti, sed eum habes ex te ineffabíliter incarnátum, atque in útero tuo gestátum, et post hæc génitum, et univérsos hómines a patérna condemnatióne rediméntem, ac salútem, quæ nullum finem habitúra sit, ipsis elargiéntem. Et proptérea tibi clamávi, atque íterum veheménter clamábo: Ave grátia plena, Dóminus tecum; benedícta tu in muliéribus.

Te Deum laudámus. 14.

In Laudibus fit commemoratio Feriæ.

Ad Vesp. Duplex: et omnia dicuntur sicut in j. Vesp. Festi 355. cum com. Feriæ.

Si dies Oct. Imm. Concept. B. M. V. inciderit in Dñicam iij. Adventus, fit Officium de Dñica, hoc modo: Vesperæ in Sabbato præc. dicuntur de Feria, ut in Psalt., scilicet Aña. Benedíctus, Psalmi de Sabbato: et a Capit. fit de Dñica, cum commem. diei Octavæ, ut in j. Vesp. Festi. Aña. Beátam me dicent. ℣. Immaculáta Concéptio est. Oratio. Deus, qui. 355. sine Suffragiis consuetis, et precibus propter Octavam.

Sequenti die fit de Dñica prædicta, cum commem. Octavæ in Laudibus et ij. Vesperis, et non dicuntur Suffragia, nec Preces ad Primam et Completorium.

DIE XV. DECEMBRIS.

Octava Immac. Concept. B. M. V.

Duplex.

Omnia ut in Festo præter ea quæ sequuntur.

Si autem hac die occurrat Fer. iv. Quat. Temp. Lect. j. Noct. leguntur, Ego sapiéntia, ut in Festis B. M. cxxv. cum ℟℟. ut in Festo Immac. Concept. 356.

In secundo Nocturno.

x Bulla Dogmática Pii PP. IX.

Lectio iv.

AB antíquis tempóribus Sacrórum Antístites, Eccleiástici viri, Reguláres Ordines c vel ipsi Imperatóres et Reges b hac Apostólica Sede eníxe fflagitárunt, ut Immaculáta anctíssimæ Dei Genitrícis Conéptio véluti cathólicæ fídei ogma definirétur. Quæ postuatiónes hac nostra quoque ætáte iterátæ fuérunt, ac potísimum felícis recordatiónis Gregório Decimoséxto: Præecessóri Nostro, ac Nobis ipsis blátæ sunt tum ab Epíscopis, um a Clero sæculári, tum a Religiósis Famíliis, ac summis rincípibus et fidélibus pópulis. os ítaque singulári ánimi Notri gáudio hæc ómnia probe oscéntes, ac sério consideránes, vix dum licet immériti, rcáno divínæ Providéntiæ conílio ad hanc sublímem Petri áthedram evécti totíus Eccléiæ gubernácula tractánda suscépimus, nihil certe antíquius abúimus, quam pro summa ostra vel a téneris annis erga anctíssimam Dei Genitrícem irginem Maríam veneratióne, ietáte et afféctu ea ómnia erágere quæ adhuc in Ecclésiæ otis esse póterant, ut beatíssiæ Vírginis honor augerétur, júsque prærogatívæ uberióri ace nitérent. ℟. Ego ex ore. 358.

Lectio v.

ITAQUE plúrimum in Dómino confísi advenísse témporum pportunitátem pro Immaculáa sanctíssimæ Dei Genitrícis Vírginis Maríæ Conceptióne definiénda, quam divína elóquia, veneránda tradítio, perpétuus Ecclésiæ sensus, singuláris catholicórum Antístitum ac fidélium conspirátio, et insígnia Prædecessórum nostrórum acta. Constitutiónes mirífice illústrant atque declárant; rebus ómnibus diligentíssime perpénsis et assíduis fervidísque ad Deum précibus effúsis, mínime cunctándum Nobis esse censúimus suprémo Nostro judício Immaculátam ipsíus Vírginis Conceptiónem sancíre, definíre, atque ita pientíssimis cathólici Orbis desidériis, Nostræque in ipsam Sanctíssimam Vírginem pietáti satisfácere, ac simul in Ipsa Unigénitum Fílium suum Dóminum nostrum Jesum Christum magis atque magis honorificáre, cum in Fílium redúndet quidquid honóris et laudis in Matrem impénditur. ℟. Nihil inquinátum. 358.

Lectio vj.

QUARE postquam nunquam intermísimus in humilitáte et jejúnio privátas nostras et públicas Ecclésiæ preces Deo Patri per Fílium ejus offérre, ut Spíritus sancti virtúte mentem nostram dirígere et confirmáre dignarétur, imploráto univérsæ cœléstis Cúriæ præsídio, et advocáto, cum gemítibus Paráclito Spíritu, eóque sic adspiránte; ad honórem Sanctæ et indivíduæ Trinitátis, ad decus et ornaméntum Vírginis Deíparæ, ad exaltatiónem Fídei cathólicæ et christiánæ Religiónis augméntum, auctoritáte Dómini nostri Jesu Christi, beatórum Apostolórum Petri

penes Imperatórem una cum suis legátis patrocínium fídei suscíperet, mox cum illis proféctus est ad Constántium, apud quem eníxius agens, quidquid legatióne petebátur, obtínuit, ut Episcopórum nempe cœtus celebrarétur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam: et in vínculis non derelíquit eum. Et.

Lectio v.

Collectum est Medioláni anno sequénti Concílium, ad quod a Constántio invitátum Eusébium concupitúmque, ac vocátum a Libérii legátis, tantum abest, ut malignántium synagóga Arianórum contra sanctum Athanásium furéntium, in suas partes addúceret, ut pótius disérte statim ipse declárans, e præséntibus quosdam sibi compértos hærética labe pollútos, Nicænam imo fidem proposúerit iis subscribéndam, ántequam cétera tractaréntur. Quod Ariánis acérbe irátis negántibus, nedum in Athanásium recusávit ipse subscríbere, quin sancti Dionysii Mártyris, qui decéptus ab ipsis subscrípserat, captivátam simplicitátem ingeniosíssime liberávit. Quámobrem illi gráviter indignántes, post multas illátas injúrias, exílio illum mulctárunt: sed sanctus vir, excússo púlvere, nec Cæsaris minas véritus, nec enses obstríctos, exílium véluti sui ministérii offícium accépit: missúsque Scythópolim, famem sitim, vérbera, divérsaque supplícia perpéssus, pro fide strénue vitam contémpsit, mortem non métuit, corpus carnifícibus trádidit.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine: * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quoniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et.

Lectio vj.

Quanta in eum tunc Arianórum crudélitas fúerit, ac effrons inverecúndia, osténdunt graves lítteræ plenæ róboris, pietátis, ac religiónis, quas e Scythópoli scripsit ad Vercellénsem Clerum, et pópulum, aliósque finítimos, e quibus étiam est explorátum, ipsórum nec minis, inhumanáque sævítia potuísse umquam eum detérréri, nec serpentína blanda subtilitáte ad eórum societátem perdúci. Hinc in Cappadóciam, postremóque ad superióres Ægypti Thebáidas pro constántia sua deportátus, exílii rigóres tulit ad mortem usque Constántii, post quam ad gregem suum revérti permíssus, non prius redíre vóluit, quam reparándis fídei jactúris ad Alexandrínam Synodum sese conférret, postque, médici præstántis instar, péragrans Oriéntis províncias, in fide infírmos ad íntegram valetúdinem restitúeret, eos instítuens in Ecclésiæ doctrína. Inde salubritáte pari digrésso in Illýricum, tandémque in Itáliam deláto, ad ejus réditum lugúbres vestes Itália mutávit: ubi

Lectio ix.

TIA sanctæ Vírginis est
ménsa. Hinc Gábriel in
salútat Vírginem, dicens:
grátia plena, quæ es
idum cœlum. Ave, grátia
multis virtútibus exor-
irgo. Ave, grátia plena,
s urna áurea cóntinens
cœléste. Ave, grátia
quæ sitiéntes perénnis
dulcédine sátias. Ave,
ssima Mater Immaculáta,
enuísti Christum, qui est
te. Ave, púrpura régia,
œli terræque Regem in-
Ave, liber incomprehén-
uæ Verbum et Fílium
mundo legéndum exhi-

um laudámus. 14.
Laud. fit com. Feriæ.
j. Vesp. omnia ut in ij.
Festi, cum com. seq. et Fer.
cium votivum Immacu-
onceptionis Beatæ Mariæ
is quibus locis conces-
est a Sancta Sede ritu
uplici, paucis exceptis,
upra adnotata fuerunt,
vetur ut in Festo. In
Nocturno Lectiones de
ura: in Secundo et Tertio
rno Tempore hiemali ut
die infra Octavam:
ore verno ut in iij. die
Octavam: Tempore æ-
ut in v. die infra Octa-
Tempore autumnali ut
j. die infra Octavam,
Allelúia, tempore Pa-

Officium Imm. Concept. B. M. V.,
t. et per annum, imprimi potest.
liniæ, 16 Novembris 1863.

BERTUS Card. Arch. Mechl.
IEMALIS.

DIE XVI. DECEMBRIS.

In Festo S. Eusebii, Episc. et Mart.

Semiduplex.

Aña. Iste Sanctus. ℣. Glória.

Oratio.

DEUS, qui nos beáti Eusébii, Mártyris tui atque Pontífícis, ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Deinde fit com. Feriæ.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

Sed si fuerit in Quatuor Temp., Lectiones j. Nocturno erunt, A Miléto, de Comm. xx.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

EUSEBIUS natióne Sardus, Románæ urbis Lector, post Vercellénsis Epíscopus, ad hanc regéndam Ecclésiam mérito est créditus divíno eléctus judício: nam quem nunquam ante constitúti electóres cognóverant, posthábitis cívibus, simul ut vidérunt, et probavérunt, tantúmque intérfuit, ut probarétur, quantum ut viderétur. Primus in Occidéntis pártibus in eádem Ecclésia eósdem mónachos instítuit esse, quos Cléricos, ut esset in ipsis viris et contémptus rerum, et accurátio Levitárum. Ariánis impietátibus ea tempestáte per Occidéntem longe latéque tradúctis, advérsus eas viríliter sic dimicávit, ut ejus invícta fides Libérium Summum Pontíficem ad vitæ solátium erígeret. Quare hic sciens, in ipso fervére Spíritum Dei, cum ei significásset, ut

penes Imperatórem una cum suis legátis patrocínium fídei suscíperet, mox cum illis proféctus est ad Constántium, apud quem eníxius agens, quidquid legatióne petebátur, obtínuit, ut Episcopórum nempe cœtus celebrarétur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: *Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam: et in vínculis non derelíquit eum. Et.

Lectio v.

Collectum est Medioláni anno sequénti Concílium, ad quod a Constántio invitátum Eusébium concupitúmque, ac vocátum a Libérii legátis, tantum abest, ut malignántium synagóga Arianórum contra sanctum Athanásium furéntium, in suas partes addúceret, ut pótius disérte statim ipse declárans, e præséntibus quosdam sibi compértos hærética labe pollútos, Nicænam imo fidem proposúerit iis subscribéndam, ántequam cétera tractaréntur. Quod Ariánis acérbe irátis negántibus, nedum in Athanásium recusávit ipse subscríbere, quin sancti Dionysii Mártyris, qui decéptus ab ipsis subscrípserat, captivátam simplicitátem ingeniosíssime liberávit. Quámobrem illi gráviter indignántes, post multas illátas injúrias, exílio illum mulctárunt: sed sanctus vir, excússo púlvere, nec Cæsaris minas véritus, nec enses obstríctos, exílium véluti sui ministérii offícium accépit: missúsque Scythópolim, famem sitim, vérbera, divérsaque supplícia perpéssus, pro fide strénue vitam contémpsit, mortem non métuit, corpus carnifícibus trádidit.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine: * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et.

Lectio vj.

Quanta in eum tunc Arianórum crudélitas fúerit, ac effrons inverecúndia, osténdunt graves lítteræ plenæ róboris, pietátis, ac religiónis, quas e Scythópoli scripsit ad Vercellénsem Clerum, et pópulum, aliósque finítimos, e quibus étiam est explorátum, ipsórum nec minis, inhumanáque sævítia potuísse umquam eum deterréri, nec serpentína blanda subtilitáte ad eórum societátem perdúci. Hinc in Cappadóciam, postremóque ad superióres Ægypti Thebáidas pro constántia sua deportátus, exílii rigóres tulit ad mortem usque Constántii, post quam ad gregem suum revérti permíssus, non prius redíre vóluit, quam reparándis fídei jactúris ad Alexandrínam Synodum sese conférret, postque, médici præstántis instar, péragrans Oriéntis províncias, in fide infírmos ad íntegram valetúdinem restitúeret, eos instítuens in Ecclésiæ doctrína. Inde salubritáte pari digrésso in Illýricum, tandémque in Itáliam deláto, ad ejus réditum lúgubres vestes Itália mutávit: ubi

nus noster. ℣. Vox clamántis in desérto : Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Oratio ut in Adventu.

Si hoc Festum transferatur, Aña Nolite timére, dicitur ad Benedictus in Dñica, loco Añæ Ave María, et in Officio S. Thomæ pro comm. Advent. ponitur Aña Feriæ ij. Dicit Dóminus : Pœniténtiam ágite : appropinquávit enim regnum cœlórum, allelúia.

℣. Vox clamántis. supra.

FESTA JANUARII.

Prima die non impedita dicitur Officium Defunct.

PRIMA DIE LIBERA
POST IV. JANUARII.

In Festo S. Titi, Episc. et Conf. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. xlv. præter seq.

In Hym., Iste Conféssor, mutatur tertius versus.

Oratio.

Deus, qui beátum Titum, Confessórem tuum atque Pontíficem, apostólicis virtútibus decorásti : ejus méritis, et intercessióne concéde; ut juste, et pie vivéntes in hoc sæculo, ad cœléstem pátriam perveníre mereámur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Titum Creténsium Epíscopum vix Pauli Apóstoli verbo christiánæ fidei Sacraméntis, mysteriísque excúltum, ea sanctitátis luce Ecclésiæ tunc vagiénti effulsísse compértum est, ut inter ejúsdem Doctóris géntium discípulos merúerit cooptári. Adscítus in partem óneris prædicatiónis, ádeo evangelizándi ardóre, et fidelitáte Paulo éxtitit charus, ut ipse cum venísset Tróadem propter Evangélium Christi, testátus sit, non habuísse réquiem spirítui suo, eo quod Titum fratrem suum ibi non invénerit. Et paulo post Macedóniam petens, rursus suam in eum charitátem ita éxprimit : Sed qui consolátur húmiles, consolátus est nos Deus in advéntu Titi.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Quamobrem Corínthum ab Apóstolo missus, ea sapiéntia, et lenitáte legatiónis hujus múnere functus est, quæ præsértim de Fidélium pietáte eleemósynas colligéndas ad sublevándam Ecclésiæ Hebræórum inópiam spectábat, ut Corínthios non solum in Christi fide continúerit, sed étiam desidérium, fletum, æmulatiónem inter eos pro Paulo, qui illos primus instítuit, excitáverit. Ad effundéndum ínterim inter gentes, linguis, locísque distínctas, divíni verbi semen, plúribus terra maríque itinéribus relécti, magnáque ánimi firmitáte pro Crucis trophæo curis laboribúsque exantlátis, una cum duce Paulo Cretæ ínsulam áppulit. Cum porro huic Ecclésiæ Epíscopus ab ipso Apó-

vértitis? Numquid casu gestum créditis, ut eléctus ille discípulus tunc deésset, post autem véniens audíret, áudiens dubitáret, dúbitans palpáret, palpans créderet? Non hoc casu, sed divína dispensatióne gestum est. Egit namque miro modo supérna cleméntia, ut discípulus ille dúbitans, dum in magístro suo vúlnera palpáret carnis, in nobis vúlnera sanáret infidelitátis. Plus enim nobis Thomæ infidélitas ad fidem, quam fides credéntium discipulórum prófuit: quia dum ille ad fidem palpándo redúcitur, nostra mens, omni dubitatióne postpósita, in fide solidátur.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio viij.

Sic quippe discípulum Dóminus post resurrectiónem suam dubitáre permísit, nec tamen in dubitatióne deséruit: sicut ante nativitátem suam habére Maríam sponsum vóluit, qui tamen ad ejus núptias non pervénit. Nam ita factus est discípulus dúbitans et palpans, testis veræ resurrectiónis, sicut Sponsus Matris fúerat custos integérrimæ virginitátis. Palpávit autem, et exclamávit: Dóminus meus, et Deus meus. Dicit ei Jesus: Quia vidísti me, credidísti. Cum Paulus Apóstolus dicat: Est autem fides sperandárum substántia rerum, arguméntum non apparéntium; profécto liquet, quia fides illárum rerum arguméntum est, quæ apparére non possunt. Quæ étenim appárent, jam fidem non habent, sed agnitiónem.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum. Glória Patri. Quorum.

In Quat. Temp. Lectio ix legitur de Hom. illius Feriæ. Alias,

Lectio ix.

Dum ergo vidit Thomas, dum palpávit, cur ei dícitur: Quia vidísti me, credidísti? Sed áliud vidit, áliud crédidit. A mortáli quippe hómine divínitas vidéri non pótuit. Hóminem ergo vidit, et Deum conféssus est, dicens: Dóminus meus, et Deus meus. Vidéndo ergo crédidit, qui considerándo verum hóminem, hunc Deum, quem vidére non póterat, exclamávit. Lætíficat valde quod séquitur: Beáti qui non vidérunt, et credidérunt. In qua nimírum senténtia nos speciáliter signáti sumus, qui eum, quem carne non vídimus, mente retinémus. Nos signáti sumus: sed si fidem nostram opéribus séquimur. Ille étenim vere credit, qui exércet operándo quod credit.

Te Deum laudámus. 14.

In Laud. fit comm. Advent. Aña. Nolíte timére: quinta enim die véniet ad vos Dómi-

oster. ℣. Vox clamántis érto : Paráte viam Dómi- Rectas fácite sémitas

io ut in Adventu.

oc Festum transferatur, Nolíte timére, dicitur ad ctus in Dñica, loco Añæ aría, et in Officio S. Tho- ro comm. Advent. poni- ia Feriæ ij. Dicit Dómi- Pœniténtiam ágite : ap- quávit enim regnum cœ- , allelúia.

x clamántis. supra.

FESTA JANUARII.

na die non impedita dici- fficium Defunct.

RIMA DIE LIBERA

POST IV. JANUARII.

to S. Titi, Episc. et Conf.

Duplex.

nia de Comm. Conf. Pont. ræter seq.

Hym., Iste Conféssor, mu- ertius versus.

Oratio.

us, qui beátum Titum, Confessórem tuum atque ficem, apostólicis virtúti- decorásti : ejus méritis, et essióne concéde; ut ju- t pie vivéntes in hoc sæ- ad cœléstem pátriam per- e mereámur. Per Dómi-

j. Nocturno Lectiones de ura occurrente.

n secundo Nocturno.

Lectio iv.

M Creténsium Epíscopum ix Pauli Apóstoli verbo iánæ fidei Sacraméntis, riísque excúltum, ea san- is luce Ecclésiæ tunc va- i effulsisse compértum est, ut inter ejúsdem Doctóris géntium discípulos merúerit cooptári. Adscítus in partem óneris prædicatiónis, ádeo evangelizándi ardóre, et fidelitáte Paulo éxtitit charus, ut ipse cum venísset Tróadem propter Evangélium Christi, testátus sit, non habuísse réquiem spíritui suo, eo quod Titum fratrem suum ibi non invénerit. Et paulo post Macedóniam petens, rursus suam in eum charitátem ita éxprimit : Sed qui consolátur húmiles, consolátus est nos Deus in advéntu Titi.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Quamobrem Coríntlium ab Apóstolo missus, ea sapiéntia, et lenitáte legatiónis hujus múnere functus est, quæ præsértim de Fidélium pietáte eleemósynas colligéndas ad sublevándam Ecclésiæ Hebræórum inópiam spectábat, ut Corínthios non solum in Christi fide continúerit, sed étiam desidérium, fletum, æmulatiónem inter eos pro Paulo, qui illos primus instítuit, excitáverit. Ad effundéndum ínterim inter gentes, linguis, locísque distínctas, divíni verbi semen, plúribus terra maríque itinéribus relectis, magnáque ánimi firmitáte pro Crucis trophæo curis laboribúsque exantlátis, una cum duce Paulo Cretæ ínsulam áppulit. Cum porro huic Ecclésiæ Epíscopus ab ipso Apó-

stolo deléctus esset, dubitándum non est, quin in eo múnere ita versátus sit, ut, juxta ipsíus Pauli præceptóris mónita, seipsum præbúerit exémplum bonórum óperum in doctrína, in integritáte, in gravitáte.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vj.

ITAQUE tamquam lucérna inter eos, qui in idololatríæ et mendaciórum ténebris, véluti in umbra mortis, sedébant, religiónis jubar diffúdit. Tráditur eum inter Dálmatas, ut Crucis vexíllum explicáret, strénue consudásse. Tandem meritórum et diérum plenus, quarto supra nonagésimum anno, prídie Nonas Januárii, pretiósa justórum morte obdormívit in Dómino, et sepúltus est in Ecclésia, ubi ab Apóstolo miníster fúerat constitútus. Hujus nomen a sancto Joánne Chrysóstomo et a sancto Hierónymo præcípue commendátum, Martyrológio Románo eádem die inscríptum légitur; verum pro ejus die festo cum Offício et Missa in Cathólico orbe recoléndo ab utróque clero, primam insequéntem diem líberam Summus Póntifex Pius Nonus assignávit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In iij. Noct. Homilia in Evang., Designávit Dóminus, de Com. Evang. xvij. cum ℟℟. de Com. Conf. Pont. Iij.

DIE XI. JANUARII.

S. Hygini, Papæ et Mart. fit com. infra Oct. Epiph.

Ad Vesperas, Aña. Iste Sanctus. ℣. Glória et honóre.

Oratio.

INFIRMITATEM nostram réspice, omnípotens Deus : et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Hygíni, Mártyris tui atque Pontíficis, intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Ad Laudes, Aña. Qui odit. ℣. Justus ut palma.

DOM. II. POST EPIPHAN.

In Festo SS. Nominis Jesu Duplex ij. Classis.

¶ Occurrente Dñica Septuag. reponitur hoc Festum (quoad Officium) in diem xxviij. Jan., tamquam in sedem propriam (translato quocumque alio Festo, nisi sit altioris ritus), et tunc omittitur Allelúia, ubicumque occurrit et legitur Lectio ix. de S. Agnete secundo, et fit de ea com. in Laud. tantum.

Ad Vesperas, Aña.

1. Omnis qui invocáverit nomen Dómini salvus erit. Ps. Dixit Dóminus, cum reliq. de Dñica 108. et loco ult., Ps. Crédidi.

2. Sanctum et terríbile nomen ejus, inítium sapiéntiæ timor Dómini.

3. Ego autem in Dómino gaudébo, et exultábo in Deo Jesu meo.

4. A solis ortu usque ad oc-

n, laudábile nomen Dó-
.
ıcrificábo hóstiam laudis,
men Dómini invocábo.
Capitulum. *Philip.* 2.
ıTRES, Christus humiliávit
metípsum, factus obédiens
: ad mortem, mortem au-
crucis. Propter quod et
exaltávit illum, et donávit
omen, quod est super om-
omen : ut in nómine Jesu
: genu flectátur.

Hymnus.

dulcis memória,
ans vera cordi gáudia :
uper mel, et ómnia,
dulcis præséntia.
ánitur suávius,
udítur jucúndius,
ɔgitátur dúlcius,
ı Jesus Dei Fílius.
spes pœniténtibus,
ı pius es peténtibus!
ı bonus te quæréntibus!
uid inveniéntibus!
ingua valet dícere,
ittera exprímere :
·tus potest crédere,
sit Jesum dilígere.
Iesu, nostrum gáudium,
s futúrus præmium :
ɔstra in te glória,
uncta semper sæcula.
en.
t nomen Dómini benedí-
, allelúia. ℟. Ex hoc nunc,
ıue in sæculum, allelúia.
Ad Magnificat, Aña.
mihi magna qui potens
et sanctum nomen ejus,
ia.

Oratio.

s, qui unigénitum Fílium
uum constituísti humáni
is Salvatórem, et Jesum
vocári jussísti : concéde propí-
tius; ut, cujus sanctum nomen
venerámur in terris, ejus quo-
que aspéctu perfruámur in cœ-
lis. Per eúmdem Dóminum.

Et fit commem. Dñicæ ij. Epiphaniæ.

Ad Complet., et per Horas in fine Hymnorum dicitur:

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Admirábile Nomen Jesu, quod est super omne nomen : * Veníte adorémus. Ps. Venite, exultémus. 2.

Hymnus.

JESU, Rex admirábilis,
Et triumphátor nóbilis,
Dulcédo ineffábilis,
Totus desiderábilis :
Quando cor nostrum vísitas,
Tunc lucet ei véritas,
Mundi viléscit vánitas,
Et intus fervet cháritas.
Jesu, dulcédo córdium,
Fons vivus, lumen méntium,
Excédens omne gáudium,
Et omne desidérium.
Jesum omnes agnóscite,
Amórem ejus poscite :
Jesum ardénter quærite,
Quæréndo inardéscite.
Te nostra, Jesu, vox sonet,
Nostri te mores éxprimant,
Te corda nostra díligant,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Dómine Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! Psalmi Noct. ut in Festis B. M. cxxiij. Sed Psalmus primus incipitur a secundo ℣. Quóniam eleváta est.

Aña. In nómine Jesu omne genu flectátur cœléstium, terréstrium, et infernórum.

Aña. Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus : mementóte, quóniam excélsum est nomen ejus.

℣. Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo.
℟. Multum est enim.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. *Cap.* 3.

Petrus autem et Joánnes ascendébant in templum, ad horam orationis nonam. Et quidam vir qui erat claudus ex útero matris suæ, bajulabátur : quem ponébant quotídie ad portam templi quæ dícitur Speciósa, ut péteret eleemósynam ab introeúntibus in templum. Is cum vidísset Petrum et Joánnem incipiéntes introíre in templum, rogábat ut eleemósynam accíperet. Intuens autem in eum Petrus cum Joánne, dixit : Réspice in nos. At ille intendébat in eos, sperans se áliquid acceptúrum ab eis. Petrus autem dixit : Argéntum et aurum non est mihi : quod autem hábeo, hoc tibi do : In nómine Jesu Christi Nazaréni surge, et ámbula. Et apprehénsa manu ejus déxtera, allevávit eum, et prótinus consolidátæ sunt bases ejus, et plantæ. Et exíliens stetit, et ambulábat : et intrávit cum illis in templum ámbulans, et exíliens, et laudans Deum.

℟. Ecce concípies, et páries fílium, et vocábis nomen ejus Jesum : * Ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum. ℣. Vocátum est nomen ejus Jesus, quod vocátum est ab Angelo, priúsquam in útero conciperétur. Ipse enim.

Lectio ij.

Et vidit omnis pópulus eum ambulántem, et laudántem Deum. Cognoscébant autem illum, quod ipse erat, qui ad eleemósynam sedébat ad Speciósam portam templi : et impléti sunt stupóre et éxtasi in eo quod contígerat illi. Cum tenéret autem Petrum et Joánnem, cucúrrit omnis pópulus ad eos ad pórticum quæ appellátur Salomónis, stupéntes. Videns autem Petrus, respóndit ad pópulum : Viri Israelítæ, quid mirámini in hoc, aut nos quid intuémini, quasi nostra virtúte aut potestáte fecérimus hunc ambuláre? Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob, Deus patrum nostrórum, glorificávit Fílium suum Jesum, quem vos quidem tradidístis, et negástis ante fáciem Piláti, judicánte illo dimítti. Vos autem sanctum et justum negástis, et petístis virum homicídam donári vobis : auctórem vero vitæ interfecístis, quem Deus suscitávit a mórtuis, cujus nos testes sumus. Et in fide nóminis ejus, hunc, quem vos vidístis et nostis, confirmávit nomen ejus : et fides, quæ per eum est, dedit íntegram sanitátem istam in conspéctu ómnium vestrum.

℟. Benedíctum est nomen tuum Deus patrum nostrórum, qui cum irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis, * Et in témpore tribulatiónis peccáta dimíttis. ℣. Et benedíctum nomen majestátis tuæ in ætérnum, qui facis mirabília solus. Et.

Lectio iij. *Cap.* 4.

FACTUM est autem in crástinum, ut congregaréntur príncipes eórum, et senióres, et Scribæ in Jerúsalem, et Annas princeps sacerdótum, et Cáiphas, et Joánnes, et Alexánder, et quotquot erant de génere sacerdotáli. Et statuéntes eos in médio, interrogábant: In qua virtúte, aut in quo nómine fecístis hoc vos? Tunc replétus Spíritu sancto Petrus, dixit ad eos: Príncipes pópuli, et senióres, audíte: Si nos hódie dijudicámur in benefácto hóminis infírmi, in quo iste salvus factus est, notum sit ómnibus vobis, et omni plebi Israel: quia in nómine Dómini nostri Jesu Christi Nazaréni, quem vos crucifixístis, quem Deus suscitávit a mórtuis, in hoc iste astat coram vobis sanus. Hic est lapis, qui reprobátus est a vobis ædificántibus, qui factus est in caput ánguli: et non est in álio áliquo salus. Nec enim áliud nomen est sub cœlo datum homínibus, in quo opórteat nos salvos fíeri.

℟. Laudábo nomen tuum assídue, * Et collaudábo illud in confessióne. ℣. Lætábor et exultábo in te: psallam nómini tuo, Altíssime. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Aña. Mémores erunt nóminis tui, Dómine, in omni generatióne et generatiónem.

Aña. Magnificáte Dóminum mecum, et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Aña. Omnes gentes, quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine, et glorificábunt nomen tuum.

℣. Propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos. ℟. Et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum.

Sermo sancti Bernárdi, Abbátis.

Lectio iv.

Serm. 15. *super Cant.*

NON otióse Spíritus sanctus nomen sponsi óleo cómparat, cum ita dóceat sponsam ad sponsum clamáre: Oleum effúsum nomen tuum. Oleum enim lucet, pascit, et ungit. Fovet ignem, nutrit carnem, lenit dolorem: lux, cibus, medicína. Vide idem nunc et de sponsi nómine: Lucet prædicátum, pascit recogitátum, invocátum lenit, et ungit. Et percurrámus síngula. Unde putas in toto orbe tanta et tam súbita fídei lux, nisi de prædicáto nómine Jesu? Nonne in hujus nóminis luce Deus nos vocávit in admirábile lumen suum; quibus illuminátis, et in lúmine isto vidéntibus lumen, dicat mérito Paulus: Fuístis aliquándo ténebræ, nunc autem lux in Dómino?

℟. Sperent in te, qui novérunt nomen tuum: * Quóniam non dereliquísti quæréntes te, Dómine. ℣. Exúrge, Dómine, ádjuva nos, et líbera nos propter nomen tuum. Quóniam.

Lectio v.

HOC dénique nomen coram régibus et géntibus, et fíliis Israel portáre jussus est idem Apóstolus, et portábat nomen tamquam lumen, et illuminábat pátriam, et clamábat ubíque: Nox præcéssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis,

AD LAUDES,
et per Horas, Añæ.

1. Oleum effúsum nomen tuum, ídeo adolescéntulæ dilexérunt te. Ps. Dóminus regnávit, cum reliq. 15.
2. Scitóte quia Dóminus ipse est Deus, cujus nomen in ætérnum.
3. Sitívit ánima mea ad nomen sanctum tuum, Dómine.
4. Benedíctum nomen glóriæ tuæ, sanctum, et laudábile, et superexaltátum in sæcula.
5. Júvenes, et vírgines, senes cum junióribus, laudáte nomen Dómini, quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Capitulum. *Philip.* 2.

FRATRES, Christus humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen quod est super omne nomen: ut in nómine Jesu omne genu flectátur.

Hymnus.

JESU, decus angélicum,
In aure dulce cánticum,
In ore mel miríficum,
In corde nectar cœlicum.
Qui te gustant, esúriunt,
Qui bibunt, adhuc sítiunt,
Desideráre nésciunt,
Nisi Jesum, quem díligunt.
O Jesu mi dulcíssime,
Spes suspirántis ánimæ!
Te quærunt piæ lácrymæ,
Te clamor mentis íntimæ:
Mane nobíscum, Dómine,
Et nos illústra lúmine,
Pulsa mentis calígine,
Mundum reple dulcédine.
Jesu, flos Matris Vírginis,
Amor nostræ dulcédinis,
Tibi laus, honor nóminis,
Regnum beatitúdinis. Amen.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cœlum et terram.

Ad Benedictus, Aña.

Dedit se, ut liberáret pópulum et acquíreret sibi nomen ætérnum, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui unigénitum Fílium tuum constituísti humáni géneris Salvatórem, et Jesum vocári jussísti: concéde propítius; ut, cujus sanctum Nomen venerámur in terris, ejus quoque aspéctu perfruámur in cœlis. Per eúmdem Dóminum.

Et fit com. Dom. ij. Epiph.

Ad Primam in ℟. br. dicitur ℣. Qui natus es de María Vírgine.

Ad Tertiam, Aña.

Scitóte.

Capit. Fratres, Christus supra.

¶ Notandum quod, si hoc Festum transferatur post Dominicam Septuag., ad Horas ℟℟. br. sine Allelúia, dividenda erunt ad signum ¶.

℟. br. Sit nomen Dómini ¶ benedíctum. * Allelúia, allelúia. Sit. ℣. Ex hoc nunc, et usque in sæculum. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Sit. ℣. Afférte Dómino glóriam et honórem, allelúia. ℟. Afférte Dómino glóriam nómini ejus, allelúia.

Ad Sextam, Aña.

Sitívit.

Capitulum. *Philip.* 2.

IN nómine Jesu omne genu flectátur cœléstium, terréstrium, et infernórum: et omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

gnósce mediatórem Dei et
num, qui ab ipso nativi-
suæ exórdio divínis humá-
ciat, ima summis. Násci-
mulíere, sed cui fœcun-
s fructus sic accédat, ut
décidat flos virginitátis.
is invólvitur : sed panni
ngélicis láudibus honorán-
Abscónditur in præsépio :
róditur radiánte stella de
Sic et circumcísio veri-
suscéptæ probat humani-
et nomen quod est super
nomen, glóriam índicat
tátis. Circumcíditur tam-
verus Abrahæ fílius : Je-
ocátur tamquam verus Fí-
Dei.
ribulatiónem et dolórem
i : * Et nomen Dómini in-
i. ℣. Turris fortíssima no-
Dómini, in ipso sperávi
útus sum. Et. Bened. Diví-
auxílium.

Lectio viij.

UE enim adínstar prió-
um meus iste Jesus no-
vácuum aut ináne portat.
est in eo magni nóminis
a, sed véritas. Cœlitus sí-
m índitum nomen Evange-
estátur, quod vocátum est
ngelo, priúsquam in úte-
onciperétur. Et atténde
profunditátem : Postquam
est Jesus. Jesus vocátur
mínibus, qui vocátus est
ngelo, priúsquam in úte-
nciperétur. Idem quippe
geli Salvátor, et hóminis:
óminis ab incarnatióne,
i ab inítio creatúræ. Vo-
est, ait, nomen ejus
, quod vocátum est ab
o. In ore ergo duórum, vel trium téstium stat omne verbum : et ipsum, quod in Prophéta abbreviátum, maniféstius in Evangélio légitur caro factum.

℟. Expectábo nomen tuum, Dómine, * Quóniam bonum est in conspéctu sanctórum tuórum. ℣. Ut confiteámur nómini sancto tuo, et gloriémur in laude tua. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

Lectio ix. de Homilia Dom. ij. Epiphaniæ.

¶ Si vero hoc Festum contingat transferri, nona Lectio erit sequens :

Lectio ix.

MERITO sane, dum circumcíditur puer, qui natus est nobis, Salvátor vocátur : quod vidélicet ex hoc jam cœperit operári salútem nostram, immaculátum illum pro nobis sánguinem fundens. Neque enim jam quærere est Christiánis, cur volúerit Dóminus Christus circumcídi. Propter hoc síquidem circumcísus est, propter quod natus, propter quod passus. Nihil horum propter se, sed ómnia propter eléctos. Nec in peccáto génitus, nec a peccáto circumcísus, nec mórtuus est pro peccáto suo : magis autem propter delícta nostra. Quod vocátum est, inquit, ab Angelo, priúsquam in útero conciperétur. Vocátum plane, non impósitum. Nempe hoc ei nomen est ab ætérno. A natúra própria habet, ut sit Salvátor : innátum est ei nomen hoc, non índitum ab humána, vel angélica creatúra.

Te Deum laudámus 14.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Quadriennio post coácto Concílio ad Seleucíam Isáuriæ urbem, Hilárius adésse compúlsus est : ac deínde Constantinópolim proféctus, ubi extrémum fídei perículum animadvértit, tribus libéllis públice datis, audiéntiam Imperatóris popóscit, ut de fide cum adversáriis coram disputáret. Verum cum Ursácius et Valens Ariáni Epíscopi, quos Hilárius scriptis confutárat, præséntis eruditiónem pertiméscerent, Constántio persuasérunt, ut spécie honóris eum in suum Episcopátum restitúeret. Tunc Hilárium e prælio hæreticórum reverténtem, ut inquit sanctus Hierónymus, Galliárum Ecclésia compléxa est : quem ad Episcopátum secútus est Martínus, qui póstea Turonénsi præfuit Ecclésiæ, tantúmque illo doctóre profécit, quantum ejus póstea sánctitas declarávit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vj.

Magna deínceps tranquillitáte Pictavórum Ecclésiam administrávit : Galliámque univérsam addúxit, ut Arianórum impietátem condemnáret. Multos libros scripsit mira eruditióne; ¶ quos omnes sanctus Hierónymus ad Lætam, sine ulla erróris suspicióne legi posse testátur illis verbis : Hilárii libros inofflénso decúrrat pede. Migrávit in cœlum Idibus Januárii, Valentiniáno et Valénte Imperatóribus, anno post Christum natum trecentésimo sexagésimo nono. Eum a multis Pátribus et Concíliis insígnem Ecclésiæ Doctórem nuncupátum, atque uti talem in áliquot diœcésibus cultum, tandem instánte Synodo Burdigalénsi, Pius Nonus Póntifex Máximus, ex Sacrórum Rituum Congregatiónis consúlto, univérsæ Ecclésiæ Doctórem declarávit et confirmávit, ac ipsíus festo die Missam et Offícium de Doctóribus ab ómnibus recitári jussit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

¶ Notandum quod, si Festum S. Hilarii transferri contigerit in aliam diem non habentem Lect. propriam alicujus Sancti Simplicis, tunc ex duabus Lect. iij. Noct. fiant tres hoc modo : Lectio vij. terminatur per verba : ex duóbus est unum, Lect. viij. debet inchoari : Hic ígitur, et terminanda : córpora reservántes, Lectio ix. vero inchoatur sic : Sed natúra salis, cum reliquis usque in finem : et ideo in medio duarum prædictarum Lect. ponitur hoc signum ¶ pro

℟. br. Afférte Dómino glóriam et honórem. * Allelúia, allelúia. Afférte. ℣. Afférte Dómino glóriam nómini ejus. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Afférte.
℣. Magnificáte Dóminum mecum, allelúia. ℟. Et exaltémus nomen ejus in idípsum, allelúia.

Ad Nonam, Aña.

Júvenes, et vírgines.

Capitulum. *Colos.* 3.

Omne quodcúmque fácitis in verbo, aut in ópere: ómnia in nómine Dómini Jesu Christi fácite, grátias agéntes Deo, et Patri per ipsum.

℟. br. Magnificáte Dóminum mecum. * Allelúia, allelúia. Magnificáte. ℣. Et exaltémus nomen ejus in idípsum. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Magnificáte. ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini, allelúia. ℟. Qui fecit cœlum et terram, allelúia.

In ij. Vesperis omnia sicut in primis. 378.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum, allelúia. ℟. Ex hoc nunc, et usque in sæculum, allelúia.

Ad Magnificat, Aña.

Vocábis nomen ejus Jesum: ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum, allelúia.

Et fit com. Dom. ij. Epiph.

DIE XIV. JANUARII.

In Festo S. Hilarii, Episc., Conf. et Doct.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. xlv. præter seq.

Aña. O Doctor. ℣. Amávit.

Oratio.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Hilárium minístrum tribuísti: præsta, quæsumus; ut, quem doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Com. S. Felicis, Presb. et Mart. Aña. Iste Sanctus. ℣. Glória et honóre.

Oratio.

Concede, quæsumus omnípotens Deus: ut ad meliórem vitam Sanctórum tuórum exémpla nos próvocent: quátenus quorum solémnia ágimus, étiam actus imitémur. Per Dóminum.

Ad Matutinum, in Hymno, Iste Conféssor, mutatur tertius versus.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Hilarius in Aquitánia nóbili génere natus, doctrína et eloquéntia excélluit. Qui primum in matrimónio quasi mónachi vitam egit: deínde propter singuláres virtútes Pictavórum Epíscopus creátur: quod munus episcopále sic gessit, ut a fidélibus summam laudem consequerétur. Quo témpore, cum terróribus, bonórum spoliatióne, exílio, et omni crudelitáte Constántius Imperátor Cathólicos vexáret, nisi ad Ariánas partes transírent: Hilárius tamquam firmíssimum murum se Ariánis oppónens, illórum furórem in se concitávit. Itaque multis petítus insídiis, tandem dolo Saturníni Arelaténsis Epíscopi, de Synodo Biterrénsi in Phrygiam relegátus est: ubi et mórtuum suscitávit, et libros duódecim scripsit de Trinitáte contra Ariános.

pertéxtus visus esset, némini recéntis látebræ suspiciónem relíquit. Inde ígitur evádens Felix, in ædibus piæ mulíeris tres menses látuit. Cum vero Dei Ecclésia requiéscere cœpísset, Nolam rédiens, multísque ibi vitæ exémplis, et doctrínæ præcéptis, miraculísque ad Christi fidem convérsis, constánter étiam recusáto ejus urbis Episcopátu, obdormívit in Dómino, sepultúsque est prope Nolam in loco quem in Pincis appellábant.

Te Deum laudámus. 14.

In Laud. fit com. S. Felicis, Mart. Aña. Qui odit. ℣. Justus. Oratio. Concéde. 385.

Vesp. a Capit. de seq., comm. præc. ac S. Mauri Abb.

DIE XV. JANUARII.

In Festo S. Pauli primi Eremitæ.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. lxij. præter seq.

In Hymno, Iste Confessor, mutatur tertius versus.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Pauli, Confessóris tui, ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

Pro commemorat. S. Hilarii, Aña. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Hilári, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei. ℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Oratio. Deus, qui pópulo. 385.

Deinde pro com. S. Mauri, Abb., Aña. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Sed si Festum S. Pauli transferatur, non variantur Añæ et ℣., sed dicuntur ut in eodem Communi.

Oratio.

Intercessio nos, quæsumus Dómine, beáti Mauri, Abbátis, commendet: ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Paulus, Eremitárum auctor et magíster, apud inferiórem Thebáidem natus, cum quíndecim esset annórum, orbátus paréntibus est. Qui póstea declinándæ causa persecutiónis Décii et Valeriáni, et Deo libérius inserviéndi, in erémi spelúncam se cóntulit: ubi palma ei victum et vestítum præbénte, vixit ad centésimum et décimum tértium annum, quo témpore ab António nonagenário Dei admónitu invísitur. Quibus inter se, cum ántea non nossent, próprio nómine consalutántibus, et multa de regno Dei colloquéntibus, corvus, qui ántea semper Paulo dimidiátum panem attúlerat, íntegrum détulit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem

ectionibus dividendis. Alias,
sequitur :

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 5. *b*

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vos estis sal erræ. Quod si sal evanúerit, in uo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii, Epíscopi.

Com. in Matth. c. 5.

Vos estis sal terræ : quod si sal infatuátum fúerit, ad ihilum valet id quod saliétur. Sal, ut árbitror, terræ nullum est. Quómodo ergo Apóstolos sal terræ nuncupávit? Sed proprietas est quæréndu dictórum, quam et Apostolórum offícium, et ipsíus salis natúra monstrábit. Sal est in se uno cóntinens aquæ et ignis eleméntum, et hoc ex duóbus est unum. ¶ Hic igitur in omnem usum humáni géneris efféctus, incorruptiónem corpóribus, quibus fúerit aspérsus, impértit, et ad omnem sensum condíti sapóris aptíssimus est. Apóstoli autem sunt rerum cœléstium prædicatóres, et æternitátis velut satóres, immortalitátem ómnibus corpóribus, quibus eórum sermo aspérsus fúerit, conferéntes.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et.

Lectio viij.

Mérito ígitur sal terræ nuncupáti sunt, per doctrínæ virtútem saliéndi modo æternitáti córpora reservántes. ¶ Sed natúra salis semper éadem est, nec immutári unquam potest. Verum quia conversióni homo súbjacet, et solus beátus, qui usque ad finem in ómnibus Dei opéribus permánserit : ídeo eos sal terræ nuncupátos monet in tráditæ sibi potestátis virtúte persístere, ne infatuáti nihil sáliant, et ipsi, sensu accépti sapóris amísso, vivificáre corrúpta non possint, et projécti de Ecclésiæ promptuáriis, cum his quos salíerint, pédibus incedéntium proteránter.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exultatiónem thesaurizávit super eum. Et. Glória Patri. Et.

Pro S. Felice, Presb. Mart.

Lectio ix.

Felix Nolánus Présbyter, cum in idóla veheméntius invehherétur, ab infidélibus várie vexátus, in cárcerem conjícitur. Unde ab Angelo nocte edúctus, quærere jussus est Maximiánum Nolæ Epíscopum : qui, cum sénio conféctus desperáret se ferre posse supplícia persequéntium, se abdíderat in silvam. Quo cum Felix, Deo duce, pervenísset, sanctum Epíscopum humi jacéntem pene mórtuum videt : quem recreátum, ac sublátum in húmeros, apud fidélem víduam reficiéndum curávit. Sed cum is íterum idolórum cultóres impietátis argúeret, facto in ipsum ímpetu, fúgiens in angústo duórum paríetum intervállo se occultávit. Qui áditus cum repénte araneárum telis

pertéxtus visus esset, némini recéntis látebræ suspiciónem relíquit. Inde ígitur evádens Felix, in ædibus piæ mulíeris tres menses látuit. Cum vero Dei Ecclésia requiéscere cœpísset, Nolam rédiens, multísque ibi vitæ exémplis, et doctrínæ præcéptis, miraculísque ad Christi fidem convérsis, constánter étiam recusáto ejus urbis Episcopátu, obdormívit in Dómino, sepultúsque est prope Nolam in loco quem in Pincis appellábant.

Te Deum laudámus. 14.

In Laud. fit com. S. Felicis, Mart. Aña. Qui odit. ℣. Justus. Oratio. Concéde. 385.

Vesp. a Capit. de seq., comm. præc. ac S. Mauri Abb.

DIE XV. JANUARII.

In Festo S. Pauli primi Eremitæ.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. lxij. præter seq.

In Hymno, Iste Conféssor, mutatur tertius versus.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Pauli, Confessóris tui, ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

Pro commemorat. S. Hilarii, Aña. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Hilári, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei. ℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Oratio. Deus, qui pópulo. 385.

Deinde pro com. S. Mauri, Abb., Aña. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Sed si Festum S. Pauli transferatur, non variantur Añæ et ℣., sed dicuntur ut in eodem Communi.

Oratio.

Intercessio nos, quæsumus Dómine, beáti Mauri, Abbátis, commméndet: ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Paulus, Eremitárum auctor et magíster, apud inferiórem Thebáidem natus, cum quíndecim esset annórum, orbátus paréntibus est. Qui póstea declinándæ causa persecutiónis Décii et Valeriáni, et Deo libérius inserviéndi, in erémi spelúncam se cóntulit: ubi palma ei victum et vestítum præbénte, vixit ad centésimum et décimum tértium annum, quo témpore ab António nonagenário Dei admónitu invísitur. Quibus inter se, cum ántea non nossent, próprio nómine consalutántibus, et multa de regno Dei colloquéntibus, corvus, qui ántea semper Paulo dimidiátum panem attúlerat, íntegrum détulit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem

summi Dei. Hoc enim bonum est, vidéntem vidére. Nam qui colunt falsos deos, fácile illos vident, sed eos vident, qui óculos habent, et non vident. Nobis autem promíttitur vísio Dei vivéntis, et vidéntis.

Te Deum laudámus. 14.

In Laud. pro com. S. Mauri, Abb., Aña. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram. ℣. Amávit eum Dóminus et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum. Oratio. Intercéssio. 388.

In ij. Vesp. fit com. seq.

DIE XVI. JANUARII.

In Festo S. Marcelli, Papæ et Martyris.

Semiduplex.

Omnia de Comm. unius Mart. xviij. præter seq.

Oratio.

Preces pópuli tui, quæsumus Dómine, cleménter exáudi: ut beáti Marcélli, Mártyris tui atque Pontíficis, méritis adjuvémur, cujus passióne lætámur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Marcellus Románus a Constántio et Galério usque ad Maxéntium Pontificátum gessit. Cujus hortátu Lucína matróna Romána, bonórum suórum Dei Ecclésiam fecit herédem. Vigínti quinque títulos in Urbe instituit; quasi diœcéses quasdam, et ad baptísmum pœnitentiámque eórum, qui ex infidélibus christiánam religiónem suscíperent, et ad Mártyrum sepultúram. Quibus rebus ira incénsus Maxéntius, Marcéllo grávia supplícia minátur, nisi, depósito Pontificátu, idólis immoláret.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam : et in vínculis non derelíquit eum. Et.

Lectio v.

Qui cum insánas hóminis voces neglígeret, misit eum in catábulum, ut bestiárum, quæ públice alebántur, curam sustinéret. Ubi Marcéllus assíduis jejúniis et précibus novem menses vitam duxit, paróchias, quas præsens non póterat, vísitans per epístolas. Inde ereptus a cléricis, hospítio recípitur a beáta Lucína : in cujus ædibus Ecclésiam dedicávit, quæ hódie título sancti Marcélli nominátur : in qua et Christiáni orábant, et ipse beátus Marcéllus prædicábat.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine : * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Lectio vj.

Quibus cógnitis, Maxéntius in eam Ecclésiam catábuli béstias transférri, et a Marcéllo custodíri jubet : ubi loci fœditáte, multísque ærúmnis afflíctus, obdormívit in Dómino. Cujus corpus in cœmetério Priscíllæ via Salária a beáta Lucína sepúltum est décimo sé-

rétis ? Dénique promíssio ejus in promptu est, quóniam laborántes vocávit. Quærent forte, qua mercéde vocáti sunt. Et ego vos, inquit, refíciam. Tóllite jugum meum super vos, et díscite a me, non mundum fabricáre, non cuncta visibília et invisibília creáre, non in ipso mundo mirabília fácere, et mórtuos suscitáre; sed, Quóniam mitis sum, et húmilis corde.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viij.

Magnus esse vis? a mínimo íncipe. Cógitas magnam fábricam constrúere celsitúdinis? de fundaménto prius cógita humilitátis. Et quantam quisque vult, et dispónit superimpónere molem ædifícii, quanto erit majus ædifícium, tanto áltius fodit fundaméntum. Et fábrica quidem cum constrúitur, in supérna consúrgit : qui autem fodit fundaméntum, ad ima déprimitur. Ergo et fábrica ante celsitúdinem humiliátur, et fastígium post humiliatiónem erígitur.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et. Glória Patri. Et.

Pro S. Mauro, Abbate.

Lectio ix.

Maurus nóbilis Románus puer a patre Eutychio Deo sub sancti Benedícti disciplína oblátus, brevi tantum divína grátia profécit, ut ipsi magístro admiratióni esset : qui illum sæpe véluti reguláris observántiæ, et virtútum ómnium spécimen, céteris discípulis ad imitándum proponébat. Cujus adhuc adolescéntis illud admirábilis obediéntiæ exémplum a sancto Gregório Papa commemorátur. Nam cum Plácidus mónachus in lacum prolápsus, aquárum ímpetu raperétur, sancti patris jussu accúrrens Maurus, et super aquas incédens, sócium capíllis apprehénsum, ad terram attráxit. Missus in Gálliam ab eódem sancto Benedícto, célebri monastério exstrúcto, cui annos quadragínta præfuit, monásticam disciplínam mirífice propagávit. Dénique sanctitáte et miráculis clarus, septuagenário major migrávit in cœlum anno salútis quingentésimo sexagésimo quinto.

Te Deum laudámus. 14.

Si vero Festum S. Pauli transfertur, tunc pro Lectione ix dicitur

Lectio ix.

Quod est fastígium construéndæ fábricæ, quam molímur? quo perventúrum est cacúmen ædifícii? Cito dico : Usque ad conspéctum Dei. Vidétis quam excélsum est, quanta res est conspícere Deum. Qui desíderat, et quod dico, et quod audit, intélligit. Promíttitur nobis conspéctus Dei, veri Dei,

Humi jacébat, cum eum necessárius somnus occupásset. Jejúnium autem ádeo cóluit, ut salem tantúmmodo ad panem adhibéret, sitim aqua extingueret : neque se ante solis occásum cibo aut potu recreábat : sæpe étiam bíduum cibo abstinébat : sæpíssime in oratióne pernoctábat. Cum talis tantúsque Dei miles evasísset Antónius, sanctíssimum júvenem hostis humáni géneris váriis tentatiónibus aggréditur, quas ille jejúnio et oratióne vincébat. Nec vero frequens de sátana triúmphus secúrum reddébat Antónium, qui diáboli innumerábiles artes nocéndi nóverat.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum. * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornavit eum. Et.

Lectio vj.

ITAQUE cóntulit se in vastíssimam Ægypti solitúdinem : ubi quotídie ad christiánam perfectiónem profíciens, dæmones (quorum tanto erant acrióres ímpetus, quanto Antónius ad resisténdum fórtior evadébat) ita contémpsit, ut illis exprobráret imbecillitátem : ac sæpe discípulos suos éxcitans ad pugnándum contra diábolum, docénsque quibus armis vincerétur : Mihi crédite, dicébat, fratres, pertiméscit sátanas piórum vigílias, oratiónes, jejúnia, voluntáriam paupertátem, misericórdiam, et humilitátem, máxime vero ardéntem amórem in Christum Dóminum, cujus único sanctíssimæ Crucis signo debilitátus áufugit. Sic autem dæmónibus erat formidolósus, ut multi per Ægyptum ab illis agitáti, invocáto nómine Antónii, liberaréntur : tántaque erat ejus fama sanctitátis, ut per lítteras se ejus oratiónibus Constantínus Magnus et fílii commendárent. Qui aliquándo quintum et centésimum annum agens, cum innumerábiles sui Institúti imitatóres habéret, convocátis mónachis, et ad perféctam christiánæ vitæ régulam instrúctis, sanctitáte et miráculis clarus migrávit in cœlum, décimo sexto Kaléndas Februárii.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In iij. Noct. Hom. in Evang., Sint lumbi. lxix.

Vesp. de seq., cum comm. infra assignatis.

DIE XVIII. JANUARII.

In Festo Cathedræ S. Petri qua Romæ primum sedit.

Duplex majus.

Omnia de Comm. Conf. Pont. xlv. præter seq.

Ad Vesperas, Hymnus.

QUODCUMQUE in orbe néxibus revínxeris,
Erit revínctum, Petre, in arce síderum :
Et quod resólvit hic potéstas trádita,
Erit solútum cœli in alto vértice :

ptimo Kaléndas Februárii. Sedit annos quinque, mensem unum, dies viginti quinque. Scripsit epístolam ad Epíscopos Antiochénæ províncíæ de primátu Románæ Ecclésiæ, quam caput Ecclesiárum appellándam demónstrat. Ubi étiam illud scriptum est, nullum Concílium jure celebrári, nisi ex auctoritáte Románi Pontíficis. Ordinávit mense Decémbri Romæ Presbyteros vigínti quinque, Diáconos duos, Epíscopos per divérsa loca vigínti unum.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam. Glória Patri. Et corónam.

In iij. Noct. Hom. in Evang. Si quis vult post me veníre. ij. loco. xxix.

℟. viij. Dómine, prævenísti. xxvj.

Vesperæ de seq., com. præc.

DIE XVII. JANUARII.

In Festo S. Antonii, Abbatis. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. lxij. præter seq.

Oratio.

Intercessio nos, quæsumus Dómine, beáti Antónii, Abbátis, comméndet: ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Deinde fit com. S. Marcelli, Aña. Qui vult. ℣. Justus. Oratio. Preces. 391.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

Antonius Ægyptius, nobílibus et christiánis paréntibus natus, quibus adoléscens orbátus est, cum ingréssus Ecclésiam ex Evangélio audivísset: Si vis perféctus esse, vade, et vende ómnia quæ habes, et da paupéribus; tamquam ea sibi dicta essent, sic Christo Dómino obtemperándum existimávit. Itaque, véndita re familiári, pecúniam omnem paupéribus distríbuit. Quibus solútus impediméntis, cœléstis vitæ genus in terris cólere instítuit. Sed cum in periculósum illud certámen descénderet, ad fídei præsídium, quo erat armátus, adhibéndum sibi putávit subsídium reliquárum virtútum: quarum tanto stúdio incénsus fuit, ut quemcúmque vidéret áliqua virtútis laude excelléntem, illum imitári studéret.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Nihil ígitur eo continéntius, nihil vigilántius erat. Patiéntia, mansuetúdine, misericórdia, humilitáte, labóre, ac stúdio divinárum Scripturárum superábat omnes. Ab hæreticórum et schismaticórum hóminum, máxime Arianórum, congréssu et collóquio sic abhorrébat, ut ne prope quidem ad eos accedéndum díceret.

lumi jacébat, cum eum necesárius somnus occupásset. Jejúium autem ádeo cóluit, ut saem tantúmmodo ad panem adibéret, sitim aqua extínguet: neque se ante solis occáum cibo aut potu recreábat: æpe étiam bíduum cibo abstiébat: sæpíssime in oratióne ernoctábat. Cum talis tantúsue Dei miles evasísset Antóius, sanctíssimum júvenem iostis humáni géneris váriis entatiónibus aggréditur, quas lle jejúnio et oratióne vincébat. Nec vero frequens de sátana riúmphus secúrum reddébat Antónium, qui diáboli innumeábiles artes nocéndi nóverat.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum. * Et ad portas paralísi coronávit eum. ℣. Induit um Dóminus loricam fídei, et rnavit eum. Et.

Lectio vj.

Itaque cóntulit se in vastíssimam Ægypti solitúdinem: bi quotídie ad christiánam perectiónem profíciens, dæmoes (quorum tanto erant acrióes ímpetus, quanto Antónius d resisténdum fórtior evadéat) ita contémpsit, ut illis exrobráret imbecillitátem: ac æpe discípulos suos éxcitans d pugnándum contra diáboum, docénsque quibus armis ncerétur: Mihi crédite, diébat, fratres, pertiméscit sánas piórum vigílias, oratiós, jejúnia, voluntáriam paurtátem, misericórdiam, et militátem, máxime vero arntem amórem in Christum óminum, cujus único sanctíssimæ Crucis signo debilitátus áufugit. Sic autem dæmónibus erat formidolósus, ut multi per Ægyptum ab illis agitáti, invocáto nómine Antónii, liberaréntur: tántaque erat ejus fama sanctitátis, ut per lítteras se ejus oratiónibus Constantínus Magnus et fílii commendárent. Qui aliquándo quintum et centésimum annum agens, cum innumerábiles sui Institúti imitatóres habéret, convocátis mónachis, et ad perféctam christiánæ vitæ régulam instrúctis, sanctitáte et miráculis clarus migrávit in cœlum, décimo sexto Kaléndas Februárii.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In iij. Noct. Hom. in Evang., Sint lumbi. lxix.

Vesp. de seq., cum comm. infra assignatis.

DIE XVIII. JANUARII.

In Festo Cathedræ S. Petri qua Romæ primum sedit.

Duplex majus.

Omnia de Comm. Conf. Pont. xlv. præter seq.

Ad Vesperas, Hymnus.

Quodcumque in orbe néxibus revínxeris,
Erit revínctum, Petre, in arce síderum:
Et quod resólvit hic potéstas trádita,
Erit solútum cœli in alto vértice:

Lectio v.

Hic conculcándæ philosophíæ opiniónes, hic dissolvéndæ erant terrénæ sapiéntiæ vanitátes, hic confutándi dæmonum cultus, hic ómnium sacrilegiórum impíetas destruénda, ubi diligentíssima superstitióne habebátur colléctum quidquid usquam fúerat vanis erróribus institútum. Ad hanc ergo Urbem tu, beatíssime Petre Apóstole, veníre non métuis, et consórte glóriæ tuæ Paulo Apóstolo, aliárum adhuc Ecclesiárum ordinatiónibus occupáto, silvam istam freméntium bestiárum, et turbulentíssimæ profunditátis Océanum, constántior, quam cum supra mare gradieréris, ingréderis.

℟. Ego pro te rogávi, Petre, ut non defíciat fides tua: * Et tu aliquándo convérsus confírma fratres tuos. ℣. Caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in cœlis. Et.

Lectio vj.

Jam pópulos, qui ex circumcisióne credíderant, erudíeras; jam Antiochénam Ecclésiam, ubi primum christiáni nóminis dígnitas est orta, fundáveras: jam Pontum, Galátiam, Cappadóciam, Asiam, atque Bithyniam légibus evangélicæ prædicatiónis impléveras: nec aut dúbius de provéctu óperis, aut de spátio tuæ ignárus ætátis, trophæum crucis Christi Románis árcibus inferébas, quo te divínis præordinatiónibus anteíbant et honor potestátis, et glória passiónis.

℟. Petre, amas me? Tu scis, Dómine, quia amo te. * Pasce oves meas. ℣. Simon Joánnis, díligis me plus his? tu scis, Dómine, quia amo te. Pasce. Glória Patri. Pasce.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 16.

In illo témpore: Venit Jesus in partes Cæsaréæ Philíppi: et interrogábat discípulos suos, dicens: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii, Epíscopi.

Com. in Matth. c. 16.

Dominus a discípulis requírit, quem se hómines esse dícerent: et adjécit, Hóminis Fílium. Hæc enim confessiónis tenénda rátio est; ut sicut Dei Fílium, ita et Fílium hóminis meminérimus: quia álterum sine áltero nihil spei tríbuit ad salútem. Editis ítaque, quæ divérsæ de eo erant, hóminum opiniónibus, quid de se ipsi séntiant, quærit. Petrus respóndit: Tu es Christus Fílius Dei vivi. Sed Petrus conditiónes propositiónis expénderat. Dóminus enim díxerat: Quem me hómines esse dicunt, Fílium hóminis? Et certe fílium hóminis contemplátio córporis præferébat. Sed addéndo: quem me esse dicunt: significávit, præter id quod in se videbátur, esse áliud sentiéndum: erat enim hóminis fílius. Quod ígitur de se opinándi judícium desiderábat? Non illud arbitrámur, quod de se ipse conféssus est: sed occúltum erat, de quo quærebátur, in quod se credéntium fides debébat exténdere.

℟. Quem dicunt hómines esse Filium hóminis? dixit Jesus discípulis suis. Respóndens Petrus, dixit : Tu es Christus Filius Dei vivi. * Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. ℣. Beátus es, Simon Bar-Jona, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in cœlis. Et.

Quando opus erit, ex seq. Lect. fiant duæ, quarum prior desinet ad signum ¶.

Lectio viij.

Et dignum plane conféssio Petri præmium consecúta est : quia Dei Fílium in hómine vidísset. Beátus hic est qui ultra humánum óculos intendísse et vidísse laudátus est : non id quod ex carne et sánguine erat, cóntuens, sed Dei Fílium cœléstis Patris revelatióne conspíciens, dignúsque judicátus, qui quod in Christo Dei esset, primus agnósceret. ¶ O in nuncupatióne novi nóminis felix Ecclésiæ fundaméntum : dignáque ædificatióne illíus petra, quæ inférnas leges, et tártari portas, et ómnia mortis claustra dissólveret! O beátus cœli jánitor, cujus arbítrio claves ætérni áditus tradúntur, cujus terréstre judícium præjudicáta auctóritas sit in cœlo! ut quæ in terris aut ligáta sint, aut solúta, statúti ejúsdem conditiónem obtíneant et in cœlo.

℟. Elégit te Dóminus sacerdótem sibi, ad sacrificándum ei * Hóstiam laudis. ℣. Immola Deo sacrifícium laudis et redde Altíssimo vota tua. Hóstiam. Glória Patri. Hóstiam.

Pro S. Prisca, Virg. Mart.

Lectio ix.

Prisca nóbilis virgo Romána trédecim annos nata, Cláudio Imperatóre, christiánæ fídei accusáta, ejúsdem jussu ducta ad Apóllinis templum, ut idólis immoláret, cum rem detestarétur, cólaphis cæsa, in cárcerem tráditur : atque inde emíssa, cum in fídei constántia perseveráret, affécta verbéribus ferventíque ádipe delibúta, rursus in cárcerem inclúditur. Post tríduum in amphitheátrum prodúcta, leóni objícitur : qui suæ feritátis oblítus, humíliter se ad ejus pedes abjécit. Quæ póstea in ergástulo tríduum inédia afflícta, in equúleo suspénditur, et úngulis férreis excarnificáta, in rogum injícitur, unde étiam mirabíliter evásit incólumis. Dénique extra Urbem cápite abscísso, virginitátis palmam martyrii coróna cumulávit. Cujus corpus via Ostiénsi, décimo ab Urbe milliário, a Christiánis décimo quinto Kaléndas Februárii sepelitur.

Te Deum laudámus. 14.

Ad Laudes, Hymnus.

Beate Pastor Petre, clemens áccipe
Voces precántum, criminúmque víncula
Verbo resólve, cui potéstas trádita
Aperíre terris cœlum, apértum cláudere.
Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas, atque jubilátio,
In unitáte, quæ gubérnat ómnia,
Per univérsa æternitátis sæcula. Amen.

Lectio v.

Hic conculcándæ philosophíæ opiniónes, hic dissolvéndæ erant terrénæ sapiéntiæ vanitátes, hic confutándi dæmonum cultus, hic ómnium sacrilegiórum impíetas destruénda, ubi diligentíssima superstitióne habebátur colléctum quidquid usquam fúerat vanis erróribus institútum. Ad hanc ergo Urbem tu, beatíssime Petre Apóstole, veníre non métuis, et consórte glóriæ tuæ Paulo Apóstolo, aliárum adhuc Ecclesiárum ordinatiónibus occupáto, silvam istam freméntium bestiárum, et turbulentíssimæ profunditátis Océanum, constántior, quam cum supra mare graderéris, ingréderis.

℟. Ego pro te rogávi, Petre, ut non defíciat fides tua: * Et tu aliquándo convérsus confírma fratres tuos. ℣. Caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in cœlis. Et.

Lectio vj.

Jam pópulos, qui ex circumcisióne credíderant, erudíeras; jam Antiochénam Ecclésiam, ubi primum christiáni nóminis dígnitas est orta, fundáveras: jam Pontum, Galátiam, Cappadóciam, Asiam, atque Bithyniam légibus evangélicæ prædicatiónis impléveras: nec aut dúbius de provéctu óperis, aut de spátio tuæ ignárus ætátis, trophæum crucis Christi Románis árcibus inferébas, quo te divínis præordinatiónibus anteíbant et honor potestátis, et glória passiónis.

℟. Petre, amas me? Tu scis, Dómine, quia amo te. * Pasce oves meas. ℣. Simon Joánnis, díligis me plus his? tu scis, Dómine, quia amo te. Pasce. Glória Patri. Pasce.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 16.

In illo témpore: Venit Jesus in partes Cæsaréæ Philíppi: et interrogábat discípulos suos, dicens: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii, Epíscopi.

Com. in Matth. c. 16.

Dominus a discípulis requírit, quem se hómines esse dícerent: et adjécit, Hóminis Fílium. Hæc enim confessiónis tenénda rátio est; ut sicut Dei Fílium, ita et Fílium hóminis meminérimus: quia álterum sine áltero nihil spei tríbuit ad salútem. Editis ítaque, quæ divérsæ de eo erant, hóminum opiniónibus, quid de se ipsi sentíant, quærit. Petrus respóndit: Tu es Christus Fílius Dei vivi. Sed Petrus conditiónes propositiónis expénderat. Dóminus enim díxerat: Quem me hómines esse dicunt, Fílium hóminis? Et certe fílium hóminis contemplátio córporis præferébat. Sed addéndo: quem me esse dicunt: significávit, præter id quod in se videbátur, áliud sentiéndum: erat enim hóminis fílius. Quod ígitur de se opinándi judícium desiderábat? Non illud arbitrámur, quod de se ipse conféssus est: sed occúltum erat, de quo quærebátur, in quod se credéntium fides debébat exténdere.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam : et in vínculis non derelíquit eum. Et.

Lectio v.

His aliísque virtútibus imbútus, ad suprémum perfectiónis ápicem sanctus Rex properábat. Accidit autem, ut Angliæ regnum a Wilhélmo Normannórum duce, formidábili exércitu invaderétur. Anglis vero Danórum opem implorántibus, cum succúrrere Rex decrevísset, belli expeditiónem Oláo fratri commísit. Qui regnándi cupiditáte illéctus, arma vertit in Regis perníciem, milítibus et pópulo contra illum concitátis. Nec defuérunt rebellióni foménta : cum enim Rex (éditis légibus) décimas Ecclésiis solvi, Dei et Ecclésiæ præcépta servári, transgressóres puníri sanxísset, plerique pervérsi ac sceleráti hómines exacerbáti, primum quidem tumultuári, tum plebem commovére, ac tandem sanctíssimo Regi necem molíri cœpérunt.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine : * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et.

Lectio vj.

Sciens ígitur Rex, futurórum præscius, mortem sibi propter justítiam imminére, ea prænuntiáta, ad Ecclésiam sancti Albáni mártyris Othóniæ, tamquam ad locum certáminis, proféctus est : et Sacraméntis munítus, agónem suum Dómino commendábat. Mox ibi advéniens conjuratórum multitúdo, Ecclésiæ ignem admovére, fores confríngere, et in eam irrúmpere tentárunt. Quod cum perfícere non possent, ad fenéstras accedéntes, saxa et sagíttas in sanctum Regem, flexis génibus pro inimícis orántem, magno ímpetu jaculári non cessárunt : donec lápidum et telórum íctibus, ac tandem lánceà confóssus, glorióso martyrio, ante altáre exténsis bráchiis procúmbens, coronátus est, sedénte in Apostólico throno Gregório Séptimo. Multis póstea miráculis Mártyrem suum illustrávit Deus : nam gravi penúria et divérsis calamitátibus oppréssa Dánia, patráti sacrilégii pœnas luit. Plures étiam váriis languóribus afflícti, ad ejus túmulum remédium et incolumitátem consecúti sunt. Cumque Regína sacrum ejus corpus noctu clam surrípere, et álio transférre conarétur, emísso cœlitus ingénti splendóre pertérrita, a propósito cessávit.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam. Glória Patri. Et corónam.

In iij. Noct. Hom. in Evang. Si quis vult post me, de Com. unius Mart. ij. loco. xxix.

℣. Exáltent eum in ecclésia plebis. ℟. Et in cáthedra seniórum laudent eum.

Ad Benedictus, Aña.

Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis : et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis : dicit Dóminus Simóni Petro.

Oratio. Deus, qui beáto, ut supra. 394.

Com. S. Pauli, ut 394.

Postea S. Priscæ, Aña. Símile est. ℣. Diffúsa. Oratio. Da, quæsumus. 394.

In ij. Vesp. Hymnus ut in primis.

℣. Elégit te Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Ad Magnificat, Aña.

Dum esset summus Póntifex, terréna non métuit, sed ad cœléstia regna gloriósus migrávit.

Com. S. Pauli, ut 394.

Deinde Festi sequentis, etc. ut infra.

DIE XIX. JANUARII.

In Festo S. Canuti Quarti, Regis et Martyris.

Semiduplex ad libitum.

Si venerit in Dñica, aut infra aliquam Oct., omittitur, cum non sit transferendum.

Aña. Iste Sanctus. ℣. Glória.

Oratio.

Deus, qui ad illustrándam Ecclésiam tuam, beátum Canútum regem martyrii palma et gloriósis miráculis decoráre dignátus es : concéde propítius ; ut, sicut ipse Domínicæ passiónis imitátor fuit, ita nos per ejus vestígia gradiéntes, ad gáudia sempitérna pervenire mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Postea fit com. SS. Marii, et Soc. Mart., Aña. Istórum est. ℣. Lætámini. xxxij.

Oratio.

Exaudi, Dómine, pópulum tuum, cum Sanctórum tuórum patrocínio supplicántem : ut et temporális vitæ nos tríbuas pace gaudére, et ætérnæ reperíre subsídium. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Canutus Quartus, Suenónis Esthrítii Danórum regis fílius, fide, pietáte et morum honestáte conspícuus, exímiæ sanctitátis a téneris annis spécimen dedit. Patérnum sceptrum summa ómnium acclamatióne adéptus, religióni promovéndæ sédulo incúmbere, Ecclésias redditíbus augére, et pretiósa supelléctili ornáre cœpit. Tum zelo propagándæ fídei succénsus, bárbara regna justo certámine aggréssus, devíctas subditásque natiónes christiánæ legi subjugávit. Victóriis autem plúrimis gloriósus, et divítiis auctus, regále diadéma ad Christi crucifíxi pedes abjécit, se et regnum illi subjíciens, qui Rex regum est, et Dóminus dominántium. Corpus suum jejúniis, cilíciis et flagéllis castigávit. In oratióne et contemplatióne assíduus, erga páuperes profúsus, erga omnes benéficus semper fuit, nec umquam a justítiæ divinæque legis sémita defléxit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam : et in vínculis non derelíquit eum. Et.

Lectio v.

His aliísque virtútibus imbútus, ad suprémum perfectiónis ápicem sanctus Rex properábat. Accidit autem, ut Angliæ regnum a Wilhélmo Normannórum duce, formidábili exércitu invaderétur. Anglis vero Danórum opem implorántibus, cum succúrrere Rex decrevísset, belli expeditiónem Oláo fratri commísit. Qui regnándi cupiditáte illéctus, arma vertit in Regis perníciem, mílitibus et pópulo contra illum concitátis. Nec defuérunt rebellióni foménta : cum enim Rex (éditis légibus) décimas Ecclésiis solvi, Dei et Ecclésiæ præcépta servári, transgressóres puníri sanxísset, pleríque pervérsi ac sceleráti hómines exacerbáti, primum quidem tumultuári, tum plebem commovére, ac tandem sanctíssimo Regi necem políri cœpérunt.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine : * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et.

Lectio vj.

Sciens ígitur Rex, futurórum præscius, mortem sibi propter justítiam imminére, ea prænuntiáta, ad Ecclésiam sancti Albáni mártyris Othóniæ, tamquam ad locum certáminis, proféctus est : et Sacraméntis munítus, agónem suum Dómino commendábat. Mox ibi advéniens conjuratórum multitúdo, Ecclésiæ ignem admovére, fores confríngere, et in eam irrúmpere tentárunt. Quod cum perfícere non possent, ad fenéstras accedéntes, saxa et sagíttas in sanctum Regem, flexis génibus pro inimícis orántem, magno ímpetu jaculári non cessárunt : donec lápidum et telórum íctibus, ac tandem lánceà confóssus, glorióso martýrio, ante altáre exténsis bráchiis procúmbens, coronátus est, sedénte in Apostólico throno Gregório Séptimo. Multis póstea miráculis Mártyrem suum illustrávit Deus : nam gravi penúria et divérsis calamitátibus oppréssa Dánia, patráti sacrilégii pœnas luit. Plures étiam váriis languóribus afflícti, ad ejus túmulum remédium et incolumitátem consecúti sunt. Cumque Regína sacrum ejus corpus noctu clam surrípere, et álio transférre conarétur, emísso cœlitus ingénti splendóre pertérrita, a propósito cessávit.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam. Glória Patri. Et corónam.

In iij. Noct. Hom. in Evang. Si quis vult post me, de Communi unius Mart. ij. loco. xxix.

Pro SS. Mario et Soc.
Lectio ix.

Marius Persa, nóbili loco natus, cum Martha cónjuge pari nobilitáte, et duóbus filiis Audíface, et Abachum Romam venit, Cláudio Imperatóre, ut Mártyrum sepúlchra venerarétur. Ibi Christiános in víncula conjéctos fovébant, et ópera ac facultátibus suis sustentábant, et Sanctórum córpora sepeliébant. Quámobrem comprehénsi omnes, cum nec impiórum minis, nec terróre commoveréntur ut diis sacrificárent, primum fústibus debilitáti, deínde fúnibus attrácti, tum admótis candéntibus láminis combústi, et úngulis férreis excarnificáti sunt. Postrémo præcísis mánibus, et ad collum alligátis, ducti per médiam Urbem, via Cornélia ad tértium décimum ab Urbe milliárium, in eum locum, qui Nymphe dicebátur, necántur: ac primum Martha, quæ virum ac fílios ad supplícia pro Jesu Christi fide constánter perferénda, veheménter fúerat cohortáta: mox céteris in eádem arenária cervíces abscindúntur, eorúmque córpora conjiciúntur in ignem. Quæ semiústa, Felícitas matróna Romána nóbilis, colligénda et in suo prædio sepeliénda curávit.

Te Deum laudámus. 14.

In Laudibus fit commemoratio SS. Marii et Sociorum, Martyrum. Aña. Vestri capílli. ℣. Exultábunt. Oratio. Exáudi. 398.

Vesp. de sequenti, cum com. S. Canuti.

DIE XX. JANUARII.

In Festo SS. Fabiani et Sebastiani, Martyrum.
Duplex.

Omnia de Comm. plur. Mart. xxxij. præter seq.

Oratio.

Infirmitatem nostram réspice, omnípotens Deus: et, quia pondus própriæ actiónis gravat, beatórum Mártyrum tuórum Fabiáni et Sebastiáni, intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Pro comm. S. Canuti Mart. Aña. Qui vult. ℣. Justus. Oratio. Deus, qui ad. 398.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.
Lectio iv.

Fabianus Románus a Maximíno usque ad Décium regens Ecclésiam, septem Diáconis regiónes divísit, qui páuperum curam habérent. Tótidem Subdiáconos creávit, qui res gestas Mártyrum a septem Notáriis scriptas collígerent. Idem státuit, ut quotánnis Féria quinta in Cœna Dómini, vétere combústo, Chrisma renovarétur. Dénique décimo tértio Kaléndas Februárii in persecutióne Décii martyrio coronátus, in cœmetério Callísti via Appia sepelítur, cum sedísset annos quíndecim, dies quátuor. Hic fecit Ordinatiónes quinque mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros vigínti duos, Diáconos septem, Epíscopos per divérsa loca úndecim.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur

Aña. Mel et lac ex ejus ore suscépi, et sanguis ejus ornávit genas meas.

Aña. Ipsi soli servo fidem, ipsi me tota devotióne commítto.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ex libro sancti Ambrósii, Epíscopi, de virgínibus.

Lectio iv. *Lib.* 1.

Hodie natális est vírginis, integritátem sequámur. Natális est mártyris, hóstias immolémus. Natális est sanctæ Agnétis, miréntur viri, non despérent párvuli, stúpeant nuptæ, imiténtur innúptæ. Sed quid dignum ea loqui póssumus, cujus ne nomen quidem vácuum laudis est? Devótio supra ætátem, virtus supra natúram : ut mihi videátur non hóminis habuísse nomen, sed oráculum mártyris, quod indicávit quid esset futúra. Nomen vírginis, títulus est pudóris. Appellábo mártyrem : prædicávi satis. Prolíxa laudátio est, quæ non quæritur, sed tenétur. Nemo est laudabílior, quam qui ab ómnibus laudári potest. Quot hómines, tot præcónes, qui mártyrem prædicant, dum loquúntur.

℟. Induit me Dóminus vestiménto salútis, et induménto lætítiæ circúmdedit me : * Et tamquam sponsam decorávit me coróna. ℣. Trádidit áuribus meis inæstimábiles margarítas, circúmdedit me vernántibus atque coruscántibus gemmis. Et.

Lectio v.

Hæc trédecim annórum martyrium fecísse tráditur. Quo detestabílior crudélitas, quæ nec minúsculæ pepércit ætáti : immo magna vis fídei, quæ étiam ab illa testimónium invénit ætáte. Fuítne in illo corpúsculo vúlneri locus? Et quæ non hábuit quo ferrum recíperet, hábuit quo ferrum vínceret. Hæc inter cruéntas carníficum impávida manus, hæc stridéntium grávibus immóbilis tráctibus catenárum, nunc furéntis mucróni mílitis totum offérre corpus, mori adhuc néscia, sed paráta, vel si ad aras invíta raperétur, téndere Christo inter ignes manus, atque in ipsis sacrílegis focis trophæum Dómini signáre victóris : nunc ferrátis colla manúsque ambas insérere néxibus. Sed nullus tam tenúia membra póterat nexus inclúdere. Novum martyrii genus. Nondum idónea pœnæ, et jam matúra victóriæ : certáre difficilis, fácilis coronári : magistérium virtútis implévit, quæ præjudícium vehébat ætátis.

℟. Mel et lac ex ejus ore suscépi, * Et sanguis ejus ornávit genas meas. ℣. Osténdit mihi thesáuros incomparábiles, quos mihi se datúrum repromísit. Et sanguis.

Lectio vj.

Non sic ad thálamum nupta properáret, ut ad supplícii locum, læta succéssu, gradu festína virgo procéssit. Flere omnes, ipsa sine fletu. Mirári pleríque, quod tam fácile vitæ suæ pródiga, quam nondum háuserat, jam quasi perfúncta donáret. Stupére univérsi, quod jam divinitátis testis exísteret, quæ adhuc árbitra sui per ætátem esse non posset. Quanto

terróre egit cárnifex ut timerétur, quantis blandítiis ut suadéret, quantórum vota, ut sibi ad núptias proveníret? At illa: Et hæc sponsi injúria est, inquit, expectáre placitúram. Qui me sibi prior elégit, accípiet: quid, percússor, moráris? Péreat corpus, quod amári potest óculis, quibus nolo. Stetit, orávit, cervícem infléxit. Cérneres trepidáre carníficem, quasi ipse addíctus fuísset, trémere percussóris déxteram, pallére ora alieno timéntis perículo, cum puélla non timéret suo. Habétis igitur in una hóstia duplex martyrium, pudóris et religiónis. Et virgo permánsit, et martyrium obtínuit.

℟. Jam corpus ejus córpori meo sociátum est, et sanguis ejus ornávit genas meas: * Cujus mater virgo est, cujus pater féminam nescit. ℣. Ipsi sum desponsáta, cui Angeli sérviunt, cujus pulchritúdinem sol et luna mirántur. Cujus. Glória Patri. Cujus.

In tertio Nocturno.

Aña. Cujus pulchritúdinem sol et luna mirántur, ipsi soli servo fidem. Ps. Dómine, quis habitábit. xxv.

Aña. Christus circúmdedit me vernántibus atque coruscántibus gemmis pretiósis. Ps. Eructávit cor. lxxxiij.

Aña. Ipsi sum desponsáta, cui Angeli sérviunt, cujus pulchritúdinem sol et luna mirántur. Ps. Deus noster refúgium. lxxxiij.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre fecit eam.

Lect. de Homilia in Evang. Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus, de Comm. lxxxvij.

℟. vij. Ipsi sum desponsáta, cui Angeli sérviunt, cujus pulchritúdinem sol et luna mirántur: * Ipsi soli servo fidem, ipsi me tota devotióne commítto. ℣. Déxteram meam et collum meum cinxit lapídibus pretiósis: trádidit áuribus meis inæstimábiles margarítas. Ipsi.

℟. viij. Omnípotens, adorándc, colénde, treméndc, benedíco te: * Quia per Fílium tuum unigénitum evási minas hóminum impiórum, et spurcítias diáboli impollúto calle transívi. ℣. Te confíteor lábiis, te corde, te totis viscéribus concupísco. Quia. Glória Patri. Quia.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Ingréssa Agnes * turpitúdinis locum, Angelum Dómini præparátum invénit. Ps. Dóminus regnávit, cum reliq. 15.

2. Mecum enim hábeo * custódem córporis mei, Angelum Dómini.

3. Annulo suo * subarrhávit me Dóminus meus Jesus Christus, et tamquam sponsam decorávit me coróna.

4. Benedíco te, Pater Dómini mei Jesu Christi, quia per Fílium tuum ignis extínctus est a látere meo.

5. Congaudéte mecum * et congratulámini, quia cum his ómnibus lúcidas sedes accépi.

Capitulum. *Eccli.* 51.

Confitebor tibi, Dómine Rex, et collaudábo te, Deum salvatórem meum. Confitébor nó-

Aña. Mel et lac ex ejus ore suscépi, et sanguis ejus ornávit genas meas.
Aña. Ipsi soli servo fidem, ipsi me tota devotióne commítto.
℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ex libro sancti Ambrósii, Epíscopi, de virgínibus.

Lectio iv. *Lib.* 1.

Hodie natális est vírginis, integritátem sequámur. Natális est mártyris, hóstias immolémus. Natális est sanctæ Agnétis, miréntur viri, non despérent párvuli, stúpeant nuptæ, imiténtur innúptæ. Sed quid dignum ea loqui póssumus, cujus ne nomen quidem vácuum laudis est? Devótio supra ætátem, virtus supra natúram: ut mihi videátur non hóminis habuísse nomen, sed oráculum mártyris, quod indicávit quid esset futúra. Nomen vírginis, títulus est pudóris. Appellábo mártyrem: prædicávi satis. Prolíxa laudátio est, quæ non quæritur, sed tenétur. Nemo est laudabílior, quam qui ab ómnibus laudári potest. Quot hómines, tot præcónes, qui mártyrem prædicant, dum loquúntur.

℟. Induit me Dóminus vestiménto salútis, et induménto lætítiæ circúmdedit me: * Et tamquam sponsam decorávit me coróna. ℣. Trádidit áuribus meis inæstimábiles margarítas, circúmdedit me vernántibus atque coruscántibus gemmis. Et.

Lectio v.

Hæc trédecim annórum martyrium fecísse tráditur. Quo detestabílior crudélitas, quæ nec minúsculæ pepércit ætáti: immo magna vis fídei, quæ étiam ab illa testimónium invénit ætáte. Fuítne in illo corpúsculo vúlneri locus? Et quæ non hábuit quo ferrum recíperet, hábuit quo ferrum vínceret. Hæc inter cruéntas carníficum impávida manus, hæc stridéntium grávibus immóbilis tráctibus catenárum, nunc feréntis mucróni mílitis totum offérre corpus, mori adhuc néscia, sed paráta, vel si ad aras invíta raperétur, téndere Christo inter ignes manus, atque in ipsis sacrílegis focis trophæum Dómini signáre victóris: nunc ferrátis colla manúsque ambas insérere néxibus. Sed nullus tam tenúia membra póterat nexus inclúdere. Novum martyrii genus. Nondum idónea pœnæ, et jam matúra victóriæ: certáre diffícilis, fácilis coronári: magistérium virtútis implévit, quæ præjudícium vehébat ætátis.

℟. Mel et lac ex ejus ore suscépi, * Et sanguis ejus ornávit genas meas. ℣. Osténdit mihi thesáuros incomparábiles, quos mihi se datúrum repromísit. Et sanguis.

Lectio vj.

Non sic ad thálamum nupta properáret, ut ad supplícii locum, læta succéssu, gradu festína virgo procéssit. Flere omnes, ipsa sine fletu. Mirári pleríque, quod tam fácile vitæ suæ pródiga, quam nondum háuserat, jam quasi perfúncta donáret. Stupére univérsi, quod jam divinitátis testis exísteret, quæ adhuc árbitra sui per ætátem esse non posset. Quanto

terróre egit cárnifex ut timerétur, quantis blandítiis ut suadéret, quantórum vota, ut sibi ad núptias proveníret? At illa: Et hæc sponsi injúria est, inquit, expectáre placitúram. Qui me sibi prior elégit, accípiet: quid, percússor, moráris? Péreat corpus, quod amári potest óculis, quibus nolo. Stetit, orávit, cervícem infléxit. Cérneres trepidáre carníficem, quasi ipse addíctus fuísset, trémere percussóris déxteram, pallére ora aliéno timéntis perículo, cum puélla non timéret suo. Habétis ígitur in una hóstia duplex martyrium, pudóris et religiónis. Et virgo permánsit, et martyrium obtínuit.

℟. Jam corpus ejus córpori meo sociátum est, et sanguis ejus ornávit genas meas: * Cujus mater virgo est, cujus pater féminam nescit. ℣. Ipsi sum desponsáta, cui Angeli sérviunt, cujus pulchritúdinem sol et luna mirántur. Cujus. Glória Patri. Cujus.

In tertio Nocturno.

Aña. Cujus pulchritúdinem sol et luna mirántur, ipsi soli servo fidem. Ps. Dómine, quis habitábit. xxv.

Aña. Christus circúmdedit me vernántibus atque coruscántibus gemmis pretiósis. Ps. Eructávit cor. lxxxiij.

Aña. Ipsi sum desponsáta, cui Angeli sérviunt, cujus pulchritúdinem sol et luna mirántur. Ps. Deus noster refúgium. lxxxiij.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre fecit eam.

Lect. de Homilia in Evang. Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus, de Comm. lxxxvij.

℟. vij. Ipsi sum desponsáta, cui Angeli sérviunt, cujus pulchritúdinem sol et luna mirántur: * Ipsi soli servo fidem, ipsi me tota devotióne commítto. ℣. Déxteram meam et collum meum cinxit lapídibus pretiósis: trádidit áuribus meis inæstimábiles margarítas. Ipsi.

℟. viij. Omnípotens, adoránde, colénde, treménde, benedíco te: * Quia per Fílium tuum unigénitum evási minas hóminum impiórum, et spurcítias diáboli impollúto calle transívi. ℣. Te confíteor lábiis, te corde, te totis viscéribus concupísco. Quia. Glória Patri. Quia.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Ingréssa Agnes * turpitúdinis locum, Angelum Dómini præparátum invénit. Ps. Dóminus regnávit, cum reliq. 15.

2. Mecum enim hábeo * custódem córporis mei, Angelum Dómini.

3. Annulo suo * subarrhávit me Dóminus meus Jesus Christus, et tamquam sponsam decorávit me coróna.

4. Benedíco te, Pater Dómini mei Jesu Christi, quia per Fílium tuum ignis extínctus est a látere meo.

5. Congaudéte mecum * et congratulámini, quia cum his ómnibus lúcidas sedes accépi.

Capitulum. *Eccli.* 51.

Confitebor tibi, Dómine Rex, et collaudábo te, Deum salvatórem meum. Confitébor no-

ini tuo : quóniam adjútor et
rotéctor factus es mihi, et li-
erásti corpus meum a perdi-
óne.
Hymn. Jesu coróna. lxxxviij.
. Diffúsa est grátia in lábiis
uis. ℟. Proptérea benedíxit te
eus in ætérnum.

Ad Benedictus, Aña.

cce quod concupívi, * jam ví-
eo, quod sperávi, jam téneo :
psi sum juncta in cœlis, quem
n terris pósita, tota devotióne
iléxi.

Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui infírma mundi éligis, t fórtia quæque confúndas : oncéde propítius; ut, qui beá- e Agnétis, Vírginis et Mártyris æ, solémnia cólimus, ejus ud te patrocínia sentiámus. er Dóminum.

Ad Tertiam, Aña.

ecum enim hábeo.
Capit. Confitébor, supra.
br. Spécie tua, * Et pulchri-
dine tua. Spécie tua. ℣. In-
nde, próspere procéde, et
gna. Et. Glória Patri. Spécie.
Adjuvábit eam Deus vultu
o. ℟. Deus in médio ejus, non
mmovébitur.

Ad Sextam, Aña.

nulo suo.

Capitulum. *Eccli.* 51.

IBERASTI me secúndum multitúdinem misericórdiæ nó- inis tui a rugiéntibus, præpa- tis ad escam, de mánibus æréntium ánimam meam, et multis tribulatiónibus quæ cumdedérunt me.

br. Adjuvábit eam * Deus
ltu suo. Adjuvábit. ℣. Deus
médio ejus, non commovébi-
tur. Deus. Glória Patri. Adjuvá-
bit. ℣. Elégit eam Deus, et præ-
elégit eam. ℟. In tabernáculo
suo habitáre fecit eam.

Ad Nonam, Aña.

Congaudéte mecum.

Capitulum. *Eccli.* 51.

LAUDABIT usque ad mortem ánima mea Dóminum : quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiæ, Dómine Deus noster.

℟ br. Elégit eam Deus, * Et
præelégit eam. Elégit. ℣. In
tabernáculo suo habitáre fecit
eam. Et. Glória Patri. Elégit.
℣. Diffúsa est grátia in lábiis
tuis. ℟. Proptérea benedíxit te
Deus in ætérnum.
Ad Vesp., Añæ de Laud.
Psalmi de Dñica. 108. et loco
ult., Ps. Lauda Jerúsalem. 112.
Capit. Confitébor, ut 404.
Hymn. Jesu coróna. lxxxviij.
℣. Diffúsa est grátia in lábiis
tuis. ℟. Proptérea benedíxit te
Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Aña.

Stans beáta Agnes in médio flammæ, expánsis mánibus orábat ad Dóminum : Omnípotens, adoránde, colénde, treménde, benedíco te, et glorífico nomen tuum in ætérnum.

Deinde fit commem. seq.

DIE XXII. JANUARII.

In Festo SS. Vincentii et Anastasii, Martyrum.

Semiduplex.

Omnia de Comm. plur. Mart xxxij. præter seq.

Oratio.

ADESTO, Dómine, supplicatiónibus nostris : ut, qui ex iniquitáte nostra reos nos esse cognóscimus, beatórum

Mártyrum tuórum, Vincéntii et Anastásii, intercessióne liberémur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

VINCENTIUS, Oscæ in Hispánia citerióre natus, a prima ætáte stúdiis déditus, sacras lítteras a Valério Cæsaraugustáno Episcopo dídicit : cujus étiam partes suscépit prædicándi Evangélium, quod Epíscopus, propter linguæ impediméntum, prædicatiónis officio fungi non póterat. Ea re ad Daciánum, provínciæ a Diocletiáno et Maximiáno præpósitum, deláta, Vincéntius Cæsaraugústæ comprehénditur, et vinctus ad Daciánum Valéntiam addúcitur. Ubi verbéribus et equúleo tortus, multis præséntibus, cum nulla aut tormentórum vi, aut acerbitáte, vel lenitáte verbórum a propósito deterréri posset, in cratícula impósitus, prunis ardéntibus suppósitis, ac férreis únguibus excarnificátus, candentibúsque láminis exústus, íterum dúcitur in cárcerem stratum testáceis fragméntis, ut ejus nudum corpus, somno oppréssum, a subjéctis étiam testárum acúleis torquerétur.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis : * Terra appáruit árida, et in mari Rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes nundavérunt. Terra.

Lectio v.

VERUM, illo in tenebricósa inclúso custódia, claríssimus splendor obórtus totum cárcerem illustrávit : quæ lux cum summa admiratióne omnes, qui áderant, affecísset, res a custóde cárceris ad Daciánum defértur. Qui edúctum in molli cúlcitra cóllocat : et quem cruciátibus in suam senténtiam tráhere non póterat, delíciis perdúcere conátur. Sed invíctus Vincéntii ánimus, Jesu Christi fide speque munítus, vicit ómnia : et ignis, ferri, tortórum immanitáte superáta, victor ad cœléstem martyrii corónam advolávit, undécimo Kaléndas Februárii. Cujus corpus, cum projéctum esset inhumátum, corvus et a volúcribus, et a lupo, únguibus, rostro, alis mirabíliter defféndit. Qua re cógnita, Daciánus illud in altum mare demérgi jubet : sed inde étiam divínitus ejéctum ad littus Christiáni sepéliunt.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine : * Ut herédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut herédes.

Lectio vj.

ANASTASIUS, Persa, mónachus, Heraclío Imperatóre, cum sanctam Jerosolymórum terram visitásset, ad Cæsaréam Palæstínæ pro Christi religióne víncula et vérbera constánter perpéssus est. Mox a Persis ob eámdem causam váriis cruciátibus afféctus, a rege Chósroa, una cum septuagínta áliis Christiá-

ri percútitur. Cujus re-
rimum Jerosólymam ad
érium, in quo monásti-
am proféssus erat, deín-
nam delátæ, collocátæ
monastério ad Aquas

quam aurum in fornáce
t eléctos Dóminus, et
olocáusti hóstiam accé-
s : et in témpore erit
is illórum : * Quóniam
et pax est eléctis Dei.
confídunt in illum, in-
t veritátem : et fidéles
ctióne acquiéscent illi.
m. Glória Patri. Quó-

.Noct.Homilia in Evang.
idiéritis, de Com. plur.
l.
eræ a Capit. de seq.,
æc. et S. Emerentianæ,
Mart.

XXIII. JANUARII.
esto S. Raymundi de
nafort, Confessoris.
Semiduplex.
ia de Comm. Conf. non
xij. præter seq.
lymn. Iste Conféssor,
r tertius versus.

Oratio.

, qui beátum Raymún-
im pœniténtiæ Sacra-
insignem minístrum ele-
et per maris undas mira-
traduxísti : concéde ; ut
tercessióne dignos pœni-
fructus fácere, et ad
salútis portum perve-
leámus. Per Dóminum.
de fit comm. SS. Vincen-
Anastasii, Mart., Aña.
nt. ℣. Exultábunt. Oratio.
. 405.

Postea S. Emerentianæ, Virg. et Mart., Aña. Veni, sponsa. ℣. Spécie.

Oratio.

Indulgentiam nobis, quæsumus Dómine, beáta Emerentiána, Virgo et Martyr, implóret : quæ tibi grata semper éxtitit et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Beatus Raymúndus Barcinonénsis, ex nóbili família de Pénnafort, Christiánæ religiónis rudiméntis imbútus, adhuc párvulus exímia ánimi, et córporis índole magnum áliquid porténdere visus est. Nam adoléscens humanióres lítteras in pátria proféssus, Bonóniam se cóntulit, ubi pietátis offíciis, ac pontifício, civilíque juri sédulo incúmbens, et doctóris láurea insignítus, ibídem sacros Cánones magna cum hóminum admiratióne est interpretátus. Ejus virtútum fama percrebrescénte, Berengárius, Barcinonénsis Epíscopus, cum Roma suam ad Ecclésiam redíret, eum conveniéndi causa Bonóniam iter instítuit, et tandem summis précibus, ut secum in pátriam reverterétur, obtínuit. Mox ejúsdem Ecclésiæ Canonicátu, et præpositúra ornátus, univérso Clero et pópulo, integritáte, modéstia, doctrína, et morum suavitáte præfúlsit, ac Deíparæ Vírginis, quam singulári pietátis afféctu venerabátur, honórem et cultum semper pro víribus auxit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Annum círciter quintum supra quadragésimum agens, in Ordine Fratrum Prædicatórum solémni emíssa professióne, ut novus miles, in omni virtútum génere, sed præcípue in charitáte erga egénos, et máxime captívos ab infidélibus deténtos, se exércuit. Unde cum ejus hortátu sanctus Petrus Noláscus (cujus ipse confessiónes audiébat) suas opes piíssimo huic óperi conférret, tum eídem, tum beáto Raymúndo, et Jacóbo primo Arragóniæ regi appárens beatíssima Virgo, gratíssimum sibi et unigénito Fílio suo fore dixit, si in suum honórem instituerétur Ordo Religiosórum, quibus captívos ex infidélium tyránnide liberándi cura incúmberet. Quare collátis inter se consíliis, Ordinem beátæ Maríæ de Mercéde Redemptiónis Captivórum fundavérunt: cui beátus Raymúndus certas vivéndi leges præscrípsit ad ejúsdem Ordinis vocatiónem accommodatíssimas; quarum approbatiónem áliquot post annos a Gregório Nono impetrávit, et dictum sanctum Petrum primum Generálem Ordinis magístrum suis ipse mánibus hábitu eódem indútum creávit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et.

Lectio vj.

Ab eódem Gregório Romam accersítus, et Capelláni, ac Pœnitentiárii, et Confessárii sui múnere decorátus, ejúsdem jussu Romanórum Pontíficum decréta, in divérsis Concíliis et Epístolis sparsa, in unum Decretálium volúmen redégit. Archiepiscopátum Tarraconénsem ab ipso Pontífice sibi oblátum constantíssime recusávit, et totíus Ordinis Prædicatórum generále Magistérium, quod per biénnium sanctíssime administráverat, sponte dimísit. Jacóbo Arragóniæ regi sacræ Inquisitiónis offícii suis in regnis instituéndi auctor fuit. Multa patrávit mirácula, inter quæ illud claríssimum, quod ex ínsula Baleári majóri Barcinónem reversúrus, strato super aquas pállio, centum sexagínta milliária sex horis conféceri, et suum cœnóbium jánuis clausis fúerit ingréssus. Tandem prope centenárius, virtútibus et méritis cumulátus, obdormívit in Dómino, anno salútis millésimo ducentésimo septuagésimo quinto. Quem Clemens Octávus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In iij. Noct. Hom. in Evang. Sint lumbi, de Comm. lxix.

Pro S. Emerentiana.
Lectio ix.
RENTIANA virgo Romána,
llactánea beátæ Agnétis,
catechúmena, fide et
áte flagrans, furéntes in
iános idolórum cultóres
vehementius accusáret, a
áta multitúdine lapídibus
i est. Quæ in cruciátibus
ad sepúlchrum sanctæ A-
, próprio sánguine, quem
hristo constánter effúdit,
áta, ánimam Deo réddidit.
um laudámus. 14.
aud. fit com. S. Emeren-
, Aña. Símile. ℣. Diffúsa.
. Indulgéntiam. 407.
p. de seq., com. præc.
E XXIV. JANUARII.
n Festo S. Timothei,
Episcopi et Martyris.
Duplex.
nia de Communi unius
xviij. præter seq.
Oratio.
MITATEM nostram réspice,
nípotens Deus: et quia
is própriæ actiónis gravat,
Timóthei, Mártyris tui
Pontíficis, intercéssio glo-
nos prótegat. Per Dómi-
nostrum.
com. S. Raymundi, Aña.
ir. ℣. Justum. Oratio.
qui, ut 407.
Nocturno Lectiones de
ura occurrente
n secundo Nocturno.
Lectio iv.
OTHEUS, Lystris in Lycaó-
a natus ex patre gentíli
atre Judæa, Christiánam
t religiónem, cum in ea
venit Paulus Apóstolus.
ma commótus, quæ de
Timóthei sanctitáte percrebúerat, ipsum adhíbuit sócium suæ peregrinatiónis: sed propter Judæos, qui se ad Christum convérterant, sciéntes Timóthei patrem esse gentílem, eum circumcídit. Cum ígitur ambo Ephesum venissent, ibi ordinátus est Epíscopus ab Apóstolo, ut eam Ecclésiam gubernáret. ℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam: et in vínculis non derelíquit eum. Et.

Lectio v.

Ad quem Apóstolus duas epístolas scripsit, álteram Laodicéa, álteram Roma, quibus in pastorális officii cura confirmátus, cum sacrifícium, quod uni Deo debétur, fieri dæmonum simulácris ferre non posset, pópulum Ephesínum, Diánæ in ejus celebritáte immolántem, ab illa impietáte removére conátus, lapídibus óbrutus est: ac pene mórtuus, a Christiánis eréptus, et in montem óppido vicínum delátus, nono Kaléndas Februárii, obdormívit in Dómino.
℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine: * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et.

Lectio vj. Sermo S. Augustini. Triumphális, de Comm. xxiij. cum ℟. vj.

In iij. Noct. Homilia in Evang. Si quis venit. xxv.

cte Paule Apóstole, prædicátor veritátis in univérso mundo.

Aña. Magnus sanctus Paulus, vas electiónis, vere digne est glorificándus, qui et méruit thronum duodécimum possidére.

Aña. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Sermo sancti Augustíni, Epíscopi.

Lectio iv. *Serm. 14. de SS.*

HODIE de Actibus Apostolórum léctio hæc pronuntiáta est, ubi Paulus Apóstolus ex persecutóre Christianórum, annuntiátor factus est Christi. Prostrávit enim Christus persecutórem, ut fáceret Ecclésiæ Doctórem: percútiens eum, et sanans occídens, et vivíficans: occísus agnus a lupis, et fáciens agnos de lupis. Ita enim in præclára Prophetía, cum Jacob Patriárcha benedíceret fíliis suis (præséntes tangens, futúra prospíciens), prædíctum erat, quod in Paulo contígit. Erat autem Paulus, sicut ipse testátur, de tribu Bénjamin. Cum autem Jacob, benedícens fílios suos, venísset ad benedicéndum Bénjamin, ait de illo: Bénjamin lupus rapax.

℟. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis in univérso mundo. * Per quem omnes gentes cognovérunt grátiam Dei. ℣. Intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit. Per quem.

Lectio v.

QUID ergo? lupus rapax semper? Absit; sed qui mane rapit prædam, ad vésperam dívidit escas. Hoc in Apóstolo Paulo implétum est, quia et de illo dictum erat. Jam, si placet, audiámus illum mane rapiéntem, ad vésperam escas dividéntem. Mane et véspere pósita sunt pro eo, ac si dicerétur, prius, et póstea. Sic ergo accipiámus: Prius rápiet, póstea dívidet escas. Atténdite raptórem: Saulus, inquit, accéptis epístolis a princípibus sacerdótum, ibat, ut ubicúmque inveníret Christiános, ad sacerdótes attráheret, et addúceret, útique puniéndos.

℟. Grátia Dei sum id quod sum: * Et grátia ejus in me vácua non fuit, sed semper in me manet. ℣. Qui operátus est Petro in Apostolátum, operátus est et mihi inter gentes. Et.

Lectio vj.

IBAT spirans, et anhélans cædes, hoc est, mane rápiens. Nam et quando lapidátus est Stéphanus primus martyr pro nómine Christi, evidéntius aderat et Saulus, et sic áderat lapidántibus, ut non ei sufficeret, si tantum suis mánibus lapidáret. Ut enim esset in ómnium lapidántium mánibus, ipse ómnium vestiménta servábat: magis sæviens omnes adjuvándo, quam suis mánibus lapidándo. Audívimus, mane rápiet: videámus ad vésperam quáliter dívidat escas. Voce Christi prostrátus de cœlo, et accípiens désuper interdíctum jam sæviéndi, cécidit in fáciem

rram exívit sonus eórum. Et in fines orbis terræ ver- ı eórum.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. *Cap.* 9.

SAULUS adhuc spirans mináрum et cædis in discípulos ómini, accéssit ad príncipem acerdótum, et pétiit ab eo pístolas in Damáscum ad syagógas : ut si quos invenísset ujus viæ viros ac mulíeres, inctos perdúceret in Jerúsaını. Et cum iter fáceret, cóntiit ut appropinquáret Damásco: t súbito circumfúlsit eum lux e cœlo. Et cadens in terram udivit vocem dicéntem sibi : aule, Saule, quid me persé-ueris? Qui dixit : Quis es Dó-ıine? Et ille : Ego sum Jesus, uem tu perséqueris. Durum st tibi contra stímulum calci-áre.

℟. Qui operátus est Petro in postolátum, operátus est et ıihi inter gentes : * Et cognoérunt grátiam Dei, quæ data st mihi. ℣. Grátia Dei in me icua non fuit, sed grátia ejus mper in me manet. Et.

Lectio ij.

ET tremens, ac stupens dixit : Dómine, quid me vis cere? Et Dóminus ad eum : urge, et ingrédere civitátem, ibi dicétur tibi quid te opórat fácere. Viri autem illi, i comitabántur cum eo, staınt stupefácti, audiéntes quim vocem, néminem autem léntes. Surréxit autem Saulus terra, apertísque óculis nihil débat. Ad manus autem iln trahéntes, introduxérunt ımáscum. Et erat ibi tribus diébus non videns, et non manducávit, neque bibit.

℟. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi : * Ideóque repósita est mihi coróna justítiæ. ℣. Scio cui crédidi, et certus sum, quia potens est depósitum meum serváre in illum diem. Ideóque.

Lectio iij.

ERAT autem quidam discípulus Damásci, nómine Ananías : et dixit ad illum in visu Dóminus : Ananía. At ille ait : Ecce ego, Dómine. Et Dóminus ad eum : Surge, et vade in vicum, qui vocátur Rectus : et quære in domo Judæ Saulum nómine Tarsénsem : ecce enim orat. (Et vidit virum Ananíam nómine, introeúntem, et imponéntem sibi manus ut visum recípiat.) Respóndit autem Ananías : Dómine, audívi a multis de viro hoc, quanta mala fécerit sanctis tuis in Jerúsalem : et hic habet potestátem a princípibus sacerdótum alligándi omnes, qui ínvocant nomen tuum. Dixit autem ad eum Dóminus : Vade, quóniam vas electiónis est mihi iste, ut portet nomen meum coram géntibus, et régibus, et fíliis Israel. Ego enim osténdam illi quanta opórteat eum pro nómine meo pati.

℟. Repósita est mihi coróna justítiæ : * Quam reddet mihi Dóminus in illum diem, justus judex. ℣. Scio cui crédidi, et certus sum, quia potens est depósitum meum serváre in illum diem. Quam. Glória Patri. Quam.

In secundo Nocturno.

Aña. Tu es vas electiónis, san-

cte Paule Apóstole, prædicátor veritátis in univérso mundo.

Aña. Magnus sanctus Paulus, vas electiónis, vere digne est glorificándus, qui et méruit thronum duodécimum possidére.

Aña. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi.

℣. Constitues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Sermo sancti Augustíni, Epíscopi.

Lectio iv. *Serm. 14. de SS.*

Hodie de Actibus Apostolórum léctio hæc pronuntiáta est, ubi Paulus Apóstolus ex persecutóre Christianórum, annuntiátor factus est Christi. Prostrávit enim Christus persecutórem, ut fáceret Ecclésiæ Doctórem: percútiens eum, et sanans occídens, et vivíficans: occísus agnus a lupis, et fáciens agnos de lupis. Ita enim in præclára Prophetía, cum Jacob Patriárcha benedíceret filiis suis (præséntes tangens, futúra prospíciens), prædictum erat, quod in Paulo cóntigit. Erat autem Paulus, sicut ipse testátur, de tribu Bénjamin. Cum autem Jacob, benedícens fílios suos, venísset ad benedicéndum Bénjamin, ait de illo: Bénjamin lupus rapax.

℟. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis in univérso mundo. * Per quem omnes gentes cognovérunt grátiam Dei. ℣. Intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit. Per quem.

Lectio v.

Quid ergo? lupus rapax semper? Absit; sed qui mane rapit prædam, ad vésperam dívidit escas. Hoc in Apóstolo Paulo implétum est, quia et de illo dictum erat. Jam, si placet, audiámus illum mane rapiéntem, ad vésperam escas dividéntem. Mane et véspere pósita sunt pro eo, ac si dicerétur, prius, et póstea. Sic ergo accipiámus: Prius rápiet, póstea dívidet escas. Atténdite raptórem: Saulus, inquit, accéptis epístolis a princípibus sacerdótum, ibat, ut ubicúmque inveníret Christiános, ad sacerdótes attráheret, et addúceret, útique puniéndos.

℟. Grátia Dei sum id quod sum: * Et grátia ejus in me vácua non fuit, sed semper in me manet. ℣. Qui operátus est Petro in Apostolátum, operátus est et mihi inter gentes. Et.

Lectio vj.

Ibat spirans, et anhélans cædes, hoc est, mane rápiens. Nam et quando lapidátus est Stéphanus primus martyr pro nómine Christi, evidéntius aderat et Saulus, et sic áderat lapidántibus, ut non ei sufficeret, si tantum suis mánibus lapidáret. Ut enim esset in ómnium lapidántium mánibus, ipse ómnium vestiménta servábat: magis sæviens omnes adjuvándo, quam suis mánibus lapidándo. Audívimus, mane rápiet: videámus ad vésperam quáliter dívidat escas. Voce Christi prostrátus de cœlo, et accípiens désuper interdíctum jam sæviéndi, cécidit in fáciem

, prius prosternéndus,
a erigéndus : prius percu-
us, póstea sanándus.
ulus, qui et Paulus, ma-
prædicátor, * A Deo con-
us convalescébat, et con-
bat Judæos. ℣. Osténdens
hic est Christus Filius Dei.
o. Glória Patri. A Deo.
In tertio Nocturno.
Saulus, qui et Paulus, ma-
prædicátor, a Deo confor-
convalescébat, et confun-
Judæos.
Ne magnitúdo revelatió-
extóllat me, datus est mihi
lus carnis meæ, ángelus
e, qui me colaphízet : pro-
uod ter Dóminum rogávi,
ferrétur a me, et dixit mi-
minus : Súfficit tibi, Pau-
átia mea.
Repósita est mihi coróna
æ, quam reddet mihi Dó-
in illa die justus judex.
imis honoráti sunt amíci
eus. ℟. Nimis confortátus
incipátus eórum.
milia in Evang. Ecce nos
imus, de Communi ij lo-
r
. Sancte Paule Apóstole,
cátor veritátis, et Doctor
um, * Intercéde pro nobis
um, qui te elégit, ut di-
ficiámur grátia Dei. ℣. Tu
electiónis, sancte Paule
ole, prædicátor veritátis.
éde.
ij. Damásci, præpósitus
Arétæ regis vóluit me
rehéndere : * Et a frátri-
er murum demíssus sum
orta : * Et sic evási manus
n nómine Dómini. ℣. Deus
ter Dómini nostri Jesu
Christi scit quia non méntior.
Et a. Glória Patri. Et sic.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Ego plantávi, * Apóllo rigávit, Deus autem increméntum dedit, allelúia. Ps. Dóminus regnávit, cum reliquis. 15.

2. Libénter gloriábor * in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi.

3. Grátia Dei * in me vácua non fuit, sed grátia ejus semper in me manet.

4. Damásci, præpósitus gentis Arétæ regis vóluit me comprehéndere : a frátribus per murum demíssus sum in sporta, et sic evási manus ejus in nómine Dómini.

5. Ter virgis cæsus sum, * semel lapidátus sum, ter naufrágium pértuli pro Christi nómine.

Capitulum. *Act.* 9.

Saulus adhuc spirans minárum et cædis in discípulos Dómini, accéssit ad príncipem Sacerdótum, et pétiit ab eo epístolas in Damáscum ad synagógas : ut si quos invenísset hujus viæ viros ac mulíeres, vinctos perdúceret in Jerúsalem.

Hymn. Exúltet orbis. xj.

℣. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole. ℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Ad Benedictus, Aña.

Vos, qui secúti estis me, sedébitis super sedes, judicántes duódecim tribus Israel, dicit Dóminus.

Oratio.

Deus, qui univérsum mundum beáti Pauli, Apóstoli, prædicatióne docuísti : da nobis quæsumus; ut qui ejus hódie

Lectio v.

QUARE áliquot Episcopórum acto Chalcédone convéntu, quo ipse vocátus ire nóluit, quod nec legítimum concílium nec públicum esse díceret, niténte in primis ipsa contra Chrysóstomum Eudóxia, ejícitur in exílium : sed paulo post propter ejus desidérium seditióne pópuli facta, admirábili civitátis plausu ab exílio revocátur. Verum cum pérditos mores increpáre non desísteret, et ad argénteam Eudóxiæ státuam in foro sanctæ Sophíæ ludos fieri prohibéret, conspiratióne inimicórum Episcopórum íterum exuláre cógitur, víduis et egéntibus ómnibus commúnis paréntis ejectiónem lugéntibus. In exílio Chrysóstomus incredíbile est et quanta mala perpéssus sit, et quam multos ad Jesu Christi fidem convérterit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vj.

VERUM, dum Concílio Romæ hábito, decréto Innocéntii Primi Pontíficis restitúitur, a milítibus qui eum custodiébant miris in itínere malis et calamitátibus afficitur. Cumque per Arméniam ducerétur, sanctus Basilíscus martyr, in cujus templo ántea oráverat, noctu sic eum affátus est : Joánnes frater, crástinus dies nos loco conjúnget. Quare postrídie sumpto Eucharistíæ Sacraménto, seque crucis signo múniens, ánimam Deo réddidit, décimo octávo Kaléndas Octóbris. Quo mórtuo, horríbilis grando Constantinópoli cécidit, et quatríduo Augústa cessit e vita. Ejus corpus insígni pompa et hóminum multitúdine celebrátum, Theodósius Arcádii fílius Constantinópolim portándum, et honorífice sepeliéndum curávit, sexto Kaléndas Februárii : cujus étiam relíquias venerátus, paréntum suórum véniam pétiit : quod deínde Romam translátum, in Basílica Vaticána cónditum est. Multitúdinem, pietátem, ac splendórem conciónum ceterorúmque ejus scriptórum, interpretándi étiam ratiónem, et inhæréntem senténtiæ sacrórum librórum explanatiónem, omnes admirántur : dignúmque exístimant, cui Paulus Apóstolus quem ille miríſice cóluit, scribénti et prædicánti multa dictásse videátur.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno Homilia in Evang. Vos estis sal terræ, de Com. Doct. iij. loco. lxj.

In ij. Vesp. fit commem. S. Agnetis ut infra.

DIE XXVIII. JANUARII.

Sanctæ Agnetis secundo.

Pro comm. Aña. Stans a dextris ejus agnus nive candidior, Christus sibi sponsam et mártyrem consecrávit. ℣. Spé-

regénte Anicéto, Romam ve-
.: ubi plúrimos credéntium,
ırciónis et Valèntíni persua-
ne decéptos, redúxit ad fi-
m. Cumque ei fortúito óbviam
sset Márcion, et díceret: Cog-
scis nos? respóndit: Cognó-
primogénitum diáboli. Póst-
vero, regnánte Marco Antoní-
et Lúcio Aurélio Cómmodo,
arta post Nerónem persecu-
ne, Smyrnæ sedénte Procón-
e, et univérso pópulo in am-
itheátro advérsus eum perso-
nte, igni tráditus est. Scripsit
Philippénses valde útilem
stolam, quæ usque hódie in
æ convéntu légitur.

Honéstum fecit illum Dómi-
s, et custodívit eum ab ini-
cis, et a seductóribus tutávit
ım, * Et dedit illi claritátem
érnam. ℣. Descendítque cum
in fóveam: et in vínculis
n derelíquit eum. Et.

Lectio v. De Expositione S.
ıbrosii, Príncipes. Lectio vj.
re frustra, de Comm. ij. loco.
viij. cum ℟℟. v. et vj.

In tertio Nocturno Homilia
Evang. Nihil est opértum, de
m. unius Mart. iv. loco. xxx.

Vesperæ a Capit. de Festo
Joannis Chrysostomi, cum
n. S. Polycarpi.

DIE XXVII. JANUARII.

Festo S. Joannis Chrysost.
pisc. Conf. et Eccl. Doct.

Duplex.

Omnia de Com. Conf. Pont.
. præter seq.

In Hymn. Iste Conféssor, mu-
ur tertius versus.

In utrisque Vesp. ad Magni-
t, Aña. O Doctor óptime,
clésiæ sanctæ lumen, beáte
Joánnes Chrysóstome, divínæ
legis amátor, deprecáre pro no-
bis Fílium Dei.

Oratio.

Ecclesiam tuam, quæsumus Dómine, grátia cœléstis amplíficet: quam beáti Joánnis Chrysóstomi, Confessóris tui atque Pontíficis, illustráre voluísti gloriósis méritis et doctrínis. Per Dóminum.

Pro com. S. Polycarpi, Aña. Qui vult veníre. ℣. Justus. Oratio. Deus, qui nos. 414

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Joannes Antiochénus, propter áureum eloquéntiæ flumen cognoménto Chrysóstomus, a forénsibus et sæculáribus stúdiis ad divínas lítteras summa cum ingénii et indústriæ laude se cóntulit. Itaque sacris initiátus, ac Présbyter Antiochénæ Ecclésiæ factus, mórtuo Nectário, Arcádii Imperatóris ópera invítus Constantinopolitánæ Ecclésiæ præfícitur. Quo suscépto pastoráli múnere, depravátos mores, et nobiliórum hóminum vivéndi licéntiam veheméntius objurgáre cœpit. Qua ex libertáte magnam multórum súbiit invídiam. Apud Eudóxiam étiam, quod eam propter Callítropæ víduæ pecúniam, et altérius víduæ agrum reprehendísset, gráviter offéndit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Quare áliquot Episcopórum acto Chalcédone convéntu, quo ipse vocátus ire nóluit, quod nec legítimum concílium nec públicum esse díceret, niténte in primis ipsa contra Chrysóstomum Eudóxia, ejícitur in exílium : sed paulo post propter ejus desidérium seditióne pópuli facta, admirábili civitátis plausu ab exílio revocátur. Verum cum pérditos mores increpáre non desísteret, et ad argénteam Eudóxiæ státuam in foro sanctæ Sophíæ ludos fíeri prohibéret, conspiratióne inimicórum Episcopórum íterum exuláre cógitur, víduis et egéntibus ómnibus commúnis paréntis ejectiónem lugéntibus. In exílio Chrysóstomus incredíbile est et quanta mala perpéssus sit, et quam multos ad Jesu Christi fidem convérterit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vj.

Verum, dum Concílio Romæ hábito, decréto Innocéntii Primi Pontíficis restitúitur, a milítibus qui eum custodiébant miris in itínere malis et calamitátibus afflícitur. Cumque per Arméniam ducerétur, sanctus Basilíscus martyr, in cujus templo ántea oráverat, noctu sic eum affátus est : Joánnes frater, crástinus dies nos loco conjúnget. Quare postrídie sumpto Eucharistíæ Sacraménto, seque crucis signo múniens, ánimam Deo réddidit, décimo octávo Kaléndas Octóbris. Quo mórtuo, horríbilis grando Constantinópoli cécidit, et quatríduo Augústa cessit e vita. Ejus corpus insígni pompa et hóminum multitúdine celebrátum, Theodósius Arcádii fílius Constantinópolim portándum, et honorífice sepeliéndum curávit, sexto Kaléndas Februárii : cujus étiam relíquias venerátus, paréntum suórum véniam pétiit : quod deínde Romam translátum, in Basílica Vaticána cónditum est. Multitúdinem, pietátem, ac splendórem conciónum ceterorúmque ejus scriptórum, interpretándi étiam ratiónem, et inhæréntem senténtiæ sacrórum librórum explanatiónem, omnes admirántur : dignúmque exístimant, cui Paulus Apóstolus quem ille mirífice cóluit, scribénti et prædicánti multa dictásse videátur.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno Homilia in Evang. Vos estis sal terræ, de Com. Doct. iij. loco lxj.

In ij. Vesp. fit commem. S. Agnetis ut infra.

DIE XXVIII. JANUARII.

Sanctæ Agnetis secundo.

Pro comm. Aña. Stans a dextris ejus agnus nive candidior, Christus sibi sponsam et mártyrem consecrávit. ℣. Spé-

ıa, et pulchritúdine tua.
énde, próspere procéde,
gna.

Oratio.

s, qui nos ánnua beátæ
gnétis, Vírginis et Már-
uæ, solemnitáte lætíficas:
ıæsumus; ut, quam vene-
officio, étiam piæ con-
iónis sequámur exémplo.
óminum.

Matutinum, Invitatorium
nn. de Comm. Virg. xciij.
turnum Feriæ currentis,
duo ℟. ex Nocturnis Fe-
o ordine, quo sumuntur
Communibus Sanctorum
s Festis Simplicibus, ut
r in Rubrica de Respon-

Lectio iij.

TA Agnes, paréntibus ad
jus sepúlchrum assídue
ntibus, quadam nocte cho-
rginum comitáta cum ap-
sset, sic ad eos locúta di-
Ne me paréntes mórtuam
tis: nam una cum his vir-
ıs vivo apud illum in cœ-
uem in terris tota mente
. Cum áliquot post annos
ántia, Constantíni Impe-
s fília, insanábili úlceri
ínam quærens, nondum
iána, ad idem sepúlchrum
ísset, obdormíscens sibi
e visa est vocem hanc
is: Constánter age, Con-
a: crede in Jesum Chri-
Fílium Dei, qui te sanam
. Quæ sanáta, paulo post
um multis ex família Im-
óris baptísmum suscípiens,
Ecclésiam nómine beátæ
is ædificávit.
um laudámus. 14.

Ad Laudes, Aña. Ingréssa Agnes; cum reliquis ut in die Festi. 404.

Capit. et Hymnus ut in die Festi. 404.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Aña. Ecce quod concupívi, * jam vídeo, quod sperávi, jam téneo: ipsi sum juncta in cœlis, quem in terris pósita, tota devotióne diléxi.

Similiter et ad Horas omnia dicuntur, ut annotatur in Festo, præter Orationem, quæ dicitur ut supra, et deinceps post Nonam nihil fit de ea.

DIE XXIX. JANUARII.

In Festo S. Francisci Salesii, Episc. et Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont. xlv. præter seq.

In Hymn. Iste Conféssor, mutatur tertius versus.

Oratio.

Deus, qui ad animárum salútem beátum Franciscum, Confessórem tuum atque Pontíficem, ómnibus ómnia factum esse voluísti: concéde propítius; ut charitátis tuæ dulcédine perfúsi, ejus dirigéntibus mónitis, ac suffragántibus méritis, ætérna gáudia consequámur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Franciscus in óppido Salésio, unde famíliæ cognómen, piis et nobílibus paréntibus natus, a téneris annis futúræ san-

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Martina virgo Romána, patre consulári, illústri génere nata, téneris adhuc annis orbáta paréntibus, christiánæ pietátis ardóre succénsa, divítias quibus affluébat, mira in páuperes liberalitáte distríbuit. Sub Alexándro Príncipe, cum deos inánes cólere juberétur, immáne fácinus summa libertáte detestátur. Quaprópter íterum atque íterum afficta verbéribus, uncis, úngulis férreis, testárum fragméntis laceráta, acutíssimis gládiis membrátim concísa, ádipe fervénti perúncta, demum in amphitheátro damnátur ad béstias: a quibus illæsa divínitus evádens, in ardéntem rogum injécta, incólumis pari benefício servátur.

℟. Propter veritátem et mansuetúdinem, et justítiam, * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Lectio v.

Ex ejus tortóribus nonnúlli, miráculi novitáte corrépti, Dei aspiránte grátia, Christi fidem ampléxi, post cruciátus gloriósam martyrii palmam cápitis abscissióne promeruére. Ad ejúsdem preces nunc terræmótibus exórtis, nunc ígnibus e cœlo tonánte delápsis, deórum templa prostráta sunt, et simulácra consúmpta. Intérdum ex vulnéribus lac cum sánguine erúpit, splendórque nitidíssimus, ac suavíssimus odor e córpore emanávit: intérdum sublímis régia in sede divínis láudibus una cum Cœlítibus interésse visa est.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vj.

Hisce prodígiis, ejúsque in primis constántia, ácriter permótus judex, caput vírgini amputári præcépit: qua perémpta, auditáque de cœlo voce, qua ad Súperos evocabátur, Urbs tota contrémuit, ac multi idolórum cultóres ad Christi fidem convérsi sunt. Sacrum Martínæ corpus, sedénte sancto Urbáno Primo, martyrio affectum, Urbáno Octávo Pontífice Máximo, in pervetústa ejúsdem Ecclésia, ad Mamertínum cárcerem, in Capitolíni clivi radícibus, cum sanctórum mártyrum Concórdii, Epiphánii, et sociórum corpóribus repértum, eódem loco in meliórem formam redácto, atque decéntius ornáto, magno pópuli concúrsu, totíus Urbis lætítia, solémni ritu ac pompa repósitum est.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exultatióne. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

In iij. Noct. Hom. in Evang.

Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus, de Communi, lxxxvij.

Ad Laudes, Hymnus.

Tu natále solum prótege, tu bonæ

ıti die vigésima nona Ja-
ı.
e est qui ante Deum ma-
virtútes operátus est, et
terra doctrína ejus re-
est : * Ipse intercédat pro
tis ómnium populórum.
e est qui contémpsit vi-
nundi, et pervénit ad cœ-
regna. Ipse. Glória Patri.

iij. Noct. Homilia in
. Homo péregre. lij.
ij. Vesperis com. seq.

IE XXX. JANUARII.

esto S. Martinæ, Virg.
et Martyris.
Semiduplex.

Veni sponsa. ℣. Spécie

Oratio.

s, qui inter cétera potén-
iæ tuæ mirácula, étiam in
frágili victóriam martyrii
lísti : concéde propítius;
ıi beátæ Martínæ, Vírginis
rtyris tuæ, natalítia cóli-
per ejus ad te exémpla
ímur. Per Dóminum.

Festum S. Martinæ trans-
contingat : tunc enim in
p. (si a Capit. fiat de eo-
esto) et in ij. (si non se-
r Festum Semid.) dicitur
. Martínæ célebri, usque
ærit præmia, et in fine A
ábigas. Et ad Matut. dici-
ymn. Non illam, usque in
. Si vero non transferatur,
atutinum erit Hymnus ut

Matutinum, Hymnus.

RTINÆ célebri pláudite nó-
mini,
Romúlei, pláudite gló-
,

Insígnem méritis dícite vírgi-
nem,
Christi dícite mártyrem.
Hæc dum conspícuis orta pa-
réntibus,
Inter delícias, inter amábiles
Luxus illécebras, dítibus áf-
fluit
Faustæ munéribus domus.
Vitæ despíciens cómmoda, dé-
dicat
Se rerum Dómino, et munífi-
ca manu
Christi paupéribus distríbuens
opes,
Quærit præmia Cœlitum.

NON illam crúcians úngula,
non feræ,
Non virgæ horríbili vúlnere
cómmovent :
Hinc lapsi e Súperum sédibus
Angeli
Cœlésti dape récreant.
Quin et, depósita sævítie, leo
Se rictu plácido prójicit ad pe-
des :
Te, Martína, tamen dans glá-
dius neci
Cœli cœtibus ínserit.
Te thuris rédolens ara vapó-
ribus,
Quæ fumat, précibus júgiter
ínvocat,
Et falsum périmens auspícium,
tui
Delet nóminis ómine.
A nobis ábigas lúbrica gáu-
dia,
Tu, qui Martyribus dexter ades,
Deus
Une et trine : tuis da fámulis
jubar,
Quo clemens ánimos beas.
Amen.

In j. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Martina virgo Romána, patre consulári, illústri génere nata, téneris adhuc annis orbáta paréntibus, christiánæ pietátis ardóre succénsa, divítias quibus affluébat, mira in páuperes liberalitáte distríbuit. Sub Alexándro Príncipe, cum deos inánes cólere juberétur, immáne fácinus summa libertáte detestátur. Quaprópter íterum atque íterum affécta verbéribus, uncis, úngulis férreis, testárum fragméntis laceráta, acutíssimis gládiis membrátim concísa, ádipe fervénti perúncta, demum in amphitheátro damnátur ad béstias: a quibus illæsa divínitus evádens, in ardéntem rogum injécta, incólumis pari benefício servátur.

℟. Propter veritátem et mansuetúdinem, et justítiam, * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Lectio v.

Ex ejus tortóribus nonnúlli, miráculi novitáte corrépti, Dei aspiránte grátia, Christi fidem ampléxi, post cruciátus gloriósam martyrii palmam cápitis abscissióne promeruére. Ad ejúsdem preces nunc terræmótibus exórtis, nunc ígnibus e cœlo tonánte delápsis, deórum templa prostráta sunt, et simulácra consúmpta. Intérdum ex vulnéribus lac cum sánguine erúpit, splendórque nitidíssimus, ac suavíssimus odor e córpore emanávit: intérdum sublímis régia in sede divínis láudibus una cum Cœlítibus interésse visa est.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vj.

Hisce prodígiis, ejúsque in primis constántia, ácriter permótus judex, caput vírgini amputári præcépit: qua perémpta, auditáque de cœlo voce, qua ad Súperos evocabátur, Urbs tota contrémuit, ac multi idolórum cultóres ad Christi fidem convérsi sunt. Sacrum Martínæ corpus, sedénte sancto Urbáno Primo, martyrio affectum, Urbáno Octávo Pontífice Máximo, in pervetústa ejúsdem Ecclésia, ad Mamertínum cárcerem, in Capitolíni clivi radícibus, cum sanctórum mártyrum Concórdii, Epiphánii, et sociórum corpóribus repértum, eódem loco in meliórem formam redácto, atque decéntius ornáto, magno pópuli concursu, totíus Urbis lætítia, solémni ritu ac pompa repósitum est.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exultatióne. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

In iij. Noct. Hom. in Evang. Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus, de Communi. lxxxvij.

Ad Laudes, Hymnus.

Tu natále solum prótege, tu bonæ

is réquiem Christíadum
is :
ım strépitus, et fera
ia
fines age Thrácios :
um sócians ágmina sub
is
, Sólymas néxibus éxi-

que innócui sánguinis
icum
bur fúnditus érue.
strum cólumen, tu de-
ínclytum,
rum obséquium réspice
tium :
vota libens éxcipe, quæ

ritu canit, et colit.
is ábigas lúbrica gáudia
i Martyribus dexter ades,

trine; tuis da fámulis
r,
o clemens ánimos beas.
Amen.
. de seq., com. præc.
XXXI. JANUARII.
esto S. Petri Nolasci,
Confessoris.
Duplex.
ia de Comm. Conf. non
ij. præter seq.
Iymno, Iste Conféssor,
r tertius versus.
Oratio.
, qui in tuæ charitátis
xémplum, ad fidélium
ptiónem, sanctum Pe-
Ecclésiam tuam nova pro-
undáre divínitus docuí-
sius nobis intercessióne
e a peccáti servitúte so-
n cœlésti pátria perpétua
te gaudére. Qui vivis.
de fit com. S. Martinæ.
EMALIS.

Virg., Aña. Veni sponsa. ℣. Diffúsa est. Oratio. Deus, qui. 419.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

PETRUS Noláscus, Recáudi prope Carcasónam in Gállia nóbili génere natus, singulári erga próximum charitáte excélluit. Cujus virtútis præságium fuit, quod cum adhuc in cunábulis vagíret infans, exámen apum ad eum convolávit, et favum mellis in ejus déxtera constrúxit. Adoléscens paréntibus orbátus, Albigénsium hæresim, quæ tunc in Gállia grassabátur, éxecrans, divéndito património, in Hispániam secéssit; et apud beátam Vírginem Montis Serráti votum, quo pridem se obstrínxerat, exólvit. Tum Barcinónem pergens, cum Christi fidélibus ab hóstium servitúte rediméndis omnem pecúniam consumpsísset, seípsum pro iis liberándis venum ire, aut in illórum víncula súffici, cúpere dictitábat.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

QUAM gratum Deo fúerit hoc sancti viri desidérium, súbsequens declarávit evéntus: nam noctu oránti, et de Christianórum in captivitáte degéntium subsídio multa ánimo volvénti, beáta Virgo appárens, Fílio suo sibíque acceptíssimum

fore suggéssit, si ad sui honórem Religiosórum Ordo instituerétur, quibus præcípue esset cura captívos ab infidélium tyránnide liberáre. Huic cœlésti mónito íllico obtémperans, una cum sancto Raymúndo de Pénnafort, et Jacóbo primo Rege Arragóniæ, de eádem re a Dei Genitríce ipsa nocte præmónitis, religiónem beátæ Maríæ de Mercéde Redemptiónis Captivórum instítuit : sodálibus suis quarto voto obstríctis manéndi in pignus sub paganórum potestáte, si pro Christianórum liberatióne opus fúerit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et.

Lectio vj.

Edito virginitátis voto, illibátam perpétuo castitátem servávit. Patiéntia, humilitáte, abstinéntia, ceterísque virtútibus mirabíliter enítuit. Prophetíæ dono illústris, futúra prædíxit : inter quæ máxime celebrátur, quod Jacóbus Rex Valéntiam a Mauris occupátam expugnáverit, accépta prius ab eo obtinéndæ victóriæ securitáte. Angeli Custódis, ac Deíparæ Vírginis frequénti apparitióne recreabátur. Sénio tandem conféctus, de imminénti morte cértior factus, in morbum íncidit, sanctísque reféctus Sacraméntis, fratres suos ad charitátem erga captívos cohortátus, et Psalmum, Confitébor tibi Dómine, in toto corde meo, devotíssime récitans, ad illa verba, Redemptiónem misit Dóminus pópulo suo, spíritum Deo réddidit, média nocte Vigíliæ Nativitátis Dómini, anno millésimo ducentésimo quinquagésimo sexto. Cujus festivitátem Alexánder Séptimus die trigésima prima Januárii celebrári præcépit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia

In iij. Noct. Homil. in Evang. Nolíte timére, de Com. ij. loco, lxxiij.

Vesp. a Cap. de seq., com. præc.

FESTA FEBRUARII.

Prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum.

DIE I. FEBRUARII.

In Festo S. Ignatii, Ep. Mart. Duplex.

Aña. Iste Sanctus. ℣. Glória.

Oratio.

Infirmitatem nostram réspice, omnípotens Deus : et, quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Ignátii, Mártyris tui atque Pontíficis, intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum nostrum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Hierónymi, Presbyteri, de Scriptóribus ecclesiásticis.

Lectio iv.

Ignatius Antiochénæ Ecclésiæ tértius post Petrum Apósto-

m Epíscopus, commovénte rsecutiónem Trajáno, damnátus ad béstias, Romam vinus míttitur. Cumque návigans nyrnam venísset, ubi Polyrpus, audítor Joánnis, Epíopus erat, scripsit unam epíolam ad Ephésios, álteram ad agnesiános, tértiam ad Trallnses, quartam ad Romános, inde egrédiens scripsit ad iiladélphios, et ad Smyrnæos, própriam ad Polycárpum, ommméndans illi Antiochénsem cclésiam: in qua et de Evanélio, quod nuper a me transtum est, super persóna Chrii ponit testimónium.

Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit llum, * Et dedit illi claritáem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam: et in ínculis non derelíquit eum. Et dedit.

Lectio v.

DIGNUM autem vidétur, quia tanti viri fécimus mentiótem, et de epístola ejus, quam d Romános scribit, pauca pónere. De Syria usque ad Ronam pugno ad béstias in mari t in terra, nocte diéque ligátus um decem leopárdis, hoc est ilítibus, qui me custódiunt: uibus et cum benefeceris, peres fiunt. Iníquitas autem eóm, mea doctrína est: sed on idcírco justificátus sum. tinam fruar béstiis, quæ mihi nt præparátæ! quas et oro ihi velóces esse ad intéritum, ad supplícia, et állici ad omedéndum me, ne, sicut et liórum Mártyrum, non áudeant corpus attíngere. Quod si veníre nolúerint, ego vim fáciam, ego me urgébo ut dévorer. Ignóscite mihi, filíoli: quid mihi prosit, ego scio.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine: * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Lectio vj.

NUNC incípio Christi esse discípulus, nihil de his, quæ vidéntur, desíderans, ut Jesum Christum invéniam. Ignis, crux, béstiæ, confráctio óssium, membrórum divísio, et totíus córporis contrítio, et tota torménta diáboli in me véniant: tantum ut Christo fruar. Cumque jam damnátus esset ad béstias, et ardóre patiéndi rugiéntes audíret leónes, ait: Fruméntum Christi sum, déntibus bestiárum molar, ut panis mundus invéniar. Passus est anno undécimo Trajáni. Relíquiæ córporis ejus Antiochíæ jacent extra portam Daphníticam in cœmetério.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus: et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam. Glória Patri. Et corónam.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* 12. *d*

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Amen, amen,

dico vobis, nisi granum fruménti cadens in terram, mórtuum fúerit, ipsum solum manet. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni, Epíscopi.

Tract. 51. *in Joannem.*

Ipse Dóminus Jesus erat granum mortificándum et multiplicándum : mortificándum infidelitáte Judæórum, multiplicándum fide populórum. Jam vero exhórtans ad passiónis suæ sectánda vestígia : Qui amat, inquit, ánimam suam, perdet eam. Quod duóbus modis intélligi potest. Qui amat, perdet : id est, si amas, perdes. Si cupis vitam tenére in Christo, noli mortem timére pro Christo. Item álio modo : Qui amat ánimam suam, perdet eam : noli amáre, ne perdas : noli amáre in hac vita, ne perdas in ætérna vita.

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa.

Lectio viij.

Hoc autem, quod postérius dixi, magis habére vidétur evangélicus sensus. Séquitur enim : Et qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam. Ergo quod supra dictum est, Qui amat, (subintellígitur, in hoc mundo) ipse útique perdet : qui autem odit, (útique in hoc mundo,) in vitam ætérnam ipse custódit eam. Magna et mira senténtia, quemádmodum sit hóminis in ánimam suam amor ut péreat, ódium ne péreat. Si male amáveris, tunc odísti : si bene óderis, tunc amásti. Felíces qui odérunt custodiéndo, ne perdant amándo.

℟. Hic est vere martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit : * Qui minas júdicum non timuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cœléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui. Glória Patri. Qui.

Lectio ix.

Sed vide ne tibi subrépat, ut teípsum velis interímere, sic intelligéndo, quod debes odísse in hoc mundo ánimam tuam. Hinc enim quidam malígni atque pervérsi hómines, et in seípsos crudelióres et sceleratióres homicídæ, flammis se donant, aquis se præfócant, præcipítio se collídunt, et péreunt. Hoc Christus non dócuit : immo étiam diábolo præcipítium suggerénti respóndit : Redi retro sátanas : scriptum est : Non tentábis Dóminum Deum tuum. Petro autem dixit, significans qua morte clarificatúrus erat Deum : Cum esses júnior, cingébas te, et ambulábas quo volébas : cum autem senúeris, alter te cinget, et feret quo tu non vis. Ubi satis expréssit, non a seípso, sed ab álio debére occídi, qui vestígia séquitur Christi.

Te Deum laudámus. 14.

Vesperæ de sequenti, comm. præc.

DIE II. FEBRUARII.
In Festo Purificationis
B. Mariæ Virginis.
Duplex ij. classis.

Si hoc Festum inciderit in aliquam Dom. privilegiatam, transfertur in Fer. ij. tamquam in sedem propriam, translato quocumque Festo etiam æqualis, non tamen altioris ritus.

Ad Vesperas, Añæ.

1. O admirábile commércium! Creátor géneris humáni, animátum corpus sumens, de Vírgine nasci dignátus est: et procédens homo sine sémine, largítus est nobis suam Deitátem.
Psalmi ut in Festis B. M. cxxj.

2. Quando natus es ineffabíliter ex Vírgine, tunc implétæ sunt Scriptúræ: sicut plúvia in vellus descendísti, ut salvum fáceres genus humánum: te laudámus, Deus noster.

3. Rubum, quem víderat Moyses incombústum, conservátam agnóvimus tuam laudábilem virginitátem: Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

4. Germinávit radix Jesse, orta est stella ex Jacob, Virgo péperit Salvatórem: te laudámus, Deus noster.

5. Ecce María génuit nobis Salvatórem, quem Joánnes videns exclamávit, dicens: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi, allelúia.

Capitulum. *Malach.* 3.

Ecce ego mitto Angelum meum, et præparábit viam ante fáciem meam. Et statim véniet ad templum sanctum suum Dominátor quem vos quæritis, et Angelus testaménti quem vos vultis.

Hymn. Ave maris. cxxij.

℣. Respónsum accépit Simeon a Spíritu sancto. ℟. Non visúrum se mortem, nisi vidéret Christum Dómini.

Ad Magnificat, Aña.

Senex púerum portábat, puer autem senem regébat: quem virgo péperit, et post partum virgo permánsit: ipsum, quem génuit, adorávit.

Oratio.

Omnipotens sempitérne Deus, majestátem tuam súpplices exorámus: ut, sicut unigénitus Fílius tuus hodiérna die cum nostræ carnis substántia in templo est præsentátus: ita nos fácias purificátis tibi méntibus præsentári. Per eúmdem Dóminum.

Ad Completor. et per Horas, in fine Hymn. dicitur: Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine.

Ad Matutinum, Invitatorium.
Ecce venit ad templum sanctum suum Dominátor Dóminus: * Gaude et lætáre, Sion, occúrrens Deo tuo. Ps. Venite. 2.

Hymn., Añæ, Ps. et ℣℣. Noct. dicuntur ut in Festis B.M. cxxiij.

In primo Nocturno.
De libro Exodi.
Lectio j. *Cap.* 13.

Locutus est Dóminus ad Moysen, dicens: Sanctífica mihi omne primogénitum quod áperit vulvam in fíliis Israel, tam de homínibus quam de juméntis: mea sunt enim ómnia. Et ait Moyses ad pópulum: Cum introdúxerit te Dóminus in terram Chananæi, sicut jurávit tibi et pátribus tuis, et déderit tibi eam: separábis

omne quod áperit vulvam, Dómino, et quod primitívum est in pecóribus tuis : quidquid habúeris masculíni sexus, consecrábis Dómino. Primogénitum ásini mutábis ove : quod si non redémeris, interfícies. Omne autem primogénitum hóminis de fíliis tuis, prétio rédimes.

℟. Adórna thálamum tuum Sion, et súscipe Regem Christum : * Quem virgo concépit, virgo péperit, virgo post partum, quem génuit, adorávit. ℣. Accípiens Símeon púerum in mánibus, grátias agens benedíxit Dóminum. Quem.

De libro Levítici.

Lectio ij. *Cap.* 12.

Locutus est Dóminus ad Moysen, dicens : Lóquere fíliis Israel, et dices ad eos : Múlier, si suscépto sémine pepérerit másculum, immúnda erit septem diébus, juxta dies separatiónis ménstruæ. Et die octávo circumcidétur infántulus : ipsa vero trigínta tribus diébus manébit in sánguine purificatiónis suæ. Omne sanctum non tanget, nec ingrediétur in sanctuárium, donec impleántur dies purificatiónis suæ. Sin autem féminam pepérerit, immúnda erit duábus hebdomádibus juxta ritum fluxus ménstrui, et sexagínta sex diébus manébit in sánguine purificatiónis suæ.

℟. Postquam impléti sunt dies purgatiónis Maríæ, secúndum legem Moysi, tulérunt Jesum in Jerúsalem, ut sísterent eum Dómino : * Sicut scriptum est in lege Dómini : Quia omne masculínum adapériens vulvam sanctum Dómino vocábitur. ℣. Obtulérunt pro eo Dómino par túrturum, aut duos pullos columbárum. Sicut.

Lectio iij.

Cumque expléti fúerint dies purificatiónis suæ, pro fílio, sive pro fília, déferet agnum annículum in holocáustum, et pullum colúmbæ sive túrturem pro peccáto, ad óstium tabernáculi testimónii, et tradet sacerdóti, qui ófferet illa coram Dómino, et orábit pro ea, et sic mundábitur a proflúvio sánguinis sui. Ista est lex pariéntis másculum aut féminam. Quod si non invénerit manus ejus, nec potúerit offérre agnum, sumet duos túrtures vel duos pullos columbárum, unum in holocáustum, et álterum pro peccáto : orabítque pro ea sacérdos, et sic mundábitur.

℟. Obtulérunt pro eo Dómino par túrturum, aut duos pullos columbárum, * Sicut scriptum est in lege Dómini. ℣. Postquam autem impléti sunt dies purgatiónis Maríæ, secúndum legem Moysi, tulérunt illum in Jerúsalem, ut sísterent eum Dómino. Sicut. Glória Patri. Sicut.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Augustíni, Episcopi.

Lectio iv. *Serm.* 13. *de Temp.*

Sic olim prædictum est : Mater Sion dicit : Homo et homo factus est in ea, et ipse fundávit eam Altíssimus. O omnipoténtia nascéntis! o magnificéntia de cœlo ad terram descendéntis ! Adhuc in útero portabátur, et ex útero matris a Joánne Baptísta salutabátur. In templo præsentabátur, et a Simeóne

ne, famóso, annóso, probáto, ronáto agnoscebátur. Tunc gnóvit, tunc adorávit, tunc xit : Nunc, Dómine, dimíttis rvum tuum in pace: quia vidé-nt óculi mei salutáre tuum.

Símeon justus et timorátus pectábat redemptiónem Is-el : * Et Spíritus sanctus erat eo. ℣. Respónsum accépit meon a Spíritu sancto, non súrum se mortem, nisi vidé-et Christum Dómini. Et.

Lectio v.

DIFFEREBATUR exíre de sæculo, ut vidéret natum, per quem nditum est sæculum. Agnóvit fántem senex, factus est in ero puer. Innovátus in ætáte, i plenus erat pietáte. Símeon nex ferébat Christum infán-m : Christus regébat Simeónis nectútem. Dictum ei fúerat a ómino, quod non gustáret ortem, nisi vidéret Christum ómini natum. Natus est Chri-us, et implétum est desidé-um senis in mundi ipsíus se-ectúte. Ipse ad senem hómi-m venit, qui mundum inve-rátum invénit.

Respónsum accépit Símeon Spíritu sancto, non visúrum mortem, nisi vidéret Chri-um Dómini : * Et benedíxit eum, et dixit : Nunc dimíttis rvum tuum in pace, quia vi-érunt óculi mei salutáre tuum, ómine. ℣. Cum indúcerent úerum Jesum paréntes ejus, t fácerent secúndum consue-dinem legis pro eo : ipse ac-épit eum in ulnas suas. Et.

Lectio vj.

N isto quidem sæculo diu esse nolébat, et Christum in hoc sæculo vidére cupiébat, cantans cum Prophéta, et dicens : Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, et salutáre tuum da nobis. Dénique, ut novéritis ita esse istíus lætítiam, conclúsit, dicens : Nunc dimíttis servum tuum in pace : quia vidérunt óculi mei salutáre tuum. Prophétæ cecinérunt Conditórem cœli et terræ in terra cum homínibus futúrum : Angelus nuntiávit Creatórem carnis et spíritus in carne ventúrum : salutávit Joánnes ex útero in útero Salvatórem : Símeon senex Deum agnóvit infántem.

℟. Cum indúcerent púerum Jesum paréntes ejus in templum ut fácerent secúndum consuetúdinem legis pro eo, accépit eum Símeon in ulnas suas, et benedíxit Deum, dicens : * Nunc dimíttis, Dómine, servum tuum in pace. ℣. Suscípiens Símeon púerum in mánibus, exclamávit, dicens. Nunc. Glória Patri. Nunc.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 2. *c*

IN illo témpore : Postquam impléti sunt dies purgatiónis Maríæ secúndum legem Moysi, tulérunt Jesum in Jerúsalem, ut sísterent eum Dómino, sicut scriptum est in lege Dómini. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii, Epíscopi.

Lib. 2. *Comment. in Lucæ* 2.

ET ecce homo erat in Jerúsalem, cui nomen Símeon, et homo iste justus et timorátus, expéctans consolatiónem Israel.

Non solum ab Angelis, et Prophétis, et a pastóribus, sed étiam a senióribus et justis generátio Dómini accépit testimónium. Omnis ætas, et utérque sexus, eventorúmque mirácula fidem ástruunt. Virgo génerat, stérilis parit, mutus lóquitur, Elísabeth prophétat, Magus adórat, útero clausus exúltat, vídua confitétur, justus expéctat.

℟. Suscípiens Jesum in ulnas suas Símeon, exclamávit, et dixit: * Tu es vere lumen ad illuminatiónem géntium, et glóriam plebis tuæ Israel. ℣. Cum indúcerent púerum Jesum paréntes ejus, et ipse accépit eum in ulnas suas, et benedíxit Deum, et dixit. Tu. Bened. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viij.

Et bene justus, qui non suam, sed pópuli grátiam requirébat, cúpiens ipse corpóreæ vínculis fragilitátis exólvi, sed expéctans vidére promíssum: sciébat enim quia beáti óculi qui eum vidérent. Et ipse accépit eum in ulnas suas, et benedíxit Deum, et dixit: Nunc dimítte servum tuum, Dómine, secúndum verbum tuum in pace. Vide justum, velut corpóreæ cárcere molis inclúsum, velle dissólvi, ut incípiat esse cum Christo. Dissólvi enim, et cum Christo esse, multo mélius est.

Senex púerum portábat, puer autem senem regébat: * Quem virgo concépit, virgo péperit, virgo post partum, quem génuit, adorávit. ℣. Accípiens Símeon púerum in mánibus, grátias agens benedíxit Dóminum. Quem virgo. Glória Patri. Quem virgo.

Lectio ix.

Sed qui vult dimítti, véniat in templum, véniat in Jerúsalem, expéctet Christum Dómini, accípiat in mánibus Verbum Dei, complectátur opéribus velut quibúsdam suæ fídei bráchiis: tunc dimittétur, ut non vídeat mortem, qui víderit vitam. Vides úberem in omnem grátiam, Dómini generatióne diffúsam, et prophetíam incrédulis negátam esse, non justis. Ecce et Símeon prophétat, in ruínam et resurrectiónem plurimórum venísse Dóminum Jesum Christum: ut justórum iniquorúmque mérita discérnat, et pro nostrórum qualitáte factórum, judex verus et justus, aut supplícia decérnat, aut prǽmia.

Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES.

et per Horas, Añæ.

1. Símeon justus * et timorátus expectábat redemptiónem Israel, et Spíritus sanctus erat in eo. Ps. Dóminus regnávit, cum reliq. 15.

2. Respónsum accépit Símeon a Spíritu sancto, non visúrum se mortem, nisi vidéret Dóminum.

3. Accípiens Símeon * púerum in mánibus, grátias agens benedíxit Dóminum.

4. Lumen ad revelatiónem géntium, et glóriam plebis tuæ Israel.

5. Obtulérunt * pro eo Dómino par túrturum, aut duos pullos columbárum.

Capitulum. *Malach.* 3.
CE ego mitto Angelum
meum, et præparábit viam
fáciem meam. Et statim
t ad templum sanctum
Dominátor quem vos quæ-
et Angelus testaménti
vos vultis.
mnus. O gloriósa, ut in
B. M.
iffúsa est grátia in lábiis
℟. Proptérea benedíxit te
in ætérnum.
Ad Benedictus, Aña.
indúcerent púerum Jesum
ntes ejus, accépit eum Sí-
in ulnas suas, et benedí-
eum, dicens : Nunc dimít-
rvum tuum in pace.
Oratio.
NIPOTENS sempitérne Deus,
majestátem tuam súpplices
imus : ut, sicut unigénitus
tuus hodiérna die cum no-
carnis substántia in templo
ræsentátus : ita nos fácias
icátis tibi méntibus præ-
ri. Per eúmdem Dóminum.
Prim., in ℟. br. dic. ℣.
natus es de María Vírgine.
Ad Tertiam, Aña.
ónsum accépit Símeon.
pit. Ecce ego, ut supra.
. Spécie tua, * Et pulchri-
ne tua. Spécie. ℣. Inténde,
ere procéde, et regna. Et.
a Patri. Spécie. ℣. Adjuvá-
m Deus vultu suo. ℟. Deus
édio ejus, non commové-
.
Ad Sextam, Aña.
iens Símeon.
Capitulum. *Malach.* 3.
E véniet, dicit Dóminus
xercítuum : et quis póte-
gitáre diem advéntus ejus, et quis stabit ad vidéndum eum? Ipse enim quasi ignis conflans, et quasi herba fullónum.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvábit. ℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre fecit eam.

Ad Nonam, Aña.

Obtulérunt.

Capitulum. *Malach.* 3.

Et placébit Dómino sacrifícium Juda et Jerúsalem, sicut dies sæculi, et sicut anni antíqui, dicit Dóminus omnípotens.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre fecit eam. Et. Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Vesp. Añæ de Laud., Psalmi ut in Festis B. M.

Capit. Ecce ego, ut supra.

Hymn. Ave maris, ut in Festis B. M.

℣. Respónsum accépit Símeon a Spíritu sancto. ℟. Non visúrum se mortem, nisi vidéret Christum Dómini.

Ad Magnificat, Aña.

Hódie beáta Virgo María púerum Jesum præsentávit in templo, et Símeon replétus Spíritu sancto accépit eum in ulnas suas, et benedíxit Deum in ætérnum.

Deinde fit com. S. Blasii.

DIE III. FEBRUARII.

Sancti Blasii, Episcopi Martyris.

Aña. Iste Sanctus. ℣. Glória et honóre.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Blásii, Mártyris tui atque Pontíficis, ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Lectio iij.

Blasius, Sebáste in Arménia cum virtútum laude floréret, ejúsdem civitátis Episcopus elígitur. Qui, quo témpore Diocletiánus insatiábilem crudelitátem in Christiános exercébat, se in spelúncam ábdidit montis Argæi, ubi támdiu látuit, dum ab Agricolái Præsidis milítibus venántibus deprehénsus, et ad Præsidem ductus, ejus jussu conjéctus est in víncula. Quo in loco multos ægrótos sanávit, qui ad Blásium, ejus fama sanctitátis addúcti, deferebántur. In illis puer fuit, qui desperáta a médicis salúte, transvérsa spina fáucibus inhærénte, ánimam agébat. Prodúctus autem ad Præsidem Blásius semel et íterum, cum nec blandítiis, nec minis addúci posset, ut diis sacrificáret, primum virgis cæsus, deínde in equúleo férreis pectínibus dilaniátus est: postrémo, dempto cápite, illústre fídei testimónium Christo Dómino dedit, tértio Nonas Februárii.

Te Deum laudámus. 14.

DIE IV. FEBRUARII.

In Festo S. Andreæ Corsini, Episcopi et Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont. xlv. præter seq.

In Hymno. Iste Conféssor, mutatur tertius versus.

Oratio.

Deus, qui in Ecclésia tua nova semper instáuras exémpla virtútum: da pópulo tuo beáti Andréæ, Confessóris tui atque Pontíficis, ita sequi vestígia, ut assequátur et præmia. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

Si vero hoc Festum celebretur in Quadrag. Lect. j. Nocturni sumuntur ex Com. Conf. Pont. Fidélis sermo. xlvij. et Lectio ix. legitur de Homilia Feriæ cum com. de ea in Vesp. et Laud.

Similiter si aliquod ex sequent. Festis occurrat in dicta Quadrag., in j. Noct. leguntur Lectiones quæ habentur in Communi illius Sancti, nisi propriæ assignentur.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Andream, Florentíæ ex nóbili Corsinórum família natum, paréntes précibus a Deo impetrárunt, et beátæ Vírgini spopondérunt. Qualis autem futúrus esset, divíno præságio, ántequam nascerétur, osténsum est: nam mater grávida sibi visa est per quiétem lupum edidísse, qui ad Carmelitárum ædem pergens, in ipso templi vestíbulo statim in agnum convérsus est. Adoléscens pie et ingénue educátus, cum sensim ad vítia declináret, sæpe a matre increpátus fuit. Ubi autem cognóvit, se paréntum voto Deíparæ Vírgini dicátum fuisse, Dei amóre succénsus, deque visu matris admónitus, Carmelitárum institútum ampléxus

st : in quo váriis tentatiónibus dæmone vexátus, numquam amen pótuit a religiónis pro-ósito dimovéri. Mox Lutétiam nissus, eménso studiórum cur-iculo, et láurea donátus, in átriam revocátur, suique Or-linis regímini in Hetrúria præ-icitur.

℟. Invéni David servum meum, leo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábi-ur ei. ℣. Nihil profíciet ini-nicus in eo, et fílius iniquitá-is non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

INTEREA Fesulána Ecclésia, suo viduáta Pastóre, eum sibi Epíscopum elégit : quo múnere se indígnum æstimans, diu lá-uit ignótus, donec púeri voce mirabíliter loquéntis próditus, et extra urbem invéntus, ne divínæ contradíceret voluntáti, Episcopátum suscépit. Ea digni-táte auctus, humilitáti, quam semper colúerat, impénsius in-cúbuit : et pastoráli sollicitú-dini misericórdiam in páuperes, liberalitátem, oratiónis assidui-tátem, vigílias, aliásque virtú-tes adjúnxit, et spíritu étiam prophético clarus fuit, ádeo ut ejus sánctitas ab ómnibus cele-brarétur.

℟. Pósui adjutórium super po-téntem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vj.

HIS permótus Urbánus Quin-tus, ad sedándas Bonó-niæ turbas, Andréam legátum misit; quo in múnere multa perpéssus, cívium ódia, quæ ad interneciónem exárserant, summa prudéntia restínxit : tum restitúta tranquillitáte, ad própria revérsus est. Nec multo post assíduis labóribus, et vo-luntária carnis maceratióne conféctus, óbitus die a beáta Vírgine sibi prædícto, ad cœ-léstia regna migrávit, anno Dó-mini millésimo trecentésimo septuagésimo tértio, ætátis suæ septuagésimo primo. Quem Urbánus Octávus multis magnís-que miráculis clarum Sanctó-rum número adscrípsit. Ejus corpus Floréntiæ in Ecclésia sui Ordinis quiéscit, et máxi-ma cívium veneratióne cólitur, quibus non semel in præsénti discrímine præsídio fuit.

℟. Iste est qui ante Deum ma-gnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus replé-ta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Homo péregre. lij.

In ij. Vesp. fit a Capit. de seq. cum com. præc.

DIE V. FEBRUARII.

In Festo S. Agathæ, Virginis et Martyris.

Duplex.

¶ Si hoc Festum transferri contingat et habeat primas Vesp. prop., tunc dicuntur Añæ de Laud. Psalmi de Dñica 108. et loco ult., Ps. Laudáte Dó-minum, omnes gentes. 112.

Capitulum. *Eccli.* 51.

CONFITEBOR tibi, Dómine Rex, et collaudábo te, Deum Sal-

vatórem meum. Confitébor nómini tuo : quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne.

Hymnus. Jesu coróna, de Com. Virg. lxxviij.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Ad Magnificat, Aña.

Stans beáta Agatha in médio cárceris, expánsis mánibus orábat ad Dóminum : Dómine Jesu Christe, magíster bone, grátias tibi ago, qui me fecísti víncere torménta carníficum : jube me, Dómine, ad tuam immarcescíbilem glóriam felíciter perveníre.

Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti : concéde propítius; ut, qui beátæ Agathæ, Vírginis et Mártyris tuæ, natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Deinde fit com. S. Andreæ Corsini, Aña. Amávit eum. ℣. Justum dedúxit. Oratio. Deus, qui in. 430.

Ad Matut., Invit. et Hymn. de Comm. Virg. et Mart. lxxix.

In primo Nocturno.

Aña. Ingénua sum, et ex spectábili génere, ut omnis parentéla mea testátur. Psalmi in j. et ij. Nocturno de Comm. unius Mart. xx.

Aña. Summa ingenúitas ista est, in qua sérvitus Christi comprobátur.

Aña. Ancílla Christi sum, ídeo me osténdo servílem habére persónam.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Lectiones, Confitébor, de Comm. Virg. ij. loco. xc.

℟. j. Dum torquerétur beáta Agatha in mamílla gráviter, dixit ad júdicem : * Impie, crudélis, et dire tyránne, non es confúsus amputáre in fémina, quod ipse in matre suxísti? ℣. Ego enim hábeo mamíllas íntegras intus in ánima mea, quas ab infántia Dómino consecrávi. Impie.

℟. ij. Agatha lætíssime et gloriánter ibat ad cárcerem, * Quasi ad épulas invitáta : et agónem suum Dómino précibus commendábat. ℣. Nobilíssimis orta natálibus, ab ignóbili gaudens trahebátur ad cárcerem. Quasi.

℟. iij. Quis es tu, qui venísti ad me curáre vúlnera mea? Ego sum Apóstolus Christi : nihil in me dúbites, fília : ipse me misit ad te, * Quem dilexísti mente, et puro corde. ℣. Nam et ego Apóstolus ejus sum, et in nómine ejus scias te esse curándam. Quem. Glória Patri. Quem.

In secundo Nocturno.

Aña. Agatha sancta dixit : Si feras mihi promíttis, audíto Christi nómine, mansuéscunt.

Aña. Si ignem adhíbeas, rorem mihi salvíficum de cœlo Angeli ministrábunt.

Aña. Agatha lætíssime et gloriánter ibat ad cárcerem, quasi ad épulas invitáta : et agónem suum Dómino précibus commendábat.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu

suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Lectio iv.

Agatha virgo, in Sicília nobílibus paréntibus nata, quam Panormitáni et Catanénses civem suam esse dicunt, in persecutióne Décii Imperatóris Cátanæ gloriósi martyrii corónam consecúta est. Nam cum pari pulchritúdinis et castitátis laude commendarétur, Quintiánus, Sicíliæ prætor, ejus amóre captus est. Sed cum, tentáta modis ómnibus ejus pudicítia, Agatham in suam senténtiam perdúcere non posset, christiánæ superstitiónis nómine comprehénsam, Aphrodísiæ cuídam mulíeri depravándam trádit. Quæ Aphrodísiæ consuetúdine cum de constántia coléndæ christiánæ fídei, et servándæ virginitátis, removéri non posset, núntiat illa Quintiáno, se in Agatha óperam pérdere. Quare ille ad se vírginem addúci jubet; et: Nonne, inquit, te pudet nóbili génere natam, húmilem et servílem Christianórum vitam ágere? Cui Agatha: Multo præstántior est christiána humílitas et sérvitus, regum ópibus ac supérbia.

℟. Ego autem adjúta a Dómino perseverábo in confessióne ejus, qui me salvam fecit, * Et consolátus est me. ℣. Grátias tibi ago, Dómine Jesu Christe, qui misísti ad me Apóstolum tuum curáre vúlnera mea. Et.

Lectio v.

Quamobrem irátus Prætor hanc ei optiónem dat, velítne pótius venerári deos, an vim tormentórum subíre. At illa constans in fide, primum cólaphis cæsa míttitur in cárcerem: unde postrídie edúcta, cum in senténtia permanéret, admótis candéntibus láminis in equúleo torquétur: tum ei mamílla abscínditur. Quo in vúlnere Quintiánum appéllans virgo: Crudélis, inquit, tyránne, non te pudet amputáre in fémina, quod ipse in matre suxísti? Mox conjécta in víncula, sequénti nocte a sene quodam, qui se Christi Apóstolum esse dicébat, sanáta est. Rursum evocáta a Prætóre, et in Christi confessióne persevérans, in acútis téstulis, et candéntibus carbónibus ei subjéctis volutátur.

℟. Ipse me curávit, qui per Apóstolum Petrum in custódia me confortávit, pro eo quod jussa sum suspéndi in equúleo. * Propter fidem castitátis ádjuva me, Dómine Deus meus, in tortúra mamillárum meárum. ℣. Ipse me dignátus est ab omni plaga curáre, et mamíllam meam meo péctori restitúere. Propter.

Lectio vj.

Quo témpore ingénti terræmótu urbs tota contrémuit, ac duo paríetes corruéntes, Silvínum et Falcónium, íntimos Prætóris familiáres, oppressérunt. Quare veheménter commóta civitáte, véritus pópuli tumúltum Quintiánus, Agatham semimórtuam clam redúci ímperat in cárcerem. Quæ sic Deum precáta: Dómine, qui me custodísti ab infántia, qui abstulísti a me amórem sæculi, qui me carníficum torméntis superiórem præstitísti, áccipe ánimam meam. Ea in oratióne

migrávit in cœlum, Nonis Februárii: cujus corpus a Christiánis sepelítur.

℟. Vidísti, Dómine, et spectásti agónem meum, quómodo pugnávi in stádio: sed quia nólui obedíre mandátis Príncipum, * Jussa sum in mamílla torquéri. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Jussa. Glória Patri. Jussa.

In tertio Nocturno.

Aña. Nisi diligénter perféceris corpus meum a carnificibus attrectári, non potest ánima mea in paradísum Dómini cum palma intráre martyrii. Ps. In Dómino confído. xxiv.

Aña. Vidísti, Dómine, agónem meum, quómodo pugnávi in stádio: sed quia nólui obedíre mandátis Príncipum, jussa sum in mamilla torquéri. Ps. Dómine, quis habitábit. xxv.

Aña. Propter fidem castitátis jussa sum suspéndi in equúleo; ádjuva me, Dómine Deus meus, in tortúra mamillárum meárum. Ps. Consérva me. xxxvj.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre fecit eam.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 19.

In illo témpore: Accessérunt ad Jesum Pharisæi, tentántes eum, et dicéntes: Si licet hómini dimíttere uxórem suam, quacúmque ex causa? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. 63. *in Matth.*

Dominus noster, quia ad virginitátem hortári grave esse videbátur, a necessitáte legis de non solvéndo matrimónio, eos ad cupiditátem illíus tráhere studet. Deínde ut eam esse possíbilem osténdat, sic inquit: Sunt eunúchi, qui ex ventre matris ita nati sunt, et sunt qui ab homínibus eunúchi facti sunt, et sunt qui seípsos castravérunt propter regnum cœlórum. Quibus verbis laténter eos ad eligéndam virginitátem indúcit, dum eam virtútem esse possíbilem ádstruit.

℟. Beáta Agatha ingréssa cárcerem, expándit manus suas ad Deum, et dixit: Dómine, qui me fecísti víncere torménta carníficum: * Jube me ad tuam misericórdiam perveníre. ℣. Dómine, qui me creásti, et tulísti a me amórem sæculi, qui corpus meum a pollutióne separásti. Jube.

Lectio viij.

Id autem hoc fere modo confírmat. Cógita tecum, si aut a natúra talis esses, aut ab homínibus eam injúriam passus, quid fáceres, cum et ejúsmodi voluptáte caréres, et nullam caréndo mercédem consequeréris? Grátias ígitur nunc Deo agas, quod cum mercéde atque corónis idem sústines, quod illi sine corónis ac præmio tólerant: immo vero non idem, sed multo lévius, tum quia spe erígeris, et consciéntia recte facti, tum quia non ita ingéntibus concupiscéntiæ flúctibus jactáris.

℟. Medicínam carnálem córpori meo numquam exhibui, sed hábeo Dóminum Jesum Christum, * Qui solo sermóne restáurat univérsa. ℣. Qui me dignátus

est ab omni plaga curáre, et mamíllam meam meo péctori restitúere, ipsum ínvoco Deum vivum. Qui. Glória Patri. Qui.

Lectio ix.

Cum ergo de illis eunúchis díxerit, qui nisi étiam ipsi mente se contíneant, frustra et inutíliter tales sunt, ac de illis, qui ut regnum cœlórum consequántur, se cóntinent, subjúnxit rursus, dicens : Qui potest cápere, cápiat : ut alacrióres effíciat eo ipso, quod grave esse opus osténdit, et ineffábili benignitáte sua nóluit eam rem intra necessitátem legis conclúdere : idque dicéndo, adhuc magis possíbilem esse demónstrat, ut voluntátis stúdium plus augeátur.

Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Quis es tu * qui venísti ad me curáre vúlnera mea? Ego sum Apóstolus Christi : nihil in me dúbites, fília. Ps. Dóminus regnávit, cum reliq. 15.

2. Medicínam carnálem * córpori meo numquam exhíbui, sed hábeo Dóminum Jesum Christum, qui solo sermóne restáurat univérsa.

3. Grátias tibi ago * Dómine Jesu Christe, quia memor es mei, et misísti ad me Apóstolum tuum curáre vúlnera mea.

4. Benedíco te, Pater Dómini mei Jesu Christi : quia per Apóstolum tuum mamíllam meam meo péctori restituísti.

5. Qui me dignátus est * ab omni plaga curáre, et mamíllam meam meo péctori restitúere, ipsum ínvoco Deum vivum.

Capitulum. *Eccli.* 51.

Confitebor tibi, Dómine, Rex, et collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo : quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne.

Hymn. Jesu coróna. lxxxviij.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Aña.

Paganórum multitúdo, fúgiens ad sepúlchrum vírginis, tulérunt velum ejus contra ignem : ut comprobáret Dóminus, quod a perículis incéndii méritis beátæ Agathæ Mártyris suæ eos liberáret.

Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti : concéde propítius; ut, qui beátæ Agathæ, Vírginis et Mártyris tuæ, natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Aña.

Medicínam carnálem.

Capit. Confitébor. supra.

℟. br. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie tua. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et. Glória Patri. Spécie.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam, Aña.

Grátias tibi ago.

Capitulum. *Eccli.* 51.

Liberasti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præpa-

rátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de multis tribulatiónibus quæ circumdedérunt me.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvábit. ℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre fecit eam.

Ad Nonam, Aña. Qui me dignátus est.

Capitulum. *Eccli.* 51.

Laudabit usque ad mortem ánima mea Dóminum: quóniam éruis sustinéntes te, et liberas eos de manu angústiæ, Dómine Deus noster.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre fecit eam. Et. Glória Patri. Elégit. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Vesp., Añæ de Laud. Ps. Dixit Dóminus, cum reliq. de Dñica. 108. et loco ultimi, Ps. Lauda, Jerúsalem, Dóminum. 126.

Capit. Confitébor. 435.

Hymn. Jesu, coróna. lxxxviij.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Aña. Stans beáta Agatha in médio cárceris, expánsis mánibus orábat ad Dóminum: Dómine Jesu Christe, magíster bone, grátias tibi ago, qui me fecísti víncere torménta carníficum; jube me, Dómine, ad tuam immarcescíbilem glóriam felíciter perveníre.

Deinde fit commem. S. Dorotheæ, Virg. et Mart.

DIE VI. FEBRUARII.

S. Dorotheæ, Virg. et Mart.

Aña. Veni, sponsa. ℣. Spécie.

Oratio.

Indulgentiam nobis, quæsumus Dómine, beáta Doróthea, Virgo et Martyr, implóret: quæ tibi grata semper éxstitit et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

Lectio iij.

Dorothea virgo, ex Cæsaréa Cappadóciæ, propter Christi confessiónem ab Aprício Prǽside comprehénsa, Chrystæ et Callístæ soróribus, quæ a fide defécerant, trádita est, ut eam a propósito removérent. Sed contra factum est: nam eas Dorótheа ad cultum christiánæ religiónis redúxit, propter quam étiam martyrium suscepérunt. Quare virgo equúleo diu torta, et palmis cæsa, ad extrémum cápitis damnáta, duplicátam virginitátis et martyrii palmam accépit. Te Deum laudámus. 14.

DIE VII. FEBRUARII.

In Festo S. Romualdi, Abbatis. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. lxij. præter seq.

In Hymn. Iste Conféssor, mutatur tertius versus.

Oratio.

Intercessio nos, quæsumus Dómine, beáti Romuáldi, Abbátis, comméndet: ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Script. occurr. Sed in Quadrag. Beátus vir, ij. loco. lxxij.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Romualdus Ravénnæ, Sérgio patre, nóbili génere natus, adoléscens in propínquum monastérium Classénse pœniténtiæ causa secéssit: ubi religiósi hóminis sermóne ad pietátis stúdium veheméntius incénsus, viso étiam semel et íterum per noctem in Ecclésia beáto Apollinári, quod Dei servus illi futúrum promíserat, mónachus effícitur. Mox ad Marínum, vitæ sanctitáte ac severióre disciplína in fínibus Venetórum eo témpore célebrem, se cóntulit, ut ad arctam et sublímem perfectiónis viam eo magístro ac duce uterétur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Multis sátanæ insídiis, et hóminum invídia oppugnátus, tanto humílior se assídue jejúniis et oratiónibus exercébat, et rerum cœléstium meditatióne, vim lacrymárum profúndens, fruebátur: vultu tamen ádeo læto semper erat, ut intuéntes exhilaráret. Magno apud Príncipes et Reges in honóre fuit: multíque ejus consílio, mundi illécebris abjéctis, solitúdinem petiérunt. Martyrii quoque cupiditáte flagrávit, cujus causa dum in Pannóniam profícíscitur, morbo, quo afflictabátur cum progrederétur, levabátur cum recéderet, revérti cógitur.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad.

Lectio vj.

In vita et post mortem míráculis clarus, spíritu étiam prophetíæ non cáruit. Scalam a terra cœlum pertingéntem, in similitúdinem Jacob patriárchæ, per quam hómines in veste cándida ascendébant, et descendébant, per visum conspéxit: eóque Camaldulénses mónachos, quorum institúti auctor fuit, designári mirabíliter agnóvit. Dénique cum annos centum et vigínti ágeret, et centum ipsos in summa vitæ asperitáte Deo servísset, ad eum migrávit, anno salútis millésimo vigésimo séptimo. Ejus corpus quinquénnio postquam sepúltum fúerat, íntegrum repértum Fabriáni in Ecclésia sui Ordinis honorífice cónditum est.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Ecce nos relíquimus, de Communi Abbatum. lxxiv.

In ij. Vesperis a Capitulo fit de sequenti cum commem. præcedentis.

DIE VIII. FEBRUARII.

In Festo S. Joannis de Matha, Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. lxij. præter seq.

In Hymn. Iste Confessor, mutatur tertius versus.

Oratio.

Deus, qui per sanctum Joánnem Ordinem sanctíssimæ Trinitátis ad rediméndum de potestáte Sarracenórum captívos cœlitus institúere dignátus es: præsta, quæsumus; ut, ejus suffragántibus méritis, a captivitáte córporis et ánimæ, te adjuvánte, liberémur. Per Dóminum.

Deinde fit com. S. Romualdi, Abbatis, Aña. Hic vir. ℣. Justum. Oratio. Intercéssio. 436.

In j. Noct. Lectiones de Script. occurr; sed in Quadrag. Beátus vir, de Com. ij. loco. lxxij.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Joannes de Matha, Ordinis sanctíssimæ Trinitátis Redemptiónis Captivórum Institútor, Falcóne in Província natus est, paréntibus pietáte et nobilitáte conspícuis. Studiórum causa Aquas Séxtias, mox Parísios proféctus, confectóque theologíæ currículo, magistérii láuream adéptus, doctrínæ et virtútum splendóre enítuit. Quibus motus Parisiénsis Antístes, ad sacrum Presbyterátus órdinem præ humilitáte reluctántem promóvit, eo consílio, ut in ea civitáte cómmorans, sapiéntia et móribus studiósæ juventúti prælucéret. Cum autem in sacéllo ejúsdem Epíscopi, ipso cum áliis adstánte, primum Deo Sacrum offérret, cœlésti favóre méruit recreári. Nam Angelus cándida et fulgénti veste indútus, cui in péctore crux rúbei et cœrúlei colóris assúta erat, bráchiis cancellátis, et super duos captivos ad látera pósitos, Christiánum unum, álterum Maurum, exténsis, appáruit. Qua visióne in éxtasim raptus, intelléxit prótinus vir Dei, se ad rediméndos ab infidélibus captivos destinári.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et

Lectio v.

Quo vero matúrius in re tanti moménti procéderet, in solitúdinem secéssit, ibique divíno nutu factum est, ut Felícem Valésium, in ipsa erémo jam multis annis degéntem, repérerit: cum quo inita societáte, se per triénnium in oratióne et contemplatióne, omniúmque virtútum stúdio exércuit. Contigit autem, ut, dum secum de rebus divínis prope fontem colloqueréntur, cervus ad eos accésserit, crucem inter córnua gerens, rúbei et cœrúlei colóris. Cumque Felix ob rei novitátem mirarétur, narrávit ei Joánnes visiónem in prima Missa hábitam; et exinde fervéntius oratióni incumbéntes, ter in somnis admóniti, Romam profícisci decrevérunt, ut a Sum-

mo Pontífice novi Ordinis pro rediméndis captivis institutiónem impetrárent. Eléctus fúerat eo témpore Innocéntius Tértius, qui, illis benígne accéptis, dum secum de re propósita déliberat, in festo sanctæ Agnétis secúndo, Lateráni intra Missárum solémnia ad sacræ Hóstiæ elevatiónem, Angelus ei, cándida veste, cruce bicolóri, spécie rediméntis captívos appáruit. Quo viso, Póntifex Institútum approbávit, et novum Ordinem sanctíssimæ Trinitátis Redemptiónis Captivórum vocári jussit, ejúsque professóribus albas vestes cum cruce rúbei et cœrúlei colóris præbuit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum. * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

Sic stabilíto Ordine, sancti Fundatóres in Gálliam rediérunt, primóque cœnóbio Cervi frígidi in diœcési Meldénsi constrúcto, ad ejus régimen Felix remánsit, et Joánnes Romam cum áliquot sóciis revérsus est, ubi Innocéntius domum, Ecclésiam, et hospitále sancti Thomæ de Formis in monte Cœlio eis donávit, cum multis redditibus et possessiónibus. Datis quoque lítteris ad Miramolínum regem Maróchii, opus redemptiónis felíci auspício inchoátum fuit. Tum ad Hispánias, sub jugo Sarracenórum magna ex parte oppréssas, Joánnes proféctus est, Regúmque, Príncipum, atque aliórum fidélium ánimos ad captivórum et páuperum commiseratiónem commóvit. Monastéria ædificávit, hospitália eréxit, magnóque lucro animárum plures captívos redémit. Romam tandem revérsus, sanctísque opéribus incúmbens, assíduis labóribus attrítus, et morbo conféctus, ardentíssimo Dei, et próximi amóre exæstuans, ad extrémum devénit. Quare frátribus convocátis, eísque ad opus redemptiónis cœlitus præmonstrátum efficáciter cohortátis, obdormívit in Dómino sextodécimo Kaléndas Januárii, anno salútis millésimo ducentésimo décimo tértio, ejúsque corpus in ipsa Ecclésia sancti Thomæ de Formis condígno honóre tumulátum fuit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Sint lumbi. lxix. *

Si fuerit in Quadrag., Lectio ix. legitur de Homilia Fer. occurr., et de ea fit com. in Laud. et Vesp.

In ij. Vesp. fit comm. S. Apolloniæ, Virg. et Mart.

DIE IX. FEBRUARII.

S. Apolloniæ, Virg. et Mart.

Aña. Veni, sponsa. ℣. Spécie.

Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii

contulísti : concéde propítius ; ut, qui beátæ Apollóniæ, Vírginis et Mártyris tuæ, natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Lectio iij.

APOLLONIA, virgo Alexandrína, sub Décio Imperatóre, cum ingravescénte jam ætáte ad idóla sisterétur, ut eis venerationem adhibéret : illis contémptis, Jesum Christum verum Deum coléndum esse prædicábat. Quámobrem omnes ei contúsi sunt, et evúlsi dentes; ac, nisi Christum detestáta deos cóleret, accénso rogo combustúros vivam mináti sunt ímpii carnífices. Quibus illa se quamvis mortem pro Jesu Christi fide subitúram respóndit : ítaque comprehénsa ut combureretur, cum paulísper, quasi delíberans quid agéndum esset, stetísset, ex illórum mánibus elápsa, álacris in ignem sibi parátum, majóri Spíritus sancti flamma intus accénsa, se injécit. Unde brevi consúmpto córpore, puríssimus spíritus in cœlum ad sempitérnam martyrii corónam evolávit.

Te Deum laudámus. 14.

DIE X. FEBRUARII.

In Festo S. Scholasticæ, Virg. Duplex.

Omnia de Communi Virg. lxxvij. præter seq.

Oratio.

DEUS, qui ánimam beátæ Vírginis tuæ Scholásticæ ad ostendéndam innocéntiæ viam, in colúmbæ spécie cœlum penetráre fecísti : da nobis, ejus méritis et précibus, ita innocénter vívere; ut ad ætérna mereámur gáudia perveníre. Per Dóminum.

In Quadrag. fit com. Feriæ.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr. Sed in Quadrag. De virgínibus. lxxxij.

In secundo Nocturno.

Ex libro secúndo Dialogórum sancti Gregórii, Papæ.

Lectio iv. *Cap.* 33.

SCHOLASTICA, venerábilis patris Benedícti soror, omnipoténti Dómino ab ipso infántiæ témpore dedicáta, ad eum semel per annum veníre consuéverat; ad quam vir Dei non longe extra jánuam in possessióne monastérii descendébat. Quadam vero die venit ex more, atque ad eam cum discípulis venerábilis ejus descéndit frater, qui totum diem in Dei láudibus, sacrísque collóquiis ducéntes, incumbéntibus jam noctis ténebris, simul accepérunt cibum. Cumque adhuc ad mensam sedérent, et inter sacra collóquia tárdior se hora protráheret, éadem sanctimoniális fémina soror ejus eum rogávit, dicens: Quæso te, ut ista nocte me non déseras, ut usque mane de cœléstis vitæ gáudiis loquámur. Cui ille respóndit : Quid est quod lóqueris, soror? manére extra cellam nullátenus possum. Tanta vero erat cœli serénitas, ut nulla in áere nubes apparéret. Sanctimoniális autem fémina, cum verba fratris negántis audivísset, insértas dígitis manus super mensam pósuit, et caput in mánibus omnipoténtem Dóminum rogatúra declinávit. Cumque leváret de mensa caput, tanta coruscatiónis, et

tonítrui virtus, tántaque inundátio plúviæ erúpit, ut neque venerábilis Benedíctus, neque fratres, qui cum eo áderant, extra loci limen, quo consédérant, pedem movére potúerint.

℟. Propter veritátem et mansuetúdinem, et justítiam, *Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Lectio v.

Sanctimonialis quippe fémina caput in mánibus declínans, lacrymárum flúvium in mensam fúderat, per quas serenitátem áeris ad plúviam traxit. Nec paulo tárdius post oratiónem inundátio illa secúta est; sed tanta fuit conveniéntia oratiónis et inundatiónis, ut de mensa caput jam cum tonítruo leváret: quátenus unum, idémque esset moméntum, et leváre caput, et plúviam depónere. Tunc vir Dei inter coruscos, et tonítruos, atque ingéntis plúviæ inundatiónem, videns se ad monastérium non posse remeáre, cœpit cónqueri contristátus, dicens: Parcat tibi omnípotens Deus, soror; quid est quod fecísti? Cui illa respóndit: Ecce rogávi te, et audíre me noluísti; rogávi Deum meum, et audívit me: modo ergo, si potes, egrédere, et me dimíssa ad monastérium recéde. Ipse autem exíre extra tectum non valens, qui remanére sponte nóluit in loco, mansit invítus. Sicque factum est, ut totam noctem pervígilem dúcerent, atque per sacra spiritális vitæ collóquia, sese vicária relatióne satiárent.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: *Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vj.

Cumque die áltero éadem venerábilis fémina ad cellam própriam recessísset, vir Dei ad monastérium rédiit. Cum, ecce, post tríduum in cella consístens, elevátis in áera óculis, vidit ejúsdem soróris suæ ánimam de córpore egréssam in colúmbæ spécie cœli secréta penetráre. Qui, tantæ ejus glóriæ congáudens, omnipoténti Deo in hymnis et láudibus grátias réddidit, ejúsque óbitum frátribus denuntiávit. Quos étiam prótinus misit, ut ejus corpus ad monastérium deférrent, atque in sepúlchro, quod sibi ipsi paráverat, pónerent. Quo facto cóntigit, ut quorum mens una semper in Deo fúerat, eórum quoque córpora nec sepultúra separáret.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus *Afferéntur tibi in lætítia et exultatióne. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Afferéntur tibi in lætítia. Glória Patri. Afferéntur tibi in lætítia.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Simile erit regnum cœlórum decem virgínibus, de Comm. lxxxvij.

Si hoc Festum celebretur in Quadrag., Lectio ix. erit de Homilia Feriæ, et de ea fit commemoratio in Laudibus et Vesperis.

DIE XIV. FEBRUARII.
S. Valentini, Presb. et Mart.
Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus : ut, qui beáti Valentíni, Mártyris tui, natalítia cólimus, a cunctis malis imminéntibus, ejus intercessióne liberémur. Per Dóminum.

Lectio iij. Sermo S. Augustini, Triumphális, de Com. unius Mart. xxiij.

DIE XV. FEBRUARII.
SS. Faustini et Jovitæ, Mart.
Oratio.

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum Faustíni et Jovítæ solemnitáte lætíficas : concéde propítius ; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

℟. ij. Hæc est vera fratérnitas, quæ numquam pótuit violári certámine : qui effúso sánguine secúti sunt Dóminum : * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cœléstia. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum ! Contemnéntes. Glória Patri. Contemnéntes.

Lectio iij.

Faustinus, et Jovíta fratres, nóbiles Brixiáni, in multis Itáliæ úrbibus, quo vincti, sæviénte Trajáni persecutióne, ducebántur, acerbíssima supplícia perpéssi, fortes in christiánæ fídei confessióne perstitérunt. Nam Bríxiæ diu vínculis constrícti, feris étiam objécti, in ignémque conjécti, et a béstiis, et a flamma íntegri et incólumes serváti sunt : inde vero eísdem caténis colligáti, Mediolánum venérunt : ubi eórum fides tentáta exquisitíssimis torméntis, tamquam igne aurum, in cruciátibus magis enítuit. Póstea Romam missi, ab Evarísto Pontífice confirmáti, ibi quoquecrudelíssime torquéntur. Dénique perdúcti Neápolim, in eaétiam urbe várie cruciáti, vinctis mánibus pedibúsque, in mare demergúntur, unde per Angelos mirabíliter erépti sunt. Quare multos et constántia in torméntis, et miraculórum virtúte ad Christi fidem convertérunt. Postrémo redúcti Bríxiam inítio suscépti ab Adriáno impérii, secúri percússi, illústrem martyrii corónam accepérunt. Te Deum laudámus. 14.

DIE XVIII. FEBRUARII.
S. Simeonis, Episc. et Mart.
Oratio.

Infirmitatem nostram réspice, omnípotens Deus : et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Simeónis, Mártyris tui atque Pontíficis, intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Lectio iij.

Simeon, fílius Cléophæ, post Jacóbum próximus Jerosólymis ordinátus Episcopus, Trajáno Imperatóre, apud Átticum consulárem est accusátus, quod Christiánus esset et Christi propínquus. Comprehendebántur enim omnes eo témpore, quicúmque ex génere David orti essent. Quare multis cruciátibus torméntis, eódem passiónis génere quod Salvátor noster subíerat, affícitur, mirántibus ómnibus, quod homo ætáte confectus (erat enim centum

ginti annórum) acerbíssimos
ıcis dolóres fórtiter constan-
que paterétur.
Deum laudámus. 14.

DIE XXII. FEBRUARII.

In Cathedra S. Petri
Antiochiæ.
Duplex majus.

Omnia ut in Cathedra Roma-
. 393. etiam Lect. j. Noct.
m Resp.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Augustíni,
Epíscopi.

Lectio iv. *Ser.* 15. *de SS.*

NSTITUTIO solemnitátis hodiér-
næ a senióribus nostris Cá-
edræ nomen accépit, ídeo
uod primus Apostolórum Pe-
us hódie Episcopátus cáthe-
am suscepísse referátur. Re-
e ergo Ecclésiæ natálem sedis
íus colunt, quam Apóstolus
o Ecclesiárum salúte suscépit,
cénte Dómino : Tu es Petrus,
super hanc petram ædificábo
cclésiam meam.

Tu es pastor óvium, prin-
ps Apostolórum : tibi trádidit
eus ómnia regna mundi : * Et
eo tibi tráditæ sunt claves
gni cœlórum. ℣. Quodcúmque
gáveris super terram, erit li-
tum et in cœlis : et quod-
ímque sólveris super terram,
it solútum et in cœlis. Et.

Lectio v.

PETRUM ítaque fundaméntum
Ecclésiæ Dóminus nominá-
t : et ídeo digne fundamén-
m hoc Ecclésia colit, supra
uod ecclesiástici ædifícii alti-
do consúrgit. Unde conve-
énter Psalmus, qui lectus est,
cit : Exáltent eum in Ecclésia
ebis, et in cáthedra seniórum
laudent eum. Benedíctus Deus
qui beátum Petrum Apóstolum
in Ecclésia exaltári præcépit :
quia dignum est, ut fundamén-
tum hoc in Ecclésia honorétur,
per quod ad cœlum conscéndi-
tur.

℟. Ego pro te rogávi, Petre, ut
non defíciat fides tua : * Et tu
aliquándo convérsus confírma
fratres tuos. ℣. Caro et sanguis
non revelávit tibi, sed Pater
meus, qui est in cœlis. Et.

Lectio vj.

QUOD natális ergo Cáthedræ
hódie cólitur, sacerdotále
honorátur offícium. Sibi
hoc Ecclésiæ ínvicem præstant,
quia tanto necésse plus habet
Ecclésia dignitátis, quanto sa-
cerdotále offícium plus honóris.
Cum solemnitátem hanc Ecclé-
siis mérito religiósa observátio
introdúxerit, miror, cur apud
quosdam infidéles hódie tam
perniciósus error incréverit, ut
super túmulos defunctórum ci-
bos et vina cónferant, quasi
egréssæ de corpóribus ánimæ
carnáles cibos requírant.

℟. Petre, amas me? tu scis,
Dómine, quia amo te. * Pasce
oves meas. ℣. Simon Joánnis,
díligis me plus his? tu scis,
Dómine, quia amo te. Pasce.
Glória Patri. Pasce.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secún-
dum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 16. *b*

IN illo témpore : Venit Jesus
in partes Cæsaréæ Philíppi,
et interrogábat discípulos suos,
dicens : Quem dicunt hómines
esse Fílium hóminis? Et réli-
qua.

Homilía sancti Leónis, Papæ.
Serm. 3. in anniv. assumpt.

Apostolos Dóminus, quid de se hómines opinéntur, intérrogat: et támdiu sermo respondéntium commúnis est, quámdiu humánæ intelligéntiæ ambigúitas explicátur. At ubi quid hábeat sensus discipulórum exígitur, primus est in Dómini confessióne, qui primus est in Apostólica dignitáte. Qui cum dixísset: Tu es Christus, Fílius Dei vivi: respóndit ei Jesus: Beátus es, Simon Bar-Jona, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus qui in cœlis est. Id est, ídeo beátus es, quia Pater meus te dócuit: nec terréna opínio te feféllit, sed inspirátio cœléstis instrúxit: et non caro et sanguis, sed ille me tibi, cujus sum unigénitus Fílius, indicávit.

℟. Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? dixit Jesus discípulis suis. Respóndens Petrus, dixit: Tu es Christus, Fílius Dei vivi. * Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. ℣. Beátus es, Simon Bar-Jona, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus qui est in cœlis. Et ego.

Lectio viij.

Et ego, inquit, dico tibi: hoc est, sicut Pater meus tibi manifestávit dignitátem meam, ita et ego tibi notam fácio excelléntiam tuam, quia tu es Petrus, id est, cum ego sim inviolábilis petra, ego lapis anguláris, qui fácio utraque unum, ego fundaméntum præter quod nemo potest áliud pónere; tamen tu quoque petra es, quia mea virtúte solidáris, ut, quæ mihi potestáte sunt própria, sint tibi mecum participatióne commúnia. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam. Super hanc, inquit, fortitúdinem ætérnum éxtruam templum: et Ecclésiæ meæ cœlo inserénda sublímitas, in hujus fídei firmitáte consúrget.

℟. Elégit te Dóminus sacerdótem sibi, ad sacrificándum ei * Hóstiam laudis. ℣. Immola Deo sacrifícium laudis, et redde Altíssimo vota tua. Hóstiam. Glória Patri. Hóstiam.

Si hoc Festum ante Quadrag. venerit in Sabbato, vel transferatur in Feriam ij. et annus non fuerit Bissextilis, legitur ix. Lectio de Hom. Vigiliæ S. Mathiæ, et de ea fit com. ad Laudes post com. S. Pauli. In Quadrag. autem Lectio ix. erit de Homilia Feriæ occurr. cum comm. de ea, et nihil fit de Vigilia nisi in Missa.

Lectio ix.

Hanc confessiónem portæ ínferi non tenébunt, mortis víncula non ligábunt: vox enim ista vox vitæ est. Et sicut confessóres suos in cœléstia provehit, ita negatóres ad inférna demérgit. Propter quod dicit beatíssimo Petro: Tibi dabo claves regni cœlórum. Et quæcúmque ligáveris super terram, erunt ligáta et in cœlis: et quæcúmque sólveris super terram, erunt solúta et in cœlis. Transívit quidem étiam in álios Apo-

stolos vis potestátis istíus, et ad omnes Ecclésiæ príncipes decréti hujus constitútio commeávit : sed non frustra uni commendátur, quod ómnibus intimátur. Petro enim ídeo hoc singuláriter créditur, quia cunctis Ecclésiæ rectóribus Petri forma præpónitur. Manet ergo Petri privilégium, ubicúmque ex ipsius fertur æquitáte judícium. Nec nímia est vel sevéritas vel remíssio, ubi nihil erit ligátum, nihil solútum, nisi quod beátus Petrus aut sólverit, aut ligáverit.

Te Deum laudámus. 14.

In ij. Vesp. comm. seq.

DIE XXIII. FEBRUARII.

In Festo S. Petri Damiani, Episc. Conf. et Eccl. Doct.

Duplex.

In utrisque Vesp. ad Magnificat, Aña. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Petre, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

Concede nos, quæsumus omnípotens Deus, beáti Petri, Confessóris tui atque Pontíficis, mónita et exémpla sectári; ut per terréstrium rerum contémptum ætérna gáudia consequámur. Per Dóminum.

Ad Matutinum, in Hymno, Iste Conféssor, mutatur tertius versus, nisi de hoc Festo dictæ fuerint Vesperæ saltem a Capit., juxta Decretum S. R. C. 13 Junii 1682.

In j. Nocturno Lectiones de Script. occurr. Sed in Quadrag. Fidélis sermo, de Communi. xlvij.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Petrus, Ravénnæ honéstis paréntibus natus, adhuc lactens a matre, numerósæ prolis pertæsa, abjícitur, sed doméstícæ mulíeris ópera semivívus excéptus ac recreátus, genitríci ad humanitátis sensum revocátæ rédditur. Utróque orbátus parénte, tamquam vile mancípium sub áspera fratris tutéla duram servitútem exércuit. Religiónis in Deum, ac pietátis erga patrem egrégium tunc spécimen dedit; invéntum síquidem forte nummum non própriæ inédiæ sublevándæ, sed Sacerdóti, qui divínum Sacrifícium ad illíus expiatiónem offérret, erogávit. A Damiáno fratre, a quo, uti fertur, cognoméntum accépit, benígne recéptus, ejus cura lítteris erudítur, in quibus brevi tantum profécit, ut magístris admiratióni esset. Quum autem liberálibus sciéntiis floréret et nómine, eas cum laude dócuit. Interim ut corpus ratióni súbderet, sub móllibus véstibus cilícium adhíbuit, jejúniis, vigíliis, et oratiónibus solérter insístens. Calénte juvénta, dum carnis stímulis ácriter urgerétur, insultántium libídinum faces rigéntibus flúvii mersus aquis noctu extinguébat; tum venerabília quæque loca obíre, totúmque Psaltérium recitáre consuéverat. Ope assídua páuperes levábat, quibus frequénter pastis convívio, própriis ipse mánibus ministrábat.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum :

* Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Perficiendæ magis vitæ causa, in Avellanénsi Eugubínæ diœcésis cœnóbio Ordini Monachórum sanctæ Crucis Fontis Avellánæ, a beáto Ludúlpho, sancti Romuáldi discípulo, fundáto, nomen dedit. Non ita multo post in monastérium Pomposiánum; mox in cœnóbium sancti Vincéntii Petræ Pertúsæ ab Abbáte suo missus, utrúmque ascetérium verbo sacro, præcláris institutiónibus, et móribus excóluit. Ad suos revocátus, post Præsidis óbitum, Avellanitárum Famíliæ præfícitur, quam novis váriis in locis exstrúctis domicíliis, et sanctíssimis institútis, ita auxit, ut alter ejus Ordinis Parens, ac præcípuum ornaméntum jure sit hábitus. Salutárem Petri sollicitúdinem ália quoque divérsi institúti cœnóbia, Canonicórum convéntus, et pópuli sunt expérti. Urbináti diœcési non uno nómine prófuit: Theuzóni Epíscopo in causa gravíssima assédit, ipsúmque in recte administrándo Episcopátu consílio et ópera juvit. Divinórum contemplatióne, córporis maceratiónibus, cæterísque spectátæ sanctimóniæ exémplis excélluit. His motus Stéphanus Nonus Póntifex Máximus eum, licet invítum et reluctántem, sanctæ Románæ Ecclésiæ Cardinálem creávit, et Ostiénsem Episcopum. Quas Petrus dignitátes splendidíssimis virtútibus, et consentáneis episcopáli ministério opéribus gessit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vj.

Difficillimo témpore Románæ Ecclésiæ, Summísque Pontifícibus doctrína, legatiónibus, aliísque suscéptis labóribus mirífice ádfuit. Advérsus Nicolaitárum et Simoníacam hæreses ad mortem usque strénue decertávit. Hujúsmodi depúlsis malis, Mediolanénsem Ecclésiæ Románæ conciliávit. Benedícto, et Cadáloo falsis Pontifícibus fórtiter réstitit. Henrícum Quartum Germániæ Regem ab iníquo uxóris divórtio detérruit: Ravennátes ad débita Románo Pontífici obséquia revocátos sacris restítuit. Canónicos Velitérnos ad sanctióris vitæ leges compósuit. In Província præsértim Urbináte vix ulla fuit episcopális Ecclésia, de qua Petrus non sit bene méritus; Eugubínam, quam aliquándo créditam hábuit, multis levávit incómmodis, álias álibi, quando opórtuit, perinde curávit, ac si suæ essent tutélæ commíssæ. Cardinalátu, et episcopáli dignitáte depósitis, nihil de prístina juvándi próximos sedulitáte remísit. Jejúnium sextæ Fériæ in honórem sanctæ Crucis Jesu Christi, horárias beátæ Dei Genitrícis preces, ejúsque die Sábbato cultum propagávit. Inferéndæ quoque sibi verberatiónis morem ad patratórum scélerum

expiatiónem provéxit. Demum sanctitáte, doctrína, miráculis, et præclàre actis illústris, dum e Ravennáte legatióne redíret, Favéntiæ, octávo Kaléndas Mártii, migrávit ad Christum. Ejus corpus ibídem apud Cisterciénses multis miráculis clarum frequénti populórum veneratióne cólitur. Ipsum Faventíni non semel in præsénti discrímine propítium expérti, patrónum apud Deum delegérunt: Leo vero Duodécimus Póntifex Máximus Officium Missámque in ejus honórem tamquam Confessóris Pontíficis, quæ alíquibus in diœcésibus, atque in Ordine Camalduléusium jam celebrabántur, ex Sacrórum Rituum Congregatiónis consúlto, áddita Doctóris qualitáte, ad univérsam exténdit Ecclésiam.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Vos estis sal terræ, de Comm. Doct. j loco. lix.

Lectio ix. extra Quadrag. et Annum Bissext. de Homilia Vigiliæ S. Mathiæ, ut infra. In Quadrag. autem de Homilia Feriæ, et nihil fit de Vigilia nisi in Missa.

¶ De Vigilia S. Mathiæ in Anno Bissextili fit die xxiv. Februarii.

Si non venerit in Quadrag. tres Lectiones leguntur de Homilia in Evangelium, Hoc est præcéptum, ut in Vigilia Apostolorum. j.

Si autem venerit in Quadr., nihil fit de Vigilia, nisi in Missa.

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus: ut beáti Mathíæ Apóstoli tui, quam prævenímus, veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat, et salútem. Per Dóminum.

DIE XXIV. vel XXV.

Februarii Anno Bissextili.

In Festo S. Mathiæ, Apost.

Duplex ij. Classis.

Omnia de Comm. Apost. ij. præter seq.

Oratio.

Deus, qui beátum Mathíam Apostolórum tuórum collégio sociásti: tríbue quæsumus; ut, ejus interventióne, tuæ circa nos pietátis semper víscera sentiámus. Per Dóminum nostrum.

In primo Nocturno.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. *Cap.* 1. c

In diébus illis exúrgens Petrus in médio fratrum, dixit: (erat autem turba hóminum simul, fere centum vigínti.) Viri fratres, opórtet impléri Scriptúram, quam prædixit Spíritus sanctus per os David de Juda, qui fuit dux eórum, qui comprehendérunt Jesum: qui connumerátus erat in nobis, et sortítus est sortem ministérii hujus. Et hic quidem possédit agrum de mercéde iniquitátis, et suspénsus crépuit médius: et diffúsa sunt ómnia víscera ejus.

℟. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus : * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ. ℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut fílii lucis sitis. Estóte.

Lectio ij.

Et notum factum est ómnibus habitántibus Jerúsalem, ita ut appellarétur ager ille, lingua eórum, Hacéldama, hoc est, ager sánguinis. Scriptum est enim in libro Psalmórum : Fiat commorátio eórum desérta, et non sit qui inhábitet in ea : et episcopátum ejus accípiat alter. Opórtet ergo ex his viris qui nobíscum sunt congregáti in omni témpore, quo intrávit et exívit inter nos Dóminus Jesus, incípiens a baptísmate Joánnis usque in diem qua assúmptus est a nobis, testem resurrectiónis ejus nobíscum fíeri unum ex istis.

℟. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me, quia mitis sum, et húmilis corde : * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum.

Lectio iij.

Et statuérunt duos, Joseph, qui vocabátur Bársabas, qui cognominátus est Justus, et Mathíam. Et orántes dixérunt : Tu, Dómine, qui corda nosti ómnium, osténde, quem elégeris ex his duóbus unum, accípere locum ministérii hujus, et Apostolátus, de quo prævaricátus est Judas, ut abíret in locum suum. Et dedérunt sortes eis, et cécidit sors super Mathíam, et annumerátus est cum úndecim Apóstolis.

℟. Dum stetéritis ante reges et præsides, nolíte cogitáre quómodo aut quid loquámini : * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini. ℣. Non enim vos estis qui loquímini, sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Dábitur. Glória Patri. Dábitur.

In secundo Nocturno Lectiones, Fundaménta ejus, de Communi Apost. ij. loco. xiv.

In tertio Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 11. *d*

In illo témpore : Respóndens Jesus dixit : Confíteor tibi, Pater, Dómine cœli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus, et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni, Epíscopi.

Serm. 10. *de Verb. Dómini.*

Venite ad me, omnes qui laborátis. Quare enim omnes laborámus, nisi quia sumus hómines mortáles, frágiles, infírmi, lútea vasa portántes, quæ fáciunt ínvicem angústias? Sed si angustiántur vasa carnis, dilaténtur spátia charitátis. Quid ergo dicit : Veníte ad me, omnes qui laborátis, nisi ut non laborétis? Dénique promíssio ejus in promptu est, quóniam laborántes vocávit. Quærent forte, qua mercéde vocáti sunt. Et ego vos, inquit, refíciam. Tóllite jugum meum super vos, et díscite a me, non mundum fabricáre, non cuncta visibília et invisibília crea-

re, non in ipso mundo mirabilia fácere, et mórtuos suscitáre; sed, Quóniam mitis sum, et húmilis corde.
℟. Isti sunt qui vivéntes in carne plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio viij.

MAGNUS esse vis? a mínimo íncipe. Cógitas magnam fábricam constrúere celsitúdinis? de fundaménto prius cógita humilitátis. Et quantam quisque vult, et dispónit superimpónere molem ædifícii, quanto erit majus ædifícium, anto áltius fodit fundaméntum. Et fábrica quidem cum onstrúitur, in supérna consúrgit: qui autem fodit fundaméntum, ad ima deprímitur. Ergo t fábrica ante celsitúdinem umiliátur, et fastígium post umiliatiónem érigitur.
. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non cta, et dedit illis glóriam semitérnam: * Quorum doctrína ulget Ecclésia, ut sole luna. . Sancti per fidem vicérunt egna, operáti sunt justítiam. Quorum. Glória Patri. Quorum.

Si hoc Festum venerit in Quarag., Lectio ix. legitur de Homilia Feriæ occurrentis, et de a fit com.

Lectio ix.

QUOD est fastígium construéndæ fábricæ, quam molítur? quo perventúrum est cacúmen ædifícii? Cito dico, Usque ad conspéctum Dei. Vidétis quam excélsum est, quanta res est conspícere Deum. Qui desíderat, et quod dico, et quod audit, intélligit. Promíttitur nobis conspéctus Dei, veri Dei, summi Dei. Hoc enim bonum est, Vidéntem vidére. Nam qui colunt falsos deos, fácile illos vident: sed eos vident, qui óculos habent, et non vident. Nobis autem promíttitur vísio Dei vivéntis et vidéntis.
Te Deum laudámus. 14.

FESTA MARTII.

Ante Quadragesimam, prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum.

DIE IV. MARTII.

In Festo S. Casimiri, Conf.
Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. lxij. præter seq.

Oratio.

DEUS, qui inter regáles delícias, et mundi illécebras, sanctum Casimírum virtúte constántiæ roborásti: quæsumus; ut ejus intercessióne, fidéles tui terréna despíciant, et ad cœléstia semper aspírent. Per Dóminum.

Deinde fit com. Feriæ, si in Quadrag. venerit.

Postea S. Lucii, Papæ et Mart. Aña. Iste Sanctus. ℣. Glória et honóre.

Oratio.

DEUS, qui nos beáti Lúcii, Mártyris tui atque Pontíficis, ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

In j. Noct. in Quadrag. Lect., Justus si morte, de Communi. lxiv. Alias de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Casimirus, patre Casimíro, matre Elisabétha Austríaca, Polóniæ régibus ortus a pueritia sub óptimis magistris, pietáte et bonis ártibus instrúctus, juveníles artus áspero domábat cilício et assíduis extenuábat jejúniis. Régii spreta lecti mollítie, dura cubábat humo, et clam intempésta nocte præ fóribus templórum pronus in terra divínam exorábat clementiam. In Christi contemplánda passióne assíduus, Missárum solémniis ádeo erécta in Deum mente solébat adésse, ut extra se rapi viderétur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Catholicam promovére fidem summópere stúduit, et Ruthenórum schisma abolére: quaprópter Casimírum patrem indúxit, ut legem ferret, ne schismátici nova templa constrúerent, nec vétera collabéntia restaurárent. Erga páuperes et calamitátibus oppréssos benéficus et misericors, patris et defensóris egenórum nomen obtínuit. Virginitátem, quam ab incunábulis servávit illæsam, sub extrémo vitæ término fórtiter asséruit, dum, gravi pressus infirmitáte, mori pótius quam castitátis jactúram ex medicórum consílio subíre constánter decrévit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum. * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

Consummatus in brevi, virtútibus et méritis plenus, prænuntiáto mortis die, inter Sacerdótum, et Religiosórum choros spíritum Deo réddidit, anno ætátis vigésimo quinto. Corpus Vilnam delátum multis claret miráculis. Etenim, prætérquam quod puélla defúncta vitam, cæci visum, claudi gressum, et várii infírmi sanitátem ad ejus sepúlchrum recuperárunt: Lithuánis exíguo número ad potentíssimi hostis insperátam irruptiónem trepidántibus in áere appárens, insígnem tríbuit victóriam. Quibus permótus Leo Décimus, eúmdem Sanctórum catálogo adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In iij. Noct. Hom. in Evang. Sint lumbi. lxix.

Lectio ix. de Homilia Fer. occurr., et de ea fit com. in Quadrag.

Postea de S. Lucio, Aña. Qui odit. ℣. Justus. Oratio. Deus, qui nos. 449.

DIE VII. MARTII.
to S. Thomæ de Aquino,
Conf. et Eccl. Doct.
Duplex.
nia de Comm. Conf. non
lxij. præter seq.
Magnificat in utrisque
Aña. O Doctor óptime,
iæ sanctæ lumen, beáte
a, divínæ legis amátor,
cáre pro nobis Fílium

Oratio.

s, qui Ecclésiam tuam
eáti Thomæ, Confessóris
ira eruditióne claríficas,
cta operatióne fœcúndas:
bis, quæsumus, et quæ
, intelléctu conspícere,
egit, imitatióne complé-
r Dóminum.
ide fit com. Fer., si in
ag. venerit.
ea SS. Martyrum Perpe-
Felicitatis.
Vesperas, et Laudes.
stárum est enim regnum
ım, quæ contempsérunt
mundi, et pervenérunt
emia regni, et lavérunt
suas in sánguine Agni.
ória et honóre coronásti
ómine. ℟. Et constituísti
per ópera mánuum tuá-

Oratio.

ıobis, quæsumus Dómine
Deus noster, sanctárum
rum tuárum Perpétuæ et
átis palmas incessábili de-
e venerári: ut quas digna
non póssumus celebráre,
ibus saltem frequentémus
iis. Per Dóminum.
Noct. Lectiones, Sapién-
ut in Comm. Doct. lvij.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Thomas, Landúlpho, Cómite Aquináte, et Theodóra Neapolitána, nobílibus paréntibus natus, quintum annum agens, mónachis sancti Benedícti Cassinátibus custodiéndus tráditur. Inde Neápolim studiórum causa missus, jam adoléscens Fratrum Prædicatórum Ordinem suscépit. Sed matre ac frátribus id indígne feréntibus, Lutétiam Parisiórum míttitur. Quem fratres in itínere per vim raptum in arcem castri sancti Joánnis perdúcunt: ubi várie exagitátus, ut sanctum propósitum mutáret, mulíerem étiam, quæ ad labefactándam ejus constántiam introdúcta fúerat, titióne fugávit. Mox beátus júvenis, flexis génibus ante signum Crucis orans, ibíque somno corréptus, per quiétem sentíre visus est, sibi ab Angelis constríngi lumbos: quo ex témpore omni póstea libídinis sensu cáruit. Soróribus, quæ, ut eum a pio consílio removérent, in castrum vénerant, persuásit, ut, contémptis curis sæculáribus, ad exercitatiónem cœléstis vitæ se conférrent.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Emissus e castro per fenéstram, Neápolim redúcitur: unde Romam, póstea

Parísium a fratre Joánne Theutónico, Ordinis Prædicatórum Generáli Magístro, ductus, Albérto Magno doctóre, Philosophíæ ac Theologíæ óperam dedit: vigínti quinque annos natus, magister est appellátus, publicéque Philósophos ac Theólogos summa cum laude est interpretátus. Numquam se lectióni aut scriptióni dedit, nisi post oratiónem. In difficultátibus locórum sacræ Scriptúræ, ad oratiónem jejúnium adhibébat. Quin étiam sodáli suo fratri Regináldo dícere solébat, quidquid sciret, non tam stúdio aut labóre suo peperísse, quam divínitus tráditum accepísse. Neápoli cum ad imáginem Crucifíxi veheméntius oráret, hanc vocem audívit: Bene scripsísti de me, Thoma: quam ergo mercédem accípies? Cui ille: Non áliam, Dómine, nisi teípsum.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et.

Lectio vj.

NULLUM fuit scriptórum genus, in quibus non esset diligentíssime versátus. Collatiónes Patrum assídue pervolutábat: nec tamen a prædicatióne divíni verbi desistébat. Quod cum fáceret per Octávam Paschæ in Basílica sancti Petri, mulíerem, quæ ejus fímbriam tetígerat, a fluxu sánguinis liberávit. Scripta ejus et multitúdine, et varietáte, et facilitáte explicándi res diffíciles, ádeo excéllunt, ut ob eam ca[...] étiam nomen Doctóris An[...] jure sit adéptus. Ab U[...] Quarto Romam vocátus, a[...] ci non pótuit ut honóres [...] peret. Archiepiscopátum [...] politánum, étiam defe[...] Clemente Quarto Ponti[...] recusávit. Missus a Gr[...] Décimo ad Concílium L[...] nénse, in monastério [...] novæ in morbum íncidit[...] ægrótus Cántica Cantic[...] explanávit. Ibídem óbiit [...] quagenárius, anno salúti[...] lésimo ducentésimo sept[...] simo quarto, Nonis Márti[...] ráculis et vivus et m[...] flóruit. A Joánne Vigésim[...] cúndo in Sanctórum núm[...] relátus est, anno mill[...] trecentésimo vigésimo té[...] cujus corpus póstea, U[...] Quinto Summo Pontífice [...] lósam translátum est.

℟. Iste homo perfécit [...] quæ locútus est ei Deus, [...] xit ad eum: Ingrédere i[...] quiem meam: * Quia t[...] justum coram me ex óm[...] géntibus. ℣. Iste est qui [...] témpsit vitam mundi, et [...] vénit ad cœléstia regna. [...] Glória Patri. Quia.

In iij. Nocturno Homi[...] Evang. Vos estis sal terr[...] Com. Doctorum j. loco. li[...]

Lectio ix. dicitur de H[...] Feriæ occurr., si celebret[...] Quadrag.

In Laud. fit com. Fer. [...] Quadrag. venerit, et Sa[...] rum, ut 451.

Vesperæ a Capitulo d[...] quenti, com. præcedent[...] Feriæ in Quadrag.

E VIII. MARTII.
o S. Joannis de Deo,
Confessoris.
Duplex.
de Comm. Conf. non
j. præter seq.
Oratio.
qui beátum Joánnem,
amóre succénsum, in-
nas innóxium incédere
et per eum Ecclésiam
ova prole fœcundásti:
ipsíus suffragántibus
ut igne charitátis tuæ
tra curéntur, et remé-
is ætérna provéniant.
ninum.
e fit com. S. Thomæ,
Doctor. ℣. Justum.
Deus, qui. 451.
Feriæ occurr. si vene-
uadrag.
Nocturno, in Quadrag.
eátus vir, de Comm. ij.
xij. Alias de Script.

Secundo Nocturno.
Lectio iv.
de Deo, ex Cathólicis
ne paréntibus in óppido
majóris, junióris regni
e natus, quam sublími-
rtem Dómini fúerit elé-
nsuétus splendor super
no refúlgens, sonitúsque
mpáni sua sponte emís-
pso ejus nativitátis tém-
n obscúre prænuntiá-
laxióri vivéndi ratióne,
peránte virtúte, revocá-
gnæ sanctitátis exhibére
n cœpit, et ob audítam
iónem verbi Dei sic ad
se excitátum sensit, ut
pso sanctióris vitæ rudi-
consummátum áliquid, perfectúmque visus sit attigísse. Bonis ómnibus in páuperes carcéribus inclúsos erogátis, admirábilis pœniténtiæ, suíque ipsíus contémptus cuncto pópulo spectáculum factus, a plerísque ceu demens gráviter afflíctus, in cárcerem améntibus destinátum conjícitur. At Joánnes cœlésti charitáte magis incénsus, gémino atque amplo valetudinário ex piórum eleemósynis in civitáte Granaténsi exstrúcto, jactóque novi Ordinis fundaménto, Ecclésiam nova prole fœcundávit Fratrum Hospitalitátis, infírmis præcláro animárum corporúmque proféctu inserviéntium, et longe latéque per orbem diffusórum.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum. * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

PAUPERIBUS ægrótis, quos própriis quandóque húmeris domum deferébat, nulla re ad ánimæ corporísque salútem profícua déerat. Effúsa quoque extra nosocómium charitáte, indigéntibus muliéribus, víduis, et præcípue virgínibus periclitántibus clam aliménta subministrábat, curámque indeféssam adhibébat, ut carnis concupiscéntiam a próximis hujúsmodi vítio inquinátis exterminároet. Cum autem máximum in régio Granaténsi valetudinário excitátum fuísset incéndium, Joánnes impávidus prosíliit in ignem, huc, illuc discúrrens, quoúsque

tum infírmos húmeris exportátos, tum léctulos e fenéstris projéctos ab igne vindicávit, ac per dimídiam horam inter flammas jam in imménsum succrescéntes, versátus, exínde divínitus incólumis, univérsis cívibus admirántibus, exívit; in schola charitátis édocens, segniórem in eum fuísse ignem, qui foris ússerat, quam qui intus accénderat.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

Multiplici asperitátum génere, demissíssima obediéntia, extréma paupertáte, orándi stúdio, rerum divinárum contemplatióne, ac in beátam Vírginem pietáte mirífice excélluit, et lacrymárum dono enítuit. Dénique gravi morbo corréptus, ómnibus Ecclésiæ Sacraméntis rite sanctéque reféctus, víribus licet destitútus, própriis indútus véstibus, e léctulo surgens ac provolútus in génua, manu et corde Christum Dóminum e cruce pendéntem perstríngens, octávo Idus Mártii, anno millésimo quingentésimo quinquagésimo, óbiit in ósculo Dómini: quem étiam mórtuus ténuit, nec dimísit, et in eádem córporis constitutióne sex círciter horas, quoúsque inde dimótus fuísset, tota civitáte inspectánte, mirabíliter permánsit, odórem mire fragrántem diffúndens. Quem ante et post óbitum plúrimis miráculis clarum Alexánder Octávus Póntifex Máximus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 22. *d*

In illo témpore: Accessérunt ad Jesum Pharisæi, et interrogávit eum unus ex eis Legis doctor, tentans eum: Magíster, quod est mandátum magnum in lege? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 72. *in Matth.*

Sadducæis confúsis, Pharisæi rursus aggrediúntur; cumque quiéscere oportéret, decertáre voluérunt: et Legis perítiam profiténtem præmíttunt, non díscere, sed tentáre cupiéntes; ac ita intérrogant: Quodnam primum mandátum in Lege sit. Nam cum primum illud sit, Díliges Dóminum Deum tuum; putántes causas sibi allatúrum ad mandátum hoc corrigéndum, áliquid addéndo, quóniam Deum se faciébat, hoc modo intérrogant. Quid igitur Christus? Ut osténdat idcírco ad hæc eos devenísse, quia nulla in eis esset cháritas, sed invídiæ livóre tabéscerent: Díliges, inquit, Dóminum Deum tuum: hoc primum et magnum mandátum est. Secúndum a

i símile huic : Díliges próxi-
m tuum sicut teípsum.
ste est qui ante Deum ma-
s virtútes operátus est, et
omni corde suo laudávit Dó-
ium : * Ipse intercédat pro
cátis ómnium populórum. ℣.
æ homo sine queréla, verus
i cultor, ábstinens se ab om-
ópere malo, et pérmanens
innocéntia sua. Ipse.

Lectio viij.

UAMOBREM símile est huic? quóniam hoc illud indúcit, et ab illo rursus munítur. icúmque enim male agit, o habet lucem, et non venit lucem. Et rursus : Dixit in-ens in corde suo : non est is. Deínde séquitur : Corrú-sunt, et abominábiles facti t in stúdiis suis. Et íterum : lix ómnium malórum ava-a est : quam quidam appe-tes, erravérunt a fide. Et, i díligit me, mandáta mea vábit : quorum caput et ra-est, Díliges Dóminum Deum m, et próximum tuum sicut sum.

Sint lumbi vestri præcíncti, lucérnæ ardéntes in máni- vestris. * Et vos símiles ho-ibus expectántibus dómi-m suum, quando revertátur úptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia citis qua hora Dóminus vester turus sit. Et. Glória Patri. Et.

n Quadrag. Lectio ix. de ilia Feriæ occurr. et de ea omm. in Laud.

Lectio ix.

ergo dilígere Deum, dilí-gere próximum est (nam si gis me, o Petre, inquit, ce oves meas); si étiam di-léctio próximi facit ut mandáta custódias, mérito ait in his totam Legem et Prophétas pendére. Et quemádmodum in superióribus, cum de resurrectióne interrogarétur, plus dócuit, quam tentántes petébant: sic in hoc loco de primo interrogátus mandáto, secúndum étiam non valde quam primum inférius sponte áttulit : secúndum enim est primo símile. Ita occúlte insinuávit, ódio illos ad quæréndum incitári. Cháritas enim, inquit, non æmulátur.

Te Deum laudámus. 14.

Vesperæ a Capit. de seq., com. præc. et Feriæ in Quadr.

DIE IX. MARTII.

In Festo S. Franciscæ, Vidaæ Romanæ.

Duplex.

Omnia de Com. nec Virg. nec Mart. xcij. præter seq.

Oratio.

DEUS, qui beátam Franciscam, fámulam tuam, inter cétera grátiæ tuæ dona, familiári Angeli consuetúdine decorásti : concéde quǽsumus; ut, intercessiónis ejus auxílio, Angelórum consórtium cónsequi mereámur. Per Dóminum.

Deinde fit commem. S. Joannis de Deo, Aña. Hic vir. ℣. Justum. Oratio. Deus, qui beátum, ut 453.

Postea Feriæ occurr. si celebretur in Quadrag.

In j. Noct. Lect. de Script. occurr. Sed in Quadrag. Mulíerem fortem. xciv.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

FRANCISCA, nóbilis matróna Romána, ab ineúnte ætáte

illústria dedit virtútum exémpla : étenim pueríles ludos, et illécebras mundi réspuens, solitúdine et oratióne magnópere delectabátur. Undecim annos nata, virginitátem suam Deo consecráre, et monastérium íngredi propósuit : paréntum tamen voluntáti humíliter obtémperans, Lauréntio de Pontiánis júveni æque díviti ac nóbili nupsit. In matrimónio arctióris vitæ propósitum, quantum lícuit, semper retínuit : a spectáculis, convíviis, aliísque hujúsmodi oblectaméntis abhórrens, lánea ac vulgári veste utens, et quidquid a doméstícis curis superérat témporis, oratióni aut proximórum utilitáti tríbuens; in id vero máxima solicitúdine incúmbens, ut matrónas Románas a pompis sǽculi et ornátus vanitáte revocáret. Quaprópter domum Oblatárum sub régula sancti Benedícti, Congregatiónis montis Olivéti, adhuc viro alligáta, in Urbe instítuit. Viri exílium, bonórum jactúram, ac univérsæ domus mœrórem non modo constantíssime tolerávit; sed grátias agens cum beáto Job, illud frequénter usurpábat : Dóminus dedit, Dóminus ábstulit : sit nomen Dómini benedíctum.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam, * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Lectio v.

Viro defúncto, ad prædíctam Oblatárum domum cónvolans, nudis pédibus, fun collum alligáto, humi pro ta, multis cum lácrymis rum número adscribi su citer postulávit. Voti co facta, licet esset ómnium ter, non álio tamen, quan cíllæ, vilissimæque fémin immundítiæ vásculi titulo riabátur. Quam vilem sui stimatiónem et verbo dec vit, et exémplo : sæpe e suburbána vínea revért et lignórum fascem pr cápiti impósitum déferens eísdem onústum agens per bem aséllum, paupéribus veniébat, in quos étiam la eleemósynas erogábat : æ tantésque in xenodóchiis v tans, non corporáli tantum bo, sed salutáribus mónitis creábat. Corpus suum vigi jejúniis, cilício, férreo cin lo, crebrísque flagéllis in serv tem redígere júgiter satagé Cibum illi semel in die he et legúmina, aqua potum p buit. Hos tamen córporis cru tus aliquándo confessárii m dáto, a cujus ore nutúque p débat, módice temperávit.

℟. Dilexísti justítiam, et o iniquitátem : * Proptérea u te Deus, Deus tuus óleo l tiæ. ℣. Propter veritátem, mansuetúdinem, et justíti Proptérea.

Lectio vj.

Divina mystéria, præsé vero Christi Dómini pa nem, tanto mentis ardóre, táque lacrymárum vi cont plabátur, ut præ dolóris gnitúdine pene cónfici vid tur. Sæpe étiam cum orá

áxime sumpto sanctíssimæ ucharistiæ Sacraménto, spítu in Deum eleváta, ac cœléium contemplatióne rapta, nmóbilis permanébat. Quarópter humáni géneris hostis áriis eam contuméliis ac verbéribus a propósito dimovére onabátur : quem tamen illa npertérrita semper elúsit, ngeli præsértim præsídio, cuis familiári consuetúdine gloiósum de eo triúmphum reporívit. Grátia curatiónum, et rophetíæ dono eníluit, quo et itúra prædixit, et córdium ecréta penetrávit. Non semel quæ, vel per rivum decurréns, vel e cœlo labéntes, intáam prorsus, dum Deo vacát, reliquérunt. Módica panis agménta, quæ vix tribus soóribus reficiéndis fuíssent sas, sic ejus précibus Dóminus ultiplicávit, ut quíndecim inde saturátis, tantum superfúit, ut canístrum impléverit : aliquándo earúmdem sorórum, extra Urbem mense Januário ligna parántium, sitim scéntis uvæ racémis ex vite in bore pendéntibus mirabíliter téntis, abúnde expléverit. énique méritis et miráculis ara, migrávit ad Dóminum, nno ætátis suæ quinquagésimo xto : quam Paulus Quintus ontifex Máximus in Sanctóum númerum rétulit.

Fallax grátia, et vana est lchritúdo : * Múlier timens eum, ipsa laudábitur. ℣. Date de fructu mánuum suárum, laudent eam in portis ópera us. Múlier. Glória Patri. Múer.

In iij. Noct. Hom. in Evang. Símile est ... thesáuro. xcvj.

Lectio ix. de Homilia Feriæ occur., et de ea fit com. si venerit in Quadrag.

In ij. Vesp. fit comm. seq.

DIE X. MARTII.

In Festo SS. Quadraginta Martyrum.

Semiduplex.

Aña. Istórum. ℣. Lætámini.

Oratio.

PRÆSTA, quæsumus omnípotens Deus : ut qui gloriósos Mártyres fortes in sua confessióne cognóvimus, pios apud te in nostra intercessióne sentiámus. Per Dóminum.

Deinde fit com. Fer. Quadr.

In j. Noct. in Quadr. Lect. Fratres. Debitóres, de Communi plur. Mart. xxxiv.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

LICINIO Imperatóre, et Agricoláo Præside, ad Sebásten, Arméniæ urbem, quadragínta mílitum fides in Jesum Christum, et fortitúdo in cruciátibus perferéndis eníluit. Qui sæpius in horríbilem cárcerem detrúsi, vinculísque constrícti, cum ora ipsórum lapídibus contúsa fuíssent, hiemis témpore frigidíssimo nudi sub apérto áere supra stagnum rigens pernoctáre jussi sunt, ut frígore congeláti necaréntur. Una autem erat ómnium orátio : Quadragínta in stádium ingréssi sumus, quadragínta item, Dómine, coróna donémur: ne una quidem huic número desit. Est in honóre hic númerus, quem tu quadragínta diérum jejúnio decorásti, per quem divína lex

ingréssa est in orbem terrárum. Elías quadragínta diérum jejúnio Deum quærens, ejus visiónem consecútus est. Et hæc quidem illórum erat orátio.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, et in mari Rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra.

Lectio v.

Cæteris autem custódibus somno déditis, solus vigilábat jánitor, qui et illos orántes, et luce circumfúsos, et quosdam e cœlo descendéntes Angelos tamquam a Rege missos, qui corónas trigínta novem milítibus distribúerent, íntuens, ita secum loquebátur: Quadragínta hi sunt, quadragésimi coróna ubi est? Quæ dum cogitáret, unus ex illo número, cui ánimus ad frigus feréndum defécerat, in próximum tepefáctum bálneum desíliens, Sanctos illos summo dolóre affécit. Verum Deus illórum preces írritas esse non est passus: nam rei evéntum admirátus jánitor, mox custódibus e somno excitátis, detractísque sibi véstibus, ac se Christiánum esse clara voce proféssus, Martyribus se adjúnxit. Cum vero præsidis satéllites janitórem quoque Christiánum esse cognovíssent, bacillis, comminúta ómnium eórum crura fregérunt.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine. * Ut herédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut.

Lectio vj.

In eo supplício mórtui sunt omnes, præter Melithónem, natu mínimum. Quem cum præsens mater ejus, fractis crúribus, adhuc vivéntem vidísset, sic cohortáta est: Fili, paulísper sústine; ecce Christus ad jánuam stat ádjuvans te. Cum vero reliquórum córpora plaustris impóni cérneret, ut in rogum inferréntur, ac fílium suum relínqui, quod speráret ímpia turba púerum, si vixísset, ad idolórum cultum revocári posse: ipso in húmeros subláto, sancta mater vehícula Mártyrum corpóribus onústa strénue prosequebátur: in cujus ampléxu Mélithon spíritum Deo réddidit, ejúsque corpus in eúmdem illum ceterórum Mártyrum rogum pia mater injécit: ut qui fide et virtúte conjunctíssimi fúerant, fúneris étiam societáte copuláti, una in cœlum pervenírent. Combústis illis, eórum relíquiæ projéctæ in profluéntem, cum mirabíliter in unum confluxíssent locum, salvæ et íntegræ repértæ, honorífico sepúlchro cónditæ sunt.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos: et in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem: et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

. Noct. Hom. in Evang.
dens Jesus, ij. loco. xliij.
io ix. de Homilia Feriæ
. et de ea fit com. in Laud.
DIE XII. MARTII.
to S. Gregorii, Papæ,
nf. et Ecclesiæ Doct.
Duplex.
ia de Communi Conf
præter seq.
Magnificat in utrisque
Aña. O Doctor óptime,
æ sanctæ lumen, beáte
i, divínæ legis amátor,
íre pro nobis Filium Dei.

Oratio.

, qui ánimæ fámuli tui
regórii ætérnæ beatitú-
æmia contulísti : concéde
ıs; ut, qui peccatórum
um póndere prémimur,
ud te précibus sublevé-
er Dóminum nostrum.
de fit com. Feriæ.
n primo Nocturno.
libro Ecclesiástici.

Lectio j. *Cap.* 39.

NTIAM ómnium antiquó-
n exquíret sápiens, et
hétis vacábit. Narratió-
virórum nominatórum
ábit, et in versútias
lárum simul introíbit.
ı proverbiórum exquíret,
bscónditis parabolárum
sábitur. In médio ma-
ım ministrábit, et in
ctu præsidis apparébit. In
alienigenárum géntium
ısiet : bona enim et
n homínibus tentábit.
e serve bone et fidélis,
n pauca fuísti fidélis,
multa te constítuam :
ı in gáudium Dómini
Dómine, quinque ta-
lénta tradidísti mihi : ecce
ália quinque superlucrátus sum.
Intra.

Lectio ij.

COR suum tradet ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur. Apériet os suum in oratióne, et pro delíctis suis deprecábitur. Si enim Dóminus magnus volúerit, spíritu intelligéntiæ replébit illum : et ipse tamquam imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ, et in oratióne confitébitur Dómino : et ipse díriget consílium ejus, et disciplínam, et in abscónditis suis consiliábitur.

℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo : * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo.

Lectio iij.

IPSE palam fáciet disciplínam doctrínæ suæ, et in lege testaménti Dómini gloriábitur. Collaudábunt multi sapiéntiam ejus, et usque in sæculum non delébitur. Non recédet memória ejus, et nomen ejus requirétur a generatióne in generatiónem. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes, et laudem ejus enuntiábit ecclésia.

℟. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo : Sede a dextris meis. Tu es. Glória Patri. Tu es.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Gregorius Magnus, Románus, Gordiáni senatóris fílius, adoléscens philosophíæ óperam dedit, et prætório offício functus, patre mórtuo, sex monastéria in Sicília ædificávit, Romæ séptimum sancti Andréæ nómine in suis ædibus, prope Basílicam sanctórum Joánnis et Pauli ad Clivum Scauri: ubi, Hilarióne ac Maximiáno magístris, mónachi vitam proféssus, póstea Abbas fuit. Mox Diáconus Cardinális creátus, Constantinópolim a Pelágio Pontífice ad Tibérium Constantínum Imperatórem legátus míttitur: apud quem memorábile étiam illud effécit, quod Eutychium Patriárcham, qui scrípserat contra veram ac tractábilem córporum resurrectiónem, ita convícit, ut ejus librum Imperátor in ignem injíceret. Quare Eutychius paulo post, cum in morbum incidísset, instánte morte, pellem manus suæ tenébat multis præséntibus, dicens: Confíteor quia omnes in hac carne resurgémus.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

Lectio v.

Romam rédiens, Pelágio pestiléntia subláto, summo ómnium consénsu Póntifex elígitur: quem honórem ne accíperet, quámdiu pótuit, recusávit. Nam aliéno vestítu in spelúnca delítuit: ubi deprehénsus indício ígneæ colúmnæ, ad sanctum Petrum consecrátur. In Pontificátu multa successóribus doctrínæ ac sanctitátis exémpla relíquit. Peregrínos quotídie ad mensam adhibébat: in quibus et Angelum, et Dóminum Angelórum peregríni fácie accépit. Páuperes et urbános et extérnos, quorum númerum descríptum habébat, benígne sustentábat. Cathólicam fidem multis locis labefactátam restítuit. Nam Donatístas in Africa, Ariános in Hispánia représsit: Agnoítas Alexandría ejécit. Pállium Syágrio Augustodunénsi Epíscopo dare nóluit, nisi Neóphytos hæréticos expélleret ex Gállia. Gothos hæresim Ariánam relínquere coégit. Missis in Británniam doctis et sanctis viris Augustíno et áliis mónachis, ínsulam ad Jesu Christi fidem convértit, vere a Beda presbytero Angliæ vocátus Apóstolus. Joánnis Patriárchæ Constantinopolitáni audáciam fregit, qui sibi universális Ecclésiæ Epíscopi nomen arrogábat. Mauritium Imperatórem, eos qui mílites fuíssent, mónachos fíeri prohibéntem, a senténtia detérruit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim mea.

Lectio vj.

Ecclesiam ornávit sanctíssimis institútis et légibus. Apud sanctum Petrum coácta Synodo, multa constítuit: in iis, Ut in

ssa Kyrie eléison nóvies repe-
étur : Ut extra id tempus,
od continétur Septuagésima
Pascha, Allelúia dicerétur :
adderétur in Cánone, Diésque
stros in tua pace dispónas.
anías, Statiónes, et eccle-
sticum Offícium auxit. Quá-
or Concíliis, Nicæno, Con-
ntinopolitáno, Ephesíno, et
alcedonénsi, tamquam quá-
or Evangéliis honórem habéri
luit. Epíscopis Silíciæ, qui ex
tiqua Ecclesiárum consuetú-
ne Romam síngulis triénniis
nveniébant, quinto quoque
no semel veníre indúlsit. Mul-
libros confécit : quos cum
ctáret, testátus est Petrus
íconus, se Spíritum sanctum
lúmbæ spécie in ejus cápite
pe vidísse. Admirabília sunt
e dixit, fecit, scripsit, de-
vit, præsértim infírma sem-
et ægra valetúdine. Qui dé-
que, multis éditis miráculis,
ntificátus anno décimo tértio,
nse sexto, die décimo quarto
is Mártii, qui dies festus a
æcis étiam propter insígnem
jus Pontíficis sapiéntiam ac
nctitátem præcípuo honóre
ebrátur, ad cœléstem beati-
dinem evocátus est. Cujus
rpus sepúltum est in Basí-
a sancti Petri, prope Secre-
ium.

Iste est qui ante Deum ma-
as virtútes operátus est, et
nis terra doctrína ejus re-
ta est: * Ipse intercédat pro
ccátis ómnium populórum.
Iste est qui contémpsit vitam
ndi, et pervénit ad cœléstia
na. Ipse. Glória Patri.
se.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 5. *b*

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii, Papæ. *Ex Hom.* 17. *in Luc.* 10. *ante med.*

Considerandum nobis est, ut, qui una eadémque exhortatiónis voce non súfficit simul cunctos admonére, stúdeat síngulos, in quantum valet, instrúere, privátis locutiónibus ædificáre. Debémus namque pensáre contínuo, quod sanctis Apóstolis dícitur, et per Apóstolos nobis: Vos estis sal terræ. Si ergo sal sumus, condíre mentes fidélium debémus. Vos ígitur, qui pastóres estis, pensáte, quia Dei animália páscitis, de quibus profécto animálibus Deo per Psalmístam dícitur : Animália tua habitábunt in ea. ¶ Et sæpe vidémus, quod petra salis brutis animálibus antepónitur, ut ex eádem salis petra lámbere débeant, et melioréri. Quasi ergo inter bruta animália petra salis, debet esse sacérdos in pópulis. Curáre namque sacerdótem necésse est, quæ síngulis dicat, unumquémque quáliter admóneat : ut, quisquis sacerdóti júngitur, quasi ex salis tactu ætérnæ vitæ sapóre condiátur.

℞. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et.

Lectio viij.

Sal étenim terræ non sumus, si corda audiéntium non condímus : quod profécto condiméntum ille veráciter próximo impéndit, qui prædicatiónis verbum non súbtrahit. Sed tunc vere áliis recta prædicámus, si dicta rebus et exémplis osténdimus. Nullum, puto, fratres charíssimi, ab áliis majus præjudícium, quam a sacerdótibus tólerat Deus : quando eos, quos ad aliórum correctiónem pósuit, dare de se exémpla pravitátis cernit : quando ipsi peccámus, qui compéscere peccáta debúimus : nulla animárum lucra quærimus, ad nostra quotídie stúdia vacámus, terréna concupíscimus, humánam glóriam inténta mente captá
Et quia eo ipso quo céteris láti sumus, ad agénda qua majórem licéntiam habéı suscéptæ benedictiónis mi rium vértimus ad ambitión guméntum : Dei causam r quimus, ad terréna ne vacámus : locum sanct accípimus, et terrénis ác implicámur.

℟. In médio Ecclésiæ apér ejus, * Et implévit eum minus spíritu sapiéntiæ e telléctus. ℣. Jucunditáte exultatiónem thesaurizávit per eum. Et implévit. Gl Patri. Et implévit.

Lectio ix. dicitur de Ho Feriæ occurr. et de e comm. in Laudibus.

COMMUNE
SANCTORUM.

IN VIGILIIS
Apostolorum.

Officium fit de Feria, ut dictum est in Rubricis generalibus, exceptis Lectionibus, et aliis quæ in propriis locis notantur. Ubi vero non sunt propriæ Lectiones, legitur Evangelium cum Homilia sequenti.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. *Cap.* 15. *b*

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii, Papæ.

Homilia 27. *in Evang.*

CUM cuncta sacra elóquia domínicis plena sint præcéptis, quid est, quod de dilectióne, quasi de singulári mandáto, Dóminus dicit: Hoc est præcéptum meum ut diligátis ínvicem: nisi quia omne mandátum de sola dilectióne est: et ómnia unum· præcéptum sunt? quia quidquid præcípitur, in sola charitáte solidátur. Ut enim multi árboris rami ex una radíce pródeunt: sic multæ virtútes ex una charitáte generántur. Nec habet áliquid viriditátis ramus boni óperis, si non manet in radíce charitátis.

Responsoria de Feria pro tempore.

Lectio ij.

PRÆCEPTA ergo domínica et multa sunt, et unum: multa per diversitátem óperis, unum in radíce dilectiónis. Quáliter autem ista diléctio tenénda sit, ipse insínuat, qui in plerísque Scriptúræ suæ senténtiis et amícos jubet díligi in se, et inimícos propter se. Ille enim veráciter charitátem habet, qui et amícum díligit in Deo, et inimícum díligit propter Deum. Nam sunt nonnúlli, qui díligunt próximos, sed per afféctum cognatiónis et carnis: quibus tamen in hac dilectióne sacra elóquia non contradícunt; sed áliud est quod sponte impénditur natúræ, áliud quod præcéptis domínicis ex charitáte debétur obediéntiæ.

Lectio iij.

HI nimírum et próximum díligunt, et tamen illa sublímia dilectiónis præmia non assequúntur, quia amórem suum non spiritáliter, sed carnáliter impéndunt. Proínde cum Dóminus díceret: Hoc est præcéptum meum, ut diligá-

tis ínvicem : prótinus áddidit : Sicut diléxi vos, ac si apérte dicat : Ad hoc amáte, ad quod amávi vos. Qua in re, fratres charíssimi, solérter intuéndum est, quod antíquus hostis, dum mentem nostram ad rerum temporálium dilectiónem trahit, infirmiórem contra nos próximum éxcitat, qui ea ipsa, quæ dilígimus, auférre moliátur.

COMMUNE

Apostolorum et Evangelistarum.

Ad Vesperas, Aña.

Hoc est præcéptum meum, cum reliq. de Laud. Ps. Dixit Dóminus, cum reliq. de Dñica. 108. et loco ult., Ps. Laudáte Dóminum, omnes gentes. 111.

Capitulum. *Ephes.* 2. *d*

FRATRES, Jam non estis hóspites, et ádvenæ : sed estis cives sanctórum, et doméstici Dei : superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu.

℟. Deo grátias.

Hymnus.

EXULTET orbis gáudiis :
Cœlum resúltet láudibus :
Apostolórum glóriam
Tellus, et astra cóncinunt.
Vos sæculórum Júdices,
Et vera mundi lúmina :
Votis precámur córdium,
Audíte voces súpplicum.
Qui templa cœli cláuditis,
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.
Præcépta quorum prótinus
Languor, salúsque séntiunt,
Sanáte mentes lánguidas :
Augéte nos virtútibus.
Ut, cum redíbit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii,
Concédat esse cómpotes.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnificat, Aña.

Tradent enim vos in concíliis, et in synagógis suis flagellábunt vos, et ante reges et præsides ducémini propter me in testimónium illis, et géntibus.

Oratio propria.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem Apostolórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

ÆTERNA Christi múnera,
Apostolórum glóriam :
Palmas, et hymnos débitos
Lætis canámus méntibus.
Ecclesiárum Príncipes,
Belli triumpháles Duces,
Cœléstis aulæ mílites :
Et vera mundi lúmina.
Devóta Sanctórum Fides,
Invícta Spes credéntium,
Perfécta Christi Cháritas
Mundi tyránnum cónterit.
In his patérna glória,
In his triúmphat Fílius,
In his volúntas Spíritus,
Cœlum replétur gáudio.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

rimo Nocturno.
mnem terram * exívit
um, et in fines orbis
ba eórum.
Psalmus 18.
árrant glóriam Dei, *
era mánuum ejus an-
rmaméntum.
erúctat verbum, * et
indicat sciéntiam.
loquélæ neque ser-
quorum non audián-
eórum.
terram exívit sonus
et in fines orbis ter-
eórum.
ósuit tabernáculum
t ipse tamquam spon-
lens de thálamo suo :
ut gigas ad currén-
: * a summo cœlo
jus.
us ejus usque ad sum-
: * nec est qui se abs-
calóre ejus.
ini immaculáta con-
nimas : * testimónium
déle, sapiéntiam præ-
vulis.
ómini rectæ, lætifi-
rda : * præcéptum
lúcidum, illúminans

mini sanctus, pérma-
eculum sæculi : * ju-
ini vera, justificáta
psa.
ilia super aurum et
retiósum multum : *
super mel et favum.
rvus tuus custódit ea :
liéndis illis retribútio

is intélligit ? ab oc-
is munda me : * et
parce servo tuo.
us.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Aña. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

Aña. Clamavérunt * justi, et Dóminus exaudívit eos.

Psalmus 33.

BENEDICAM Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum, * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me : * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum : * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, fílii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.
Quis est homo qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos?
Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.
Divérte a malo, et fac bonum : * inquíre pacem, et perséquere eam.
Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.
Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.
Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos : * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.
Juxta est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.
Multæ tribulatiónes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.
Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.
Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum, delínquent
Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes, qui sperant in eo.
Aña. Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos.
Aña. Constítues eos príncipes * super omnem terram : mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Psalmus 44.

Eructavit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.
Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.
Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.
Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.
Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.
Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.
Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent : * in corda inimicórum regis.
Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga directiónis, virga regni tui.
Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.
Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.
Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.
Audi, fília, et vide, et inclina aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.
Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.
Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.
Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui : * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Aña. Constítues eos príncipes super omnem terram : mémores erunt nóminis tui, Dómine. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum. Pater noster. Absolutio. Exáudi, Dómine. ℣. Jube domne. Bened. Benedictióne perpétua.

Lectiones de Scriptura, positæ in Communi Sanctorum, leguntur quando annotantur in Proprio Sanct. per annum, et quando contingit fieri Officium de aliquo Sancto illis diebus, in quibus in Officio Feriæ non ponuntur Lect. de Script., sed tantum de Hom., et quando aliquod Festum solemniter celebratur in propria Ecclesia.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio j. *Cap.* 4.

Sic nos exístimet homo ut minístros Christi, et dispensatóres mysteriórum Dei. Hic jam quæritur inter dispensatóres, ut fidélis quis inveniátur. Mihi autem pro mínimo est ut a vobis júdicer, aut ab humáno die : sed neque meípsum júdico. Nihil enim mihi cónscius sum : sed non in hoc justificátus sum : qui autem júdicat me, Dóminus est. Itaque nolíte ante tempus judicáre, quoadúsque véniat Dóminus : qui et illuminábit abscóndita tenebrárum, et manifestábit consília córdium ; et tunc laus erit unicuíque a Deo.

℟. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus : * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ. ℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut fílii lucis sitis. Estóte. Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ij.

Hæc autem, fratres, transfigurávi in me et Apóllo, propter vos : ut in nobis discátis, ne supra quam scriptum est, unus advérsus álterum inflétur pro álio. Quis enim te discérnit? Quid autem habes, quod non accepísti ? Si autem accepísti, quid gloriáris quasi non accéperis ? Jam saturáti estis, jam dívites facti estis : sine nobis regnátis : et útinam regnétis, ut et nos vobíscum regnémus. Puto enim quod Deus nos Apóstolos novíssimos osténdit, tamquam morti destinátos : quia spectáculum facti sumus mundo, et Angelis, et homínibus.

℟. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me, quia mitis sum, et húmilis corde : * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum. Bened. Spíritus sancti grátia.

Lectio iij.

Nos stulti propter Christum, vos autem prudéntes in Christo : nos infírmi, vos autem fortes : vos nóbiles, nos autem ignóbiles. Usque in hanc horam et esurímus, et sitímus, et nudi sumus, et cólaphis cædimur, et instábiles sumus, et laborámus operántes mánibus nostris : maledícimur, et benedícimus, persecutiónem pátimur, et sustinémus : blasphemámur, et obsecrámus : tamquam purgaménta hujus mundi facti sumus, ómnium peripséma usque adhuc. Non ut confúndam vos, hæc scribo; sed ut fílios meos charíssimos móneo. Nam si decem míllia pædagogórum habeátis in Christo, sed non multos patres. Nam in Christo Jesu per Evangélium ego vos génui.

℟. Dum stetéritis ante reges et præsides, nolíte cogitáre quómodo, aut quid loquámini : * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini. ℣. Non enim vos estis qui loquímini : sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Dábitur. Glória Patri. Dábitur.

In secundo Nocturno.

Aña. Príncipes * populórum congregáti sunt cum Deo Abraham.

Psalmus 46.

Omnes gentes, pláudite mánibus : * jubiláte Deo in voce exultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis : * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam : * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo : * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus : * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terræ, veheménter eleváti sunt.

Aña. Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham.

Aña. Dedísti * hereditátem timéntibus nomen tuum, Dómine.

Psalmus 60.

Exaudi, Deus, deprecatiónem meam : * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi : * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea : * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula : * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratiónem meam : * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies : * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei : * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret ?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi : * ut reddam vota mea de die in diem.

Dedísti hereditátem ti-
ibus nomen tuum, Dó-
.
Annuntiavérunt * ópera
et facta ejus intellexérunt.
Psalmus 63.
ᴀᴜᴅɪ, Deus, oratiónem
neam cum déprecor : * a
e inimíci éripe ánimam
ı.
xísti me a convéntu ma-
ıtium : * a multitúdine
ntium iniquitátem.
exacuérunt ut gládium
ıs suas : * intendérunt ar-
rem amáram, ut sagíttent
cúltis immaculátum.
sagittábunt eum, et non
unt : * firmavérunt sibi
ınem nequam.
vérunt ut abscónderent
os : * dixérunt : Quis vidé-
os?
áti sunt iniquitátes : * de-
ınt scrutántes scrutínio.
let homo ad cor altum :
xaltábitur Deus.
æ parvulórum factæ sunt
eorum : * et infirmátæ
contra eos linguæ eórum.
ırbáti sunt omnes, qui vi-
ıt eos : * et tímuit omnis
.
nuntiavérunt ópera Dei :
acta ejus intellexérunt.
bitur justus in Dómino,
erábit in eo, * et lauda-
ır omnes recti corde.
Annuntiavérunt ópera
et facta ejus intellexérunt.
nstítues eos príncipes su-
mnem terram. ℟. Mémo-
unt nóminis tui, Dómine.
noster. Absolutio. Ipsíus
. ℣. Jube, domne. Bened.
Pater omnípotens.

Sermo sancti Gregórii, Papæ.

Lectio iv.

Hom. 30. in Ev. post med.

SCRIPTUM est : Spíritus Dómini ornávit cœlos. Ornaménta enim cœlórum sunt virtútes prædicántium. Quæ vidélicet ornaménta Paulus enúmerat, dicens : Alii datur per Spíritum sermo sapiéntiæ, álii sermo sciéntiæ secúndum eúmdem Spíritum, álteri fides in eódem Spíritu, álii grátia sanitátum in uno Spíritu, álii operátio virtútum, álii prophetía, álii discrétio spirítuum, álii génera linguárum, álii interpretátio sermónum. Hæc autem ómnia operátur unus atque idem Spíritus, dívidens síngulis prout vult.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, et dicéntem. Isti. Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

QUOT ergo sunt bona prædicántium, tot sunt ornaménta cœlórum. Hinc rursus scriptum est : Verbo Dómini cœli firmáti sunt. Verbum enim Dómini Fílius est Patris. Sed eósdem cœlos, vidélicet sanctos Apóstolos, ut tota simul sancta Trínitas ostendátur operáta, repénte de sancti Spíritus divinitáte adjúngitur : Et spíritu oris ejus omnis virtus eórum. Cœlórum ergo virtus de Spíritu sumpta est : quia mundi hujus potestátibus contraíre

non præsúmerent: nisi eos sancti Spíritus fortitúdo solidásset. Quales namque doctóres sanctæ Ecclésiæ ante advéntum hujus Spíritus fúerint, scimus: et post advéntum illíus cujus fortitúdinis facti sint, conspícimus.

℟. Beáti estis cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte et exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte. Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vj.

Certe iste ipse pastor Ecclésiæ, ad cujus sacratíssimum corpus sedémus, quantæ debilitátis, quantæque formídinis ante advéntum Spíritus fúerit, ancílla ostiária requisíta dicat. Una enim mulíeris voce percússus, dum mori tímuit, vitam negávit. Et pensándum, quia eum comprehénsum Petrus negávit in terra, quem suspénsum latro conféssus est in cruce. Sed vir iste tantæ formídinis, qualis post advéntum Spíritus exístat, audiámus. Fit convéntus magistrátus atque seniórum, cæsis denuntiátur Apóstolis, ne in nómine Jesu loqui débeant: Petrus magna auctoritáte respóndet: Obedíre opórtet Deo magis quam homínibus.

℟. Isti sunt triumphatóres, et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo. Glória Patri. Modo.

In tertio Nocturno.

Aña. Exaltabúntur * córnua justi, allelúia.

Psalmus 74.

Confitebimur tibi, Deus: * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua: * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere: * et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu:

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus: * quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, et hunc exáltat: * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc: verúmtamen fæx ejus non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæculum: * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam: * et exaltabúntur córnua justi.

Aña. Exaltabúntur córnua justi, allelúia.

Aña. Lux orta est justo, * al-

elúia : rectis corde lætítia , al-elúia.

Psalmus 96.

Dominus regnávit, exúltet terra : * lætén tur ínsulæ nultæ.
ubes, et calígo in circúitu jus : * justítia, et judícium cor-éctio sedis ejus.
gnis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu ini-nícos ejus.
lluxérunt fúlgura ejus orbi erræ : * vidit, et commóta est erra.
Iontes sicut cera fluxérunt a ácie Dómini : * a fácie Dómini mnis terra.
nnuntiavérunt cœli justítiam jus : * et vidérunt omnes pó-uli glóriam ejus.
onfundántur omnes qui adó-ant sculptília : * et qui glo-iántur in simulácris suis.
doráte eum omnes Angeli jus : * audívit, et lætáta est ion.
t exultavérunt fíliæ Judæ, propter judícia tua, Dómi-e :
uóniam tu Dóminus altíssi-nus super omnem terram : * imis exaltátus es super omnes eos.
ui dilígitis Dóminum, odíte nalum : * custódit Dóminus nimas sanctórum suórum, de nanu peccatóris liberábit eos.
ux orta est justo, * et rectis orde lætítia.
ætámini, justi, in Dómino : et confitémini memóriæ san-tificatiónis ejus.
ña. Lux orta est justo, alle-úia : rectis corde lætítia, alle-úia.

Aña. Custodiébant * testimónia ejus, et præcépta ejus, alle-lúia.

Psalmus 98.

Dominus regnávit, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.
Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópu-los.
Confiteántur nómini tuo ma-gno : quóniam terríbile et san-ctum est : * et honor regis ju-dícium díligit.
Tu parásti directiónes : * judí-cium et justítiam in Jacob tu fecísti.
Exaltáte Dóminum Deum no-strum, et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam san-ctum est.
Moyses et Aaron in sacerdóti-bus ejus : * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus.
Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.
Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit il-lis.
Dómine Deus noster, tu exau-diébas eos : * Deus, tu propí-tius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.
Exaltáte Dóminum Deum no-strum, et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.
Aña. Custodiébant testimónia ejus, et præcépta ejus, allelúia.
℣. Nimis honoráti sunt amí-ci tui, Deus. ℟. Nimis confor-tátus est principátus eórum.
Pater noster. Absolutio. A vín-culis. ℣. Jube, domne. Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 19. *d*

In illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi, Presbyteri.

Lib 3. *in Matth. cap* 19.

Grandis fidúcia! Petrus piscátor erat, dives non fuerat, cibos manu et arte quærébat; et tamen lóquitur confidénter : Relíquimus ómnia. Et quia non súfficit tantum relínquere, jungit quod perféctum est : Et secúti sumus te. Fécimus quod jussísti : quid ígitur nobis dabis præmii? Jesus autem dixit illis : Amen dico vobis, quod vos qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel. Non dixit : Qui reliquístis ómnia; hoc enim et Crates fecit philósophus, et multi álii divítias contempsérunt; sed : Qui secúti estis me, quod própríe Apostolórum est atque credéntium.

℟. Isti sunt qui, vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo : * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem. Bened. Cujus, vel Quorum festum cólimus.

Lectio viij.

In regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ (quando et mórtui de corruptióne resúrgent incorrúpti) sedébitis et vos in sóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Israel, quia vobis credéntibus, illi crédere noluérunt. Et omnis qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Locus iste cum illa senténtia cóngruit, in qua Salvátor lóquitur : Non veni pacem míttere, sed gládium. Veni enim separáre hóminem a patre suo, et matrem a fília, et nurum a socru : et inimíci hóminis doméstici ejus. Qui ergo propter fidem Christi, et prædicatiónem Evangélii, omnes afféctus contémpserint, atque divítias et sæculi voluptátes : isti céntuplum recípient, et vitam ætérnam possidébunt.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam : * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna : operáti sunt justítiam. Quorum. Glória Patri. Quorum. Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

Ex occasióne hujus senténtiæ quidam introdúcunt mille annos post resurrectiónem, dicéntes, tunc nobis céntuplum ómnium rerum, quas dimísimus, et vitam ætérnam esse reddéndam : non intelligéntes, quod, si in céteris digna sit repromíssio, in uxóribus appáreat turpitúdo : ut qui unam pro Dómino dimíserit, centum re-

futúro. Sensus ergo
qui carnália pro Sal-
niserit, spirituália re-
uæ comparatióne et
i ita erunt, quasi si
nero centenárius nú-
nparétur.
dicitur Hymnus, Te
dámus 14.
D LAUDES,
per Horas, Añæ.
t præcéptum meum,
gátis ínvicem, sicut
s. Ps. Dóminus regná-
reliquis. 15.
m charitátem : * nemo
t ánimam suam ponat
mícis suis.
níci mei estis, * si fe-
æ præcípio vobis, di-
ius.
pacífici, * beáti mun-
: quóniam ipsi Deum
iéntia vestra * possidé-
nas vestras.
ulum. *Ephes.* 2. *d*
, Jam non estis hó-
s, et ádvenæ : sed
s sanctórum, et do-
Dei : superædificáti
ndaméntum Apostoló-
Prophetárum, ipso
ngulári lápide Christo
Deo grátias.
Hymnus.
r orbis gáudiis :
m resúltet láudibus :
rum glóriam
astra cóncinunt.
lórum Júdices,
nundi lúmina,
cámur córdium,
oces súpplicum.
pla cœli cláuditis,
verbo sólvitis,

Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.
Præcépta quorum prótinus
Languor, salúsque séntiunt,
Sanáte mentes lánguidas :
Augéte nos virtútibus.
Ut, cum redíbit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.
℣. Annuntiavérunt ópera Dei,
℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Benedictus, Aña.

Vos qui reliquístis * ómnia, et secúti estis me, céntuplum accipiétis, et vitam ætérnam possidébitis.

Ad Tertiam, Aña.

Majórem charitátem.

Capit. Fratres, Jam non estis, ut supra.

℟. br. In omnem terram * Exívit sonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In. ℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Ad Sextam, Aña.

Vos amíci mei estis.

Capitulum. *Act.* 5. *b*

Per manus autem Apostolórum fiébant signa, et prodígia multa in plebe.

℟. br. Constítues eos príncipes * Super omnem terram. Constítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. Super. Glória Patri. Constítues. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus.

℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Ad Nonam, Aña.

In patiéntia vestra.

Capitulum. *Act.* 5. *g*

IBANT Apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati.

℟. br. Nimis honoráti sunt * Amíci tui, Deus. Nimis. ℣. Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci. Glória Patri. Nimis. ℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

In secundis Vesperis.

Aña. Jurávit Dóminus, * et non pœnitébit eum : Tu es sacérdos in ætérnum.

Psalmus 109.

DIXIT Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus Sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Aña. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : Tu es sacérdos in ætérnum.

Aña. Cóllocet eum * Dóminus cum princípibus pópuli sui.

Psalmus 112.

LAUDATE, púeri, Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Aña. Cóllocet eum Dóminus cum princípibus pópuli sui.

Aña. Dirupísti, Dómine, víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis.

Psalmus 115.

CREDIDI propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus

tuus : * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.
Dirupísti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.
Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.
Aña. Dirupísti, Dómine, víncula mea : tibi sacrificábo hóstiam laudis.
Aña. Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Psalmus 125.

In convertèndo Dóminus captivitátem Sion : * facti sumus sicut consoláti :
Tunc replétum est gáudio os nostrum : * et lingua nostra exultatióne.
Tunc dicent inter gentes : * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.
Magnificávit Dóminus fácere nobíscum : * facti sumus lætántes.
Convérte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.
Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent.
Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.
Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manípulos suos.
Aña. Eúntes ibant et flebant, mitténtes sémina sua.
Aña. Confortátus est * principátus eórum, et honoráti sunt amíci tui, Deus.

Psalmus 138.

Dómine, probásti me, et cognovísti me : * tu cognovísti sessiónem meam, et resurrectiónem meam.
Intellexísti cogitatiónes meas de longe : * sémitam meam, et funículum meum investigásti.
Et omnes vias meas prævidísti : * quia non est sermo in lingua mea.
Ecce, Dómine, tu cognovísti ómnia novíssima, et antíqua : * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.
Mirábilis facta est sciéntia tua ex me : * confortáta est, et non pótero ad eam.
Quo ibo a spíritu tuo? * et quo a fácie tua fúgiam?
Si ascéndero in cœlum, tu illic es : * si descéndero in inférnum, ades.
Si súmpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris :
Etenim illuc manus tua dedúcet me : * et tenébit me déxtera tua.
Et dixi : Fórsitan ténebræ conculcábunt me : * et nox illuminátio mea in delíciis meis.
Quia ténebræ non obscurabúntur a te, et nox sicut dies illuminábitur : * sicut ténebræ ejus, ita et lumen ejus.
Quia tu possedísti renes meos : * suscepísti me de útero matris meæ.
Confitébor tibi quia terribíliter magnificátus es : * mirabília ópera tua, et ánima mea cognóscit nimis.
Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occúlto : * et substántia mea in inferióribus terræ.
Imperféctum meum vidérunt óculi tui, et in libro tuo omnes scribéntur : * dies formabúntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus: * nimis confortátus est principátus eórum.
Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur: * exurréxi, et adhuc sum tecum.
Si occíderis, Deus, peccatóres: * viri sánguinum declináte a me:
Quia dícitis in cogitatióne: * Accípient in vanitáte civitátes tuas.
Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam: * et super inimícos tuos tabescébam?
Perfécto ódio óderam illos: * et inimíci facti sunt mihi.
Proba me, Deus, et scito cor meum: * intérroga me, et cognósce sémitas meas.
Et vide, si via iniquitátis in me est: * et deduc me in via ætérna.
Aña. Confortátus est principátus eórum, et honoráti sunt amíci tui, Deus.

Capitulum.
Ephes. 2. *d*

FRATRES, Jam non estis hóspites, et ádvenæ; sed estis cives sanctórum, et doméstici Dei: superædificáti super fundaméntum Apostolórum, et Prophetárum, ipso summo anguláre lápide Christo Jesu.

Hymnus. Exúltet orbis. xj.
℣. Annuntiavérunt ópera Dei.
℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Magnificat, Aña.
Estóte fortes in bello, * et pugnáte cum antíquo serpénte: et accipiétis regnum ætérnum, allelúia.

2. ALIÆ LECTIONES pro Apostolis.
In secundo Nocturno.
De Expositióne sancti Augustíni, Epíscopi, super Psalmum octogésimum sextum.

Lectio iv. *Ante med.*

FUNDAMENTA ejus in móntibus sanctis: diligit Dóminus portas Sion. Quare sunt fundaménta Apóstoli, et Prophétæ? Quia eórum auctóritas portat infirmitátem nostram. Quare sunt portæ? Quia per ipsos intrámus ad regnum Dei. Prædicant enim nobis: et cum per ipsos intrámus, per Christum intrámus. Ipse est enim jánua. Et cum dicúntur duódecim portæ Jerúsalem, et una porta Christus, et duódecim portæ Christus, quia in duódecim portis Christus: et ídeo duodenárius númerus Apostolórum. Sacraméntum magnum hujus duodenárii significátio est númeri. Sedébitis, inquit, super duódecim sedes, judicántes duódecim tribus Israel.
℟. Vidi conjúnctos. vij.

Lectio v.

SI duódecim sellæ ibi sunt, non est ubi sédeat tertiusdécimus Paulus Apóstolus, et non erit quómodo júdicet: et ipse se judicatúrum dixit, non hómines tantum, sed et Angelos. Quos Angelos, nisi apóstatas ángelos? Nescítis, inquit, quia Angelos judicábimus? Respondéret ergo turba: Quid te jactas judicatúrum? Ubi sedébis? Duódecim sedes dixit Dóminus duódecim Apóstolos: unus cécidit Judas, in locum ipsíus sanctus Matthías ordinátus est: implé-

st duodenárius númerus
n. Primo locum ínveni,
deas, et sic te mináre ju-
rum. Duódecim ergo se-
uid sibi velint, videámus.
méntum est cujúsdam
rsitátis, quia per totum
ı terrárum futúra erat Ec-
: unde vocátur hoc ædi-
ı ad Christi compágem.
áti estis. viij.

Lectio vj.

ldeo quia úndique venítur
d judicándum, duódecim
sunt: sicut quia úndique
ur in illam civitátem,
ecim portæ sunt. Non so-
ergo illi duódecim, et
olus Paulus, sed quotquot
ıtúri sunt, propter signi-
ónem universitátis ad se-
uódecim pértinent: quem-
dum quotquot intrábunt,
uódecim portas pértinent.
s enim mundi quátuor
Oriens, Occidens, Aquilo,
erídies. Istæ quátuor par-
ssídue nominántur in Scri-
s. Ab istis quátuor ventis,
dicit Dóminus in Evangé-
a quátuor ventis se colle-
m eléctos suos: ab ómni-
rgo istis quátuor ventis vocá-
cclésia. Quómodo vocátur?
que in Trinitáte vocátur.
ocátur nisi per baptísmum
ómine Patris, et Fílii, et
tus sancti. Quátuor ergo ter
ı duódecim inveniúntur.
i sunt. viij.

In tertio Nocturno.

ectio sancti Evangélii
ecúndum Matthæum.

ectio vij. *Cap.* 19. *d*

lo témpore: Dixit Petrus
l Jesum: Ecce nos relí-
quimus ómnia, et secúti sumus
te: quid ergo erit nobis? Et
réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ,
Presbyteri.
Hom. in Nat. S. Bened.

PERFECTUS ille est, qui ábiens vendit ómnia quæ habet, et dat paupéribus, ac véniens séquitur Christum: habébit enim thesáurum non deficiéntem in cœlis. Unde bene, interrogánte Petro, dixit tálibus Jesus: Amen dico vobis, quod vos, qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel. In hac quippe vita pro ejus nómine laborántes, in ália præmium speráre dócuit: id est, in regeneratióne, cum vidélicet in vitam immortálem fuérimus resurgéndo regeneráti, qui in vitam cadúcam mortálitererámus géniti.

℟. Isti sunt qui. x.

Lectio viij.

ET justa prorsus retribútio, ut qui hic pro Christo humánæ glóriam celsitúdinis neglexérunt, illic a Christo júdices glorificáti singuláriter cum eo assídeant, qui a sequéndis ejus vestígiis nulla ratióne póterant avélli. Nemo autem putet, duódecim tantum Apóstolos, quia pro Juda prævaricánte Matthias eléctus est, tunc esse judicatúros: sicut nec duódecim solæ sunt tribus Israel judicándæ: alióquin tribus Levi, quæ tertiadécima est, injudicáta recédet.

℟. Isti sunt viri. x.

Lectio ix.

Et Paulus, qui tertiusdécimus est Apóstolus, judicandi sorte privábitur, cum ipse dicat : Nescítis quóniam ángelos judicábimus, quanto magis sæculária? Sciéndum namque est, omnes qui ad exémplum Apostolórum sua reliquérunt ómnia, et secúti sunt Christum, júdices cum eo ventúros : sicut étiam omne mortálium genus esse judicándum. Quia enim duodenário sæpe número solet in Scriptúris univérsitas designári, per duódecim sedes Apostolórum, ómnium numerósitas judicántium; et per duódecim tribus Israel, univérsitas eórum, qui judicándi sunt, osténditur.

Te Deum laudámus. 14.

PRO EVANGELISTIS

Lectiones.

In primo Nocturno.

Incipit liber Ezechiélis, Prophétæ.

Lectio j. *Cap.* 1.

Et factum est in trigésimo anno, in quarto, in quinta mensis, cum essem in médio captivórum juxta flúvium Chobar, apérti sunt cœli, et vidi visiónes Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigratiónis regis Jóachin, factum est verbum Dómini ad Ezechiélem, fílium Buzi, sacerdótem in terra Chaldæórum, secus flumen Chobar : et facta est super eum ibi manus Dómini. Et vidi, et ecce ventus túrbinis veniébat ab Aquilóne, et nubes magna, et ignis invólvens, et splendor in circúitu ejus : et de médio ejus quasi spécies eléctri, id est, de médio ignis.

℟. Ecce ego mitto. ℣.

Lectio ij.

Et in médio ejus similitúdo quátuor animálium : et hic aspéctus eórum, similitúdo hóminis in eis. Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Pedes eórum pedes recti, et planta pedis eórum quasi planta pedis vítuli, et scintíllæ quasi aspéctus æris candéntis. Et manus hóminis sub pennis eórum in quátuor pártibus : et fácies, et pennas per quátuor partes habébant, junctæque erant pennæ eórum altérius ad álterum. Non revertebántur cum incéderent : sed unumquódque ante fáciem suam gradiebátur.

℟. Tóllite jugum. ℣.

Lectio iij.

Similitudo autem vultus eórum : fácies hóminis et fácies leónis a dextris ipsórum quátuor : fácies autem bovis a sinístris ipsórum quátuor, et fácies áquilæ désuper ipsórum quátuor. Fácies eórum, et pennæ eórum exténtæ désuper : duæ pennæ singulórum jungebántur, et duæ tegébant córpora eórum : et unumquódque eórum coram fácie sua ambulábat : ubi erat ímpetus spíritus, illuc gradiebántur, nec revertebántur cum ambulárent.

℟. Dum stetéritis. ℣j.

In secundo Nocturno.

De Expositióne sancti Gregórii, Papæ, super Ezechiélem, Prophétam.

Lectio iv. *Hom.* 3. *lib.* 1.

Sancta quátuor animália, quæ prophetíæ spíritu futúra

ævidéntur, subtili narratióne
scribúntur, cum dícitur :
uátuor fácies uni, et quátuor
nnæ uni. Quid per fáciem,
si notítia : et quid per pen-
is, nisi volátus exprímitur ?
er fáciem quippe unusquísque
ognóscitur : per pennas vero
altum ávium córpora suble-
intur. Fácies ítaque ad fidem
értinet, penna ad contempla-
ónem. Per fidem namque ab
mnipoténti Deo cognóscimur,
cut ipse de suis óvibus dicit :
go sum pastor bonus, et cog-
usco oves meas, et cognós-
unt me meæ. Qui rursus ait :
go scio quos elégerim. Per
ontemplatiónem vero, qua su-
er nosmetípsos tóllimur, quasi
áera levámur.
. Vidi conjúnctos. vij.

Lectio v.

QUATUOR ergo fácies uni sunt: quia si requíras quid Mat-
æus de incarnatióne Dómini
entiat : hoc nimírum sentit,
uod Marcus, Lucas, et Joán-
es. Si quæras quid Joánnes
éntiat ; hoc procul dúbio, quod
ucas, Marcus, et Matthæus.
i quæras quid Marcus; hoc
uod Matthæus, Joánnes, et
ucas. Si quæras quid Lucas ;
oc quod Joánnes, Matthæus,
Marcus sentit. Quátuor ergo
cies uni sunt : quia notítia
dei, qua cognoscúntur a Deo,
sa est in uno, quæ est simul
quátuor. Quidquid enim in
no invéneris, hoc in ómnibus
mul quátuor cognósces.
Beáti estis. viij.

Lectio vj.

ET quátuor pennæ uni : quia Dei omnipoténtis Fílium Dóminum nostrum Jesum Christum simul omnes concórditer prædicant; et ad divinitátem ejus mentis óculos levántes, penna contemplatiónis volant. Evangelistárum ergo fácies ad humanitátem Dómini pértinet, penna ad divinitátem : quia in eum, quem corpóreum aspíciunt, quasi fácies inténdunt : sed dum hunc esse incircumscríptum atque incorpóreum ex divinitáte annúntiant, per contemplatiónis pennam quasi in áera levántur. Quia ítaque una est fides incarnatiónis ejus in ómnibus, et par contemplátio divinitátis ejus in síngulis, recte nunc dícitur : Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni.
℟. Isti sunt. viij.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 10.

IN illo témpore : Designávit Dóminus et álios septuagínta duos : et misit illos binos ante fáciem suam, in omnem civitátem, et locum, quo erat ipse ventúrus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii, Papæ.
Homilia 17. *in Evang.*

DOMINUS et salvátor noster, fratres charíssimi, aliquándo nos sermónibus, aliquándo vero opéribus ádmonet. Ipsa étenim facta ejus, præcépta sunt : quia dum áliquid tácitus facit, quid ágere debeámus innotéscit. Ecce enim binos in prædicatiónem discípulos mittit : quia duo sunt præcépta charitátis, Dei vidélicet amor, et próximi : et minus, quam inter duos, cháritas habéri non

potest. Nemo enim próprie ad semetipsum habére charitátem dícitur : sed diléctio in álterum tendit, ut cháritas esse possit.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo. * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio viij.

Ecce enim binos ad prædicándum discípulos Dóminus mittit : quátenus hoc nobis tácitus ínnuat, quia qui charitátem erga álterum non habet, prædicatiónis offícium suscípere nullátenus debet. Bene autem dícitur, quia misit eos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Prædicatóres enim suos Dóminus séquitur : quia prædicátio prævenit, et tunc ad mentis nostræ habitáculum Dóminus venit, quando verba exhortatiónis præcúrrunt : atque per hoc véritas in mente suscípitur.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam : * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum. Glória Patri. Quorum.

Lectio ix.

Hinc namque eísdem prædicatóribus Isaías dicit : Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas Dei nostri. Hinc filiis Psalmísta ait : Iter fácite ei, qui ascéndit super occásum. Super occásum namque Dóminus ascéndit : quia unde in passióne occúbuit, inde majórem suam glóriam resurgéndo manifestávit. Super occásum vidélicet ascéndit : quia mortem, quam pértulit, resurgéndo calcávit. Ei ergo, qui ascéndit super occásum, iter fácimus, cum nos ejus glóriam vestris méntibus prædicámus, ut eas et ipse post véniens, per amóris sui præséntiam illústret.

Te Deum laudámus. 14.

COMMUNE

Unius Martyris.

Ad Vesperas, Aña. Qui me confésssus, cum reliq. de Laud. Ps. Dixit Dóminus, cum reliq. de Dñica. 108. et loco ult. Ps. Laudáte Dóminum omnes gentes. 111.

Capitulum. *Jac. 1. b*

Beatus vir, qui suffert tentatiónem : quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

Deus, tuórum mílitum
Sors, et coróna, præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.
Hic nempe mundi gáudia,
Et blanda fraudum pábula
Imbúta felle députans;
Pervénit ad cœléstia.
Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter :
Fundénsque pro te sánguinem,
Ætérna dona póssidet.
Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus piíssime :
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

t perénnis glória
t, atque Fílio,
simul Paráclito,
itérna sæcula. Amen.
a et honóre coronásti
Dómine. ℟. Et constituí-
n super ópera mánuum
.
agnificat, Aña. Iste San-
ro lege Dei sui certávit
d mortem, et a verbis
m non tímuit: fundá-
m erat supra firmam

o Martyre et Pont.
Oratio.
TATEM nostram réspice,
potens Deus: et, quia
própriæ actiónis gravat,
Mártyris tui atque Pon-
intercéssio gloriósa nos
. Per Dóminum.
Alia Oratio.
qui nos beáti N., Már-
s tui atque Pontíficis,
solemnitáte lætíficas:
propítius; ut, cujus na-
limus, de ejúsdem étiam
óne gaudeámus. Per Dó-

o Martyre tantum.
Oratio.
, quæsumus omnípo-
Deus: ut, qui beáti N.,
s tui, natalítia cólimus,
sióne ejus in tui nóminis
roborémur. Per Dómi-

Alia Oratio.
, quæsumus omnípo-
Deus: ut intercedénte
., Mártyre tuo, et a cun-
ersitátibus liberémur in
, et a pravis cogitatióni-
ndémur in mente. Per
m.

Ad Matutinum, Invitatorium.
Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus. Deus, tuórum mílitum, ut supra. xviij.

In primo Nocturno.

Aña. In lege Dómini * fuit volúntas ejus die ac nocte.

Psalmus 1.

BEATUS vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo.

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Aña. In lege Dómini fuit volúntas ejus die ac nocte.

Aña. Prædicans * præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2.

QUARE fremuérunt gentes: * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum: * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua : * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Filius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite : * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Aña. Prædicans præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Aña. Voce mea * ad Dóminum clamávi : et exaudívit me de monte sancto suo.

Psalmus 3.

Domine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Aña. Voce mea ad Dóminum clamávi : et exaudívit me de monte sancto suo. ℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Pater noster. Absolutio. Exáudi, Dómine. ℣. Jube, domne. Bened. Benedictióne perpétua.

Lectiones sequentes primi Nocturni leguntur in Festo Mart. et Pont.

In Festo autem Mart. non Pontificis leguntur quæ inferius positæ sunt in Communi plur. Mart. xxxiv.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. *Cap.* 20. *d*

A Miléto Paulus mittens Ephesum, vocávit Majóres natu Ecclésiæ. Qui cum venissent ad eum, et simul essent, dixit eis : Vos scitis a prima die, qua ingréssus sum in Asiam, quáliter vobíscum per omne tempus fúerim, sérviens Dómino cum omni humilitáte, et lácrymis, et tentatiónibus, quæ mihi accidérunt ex insídiis Judæórum : quómodo nihil subtráxerim utílium, quo minus

unciárem vobis, et docérem públice, et per domos, te-cans Judæis atque Gentili- in Deum pœniténtiam, et em in Dóminum nostrum Je- Christum. Et nunc ecce gátus ego spíritu, vado in usalem, quæ in ea ventúra mihi, ignórans : nisi quod ritus sanctus per omnes ci- ites mihi protestátur, dicens: óniam víncula, et tribulatió- Jerosólymis me manent. nihil horum véreor : nec io ánimam meam pretiosió- quam me, dúmmodo con- nmem cursum meum, et nistérium verbi, quod accépi Dómino Jesu, testificári Evan- ium grátiæ Dei.

Iste Sanctus pro lege Dei sui távit usque ad mortem, et erbis impiórum non tímuit: Fundátus enim erat supra nam petram. ℣. Iste est qui ntémpsit vitam mundi, et vénit ad cœléstia regna. Fun- us. Bened. Unigénitus Dei us.

Lectio ij.

T nunc ecce ego scio quia ámplius non vidébitis fá- m meam, vos omnes, per os transívi prædicans regnum . Quaprópter contéstor vos diérna die, quia mundus n a sánguine ómnium. Non m subterfúgi, quo minus nuntiárem omne consílium vobis. Atténdite vobis, et vérso gregi, in quo vos Spí- s sanctus pósuit epíscopos, ere Ecclésiam Dei, quam uisívit sánguine suo. Ego quóniam intrábunt post essiónem meam lupi rapáces in vos, non parcéntes gregi. Et ex vobis ipsis exúrgent viri lo- quéntes pervérsa, ut abdúcant discípulos post se. Propter quod vigiláte, memória retinéntes; quóniam per triénnium nocte et die non cessávi, cum lácry- mis monens unumquémque ve- strum.

℟. Justus germinábit sicut lí- lium : * Et florébit in ætér- num ante Dóminum. ℣. Plantá- tus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et florébit. Bened. Spíritus sancti grátia.

Lectio iij.

Et nunc comméndo vos Deo, et verbo grátiæ ipsíus, qui potens est ædificáre, et dare hereditátem in sanctificátis óm- nibus. Argéntum et aurum, aut vestem nullíus concupívi, sicut ipsi scitis : quóniam ad ea, quæ mihi opus erant, et his, qui mecum sunt, ministravé- runt manus istæ. Omnia ostén- di vobis, quóniam sic laborán- tes, opórtet suscípere infírmos, ac meminísse verbi Dómini Jesu, quóniam ipse dixit : Beá- tius est magis dare, quam accí- pere. Et cum hæc dixísset, pó- sitis génibus suis, orávit cum ómnibus illis. Magnus autem fletus factus est ómnium : et procumbéntes super collum Pauli, osculabántur eum, do- léntes máxime in verbo, quod díxerat, quóniam ámplius fá- ciem ejus non essent visúri. Et deducébant eum ad navem.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exo- rávit Altíssimum : * Et invén- tus est in número Sanctórum. ℣. Iste est qui contémpsit

vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Aña. Filii hóminum, * scitóte quia Dóminus sanctum suum mirificávit.

Psalmus 4.

Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Filii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre : * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam :

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Aña. Filii hóminum, scitóte quia Dóminus sanctum suum mirificávit.

Aña. Scuto bonæ voluntátis * tuæ coronásti eum, Dómine.

Psalmus 5.

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus, et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant : * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos; * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Aña. Scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum, Dómine.

ıivérsa terra * glória
: coronásti eum.
Psalmus 8.
Dóminus noster, *
n admirábile est no-
n in univérsa terra !
eleváta est magnifi-
a, * super cœlos.
ıfántium et lacténtium
laudem propter ini-
ɔs, * ut déstruas ini-
t ultórem.
vidébo cœlos tuos,
ıtórum tuórum : * lu-
stellas, quæ tu fun-

homo, quod memor
* aut fílius hóminis,
vísitas eum ?
eum paulo minus ab
glória et honóre co-
um : * et constituísti
per ópera mánuum

ubjecísti sub pédibus
ves et boves univérsas:
t pécora campi.
cœli, et pisces ma-
i perámbulant sémitas

Dóminus noster,* quam
le est nomen tuum in
terra !
univérsa terra glória
e coronásti eum.
ti, Dómine, super ca-
℟. Corónam de lápide
Pater noster. Absolutio.
etas. ℣. Jube, domne.
Deus Pater omnípotens.
sancti Augustíni,
Epíscopi.

Lectio iv.

n. 44. de Sanctis.

ıALIS beáti mártyris N.
hódie nobis anniver-sária celebritáte recúrrit : cujus glorificatióni sicut congáudet Ecclésia, sic ejus propónit sequénda vestígia. Si enim compátimur, et conglorificábimur. In cujus glorióso agóne duo nobis præcípue considerànda sunt : induráta vidélicet tortóris sævítia, et Mártyris invícta patiéntia. Sævítia tortóris, ut eam detestémur : patiéntia Mártyris, ut eam imitémur. Audi Psalmístam advérsus malítiam increpántem : Noli æmulári in malignántibus, quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent. Quod autem advérsus malignántes patiéntia exhibénda sit, audi Apóstolum suadéntem : Patiéntia vobis necessária est, ut reportétis promissiónes. ℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam : et in vínculis non derelíquit eum. Et. Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

CORONATA ítaque est beáti Mártyris patiéntia, mancipáta est ætérnis cruciátibus tortóris incorrécta malítia. Hoc atténdens in agóne suo gloriósus Christi athléta, non exhórruit cárcerem. Ad imitatiónem cápitis sui tolerávit probra, sustínuit irrisiónes, flagélla non tímuit : et quot ante mortem pro Christo pértulit supplícia, tot ei de se óbtulit sacrifícia. Quod enim propinánte Apóstolo bíberat, alte retinébat : Quia non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram gló-

riam, quæ revelábitur in nobis. Et quia momentáneum hoc et leve nostræ tribulatiónis, ætérnum glóriæ pondus operátur in cœlis. Hujus promissiónis amóre a terrénis suspénsus, et prægustáta supérnæ suavitátis dulcédine ineffabíliter afféctus, dicébat cum Psalmísta: Quid mihi est in cœlo, et a te quid vólui super terram? Defécit caro mea, et cor meum: Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et. Benedictio. Ignem sui amóris.

Lectio vj.

Contemplabatur enim quantum in ænígmate infírmitas humána óculum mentis in æternitáte fígere potest, quanta sint supérnæ civitátis gáudia: et ea enarráre non sufficiens, admirándo clamábat: Quid mihi est in cœlo? Quasi díceret: Excédit vires meas, excédit facultátem eloquéntiæ meæ, transcéndit capacitátem intelligéntiæ meæ illud decus, illa glória, illa celsitúdo qua nobis, a conturbatióne hóminum remótis, in abscóndito faciéi suæ Jesus Christus Dóminus noster reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ. Hujus perféctæ libertátis contemplatióne nullum vitábat perículum, nullum horrébat supplícium: et si míllies posset mori, non putábat se hanc digne posse áliqua ratióne promeréri.

℟. Stola jucunditátis induit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus: et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam. Glória Patri. Et corónam.

In tertio Nocturno.

Aña. Justus Dóminus, * et justítiam diléxit: æquitátem vidit vultus ejus.

Psalmus 10.

In Dómino confído: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo: * Dóminus in cœlo sedes ejus:

Oculi ejus in páuperem respiciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Aña. Justus Dóminus, et justítiam diléxit: æquitátem vidit vultus ejus.

itábit * in tabernácu-
requiéscet in monte
.
Psalmus 14.
, quis habitábit in ta-
áculo tuo? * aut quis
in monte sancto tuo?
ditur sine mácula, *
ır justítiam :
ur veritátem in corde
i non egit dolum in
a :
próximo suo malum,
óbrium non accépit
próximos suos.
n dedúctus est in con-
s malígnus : * timén-
Dóminum gloríficat :
próximo suo, et non
qui pecúniam suam
ad usúram, et mú-
r innocéntem non ac-

hæc, * non movébi-
rnum.
itábit in tabernáculo
iéscet in monte san-

isti, Dómine, * super
coronam de lápide

Psalmus 20.
, in virtúte tua lætá-
rex : * et super salu-
n exultábit vehemén-

m cordis ejus tribuísti
luntáte labiórum ejus
lásti eum.
prævenísti eum in be-
ibus dulcédinis : * po-
cápite ejus corónam
pretióso.
iit a te : * et tribuísti
idinem diérum in sæ-
t in sæculum sæculi.
s.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Aña. Posuísti, Dómine, super caput ejus corónam de lápide pretióso. ℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum. Pater noster. Absolutio. A vínculis. ℣. Jube, domne. Benedictio. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap. 14. f*

In illo témpore : Dixit Jesus turbis : Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et filios, et fratres, et soróres, adhuc

autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii, Papæ.

Hom. 37. in Evangelia.

Si considerémus, fratres charíssimi, quæ et quanta sunt quæ nobis promittúntur in cœlis, viléscunt ánimo ómnia, quæ habéntur in terris. Terréna namque substántia supérnæ felicitáti comparáta pondus est, non subsídium. Temporális vita ætérnæ vitæ comparáta, mors est pótius dicénda, quam vita. Ipse enim quotidiánus deféctus corruptiónis quid est áliud, quam quædam prolíxitas mortis? Quæ autem lingua dícere, vel quis intelléctus cápere súfficit, illa supérnæ civitátis quanta sint gáudia? Angelórum choris interésse, cum beatíssimis spirítibus glóriæ Conditóris assístere, præséntem Dei vultum cérnere, incircumscríptum lumen vidére, nullo mortis metu áffici, incorruptiónis perpétuæ múnere lætári.

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa. Bened. Cujus festum cólimus.

Lectio viij.

Sed ad hæc audíta inardéscit ánimus, jamque illic cupit assístere, ubi se sperat sine fine gaudére. Sed ad magna præmia perveníri non potest, nisi per magnos labóres. Unde et Paulus egrégius prædicátor dicit: Non coronábitur, nisi qui legítime certáverit. Deléctet ergo mentem magnitúdo præmiórum, sed non detérreat certámen labórum. Unde ad se veniéntibus Véritas dicit: Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et fílios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus.

℟. Hic est vere martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cœléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui. Glória Patri. Qui. Bened. Ad societátem.

Sequens ℟. dicitur ultimo loco in Festis sex SS. Martyrum Pontificum Eusebii, Marcelli, Joannis, Silverii, Martini, et Pontiani.

℟. Dómine, prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum sæculi. Posuísti. Glória Patri. Posuísti.

Lectio ix.

Sed percontári libet, quómodo paréntes, et carnáliter propínquos præcípimur odísse, qui jubémur et inimícos dilígere? Et certe Véritas de uxóre dicit: Quod Deus conjúnxit, homo non séparet. Et Paulus ait: Viri, dilígite uxóres vestras sicut et Christus Ecclésiam. Ecce discípulus uxórem diligéndam

dicat, cum Magíster dicat :
uxórem non odit, non po-
meus esse discípulus. Num-
l áliud judex núntiat, áliud
co clamat? An simul et
sse póssumus, et dilígere?
si vim præcépti perpéndi-
s, utrúmque ágere per dis-
iónem valémus: ut uxórem,
os, qui nobis carnis cogna-
e conjúncti sunt, et quos
ximos nóvimus, diligámus :
quos adversários in via Dei
mur, odiéndo et fugiéndo
iámus.
Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,
et per Horas, Añæ.

Qui me conféssus fúerit * co-
hominibus, confitébor et
eum coram Patre meo. Ps.
ninus regnávit, cum reli-
15.
Qui séquitur me, * non ám-
it in ténebris, sed habébit
en vitæ, dicit Dóminus.
Qui mihi minístrat, * me
iátur : et ubi ego sum, illic
et miníster meus.
Si quis mihi ministráve-
* honorificábit eum Pater
is, qui est in cœlis, dicit
ninus.
olo Pater, * ut ubi ego sum,
sit et miníster meus.

Capitulum. *Jac.* 1. *b*

EATUS vir, qui suffert tenta-
tiónem, quóniam cum pro-
us fúerit, accípiet corónam
, quam repromísit Deus
géntibus se.

Hymnus.

ICTE Martyr, únicum
Patris secútus Fílium
is triúmphas hóstibus,
or fruens cœléstibus.
Tui precátus múnere
Nostrum reátum dilue,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tædium.
Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis :
Nos solve vinclis sæculi,
Dono supérni Núminis.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum. Am.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Benedictus, Aña.

Qui odit * ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Pro Martyre et Pontifice.
Oratio.

INFIRMITATEM nostram réspice, omnípotens Deus : et, quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti N., Mártyris tui atque Pontíficis, intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Alia Oratio.

DEUS, qui nos beáti N., Mártyris tui atque Pontíficis, ánnua solemnitáte lætíficas : concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Pro Martyre tantum.
Oratio.

PRÆSTA, quæsumus omnípotens Deus : ut, qui beáti N., Mártyris tui, natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

PRÆSTA, quæsumus omnípotens Deus : ut, intercedénte

beáto N., Mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Aña.

Qui séquitur me.

Capit. Beátus vir, ut xxvij.

℟. br. Glória et honóre * Coronásti eum, Dómine. Glória et. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória et. ℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Ad Sextam, Aña.

Qui mihi minístrat.

Capitulum. *Eccli.* 15.

Cibavit illum pane vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus Deus noster.

℟. br. Posuísti, Dómine, * Super caput ejus. Posuísti. ℣. Corónam de lápide pretióso. Super. Glória Patri. Posuísti. ℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Ad Nonam, Aña.

Volo Pater.

Capitulum. *Eccli.* 39.

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. br. Magna est glória ejus * In salutári tuo. Magna. ℣. Glóriam et magnum decórem impónes super eum. In. Glória Patri. Magna. ℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Vesperas, Aña. Qui me conféssus, ut supra, cum reliq. de Laud. Ps. Dixit Dóminus, cum reliquis de Dñica. 108. et loco ult., Ps. Crédidi. 111.

Capitulum. Beátus vir, et Hymnus. Deus, tuórum. xviij. ℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Magnificat, Aña.

Qui vult veníre post me, * ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

2. ALIÆ LECTIONES pro uno Martyre.

In secundo Nocturno.

De Expositióne sancti Ambrósii, Epíscopi, in Psalmum centésimum décimum octávum.

Lectio iv. *Serm.* 21.

Principes persecúti sunt me gratis: et a verbis tuis trepidávit cor meum. Bene hoc martyr dicit, quod injúste persecutiónum torménta sustíneat, qui nihil rapúerit, nullum violéntus opprésserit, nullíus sánguinem fúderit, nullíus torum putáverit esse violándum, qui nihil légibus débeat, et gravióra latrónum sustinére cogátur supplícia: qui loquátur juste, et non audiátur: qui loquátur plena salútis, et impugnétur; ut possit dícere: Cum loquébar illis, impugnábant me gratis. Gratis ígitur persecutiónem pátitur, qui impugnátur sine crímine: impugnátur ut nóxius, cum sit in tali confessióne laudábilis: impugnátur quasi venéficus, qui in nómine Dómini gloriátur, cum píetas virtútum ómnium fundaméntum sit.

℟. Honéstum fecit. xxiij.

Lectio v.

VERE frustra impugnátur, qui apud ímpios et infídos im-ietátis arcéssitur, cum fídei t magíster. Verum qui gratis npugnátur, fortis debet esse t constans. Quómodo ergo ıbtéxuit : Et a verbis tuis tre-idávit cor meum? Trepidáre ıfirmitátis est, timóris atque ›rmídinis. Sed est étiam infír-ıitas ad salútem, est étiam mor sanctórum : Timéte Dó-ıinum, omnes sancti ejus; et : eátus vir, qui timet Dó-ıinum. Qua ratióne beátus? uia in mandátis ejus cupit imis.

. Desidérium ánimæ. xxiv.

Lectio vj.

PONE ergo mártyrem inter perícula constitútum, cum ıde immánitas bestiárum ad ıcutiéndum terrórem ínfre-ıat, aliúnde stridor candén-um laminárum, et flamma ›rnácis ardéntis exæstuet, ex arte ália pérsonent tractus rávium catenárum, hinc cár-ifex cruéntus assístat : pone, ıquam, circumspectántē ómnia lena supplíciis, deínde cogi-ıntem mandáta divína, illum gnem perpétuum, illud sine ne incéndium perfidórum, il-ım pœnæ recrudescéntis ærú-ınam : trepidáre corde, ne, um præséntibus cedat, perpé-ıis se dedat exítiis : perturbári ıimo, dum futúri judícii rom-ıæam illam terríbilem qua-ım conspéctus spécie contué-r. Nonne ad hanc trepidatió-m fidúciæ viri constántis, uális in eúmdem concúr-effectum confidéntia cu-piéntis ætérna, et divína trepidántis?

℟. Stola jucunditátis. xxiv.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 16. *d*

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii, Papæ.

Homilia 32. *in Evang.*

QUIA Dóminus ac Redémptor noster novus homo venit in mundum, nova præcépta dedit mundo. Vitæ étenim nostræ véteri in vítiis enutrítæ contrarietátem oppósuit novitátis suæ. Quid enim vetus, quid carnális homo nóverat, nisi sua retinére, aliéna rápere, si posset, concupíscere, si non posset? Sed cœléstis médicus síngulis quibúsque vítiis obviántia ádhibet medicaménta. Nam sicut arte medicínæ cálida frígidis, frígida cálidis curántur : ita Dóminus noster contrária oppósuit medicaménta peccátis, ut lúbricis continéntiam, tenácibus largitátem, iracúndis mansuetúdinem, elátis præcíperet humilitátem.

℟. Coróna áurea. xxvj.

Lectio viij.

CERTE cum se sequéntibus nova mandáta propóneret, dixit : Nisi quis renuntiáverit ómnibus quæ póssidet, non potest meus esse discípulus. Ac si apérte dicat : Qui per vitam véterem aliéna concupíscitis, per novæ conversatiónis stú-

dium et vestra largímini. Quid vero in hac lectióne dicat, audiámus : Qui vult post me veníre, ábneget semetípsum. Ibi dícitur, ut abnegémus nostra : hic dícitur, ut abnegémus nos. Et fortásse laboriósum non est hómini relínquere sua : sed valde laboriósum est relínquere semetípsum. Minus quippe est, abnegáre quod habet : valde autem multum est, abnegáre quod est.

℟. Hic est vere. xxvj.

Lectio ix.

AD se autem nobis veniéntibus Dóminus præcépit, ut renuntiémus nostris : quia quicúmque ad fídei agónem venímus, luctámen contra malígnos spíritus súmimus. Nihil autem malígni spíritus in hoc mundo próprium póssident : nudi ergo cum nudis luctári debémus. Nam si vestítus quisque cum nudo luctátur, cítius ad terram dejícitur, quia habet unde teneátur. Quid enim sunt terréna ómnia, nisi quædam córporis induménta ? Qui ergo contra diábolum ad certámen próperat, vestiménta abjíciat, ne succúmbat.

Te Deum laudámus. 14.

3. ALIA HOMILIA
in Festis unius Martyris non Pontificis.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij.

Cap. 10. *c*

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Nihil est opértum, quod non revelábitur ; et occúltum, quod non sciétur. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii, Episcopi.

Com. in Matth. can. 10.

DOMINUS diem judícii osténdit, quæ abstrúsam voluntátis nostræ consciéntiam prodet : et ea quæ nunc occúlta existimántur, luce cognitiónis públicæ déteget. Igitur non minas, non consília, non potestátes insectántium monet esse metuéndas : quia dies judícii nulla hæc fuísse atque inánia revelábit. Et quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine ; et quod in aure audítis prædicáte super tecta. Non légimus Dóminum sólitum fuísse nóctibus sermocinári, et doctrínam in ténebris tradidísse : sed quia omnis sermo ejus carnálibus ténebræ sunt, et verbum ejus infidélibus nox est.

℟. Coróna áurea. xxvj.

Lectio viij.

ITAQUE id quod a se dictum est, cum libertáte fídei et confessiónis vult esse loquéndum. Idcírco quæ in ténebris dicta sunt, prædicári jussit in lúmine ; ut quæ secréto áuribus commíssa sunt, super tecta, id est, excélso loquéntium præcónio, audiántur. Constánter enim Dei ingerénda cognítio est, et profúndum doctrínæ evangélicæ secrétum in lúmine prædicatiónis apostólicæ revelándum : non timéntes eos, quibus cum sit licéntia in córpora, tamen in ánimam jus nullum est : sed timéntes pótius Deum, cui perdéndæ gehénna et ánimæ et córporis sit potéstas.

℟. Hic est vere. xxvj.

Lectio ix.

timére eos qui occí-
t corpus. Nullus ígitur
n nostrórum casus est
céndus , neque ullus
ndæ carnis admittén-
olor : quando pro na-
: atque oríginis condi-
olúta , in substántiam
s ánimæ refundátur.
loctrínis tálibus confir-
pórtet líberam confi-
habére constántiam ,
nditiónem , qua tene-
djécit : negatúrum se
ri in cœlis , qui se
is in terra negásset :
ro qui confessus coram
is se fuisset,a se in cœ-
éndum : qualésque nos
sui testes homínibus
s , tali nos apud Deum
testimónio ejus usúros.
laudámus. 14.

ALIA HOMILIA

s unius Martyris non
Pontíficis.

o sancti Evangélii
ndum Matthæum.

io vij. *Cap.* 10. *d*

témpore : Dixit Jesus
ulis suis : Nolíte arbi-
uia pacem vénerim
in terram : non veni
mittere, sed gládium.
ia.

a sancti Hierónymi ,
Presbyteri.

. *in Matth. cap.* 10.

lixerat : Quod dico vo-
in ténebris , dícite in
et quod in aure audí-
icáte super tecta : nunc
uid post prædicatiónem
. Ad fidem Christi to-
s contra se divísus est : una quæque domus et infidéles et credéntes hábuit, et proptérea bellum missum est bonum , ut rumperétur pax mala. Tale quid et in Génesi advérsus rebélles hómines , qui moti fúerant de Oriénte , et turrem extrúere festinábant , per quam cœli alta penetrárent , fecísse scríbitur Deus , ut divíderet linguas eórum.

℟. Coróna áurea. xxvj.

Lectio viij.

VENI enim separáre hóminem advérsus patrem suum. Hic locus prope iísdem verbis in Michæa Prophéta scríbitur. Et notándum , ubicúmque de véteri Testaménto testimónium pónitur, utrum sensus tantum, an sermo conséntiat. Qui amat patrem aut matrem plus quam me, non est me dignus. Qui ante præmíserat : Non veni pacem míttere, sed gládium, et divídere hómines advérsus patrem et matrem, nurum et socrum; ne quis pietátem religióni anteférret, subjécit , dicens : Qui amat patrem, aut matrem plus quam me. Et in Cántico légimus Canticórum : Ordinávit in me charitátem. Hic ordo in omni afféctu necessárius est : ama post Deum , patrem , ama matrem , ama filios.

℟. Hic est vere. xxvj.

Lectio ix.

ORDO pulchérrimus : ad prædicatiónem mittit , docet perícula non timénda, afféctum súbjicit religióni. Aurum supra túlerat, æs de zona excússerat : dura Evangelistárum condítio. Unde ergo sumptus , unde vi-

ctus necessária? Austeritátem mandatórum spe témperat promissórum: Qui récipit, ínquiens, vos, me récipit: et qui me récipit, récipit eum qui me misit: ut in suscipiéndis Apóstolis unusquísque credéntium Christum se suscepísse arbitrétur.

Te Deum laudámus. 14.

COMMUNE

Plurimorum Martyrum.

Ad Vesperas, Aña. Omnes Sancti, cum reliquis de Laud. Psalm. Dixit Dóminus, cum reliquis de Dominica. 108. et loco ultimi, Psalm. Laudáte Dóminum, omnes gentes. 111.

Capitulum. *Sap.* 3.

JUSTORUM ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori: illi autem sunt in pace.

Hymnus.

SANCTORUM méritis ínclyta gáudia
Pangámus, sócii, géstaque fórtia:
Gliscens fert ánimus prómere cántibus
Victórum genus óptimum.
Hi sunt, quos fátue mundus abhórruit,
Hunc fructu vácuum, flóribus áridum
Contempsére tui nóminis ásseclæ,
Jesu, Rex bone Cœlitum.
Hi pro te fúrias atque minas truces
Calcárunt hóminum, sævaque vérbera:
His cessit lácerans fórtiter úngula,
Nec carpsit penetrália.
Cædúntur gládiis more bidéntium:
Non murmur résonat, non querimónia;
Sed corde impávido mens bene cónscia
Consérvat patiéntiam.
Quæ vox, quæ póterit lingua retéxere,
Quæ tu martyribus múnera præparas?
Rubri nam flúido sánguine fulgidis
Cingunt témpora láureis.
Te summa, o Déitas, únaque póscimus,
Ut culpas ábigas, nóxia súbtrahas,
Des pacem fámulis, ut tibi glóriam
Annórum in sériem canant. Amen.

℣. Lætámini in Dómino, et exultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Ad Magnificat, Aña.

Istórum est enim regnum cœlórum, * qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Pro pluribus Mart. Pont.

Oratio.

BEATORUM Mártyrum, paritérque Pontíficum N. et N., nos, quæsumus Dómine, festa tueántur: et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

Si non fuerint Pontifices.

Oratio.

DEUS, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Alia Oratio.

, qui nos ánnua sanctó-
um Mártyrum tuórum
N. solemnitáte lætíficas :
e propítius; ut, quorum
ius méritis, accendámur
is. Per Dóminum.
Iatutinum, Invitatorium,
Mártyrum Dóminum, *
, adorémus. Ps. Veníte,
nus. 2.

Hymnus.

STO profúsum sángui-
m,
tyrum victórias,
ique cœlo láuream
equámur vócibus.
e victo sæculi,
ue spretis córporis,
sacræ compéndio
beátam póssident.
itur igni Mártyres,
iárum déntibus :
sævit úngulis
is insáni manus.
pendent víscera,
s sacrátus fúnditur :
rmanent immóbiles
erénnis grátia.
nc, Redémptor, quæsu-
,
tyrum consórtio
precántes sérvulos
pitérna sæcula.
n.

n primo Nocturno.

ecus decúrsus aquárum *
it víneam justórum, et
Dómini fuit volúntas
.

Psalmus 1.

us vir, qui non ábiit in
nsílio impiórum, et in
catórum non stetit, * et
thedra pestiléntiæ non

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Aña. Secus decúrsus aquárum plantávit víneam justórum, et in lege Dómini fuit volúntas eórum.

Aña. Tamquam aurum in fornáce * probávit eléctos Dóminus : et quasi holocáusta accépit eos in ætérnum.

Psalmus 2.

QUARE fremuérunt gentes : * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum : * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua : * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion mon-

tem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.
Dóminus dixit ad me : * Filius meus es tu, ego hódie génui te.
Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.
Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.
Et nunc, reges, intellígite : * erudímini, qui judicátis terram.
Servíte Dómino in timóre : * et exultáte ei cum tremóre.
Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.
Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.
Aña. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus : et quasi holocáusta accépit eos in ætérnum.
Aña. Si coram homínibus * torménta passi sunt, spes electórum est immortális in ætérnum.

Psalmus 3.

DOMINE, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me ? * multi insúrgunt advérsum me.
Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.
Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.
Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.
Ego dormívi, et soporátus sum : * et exurréxi, quia Dóminus suscépit me.
Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exúrge, Dómine, salvum me fac,
meus.
Quóniam tu percussísti
adversántes mihi sine ca
dentes peccatórum cont
Dómini est salus : * et
pópulum tuum benedícti
Aña. Si coram homínib
ménta passi sunt, spes
rum est immortális in
num. ℣. Lætámini in Dó
et exultáte, justi. ℟. E
riámini, omnes recti cord
ter noster. Absolutio. Ex
Dómine. ℣. Jube, domn
ned. Benedictióne perpé

De Epístola beáti Pa
Apóstoli ad Romános

Lectio j. *Cap.* 8. c.

FRATRES, Debitóres sumu
carni, ut secúndum
nem vivámus. Si enim
dum carnem vixéritis,
riémini : si autem spirit
cta carnis mortificavériti
vétis. Quicúmque enim s
Dei agúntur, ii sunt fílii
Non enim accepístis spí
servitútis íterum in tim
sed accepístis spíritum
ptiónis filiórum, in quo c
mus : Abba (Pater). Ipse
Spíritus testimónium
spirítui nostro, quod sum
lii Dei. Si autem fílii, et
des : herédes quidem Dei,
herédes autem Christi : s
men compátimur, ut et
glorificémur. Exístimo
quod non sunt condígnæ
siónes hujus témporis ad
túram glóriam, quæ reve
tur in nobis. Nam expe
creatúræ revelatiónem fíli
Dei expéctat.
℟. Abstérget Deus omnem

crymam ab óculis Sanctórum : et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor : * Quóniam prióra transiérunt. ℣. Non esúrient, neque sítient ámplius, neque cadet super illos sol, neque ullus æstus. Quóniam. Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ij.

Scimus autem quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis, qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti. Nam quos præscívit, et prædestinávit confórmes fíeri imáginis Fílii sui, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædestinávit, hos et vocávit : et quos vocávit, hos et justificávit : quos autem justificávit, illos et glorificávit. Quid ergo dicémus ad hæc? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui étiam próprio Fílio suo non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum : quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donávit? Quis accusábit advérsus eléctos Dei? Deus qui justíficat, quis est qui condémnet? Christus Jesus, qui mórtuus est, immo qui et resurréxit, qui est ad déxteram Dei, qui étiam intérpellat pro nobis.

℟. Viri sancti gloriósum sánguinem fudérunt pro Dómino, amavérunt Christum in vita sua, imitati sunt eum in morte sua : * Et ídeo corónas triumpháles meruérunt. ℣. Unus spíritus, et una fides erat in eis. Et. Bened. Spíritus sancti grátia.

Lectio iij.

Quis ergo nos separábit a charitáte Christi? tribulátio, an angústia, an fames, an núditas, an perículum, an persecútio, an gládius? (Sicut scriptum est : Quia propter te mortificámur tota die : æstimáti sumus sicut oves occisiónis.) Sed in his ómnibus superámus propter eum, qui diléxit nos. Certus sum enim quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque Principátus, neque Virtútes, neque instántia, neque futúra, neque fortitúdo, neque altitúdo, neque profúndum, neque creatúra ália póterit nos separáre a charitáte Dei, quæ est in Christo Jesu Dómino nostro.

℟. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia : * Et meruérunt habére corónas perpétuas. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Aña. Dabo Sanctis meis * locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Psalmus 14.

Domine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminum gloríficat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Aña. Dabo Sanctis meis locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Aña. Sanctis, qui in terra sunt ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Psalmus 15.

CONSERVA me, Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino : Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum : * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus : * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei : * tu es qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris : * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum : * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper : * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exultávit lingua mea : * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno : * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo : * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Aña. Sanctis, qui in terra sunt ejus, mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Aña. Sancti * qui sperant in Dómino, habébunt fortitúdinem, assúment pennas ut áquilæ, volábunt, et non defícient.

Psalmus 23.

DOMINI est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.
Aña. Sancti qui sperant in Dómino, habébunt fortitúdinem, assúment pennas ut áquilæ, volábunt, et non defícient. ℣. Exúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia. Pater noster. Absolutio. Ipsíus píetas. ℣. Jube, domne. Bened. Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Augustíni, Epíscopi.

Lectio iv.

Serm. 47. de Sanctis.

Quotiescumque, fratres charíssimi, sanctórum mártyrum solémnia celebrámus, ita, ipsis intercedéntibus, expectémus a Dómino cónsequi temporália benefícia, ut ipsos mártyres imitándo, accípere mereámur ætérna. Ab ipsis enim sanctórum mártyrum in veritáte festivitátum gáudia celebrántur, qui ipsórum mártyrum exémpla sequúntur. Solemnitátes enim mártyrum exhortatiónes sunt martyriórum: ut imitári non pígeat, quod celebráre delé-ctat.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida: et in mari Rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra. Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Sed nos vólumus gaudére cum Sanctis: et tribulatiónem mundi nólumus sustinére cum ipsis. Qui enim sanctos mártyres, in quantum potúerit, imitári nolúerit, ad eórum beatitúdinem non póterit perveníre. Sed et Paulus Apóstolus prædícat, dicens: Si fuérimus sócii passiónum, érimus et consolatiónum. Et Dóminus in Evangélio: Si mundus vos odit, scitóte quia me priórem vobis ódio hábuit. Recúsat esse in córpore, qui ódium non vult sustinére cum cápite.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut herédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut. Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vj.

Sed dicet áliquis: Et quis est, qui possit beatórum mártyrum vestígia sequi? Huic ego respóndeo, quia non solum mártyres, sed étiam ipsum Dóminum cum ipsíus adjutório, si vólumus, póssumus imitári. Audi non me, sed ipsum Dóminum géneri humáno clamántem: Díscite a me, quia mitis sum, et húmilis corde. Audi et Petrum Apóstolum admonéntem: Christus

passus est pro nobis, relínquens nobis exémplum, ut sequámur vestígia ejus.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos : et in témpore erit respéctus illórum : * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem : et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In tertio Nocturno.

Aña. Justi autem * in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum.

Psalmus 32.

EXULTATE, justi, in Dómino : * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara : * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum ; * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam et judícium : * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cœli firmáti sunt : * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris : * ponens in thesáuris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra: * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília géntium : * réprobat autem cogitatiónes populórum, et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet : * cogitatiónes cordis ejus in generatióne et generatiónem.

Beáta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus, * pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.

De cœlo respéxit Dóminus : * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo : * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit sigillátim corda eórum : * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem : * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem : * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum : * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Ut éruat a morte ánimas eórum : * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum : * quóniam adjútor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum : * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos : * quemádmodum sperávimus in te.

Aña. Justi autem in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum.

Aña. Tradidérunt * córpora sua in mortem, ne servírent idólis : ídeo coronáti póssident palmam.

Psalmus 33.

BENEDICAM Dóminum in omni tempore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me : * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum : * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, filii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos ?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos : * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Aña. Tradidérunt córpora sua in mortem, ne servírent idólis : ídeo coronáti póssident palmam.

Aña. Ecce merces * Sanctórum copiósa est apud Deum : ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in ætérnum.

Psalmus 45.

DEUS noster, refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Aña. Ecce merces Sanctórum copiósa est apud Deum : ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in ætérnum. ℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum. Pater noster. Absolutio. A vínculis. ℣. Jube, domne. Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 21. *c.*

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Cum audiéritis prælia, et seditiónes, nolíte terréri : opórtet primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii, Papæ.

Hom. 35. *in Evang.*

Dominus ac Redémptor noster peritúri mundi præcurréntia mala denúntiat, ut eo minus pertúrbent veniéntia, quo fúerint præscíta. Minus enim jácula fériunt quæ prævidéntur : et nos tolerabílius mundi mala suscípimus, si contra hæc per præsciéntiæ clypeum munímur. Ecce enim dicit : Cum audiéritis prælia, et seditiónes, nolíte terréri : opórtet enim primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Pensánda sunt verba Redemptóris nostri, per quæ nos áliud intérius, áliud extérius passúros esse denúntiat. Bella quippe ad hostes pértinent, seditiónes ad cives. Ut ergo nos indicet intérius exteriúsque turbári, áliud nos fatétur ab hóstibus, áliud a frátribus pérpeti.

℟. Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas, Sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis : * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum ! Quia. Bened. Quorum festum cólimus.

Lectio viij.

Sed his malis præveniéntibus, quia non statim finis sequitur, adjúngit : Surget gens contra gentem, et regnum advérsus regnum : et terræmótus magni erunt per loca, et pestiléntiæ, et fames, terroresque de cœlo, et signa magna erunt. Ultima tribulátio multis tribulatiónibus prævenítur : et per crebra mala, quæ prævéniunt, indicántur mala perpétua, quæ subsequéntur. Et ídeo post bella et seditiónes non statim finis : quia multa debent mala præcúrrere, ut malum váleant sine fine nuntiáre.

cti mei, qui in carne pó-
ertámen habuístis: * Mer-
labóris ego reddam vo-
Veníte, benedícti Patris
ercípite regnum. Mercé-
abóris. Glória Patri. Mer-
labóris. Bened. Ad socie-

iens ℟. dicitur post viij.
Lect. in Festo plur. Mart.
m.
est vera fratérnitas, quæ
iam pótuit violári certá-
qui effúso sánguine secúti
óminum: * Contemnén-
lam régiam, pervenérunt
na cœléstia. ℣. Ecce quam
et quam jucúndum ha-
fratres in unum! Conte-
es. Glória Patri. Conte-
es.

Lectio ix.

um tot signa perturbatió-
dicta sint, opórtet ut eó-
onsiderationem bréviter
gula perstringámus: quia
e est, ut ália e cœlo, ália
, ália ab eleméntis, ália
omínibus patiámur. Ait
Surget gens contra gen-
ce perturbátio hóminum:
terræmótus magni per lo-
ce respéctus iræ désuper:
pestiléntiæ, ecce inæquá-
córporum: erit fames,
erílitas terræ: terrorés-
e cœlo et tempestátes,
inæquálitas áeris. Quia
mnia consummánda sunt,
consummatiónem ómnia
bántur: et qui in cunctis
imus, in cunctis ferímur:
leátur quod dícitur: Et
bit pro eo orbis terrárum
insensátos.
um laudámus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Omnes Sancti * quanta passi sunt torménta, ut secúri pervenírent ad palmam martyrii! Ps. Dóminus regnávit, cum rel. 15.
2. Cum palma * ad regna pervenérunt Sancti, corónas decóris meruérunt de manu Dei.
3. Córpora Sanctórum * in pace sepúlta sunt: et vivent nómina eórum in ætérnum.
4. Mártyres Dómini, * Dóminum benedícite in ætérnum.
5. Mártyrum chorus, * laudáte Dóminum de cœlis, allelúia.

Capitulum. *Sap.* 3.

Justorum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori: illi autem sunt in pace.

Hymnus.

Rex glorióse Mártyrum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cœléstia.

Aurem benignam prótinus
Inténde nostris vócibus:
Trophæa sacra pángimus,
Ignósce quod delíquimus.

Tu vincis inter Mártyres,
Parcísque Confessóribus:
Tu vince nostra crímina,
Largítor indulgéntiæ.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Exultábunt Sancti in glória.
℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Benedictus, Aña.

Vestri capílli capítis * omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

Pro plurib. Mart. Pont.

Oratio.

BEATORUM Mártyrum, paritérque Pontíficum N. et N., nos, quæsumus Dómine, festa tueántur : et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

Si non fuerint Pontifices.

Oratio.

DEUS, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. natalítia cólere : da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Alia Oratio.

DEUS, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. solemnitáte lætíficas : concéde propítius ; ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Aña.

Cum palma.

Capitul. Justórum. xlj.

℟. br. Lætámini in Dómino, * Et exultáte justi. Lætámini. ℣. Et gloriámini omnes recti corde. Et. Glória Patri. Lætámini. ℣. Exúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Ad Sextam, Aña.

Córpora Sanctórum.

Capitulum. *Sap.* 10. *d*

REDDIDIT Deus mercédem labórum Sanctórum suórum, et dedúxit illos in via mirábili : et fuit illis in velaménto diéi, et in luce stellárum nocte.

℟. br. Exúltent justi * In conspéctu Dei. Exúltent. ℣. Et delecténtur in lætítia. In. Glória Patri. Exúltent. ℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Ad Nonam, Aña.

Mártyrum chorus.

Capitulum. *Sap.* 3.

FULGEBUNT justi, et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent. Judicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis : et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

℟. br. Justi autem * In perpétuum vivent. Justi. ℣. Et apud Dóminum est merces eórum. In. Glória Patri. Justi. ℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Vesperas, Añæ.

1. Isti sunt Sancti, * qui pro testaménto Dei sua córpora tradidérunt, et in sánguine Agni lavérunt stolas suas. Ps. Dixit Dóminus, cum reliq. de Dñica 108. et loco ult. Ps. Crédidi. 111.

2. Sancti per fidem * vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes.

3. Sanctórum velut * áquilæ juvéntus renovábitur : florébunt sicut lílium in civitáte Dómini.

4. Abstérget Deus * omnem lácrymam ab óculis Sanctórum, et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor : quóniam prióra transiérunt.

5. In cœléstibus regnis * Sanctórum habitátio est, et in ætérnum réquies eórum.

Cap. et Hym. ut sup. xxxj.

℣. Exultábunt Sancti in glória.
℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Magnificat, Aña.

Gaudent in cœlis * ánimæ Sanctórum qui Christi vestígia sunt secúti : et quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ídeo cum Christo exúltant sine fine.

2. ALLÆ LECTIONES
pro pluribus Martyribus.
In secundo Nocturno.
Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Lectio iv. *Serm.* 1. *de Mart. t.* 3.

NEMO est qui nésciat, mártyrum glórias ad hoc divíno consílio a Dei pópulis frequentári ut et illis débitus honor dicétur, et nobis virtútis exémpla, favénte Christo, monstréntur: ut, dum hæc ita celebrári perspícimus, cognoscámus quanta eos glória máneat in cœlis, quorum natalítia táliter celebrántur in terris: quo possímus étiam ipsi tálibus provocári exémplis, virtúte pari, devotióne consímili ac fide, ut, Christo præstánte, dimicáre, et víncere hostem possímus: ut, parta victória, cum iísdem Sanctis in regnis cœléstibus triumphémus.

℟. Sancti tui, Dómine. xxxvij.

Lectio v.

QUIS est enim, qui eórum volens mérito copulári, nisi prius constántiam eórum téneat, sectétur fidem, imitétur virtútem passiónis; eórum glóriam páribus vitæ lineaméntis aut invéniat, aut exquírat? Qui etsi martyrio par esse non possit, tamen múneris tanti dignitáte se quisque bonis áctibus dignum præbeat. Adest enim clementíssimus Deus, qui desiderántibus suis aut martyrium præbeat, aut sine martyrio cum Sanctis præmia divína retríbuat.

℟. Vérbera carníficum. xxxvij.

Lectio vj.

UT enim infirmátur peccátor advérsis, ita justus tentatiónibus roborátur. Sic dimicárunt advérsus peccátum Sancti: sic et laborándo fortióres, et moriéndo victóres effécti sunt. Nullus athlétes sine certámine fórtior dici, nullus sine victória póterit coronári. Nemo miles sine prælio hostem subjécit: nemo sine bello imperatórem proméruit. Habes, Christiáne, competéntia arma, quibus expúgnes: habes fortíssima tela, quibus inimícum debélles.

℟. Tamquam. xxxviij.

In tertio Nocturno.
Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 6. *c.*

IN illo témpore: descéndens Jesus de monte, stetit in loco campéstri, et turba discipulórum ejus, et multitúdo copiósa plebis ab omni Judæa, et Jerúsalem, et marítima, et Tyri, et Sidónis. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii, Epíscopi.

Lib. 5. *in Lucæ cap.* 6.

ADVERTE ómnia diligénter, quómodo et cum Apóstolis ascéndat et descéndat ad turbas. Quómodo enim turba nisi in húmili Christum vidéret? Non séquitur ad excélsa, non ascéndit ad sublímia. Dénique ubi descéndit, invénit infírmos: in excélsis enim infírmi esse non possunt. Hinc étiam Matthæus docet, in inferióribus débiles esse sanátos. Prius enim unusquísque sanándus est, ut paulátim virtútibus procedéntibus ascéndere possit ad montem. Et ídeo quemque in inferióribus sanat, hoc est, a libídine révocat, injúriam cæcitátis avértit. Ad vúlnera nostra

descéndit : ut usu quodam et cópia suæ natúræ, compartícipes nos fáciat esse regni cœléstis.
℟. Propter testaméntum. xl.

Lectio viij.

BEATI páuperes, quia vestrum est regnum Dei. Quátuor tantum beatitúdines sanctus Lucas domínicas pósuit; octo vero sanctus Matthæus : sed in illis octo istæ quátuor sunt, et in quátuor istis illæ octo. Hic enim quátuor velut virtútes amplèxus est cardináles : ille in illis octo mysticum númerum reserávit. Pro octáva enim multi inscribúntur Psalmi : et mandátum áccipis octo illis partem dare, fortásse benedictiónibus. Sicut enim spei nostræ octáva perféctio est, ita octáva summa virtútum est.
℟. Sancti mei. xlj.

Lectio ix.

SED prius quæ sunt amplióra videámus. Beáti, inquit, páuperes, quóniam vestrum est regnum Dei. Primam benedictiónem hanc utérque Evangelísta pósuit. Ordine enim prima est, et parens quædam generatióque virtútum : quia qui contémpserit sæculária, ipse merébitur sempitérna : nec potest quisquam méritum regni cœléstis adipísci, qui mundi cupiditáte pressus, emergéndi non habet facultátem.
Te Deum laudámus. 14.

3. ALIA HOMILIA
pro pluribus Martyribus.
Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 12.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Atténdite a ferménto Pharisæórum, quod est hypócrisis. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ, Presbyteri.

Lib. 4. in Lucam, c. 52.

DE hoc ferménto Apóstolus præcipit : Itaque epulémur, non in ferménto véteri, neque in ferménto malítiæ et nequítiæ, sed in ázymis sinceritátis et veritátis. Nam sicut módicum ferméntum totam farínæ, cui injícitur, massam corrúmpit, universámque mox conspersiónem suo sapóre commáculat; sic nimírum simulátio, cujus semel ánimum imbúerit, tota virtútum sinceritáte et veritáte fraudábit. Est ergo sensus : Atténdite ne æmulémini simulatóres, quia véniet profécto tempus, in quo et vestra virtus ómnibus, et eórum revelétur hypócrisis.
℟. Propter testaméntum. xl.

Lectio viij.

VERUM quod séquitur : Quóniam quæ in ténebris dixístis, in lúmine dicéntur : non solum in futúro, quando cuncta córdium abscóndita proferéntur ad lucem, sed et in præsénti témpore potest congruénter áccipi : quóniam quæ inter ténebras quondam pressurárum, carcerúmque umbras, vel locúti vel passi sunt Apóstoli, nunc clarificáta per orbem Ecclésia, lectis eórum áctibus, públice prædicántur. Ne terreámini ab his qui occídunt corpus. Si persecutóres Sanctórum, occísis corpóribus, non habent ámplius quid contra illos agant; ergo super vácua furunt insánia, qui

mórtua Mártyrum membra feris avibúsque discerpénda projíciunt, cum nequáquam omnipoténtiæ Dei, quin ea resuscitándo vivíficet, obsístere possint.

℟. Sancti mei. xlj.

Lectio ix.

Duo autem sunt génera persecutórum : unum palam sæviéntium, álterum ficte fraudulentérque blandiéntium. Contra utrúmque nos muníre atque instituére volens Salvátor, et supra ab hypócrisi Pharisæórum atténdere, et hic a carníficum cæde præcipit non timére : quia vidélicet post mortem nec horum crudélitas, nec illórum váleat simulátio duráre. Nonne quinque pásseres véneunt dipóndio? Si minutíssima, inquit, animália, et quæ quólibet per áera ferúntur volatília, Deus oblivísci non potest; vos qui ad imáginem facti estis Creatóris, non debétis terréri ab his qui occídunt corpus : quia qui irrationabília animália gubérnat, rationabília curáre non désinit.

Te Deum laudámus. 14.

COMMUNE
Confessoris Pontificis.

Ad Vesperas, Aña. Ecce sacérdos, cum reliquis de Laud. Ps. Dixit Dóminus, cum reliquis de Dñica. 108. et loco ultimi, Ps. Laudáte Dóminum, omnes gentes. 111.

Capitulum. *Eccli. 44. c.*

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus : et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

Hymnus.

Iste Conféssor Dómini, colén-
tes
Quem pie laudant pópuli per
orbem,
Hac die lætus méruit beátas
Scándere sedes.

Si non est dies obitus dicatur :

Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pu-
dícus,
Sóbriam duxit sine labe vitam,
Donec humános animávit auræ
Spíritus artus.

Cujus ob præstans méritum
frequénter,
Ægra quæ passim jacuére mem-
bra,
Víribus morbi dómitis, salúti
Restituúntur.

Noster hinc illi chorus obse-
quéntem
Cóncinit laudem, celebrésque
palmas :
Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui super cœli sólio corúscans,
Tótius mundi sériem gubér-
nat
Trinus, et unus. Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnificat, Aña.

Sacérdos et Póntifex, * et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

Pro Doctoribus Aña et Oratio ut infra. lvij.

Pro Confessore Pontifice.

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus : ut beáti N. Confes-

sóris tui atque Pontificis, veneránda solémnitas et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum nostrum.

Alia Oratio.

Exaudi, quæsumus Dómine, preces nostras, quas in beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis, solemnitáte deférimus: et qui tibi digne méruit famulári ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem Confessórum Dóminum, * Veníte adorémus. Psalm. Veníte. 2.

Hymnus. Iste Conféssor, xlv.

In primo Nocturno.

Aña. Beátus vir, * qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Psalmus 1.

Beatus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit.

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum peribit.

Aña. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Aña. Beátus * iste Sanctus, qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt gentes: * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum: * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua: * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite: * erudímini qui judicátis terram.

Dómino in timóre : * ltáte ei cum tremóre.
iéndite disciplínam, ne- › irascátur Dóminus, * eátis de via justa.
exárserit in brevi ira ' beáti omnes, qui con- in eo.
Beátus iste Sanctus, qui ıs est in Dómino, præ- præcéptum Dómini, útus est in monte san- ıs.
Tu es glória mea, * tu es tor meus, Dómine : tu ıs caput meum, et exau- ıe de monte sancto tuo.

Psalmus 3.

ıɪɴᴇ, quid multiplicáti ınt qui tríbulant me? * insúrgunt advérsum me. dicunt ánimæ meæ : * ɛst salus ipsi in Deo

ıtem, Dómine, suscéptor es, * glória mea, et ıs caput meum.
mea ad Dóminum cla- : * et exaudívit me de sancto suo.
ɔrmívi, et soporátus sum : ɛxurréxi, quia Dóminus it me.
imébo míllia pópuli cir- ıntis me : * exúrge, Dó- salvum me fac, Deus

ım tu percussísti omnes ántes mihi sine causa : ɛs peccatórum contrivísti. i est salus : * et super ım tuum benedíctio tua.
Tu es glória mea, tu es tor meus, Dómine : tu ıs caput meum, et exau- ne de monte sancto tuo

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum. Pater noster. Absolutio. Exáudi, Dómine. ℣. Jube, domne. Bened. Benedictióne perpétua.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Lectio j. *Cap.* 3.

Fɪᴅᴇʟɪs sermo : Si quis Episcopátum desíderat, bonum opus desíderat. Opórtet ergo Epíscopum irreprehensíbilem esse, uníus uxóris virum, sóbrium, prudéntem, ornátum, pudícum, hospitálem, doctórem, non vinoléntum, non percussórem, sed modéstum; non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui bene præpósitum, fílios habéntem súbditos cum omni castitáte. Si quis autem dómui suæ præésse nescit, quómodo Ecclésiæ Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum : ne in supérbiam elátus, in judícium íncidat diáboli. Opórtet autem illum et testimónium habére bonum ab iis qui foris sunt, ut non in oppróbrium íncidat, et in láqueum diáboli.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra. Bened. Unigénitus.

De Epístola ad Titum.

Lectio. ij. *Cap.* 1. *b.*

Oᴘᴏʀᴛᴇᴛ enim Epíscopum sine crímine esse, sicut Dei dispensatórem : non supérbum, non iracúndum, non vinolén-

tum, non percussórem, non turpis lucri cúpidum : sed hospitálem, benígnum, sóbrium, justum, sanctum, continéntem, amplecténtem eum, qui secúndum doctrínam est, fidélem sermónem : ut potens sit exhortári in doctrína sana, et eos, qui contradícunt, argúere. Sunt enim multi étiam inobediéntes, vaníloqui, et seductóres; máxime qui de circumcisióne sunt, quos opórtet redárgui : qui univérsas domos subvértunt, docéntes quæ non opórtet, turpis lucri grátia.

℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo : * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo. Bened. Spíritus sancti grátia.

Lectio iij. *Cap.* 2.

Tu autem lóquere quæ decent sanam doctrínam : Senes ut sóbrii sint, pudíci, prudéntes, sani in fide, in dilectióne, in patiéntia : Anus simíliter in hábitu sancto, non criminatríces, non multo vino serviéntes, bene docéntes : ut prudéntiam dóceant adolescéntulas, ut viros suos ament, fílios suos díligant, prudéntes castas, sóbrias, domus curam habéntes, benígnas, súbditas viris suis, ut non blasphemétur verbum Dei. Júvenes simíliter hortáre ut sóbrii sint. In ómnibus teípsum præbe exémplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte, verbum sanum, irreprehensíbile : ut is, qui e advérso est, vereátur, nihil habens malum dícere de nobi[s].

℟. Jurávit Dóminus, et no[n] pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo Sede a dextris meis. Tu. Glória Patri. Tu.

In secundo Nocturno.

Aña. Invocántem exaudívit Dóminus Sanctum suum, Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Psalmus 4.

Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * utquid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ et speráte in Dómino. * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui : * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam :

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

vocántem exaudívit Dó-
anctum suum, Dómi-
udívit eum, et consti-
n in pace.
æténtur omnes, * qui
in te, Dómine : quó-
benedixísti justo, scu-
e voluntátis tuæ coro-
m.

Psalmus 5.

mea áuribus pércipe,
mine, * intéllige cla-
meum.
voci oratiónis meæ : *
us et Deus meus.
n ad te orábo : * Dó-
mane exáudies vocem

ltábo tibi, et vidébo :
am non Deus volens
tem tu es.
habitábit juxta te ma-
* neque permanébunt
ante óculos tuos.
omnes, qui operántur
tem : * perdes omnes,
úntur mendácium.
sánguinum et dolósum
ibitur Dóminus : * ego
n multitúdine miseri-
tuæ.
in domum tuam : *
ad templum sanctum
n timóre tuo.
, deduc me in justítia
propter inimícos meos
n conspéctu tuo viam

n non est in ore eó-
itas : * cor eórum va-
t.
rum patens est gut-
um, linguis suis do-
ébant : * júdica illos,

t a cogitatiónibus suis,
secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos : * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Aña. Læténtur omnes, qui sperant in te, Dómine : quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Aña. Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti Sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Psalmus 8.

DOMINE Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.
Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Aña. Dómine Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti Sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Pater noster. Absolutio. Ipsíus píetas. ℣. Jube, domne. Bened. Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Máximi, Epíscopi.

Lectio iv.

Hom. 59., *de S. Euseb.* 2.

Ad sancti ac beatíssimi Patris nostri N. cujus hódie festa celebrámus, laudes addidísse, áliquid decerpsísse est : síquidem virtútum ejus grátia non sermónibus exponénda est, sed opéribus comprobánda. Cum enim dicat Scriptúra : Glória patris est fílius sápiens : quantæ hujus sunt glóriæ, qui tantórum filiórum sapiéntia, et devotióne lætátur? In Christo enim Jesu per Evangélium ipse nos génuit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus. Benedict. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Quidquid ígitur in hac sancta plebe potest esse virtútis et grátiæ, de hoc quasi quodam fonte lucidíssimo, ómnium rivulórum púritas emanávit. Etenim quia castitátis pollébat vigóre, quia abstinéntiæ gloriabátur angústiis, quia blandiméntis erat prǽditus lenitátis, ómnium cívium in Deum provocávit afféctum; quia Pontíficis administratióne fulgébat, plures e discípulis relíquit sui sacerdótii successóres.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim. Benedictio. Ignem sui amóris.

Lectio vj.

Bene et cóngrue in hac die, quam nobis beáti Patris nostri N. ad paradísum tránsitus exultábilem reddit, præséntis Psalmi versículum decantámus; In memória ætérna erit justus. Digne enim in memóriam vértitur hóminum, qui ad gáudium tránsiit Angelórum. Dicit sermo divínus : Ne laudes hóminem in vita sua : tamquam si díceret : Lauda post vitam, magnífica post consummatiónem. Dúplici enim ex causa utílius est hóminum magis memóriæ laudem dare, quam vitæ; ut illo potíssimum témpore mérita sanctitátis extóllas, quando nec laudántem adulátio móveat, nec laudatum tentet elátio.

Iste est qui ante Deum ma-
ıs virtútes operátus est, et
nis terra doctrína ejus re-
ta est : * Ipse intercédat
peccátis ómnium populó-
n. ℣. Iste est qui contém-
t vitam mundi, et pervénit
cœléstia regna. Ipse. Glória
tri. Ipse.

In tertio Nocturno.

a. Dómine, iste Sanctus *
oitábit in tabernáculo tuo,
erátus est justítiam, requié-
t in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

Domine, quis habitábit in ta-
bernáculo tuo? * aut quis
quiéscet in monte sancto
o?

i ingréditur sine mácula, *
operátur justítiam :

i lóquitur veritátem in corde
o, * qui non egit dolum in
gua sua.

c fecit próximo suo malum,
et oppróbrium non accépit
vérsus próximos suos.

níhilum dedúctus est in
nspéctu ejus malígnus : *
ıéntes autem Dóminum glo-
icat :

i jurat próximo suo, et non
cipit, * qui pecúniam suam
n dedit ad usúram et mú-
ra super innocéntem non
cépit.

i facit hæc, * non movébi-
in ætérnum.

a. Dómine, iste Sanctus ha-
ábit in tabernáculo tuo, ope-
us est justítiam, requiéscet
monte sancto tuo.

a. Vitam pétiit * a te, et
buísti ei, Dómine : glóriam
magnum decórem imposuí-
super eum : posuísti in
cápite ejus corónam de lápide
pretióso.

Psalmus 20.

Domine, in virtúte tua lætá-
bitur rex : * et super sa-
lutáre tuum exultábit vehe-
ménter.

Desidérium cordis ejus tribuí-
sti ei : * et voluntáte labió-
rum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in
benedictiónibus dulcédinis : *
posuísti in cápite ejus corónam
de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te : * et tri-
buísti ei longitúdinem diérum
in sæculum, et in sæculum
sæculi.

Magna est glória ejus in sa-
lutári tuo : * glóriam et ma-
gnum decórem impónes super
eum.

Quóniam dabis eum in bene-
dictiónem in sæculum sæculi :
* lætificábis eum in gáudio cum
vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómi-
no : * et in misericórdia Al-
tíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus
inimícis tuis : * déxtera tua
invéniat omnes, qui te odé-
runt.

Pones eos ut clíbanum ignis
in témpore vultus tui : * Dó-
minus in ira sua conturbábit
eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra per-
des : * et semen eórum a fí-
liis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te
mala : * cogitavérunt consília,
quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum :
* in relíquiis tuis præparábis
vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Aña. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine : glóriam et magnum decórem imposuísti super eum : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Aña. Hic accípiet * benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo : quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Psalmus 23.

Domini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Aña. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo : quia hæc est generátio quæréntium Dóminum. ℣. Tu es sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech. Pater noster. Absolutio. A vínculis. ℣. Jube, domne. Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 25.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Homo péregre profíciscens, vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii, Papæ.

Homilia 9. *in Evangelia.*

Lectio sancti Evangélii, fratres charíssimi, sollícite consideráre nos ádmonet, ne nos, qui plus céteris in hoc mundo accepísse áliquid cérnimur, ab Auctóre mundi grávius inde judicémur. Cum enim augéntur dona, ratiónes étiam créscunt donórum. Tanto ergo esse humílior, atque ad serviéndum Deo prómptior quisque debet ex múnere, quanto se obligatiórem esse cónspicit in reddénda ratióne. Ecce homo, qui péregre profíciscitur, servos suos vocat, eísque ad negótium talénta partítur. Post multum vero témporis positúrus ratiónem revértitur. Bene operántes pro apportáto lucro remúnerat, servum vero a bono ópere torpéntem damnat.

℟. Amávit eum Dóminus et

ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas. Benedictio. Cujus festum cólimus.

Lectio viij.

Quis ítaque iste homo est, qui péregre proficíscitur, nisi Redémptor noster, qui in ea carne quam assúmpserat, ábiit in cœlum? Carnis enim locus próprius terra est; quæ quasi ad peregrína dúcitur, dum per Redemptórem nostrum in cœlo collocátur. Sed homo iste péregre proficíscens servis suis bona sua trádidit, quia fidélibus suis spirituália dona concéssit. Et uni quidem quinque talénta, álii duo, álii vero commísit unum. Quinque étenim sunt córporis sensus, vidélicet : visus, audítus, gustus, odorátus, et tactus. Quinque ergo taléntis, donum quinque sénsuum, id est, exteriórum sciéntia exprímitur. Duóbus vero, intelléctus et operátio designátur. Uníus autem taléнti nómine, intelléctus tantúmmodo designátur.

℞. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et. Glória Patri. Et. Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

Sed is, qui quinque talénta accéperat, ália quinque lucrátus est : quia sunt nonnúlli, qui etsi intérna ac mystica penetráre nésciunt, pro intentióne tamen supérnæ pátriæ docent recta quos possunt, de ipsis exterióribus, quæ accepérunt, duplum taléntum portant : dumque se a carnis petulántia, et a terrenárum rerum ámbitu, atque a visibílium voluptáte custódiunt, ab his étiam álios admonéndo compéscunt. Et sunt nonnúlli, qui quasi duóbus taléntis ditáti, intelléctum atque operatiónem percípiunt, subtília de intérnis intélligunt, mira in exterióribus operántur. Cumque et intelligéndo et operándo áliis prædicant, quasi duplicátum de negótio lucrum repórtant. Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Ecce sacérdos magnus, * qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus. Ps. Dóminus regnávit, cum reliquis. 15.

2. Non est invéntus * símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

3. Ideo jurejurándo * fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

4. Sacerdótes Dei, * benedícite Dóminum : servi Dómini, hymnum dícite Deo, allelúia.

5. Serve bone * et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum. *Eccli. 44. c*

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus : et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

Hymnus.

JESU, Redémptor ómnium,
Perpes coróna Præsulum,
In hac die cleméntius
Indúlgeas præcántibus;
Tui sacri qua nóminis
Conféssor almus cláruit:
Hujus celébrat ánnua
Devóta plebs solémnia.
Qui rite mundi gáudia
Hujus cadúca réspuens,
Æternitátis præmio
Potítur inter Angelos.
Hujus benígnus ánnue
Nobis sequi vestígia:
Hujus precátu sérvulis
Dimítte noxam críminis.
Sit, Christe, Rex piíssime,
Tibi, Patríque glória,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Benedictus, Aña.

Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Oratio.

DA, quæsumus, omnípotens Deus: ut beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis, veneránda solémnitas et devotiónem nobis áugeat, et salútem. Per Dóminum.

Alia Oratio.

EXAUDI, quæsumus Dómine, preces nostras: quas in beáti N., Confessóris tui atque Pontíficis, solemnitáte deférimus; et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Aña.

Non est invéntus.

Capit. Ecce sacérdos. liij.

℟. br. Amávit eum Dóminus. * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et. Glória Patri. Amávit. ℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Ad Sextam, Aña.

Ideo jurejurándo.

Capitulum. *Eccli.* 44. c

NON est invéntus símilis illi qui conserváret legem Excélsi: ídeo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℟. br. Elégit eum Dóminus * Sacerdótem sibi. Elégit. ℣. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Sacerdótem. Glória Patri. Elégit. ℣. Tu es sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

Ad Nonam, Aña.

Serve bone.

Capitulum. *Eccli.* 45. c

FUNGI sacerdótio, et habére laudem in nómine ipsius, et offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

℟. br. Tu es sacérdos * In ætérnum. Tu es. ℣. Secúndum órdinem Melchísedech. In. Glória Patri. Tu. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Vesperas, Aña. Ecce sacérdos, cum reliq. de Laud. Ps. Dixit Dóminus, cum reliq. de Dñica. 108. et loco ult. Ps. Meménto, Dómine, David. 117.

Capitulum et Hymnus, ut supra in j. Vesp. xlv.

deduxit Dóminus per
s. ℟. Et osténdit illi
Dei.
Magníficat, Aña.
eum Dóminus, * et
um : stolam glóriæ
m, et ad portas para-
návit eum.
s Aña dicitur ad Ma-
in ij. Vesp. pro solis
Pontif.
n esset summus Pón-
terréna non métuit,
eléstia regna gloriósus

urrat celebrari Festum
Pont. et Conf. Officium
pra : sed in Oratione
one, quæ ponuntur in
, dicantur in plurali;
Noct. legantur sequen-
ones de Script.
ibro Ecclesiástici.
ctio j. *Cap.* 44.
us viros gloriósos, et
ntes nostros in gene-
sua. Multam glóriam
minus magnificéntia
eculo. Dominántes in
ous suis, hómines ma-
te, et prudéntia sua
nuntiántes in Prophé-
ítem Prophetárum, et
es in præsénti pópulo,
e prudéntiæ pópulis
a verba. In perítia
réntes modos músicos,
ntes cármina scriptu-

serve. xlvij.
Lectio ij.
s dívites in virtúte,
ritúdinis stúdium ha-
pacificántes in dómi-
Omnes isti in gene-
s gentis suæ glóriam
adépti sunt, et in diébus suis habéntur in láudibus. Qui de illis nati sunt, reliquérunt nomen narrándi laudes eórum : et sunt quorum non est memória : periérunt quasi qui non fúerint : et nati sunt, quasi non nati, et filii ipsórum cum ipsis.
℟. Ecce sacérdos. xlviij.

Lectio iij.

SED illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt : cum sémine eórum pérmanent bona, heréditas sancta nepótes eórum, et in testaméntis stetit semen eórum : et fílii eórum : propter illos usque in ætérnum manent : semen eórum et glória eórum non derelinquétur. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet Ecclésia.
℟. Jurávit Dóminus. xlviij.

2. ALIÆ LECTIONES
pro Pontifice et Confessore.
In secundo Nocturno.
Sermo sancti Máximi,
Epíscopi.
Lectio iv.
Ex Hom. 59. *de S. Euseb.* 2

BEATI Patris N. mérita jam in tuto pósita secúri magnificémus : qui gubernáculum fidei viríliter tenens, ánchoram spei tranquílla jam in statióne compósuit, et plenam cœléstibus divítiis et ætérnis mércibus navem optáto in líttore collocávit : qui contra omnes adversários scutum timóris Dei támdiu infatigabíliter ténuit, donec ad victóriam perveníret.

Quid enim fuit totus vitæ illíus cursus, nisi unus cum vígili hoste conflíctus?

℟. Invéni David. l.

Lectio v.

Quantis hic cæcis a via veritátis errántibus, et de summa jam in profúndum rupe pendéntibus, amíssum réddidit visum, et illum, quo Christus viderétur, reparávit intúitum? Quantórum áuribus surdis, et infidelitátis obturatióne damnátis, ad percipiéndam vocem cœléstium mandatórum, pretiósum infúdit audítum, ut vocánti Deo ad misericórdiam responderént per obediéntiam? Quantos intrínsecus vulnerátos, angélici oris arte et oratiónum ab infirmitáte curávit?

℟. Pósui adjutórium. l.

Lectio vj.

Quantos per longam incúriam peccáti labe resolútos, et quadam lepræ contagióne perfúsos, castigatiónibus et exhortatiónibus expiándo, Deo in se operánte mundávit? Quantórum ánimas vivéntes in córpore jam defúnctas, et delictórum mole óbrutas ac sepúltas, ad emendatiónem tamquam ad lucem vocándo, Deo resuscitávit; ut Dómini sui admirándus imitátor, jam mórtuas Deo, e contrário mortíficet vitáli morte peccáto?

℟. Iste est qui ante. lj.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 24. *d*

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vigiláte quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii, Epíscopi.

Com. in Matth. cap. 26.

Ut ignorántiam illam diéi ómnibus táciti, non sine útilis siléntii ratióne esse scirémus, vigiláre nos Dóminus propter advéntum furis admónuit, et oratiónum assiduitáte deténtos, ómnibus præceptórum suórum opéribus inhærére. Furem enim esse osténdit zábulum, ad detrahénda ex nobis spólia pervígilem, et córporum nostrórum dómibus insidiántem; ut ea incuriósis nobis, et somno déditis, consiliórum suórum atque illecebrárum jáculis perfódiat. Parátos ígitur esse nos cónvenit: quia diéi ignorátio inténtam sollicitúdinem suspénsæ expectatiónis exágitet.

℟. Amávit eum. lij.

Lectio viij. *Cap.* 27.

Quisnam est fidélis servus et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam? Quamquam in commúne nos ad indeféssam vigilántiæ curam adhortétur, speciálem tamen pópuli princípibus, id est, Epíscopis, in expectatióne adventúque suo sollicitúdinem mandat. Hunc enim servum fidélem atque prudéntem, præpósitum famíliæ signíficat, cómmoda atque utilitátes commíssi sibi pópuli curántem. Qui si dicto áudiens, et præcéptis obédiens erit, id est, si doctrínæ opportunitáte et veritáte infírma confírmet, disrúpta consólidet, depraváta

convértat, et verbum vitæ in æternitátis cibum aléndæ famíliæ dispéndat, atque hæc agens, hisque ímmorans deprehendátur, glóriam a Dómino tamquam dispensátor fidélis, et víllicus útilis consequétur, et super ómnia bona constituétur; id est, in Dei glória collocábitur, quia nihil sit ultra, quod mélius sit.

℟. Sint lumbi. liij.

Lectio ix.

Quod si cóntuens longam Dei patiéntiam, quæ in proféctum humánæ salútis exténditur, advérsum consérvos insoléscet, et sæculi malis vitiisque se tradet, præséntium tantum curam in cultu ventris exércens: desperáta die Dóminus advéniet, eúmque a bonis, quæ spopónderat, dívidet, portionémque ejus cum hypócritis in pœnæ æternitáte constítuet: quia advéntum desperáverit, quia mandátis non obtemperáverit, quia præséntibus studúerit, quia vita Géntium víxerit, quia desperatióne judícii commíssam sibi famíliam fame, siti, cæde vexáverit.

Te Deum laudámus. 14.

PRO DOCTORIBUS.

Ad Magníficat in utrísque Vésperis, Aña.

O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N. divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum N. minístrum tribuísti: præsta, quǽsumus; ut, quem doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Lectiones sequentes leguntur in Festis Doctorum. Officium autem in illis fit de Confessoribus Pont. vel non Pont., pro qualitate Festi.

In primo Nocturno

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. *Cap.* 39.

Sapiéntiam ómnium antiquórum exquíret sápiens, et in prophétis vacábit. Narratiónem virórum nominatórum conservábit, et in versútias parabolárum simul introíbit. Occúlta proverbiórum exquíret, et in abscónditis parabolárum, conversábitur. In médio magnatórum ministrábit, et in conspéctu præsidis apparébit. In terram alienigenárum géntium pertránsiet: bona enim et mala in homínibus tentábit.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi: ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Lectio ij.

Cor suum tradet ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur. Apériet os suum in oratióne, et pro delíctis suis deprecábitur. Si enim Dóminus magnus volúerit, spíritu intelligéntiæ replébit illum: et ipse tamquam imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ, et in oratióne confitébitur Dómino: et ipse díriget consílium ejus, et disciplínam,

et in abscónditis suis consiliábitur.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo : * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo.

Pro Doctore non Pont.

℟. Justus germinábit sicut lílium : * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et.

Lectio iij.

Ipse palam fáciet disciplínam doctrínæ suæ, et in lege testaménti Dómini gloriábitur. Collaudábunt multi sapiéntiam ejus, et usque in sæculum non delébitur. Non recédet memória ejus, et nomen ejus requirétur a generatióne in generatiónem. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes, et laudem ejus enuntiábit ecclésia.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo : Sede a dextris meis. Tu es. Glória Patri. Tu es.

Pro Doctore non Pont.

℟. Iste cognóvit justítiam et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número Sanctórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Ex libro Morálium sancti Gregórii, Papæ.

Lectio iv. *l.* 9. *c.* 6.

Qui post Oríonas Hyadum nómine, nisi Doctóres sanctæ Ecclésiæ designántur? Qui subdúctis martyribus, eo jam témpore ad mundi notítiam venérunt, quo fides clárius élucet : et représsa infidelitátis híeme, áltius per corda fidélium sol veritátis calet. Qui remóta tempestáte persecutiónis, explétis longis nóctibus infidelitátis, tunc sanctæ Ecclésiæ orti sunt, cum ei jam per credulitátis vernum lucídior annus aperítur.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Pro Doctore non Pont.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Nec immérito Doctóres sancti Hyadum nuncupatióne signántur. Græco quippe elóquio hyetos plúvia vocátur, et Hyades nomen a plúviis accepérunt: quia ortæ procul dúbio imbres ferunt. Bene ergo Hyadum appellatióne expréssi sunt, qui ad statum universális Ecclésiæ, quasi in cœli fáciem dedúcti, super aréntem terram humáni

oris sanctæ prædicatiónis
res fudérunt. Si enim præ-
tiónis sermo plúvia non es-
Moyses mínime dixísset :
ectétur sicut plúvia elóquium
im : et nequáquam per
im Véritas díceret : Man-
o núbibus meis, ne pluant
er eam imbrem : atque hoc,
d paulo ante protúlimus :
mobrem prohíbitæ sunt
e pluviárum.

Pro Doctore Pontifice.

Pósui adjutórium super po-
em, et exaltávi eléctum de
e mea : * Manus enim mea
liábitur ei. ℣. Invéni David
um meum, óleo sancto meo
i eum. Manus.

Pro Doctore non Pont.

Amávit eum Dóminus, et
ivit eum, stolam glóriæ ín-
eum : *Et ad portas para-
coronávit eum. ℣. Induit
Dóminus lorícam fídei, et
ivit eum. Et.

Lectio vj.

UM ergo Hyades cum plúviis
véniunt, ad cœli spátia al-
a sol dúcitur : quia appa-
e Doctórum sciéntia, dum
is nostra imbre prædicatió-
infúnditur, fídei calor au-
ır. Et perfúsa terra ad fru-
n próficit, cum lumen æthe-
ignéscit : quia ubérius fru-
boni óperis réddimus, dum
sacræ eruditiónis flammam
orde clárius ardémus. Dum-
per eos diébus síngulis ma-
magísque sciéntia cœléstis
nditur, quasi intérni nobis
inis vernum tempus aperí-
: ut novus sol nostris mén-
s rútilet, et eórum verbis
is cógnitus seípso quotídie
clárior micet. Urgénte étenim mundi fine, supérna sciéntia próficit, et lárgius cum témpore excréscit.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est :* Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

Pro Doctore non Pont.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij *Cap. 5. b*

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni, Epíscopi.

Lib. 1. de Sermone Domini in monte, c. 6, tom. 4.

OSTENDIT Dóminus, fátuos esse judicándos, qui temporálium bonórum vel cópiam sectántes, vel inópiam metuéntes, amíttunt ætérna, quæ nec dari possunt ab homínibus, nec auférri. Itaque si sal infatuátum fúerit, in quo saliétur? id est, si vos, per quos condiéndi sunt quodámmodo pópuli, metu persecutiónum tem-

porálium amiséritis regna cœlórum; qui erunt hómines, per quos a vobis error auferátur : cum vos elégerit Deus, per quos errórem áuferat ceterórum?

Pro Doctore Pontifice.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, et ornávit eum. Et.

Pro Doctore non Pont.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viij.

Ergo ad níhilum valet sal infatuátum, nisi ut mittátur foras, et calcétur ab homínibus. Non ítaque calcátur ab homínibus, qui pátitur persecutiónem : sed qui persecutiónem timéndo infatuátur. Calcári enim non potest, nisi inférior; sed inférior non est, qui quamvis córpore multa in terra sustíneat, corde tamen fixus in cœlo est.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucúnditátem et exultatiónem thesaurizávit super eum. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Vos estis lumen mundi. Quómodo dixit supérius sal terræ, sic nunc dicit lumen mundi. Nam neque supérius ista terra accipiénda est, quam pédibus corpóreis calcámus, sed hómines, qui in terra hábitant, vel étiam peccatóres, quorum condiéndis et extinguéndis putóribus apostólicum salem Dóminus misit. Et hic mundum, non cœlum et terram, sed hómines, qui sunt in mundo, vel díligunt mundum, opórtet intélligi, quibus illuminándis Apóstoli missi sunt. Non potest cívitas abscóndi super montem pósita; id est, fundáta super insígnem magnámque justítiam, quam signíficat étiam ipse mons, in quo disputat Dóminus.

Te Deum laudámus. 14.

2. ALIA HOMILIA
pro Doctoribus.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap. 5. b*

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii, Episcopi.
Com. in Matth. cap. 4. post init.

Vos estis sal terræ : quod si sal infatuátum fúerit, ad níhilum valet id quod saliétur. Sal, ut árbitror, terræ nullum est. Quómodo ergo Apóstolos sal terræ nuncupávit? Sed propríetas est quæRénda dictórum, quam et Apostolórum officium, et ipsíus salis natúra monstrábit. Sal est in se uno cóntinens aquæ et ignis eleméntum, et hoc ex duóbus est unum.

Pro Doct. Pont. ℟. Amávit eum Dóminus.

ro Doct. non Pont. ℟. Iste
qui ante. lx.

Lectio viij.

ic ígitur in omnem usum
humáni géneris effléctus,
orruptiónem corpóribus, qui-
fúerit aspérsus, impértit,
ad omnem sensum condíti
óris aptíssimus est. Apóstoli
em sunt rerum cœléstium
dicatóres, et æternitátis vel-
satóres, immortalitátem
nibus corpóribus, quibus eó-
n sermo aspérsus fúerit, con-
éntes. ¶ Mérito ígitur sal ter-
nuncupáti sunt, per doctrí-
virtútem saliéndi modo æ-
nitáti córpora reservántes.
n médio. lx.

Lectio ix.

ed natúra salis semper éa-
dem est, nec immutári um-
im potest. Verum quia con-
sióni homo súbjacet, et so-
beátus, qui usque ad finem
ómnibus Dei opéribus per-
nserit: ídeo eos sal terræ
ncupátos monet in tráditæ
potestátis virtúte persístere,
infatuáti nihil sáliant, et
sensu accépti sapóris amís-
vivificáre corrúpta non pos-
t, et projécti de Ecclésiæ
mptuáriis, cum his, quos
erint, pédibus incedéntium
terántur.
Deum laudámus. 14.

3. ALIA HOMILIA
pro Doctoribus.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 5. *b*

illo témpore: Dixit Jesus
discípulis suis: Vos estis sal
ræ. Quod si sal evanúerit, in
o saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis
Chrysóstomi.

Hom. 15. *in Matth. sub med.*

Attendite quid díxerit, Vos estis sal terræ: per quod osténdit, quam necessário ista præcípiat. Non enim de vestra, inquit, tantúmmodo vita, sed de univérso orbe vobis rátio reddénda est. Non ad duas quippe urbes, aut decem, aut vigínti, neque ad unam gentem vos mitto, sicut mittébam Prophétas; sed ad omnem terram prorsus ac mare, totúmque mundum, et hunc váriis crimínibus oppréssum.

Pro Doct. Pont. ℟. Amávit eum. lx.

Pro Doct. non Pont. ℟. Iste est qui ante. lx.

Lectio viij.

Dicendo enim, Vos estis sal terræ, osténdit univérsam hóminum infatuátam esse natúram, et peccatórum vi corrúptam, et idcírco illas ab eis virtútes requírit, quæ máxime ad multórum salútem procurándam necessáriæ sunt atque útiles. Nam qui mansuétus est ac modéstus, et miséricors et justus, non intra se tantúmmodo hæc recte facta conclúdit, verum in aliórum quoque utilitátem præcláros hos fáciet efflúere fontes. Igitur qui corde mundo est atque pacíficus, et persecutiónem pro veritáte pátitur, nihilóminus in commúne cómmodum vitam instítuit.

℟. In médio. lx.

Lectio ix.

Ne ígitur putétis, inquit, ad lévia vos ducéndos esse certámina, neque exiguárum re-

rum vobis ineúndam esse ratiónem, Vos estis sal terræ. Quid ígitur? Ipsine putrefácta medicáti sunt? Nequáquam: neque enim fíeri potest, ut ea, quæ jam corrúpta sunt, salis perfricatióne reparéntur. Non ergo hoc fecérunt, sed ante renováta, sibíque trádita, atque ab illa jam putrédine liberáta, aspergébant sale, et in ea nóvitáte conservábant, quam a Dómino suscéperant. Liberáre quippe a putrédine peccatórum Christi virtútis est: ut autem ad illa íterum non revertántur, Apostolórum curæ est ac labóris. Te Deum laudámus. 14.

COMMUNE

Confessoris non Pontificis.

Ad Vesperas, Aña. Dómine, quinque talénta, ut infra ad Laudes. Ps. Dixit Dóminus, cum reliq. de Dñica. 108. et loco ult., Ps. Laudáte Dóminum, omnes gentes. 111.

Capitulum. *Eccli.* 31.

Beatus vir, qui invéntus est sine mácula: et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

Hymnus.

Iste Conféssor Dómini, coléntes
Quem pie laudant pópuli per orbem,
Hac die lætus méruit beátas
Scándere sedes.

Si non est dies obitus, dic.

Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbriam duxit sine labe vitam,
Donec humános animávit auræ
Spíritus artus.

Cujus ob præstans méritum frequénter,
Ægra quæ passim jacuére membra,
Víribus morbi dómitis, salúti
Restituúntur.

Noster hinc illi chorus obsequéntem
Cóncinit laudem, celebrésque palmas;
Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus atque virtus,
Qui super cœli sólio coúscans,
Tótius mundi sériem gubérnat,
Trinus et unus. Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnificat, Aña.

Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio.

Deus, qui nos beáti N., Confessóris tui, ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Adesto, Dómine, supplicatiónibus nostris, quas in beáti N., Confessóris tui, solemnitáte deférimus: ut qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus, ejus, qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum.

Si fuerit Abbas. Oratio.

Intercessio nos, quæsumus Dómine, beáti N., Abbátis, comméndet: ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Matutinum, Invitatorium.
m Confessórum Dóminum,
iite, adorémus. Ps. Veníte,
émus. 2.
nnus. Iste Conféssor, ut
. lxij.

In primo Nocturno.

Beátus vir, * qui in lege
ni meditátur : volúntas
pérmanet die ac nocte, et
a quæcúmque fáciet, sem-
rosperabúntur.

Psalmus 1.

TUS vir, qui non ábiit in
onsílio impiórum, et in
eccatórum non stetit, * et
áthedra pestiléntiæ non
:
in lege Dómini volúntas
* et in lege ejus meditábi-
ie ac nocte.
it tamquam lignum, quod
átum est secus decúrsus
um, * quod fructum suum
in témpore suo :
lium ejus non défluet :
ómnia quæcúmque fáciet,
erabúntur.
sic ímpii, non sic : * sed
uam pulvis quem prójicit
s a fácie terræ.
non resúrgent ímpii in ju-
: * neque peccatóres in
lio justórum.
iam novit Dóminus viam
um : * et iter impiórum
it.
Beátus vir, qui in lege
ni meditátur : volúntas
pérmanet die ac nocte, et
a quæcúmque fáciet, sem-
rosperabúntur.
Beátus * iste Sanctus, qui
sus est in Dómino, prædi-
præcéptum Dómini, consti-
est in monte sancto ejus.

Psalmus 2.

QUARE fremuérunt gentes : * et pópuli meditáti sunt inánia?
Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum, * advérsus Dóminum et advérsus Christum ejus.
Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.
Qui hábitat in cœlis irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.
Tunc loquétur ad eos in ira sua : * et in furóre suo conturbábit eos.
Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.
Dóminus dixit ad me : * fílius meus es tu, ego hódie génui te.
Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.
Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.
Et nunc, reges, intellígite : * erudímini qui judicátis terram.
Servíte Dómino in timóre : * et exultáte ei cum tremóre.
Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.
Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.
Aña. Beátus iste Sanctus, qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.
Aña. Tu es glória * mea, tu

es suscéptor meus Dómine : tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

Psalmus 3.

DOMINE, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.
Multi dicunt ánimæ meæ : * non est salus ipsi in Deo ejus.
Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.
Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.
Ego dormívi, et soporátus sum : * et exurréxi, quia Dóminus suscépit me.
Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.
Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.
Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Aña. Tu es glória mea, tu es suscéptor meus, Dómine : tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo. ℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum. Pater noster. Absolutio. Exáudi, Dómine. ℣. Jube, domne. Bened. Benedictióne perpétua.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio j. *Cap.* 4. *b et* 5.

JUSTUS si morte præoccupátus fúerit, in refrigério erit. Senéctus enim venerábilis est, non diutúrna, neque annórum número computáta : cani autem sunt sensus hóminis, et ætas senectútis vita immaculáta. Placens Deo factus est diléctus, et vivens inter peccatóres translátus est. Raptus est ne malítia mutáret intelléctum ejus, aut ne fíctio decíperet ánimam illíus. Fascinátio enim nugacitátis obscúrat bona, et inconstántia concupiscéntiæ transvértit sensum sine malítia. Consummátus in brevi explévit témpora multa : plácita enim erat Deo ánima illíus : propter hoc properávit edúcere illum de médio iniquitátum.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra. Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ij.

POPULI autem vidéntes, et non intelligéntes, nec ponéntes in præcórdiis tália : quóniam grátia Dei et misericórdia est in sanctos ejus, et respéctus in eléctos illíus. Condémnat autem justus mórtuus vivos ímpios, et juvéntus celérius consummáta longam vitam injústi. Vidébunt enim finem sapiéntis, et non intélligent quid cogitáverit de illo Deus, et quare muníerit illum Dóminus. Vidébunt et contémnent eum : illos autem Dóminus irridébit. Et erunt post hæc decidéntes sine honóre, et in contumélia inter mórtuos in perpétuum : quóniam disrúmpet illos inflátos sine voce, et commovébit illos a fundaméntis, et usque ad suprémum desolabúntur.

℟. Justus germinábit sicut lílium : * Et florébit in ætér-

ım ante Dóminum. ℣. Plantus in domo Dómini, in átriis mus Dei nostri. Et. Bened. iritus sancti grátia.

Lectio iij.

T erunt geméntes, et memória illórum peribit. Vénient cogitatióne peccatórum suóım tímidi, et tradúcent illos advérso iniquitátes ipsórum. unc stabunt justi in magna onstántia advérsus eos qui se ngustiavérunt, et qui abstuérunt labóres eórum. Vidéntes ırbabúntur timóre horríbili, mirabúntur in subitatióne sperátæ salútis, dicéntes ina se, pœniténtiam agéntes, præ angústia spíritus geméns: Hi sunt quos habúimus iquándo in derísum, et in siilitúdinem impropérii. Nos sensáti vitam illórum æstiabámus insániam, et finem órum sine honóre: ecce quóodo computáti sunt inter fis Dei, et inter Sanctos sors órum est.

Iste cognóvit justítiam, et lit mirabília magna, et exávit Altíssimum: * Et invéns est in número Sanctórum. Iste est qui contémpsit vim mundi, et pervénit ad cœstia regna. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

ña. Invocántem exaudívit * óminus Sanctum suum; Dóinus exaudívit eum, et conituit eum in pace.

Psalmus 4.

UM invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in ibulatióne dilatásti mihi.
iserére mei, * et exáudi oraónem meam.
Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * utquid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?
Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.
Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.
Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?
Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.
A fructu fruménti, vini et ólei sui: * multiplicáti sunt.
In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam:
Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Aña. Invocántem exaudívit Dóminus Sanctum suum, Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Aña. Læténtur omnes, * qui sperant in te, Dómine: quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Psalmus 5.

VERBA mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.
Inténde voci oratiónis meæ: * Rex meus et Deus meus.
Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.
Mane astábo tibi, et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.
Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.
Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ,
Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.
Dómine, deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.
Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.
Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant : * júdica illos, Deus.
Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos : * quóniam irritavérunt te, Dómine.
Et læténtur omnes, qui sperant in te : * in ætérnum exultábunt : et habitábis in eis.
Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.
Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.
Aña. Læténtur omnes, qui sperant in te, Dómine : quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.
Aña. Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti Sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Psalmus 8.

DOMINE Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.
Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.
Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.
Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.
Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine Dóminus noster, : * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Aña. Dómine Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti Sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium. Pater noster. Absolutio. Ipsíus píetas. ℣. Jube, domne. Bened. Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Lectio iv.

In Orat. de S. Philog., *Tom.* 3.

BEATI N. dies, cujus festivitátem celebrámus, ad ipsíus recte factórum enarratiónem

linguam nostram evocávit : síquidem hódie Beátus iste ad tranquillam, omnísque perturbatiónis expértem vitam tránsiit : eóque navígium áppulit, ubi deínceps non póterit metúere naufrágium, nec ullam ánimi perturbatiónem, aut dolórem. Et quid mirum est, si locus ille purus est ab omni moléstia ánimi, cum Paulus homínibus adhuc in hac vita degéntibus loquens, dicat : Semper gaudéte, sine intermissióne oráte?

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custódivit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et. Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Quod si hic, ubi morbi, ubi insectatiónes, ubi præmatúræ mortes, ubi calúmniæ, ubi invídiæ, ubi perturbatiónes, ubi iræ, ubi cupiditátes, ubi innumerábiles insídiæ, ubi quotidiánæ sollicitúdines, ubi perpétua sibíque succedéntia mala sunt, innúmeros ex omni parte dolóres afferéntia, Paulus dixit fíeri posse ut semper gaudeámus, si quis páululum ex rerum mundanárum flúctibus eréxerit caput, vitámque suam recte composúerit : multo magis, postquam hinc demigravérimus, fácile cómpotes érimus ejus boni, cum hæc ómnia subláta fúerint, advérsa valetúdo, morbi, peccándi matéria, ubi non est meum ac tuum, frígidum illud verbum, et quidquid est malórum in vitam nostram ínvehens, innumeráque gignens bella.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et. Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vj.

Quamobrem maximópere grátulor hujus Sancti felicitáti, quod quamquam translátus est, atque hanc, quæ apud nos est, civitátem relíquit, tamen in álteram adscríptus est civitátem, nempe Dei : et digréssus ab hac Ecclésia, ad illam pervénit, quæ est primogenitórum descriptórum in cœlis : ac relíctis hisce festis, tránsiit ad celebritátem Angelórum. Etenim quod et cívitas sursum sit, et Ecclésia, et celébritas, audi Paulum dicéntem : Accessístis ad civitátem Dei vivéntis, Jerúsalem cœléstem, et Ecclésiam primitivórum, qui conscrípti sunt in cœlis, et ad multórum míllium Angelórum frequéntiam.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Aña. Dómine, iste Sanctus * habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

DOMINE, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?
Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam.
Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :
Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.
Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus : * timéntes autem Dóminum gloríficat :
Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.
Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.
Aña. Dómine, iste Sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.
Aña. Vitam pétiit * a te, et tribuísti ei, Dómine : glóriam et magnum decórem imposuísti super eum : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Psalmus 20.

DOMINE, in virtúte tua lætábitur rex : * et super salutáre tuum exultábit veheménter.
Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.
Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.
Vitam pétiit a te : * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.
Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.
Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.
Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.
Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.
Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.
Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a filiis hóminum.
Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.
Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.
Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.
Aña. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine : glóriam et magnum decórem imposuísti super eum : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.
Aña. Hic accípiet * benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo : quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Psalmus 23.

DOMINI est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrá-

-rum, et univérsi qui hábitant in eo.
Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.
Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?
Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.
Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.
Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.
Ant. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo: quia hæc est generátio quæréntium Dóminum. ℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus. Pater noster. Absolutio. A vínculis. ℣. Jube, domne. Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 12. *e*

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis; Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii, Papæ.
Homilia 13. *in Evang.*

Sancti Evangélii, fratres charíssimi, apérta vobis est léctio recitáta. Sed ne alíquibus ipsa ejus planíties alta fortásse videátur, eam sub brevitáte transcúrrimus, quátenus ejus expositio ita nesciéntibus fiat cógnita, ut tamen sciéntibus non sit onerósa. Dóminus dicit: Sint lumbi vestri præcíncti. Lumbos enim præcíngimus, cum carnis luxúriam per continéntiam coarctámus. Sed quia minus est mala non ágere, nisi étiam quisque stúdeat et bonis opéribus insudáre, prótinus ádditur: Et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Lucérnas quippe ardéntes in mánibus tenémus, cum per bona ópera próximis nostris lucis exémpla monstrámus. De quibus profécto opéribus Dóminus dicit: Lúceat lux vestra coram homínibus, ut vídeant ópera vestra bona, et gloríficent Patrem vestrum, qui in cœlis est.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum. * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse. Bened. Cujus festum cólimus.

Lectio viij.

Duo autem sunt, quæ jubéntur, et lumbos restrín-

gere, et lucérnas tenére, ut et mundítia sit castitátis in córpore, et lumen veritátis in operatióne. Redemptóri étenim nostro unum sine áltero placére nequáquam potest : si aut is, qui bona agit, adhuc luxúriæ inquinaménta non déserit : aut is, qui castitáte præéminet, necdum se per bona ópera exércet. Nec cástitas ergo magna est sine bono ópere, nec opus bonum est áliquod sine castitáte. Sed et si utrúmque ágitur, restat, ut quisquis ille est, spe ad supérnam pátriam tendat, et nequáquam se a vítiis pro mundi hujus honestáte contíneat.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et. Glória Patri. Et. Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis : ut, cum vénerit, et pulsáverit, conféstim apériant ei. Venit quippe Dóminus, cum ad judícium próperat : pulsat vero, cum jam per ægritúdinis moléstias esse mortem vicínam desígnat. Cui conféstim aperímus, si hunc cum amóre suscípimus. Aperíre enim júdici pulsánti non vult, qui exíre de córpore trépidat et vidére eum, quem contempsísse se méminit, júdicem formídat. Qui autem de sua spe et operatióne secúrus est, pulsánti conféstim áperit, quia lætus júdicem sústinet. Et cum tempus propínquæ mortis advénerit, de glória retributiónis hilaréscit.

Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Dómine, * quinque talénta tradidísti mihi : ecce ália quinque superlucrátus sum. Ps. Dóminus regnávit, cum reliq. 15.

2. Euge, serve bone, * in módico fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

3. Fidélis servus * et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam.

4. Beátus ille servus, * quem cum vénerit dóminus ejus, et pulsáverit jánuam, invénerit vigilántem.

5. Serve bone * et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum. *Eccli.* 31.

Beatus vir, qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

Hymnus.

Jesu, coróna célsior,
Et véritas sublímior,
Qui confiténti sérvulo
Reddis perénne præmium.
Da supplicánti cœtui,
Hujus rogátu, nóxii
Remissiónem críminis,
Rumpéndo nexum vínculi.
Anni revérso témpore,
Dies refúlsit lúmine,
Quo Sanctus hic de córpore
Migrávit inter sídera.
Hic vana terræ gáudia,
Et luculénta prædia,

sorde députans,
enet cœléstia.
iste, Rex piíssime,
fiténdo júgiter,
artes dæmonum,
ue avérni príncipem.
clarus, et fide,
ióne sédulus,
membra déferens,
supérnas óbtinet.
te, piíssime,
ur omnes súpplices :
it hujus grátia
remíttas débitas.
rénnis glória,
Patris único,
ue sit Paráclito,
ne semper sæculum.
1.
m dedúxit Dóminus per
tas. ℟. Et osténdit illi
Dei.
l Benedictus, Aña.
serve bone, * et fidélis,
pauca fuísti fidélis, su-
lta te constítuam, intra
dium Dómini tui.

Oratio.

, qui nos beáti N., Con-
sóris tui, ánnua solemni-
íficas : concéde propí-
t, cujus natalítia cóli-
tiam actiónes imitémur.
minum

Alia Oratio.

o, Dómine, supplicatió-
us nostris, quas in beáti
fessóris tui, solemnitáte
us : ut, qui nostræ ju-
dúciam non habémus,
i tibi plácuit, précibus
ur. Per Dóminum.
uerit Abbas. Oratio.
ESSIO nos, quæsumus,
ine, beáti N., Abbátis,
ndet : ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Ad Tertiam Aña.

Euge, serve bone.

Capit. Beátus vir. lxx.

℟. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et. Glória Patri. Amávit. ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Ad Sextam, Aña.

Fidélis servus.

Capitulum. *Eccli.* 39.

JUSTUS cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. br. Os justi * Meditábitur sapiéntiam. Os justi. ℣. Et lingua ejus loquétur judícium. Meditábitur. Glória Patri. Os. ℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Ad Nonam, Aña.

Serve bone.

Capitulum. *Sap.* 10. *b*

JUSTUM dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum : honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

℟. br. Lex Dei ejus * In corde ipsíus. Lex. ℣. Et non supplantabúntur gressus ejus. In. Glória Patri. Lex. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Vesperas, Aña. Dómine, quinque talénta, cum reliq. de Laud. Psalmi, Capit. et Hymn. ut in j. Vesp. lxij.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnificat, Aña.

Hic vir despíciens mundum * et terréna triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu.

Si occurrat celebrari Festum plur. Conf. non Pont. Offic. fit ut supra; sed in Orat., et Serm., quæ habentur in singulari, dicantur in plurali.

2. ALIÆ LECTIONES pro Confessore non Pont.

In primo Nocturno.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. *Cap.* 31.

Beatus vir, qui invéntus est sine mácula : et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua. Qui probátus est in illo, et perféctus est, erit illi glória ætérna : qui pótuit tránsgredi, et non est transgréssus : fácere mala, et non fecit : ídeo stabilíta sunt bona illíus in Dómino, et eleemósynas illíus enarrábit omnis Ecclésia sanctórum.

℟. Euge, serve bone. lxiv.

Lectio ij. *Cap.* 32. *c et* 33.

Qui timet Dóminum, excípiet doctrínam ejus : et qui vigiláverint ad illum, invénient benedictiónem. Qui quærit legem, replébitur ab ea : et qui insidióse agit, scandalizábitur in ea. Qui timent Dóminum, invénient judícium justum, et justítias quasi lumen accéndent. Qui credit Deo, atténdit mandátis : et qui confídit in illo, non minorábitur.

Timénti Dóminum non occ
rent mala, sed in tentatió
Deus illum conservábit, et li
rábit a malis. Sápiens non o
mandáta et justítias, et non
lidétur quasi in procélla nav
Homo sensátus credit legi D
et lex illi fidélis.

℟. Justus germinábit. lxiv.

Lectio iij. *Cap.* 34. *b*

Spiritus timéntium Deum qu
ritur, et in respéctu illi
benedicétur. Spes enim illóru
in salvántem illos, et óculi D
in diligéntes se. Qui timet D
minum, nihil trepidábit,
non pavébit : quóniam ipse e
spes ejus. Timéntis Dóminum
beáta est ánima ejus. Ad quem
réspicit, et quis est fortitúdo
ejus? Oculi Dómini super ti-
méntes eum, protéctor poten-
tiæ, firmaméntum virtútis, te-
gimen ardóris, et umbráculum
meridiáni, deprecátio offensi-
nis, et adjutórium casus, exal-
tans ánimam, et illúminans
óculos, dans sanitátem, et vi-
tam, et benedictiónem.

℟. Iste cognóvit. lxv.

In secundo Nocturno.

Ex libro Morálium sancti Gregórii, Papæ.

Lectio iv.

Lib. 10. *c.* 16. *in c.* 12. *Job*

Deridetur justi simplícitas
Hujus mundi sapiéntia est
cor machinatiónibus tégere
sensum verbis veláre, quæ fals
sunt, vera osténdere : quæ ve-
ra sunt, falsa demonstráre. Hæc
nimírum prudéntia usu a juve-
nibus scitur, hæc a púeris
prétio díscitur : hanc qui sciunt
céteros despiciéndo supérbiunt
hanc qui nésciunt subjécti et

di in áliis mirántur : quia
eis hæc éadem duplicitátis
uitas nómine palliáta dilí-
r , dum mentis pervérsi-
urbánitas vocátur. Hæc
obsequéntibus præcipit
órum cúlmina quærere ,
pta temporális glóriæ vani-
gaudére , irrogáta ab áliis
a multiplícius réddere :
ı vires súppetunt , nullis
stántibus cédere : cum vir-
s possibílitas deest , quid-
l explére per malítiam non
nt , hoc in pacífica bonitáte
uláre.
Honéstum fecit. lxvij.

Lectio v.

T contra , sapiéntia justó-
rum est , nil per ostensió-
ı fíngere , sensum verbis
ríre , vera ut sunt dilígere ,
a devitáre ; bona gratis ex-
ére , mala libéntius toleráre,
m fácere ; nullam injúriæ
ónem quærere , pro veritáte
tuméliam lucrum putáre.
hæc justórum simplícitas
idétur : quia ab hujus mun-
sapiéntibus puritátis virtus
itas créditur. Omne enim
d innocénter ágitur, ab eis
cul dúbio stultum putátur :
quidquid in ópere véritas
robat , carnáli sapiéntiæ fá-
m sonat. Quid namque stul-
s vidétur mundo , quam
ntem verbis osténdere , nil
ida machinatióne simuláre ,
las injúriis contumélias réd-
e , pro maledicéntibus oráre,
pertátem quærere , posséssa
nquere , rapiénti non resí-
e , percutiénti álteram ma-
m præbére?
Amávit eum. lxvij.

Lectio vj. *C.* 17. *post init.*

LAMPAS contémpta apud cogitatiónes dívitum. Sæpe contíngit , ut eléctus quisque , qui ad ætérnam felicitátem dúcitur , contínua hic adversitáte deprimátur : non hunc rerum abundántia fúlciat , non dignitátum glória honorábilem osténdat , nulla ei obsequéntium frequéntia súppetat , nulla hunc humánis óculis véstium pompa compónat : a cunctis vero despicábilis cérnitur , et hujus mundi grátia indígnus æstimátur : sed tamen ante occúlti júdicis óculos virtútibus émicat, vitæ méritis corúscat : honorári métuit , déspici non réfugit : corpus continéntia áfficit , sola in ánimo dilectióne pinguéscit : mentem semper ad patiéntiam præparat , et eréctus pro justítia , de percéptis contuméliis exúltat : afflíctis ex corde compátitur , de bonórum prosperitátibus quasi de própriis lætátur , sacri verbi pábula in mente sollícitus rúminat , et inquisítus quódlibet éloqui dupliciter ignórat.
℟. Iste homo. lxvij.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 12. *d.*

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Nolíte timére, pusíllus grex, quia complácuit Patri vestro dare vobis regnum. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ , Presbyteri.

Lib. 4. *c.* 54. *in Luc.* 12.

PUSILLUM gregem electórum , vel ob comparatiónem ma-

jóris número reprobórum, vel pótius ob humilitátis devotiónem nóminat : quia vidélicet Ecclésiam suam quantálibet numerositáte jam dilatátam, tamen usque ad finem mundi humilitáte vult créscere, et ad promíssum regnum humilitáte perveníre. Ideóque ejus labóres blande consolátus, quam regnum Dei tantum quærere præcipit, eídem regnum a Patre dandum complácita benignitáte promíttit.

℟. Iste est qui ante. lxix.

Lectio viij.

VENDITE quæ possidétis, et date eleemósynam. Nolíte, inquit, timére, ne propter regnum Dei militántibus, hujus vitæ necessária desint : quin étiam posséssa propter eleemósynam véndite. Quod tunc digne fit, quando quis semel pro Dómino suis ómnibus spretis, nihilóminus post hæc labóre mánuum, unde et victum transígere, et eleemósynam dare queat, operátur. Unde gloriátur Apóstolus, dicens : Argéntum et aurum, aut vestem nullíus concupívi : ipsi scitis, quóniam ad ea quæ mihi opus erant, et his qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes opórtet suscípere infírmos.

℟. Sint lumbi. lxx.

Lectio ix.

FACITE vobis sácculos, qui non veteráscunt : eleemósynas vidélicet operándo, quarum merces in ætérnum máneat. Ubi non hoc præcéptum esse putándum est, ut nil pecúniæ reservétur a sanctis, vel suis scílicet, vel páuperum úsibus suggeréndæ : cum et ipse Dóminus, cui ministrábant Angeli, tamen ad informándam Ecclésiam suam, lóculos habuísse legátur, et a fidélibus obláta consérvans, et suórum necessitátibus aliísque indigéntibus tríbuens ; sed ne Deo propter ista serviátur, et ob inópiæ timórem justítia deserátur.

Te Deum laudámus. 14.

PRO ABBATIBUS.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 19. *d*

IN illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia et secúti sumus te : quid ergo erit nobis ? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi, Presbyteri.

Lib. 3. *in Matth cap.* 19.

GRANDIS fidúcia ! Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu et arte quærébat, et tamen lóquitur confidénter : Relíquimus ómnia. Et quia non súfficit tantum relínquere, jungit quod perféctum est : Et secúti sumus te. Fécimus quod jussísti : quid ígitur nobis dabis præmii? Jesus autem dixit illis : Amen dico vobis : quod vos qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel. Non dixit : Qui reliquístis ómnia : hoc enim et Crates fecit philósophus, et multi álii divítias contem-

sérunt ; sed : Qui secúti estis me : quod próprie Apostolórum est, atque credéntium.
℟. Iste est qui ante. lxix.

Lectio viij.

In regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ (quando et mórtui de corruptióne resúrgent incorrúpti), sedébitis et vos in sóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Israel : quia vobis credéntibus, illi crédere noluérunt. Et omnis qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Locus iste cum illa senténtia cóngruit, in qua Salvátor lóquitur : Non veni pacem míttere, sed gládium. Veni enim separáre hóminem a patre suo, et matrem a fília, et nurum a socru : et inimíci hóminis doméstici ejus. Qui ergo propter fidem Christi, et prædicatiónem Evangélii, omnes afféctus contémpserint, atque divítias et sæculi voluptátes, isti céntuplum recípient, et vitam ætérnam possidébunt.
℟. Sint lumbi. lxx.

Lectio ix.

Ex occasióne hujus senténtiæ quidam introdúcunt mille annos post resurrectiónem, dicéntes, tunc nobis céntuplum ómnium rerum, quas dimísimus, et vitam ætérnam esse reddéndam : non intelligéntes quod, si in céteris digna sit promíssio, in uxóribus appáreat turpitúdo : ut qui unam pro Dómino dimíserit, centum recípiat in futúro. Sensus ergo iste est : Qui carnália pro Salvatóre dimíserit, spirituália recípiet : quæ comparatióne et mérito sui ita erunt, quasi si parvo número centenárius númerus comparétur.

Te Deum laudámus. 14.

2. ALIA HOMILIA pro Abbatibus.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 11. *d*

In illo témpore : Respóndens Jesus, dixit : Confíteor tibi, Pater, Dómine cœli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus, et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni, Epíscopi.

Serm. 10. *de Verb. Dom.*

Veníte ad me, omnes qui laborátis. Quare enim omnes laborámus, nisi quia sumus hómines mortáles, frágiles, infírmi, lútea vasa portántes, quæ fáciunt ínvicem angústias? Sed si angustiántur vasa carnis, dilaténtur spátia charitátis. Quid ergo dicit, Veníte ad me, omnes qui laborátis, nisi ut non laborétis? Dénique promíssio ejus in promptu est, quóniam laborántes vocávit. Quærent forte, qua mercéde vocáti sunt. Et ego vos, inquit, refíciam. Tóllite jugum meum super vos, et díscite a me, non mundum fabricáre, non cuncta visibília et invisibília creáre, non in ipso mundo mirabília fácere, et mórtuos suscitáre ; sed : Quóniam mitis sum, et húmilis corde.
℟. Iste est qui ante. lxix.

Lectio viij.

Magnus esse vis? a mínimo íncipe. Cógitas magnam fábricam constrúere celsitúdinis? de fundaménto prius cógita humilitátis. Et quantam quisque vult et dispónit superimpónere molem ædifícii, quanto erit majus ædifícium, tanto áltius fodit fundaméntum. Et fábrica quidem cum constrúitur, in supérna consúrgit : qui autem fodit fundaméntum, ad ima deprímitur. Ergo et fábrica ante celsitúdinem humiliátur, et fastígium post humiliatiónem érigitur.

℟. Sint lumbi. lxx.

Lectio ix.

Quod est fastígium construéndæ fábricæ, quam molímur? quo perventúrum est cacúmen ædifícii? Cito dico, usque ad conspéctum Dei. Vidétis quam excélsum est, quanta res est conspícere Deum. Qui desíderat, et quod dico, et quod audit, intélligit. Promíttitur nobis conspéctus Dei, veri Dei, summi Dei. Hoc enim bonum est, vidéntem vidére. Nam qui colunt falsos deos, fácile illos vident : sed eos vident, qui óculos habent, et non vident. Nobis autem promíttitur vísio Dei vivéntis et vidéntis.

Te Deum laudámus. 14.

3. ALIA HOMILIA pro Abbatibus.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 19. *d*

In illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: ergo erit nobis? Et réliqua.

De Homilia venerábilis Bedæ, Presbyteri.

In Natali S. Bened.

Duo sunt órdines electórum in judício futúri : unus judicántium cum Dómino, de quibus hoc loco mémorat, qui reliquérunt ómnia et secúti sunt illum ; álius judicandórum a Dómino, qui non quidem ómnia sua páriter reliquérunt, sed de his tamen, quæ habébant, quotidiánas dare eleemósynas Christi paupéribus curábant : unde et auditúri sunt in judício : Veníte, benedícti Patris mei, possidéte præparátum vobis regnum a constitutióne mundi. Esurívi enim, et dedístis mihi manducáre : sitívi, et dedístis mihi bíbere.

℟. Iste est qui ante. lxix.

Lectio viij.

Sed et reprobórum duos ibi futúros órdines, Dómino narránte, comperímus : unum eórum, qui fídei christiánæ mystériis initiáti, ópera fídei exercére contémnunt, quibus in judício testátur : Discédite a me, maledícti, in ignem ætérnum, qui præparátus est diábolo, et ángelis ejus : esurívi enim, et non dedístis mihi manducáre. Alterum eórum, qui fidem et mystéria Christi vel numquam suscepére, vel suscéptam per apostasíam deseruére : de quibus dicit : Qui autem non credit, jam judicátus est : quia non credit in nómine unigéniti Fílii Dei.

℟. Sint lumbi. lxx.

Lectio ix.

Verum his cum timóre et pavóre débito paulísper com-

norátis, ad lætíssima pótius
ini et Salvatóris nostri pro-
a convertámus audítum.
ámus quæ tantæ grátia pie-
: non ætérnæ tantúmmodo
præmia suis sequácibus,
et præséntis múnera polli-
r exímia. Et omnis, inquit,
relíquerit domum, vel fra-
, aut soróres, aut patrem,
matrem, aut uxórem, aut
s, aut agros, propter no-
meum, céntuplum accí-
, et vitam ætérnam possi-
t. Qui enim terrénis affé-
us sive possessiónibus pro
isti discipulátu renuntiáve-
quo plus in ejus amórem
écerit, eo plures invéniet,
se intérno suscípere afféctu,
is gáudeant sustentáre sub-
tiis.
Deum laudámus. 14.

COMMUNE

Vírginum.

Ad Vésperas.

ña. Hæc est virgo sápiens *
na de número prudéntum.

Psalmus 109.

ixit Dóminus Dómino meo:
* Sede a dextris meis.
ec ponam inimícos tuos, *
éllum pedum tuórum.
gam virtútis tuæ emíttet Dó-
us ex Sion: * domináre in
lio inimicórum tuórum.
um princípium in die vir-
s tuæ in splendóribus san-
rum: * ex útero ante lucí-
m génui te.
ávit Dóminus, et non pœ-
bit eum: * Tu es sacérdos
térnum secúndum órdinem
chísedech.
ninus a dextris tuis, * con-
git in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implé-
bit ruínas: *conquassábit cápita
in terra multórum.
De torrénte in via bibet: * pro-
ptérea exaltábit caput.
Aña. Hæc est virgo sápiens, et
una de número prudéntum.
Aña. Hæc est virgo sápiens, *
quam Dóminus vigilántem in-
vénit.

Psalmus 121.

LAUDATE, púeri, Dóminum:
* laudáte nomen Dómini.
Sit nomen Dómini benedíctum,
* ex hoc nunc, et usque in sæ-
culum.
A solis ortu usque ad occásum,
* laudábile nomen Dómini.
Excélsus super omnes gentes
Dóminus, * et super cœlos gló-
ria ejus.
Quis sicut Dóminus Deus no-
ster, qui in altis hábitat, * et
humília réspicit in cœlo et in
terra?
Súscitans a terra inopem, * et
de stércore érigens páuperem:
Ut cóllocet eum cum princípi-
bus, * cum princípibus pópuli
sui.
Qui habitáre facit stérilem in
domo, * matrem filiórum læ-
tántem.
Aña. Hæc est virgo sápiens,
quam Dóminus vigilántem in-
vénit.
Aña. Hæc est quæ nescívit *
torum in delícto: habébit fru-
ctum in respectióne animárum
sanctárum.

Psalmus 121.

LÆTATUS sum in his, quæ di-
cta sunt mihi: * in domum
Dómini íbimus.
Stantes erant pedes nostri * in
átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas : * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini, * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogate quæ ad pacem sunt Jerúsalem : * et abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua : * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te :

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Aña. Hæc est quæ nescívit torum in delícto : habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

Aña. Veni, elécta mea, * et ponam in te thronum meum, allelúia.

Psalmus 126.

Nisi Dóminus ædificaverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere : * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum : * ecce heréditas Dómini, fílii : merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis : * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Aña. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum, allelúia.

Aña. Ista est speciósa * inter fílias Jerúsalem.

Psalmus 147.

Lauda, Jerúsalem, Dóminum: * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ :* velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frigoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justítias et judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni : * et judícia sua non manifestávit eis.

Aña. Ista est speciósa inter fílias Jerúsalem.

Capitulum. 2. *Cor.* 10. *d*

Fratres, Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat ille probátus est; sed quem Deus comméndat.

Hymnus.

Jesu, coróna Vírginum,
Quem mater illa cóncipit.
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe.
Qui pergis inter lília,
Septus choréis Vírginum,

sus decórus glória,
sísque reddens præmia.
úmque tendis Vírgines
úntur, atque láudibus
te canéntes cúrsitant
nósque dulces pérsonant.
eprecámur súpplices,
is ut addas sénsibus
re prorsus ómnia
ptiónis vúlnera.
s, honor, laus, glória
Patri cum Fílio,
o simul Paráclito,
culórum sæcula. Amen.
écie tua et pulchritúdine
℟. Inténde, próspere pro-
et regna.
Ad Magníficat, Aña.
, sponsa Christi, * áccipe
iam, quam tibi Dóminus
arávit in ætérnum.

Oratio.

us, qui inter cétera potén-
æ tuæ mirácula étiam in
frágili victóriam martyrii
lísti : concéde propítius;
ui beátæ N., Vírginis et
yris tuæ, natalítia cólimus,
ejus ad te exémpla gra-
ur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

LGENTIAM nobis, quæsu-
ius Dómine, beáta N.,
et Martyr, implóret :
tibi grata semper éxtitit
iérito castitátis, et tuæ
ssióne virtútis. Per Dó-
m.

Virgine non Martyre.

Oratio

UDI nos, Deus salutáris
oster; ut sicut de beátæ
Vírginis tuæ, festivitáte
émus, ita piæ devotiónis
ámur afféctu. Per Dómi-

Si fuerint plures in utrisque Vesperis ad Magnificat, et in Laudibus ad Benedictus, Aña. Prudéntes Vírgines, * aptáte vestras lámpades : ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Adducéntur Regi vírgines post eam. ℟. Próximæ ejus afferéntur tibi.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine Deus noster, sanctárum Vírginum et Mártyrum tuárum N. et N., palmas incessábili devotióne venerári : ut, quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem Vírginum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

VIRGINIS Proles, Opiféxque Matris,
Virgo quem gessit, peperítque Virgo;
Vírginis partos cánimus decóra
Morte triúmphos.
Hæc enim palmæ dúplicis beáta
Sorte, dum gestit frágilem domáre
Córporis sexum, dómuit cruéntum
Cæde tyránnum.
Unde nec mortem, nec amíca mortis
Mille pœnárum génera expavéscens,
Sánguine effúso méruit serénum
Scándere cœlum.
Hujus orátu, Deus alme, nobis

Débitas pœnas scélerum remítte;
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.
Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus omni
Témporis ævo. Amen.

Si Sancta fuerit Virgo tantum, et non Martyr, dicitur Hymnus ut sequitur :

Virginis Proles, Opiféxque Matris,
Virgo quem gessit, peperítque Virgo,
Vírginis festum cánimus beátæ,
Accipe votum.
Hujus orátu, Deus alme, nobis
Débitas pœnas scélerum remitte;
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.
Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus omni
Témporis ævo. Amen.

In primo Nocturno.

Aña. O quam pulchra * est casta generátio cum claritáte!

Psalmus 8.

Domine Dóminus noster * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.
Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.
Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.
Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuórum.
Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi;
Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña. O quam pulchra est casta generátio cum claritáte!

Pro Virgine, Aña. Ante torum * hujus vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Pro non Virgine, Aña. Læva ejus * sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Psalmus 18.

Cœli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.
Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.
Non sunt loquélæ, neque sermónes; * quorum non audiántur voces eórum.
In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.
In sole pósuit tabernáculum

uum : * et ipse tamquam
ponsus procédens de thálamo
uo.
xultávit ut gigas ad currén-
lam viam, * a summo cœlo
gréssio ejus :
t occúrsus ejus usque ad sum-
num ejus : * nec est qui se
bscóndat a calóre ejus.
ex Dómini immaculáta con-
értens ánimas : * testimónium
)ómini fidéle, sapiéntiam præ-
tans párvulis.
ustítiæ Dómini rectæ, lætifi-
ántes corda : * præcéptum
)ómini lúcidum, illúminans
culos.
imor Dómini sanctus, pérma-
ens in sæculum sæculi : * ju-
ícia Dómini vera, justificáta
semetípsa.
esiderabília super aurum et
pidem pretiósum multum : *
dulcióra super mel et fa-
um.
tenim servus tuus custódit ea,
in custodiéndis illis retribú-
o multa.
elícta quis intélligit? ab oc-
últis meis munda me : * et
b aliénis parce servo tuo.
i mei non fúerint domináti,
unc immaculátus ero : * et
mundábor a delícto máximo.
t erunt ut compláceant eló-
uia oris mei : * et meditátio
ordis mei in conspéctu tuo
emper.
ómine, adjútor meus, * et
edémptor meus.
Pro Vírgine, Aña. Ante to-
um hujus vírginis frequentáte
obis dúlcia cántica drámatis.
Pro non Vírgine, Aña. Læ-
a ejus sub cápite meo, et
éxtera illíus amplexábitur me.

Aña. Revértere, * revértere, Sunamítis : revértere, revértere, ut intueámur te.

Psalmus 23.

Domini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparavit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Aña. Revértere, revértere, Sunamítis : revértere, revértere, ut intueámur te. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde et regna. Pater noster. Absolutio. Exaudi. ℣. Jube, domne. Bened. Benedictióne perpétua.

De Epístola prima beáti Pauli, Apóstoli, ad Corínthios.

Lectio j. *Cap. 7. e*

De virgínibus præcéptum Dómini non hábeo : consílium autem do, tamquam misericórdiam consecútus a Dómino, ut sim fidélis. Exístimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri? noli quærere solutiónem. Solútus es ab uxóre? Noli quærere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti. Et si núpserit virgo, non peccávit. Tribulatiónem tamen carnis habébunt hujúsmodi. Ego autem vobis parco. Hoc ítaque dico, fratres : Tempus breve est : réliquum est, ut et qui habent uxóres, tamquam non habéntes sint : et qui flent, tamquam non flentes : et qui gaudent, tamquam non gaudéntes : et qui emunt, tamquam non possidéntes : et qui utúntur hoc mundo, tamquam non utántur : præterit enim figúra hujus mundi.

Pro Martyre.

℟. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum : pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti : * Et cum Angelis in paradísum introísti. ℣. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum, quia concupívit Rex spéciem tuam. Et.

Pro non Martyre.

℟. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum : * Quia concupívit Rex spéciem tuam. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde et regna. Quia. Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ij.

Volo autem vos sine sollicitúdine esse. Qui sine uxóre est, sollícitus est quæ Dómini sunt, quómodo pláceat Deo. Qui autem cum uxóre est, sollícitus est quæ sunt mundi, quómodo pláceat uxóri, et divísus est. Et múlier innúpta, et virgo, cógitat quæ Dómini sunt ; ut sit sancta córpore, et spíritu. Quæ autem nupta est, cógitat quæ sunt mundi, quómodo pláceat viro. Porro hoc ad utilitátem vestram dico : non ut láqueum vobis injíciam, sed ad id, quod honéstum est, et quod facultátem præbeat sine impediménto Dóminum obsecrándi.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis : * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde et regna. Proptérea. Bened. Spíritus sancti grátia.

Lectio iij.

Si quis autem turpem se vidéri exístimat super vírgine sua, quod sit superadúlta, et ita opórtet fíeri : quod vult fáciat : non peccat, si nubat. Nam qui státuit in corde suo firmus, non habens necessitátem, potestátem autem habens suæ voluntátis, et hoc judicávit in corde suo, serváre vírginem suam, bene facit. Igitur et qui matrimónio jungit vírginem suam, bene facit : et qui non jungit, mélius facit. Múlier alligáta est legi

› témpore vir ejus vivit.
si dormíerit vir ejus, li-
. est : cui vult nubat :
n in Dómino. Beátior au-
:rit si sic permánserit,
lum meum consílium :
autem quod et ego Spí-
Dei hábeam.
écie tua et pulchritúdine
* Inténde, próspere pro-
et regna. ℣. Diffúsa est
in lábiis tuis, proptérea
íxit te Deus in ætérnum.
le. Glória Patri. Inténde.
ı secundo Nocturno.
Spécie tua * et pulchri-
: tua inténde, próspere
le et regna.

Psalmus 44.

CTAVIT cor meum verbum
onum : * dico ego ópera
Regi.
a mea cálamus scribæ, *
ter scribéntis.
ósus forma præ fíliis hó-
m, diffúsa est grátia in
tuis : * proptérea bene-
te Deus in ætérnum.
gere gládio tuo super fe-
tuum, * potentíssime.
e tua et pulchritúdine tua
énde, próspere procéde
gna.
er veritátem, et mansue-
em, et justítiam : * et de-
te mirabíliter déxtera tua.
tæ tuæ acútæ, pópuli sub
dent, * in corda inimicó-
regis.
s tua, Deus, in sæculum
i : * virga directiónis vir-
egni tui.
ísti justítiam, et odísti ini-
tem : * proptérea unxit te
, Deus tuus, óleo lætítiæ
consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui : * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Aña. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Aña. Adjuvábit eam * Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Psalmus 45.

DEUS noster, refúgium et virtus : * adjútor in tribu-

latiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma; * et scuta combúret igni.

Vacáte et vidéte, quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Aña. Adjuvábit eam Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Aña. Aquæ multæ * non potuérunt extínguere charitátem.

Psalmus 47.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis, * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exultent fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et compléctímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus : * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.

Aña. Aquæ multæ non potuérunt extínguere charitátem. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur. Pater noster. Absolutio. Ipsíus pietas. ℣. Jube, domne. Bened. Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Ambrósii, Episcopi.

Lectio iv.

L. 1. de Virg. circa initium.

Quoniam hodie natális est Vírginis, invítat nunc integritátis amor, ut áliquid

e virginitáte dicámus : ne vél-
ti transitu quodam præstrícta
ideátur, quæ principális est
irtus. Non enim ídeo laudá-
ilis virgínitas, quia in mar-
yribus reperítur : sed quia
psa mártyres fáciat. Quis au-
em humáno eam possit ingé-
io comprehéndere, quam nec
atúra suis inclúsit légibus?
ut quis naturáli voce complé-
ti, quod supra usum natúræ
t? E cœlo accersívit, quod
nitarétur in terris. Nec im-
iérito vivéndi sibi usum quæ-
vit e cœlo, quæ sponsum si-
i invénit in cœlo.

Propter veritátem et man-
ietúdinem, et justítiam : *
t dedúcet te mirabíliter dé-
tera tua. ℣. Spécie tua et
ulchritúdine tua inténde, pró-
pere procéde et regna. Et.
ened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Hæc nubes, áera, Angelos,
siderá que transgrédiens,
erbum Dei in ipso sinu Pa-
is invénit, et toto hausit pé-
tore. Nam quis tantum, cum
ivénerit, relínquat boni? Un-
uéntum enim exinanítum est
omen tuum : proptérea ado-
scéntulæ dilexérunt te, et at-
axérunt te. Postrémo, non
ieum est illud, quóniam quæ
on nubunt, neque nubéntur,
runt sicut Angeli Dei in cœ-
. Nemo ergo mirétur, si An-
elis comparéntur, quæ Ange-
órum Dómino copulántur.

Dilexísti justítiam, et odí-
ti iniquitátem : * Proptérea
nxit te Deus, Deus tuus, óleo
etítiæ. ℣. Propter veritátem
t mansuetúdinem, et justí-
tiam. Proptérea. Bened. Ignem
sui amóris.

Lectio vj.

Quis ígitur neget hanc vitam
fluxísse de cœlo, quam
non fácile invenímus in
terris, nisi postquam Deus in
hæc terréni córporis membra
descéndit? Tunc in útero Vir-
go concépit; et Verbum caro
factum est, ut caro fíeret Deus.
Dicet áliquis : Sed étiam Elías
nullíus corpórei cóitus fuísse
permíxtus cupiditátibus invení-
tur. Ideo ergo curru raptus ad
cœlum, ídeo cum Dómino ap-
páret in glória, ídeo Domínici
ventúrus est præcúrsor advéntus.

Pro Virgine.

℟. Afferéntur Regi vírgines post
eam, próximæ ejus * Afferén-
tur tibi in lætitia et exultatió-
ne. ℣. Spécie tua et pulchri-
túdine tua inténde, próspere
procéde et regna. Afferéntur.
Glória Patri. Afferéntur.

Pro non Virgine.

℟. Fallax grátia, et vana est
pulchritúdo : * Múlier timens
Deum, ipsa laudábitur. ℣. Date
ei de fructu mánuum suárum
et laudent eam in portis ópera
ejus. Múlier. Glória Patri. Mú-
lier.

In tertio Nocturno.

Aña. Nigra sum, * sed formó-
sa, fíliæ Jerúsalem : ídeo di-
léxit me Rex, et introdúxit me
in cubículum suum.

Psalmus 95.

Cantate Dómino cánticum
novum : * cantáte Dómino,
omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite
nómini ejus : * annuntiáte de
die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Aña. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem : ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Aña. Trahe me post te, * in odórem currémus unguentórum tuórum : óleum effúsum nomen tuum.

Psalmus 96.

Dominus regnávit, exúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña. Trahe me post te, in odórem currémus unguentórum tuórum : óleum effúsum nomen tuum.

Aña. Veni, sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Psalmus 97.

CANTATE Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus, * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ : * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantate, et exultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis Dómini : * moveátur mare, et plenitúdo ejus : orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Aña. Veni, sponsa Christi, áccipe coronam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum. ℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre fecit eam. Pater noster. Absolutio. A vínculis. ℣. Jube, domne. Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 25.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus : quæ accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii, Papæ.

Hom. 12. *in Evang.*

SÆPE vos, fratres charíssimi, admóneo prava ópera fúgere, mundi hujus inquinaménta devitáre : sed hodiérna sancti Evangélii lectióne compéllor dícere, ut et bona quæ ágitis, cum magna cautéla teneátis : ne per hoc, quod a vobis rectum géritur, favor aut grátia humána requirátur : ne appetítus laudis subrépat, et quod foris osténditur, intus a mercéde vacuétur. Ecce enim Redemptóris voce decem vírgines, et omnes dicúntur vírgines, et tamen intra beatitúdinis jánuam non omnes sunt recéptæ : quia eárum quædam, dum de virginitáte sua glóriam foris éxpetunt, in vasis suis óleum habére noluérunt.

℟. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ, accéptis lampádibus, sumpsit secum óleum : * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. ℣. Média nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. Et. Bened. Cujus, vel Quarum festum cólimus.

Lectio viij.

SED prius quæréndum nobis est, quid sit regnum cœlórum, aut cur decem virgínibus comparétur, quæ étiam vírgines prudéntes et fátuæ dicántur. Dum enim cœlórum regnum constat quia reprobórum nullus ingréditur, étiam fátuis virgi-

nibus cur simile esse perhibétur? Sed sciéndum nobis est, quod sæpe in sacro elóquio regnum cœlórum præséntis témporis Ecclésia dícitur. De quo álio in loco Dóminus dicit: Mittet Fílius hóminis Angelos suos, et cólligent de regno ejus ómnia scándala. Neque enim in illo regno beatitúdinis, in quo pax summa est, inveníri scándala póterunt, quæ colligántur.

℟. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades. Ecce. Glória Patri. Ecce. Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

In quinque autem córporis sénsibus unusquísque subsístit. Geminátus autem quinárius denárium pérficit. Et quia ex utróque sexu fidélium multitúdo cólligitur, sancta Ecclésia decem virgínibus símilis esse denuntiátur. In qua, quia mali cum bonis, et réprobi cum eléctis admíxti sunt, recte símilis virgínibus prudéntibus et fátuis esse perhibétur. Sunt namque pleríque continéntes, qui ab appetítu se exterióri custódiunt, et spe ad interióra rapiúntur, carnem mácerant, et toto desidério ad supérnam pátriam anhélant, ætérna prǽmia éxpetunt, pro labóribus suis recípere laudes humánas nolunt. Hi nimírum glóriam suam non in ore hóminum ponunt, sed intra consciéntiam cóntegunt. Et sunt pleríque, qui corpus per abstinéntiam afflígunt, sed de ipsa sua abstinéntia humános favóres éxpetunt.

Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Hæc est virgo sápiens, * et una de número prudéntum. Ps. Dóminus regnávit, cum reliquis 15.

2. Hæc est virgo sápiens, * quam Dóminus vigilántem invénit.

3. Hæc est quæ nescívit * torum in delícto: habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

4. Veni, elécta mea, * et ponam in te thronum meum, allelúia.

5. Ista est speciósa * inter fílias Jerúsalem.

Capitulum 2. *Cor.* 10. *d*

Fratres, Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est: sed quem Deus comméndat.

Hymnus.

Jesu, coróna Vírginum,
Quem Mater illa cóncipit,
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe.
Qui pergis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória,
Sponsísque reddens prǽmia.
Quocúmque tendis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.
Te deprecámur súpplices,
Nostris ut addas sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.
Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,

to simul Paráclito,
ęculórum sæcula. Amen.
iffúsa est grátia in lábiis
℟. Proptérea benedíxit te
in ætérnum.
Ad Benedictus, Aña.
le est regnum cœlórum *
ini negotiatóri quæsénti bo-
margarítas : invénta una
ósa, dedit ómnia sua, et
ɔarávit eam.
Oratio.
us, qui inter cétera potén-
tiæ tuæ mirácula, étiam in
frágili victóriam martyrii
ulisti : concéde propítius;
qui beátæ N., Vírginis et
yris tuæ, natalítia cóli-
, per ejus ad te exémpla
iámur. Per Dóminum.
Alia Oratio.
ULGENTIAM nobis, quæsu-
us, Dómine, beáta N.,
o et Martyr, implóret : quæ
grata semper éxtitit et mé-
castitátis, et tuæ profes-
virtútis. Per Dóminum.
ro Virgine non Martyre.
Oratio.
AUDI nos, Deus salutáris
noster : ut, sicut de beátæ
Vírginis tuæ, festivitáte
lémus, ita piæ devotiónis
iámur afféctu. Per Dómi-
.
fuerint plures, ad Bene-
is dicitur Aña. Prudéntes
ines, * aptáte vestras lám-
s : ecce Sponsus venit,
óbviam ei. ℣. Adducéntur
vírgines post eam. ℟. Pró-
e ejus afferéntur tibi.
Oratio.
nobis, quæsumus Dómi-
ne Deus noster, sanctárum
inum et Mártyrum tuárum,

N. et N., palmas incessábili devotióne venerári : ut, quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Aña.

Hæc est virgo sápiens.

Capitul. Fratres, Qui gloriátur, ut lxxxviij.

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde et regna. Et. Glória Patri. Spécie. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam, Aña.

Hæc est quæ nescívit.

Capitulum. 2. *Cor.* 11.

ÆMULOR enim vos Dei æmulatióne. Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvábit. ℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre fecit eam.

Ad Nonam, Aña.

Ista est speciósa.

Capitulum. *Eccli.* 51. *b*

DOMINE Deus meus, exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre fecit

eam. Et. Glória Patri. Elégit.
℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Si fuerit Virgo, et non Martyr, dicitur sequens

Capitulum. *Sap.* 4.

O quam pulchra est casta generátio cum claritáte! immortális est enim memória illíus : quóniam apud Deum nota est, et apud hómines.

℟. br. Elégit, ut supra.

Ad Vesp., Añæ, Psalmi, Capitulum et Hymnus ut in j. Vesperis. lxxvij.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Aña.

Veni, sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

2. ALIÆ LECTIONES
pro Virgine.

Pro Virg. et Mart., ac pro Mart. tantum, Lect. j. Noct. leguntur etiam ut infra.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. *Cap.* 51.

CONFITEBOR tibi, Dómine Rex, et collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo : quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne, a láqueo linguæ iníquæ, et a lábiis operántium mendácium, et in conspéctu astántium factus es mihi adjútor. Et liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de portis tribulatiónum quæ circumdedérunt me : a pressúra flammæ quæ circúmdedit me, et in médio ignis non sum æstuáta : de altitúdine ventris ínferi, et a lingua coinquináta, et a verbo mendácii, a rege iníquo, et a lingua injústa.

℟. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum : pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti : * Et cum Angelis in paradísum introísti. ℣. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum, quia concupívit Rex spéciem tuam. Et.

Lectio ij.

LAUDABIT usque ad mortem ánima mea Dóminum, et vita mea appropínquans erat in inférno deórsum. Circumdedérunt me úndique, et non erat qui adjuváret. Respíciens eram ad adjutórium hóminum, et non erat. Memoráta sum misericórdiæ tuæ, Dómine, et operatiónis tuæ, quæ a sæculo sunt : quóniam éruis sustinéntes te, Dómine, et líberas eos de mánibus géntium.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis : * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde et regna. Proptérea.

Lectio iij.

EXALTASTI super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum si-

e adjutório. Laudábo nomen
ıum assídue, et collaudábo
llud in confessióne, et exau-
íta est orátio mea. Et liberá-
i me de perditióne, et eri-
ıísti me de témpore iníquo.
 roptérea confitébor et laudem
cam tibi, et benedícam nó-
ini Dómini.

Spécie tua et pulchritúdine
a * Inténde, próspere pro-
de, et regna. ℣. Diffúsa est
átia in lábiis tuis, proptérea
nedíxit te Deus in ætérnum.
ténde. Glória Patri. Inténde.

In secundo Nocturno.

x libro sancti Cypriáni, Epí-
scopi et Mártyris, de disci-
plína et hábitu vírginum.

Lectio iv. *Cap.* 2.

NUNC nobis ad vírgines ser-
mo est, quarum quo su-
ímior glória est, major et
ıra est. Flos est ille eccle-
ástici gérminis, decus atque
naméntum grátiæ spiritális,
ta índoles, laudis et honóris
ous íntegrum atque incorrú-
um, Dei imágo respóndens
l sanctimóniam Dómini, illú-
rior pórtio gregis Christi.
audet per illas, atque in il-
s lárgiter floret Ecclésiæ ma-
is gloriósa fœcúnditas: quan-
que plus copiósa virgínitas
úmero suo addit, tanto plus
áudium matris augéscit. Ad
as lóquimur, has adhortámur
ffectióne pótius quam potestá-
e: non quod extrémi, et mí-
imi, et humilitátis nostræ ád-
odum cónscii, áliquid ad cen-
ram licéntiæ vindicémus, sed
uod ad sollicitúdinem magis
uti, plus de diáboli infesta-
óne timeámus.

℟. Propter veritátem, et man-
suetúdinem, et justítiam: *
Et dedúcet te mirabíliter dé-
xtera tua. ℣. Spécie tua et pul-
chritúdine tua inténde, próspe-
re procéde et regna. Et.

Lectio v.

NEQUE inánis hæc cáutio est,
et vana formído, quæ ad
salútis viam cónsulit, quæ
Domínica et vitália præcépta
custódit, ut quæ se Christo
dicáverint, et a carnáli concu-
piscéntia recedéntes, tam car-
ne, quam mente se Deo vó-
verint, consúmment opus suum
magno præmio destinátum:
nec ornári jam, aut placére
cuíquam, nisi Dómino suo, stú-
deant, a quo et mercédem vir-
ginitátis expéctant, dicénte
ipso: Non omnes cápiunt ver-
bum, sed illi quibus datum est.
Sunt enim spadónes, qui ex
útero matris sic nati sunt: et
sunt spadónes, qui coácti sunt
ab homínibus: et sunt spadó-
nes, qui seípsos castravérunt
propter regnum cœlórum.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti
iniquitátem: * Proptérea unxit
te Deus, Deus tuus, óleo læti-
tiæ. ℣. Propter veritátem, et
mansuetúdinem, et justítiam.
Proptérea.

Lectio vj.

DENUO quoque per hanc
Angeli vocem continéntiæ
munus osténditur, virgínitas
prædicátur. Hi sunt, qui cum
muliéribus se non coinquina-
vérunt: vírgines enim perman-
sérunt: hi sunt qui sequúntur
Agnum quocúmque íerit. Neque
enim tantum másculis continén-
tiæ grátiam Dóminus repromít-

tit, et féminas præterit : sed quóniam fémina viri pórtio est, et ex eo sumpta atque formáta est, in Scriptúris fere ómnibus ad protoplástum Deus lóquitur, quia sunt duo in carne una, et in másculo simul significátur et fémina. Quod si Christum continéntia séquitur, et regno Dei virgínitas destinátur : quid est illis cum terréno cultu, et cum ornaméntis, quibus dum homínibus placére géstiunt, Deum offéndunt.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exultatióne. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde et regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 19.

In illo témpore : Accessérunt ad Jesum Pharisæi tentántes eum, et dicéntes : Si licet hómini dimíttere uxórem suam, quacúmque ex causa? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 63. *in Matth.*

Dominus noster, quia ad virginitátem hortári grave esse videbátur, a necessitáte legis de non solvéndo matrimónio, eos ad cupiditátem illíus tráhere studet. Deinde ut eam esse possíbilem osténdat, sic inquit : Sunt eunúchi qui ex ventre matris ita nati sunt, et sunt qui ab homínibus eunúchi facti sunt, et sunt qui seípsos castravérunt propter regnum cœlórum. Quibus verbi laténter eos ad eligéndam virginitátem indúcit, dum eam virtútem esse possíbilem ástruit.

℟. Hæc est virgo. lxxxvij.

Lectio viij.

Id autem hoc fere modo confírmat : Cógita tecum, si aut a natúra talis esses, aut ab homínibus eam injúriam passus, quid fáceres, cum et ejúsmodi voluptáte caréres, et nullam caréndo mercédem consequéreris ? Grátias ígitur nunc Deo agas, quod cum mercéde atque corónis idem sústines, quod illi sine corónis ac præmio tolerant : imo vero non idem, sed multo lévius, tum quia spe erígeris, et consciéntia recte facti : tum quia non ita ingéntibus concupiscéntiæ flúctibus jactáris.

℟. Média nocte. lxxxviij.

Lectio ix.

Cum ergo de illis eunúchis díxerit, qui nisi étiam ipsi mente se contíneant, frustra et inutíliter tales sunt, ac de illis, qui ut regnum cœlórum consequántur, se cóntinent, subjúnxit rursus, dicens : Qui potest cápere, cápiat : ut alacrióres effíciat eo ipso, quod grave esse opus osténdit, et ineffábili benignitáte sua nóbis eam rem intra necessitátem legis conclúdere, idque dicéndo adhuc magis possíbilem esse demónstrat, ut voluntátis stúdium plus augeátur.

Te Deum laudámus. 14.

COMMUNE

S. Martyris tantum, et non Virginis nec Mart.

Ad Vesperas. Aña. Dum es-

x, cum reliquis de Laud.
xit Dóminus, cum reliq.
g. lxxvij.
ro Martyre tantum.
Capit. *Eccli.* 51.
ITEBOR tibi, Dómine Rex,
collaudábo te Deum sal-
m meum. Confitébor nó-
uo : quóniam adjútor et
tor factus es mihi, et li-
corpus meum a perdi-

nec Virg. nec Mart.
Capit. *Prov.* 31. *b*
IEREM fortem quis invé-
iet? procul, et de últi-
ibus prétium ejus. Con-
ea cor viri sui, et spó-
n indigébit.

Hymnus.

EM viríli péctore
udémus omnes féminam,
anctitátis glória
fulget ínclyta.
ncto amóre sáucia,
nundi amórem nóxium
cit, ad cœléstia
régit árduum.
n domans jejúniis,
ue mentem pábulo
nis nútriens,
otítur gáudiis.
hriste, virtus fórtium,
agna solus éfficis,
precátu, quæsumus,
enígnus súpplices.
atri sit glória,
e soli Fílio,
píritu Paráclito,
et per omne sæculum.
n.
cie tua et pulchritúdine
Inténde, próspere pro-
t regna.
d Magníficat, Aña.
est regnum cœlórum *

hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Pro una Martyre tantum.
Oratio.

DEUS, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti : concéde propítius; ut, qui beátæ N., Mártyris tuæ, natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Pro pluribus Mart. tantum.
Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine Deus noster, sanctárum Mártyrum tuárum N. et N., palmas incessábili devotióne venerári : ut, quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Pro nec Virg. nec Mart.
Oratio.

EXAUDI nos Deus, salutáris noster:ut, sicut de beátæ N. festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur affectu. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Laudémus Deum nostrum, * In confessióne beátæ N. Ps. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

HUJUS orátu, Deus alme, nobis
Débitas pœnas scélerum remítte :
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.
Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque virtus

Spíritus semper, Deus unus omni
Témporis ævo. Amen.

Añæ, Psalmi, et ℣℣. Nocturnorum, item ℟℟. in j. et ij. Noct. dicuntur ut in Communi Virg. lxxx. excepta secunda Aña j. Noct. et ℟. vj. ut ibidem notatur.

Lectiones j. Noct. pro Mart. tantum leguntur ut supra. Confitébor. xc.

Pro nec Virg. nec Martyre, ut sequuntur.

De Parábolis Salomónis.

Lectio j. *Cap.* 31. *b*

MULIEREM fortem quis invéniet? procul, et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit. Reddet ei bonum, et non malum ómnibus diébus vitæ suæ. Quæsívit lanam et linum, et operáta est consílio mánuum suárum. Facta est quasi navis institóris, de longe portans panem suum. Et de nocte surréxit, dedítque prædam doméstícis suis, et cibária ancíllis suis. Considerávit agrum, et emit eum : de fructu mánuum suárum plantávit víneam. Accínxit fortitúdine lumbos suos, et roborávit bráchium suum.

℟. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum : * Quia concupívit Rex spéciem tuam. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde et regna. Quia. Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ij.

GUSTAVIT et vidit quia bona est negotiátio ejus : non extinguétur in nocte lucérna ejus. Manum suam misit ad fortia, et dígiti ejus apprehendérunt fusum. Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis : omnes enim doméstici ejus vestíti sunt duplícibus. Stragulátam vestem fecit sibi : byssus et púrpura induméntum ejus. Nóbilis in portis vir ejus, quando séderit cum senatóribus terræ. Síndonem fecit, et véndidit, et cíngulum trádidit Chananæo.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis : * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Proptérea. Bened. Spíritus sancti grátia.

Lectio iij.

FORTITUDO et decor induméntum ejus, et ridébit in die novíssimo. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus. Considerávit sémitas domus suæ, et panem otiósa non comédit. Surrexérunt fílii ejus, et beatíssimam prædicavérunt : vir ejus, et laudávit eam. Multæ fíliæ congregavérunt divítias : tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur. Date ei de fructu mánuum suárum : et laudent eam in portis ópera ejus.

℟. Spécie tua et pulchritúdine tua : * Inténde, próspere procéde et regna. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde. Glória Patri. Inténde.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Ambrósii, Episcopi, de Víduis.

Lectio iv. *Prope fin.*

Agrum hunc Ecclésiæ fértilem cerno, nunc integritátis ore vernántem, nunc viduitátis gravitáte polléntem, nunc tiam conjúgii frúctibus redundántem. Nam etsi divérsi, uníus amen agri fructus sunt: nec anta hortórum lília, quantæ rístæ ségetum, méssium spicæ, ompluriúmque spátia campórum recipiéndis aptántur seminibus, quam rédditis novándes frúctibus feriántur. Bona rgo vidúitas, quæ tóties Apotólico judício prædicátur. Hæc nim magístra fídei, magístra st castitátis.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet. Benedictio. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Unde et illi qui deórum suórum adultéria et probra venerántur, cœlibátus et viduitátis statuére pœnas, ut æmuli críminum mulctárent stúdia virtútum, spécie quidem qua fœcunditátem quærerent, sed stúdio, quo propósitum castitátis abolérent. Nam conféctis et miles stipéndiis arma depónit, et relícto offício quod gerébat, ad própria veteránus rura dimíttitur, ut et ipse exércitæ labóribus vitæ réquiem consequátur, et álios spes futúræ quiétis subeúndis fáciat opéribus promptióres. Agrícola quoque matúrior torquéndam áliis stivam commíttit, et juveníli gravátus ópere providéntiam curæ senílis explórat: vitem facílius tondére, quam prémere, ut juvenescéntem luxúriam réprimat, et adolescéntem lascíviam falce succídat: parcórum quamdam pártuum castitátem docens étiam in vítibus expeténdam.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vj.

Símilis huic vídua velut emerítis veterána stipéndiis castitátis, et si conjúgii arma depónat, domus tamen totíus pacem gubérnat: et si vehéndis onéribus otiósa, maritándis tamen junióribus próvida, ubi cultus utílior, ubi fructus ubérior sit, quarum cópulam aptiórem seníli gravitáte dispónit. Itaque si maturióribus quam junióribus commíttitur ager, cur putes utiliórem nuptam esse quam víduam? Quod si persecutóres fídei, persecutóres fuérunt étiam viduitátis: útique fidem sequéntibus vidúitas non pro supplício fugiénda est, sed tenénda pro præmio.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 13. *f*

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile est regnum cœlórum thesáuro abscóndito in agro. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii, Papæ. *Hom.* 11. *in Evang.*

Cœlorum regnum, fratres charíssimi, idcírco terrénis rebus símile dícitur, ut ex his quæ ánimus novit, surgat ad incógnita quæ non novit : quátenus exémplo visibílium se ad invisibília rápiat, et per ea, quæ usu dídicit, quasi confricátus incaléscat : ut per hoc, quod scit notum dilígere, discat et incógnita amáre. Ecce enim regnum cœlórum thesáuro abscóndito in agro comparátur : quem qui ínvenit homo, abscóndit, et præ gáudio illíus vadit, et vendit univérsa quæ habet, et emit agrum illum.

℞. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus : considerávit semitas domus suæ, * Et panem otiósa non comédit. ℣. Gustávit et vidit quia bona est negotiátio ejus : non extinguétur in nocte lucérna ejus. Et. Bened. Cujus festum cólimus.

Lectio viij.

Qua in re hoc quoque notándum est, quod invéntus thesáurus abscónditur, ut servétur : quia stúdium cœléstis desidérii a malígnis spirítibus custodíre non súfficit, qui hoc ab humánis láudibus non abscóndit. In præsénti étenim vita, quasi in via sumus, qua ad pátriam pérgimus. Maligni autem spíritus iter nostrum quasi quidam latrúnculi óbsident. Deprædári ergo desíderat, qui thesáurum públice portat in via. Hoc autem dico, non ut próximi ópera nostra bona non vídeant, cum scriptum sit : Vídeant ópera vestra bona, et gloríficent Patrem vestrum, qui in cœlis est : sed ut per hoc, quod ágimus, laudes extérius non quærámus. Sic autem sit opus in público, quátenus inténtio máneat in occúlto : ut et de bono ópere próximis præbeámus exémplum, et tamen per intentiónem, qua Deo soli placére quærimus, semper optémus secrétum.

℞. Regnum mundi, et omnem ornátum sæculi contémpsi propter amórem Dómini mei Jesu Christi : * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi. ℣. Eructávit cor meum verbum bonum : dico ego ópera mea Regi. Quem. Glória Patri. Quem. Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

Thesaurus autem cœléste est desidérium : ager vero, in quo thesáurus abscónditur, disciplína stúdii cœléstis. Quem profécto agrum, vénditis ómnibus, cómparat, qui voluptátibus carnis renúntians, cuncta sua terréna desidéria per disciplínæ cœléstis custódiam calcat : ut nihil jam, quod caro blandítur, líbeat; nihil, quod carnálem vitam trucídat spíritus perhorréscat.

Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,
et per Horas, Añæ.
n esset Rex * in accúbitu
nardus mea dedit odórem
átis. Ps. Dóminus regná-
um reliq. 15.
odórem * unguentórum
n cúrrimus, adolescéntu-
lexérunt te nimis.
n hiems tránsiit, * imber
et recéssit : surge, amíca
et veni.
ni, elécta mea, * et ponam
thronum meum, alle-

a est speciósa * inter filias
alem.
Pro Martyre tantum.
Capitulum. *Eccli.* 51.
FITEBOR tibi, Dómine Rex,
t collaudábo te Deum, sal-
em meum. Confitébor nó-
tuo : quóniam adjútor et
ctor factus es mihi, et li-
ti corpus meum a perdi-

ro nec Virg. nec Mart.
pitulum. *Prov.* 31. *b*
LIEREM fortem quis invé-
niet? procul, et de últimis
is prétium ejus. Confídit
cor viri sui, et spóliis non
ébit.

Hymnus.
TEM viríli péctore
audémus omnes féminam,
sanctitátis glória
ue fulget ínclyta
sancto amóre sáucia,
mundi amórem nóxium
scit, ad cœléstia
perégit árduum.
em domans jejúniis,
que mentem pábulo
ónis nútriens,
potítur gáudiis.

Rex Christe, virtus fórtium,
Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu, quæsumus,
Audi benígnus súpplices.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Aña.
Date ei * de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

Pro una Martyre tantum.
Oratio.

DEUS, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti : concéde propítius; ut, qui beátæ N. Mártyris tuæ, natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Pro pluribus Mart. tantum.
Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine Deus noster, sanctárum Mártyrum tuárum N. et N., palmas incessábili devotióne venerári : ut, quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum nostrum.

Pro nec Virgine nec Martyre.
Oratio.

EXAUDI nos, Deus, salutáris noster ; ut, sicut de beátæ N. festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Aña.
In odórem.

Pro Martyre tantum, Capit. Confitébor. xcvij.

Pro nec Virgine nec Martyre, Capitulum. Mulíerem fortem, ut supra. xcvij.

℟. br. Spécie tua* Et pulchritúdine tua. Spécie tua. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et. Glória Patri. Spécie tua. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam, Aña.

Jam hiems tránsiit.

Pro Martyre tantum.

Capitulum. *Eccli.* 51.

LIBERASTI me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de multis tribulatiónibus quæ circumdedérunt me.

Pro nec Virgine nec Mart.

Capitulum. *Prov.* 31. *c*

MANUM suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit eam. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvábit. ℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernaculo suo habitáre fecit eam.

Ad Nonam, Aña.

Ista est speciósa.

Pro Martyre tantum.

Capitulum. *Eccli.* 51.

LAUDABIT usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiæ, Dómine Deus noster.

Pro nec Virgine nec Mart.

Capitulum. *Prov.* 31. *d*

MULTÆ fíliæ congregavérunt divítias: tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre fecit eam. Et. Glória Patri. Elégit. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Vesp. Añæ, Psalmi, Capit. et Hymn. ut in j. Vesp. xcij.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Aña.

Manum suam * apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem, et panem otiósa non comédit.

Si fuerint plures non Virgines, idem fit Officium ut xcij.

Lectiones pro Martyre tantum.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Lectio iv.

Serm. 67. *de div. N. T. locis.*

EGO máxime commemoratiónes díligo mártyrum, díligo et ampléctor: atque omnes quidem, sed tum præcípue, cum mulíerum certámina proponúntur. Quanto enim infírmius est vas, tanto major est grátia, tanto illústrius est trophæum, tanto insígnior est victória, non ob imbecillitátem sexus athletárum, sed quod per ea quibus vícerat inimícus, nunc étiam vincátur.

℟. Propter veritátem. xcv.

Lectio v.

r mulierem vicit, per mulierem superátus est. Hoc s ántea telum erat; hoc il- nunc cædis factum est inméntum, hoc vas appáruit perábile. Peccávit illa prior, órtua est: ista mórtua est, peccáret. Illa tum fútilis íssi spe infláta, Dei leges vit: hæc vitam præséntem émpsit, ne fidem in suum factórem ejuráret. Quam r deínceps speráre póterunt sationem viri, si molles et ignávi? Quam vero vé-, cum fórtiter ac viríliter erant mulíeres, cum ádeo eneróse ad certámina pie- accíngant?

ilexísti justítiam. xcv.

Lectio vj.

it illi corpus imbecíllum, et obnóxius sexus injúriæ: mtamen ómnium horum imllitátem advéniens grátia ltávit. Nihil enim est, nihil e poténtius est eo, qui ma- cum stúdio Dei timórem eat in mente defíxum, sed mvis ignes, quamvis fer-, quamvis béstias, quamílud quidvis minéntur ho-, ómnia nullo negótio connit; quod útique Beáta ista m fecit.

allax grátia. xcv.

COMMUNE

Dedicationis Ecclesiæ.

d Vesperas, Aña. Domum, Dómine, cum reliquis audibus. cviij. Psalmus Di- Dóminus, cum reliquis de inica. 108. et loco ultimi, mus Lauda, Jerúsalem, Dóum. 126.

Capitulum. *Apoc.* 21.

Vidi civitátem sanctam Jerúsalem novam descendéntem de cœlo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

Hymnus.

Cœlestis Urbs Jerúsalem,
Beáta pacis vísio,
Quæ celsa de vivéntibus
Saxis ad astra tólleris,
Sponsæque ritu cíngeris
Mille Angelórum míllibus.
O sorte nupta próspera,
Dotáta Patris glória,
Respérsa Sponsi grátia,
Regína formosíssima,
Christo jugáta Príncipi,
Cœli corúsca Cívitas!
Hic margarítis émicant,
Paténtque cunctis óstia:
Virtúte namque prævia
Mortális illuc dúcitur,
Amóre Christi pércitus
Torménta quisquis sústinet.
Scalpri salúbris íctibus,
Et tunsióne plúrima,
Fabri políta málleo
Hanc saxa molem cónstruunt,
Aptísque juncta néxibus
Locántur in fastígio.
Decus Parénti débitum
Sit usquequáque Altíssimo,
Natóque Patris único,
Et ínclyto Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sæcula.
Amen.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Magnificat, Aña.

Sanctificávit Dóminus * tabernáculum suum: quia hæc est domus Dei, in qua invocábitur nomen ejus, de quo scriptum

est : Et erit nomen meum ibi, dicit Dóminus.

In ipso die Dedic. Eccl., et per Octav., et quando varianda est Oratio ob concursum Dedic. alterius Ecclesiæ.

Oratio.

Deus, qui invisibíliter ómnia cóntines, et tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter osténdis : templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illustra, et concéde; ut omnes, qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ benefícia consequántur. Per Dóminum.

In Anniversario Dedicat. Ecclesiæ, et per Octavam.

Oratio.

Deus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti templi tui consecratiónis réparas diem, et sacris semper mystériis repræséntas incólumes : exáudi preces pópuli tui, et præsta; ut quisquis hoc templum benefícia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Domum Dei decet sanctitúdo : * Sponsum ejus Christum adorémus in ea. Ps. Veníte, exultémus. 2.

Hymn. Cœléstis Urbs. xcix.

In primo Nocturno.

Aña. Tóllite * portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles.

Psalmus 23.

Domini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Aña. Tóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles.

Aña. Erit mihi * Dóminus in Deum, et lapis iste vocábitur domus Dei.

Psalmus 45.

Deus noster, refúgium et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civi-

tátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.
Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.
Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.
Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.
Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.
Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.
Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.
Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.
Aña. Erit mihi Dóminus in Deum, et lapis iste vocábitur domus Dei.
Aña. Ædificávit * Moyses altáre Dómino Deo.

Psalmus 47

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.
Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.
Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.
Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.
Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.
Ibi dolóres ut parturiéntis, * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.
Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.
Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.
Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justítia plena est déxtera tua.
Lætétur mons Sion, et exúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.
Circúmdate Sion, et complectímini eam : * narráte in túrribus ejus.
Pónite corda vestra in virtúte ejus : * et distribúite domos ejus : ut enarrétis in progénie áltera.
Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.
Aña. Ædificávit Moyses altáre Dómino Deo. ℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. ℟. In longitúdinem diérum. Pater noster. Absolutio. Exáudi, Dómine. ℣. Jube, domne. Bened. Benedictióne perpétua.

De libro secúndo Paralipómenon.

Lectio j. *Cap.* 7.

Cum complésset Sálomon fundens preces, ignis descéndit de cœlo, et devorávit holocáusta et víctimas : et majéstas Dómini implévit domum. Nec póterant sacerdótes íngredi templum Dómini, eo quod implésset majéstas Dómini templum Dómini. Sed et omnes fílii Israel vidébant descendéntem ignem et glóriam Dómini super domum : et corruéntes proni in terram super paviméntum stratum lá-

pide, adoravérunt et laudavérunt Dóminum : Quóniam bonus, quóniam in sæculum misericórdia ejus. Rex autem, et omnis pópulus immolábant víctimas coram Dómino. Mactávit ígitur rex Sálomon hóstias, boum vigínti duo míllia, aríetum centum vigínti míllia : et dedicávit domum Dei Rex, et univérsus pópulus.

℟. In dedicatióne templi decantábat pópulus laudem : * Et in ore eórum dulcis resonábat sonus. ℣. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et vénient ad eam omnes gentes. Et. Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ij.

Sacerdotes autem stabant in offíciis suis : et Levítæ in órganis cárminum Dómini, quæ fecit David rex ad laudándum Dóminum : Quóniam in ætérnum misericórdia ejus, hymnos David canéntes per manus suas: porro sacerdótes canébant tubis ante eos, cunctúsque Israel stabat. Sanctificávit quoque Sálomon médium átrii ante templum Dómini : obtúlerat enim ibi holocáusta et ádipes pacificórum : quia altáre æneum, quod fécerat, non póterat sustinére holocáusta et sacrifícia et ádipes. Fecit ergo Sálomon solemnitátem in témpore illo septem diébus, et omnis Israel cum eo, ecclésia magna valde, ab intróitu Emath usque ad Torréntem Ægypti. Fecítque die octávo colléctam, eo quod dedicásset altáre septem diébus, et solemnitátem celebrásset diébus septem.

℟. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et exaltáta est super omnes colles : * Et vénient ad eam omnes gentes, et dicent : Glória tibi, Dómine. ℣. Veniéntes autem vénient cum exultatióne, portántes manípulos suos. Et. Bened. Spíritus sancti grátia.

Lectio iij.

Complevitque Sálomon domum Dómini, et domum regis, et ómnia quæ disposúerat in corde suo, ut fáceret in domo Dómini, et in domo sua, et prosperátus est. Appáruit autem ei Dóminus nocte, et ait : Audívi oratiónem tuam, et elégi locum istum mihi in domum sacrifícii. Si cláusero cœlum, et plúvia non flúxerit, et mandávero et præcépero locústæ, ut dévoret terram, et mísero pestiléntiam in pópulum meum : convérsus autem pópulus meus, super quos invocátum est nomen meum, deprecátus me fúerit, et exquisíerit fáciem meam, et égerit pœniténtiam a viis suis péssimis : et ego exáudiam de cœlo, et propítius ero peccátis eórum, et sanábo terram eórum. Oculi quoque mei erunt apérti, et aures meæ eréctæ ad oratiónem ejus, qui in loco isto oráverit. Elégi enim, et sanctificávi locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempitérnum, et permáneant óculi mei, et cor meum ibi cunctis diébus.

℟. Bénedic, Dómine, domum istam, quam ædificávi nómini tuo : veniéntium in loco isto. * Exáudi preces in excélso sólio glóriæ tuæ. ℣. Dómine, si con-

versus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum. Exáudi preces. Glória Patri. Exáudi preces.

In secundo Nocturno.

Aña. Non est hic áliud, * nisi domus Dei, et porta cœli.

Psalmus 83.

Quam diléсta tabernácula tua, Dómine virtútum! * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum : * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum : * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine : * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te : * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum, in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum, exáudi oratiónem meam : * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protéctor noster áspice, Deus : * et réspice in fáciem Christi tui.

Quia mélior est dies una in átriis tuis * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei ; * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus : * grátiam, et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Aña. Non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

Aña. Vidit Jacob scalam, * súmmitas ejus cœlos tangébat, et descendéntes Angelos, et dixit : Vere locus iste sanctus est.

Psalmus 86.

Fundamenta ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te,* cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea, * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Aña. Vidit Jacob scalam, súmmitas ejus cœlos tangébat, et descendéntes Angelos, et dixit : Vere locus iste sanctus est.

Aña. Eréxit Jacob * lápidem in títulum, fundens óleum désuper.

Psalmus 87.

Dómine, Deus salútis meæ, * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam.

Quia repléta est malis ánima mea : * et vita mea inférno appropinquávit.
Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.
Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.
Posuérunt me in lacu inferióri : * in tenebrósis, et in umbra mortis.
Super me confirmátus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxísti super me.
Longe fecísti notos meos a me : * posuérunt me abominatiónem sibi.
Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languérunt præ inópia.
Clamávi ad te, Dómine, tota die : * expándi ad te manus meas.
Numquid mórtuis fácies mirabília : * aut médici suscitábunt et confitebúntur tibi?
Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?
Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua : * et justítia tua in terra obliviónis?
Et ego ad te, Dómine, clamávi : * et mane orátio mea prævéniet te.
Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem meam : * avértis fáciem tuam a me?
Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea : * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.
In me transiérunt iræ tuæ : et terróres tui conturbavérunt me.
Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.
Elongásti a me amícum, et próximum : * et notos meos a misséria.
Aña. Eréxit Jacob lápidem in títulum, fundens óleum désuper. ℣. Domus mea. ℟. Domus oratiónis vocábitur. Pater noster. Absolutio. Ipsíus pietas. ℣. Jube, domne. Bened. Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Augustíni, Episcopi.

Lectio iv.

Serm. 252. de Temp.

Quotiescumque, fratres charíssimi, altáris vel templi festivitátem cólimus, si fidéliter ac diligénter atténdimus, et sancte ac juste vívimus, quidquid in templis manufáctis ágitur, totum in nobis spiritáli ædificatióne complétur. Non enim mentítus est ille qui dixit : Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos; et íterum : Nescítis, quia córpora vestra templum sunt Spíritus sancti, qui in vobis est? Et ídeo, fratres charíssimi, quia nullis præcedéntibus méritis per grátiam Dei merúimus fieri templum Dei, quantum póssumus cum ipsíus adjutório laborémus, ne Dóminus noster in templo suo, hoc est, in nobis ipsis, invéniat, quod óculos suæ majestátis offéndat.
℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam per

quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte. Benedictio. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Sed habitáculum cordis nostri evacuétur vítiis, et virtútibus repleátur: claudátur diábolo, et aperiátur Christo: et ita laborémus, ut nobis bonórum óperum clávibus jánuam regni cœléstis aperíre possímus. Sicut enim malis opéribus quasi quibúsdam seris ac véctibus vitæ nobis jánua cláuditur, ita absque dúbio bonis opéribus aperítur. Et ídeo, fratres charíssimi, unusquísque consíderet consciéntiam suam; et quando se áliquo crímine vulnerátum esse cognóverit, prius oratiónibus, jejúniis, vel eleemósynis stúdeat mundáre consciéntiam suam, et sic Eucharistíam præsúmat accípere.

℟. O quam metuéndus est locus iste! * Vere non est hic áliud nisi domus Dei, et porta cœli. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere. Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vj.

Si enim agnóscens reátum suum, ipse se a divíno altári subtráxerit, cito ad indulgéntiam divínæ misericórdiæ pervéniet. Quia sicut qui se exáltat, humiliábitur; ita e contrário, qui se humíliat, exaltábitur. Qui enim, sicut dixi, agnóscens reátum suum, ipse se humíliter ab altári Ecclésiæ pro emendatióne vitæ remověre volúerit, ab ætérno illo et cœlésti convívio excommunicári pénitus non timébit.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam. ℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere. Glória Patri. Vere.

In tertio Nocturno.

Aña. Qui hábitat * in adjutório Altíssimi, in protectióne Dei cœli commorábitur.

Quando hæc Aña dicitur integra, et illi non additur in fine Allelúia, tunc principium Psalmi est a secundo Versu, Dicet Dómino.

Psalmus 90.

Qui hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum: * Deus meus, sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi: * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus: * non timébis a timóre noctúrno.

A sagítta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris: * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, et decem míllia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis: * et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea : * altíssimum posuísti refúgium tuum.
Non accédet ad te malum : * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.
Quóniam Angelis suis mandávit de te : * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.
In mánibus portábunt te : * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.
Super áspidem et basilíscum ambulábis:* et conculcábis leónem et dracónem.
Quóniam in me sperávit, liberábo eum : * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.
Clamábit ad me, et ego exáudiam eum : * cùm ipso sum in tribulatióne, erípiam eum, et glorificábo eum.
Longitúdine diérum replébo eum : * et osténdam illi salutáre meum.
Aña. Qui hábitat in adjutório Altíssimi, in protectióne Dei cœli commorábitur.
Aña. Templum Dómini * sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificátio est.

Psalmus 95.

Cantate Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.
Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.
Annuntiáte inter gentes glóriam ejus : * in ómnibus pópulis mirabília ejus.
Quóniam magnus Dóminus et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.
Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cœlos fecit.
Conféssio et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.
Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.
Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.
Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.
Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.
Læténtur cœli, et exúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.
Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.
Aña. Templum Dómini sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificátio est.
Aña. Benedícta * glória Dómini de loco sancto suo, allelúia.

Psalmus 98.

Dominus regnávit, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.
Dóminus in Sion magnus, * et excélsus super omnes pópulos.
Confiteántur nómini tuo magno : quóniam terríbile, et sanctum est : * et honor regis judícium díligit.

u parásti directiónes : * judícium et justítiam in Jacob tu ecísti.
xaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum edum ejus : * quóniam sanctum est.
loyses, et Aaron in sacerdótibus ejus : * et Sámuel inter os, qui ínvocant nomen ejus.
nvocábant Dóminum, et ipse xaudiébat eos : * in colúmna ubis loquebátur ad eos.
ustodiébant testimónia ejus : * et præcéptum quod dedit illis.
Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos : * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.
xaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte ancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.
Añ. Benedícta glória Dómini le loco sancto suo, allelúia.
℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram. Pater noster. Absolutio. A vínculis. ℣. Jube, domne. Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 19.

In illo témpore : Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir, nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii, Epíscopi.

L. 8. *in Luc. prope fin.*

Zachæus statúra pusíllus, hoc est, nulla nobilitátis ingénitæ dignitáte sublímis, exíguus méritis sicut pópulus natiónum, audíto Dómini Salvatóris advéntu, quem sui non recéperant, vidére cupiébat. Sed nemo fácile Jesum videt : nemo potest Jesum vidére constitútus in terra. Et quia non Prophétas, non legem habébat, tamquam formæ grátiam naturális, ascéndit in sycomórum, vanitátem scílicet Judæórum vestígio suo próterens, erráta quoque córrigens superióris ætátis : et ídeo Jesum in interióris domus recépit hospítio.
℟. Domus mea, domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus : in ea omnis qui petit, áccipit : et qui quærit, ínvenit : * Et pulsánti aperiétur. ℣. Pétite, et accipiétis : quærite, et inveniétis. Et. Bened. Divínum auxílium.

Lectio viij.

Et bene ascéndit in árborem, ut arbor bona bonos fructus fáceret : ac naturáli excísus oleástro, et contra natúram insértus in bonam olívam, fructum posset legis afférre. Radix enim sancta, etsi rami inútiles : quorum infructuósam glóriam plebs géntium fide resurrectiónis, quasi quadam córporis elevatióne, transcéndit. Zachæus ergo in sycomóro, cæcus in via : quorum álterum Dóminus miseratúrus expéctat, álterum mansiónis suæ claritáte nobílitat, álterum sanatúrus intérrogat, apud álterum se non invitátus ínvitat. Sciébat enim úberem hospítii sui esse mercédem. Sed tamen, etsi nondum vocem invitántis audíerat, jam víderat afféctum.
℟. Lápides pretiósi omnes muri

tui : * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. Et. Glória Patri. Et Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

Verum ne cæcum illum tamquam fastidiósi páuperum cito reliquísse videámur, et transísse ad dívitem, expectémus eum, quia expectávit et Dóminus : interrogémus eum, quia interrogávit et Christus. Nos interrogémus, quia nescímus : ille, quia nóverat. Nos interrogémus, ut sciámus unde iste curátus sit : ille interrogávit, ut in uno plures discerémus, unde Dóminum vidére mereámur. Interrogávit enim, ut crederémus, néminem nisi confiténtem posse salvári.

Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Domum tuam, Dómine, * decet sanctitúdo, in longitúdinem diérum. Ps. Dóminus regnávit, cum reliq. 15.

2. Domus mea, * domus oratiónis vocábitur.

3. Hæc est domus Dómini * fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

4. Bene fundáta est * domus Dómini supra firmam petram.

5. Lápides pretiósi * omnes muri tui, et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

Capitulum. *Apoc.* 21.

Vidi civitátem sanctam Jerúsalem novam descendéntem de cœlo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

Hymnus.

Alto ex Olympi vértice
Summi Paréntis Fílius,
Ceu monte deséctus lapis,
Terras in imas décidens,
Domus supérnæ, et ínfimæ,
Utrúmque junxit ángulum.

Sed illa sedes Cœlitum
Semper resúltat láudibus,
Deúmque Trinum et Unicum
Jugi canóre prædicat :
Illi canéntes júngimur
Almæ Siónis æmuli.

Hæc templa, Rex Cœléstium
Imple benígno lúmine :
Huc o rogátus ádveni,
Plebísque vota súscipe,
Et nostra corda júgiter
Perfúnde cœli grátia.

Hic impetrent fidélium
Voces precésque súpplicum
Domus beátæ múnera,
Partísque donis gáudeant;
Donec solúti córpore
Sedes beátas ímpleant.

Decus Paténti débitum
Sit usquequáque Altíssimo,
Natóque Patris único,
Et ínclyto Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sæcula. Amen.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Benedictus, Aña.

Zachæe, * festínans descénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére : at ille festínans descéndit, et suscépit illum gaudens in domum suam. Hódie huic dómui salus a Deo facta est, allelúia.

In ipso die Dedic. Eccl. et per Octavam, et quando commemoranda est Oratio ob concursum Dedic. alterius Ecclesiæ

Oratio.

Deus, qui invisibíliter ómnia cóntines, et tamen pro salute géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter osténdis : templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illústra, et concéde; ut omnes, qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ benefícia consequántur. Per Dóminum.

In Anniversario Dedicationis Ecclesiæ, et per Octavam.

Oratio.

Deus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti templi consecratiónis réparas diem, et sacris semper mystériis repræséntas incólumes : exáudi preces pópuli tui, et præsta; ut quisquis hoc templum benefícia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Aña.

Domus mea.

Capit. Vidi civitátem. cviij.

℟. br. Domum tuam, Dómine, * Decet sanctitúdo. Domum. ℣. In longitúdinem diérum. Decet. Glória Patri. Domum. ℣. Locus iste sanctus est, in quo orat sacérdos. ℟. Pro delíctis et peccátis pópuli.

Ad Sextam, Aña.

Hæc est domus Dómini.

Capitulum. *Apoc.* 21.

Et audívi vocem magnam de throno dicéntem : Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis. Et ipsi pópulus ejus erunt, et ipse Deus cum eis erit eórum Deus.

℟. br. Locus iste sanctus est, * In quo orat sacérdos. Locus. ℣. Pro delíctis, et peccátis pópuli. In. Glória Patri. Locus.
℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Nonam, Aña.

Lápides pretiósi.

Capitulum. *Apoc.* 21. *b*

Et abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis eórum : et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. Et dixit qui sedébat in throno : Ecce nova fácio ómnia.

℟. br. Hæc est domus Dómini * Fírmiter ædificáta. Hæc est. ℣. Bene fundáta est supra firmam petram. Fírmiter. Glória Patri. Hæc est. ℣. Bene fundáta est domus Dómini. ℟. Supra firmam petram.

In ij. Vesperis Aña., Psalmi, Capitulum, et Hymnus ut in j. Vesperis. xcix.

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. ℟. In longitúdinem diérum.

Ad Magnificat, Aña.

O quam metuéndus est * locus iste! vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

SECUNDA DIE

Infra Octavam.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Ex Tractátu sancti Augustíni, Epíscopi, super Psalmos.

Lectio iv *In Ps.* 121.

Jerusalem, quæ ædificátur ut cívitas. Fratres, quando dicébat ista David, perfécta erat illa cívitas, non ædificabátur. Néscio quam ergo civitátem di-

cit quæ modo ædificátur, ad quam currunt in fide lápides vivi, de quibus dicit Petrus : Et vos tamquam lápides vivi coædificámini in domum spiritálem, id est, templum Dei sanctum. Quid est, Lápides vivi coædificámini? Vivis, si credis : si autem credis, efficiéris templum Dei; quia dicit Apóstolus Paulus : Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos.

℟. Orántibus. civ.

Lectio v.

Ipsa ergo modo cívitas ædificátur. Præcidúntur de móntibus lápides per manus prædicántium veritátem, conquadrántur, ut intrent in structúram sempitérnam. Adhuc multi lápides in mánibus artíficis sunt : non cadant de mánibus artíficis, ut possint perfécti coædificári in structúram templi. Est ergo ista Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas : fundaméntum ipsíus Christus est. Dicit Apóstolus Paulus : Fundaméntum áliud nemo potest pónere præter id, quod pósitum est, quod est Christus Jesus.

℟. O quam. cv.

Lectio vj.

Fundamentum quando pónitur in terra, désuper ædificántur paríetes, et pondus paríetum ad ima tendit, quia in imo pósitum est fundaméntum. Si autem fundaméntum nostrum in cœlo est, ad cœlum ædificémur. Córpora ædificavérunt istam structúram, quam vidétis amplam surrexísse hujus Basílicæ : et quia córpora ædificavérunt, fundaméntum in imo posuérunt. Quia vero spirituáliter ædificámur, fundaméntum nostrum in summo pósitum est. Illuc ergo currámus, ibi ædificémur; quia de ipsa Jerúsalem dictum est : Stantes erant pedes nostri in átriis tuis, Jerúsalem.

℟. Mane surgens. cv.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 19.

In illo témpore : Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir, nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía sancti Ambrósii, Epíscopi.

Ex lib. 8. *in Luc. in fine.*

Et conféstim, inquit, vidit, et sequebátur illum, magníficans Dóminum. Aliter enim non vidéret, nisi sequerétur Christum, nisi Dóminum prædicáret, nisi sæculum præteríret. Cum divítibus quoque in grátiam revertámur. Nólumus enim offéndere dívites, qui volumus, si fíeri potest, sanáre omnes; ne in caméli comparatióne præstrícti, et in Zachæo cítius quam opórtuit, derelícti, justæ hábeant commotiónis offénsam.

℟. Domus mea. cxiv.

Lectio viij.

Discant dívites, non in facultátibus crimen hærére, sed in iis, qui uti nésciant facultátibus. Nam divítiæ ut impediménta ímprobis, ita bonis sunt adjuménta virtútis. Dives certe Zachæus, et eléctus a Christo : sed dimídium bonórum suórum paupéribus largiéndo, reddéndo étiam in quádruplum, quæ

fraude sustúlerat (álterum enim non sat est, nec habet grátiam liberálitas, si injúria persevérat, quia non spólia, sed dona quærúntur), uberiórem mercédem quam conferébat accépit.

℟. Lápides pretiósi. cxiv.

Lectio ix.

Et bene princeps indúcitur publicanórum. Quis jam de se despéret, quando et iste, cui census ex fraude, ad salútem pervénit? Et ipse, inquit, dives. Ut scias non omnes dívites aváros. Quia statúra pusíllus erat. Quid sibi vult, quod nullíus altérius statúram Scriptúra, nisi hujus expréssit? Vide ne forte malítia pusíllus, aut adhuc pusíllus fide. Nondum enim réddere promíserat : nondum víderat Christum : mérito adhuc pusíllus. Joánnes autem magnus, quia et Christum vidit, et Spíritum sicut colúmbam super Christum manéntem, sicut ipse ait : Vidi Spíritum descendéntem sicut colúmbam, et manéntem super eum.

Te Deum laudámus. 14.

TERTIA DIE

Infra Octavam.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Augustíni, Epíscopi.

Lectio iv.

Serm. 256. *de Temp.*

Celebritas hujus congregatiónis, dedicátio est domus oratiónis. Domus ergo nostrárum oratiónum ista, domus autem Dei nos ipsi. Si domus Dei nos ipsi, nos in hoc sæculo ædificámur, ut in fine sæculi dedicémur. Ædifícium, immo ædificátio habet labórem, dedicátio exultatiónem. Quod hic fiébat, quando ista surgébant, hoc fit modo, cum congregántur credéntes in Christum. Credéndo enim, quasi de silvis et móntibus ligna et lápides præcidúntur : cum vero catechizántur, baptizántur, formántur, tamquam inter manus fabrórum et opíficum dolántur, collineántur, complanántur. Verúmtamen domum Dómini non fáciunt, nisi quando charitáte compaginántur.

℟. Orántibus. cxiij.

Lectio v.

Ligna ista et lápides si non sibi certo órdine cohærérent, si non se pacífice innécterent, si non se ínvicem, cohæréndo sibi, quodámmodo amárent, nemo huc intráret. Dénique quando vides in áliqua fábrica lápides et ligna bene sibi cohærére, secúrus intras, ruínam non times. Volens ergo Dóminus Christus intráre, et in nobis habitáre, tamquam ædificándo dicébat : Mandátum novum do vobis : Ut vos ínvicem diligátis. Mandátum, inquit, novum do vobis. Véteres enim erátis, domum mihi nondum faciebátis, in vestra ruína jacebátis. Ergo ut eruámini a vestræ ruínæ vetustáte, vos ínvicem amáte.

℟. O quam. cxiij.

Lectio vj

Consideret ergo cháritas vestra ædificári adhuc istam domum toto, sicut prædíctum est, et promíssum, orbe terrárum. Cum enim ædificátur do-

mus post captivitátem, sicut habet álius Psalmus, dícitur: Cantáte Dómino cánticum novum: cantáte Dómino omnis terra. Quod ibi dixit, cánticum novum, hoc Dóminus dixit, mandátum novum. Quid enim habet cánticum novum, nisi amórem novum? Cantáre amántis est. Vox hujus cantóris fervor est sancti amóris. Amémus, gratis amémus: Dóminum enim amámus, quo nihil mélius invenímus: ipsum amémus propter ipsum, et nos in ipso, tamen propter ipsum.

℟. Mane surgens. cxiij.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 19.

In illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir, nómine Zachæus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía sancti Ambrósii, Epíscopi.

Ex l. 8. in Luc. prope fin.

Quæ autem turba, nisi imperítæ confúsio multitúdinis, quæ vérticem nequit vidére sapiéntiæ? Ergo Zachæus quámdiu in turba est, non videt Christum: supra turbam ascéndit, et vidit: hoc est, plebis jam transgréssus inscítiam, méruit quem desiderábat, aspícere. Pulchre autem áddidit: Quia illa parte erat transitúrus Dóminus: vel ubi sycomórus, vel ubi creditúrus: ut et mystérium serváret, et grátiam semináret. Sic enim vénerat, ut per Judæos transíret ad gentes.

℟. Domus mea. cxiv.

Lectio viij.

Vidit ítaque Zachæum sursum. Jam enim sublimitáte fídei inter fructus novórum óperum, velut fœcúndæ altitúdine árboris eminébat. Et quóniam de typo ad morália defléximus, inter tot credéntium voluptátes Domínica die relaxáre ánimum, festivitátem admiscére delécta[t]. Zachæus in sycomóro, novum vidélicet novi témporis pomum, ut in hoc quoque compleréti[ur] illud: Arbor fici prodúxit grossos suos.

℟. Lápides pretiósi. cxiv.

Lectio ix.

Ad hoc enim Christus advénit, ut ex lignis non poma, sed hómines nasceréntur. Légimus álibi: Cum esses sub árbore fici, vidi te. Ergo Nathánael sub árbore, hoc est, supra radícem, quia justus. Radix enim sancta. Sub árbore tamen Nathánael, quia sub lege: Zachæus supra árborem, quia supra legem. Ille Dómini occúltus defénsor, hic públicus prædicátor. Ille adhuc Christum ex lege quærébat: iste jam supra legem relinquébat sua, et Dóminum sequebátur.

Te Deum laudámus. 14.

QUARTA DIE

Infra Octavam.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Sermóne sancti Augustíni, Epíscopi.

Lectio iv.

Ex Serm. 256. de Temp.

Attendite in Psalmo dedicatiónis, quem modo cantávimus ex ruína ædificiórum

Conscidísti saccum meum : hoc pértinet ad ruínam. Quid ergo ad ædificium? Et accinxísti me lætitia. Vox dedicatiónis : Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar. Quis est, qui lóquitur ? In verbis ejus agnóscite. Si expóno, obscúrum est. Ergo verba ejus dicam, contínuo agnoscétis loquéntem, ut amétis alloquéntem. Quis est, qui dícere pótuit : Eruísti, Dómine, ab ínferis ánimam meam?

℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.

Lectio v.

Cujus ánima jam ab ínferis éruta est, nisi de qua dictum est álio loco : Non derelínques ánimam meam in inférno? Propónitur dedicátio, et cantátur liberátio, cánticum dedicatiónis domus, et dícitur : Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me : et non jucundásti inimícos meos super me. Atténdite Judæos inimícos, qui se putábant occidísse Christum, vicísse tamquam inimícum, perdidísse quasi hóminem céteris símilem atque mortálem.

℟. O quam metuéndus est locus iste! * Vere non est hic áliud nisi domus Dei, et porta cœli. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere non est.

Lectio vj.

Resurrexit tértia die, et ejus vox est : Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me. Atténdite Apóstolum dicéntem : Propter quod eum exaltávit. Et non jucundásti inimícos meos super me. Ipsi quidem in Christi morte jucundabántur, sed in ejus resurrectióne, ascensióne, prædicatióne áliqui compungebántur. In ejus ergo prædicatióne, et per Apostolórum constántiæ diffamatiónem áliqui compungebántur, et convertebántur : áliqui obdurabántur, et confundebántur, nulli tamen jucundabántur.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam. ℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere locus. Glória Patri. Vere locus.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 19.

In illo témpore : Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii, Papæ.

Lib. 27. *Moralium, c.* 27. *post medium.*

Si veráciter sapiéntes esse, atque ipsam sapiéntiam contemplári appétimus, stultos nos humíliter cognoscámus. Relinquámus nóxiam sapiéntiam, discámus laudábilem fatuitátem. Hinc quippe scriptum est :

Stulta mundi elégit Deus, ut confúndat sapiéntes. Hinc rursum dícitur : Si quis vidétur inter vos sápiens esse in hoc sæculo, stultus fiat, ut sit sápiens. Hinc Evangélicæ históriæ verba testántur : quia Zachæus cum vidére præ turba nihil posset, sycomóri árborem ascéndit, ut transeúntem Dóminum cérneret. Sycomórus quippe ficus fátua dícitur.

℟. Domus mea, domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus : in ea omnis qui petit áccipit : et qui quærit, ínvenit : * Et pulsánti aperiétur. ℣. Pétite, et accipiétis : quærite, et inveniétis. Et.

Lectio viij.

Pusillus ítaque Zachæus sycomórum súbiit, et Dóminum vidit : quia qui mundi stultítiam humíliter éligunt, ipsi Dei sapiéntiam subtíliter contemplántur. Pusillitátem namque nostram ad vidéndum Dóminum turba præpedit : quia infirmitátem humánæ mentis, ne lucem veritátis inténdat, curárum sæculárium tumúltus premit. Sed prudénter sycomórum ascéndimus, si próvide eam, quæ divínitus præcípitur, stultítiam mente tenémus. Quid enim in hoc mundo stúltius, quam amíssa non quærere, posséssa rapiéntibus relaxáre, nullam pro accéptis injúriis injúriam réddere, imo adjúnctis áliis patiéntiam præbére?

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui : * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ℣. Portæ Jerúsalem ex sapphiro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. Et turres. Glória Patri. Et turres.

Lectio ix.

Quasi enim sycomórum nos ascéndere Dóminus præcipit, cum dicit : Qui aufert quæ tua sunt, ne répetas. Et rursum : Si quis te percússerit in déxteram maxillam, præbe illi et álteram. Per sycomórum Dóminus tránsiens cérnitur : quia per hanc sapiéntem stultítiam etsi necdum, ut est sólide, jam tamen per contemplatiónis lumen Dei sapiéntia quasi in tránsitu vidétur, quam vidére néqueunt qui sibi sapiéntes esse vidéntur : quia ad conspiciéndum Dóminum, in eláta cogitatiónum suárum turba deprehénsi, adhuc sycomóri árborem non invenérunt.

Te Deum laudámus. 14.

QUINTA DIE

Infra Octavam.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno

De Sermóne sancti Augustíni, Epíscopi.

Lectio iv.

Ex Serm. 256. *de Temp.*

Modo, quando impléntur Ecclésiæ, putámus jucundári Judæos? Ecclésiæ ædificántur, dedicántur, impléntur : quómodo illi jucundántur? Non solum non jucundántur, sed étiam confundúntur, et implétur vox exultántis : Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me : et non jucundásti inimícos meos super me. Non jucundásti super me : si mihi credant, jucundábis in me. Ne multa dicámus,

illa, quæ cantávimus, ali-
ndo veniámus. Quómodo
t Christus : Conscidisti sac-
ı meum, et accinxísti me
tia? Saccus ejus erat simili-
› carnis peccáti.
)rántibus. cxiij.

Lectio v.

ON tibi viléscat, quod ait,
Saccum meum : ibi erat
úsum prétium tuum. Con-
isti saccum meum. Evási-
ad saccum istum. Consci-
saccum meum. In passióne
cissus est. Quómodo ergo
Patri dícitur : Conscidísti
um meum? Quómodo Patri
tur, vis audíre : Conscidísti
um meum? Quia próprio
› non pepércit, sed pro no-
ómnibus trádidit illum. Fe-
enim per Judæos nesciéntes,
e rediméréntur sciéntes, et
funderéntur negántes. Né-
nt enim quid boni nobis ope-
sunt malo suo. Suspénsus
saccus, et quasi lætátus est
ius. Cónscidit saccum lán-
persecútor, et fudit prétium
rum Redémptor.
) quam. cxiij.

Lectio vj.

ANTET Christus Redémptor,
gemat Judas vénditor, eru-
at Judæus emptor. Ecce Ju-
véndidit, Judæus emit, ma-
negótium egérunt, ambo
náti sunt, seipsos perdidé-
vénditor et emptor. Dicat
caput nostrum, dicat pro
ore occíso, pro córpore de-
to. Dicat, audiámus : Con-
isti saccum meum, et accin-
me lætítia : id est, consci-
mortalitátem meam, et
nxísti me immortalitáte et
incorruptióne. Ut cantet tibi
glória mea, et non compúngar.
Quid est, non compúngar? Jam
contra me non ferat lánceam
persecútor, ut non compúngar.
Christus enim surgens a mórtuis,
jam non móritur, et
mors illi ultra non dominábitur.
℟. Mane surgens. cxiij.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 19.

IN illo témpore : Ingréssus Jesus
perambulábat Jéricho. Et
ecce vir nómine Zachæus : et
hic princeps erat publicanórum,
et ipse dives. Et réliqua.

Homilia venerábilis Bedæ,
Presbyteri.

L. 5. c. 77 in Lucæ 19.

QUÆ impossibília sunt apud
hómines, possibília sunt
apud Deum. Ecce enim
camélus, depósita gibbi sárcina,
per forámen acus transit, hoc
est, dives et publicánus, relícto
ónere divitiárum, contémpto
censu fraudum, angústam portam,
arctámque viam, quæ ad
vitam ducit, ascéndit. Qui mira
devotióne fídei ad vidéndum
Salvatórem, quod natúra minus
habúerat, ascénsu supplet árboris
: atque ídeo juste quamvis
ipse rogáre non áudeat, benedictiónem
Domínicæ susceptiónis,
quam desiderábat, accépit.
℟. Domus mea. cxiv.

Lectio viij.

MYSTICE autem Zachæus, qui
interpretátur justificátus,
credéntem ex géntibus pópulum
significat. Qui quanto curis sæculáribus
occupátior, tanto flagítiis
depriméntibus erat factus

humílior. Sed ablútus est, sed sanctificátus, sed justificátus in nómine Dómini nostri Jesu Christi, et in Spíritu Dei nostri. Qui intrántem Jéricho Salvatórem vidére quærébat, sed præ turba non póterat: quia grátiæ fídei, quam mundo Salvátor áttulit, participáre cupiébat: sed inólita vitiórum consuetúdo, ne ad votum perveníret, obstíterat.

℟. Lápides pretiósi. cxiv.

Lectio ix.

Eadem namque turba nóxiæ consuetúdinis, quæ supra cæcum clamántem, ne lumen péteret, increpábat, étiam suspiciéntem publicánum, ne Jesum vídeat, tardat. Sed sicut cæcus turbárum voces magis ac magis clamándo devícit: ita pusíllus necésse est turbæ nocéntis obstáculum altióra peténdo transcéndat, terréna relínquat, árborem crucis ascéndat. Sycomórus namque (quæ est arbor fóliis moro símilis, sed altitúdine præstans, unde et a Latínis celsa nuncupátur) ficus fátua dícitur. Et éadem Domínica crux, quæ credéntes alit ut ficus, ab incrédulis irridétur ut fátua.

Te Deum laudámus. 14.

SEXTA DIE

Infra Octavam.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Sermóne sancti Augustíni, Epíscopi.

Lectio iv.

Ex Serm. 256. de Temp.

Ergo, dum novam constructiónem sanctæ hujus Ecclésiæ libénter atténdimus, quam divíno nómini hódie dedicámus, invenímus a nobis debéri et Deo nostro máximam laudem, et sanctitáti vestræ cóngruum de divínæ domus ædificatióne sermónem. Tunc autem sermo noster cóngruus erit, si in se áliquid ædificatiónis hábeat, quod utilitáti animárum vestrárum, Deo vos intérius ædificánte, profíciat. Quod hic factum corporáliter vidémus in pariétibus, spirituáliter fiat in méntibus: et quod hic perféctum cérnimus in lapídibus et lignis, hoc, ædificánte grátia Dei, perficiátur in corpóribus vestris.

℟. Orántibus. cxiij.

Lectio v.

Principaliter ergo grátias agámus Dómino Deo nostro, a quo est omne datum óptimum, et omne donum perféctum: et ejus bonitátem tota cordis alacritáte laudémus, quóniam ad construéndam istam domum oratiónis, fidélium suórum visitávit ánimum, excitávit afféctum, surrogávit auxílium, inspirávit necdum voléntibus ut vellent, adjúvit bonæ voluntátis conátus ut fácerent: ac per hoc Deus, qui operátur in suis et velle et perfícere pro bona voluntáte, hæc ómnia ipse cœpit, ipse perfécit.

℟. O quam. cxiij.

Lectio vj.

Et quia ópera bona in conspéctu suo numquam esse permíttit inánia, fidélibus suis, quibus operántibus præbuit virtútis suæ favórem, tribuet condígnam pro tanta operatióne mercédem. Adhuc ámplius agénde

grátiæ Deo nostro. Hanc Ecclésiam, quam fecit nó- suo cónstrui, fecit étiam órum Mártyrum relíquiis ius honorári.
ine surgens. cxiij.

In tertio Nocturno.

ectio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 19.

o témpore : Ingréssus Je- is perambulábat Jéricho. ce vir, nómine Zachæus : ic princeps erat publica- n, et ipse dives. Et ré-

lomilía venerábilis Bedæ, Presbyteri.

. 5. *c.* 77. *in Lucæ* 19.

cum venísset ad locum, ispíciens Jesus vidit illum. nbulans Jéricho Salvátor ad locum, ubi præcúrrens eus sycomórum conscén- : quia missis per mundum erbi præcónibus, in quibus nimírum et loquebátur et venit ad pópulum nató- qui passiónis ejus fide jam nis exístens, étiam divini- ejus ardébat ágnita fácie . Suspíciens vidit illum, ber grátiam fídei a terrénis itátibus elevátum, turbis- infidélibus præeminéntem . Vidére enim Dei, elígere náre est. Unde est illud : Dómini super justos. Nam s quæ amámus, vidére; ab quæ execrámur, intúitum amus avértere.
mus mea. cxiv.

Lectio viij.

IT ergo Jesus vidéntem se, quia elégit eligéntem se, et it amántem. Hunc sane órdinem proficiéndi, hoc est, per fidem domínicæ incarnatiónis ad cognitiónem divinitátis perveniéndi, quasi per sycomórum Jesu fáciem speculándi Doctor egrégius osténdit, cum ait : Non enim judicávi scire me áliquid inter vos, nisi Christum Jesum, et hunc crucifíxum. Itémque áliis éxprobrans : Facti estis, inquit, quibus lacte opus sit, non sólido cibo. Lac infírma temporáriæ dispensatiónis, sólidum cibum árdua perpétuæ majestátis appéllans.
℟. Lápides pretiósi cxiv.

Lectio ix.

Et dixit ad eum : Zachæe, festínans descénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére. Et festínans descéndit, et excépit illum gaudens. Manébat aliquándo Dóminus in domo príncipis Pharisæórum, hoc est, in Judæórum synagóga docébat : sed quia non baptizátum ante prándium, sábbato curántem, publicános et peccatóres recipiéntem, contra avarítiam disputántem, et cætera digna Deo geréntem, lingua venenáta carpébant : pertæsus eórum facínora, discéssit et aufúgit, dicens : Relinquétur vobis domus vestra desérta. Hódie autem in domo pusílli Zachæi opórtet illum manére : hoc est, novæ lucis grátia coruscánte, in húmili credéntium natiónum corde quiéscere.
Te Deum laudámus. 14.

SEPTIMA DIE

Infra Octavam.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Lectio iv.

Ex Hom. 33. *in c.* 9. *Matth.*

Communis ómnium domus est Ecclésia, in quam, vobis prius ingréssis, nos intrámus, discipulórum formam retinéntes: ideóque commúniter ómnibus statim atque ingréssi fuérimus, ut illis datam legem sequámur, pacem offérimus. Nemo ígitur socórdia tórpeat: nemo sæculáribus rebus suspénsum ánimum hábeat, cum jam ad prædicándum sacerdótes intráverint. Non enim parva huic rei ímminet pœna. Equidem millies pótius malim in domum alicújus vestrum ingréssus destítui, quam hic prædicans non audíri. Hoc mihi moléstius esset, quam illud, quandóquidem magis própria hæc est, quam illa. ℟. Orántibus. cxiij.

Lectio v.

Nam hic magnæ illæ nostræ opes pósitæ sunt; hic spes nostra omnis. Quid enim hoc loco non magnum est et admirándum? Nam hæc mensa longe pretiósior est atque jucúndior: et lucérna hæc quam illa, ut norunt qui cum fide óleo perúncti, a morbis liberáti sunt. Arca étiam hæc multo mélior, magísque necessária. Non enim vestes, sed misericórdiam inclúsam cóntinet: quamvis pauci sint qui eam possídeant. Hic et léctulus est valde illo præstántior: divinárum enim Scripturárum réquies quovis lecto suávior est.

℟. O quam. cxiij.

Lectio vj.

Et quidem si concórdia perfécte servarétur a nobis, nullam áliam domum præter hanc haberémus. Hoc autem quod dixi, non esse durum, testántur illa tria míllia et quinque míllia hóminum, quibus et domus una, et mensa una, et ánima una erat. Multitúdinis enim credéntium, inquit, unum erat cor, et ánima una. Sed quia longe ab illórum virtúte ábsumus, et per domos disjúncti sumus, saltem quando huc convenímus, id omni stúdio faciámus. Nam etsi in áliis rebus páuperes, et inopes sumus, hoc loco saltem cum huc ad vos intrámus, cum charitáte nos suscípite: cumque, Pax vobis, dico: Et cum spíritu tuo, non voce solum, sed ánimo quoque respondéte. ℟. Mane surgens. cxiij.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 19.

In illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir, nómine Zachæus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía venerábilis Bedæ, Presbyteri.

Paulo post prædicta.

Et cum vidérent omnes, murmurábant dicéntes quod ad hóminem peccatórem divertísset. Maniféstum est Judæos semper géntium odísse salútem. Scriptum est enim: Sequénti vero sábbato pene univérsa cívitas convénit audíre

ım Dei. Vidéntes autem
s Judæi, repléti sunt zelo,
ntradicébant iis, quæ a
dicebántur. Et álibi, fi-
étiam fratres advérsus
olórum príncipem dis-
bant, dicéntes : Quare
isti ad viros præpútium
ıtes, et manducásti cum

mus mea. cxiv.

Lectio viij.

ıs autem Zachæus, dixit
l Dóminum : Ecce dimí-
bonórum meórum, Dó-
, do paupéribus : et si
áliquem defraudávi, reddo
uplum. Aliis calumnián-
hóminem peccatórem,
achæus stans, id est, in
ıam cœperat, fídei veritáte
tens, non solum se ex
tóre convérsum, sed étiam
perféctos probat esse con-
tum. Dicénte enim Dómi-
Si vis perféctus esse, vade,
ómnia quæ habes, et da
éribus : quisquis ante con-
nem innocénter vixit,
convérsus potest dare
éribus.

pides pretiósi. cxiv.

Lectio ix.

qui áliqua fraude sústulit,
imo hæc juxta legem réd-
deínde quod sibi remán-
debet dare paupéribus.
et ipse, quia sibi nil ré-
ómnia sua dispérgit, dat
éribus, justítia ejus manet
ulum sæculi. Et hæc est
ıs illa stultítia, quam de
ıóro publicánus quasi fru-
vitæ légerat : rapta vidé-
réddere, própria relínque-
isibília contémnere, pro
invisibílibus étiam mori deside-
ráre, seípsum abnegáre, et ejus,
qui necdum videátur, Dómini
vestígia sequi concupíscere.

Te Deum laudámus. 14.

IN OCTAVA
Dedicationis Ecclesiæ.
Duplex.

Omnia ut in die, præter Lectiones ij. Nocturni.

Ex Epístola prima sancti Felícis, Papæ Quarti.

Lectio iv.

De Consec. dist. 1. *c.* 2.

TABERNACULUM Moysen, Dómino præcipiénte, fecísse et sacrásse, cum mensa et altári ejus, et céteris vasis et utensílibus ad divínum cultum expléndum, légimus : et non solum divínis précibus ea sacrásse, sed étiam sancti ólei unctióne, Dómino jubénte, perlinísse nóvimus. Quáliter autem hæc facta sint, et quómodo ipsa sacra non álii quam sacerdótes sacra unctióne delibúti, Dominóque cum véstibus sanctis sacráti, et Levítæ tractábant, ferébant, erigébant, et deponébant : in ipsis institutiónibus, quæ, jubénte Dómino, conscríptæ sunt per Moysen, in lege Dómini reperítur.

℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.

Lectio v.

QUALITER ergo David, regum piíssimus, amplificáverit cultum Dei, et templum Dó-

mino ædificáre volúerit, sed propter multum sánguinem quem effúderat, prohíbitus est, et ipse collégerat expénsas : Sálomon quoque fílius ejus, idípsum quod ipse fácere optáverat, jubénte et auxiliánte Deo, perfécit, et templum cum altári, et réliqua ad divínum cultum peragéndum consecrávit : in libro Regum légitur : Fecit ergo Sálomon in témpore illo festivitátem célebrem, et omnis Israel cum eo, multitúdo magna ab intróitu Emath usque ad rivum Ægypti, coram Dómino Deo nostro septem diébus, et septem diébus, id est, quatuórdecim diébus, et in die octáva dimísit pópulos.

℟. O quam metuéndus est locus iste! * Vere non est hic áliud nisi domus Dei, et porta cœli. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere.

Lectio vj.

De Consec. dist. 1. *c.* 17.

SOLEMNITATES dedicatiónum Ecclesiárum et sacerdótum per síngulos annos solémniter sunt celebrándæ, ipso Dómino exémplum dante, qui ad festum dedicatiónis templi, ómnibus id faciéndi dans formam, cum réliquis pópulis eámdem festivitátem celebratúrus venit, sicut scriptum est : Facta sunt encænia in Jerosólymis, et hiems erat, et ambulábat Jesus in templo in pórticu Salomónis. Quod autem octo diébus encænia sint celebránda, in libro Regum, perácta dedicatióne templi, reperiétis.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam. ℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere. Glória Patri. Vere.

IN FESTIS

MARIÆ VIRGINIS.

PER ANNUM.

Vesperas.
esset Rex * in accú-
nardus mea dedit
vitátis.
almus 109.
ninus Dómino meo :
dextris meis :
m inimícos tuos, *
edum tuórum.
útis tuæ emíttet Dó-
ion : * domináre in
icórum tuórum.
ncípium in die vir-
n splendóribus san-
ex útero ante lucí-
i te.
minus, et non pœ-
: * Tu es sacérdos
secúndum órdinem
h.
dextris tuis, * con-
e iræ suæ reges.
nationibus, implé-
conquassábit cápita
ltórum.
in via bibet : * pro-
tábit caput.
sset Rex in accúbitu
s mea dedit odórem
ejus * sub cápite meo,
s.

et déxtera illíus amplexábitur me.

Psalmus 112.

LAUDATE, púeri, Dóminum : * laudáte nomen Dómini.
Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.
A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.
Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.
Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra?
Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :
Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.
Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.
Aña. Læva ejus sub cápite meo : et déxtera illíus amplexábitur me.
Aña. Nigra sum, * sed formósa, fíliæ Jerúsalem : ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Psalmus 121.

Lætatus sum in his, quæ dicta sunt mihi : * In domum Dómini ibimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas : * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini : * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem : * et abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua : * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Aña. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem : ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Aña. Jam hiems tránsiit, * imber ábiit, et recéssit : surge, amíca mea, et veni.

Psalmus 126.

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere : * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum : * ecce heréditas Dómini, filii ; merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu poténtis : * ita filii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis : * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Aña. Jam hiems tránsiit, imber ábiit et recéssit : surge, amíca mea, et veni.

Aña. Speciósa facta es * et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Psalmus 147.

Lauda, Jerúsalem, Dóminum : * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit ?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justítias et judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni : * et judícia sua non manifestávit eis.

Aña. Speciósa facta es et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Capitulum *Eccli 24. b*

Ab inítio et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in

ne sancta coram ipso
vi. ℟. Deo grátias.
Hymnus.
aris stella,
Mater alma,
mper virgo,
li porta.
illud Ave
ore,
os in pace,
levæ nomen.
cla reis,
men cæcis,
stra pelle,
cta posce.
te esse matrem,
r te preces,
nobis natus
e tuus.
guláris,
nes mitis,
is solútos
et castos.
æsta puram,
tutum,
tes Jesum,
ollætémur.
Deo Patri,
Christo decus,
ancto,
onor unus. Amen.
re me laudáre te, Virgo
℟. Da mihi virtútem
ostes tuos.
Magnificat, Aña.
aría, succúrre míseris,
illánimes, réfove flé-
ra pro pópulo, intér-
clero, intercéde pro
emíneo sexu : séntiant
um juvámen, quicúm-
brant tuam sanctam
em.
Oratio.
e nos fámulos tuos,
sumus Dómine Deus,

perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Ad Completorium et Horas, in fine Hymnorum dicitur :

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Sancta María Dei Génitrix Virgo. * Intercéde pro nobis. Ps. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

Quem terra, pontus, sídera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam
Claustrum Maríæ bájulat.
Cui luna, sol, et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cœli grátia,
Gestant puéllæ víscera.
Beáta Mater, múnere
Cujus supérnus Artifex,
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.
Beáta cœli núntio,
Fœcúnda sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus
Cujus per alvum fusus est.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Benedícta tu * in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.
Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.
Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.
Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas: ínsuper et pécora campi.
Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Aña. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.
Aña. Sicut myrrha * elécta odórem dedísti suavitátis, sancta Dei Génitrix.

Psalmus 18.

Cœli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.
Dies diéi erúctat verbum, et nox nocti índicat sciéntiam.
Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.
In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.
In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:
Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cœlo egréssio ejus:
Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.
Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.
Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.
Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.
Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.
Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.
Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.
Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.
Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.
Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.
Aña. Sicut myrrha elécta odórem dedísti suavitátis, sancta Dei Génitrix.
Aña. Ante torum * hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Psalmus 23.

INI est terra, et plenitúdo
jus : *orbis terrárum, et
si qui hábitant in eo.
ɔse super mária fundávit
* et super flúmina præpa-
ım.
scéndet in montem Dó-
* aut quis stabit in loco
ejus?
ıs mánibus, et mundo
* qui non accépit in vano
n suam, nec jurávit in
óximo suo.
ccípiet benedictiónem a
ɔ : * et misericórdiam a
lutári suo.
ɩt generátio quæréntium
quæréntium fáciem Dei

: portas, príncipes, ve-
elevámini, portæ æter-
* et introíbit Rex gló-

t iste Rex glóriæ? * Dó-
fortis et potens : Dómi-
ens in prælio.
e portas, príncipes, ve-
t elevámini, portæ æter-
* et introíbit Rex gló-

: iste Rex glóriæ? * Dó-
virtútum ipse est Rex

nte torum hujus Vírginis
ıtáte nobis dúlcia cánti-
ıatis.
ie tua, et pulchritúdine
Inténde, próspere pro-
t regna.
Parábolis Salomónis.
ectio j. *C.* 8. *b et* 9.
apiéntia hábito in consí-
et erudítis intérsum co-
ibus. Timor Dómini odit
; arrogántiam, et supér-biam, et viam pravam, et os bilíngue detéstor. Meum est consílium et æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, et legum conditóres justa decérnunt. Per me príncipes ímperant, et poténtes decérnunt justítiam. Ego diligéntes me díligo, et qui mane vígilant ad me, invénient me.

℟. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam néscio : * Quia quem cœli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia.

Lectio ij.

Mecum sunt divítiæ, et glória, opes supérbæ et justítia. Mélior est enim fructus meus auro, et lápide pretióso, et genímina mea argénto elécto. In viis justítiæ ámbulo, in médio semitárum judícii, ut ditem diligéntes me, et thesáuros eórum rélpeam. Dóminus posséedit me in inítio viárum suárum ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum, et ex antíquis ántequam terra fíeret. Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram, necdum fontes aquárum erúperant; necdum montes gravi mole constíterant, ante colles ego parturiébar.

℟. Congratulámini mihi omnes qui dilígitis Dóminum, quia cum essem párvula, plácui Altíssimo : * Et de meis viscéribus génui Deum et hóminem. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. Et.

Lectio iij.

BEATUS homo qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salútem a Dómino : qui autem in me peccáverit, lædet ánimam suam. Omnes, qui me odérunt, díligunt mortem. Sapiéntia ædificávit sibi domum, excídit colúmnas septem. Immolávit víctimas suas, míscuit vinum, et propósuit mensam suam. Misit ancíllas suas ut vocárent ad arcem, et ad mœnia civitátis. Si quis est párvulus, véniat ad me. Et insipiéntibus locúta est : Veníte, comédite panem meum, et bíbite vinum quod míscui vobis.

℟. Beáta es, Virgo María, quæ Dóminum portásti Creatórem mundi : * Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes virgo. ℣. Ave María, grátia plena : Dóminus tecum. Genuísti. Glória Patri. Genuísti.

In secundo Nocturno.

Aña. Spécie tua, * et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Psalmus 44.

ERUCTAVIT cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent : * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fílii regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii ; * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui :*

in omni generatióne et generatiónem.
Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.
Aña. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.
Aña. Adjuvábit eam * Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.
Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.
Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.
Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.
Deus in médio ejus, non commovébitur, * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.
Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.
Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.
Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.
Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.
Vacáte et vidéte, quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.
Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.
Aña. Adjuvábit eam Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.
Aña. Sicut lætántium * ómnium nostrum habitátio est in te, sancta Dei Génitrix.

Psalmus 86.

Fundamenta ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.
Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.
Memor ero Rahab et Babylónis * sciéntium me.
Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.
Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea, * et ipse fundávit eam Altíssimus?
Dóminus narrábit in scriptúris populórum et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.
Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.
Aña. Sicut lætantium ómnium nostrum habitátio est in te, sancta Dei Génitrix.
℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Lectio iv.

Apud Metaphrasten.

Dei Fílius non dívitem, aut locuplétem áliquam féminam sibi Matrem elégit, sed beátam Vírginem illam, cujus ánima virtútibus ornáta erat. Cum enim beáta María supra omnem humánam natúram castitátem serváret, proptérea Christum Dóminum in ventre concépit. Ad hanc ígitur san-

ctíssimam Vírginem et Dei Matrem accurréntes, ejus patrocínii utilitátem assequámur. Itaque quæcúmque estis vírgines, ad Matrem Dómini confúgite. Illa enim pulchérrimam, pretiosíssimam, et incorruptíbilem possessiónem patrocínio suo vobis conservábit.

℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. ℣. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans. Dedi.

Lectio v.

MAGNUM revéra miráculum, fratres dilectíssimi, fuit beáta semper virgo María. Quid namque illa majus aut illústrius ullo umquam témpore invéntum est, seu aliquándo inveníri póterit? Hæc sola cœlum ac terram amplitúdine superávit. Quidnam illa sánctius? Non Prophétæ, non Apóstoli, non Mártyres, non Patriárchæ, non Angeli, non Throni, non Dominatiónes, non Séraphim, non Chérubim: non dénique áliud quídpiam inter creátas res visíbiles aut invisíbiles, majus aut excelléntius inveníri potest. Eadem ancílla Dei est et Mater: éadem Virgo et Génitrix.

℟. Quæ est ista, quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium. Vidérunt.

Lectio vj.

HÆC ejus mater est, qui a Patre ante omne princípium génitus fuit, quem Angeli et hómines agnóscunt Dóminum rerum ómnium. Visne cognóscere quanto Virgo hæc præstántior sit cœléstibus Poténtiis? Illæ cum timóre et tremóre assístunt, fáciem velántes suam: hæc humánum genus illi offert, quem génuit. Per hanc et peccatórum véniam conséquimur. Ave ígitur, mater, cœlum, puélla, virgo, thronus, Ecclésiæ nostræ decus, glória et firmaméntum, assídue pro nobis precáre Jesum Fílium tuum, et Dóminum nostrum: ut per te misericórdiam inveníre in die judícii, et quæ repósita sunt iis, qui díligunt Deum, bona cónsequi possímus, grátia et benignitáte Dómini nostri Jesu Christi: cum quo Patri simul et sancto Spirítui glória et honor, et impérium nunc et semper in sǽcula sæculórum. Amen.

℟. Ornátam monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam fíliæ Sion beatíssimam prædicavérunt, dicéntes: * Unguéntum effúsum nomen tuum. ℣. Astitit Regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et Glória Patri. Unguéntum.

In tertio Nocturno.

Aña. Gaude, María Virgo, * cunctas hǽreses sola interemísti in univérso mundo.

Psalmus 95.

CANTATE Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

tiáte inter gentes gló-
jus, * in ómnibus pópulis
lia ejus.
am magnus Dóminus, et
bilis nimis : * terríbilis est
omnes deos.
am omnes dii géntium
nia : * Dóminus autem
fecit.
sio, et pulchritúdo in
ctu ejus : * sanctimónia,
gnificéntia in sanctifica-
ejus.
e Dómino pátriæ géntium,
Dómino glóriam et ho-
: * afférte Dómino gló-
nómini ejus.
e hóstias, et introíte in
ejus : * adoráte Dómi-
n átrio sancto ejus.
oveátur a fácie ejus uni-
terra : * dícite in génti-
uia Dóminus regnávit.
n corréxit orbem terræ,
n commovébitur : * judi-
pópulos in æquitáte.
tur cœli, et exúltet terra,
oveátur mare, et pleni-
jus : * gaudébunt campi,
nia, quæ in eis sunt.
exultábunt ómnia ligna
m a fácie Dómini, quia
: * quóniam venit judi-
rram.
bit orbem terræ in æqui-
et pópulos in veritáte sua.
Gaude, María Virgo,
s hæreses sola interemí-
univérso mundo.
Dignáre me * laudáre te,
sacráta : da mihi virtú-
ontra hostes tuos.

Psalmus 96.

MINUS regnávit, exúltet
erra : * læténtur ínsulæ
.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ:* vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta : da mihi virtútem contra hostes tuos.

Aña. Post partum, * Virgo, invioláta permansísti : Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

In Adventu, et in festo Annunt. Aña. Angelus Dómini * nuntiávit Maríæ, et concépit de Spíritu sancto.

Psalmus 97.

CANTATE Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus, * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte, et exultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis Dómini : * moveátur mare, et plenitúdo ejus : orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Aña. Post partum, Virgo, invioláta permansísti : Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

In Adventu, et in festo Annunt. Aña. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ, et concépit de Spíritu sancto. ℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre fecit eam.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 11. *d*

In illo témpore : Loquénte Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi : Beátus venter, qui te portávit. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bed
Presbyteri.

Lib. 4. *Cap.* 49. *in Luc.*

Magnæ devotiónis et fide
múlier osténditur,
Scribis et Pharisæis Dóm
tentántibus, simul et bla
mántibus, tanta ejus inc
tiónem præ ómnibus since
cognóscit, tanta fidúcia c
tétur, ut et præséntium p
rum calúmniam, et futur
confúndat hæreticórum p
diam. Nam sicut tunc J
sancti Spíritus ópera bla
mándo, verum consubsta
lémque Patri Dei Fílium n
bant : sic hærétici póste
gándo, Maríam semper V
nem, sancti Spíritus ope
virtúte, nascitúro cum h
nis membris Unigénito
carnis suæ matériam mini
se, verum consubstanti
que Matri Fílium hóminis
ri non debére dixérunt.

℟. Felix namque es, sacra
go María, et omni laude di
sima : * Quia ex te ortus e
justítiæ, Christus Deus no
℣. Ora pro pópulo, intérven
clero, intercéde pro devót
míneo sexu : séntiant o
tuum juvámen, quicúmque
lebrant tuam sanctam Festi
tem. Quia. Bened. Cujus fe
cólimus.

Lectio viij.

Sed si caro Verbi Dei sec
dum carnem nascénti
carne Vírginis Matris pro
tiátur extránea, sine causa
ter qui eam portásset, ul
quæ lactássent, beatificár
Dicit autem Apóstolus : (
misit Deus Fílium suum fact

mulíere, factum sub lege.
ꝛque audiéndi sunt qui legén-
ım putant : Natum ex mulíe-
, factum sub lege : sed, fa-
ım ex mulíere, quia concé-
us ex útero virgináli, carnem
n de níhilo, non aliúnde,
d matérna traxit ex carne :
ióquin nec vere Fílius hómi-
s dicerétur, qui oríginem non
ıbéret ex hómine. Et nos ígi-
r his contra Eútychen dictis,
tollámus vocem cum Ecclésia
ıthólica, cujus hæc múlier ty-
ım gessit, extollámus et men-
m de médio turbárum, dica-
úsque Salvatóri : Beátus venter
i te portávit, et úbera, quæ
xísti. Vere enim beáta pa-
ns, quæ, sicut quidam ait : Eni-
est puérpera Regem, qui cœ-
m terrámque tenet per sæcula.
Beátam me dicent omnes ge-
ratiónes : * Quia fecit mihi
minus magna qui potens est,
sanctum nomen ejus. ℣. Et
isericórdia ejus a progénie in
ogénies timéntibus eum. Quia.
lória Patri. Quia.

Lectio ix.

Quinimmo beáti qui áudiunt verbum Dei, et custódiunt. Pulchre Salvátor attesta-
óni mulíeris ánnuit, non eam
ntúmmodo quæ Verbum Dei
rporáliter generáre merúe-
t, sed et omnes qui idem
rbum spirituáliter audítu fídei
ncípere, et boni óperis cu-
dia vel in suo vel in proxi-
rum corde párere, et quasi
re studúerint, assevérans es-
beátos : quia et éadem Dei
nitrix, et inde quidem beá-
, quia Verbi incarnándi mi-
stra facta est temporális : sed
inde multo beátior, quia ejús-
dem semper amándi custos ma-
nébat ætérna.

Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES.

et per Horas, Añæ.

1. Dum esset Rex, * in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis. Ps. Dóminus regnávit, cum reliq. de Dñica 15.

2. Læva ejus * sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

3. Nigra sum, * sed formósa, fíliæ Jerúsalem : ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

4. Jam hiems tránsiit, * imber ábiit et recéssit : surge, amíca mea, et veni.

5. Speciósa facta es * et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Capitulum. *Eccli. 24. b*

Ab inítio, et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus.

O gloriósa vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.
Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine :
Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.
Tu Regis alti jánua,
Et aula lucis fúlgida :
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ, pláudite.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Aña.

Beáta es, María, quæ credidísti, perficiéntur in te, quæ dicta sunt tibi a Dómino, allelúia.

Oratio.

CONCEDE nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Ad Primam, in ℟. br. ℣. Qui natus es de María Vírgine. etiam in Festis infra Octavas B. M. V.

Ad Tertiam, Aña.

Læva ejus.

Capit. Ab inítio. supra, cxxxj.

℟. br. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et. Glória Patri. Spécie. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam, Aña.

Nigra sum.

Capitulum. *Eccli.* 24. *b*

ET sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi: et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvábit. ℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tab[ernácu]lo suo habitáre fecit eam

Ad Nonam, Aña.

Speciósa facta es.

Capitulum. *Eccli.* 24

IN platéis, sicut cinnam[ómum] et bálsamum arom[atízans] odórem dedi: quasi [myrrha] elécta dedi suavitátem

℟. br. Elégit eam Deu[s] præelégit eam. Elégit. ℣. [Ta]bernáculo suo habitár[e fecit] eam. Et. Glória Patri.

℣. Diffúsa est grátia in [lábiis] tuis. ℟. Proptérea bened[íxit te] Deus in ætérnum.

In ij. Vesperis omnia [dicun]tur ut in primis. cxxj.

℣. Dignáre me laudáre te, [Virgo] sacráta. ℟. Da mihi [virtú]tem contra hostes tuos.

Ad Magnificat, Aña.

Beátam me dicent omnes [gene]ratiónes, quia ancíllam h[umi]lem respéxit Deus.

OFFICIUM

B. Mariæ in Sabbato.

Omnibus Sabbatis per [an]num, præterquam in Adv., [Qua]drag., Quatuor Temp. et [Vigi]liis, et nisi Offic. fieri d[ebeat] de Feria, propter Officium [Dñicæ] cujus Dñicæ infra Hebd. p[onen]dum, ut dicitur in Rubric[is] Dñicis, ac nisi Festum ix. [Lect.] occurrat, fit Officium de S. [Ma]ria, modo infrascripto.

In Vesp. Feriæ vj. dicu[ntur] Psalmi feriales in Psalt. [et] nisi fuerit Festum ix. L[ect.] quia tunc de S. Maria fit [tan]tum com. in dictis Vesp. [cum] Aña, ℣. et Orat., ut infra [ad] commem. omittitur, quand[o Fe]ria vj. occurrit Festum Puri[fic.] vel aliud ejusdem B. M. [V.]

Hymnus ut in Fe- cxxij.
est grátia in lábiis 'roptérea benedíxit te érnum.
agnificat. Aña.
er * et intácta Virgo, legína mundi, inter- nobis ad Dóminum.
nus vobíscum. ℟. Et u tuo.

Oratio.

nos fámulos tuos, mus Dómine Deus, nentis et córporis sa- dére : et gloriósa beá- semper Vírginis in- , a præsénti liberári t ætérna pérfrui læti- óminum.
ativ. usque ad Purif. lagnificat, Aña.
* hereditátis mysté- mplum Dei factus est sciéntis virum : non is ex ea carnem assú- mnes gentes vénient Glória tibi, Dómine.

Oratio.

ui salútis ætérnæ, beá- lariæ virginitáte fœ- umáno géneri præmia : tríbue, quæsumus; pro nobis intercédere , per quam merúimus vitæ suscípere, Dómi- rum Jesum Christum um. Qui tecum vivit.
rat. fiunt commem. de Apostolis, et de 127.
m occurrat Festum eo fit commem. an- ffragia.
tor. ut in Psalt. Et in ni, Te lucis ante tér- minum, dicitur Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine, etiamsi in Vesp. facta sit tantum commem. de B. Maria, nisi Hymni illius Festi, quod Feria vj. celebratum est, aliter concludendi sint, ut in Transfig. Domini.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Ave María, grátia plena, * Dóminus tecum. Ps. Veníte. 2.

Hymnus. Quem terra. cxxiij.

Nocturnum Sabbati ut in Psalt. 94. Et in fine ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Pater noster.

Absolutio.

PRECIBUS et méritis beátæ Maríæ semper Vírginis, et ómnium Sanctórum, perdúcat nos Dóminus ad regna cœlórum. ℟. Amen. ℣. Jube, domne, benedícere.

Pro j. Lectione, Bened. Nos cum prole pia benedícat Virgo María. ℟. Amen.

Primæ duæ Lect. de Script. libri currentis : tertia, una ex inferius positis per ord. cxxxiv.

℟. j. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam néscio : * Quia quem cœli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia.

Pro ij. Lectione, Bened. Ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

℟. ij. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima : * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro

devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiónem. Quia. Glória Patri. Christus.

Pro iij. Lectione, Bened. Per Vírginem Matrem concédat nobis Dóminus salútem et pacem. ℟. Amen.

Post tertiam Lectionem dicitur Te Deum. 14.

Ad Laudes, et per Horas, omnia ut in Festis B. M. cxxxj. præter seq.

Ad Laudes, ℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Benedictus, Aña.

Beáta Dei Génitrix María, * Virgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spíritus sancti, sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo; ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu.

¶ Sed post Nativ. usque ad Purificat., Añæ ad Laudes, et per Horas, Aña ad Benedictus, et Oratio, dicuntur ut in Officio parvo B. M. post Nativ. infra. cxxxvij.

Ad Vesp., Añæ et Psalmi feriales : Capit. et reliqua omnia, si non occurrat Festum Duplex, de Dñica. In fine Commemor. consuetæ, ut in Psalt. 127.

Lectiones seq. dicuntur singulis mensibus in Officio B. M. in Sabbato, ordine subscripto.

MENSE JANUARIO.

Ex Epístola sancti Ambrósii, Epíscopi, ad Sirícium Papam.

Lectio iij.

Epist. 81. *al.* 7. *post init.*

De via perversitátis prodúntur dícere : Virgo concépit, sed non virgo generávit. Pótu[it] ergo virgo concípere, non p[o]tuit virgo generáre, cum sem[per] concéptus præcédat, part[us] sequátur? Sed si doctrínis n[on] créditur sacerdótum, credát[ur] oráculis Christi, credátur m[o]nitis Angelórum dicéntium[:] Quia non est impossíbile De[o] omne verbum. Credátur Sym[bolo] Apostolórum, quod E[c]clésia Romána intemerátu[m] semper custódit et servat. Au[dívit] María vocem Angeli, [et] quæ ante díxerat : Quómodo fiet istud? non de fide genera[tiónis] intérrogans, respóndit póstea : Ecce ancílla Dómini, contíngat mihi secúndum verbum tuum.

Te Deum laudámus. 14.

MENSE FEBRUARIO.

Ex libro sancti Hierónymi, Presbyteri, advérsus Joviniánum.

Lectio iij.

Ex Apol. ad Pammach pro lib. adv. Jov. in fine.

Christus virgo, mater vírginis nostri virgo perpétua, mater et virgo. Jesus enim clausis ingréssus est óstiis; et in sepulchro ejus, quod novum et in petra duríssima fúerat excísum, nec ántea quis, nec póstea pósitus est. Hortus conclúsus, fons signátus : de quo fonte ille flúvius manat juxta Joel, qui irrigat torréntem vel fúnium, vel spinárum : fúnium, peccatórum, quibus ante alligabámur; spinárum, quæ suffócant sementem patrisfamílias. Hæc est porta orientális, ut ait Ezéchiel, semper clausa, et lúcida, opériens in se, vel ex se proferens Sancta sanctórum : per quam

liæ et Póntifex noster
n órdinem Melchíse-
;réditur, et egréditur.
ı laudámus. 14.
ENSE MARTIO.
: Quadragesimam.
sancti Irenæi, Epíscopi
ırtyris, advérsus hæ-

ıo iij. *L.* 5. *c.* 19.
própria veniénte Dó-
et sua própria eum ba-
:onditióne, quæ baju-
ipso, et recapitulatió-
ıs quæ in ligno fuit
ntiæ, per eam quæ in
, obediéntiam faciénte,
tióne illa solúta; qua
est male illa, quæ jam
ináta erat virgo Heva,
tátem evangelizáta est
Angelo jam sub viro
laría. Quemádmodum
ı per angélicum sermó-
lúcta est, ut effúgeret
ævaricáta verbum ejus:
ec per angélicum ser-
evangelizáta est, ut por-
um, obédiens ejus ver-
cut illa sedúcta est, ut
: Deum, sic hæc suása
íre Deo, uti vírginis
rgo María fíeret advo-
quemádmodum adstrí-
t morte genus humá-
vírginem, solvátur per
ı: æqua lance dispósita
s inobediéntia per vir-
obediéntiam.
ı laudámus. 14.
FICIUM PARVUM
: non dicitur, quando
ix. Lect., nec in Vigilia
omini, nec in Sabbatis,
fit Offic. de S. Maria.
liebus omittitur a pri-

mis Vesp., et in Vigilia Nativ. a Matutino. Cum dicitur in Choro in Matutinis, et in Vesp. præponitur Officio diei, in aliis Horis postponitur. Prima dicitur post Benedicámus Dómino, antequam legatur Martyrolog. Extra Chorum potest dici pro temporis opportunitate.

OFFICIUM B. MARIÆ
Extra Adventum.

Ad Vesp., Ave María, secreto, quæ dicitur semper in principio omnium Horarum B. Mariæ, quando non conjunguntur cum Officio diei, ℣.

Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. Glória Patri. Sicut erat. Allelúia.

Añæ, Psalmi, Capit. et Hymnus, ut in Festis B. M. cxxj. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Aña.

Beáta Mater, * et intácta Virgo, gloriósa Regína mundi, intercéde pro nobis ad Dóminum. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio. Concéde. cxxxiij.

Sequens com. pro Sanctis fit tantum ad Vesp. et Laud. in Officio S. Mariæ extra Advent. Aña. Sancti Dei omnes, intercédere dignémini pro nostra, omniúmque salúte. ℣. Lætámini in Dómino, et exultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio.

Protege, Dómine, pópulum tuum, et Apostolórum tuórum Petri et Pauli, et aliórum

Apostolórum patrocínio confidéntem, perpétua defensióne consérva.

OMNES Sancti tui, quæsumus Dómine, nos ubíque ádjuvent: ut dum eórum mérita recólimus, patrocínia sentiámus: et pacem tuam nostris concéde tempóribus, et ab Ecclésia tua cunctam repélle nequítiam: iter, actus, et voluntátes nostras, et ómnium famulórum tuórum, in salútis tuæ prosperitáte dispóne: benefactóribus nostris sempitérna bona retríbue: et ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam concéde. Per Dóminum.

AD COMPLETORIUM.

Ave María, ut supra. ℣. CONVERTE nos, Deus salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam a nobis. ℣. Deus in adjutórium. Glória Patri. Sicut erat. Allelúia.

Psalmi. Sæpe expugnavérunt me. De profúndis, et Dómine non est exaltátum, ut in Vesp. Feriæ iv. 116.

Hymnus.

MEMENTO, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam súmpseris
María, Mater grátiæ,
Dulcis Parens cleméntiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et mortis hora súscipe.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Capitulum. *Eccli.* 24. *c*

EGO mater pulchræ dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctæ spei. ℟. Deo grátias.

℣. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Nunc dimittis, Aña Sub tuum præsídium * confúgimus, sancta Dei Génitrix: nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus, sed a perículis cunctis líbera nos semper, Virgo glorióa et benedicta.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

BEATÆ et gloriósæ semper Vírginis Maríæ, quæsumus Dómine, intercéssio gloriósa nos prótegat, et ad vitam perdúcat ætérnam. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM.

Ave María, ut supra. ℣. DOMINE, lábia mea apéries. ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam. ℣. Deus in adjutórium. Glória Patri. Sicut erat. Allelúia.

Invitat. Ave María, grátia plena: * Dóminus tecum. Ps. Veníte. 2.

Hymn. Quem terra. cxxiij.

In Noct. Añæ et Psalmi dicuntur ut in Festis B. Mariæ, scilicet:

Feria ij. et v. ut in j. Nocturno. cxxiij.

Feria iij. et vj. ut in ij. Nocturno. cxxvj.

Feria iv. et Sabbato ut in iij. Nocturno. cxxviij.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Pater noster secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio.

[P]RECIBUS et méritis beátæ Ma-
[ría]æ semper vírginis, et óm-
[niu]m Sanctórum, perdúcat nos
[Dó]minus ad regna cœlórum. ℟.
[Am]en. ℣. Jube, domne, benedí-
[cer]e. Bened. Nos cum prole pia
[be]nedícat Virgo María. ℟. Amen.

Lectio j. *Eccli.* 24.

[In] ómnibus réquiem quæsívi,
et in hereditáte Dómini mo-
[ra]bor. Tunc præcépit, et dixit
[mi]hi Creátor ómnium: et qui
[cre]ávit me, requiévit in taber-
[na]culo meo, et dixit mihi: In
[Ja]cob inhábita, et in Israel he-
[red]itáre, et in eléctis meis mit-
[te] radíces. Tu autem, Dómine.
[℟.] Sancta et immaculáta virgí-
[nit]as, quibus te láudibus éffe-
[rre]n, néscio: * Quia quem cœli
[ca]pere non póterant, tuo gré-
[mi]o contulísti. ℣. Benedícta tu
[in] muliéribus, et benedíctus
[fru]ctus ventris tui. Quia. ℣. Ju-
[be], domne, benedícere. Bened.
[Sanct]a Virgo vírginum intercédat
[pr]o nobis ad Dóminum. ℟.
[Am]en.

Lectio ij.

[E]T sic in Sion firmáta sum,
et in civitáte sanctificáta si-
[mi]liter requiévi, et in Jerúsa-
[lem] potéstas mea. Et radicávi
[in] pópulo honorificáto, et in
[pa]rte Dei mei heréditas illíus,
[et] in plenitúdine Sanctórum de-
[ten]tio mea. Tu autem, Dómine.
[℟.] Beáta es, Virgo María, quæ
[Dó]minum portásti Creatórem
[mu]ndi: * Genuísti qui te fecit,
[et] in ætérnum pérmanes virgo.
[℣.] Ave María, grátia plena,
[Dó]minus tecum. Genuísti. ℣.
[Ju]be, domne, benedícere. Be-
[ne]d. Per Vírginem Matrem con-
cédat nobis Dóminus salútem
et pacem. ℟. Amen.

Lectio iij.

QUASI cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion: quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantátio rosæ in Jéricho. Quasi olíva speciósa in campis, et quasi plátanus exaltáta sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum, et bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris. Tu autem, Dómine.
℟. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiónem. Quia. Glória Patri. Christus.

AD LAUDES,

℣. Deus, in adjutórium. ℟. Dómine, ad adjuvándum. Glória Patri. Sicut erat. Allelúia.

Antiphonæ.

1. Assúmpta est * María in cœlum, gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum. Ps. Dóminus regnávit, cum reliq. de Dñica. 15.
2. María Virgo * assúmpta est ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.
3. In odórem * unguentórum tuórum cúrrimus, adolescéntulæ dilexérunt te nimis.
4. Benedícta, fília, tu a Dómino: quia per te fructum vitæ communicávimus.
5. Pulchra es, * et decóra, fí-

lia Jerúsalem : terríbilis ut castrórum ácies ordináta

Capitulum. *Cant.* 6. *c*

VIDERUNT eam fíliæ Sion, et beatíssimam prædicavérunt : et regínæ laudavérunt eam. ℟. Deo grátias.

Hymnus. O gloriósa. cxxxj.

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Benedictus, Aña.

Beáta Dei Génitrix María, * Virgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spíritus sancti., sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo: ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

DEUS, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti : præsta supplícibus tuis ; ut, qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Pro Sanctis, Aña. Sancti Dei, ut supra. cxxxv.

AD PRIMAM.

Ave María, etc. ℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus. Meménto. cxxxvj.

Aña. Assúmpta est.,

Psalmi de Psalterio. Deus in nómine. 20. Benedixísti, Dómine. 86. Laudáte Dóminum, omnes gentes. 111.

Aña. Assúmpta est María in cœlum, gaudent Angeli, laudántes benedicunt Dóminum.

Capitulum. *Cant.* 6. *c*

QUÆ est ista, quæ progréditur quasi auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta? ℟. Deo grátias.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

DEUS, qui virginálem aulam beátæ Maríæ, in qua habitáres, elígere dignátus es : da, quæsumus ; ut sua nos defensióne munítos, jucúndos fácias suæ interésse commemoratióni. Qui vivis.

AD TERTIAM.

Ave María, etc. ℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus. Meménto. cxxxvj.

Aña. María Virgo.

Psalmi. Ad Dóminum cum tribulárer. 112. Levávi óculos. 112. Lætátus sum. 114.

Aña. María Virgo assúmpta est ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

Capit. *Eccli.* 24. *b*

ET sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. ℟. Deo grátias.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

DEUS, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte

fœcúnda, humáno géneri præ-
mia præstitísti : tríbue, quæ-
umus; ut ipsam pro nobis in-
ercédere sentiámus, per quam
merúimus auctórem vitæ susci-
pere, Dóminum nostrum Jesum
Christum Fílium tuum : Qui
ecum vivit.

AD SEXTAM.

Ave María, etc. ℣. Deus, in
djutórium.

Hymnus. Meménto. cxxxvj.
Aña. In odórem.

Psalmi. Ad te levávi óculos.
14. Nisi quia Dóminus. 114.
Qui confídunt in Dómino. 115.
Aña In odórem unguentórum
uórum cúrrimus, adolescén-
ulæ dilexérunt te nimis.

Capit. *Eccli.* 24. *b*

Et radicávi in pópulo honori-
ficáto, et in parte Dei mei
heréditas illíus, et in plenitú-
line Sanctórum deténtio mea.
℟. Deo grátias.
℣. Benedícta tu in muliéribus.
℟. Et benedíctus fructus ventris
ui. Kyrie, eléison. Christe, eléi-
on. Kyrie, eléison. ℣. Dóminus
obíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Concede, miséricors Deus,
fragilitáti nostræ præsí-
lium : ut, qui sanctæ Dei Ge-
nitrícis memóriam ágimus, in-
ercessiónis ejus auxílio, a no-
tris iniquitátibus resurgámus.
Per eúmdem Dóminum.

AD NONAM.

Ave María, etc. ℣. Deus, in
adjutórium.

Hymnus. Meménto. cxxxvj.
Aña. Pulchra es.

Psalmi. In converténdo. 115.
Nisi Dóminus. 116. Beáti om-
nes. 116.

Aña. Pulchra es, et decóra,
fília Jerúsalem : terríbilis ut
castrórum ácies ordináta.

Capit. *Eccli.* 24. *b*

In platéis, sicut cinnamómum,
et bálsamum aromatízans
odórem dedi, quasi myrrha
elécta dedi suavitátem odóris.
℟. Deo grátias.
℣. Post partum, Virgo, inviolát
permansísti. ℟. Dei Génitrix,
intercéde pro nobis. Kyrie, eléi-
son. Christe, eléison. Kyrie,
eléison. ℣. Dóminus vobíscum,
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Famulorum tuórum, quæsu-
mus Dómine, delíctis ignó-
sce : ut, qui tibi placére de ácti-
bus nostris non valémus, Geni-
trícis Fílii tui Dómini nostri in-
tercessióne salvémur. Qui te-
cum vivit.

OFFICIUM B. MARIÆ

In Adventu.

Ad Vesperas Añæ de Laud
Psalmi ut in Festis B. M. cxxj.

Capitulum. *Isaiæ* 11.

Egredietur virga de radíce
Jesse, et flos de radíce ejus as-
céndet. Et requiéscet super eum
Spíritus Dómini. ℟. Deo grátias.

Hymn. Ave maris cxxiij.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis
tuis. ℟. Proptérea benedíxit te
Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Aña.

Spíritus sanctus * in te descén-
det, María : ne tímeas, habé-
bis in útero Fílium Dei, allelúia.
Kyrie, eléison. Christe, eléison.
Kyrie, eléison. ℣. Dóminus vo-
bíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Deus, qui de beátæ Maríæ Vír-
ginis útero Verbum tuum,

Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: præsta supplícibus tuis; ut qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Hæc Oratio dicitur ad omnes Horas, sed cum conclusione integra, scilicet: Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui tecum vivit et regnat, etc.

Pro Sanctis ad Vesp. et Laudes tantum, Aña. Ecce Dóminus véniet, et omnes Sancti ejus cum eo: et erit in die illa lux magna, allelúia. ℣. Ecce apparébit Dóminus super nubem cándidam. ℟. Et cum eo Sanctórum míllia.

Oratio.

Conscientias nostras, quæsumus Dómine, visitándo purífica: ut véniens Jesus Christus Fílius tuus Dóminus noster cum ómnibus Sanctis, parátam sibi in nobis invéniat mansiónem. Qui tecum vivit.

Ad Completorium, Psalmi, et Hymnus ut ante Advent. cxxxvj.

Capitulum. *Isaiæ* 7. c

Ecce virgo concípiet, et páriet fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

℣. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ. ℟. Et concépit de Spíritu sancto.

Ad Nunc dimittis, Aña. Spíritus sanctus * in te descéndet, María: ne tímeas, habébis in útero Fílium Dei, allelúia. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio. Deus, qui de beátæ, ut supra. cxxxix.

Ad Matut. omnia dicuntur sicut extra Advent. præter tertiam Añam iij. Noct. Post partum, cujus loco dicitur Aña. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ, et concépit de Spíritu sancto, allelúia.

Lectio j. *Lucæ* 1. c

Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen vírginis María. Et ingréssus Angelus ad eam dixit: Ave grátia plena: Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus. Tu autem.

℟. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph, núntians ei verbum: et expavéscit Virgo de lúmine. Ne tímeas, María, invenísti grátiam apud Dóminum: * Ecce concípies et páries, et vocábitur Altíssimi Fílius. ℣. Dabit ei Dóminus Deus sedem David patris ejus, et regnábit in domo Jacob in ætérnum. Ecce.

Lectio ij.

Quæ cum audísset, turbáta est in sermóne ejus, et cogitábat qualis esset ista salutátio. Et ait Angelus ei: Ne tímeas, María, invenísti enim grátiam apud Deum: ecce concípies in útero, et páries fílium, et vocábis nomen ejus Jesum. Hic erit magnus, et Fílius Altíssimi vocábitur, et dabit illi Dóminus Deus sedem David patris ejus: et regnábit in domo

Jacob in ætérnum, et regni ejus non erit finis. Tu autem.

℟. Ave, María, grátia plena : Dóminus tecum : * Spíritus sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi : quod enim ex te nascétur Sanctum, vocábitur Fílius Dei. ℣. Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus, dixit ei. Spíritus.

Lectio iij.

DIXIT autem María ad Angelum : Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus, dixit ei : Spíritus sanctus supervéniet in te. et virtus Altíssimi obumbrábit tibi. Ideóque et quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. Et ecce Elísabeth cognáta tua, et ipsa concépit fílium in senectúte sua : et hic mensis sextus est illi, quæ vocátur stérilis : quia non erit impossíbile apud Deum omne verbum. Dixit autem María : Ecce ancílla Dómini, fiat mihi secúndum verbum tuum. Tu autem, Dómine.

℟. Súscipe verbum, Virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum transmíssum est : concípies et páries Deum páriter et hóminem : * Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeres. ℣. Páries quidem fílium, et virginitátis non patiéris detriméntum : efficiéris grávida, et eris Mater semper intácta. Ut. Glória Patri. Ut.

AD LAUDES,

et per Horas, Aña.

1. Missus est * Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph. Ps. Dóminus regnávit, cum reliquis. 15.

2. Ave María, * grátia plena : Dóminus tecum : benedícta tu in muliéribus, allelúia.

3. Ne tímeas, María, * invenísti grátiam apud Dóminum : ecce concípies et páries fílium, allelúia.

4. Dabit ei Dóminus sedem David patris ejus, et regnábit in ætérnum.

5. Ecce ancílla Dómini, * fiat mihi secúndum verbum tuum.

Capitulum. *Isaiæ* 11.

EGREDIETUR virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet. Et requiéscet super eum Spíritus Dómini. ℟. Deo grátias.

Hymnus. O gloriósa. cxxxj.

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Benedictus, Aña.

Spíritus sanctus, cum Orat. et reliquis ut supra ad Vesp.

Ad Horas, Hymni et Psalmi dic. sicut extra Adv. cxxxviij.

Ad Primam, Aña.

Missus est.

Capitulum. *Isaiæ* 7. c

ECCE virgo concípiet, et páriet fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos. Kyrie, eléison, etc. ut cxxxix.

Ad Tertiam, Aña.

Ave María.

Capit. Egrediétur, ut supra.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Kyrie, eléison, etc. ut supra. cxxxviij.

Ad Sextam, Aña.

Ne tímeas, María.

Capitulum. *Lucæ* 1. *d*

DABIT illi Dóminus Deus sedem David patris ejus : et regnábit in domo Jacob in ætérnum, et regni ejus non erit finis.

℣. Benedicta tu in muliéribus.
℟. Et benedíctus fructus ventris tui. Kyrie, eléison, etc. ut cxl.

Ad Nonam, Aña.

Ecce ancílla Dómini.

Capitulum. *Isaiæ* 7. *c*

ECCE virgo concípiet, et páriet filium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

℣. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ. ℟. Et concépit de Spíritu sancto. Kyrie, eléison, etc. ut cxl.

POST NATIVITATEM

usque ad Purificat. inclusive, Officium B. Mariæ dicitur ut supra extra Advent., exceptis his quæ sequuntur.

Ad Vesperas, Añæ de Laud. Psalmi ut in Festis B. M. cxxj.

Ad Magnificat, et ad Nunc dimittis, Aña. Magnum * hereditátis mystérium : templum Dei factus est úterus nesciéntis virum : non est pollútus ex ea carnem assúmens : omnes gentes vénient, dicéntes : Glória tibi, Dómine.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. O admirábile commércium! * Creátor géneris humáni animátum corpus sumens, de Vírgine nasci dignátus est : et procédens homo sine sémine, largítus est nobis suam Deitátem. Ps. Dóminus regnávit, cum reliquis de Dñica. 15.

2. Quando natus es * ineffabíliter ex Vírgine, tunc implétæ sunt Scriptúræ : sicut plúvia in vellus descendísti, ut salvum fáceres genus humánum : te laudámus, Deus noster.

3. Rubum quem víderat * Moyses incombústum, conservátam agnóvimus tuam laudábilem virginitátem : Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

4. Germinávit radix Jesse, orta est stella ex Jacob. Virgo péperit Salvatórem : te laudámus Deus noster.

5. Ecce María génuit * nobis Salvatórem, quem Joánnes videns exclamávit dicens : Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi, allelúia.

Ad Benedictus, Aña

Mirábile mystérium * declarátur hódie : innovántur naturæ, Deus homo factus est : id quod fuit, permánsit, et quod non erat, assúmpsit, non commixtiónem passus, neque divisiónem.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

DEUS, qui salútis ætérnæ beátæ Maríæ virginitáte fœcúnda, humáno géneri prǽmia præstitísti : tribue quǽsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Sic dicitur ad omnes Horas, et in eis additur, Qui tecum vivit et regnat, etc.

Reliquum Officium ut supra extra Adventum.

OFFICIUM

DEFUNCTORUM.

ITUR extra tempus Pa-
schale prima cujusque
; die, non impedita Fe-
Lect., alioquin alia se-
die similiter non impe-
In Adventu autem et
agesima, Feria ij. cujus-
Iebdomadæ similiter non
ita, præterquam in Ma-
ebdomada. In Choro di-
oost Officium diei, id est,
ræ post Vesperas, et Ma-
m post Laudes diei, nisi
it consuetudo Ecclesia-
extra Chorum vero pro
tunitate temporis.
Vesperas absolute incipi-
Aña. Placébo Dómino.

Psalmus 114.

XI, quóniam exáudiet
óminus * vocem oratiónis

inclinávit aurem suam
* et in diébus meis in-
).
ndedérunt me dolóres
: * et perícula inférni
runt me.
atiónem et dolórem in-
* et nomen Dómini in-
.
mine, líbera ánimam
, * miséricors Dóminus,
et justus, et Deus noster miserétur.
Custódiens párvulos Dóminus : * humiliátus sum, et liberávit me.
Convértere ánima mea in réquiem tuam : * quia Dóminus benefécit tibi.
Quia erípuit ánimam meam de morte, * óculos meos a lácrymis, pedes meos a lapsu.
Placébo Dómino * in regióne vivórum.

In fine omnium Psalmorum dicitur :

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.
Et lux perpétua * lúceat eis.
Aña. Placébo Dómino in regióne vivórum.
Aña. Hei mihi, Dómine.

Psalmus 119.

AD Dóminum cum tribulárer clamávi : * et exaudívit me.
Dómine líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.
Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi, * ad linguam dolósam?
Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est : habitávi cum habitántibus Cedar : * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus : * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Réquiem ætérnam.

Aña. Hei mihi, Dómine, quia incolátus meus prolongátus est.

Aña. Dóminus custódit te.

Psalmus 120.

Levavi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cœlum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum : * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo : * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Réquiem ætérnam.

Aña. Dóminus custódit te ab omni malo : custódiat ánimam tuam Dóminus.

Aña. Si iniquitátes.

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine : * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Réquiem ætérnam.

Aña. Si iniquitátes observáveris, Dómine, Dómine, quis sustinébit?

Aña. Opera.

Psalmus 137.

Confitebor tibi, Dómine, in toto corde meo : * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi : * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritáte tua : * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me : * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ : * quia audiérunt ómnia verba oris tui.

Et cantent in viis Dómini : * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit : * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me : * et super iram inimicórum meórum

tendisti manum tuam, et
vum me fecit déxtera tua.
minus retríbuet pro me: *
mine, misericórdia tua in
culum: ópera mánuum tuá-
m ne despícias.
quiem ætérnam.
ia. Opera mánuum tuárum,
ómine, ne despícias.
Audívi vocem de cœlo dicén-
n mihi. ℟. Beáti mórtui, qui
Dómino moriúntur.

Ad Magnificat, Aña.

nne, * quod dat mihi Pater,
me véniet: et eum qui venit
me, non ejíciam foras.

Preces infrascriptæ dicuntur
exis genibus, similiter et ad
udes. Pater noster, secreto.
Et ne nos indúcas in tenta-
ónem. ℟. Sed líbera nos a
alo.

Sequens. Ps. Lauda, ánima
ea, in Vesperis similiter et Ps.
e profúndis, in fine Laudum,
on dicuntur in die Commem.
mnium Fidelium Defuncto-
um.

Psalmus 145.

Lauda, ánima mea, Dóminum,
laudábo Dóminum in vita
ea: * psallam Deo meo quám-
u fúero.
líte confídere in princípibus:
a fíliis hóminum, in quibus
n est salus.
ibit spíritus ejus, et reverté-
in terram suam: * in illa
períbunt omnes cogitatiónes
rum.
tus, cujus Deus Jacob adjú-
ejus, spes ejus in Dómino
o ipsíus: * qui fecit cœlum
terram, mare, et ómnia,
e in eis sunt.
i custódit veritátem in sæcu-
lum, facit judícium injúriam
patiéntibus: * dat escam esu-
riéntibus.
Dóminus solvit compedítos: *
Dóminus illúminat cæcos.
Dóminus érigit elísos, * Dómi-
nus díligit justos.
Dóminus custódit ádvenas, pu-
píllum, et víduam suscípiet: *
et vias peccatórum dispérdet.
Regnábit Dóminus in sæcula,
Deus tuus Sion, * in generatió-
nem et generatiónem.

In fine Psalmi, Réquiem æ-
térnam * dona eis, Dómine.
Et lux perpétua * lúceat eis.

Deinde ℣. A porta ínferi. ℟.
Erue, Dómine, ánimas eórum.
℣. Requiéscant in pace. ℟.
Amen. ℣. Dómine, exáudi ora-
tiónem meam. ℟. Et clamor
meus ad te véniat. ℣. Dóminus
vobíscum. ℟. Et cum spíritu
tuo.

Oratio.

Deus, qui inter Apostólicos
sacerdótes, fámulos tuos
pontificáli, seu sacerdotáli fecí-
sti dignitáte vigére: præsta,
quæsumus; ut eórum quoque
perpétuo aggregéntur consór-
tio.

Deus, véniæ largítor, et hu-
mánæ salútis amátor, quæ-
sumus cleméntiam tuam; ut
nostræ congregatiónis fratres,
propínquos, et benefactóres,
qui ex hoc sæculo transiérunt,
beáta María semper Vírgine in-
tercedénte cum ómnibus San-
ctis tuis, ad perpétuæ beatitú-
dinis consórtium perveníre con-
cédas.

Fidelium Deus ómnium Cóndi-
tor et Redémptor, animá-
bus famulórum famularúmque

tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum : ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur. Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

In die vero Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum, quando dicitur hæc ultima tantum Oratio, dicitur: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

In die depositionis Defuncti.

Oratio.

Absolve, quæsumus Dómine, ánimam fámuli tui N., ut defúnctus sæculo tibi vivat : et quæ per fragilitátem carnis humána conversatióne commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Dóminum.

Si fuerit femina, dicatur ánimam fámulæ tuæ N. ut defúncta.

In Anniversario die.

Oratio.

Deus, indulgentiárum Dómine : da animábus famulórum famularúmque tuárum, quorum anniversárium depositiónis diem commemorámus, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, et lúminis claritátem. Per Dóminum.

Si pro uno tantum fit Anniversarium, dicatur in singulari numero.

Pro uno Episcopo defuncto.

Oratio.

Deus, qui inter Apostólicos sacerdótes fámulum tuum N., pontificáli fecísti dignitáte vigére : præsta, quæsumus ; ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Dóminum.

Si fuerit Sacerdos, dicatur, sacerdotáli fecísti, etc.

Pro fratribus vero, et familiaribus, vel benefactoribus, dicitur Oratio. Deus, véniæ largítor, ut supra. cxlv.

Pro Patre et Matre.

Oratio.

Deus, qui nos patrem et matrem honoráre præcepísti : miserére cleménter animábus patris ac matris meæ, eorúmque peccáta dimítte : meque eos in ætérnæ claritátis gáudio fac vidére. Per Dóminum.

Si fit pro pluribus, dicatur, animábus paréntum nostrórum, et ubi dicitur meque, dicatur nosque.

Si pro Patre tantum, dicatur ánimæ patris mei, vel nostri.

Si pro Matre tantum, dicatur ánimæ matris meæ, vel nostræ.

Pro uno Defuncto.

Oratio.

Inclina, Dómine, aurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur : ut ánimam fámuli tui N., quam de hoc sæculo migráre jussísti, in pacis ac lucis regióne constítuas, et Sanctórum tuórum júbeas esse consórtem. Per Dóminum.

Pro una Defuncta.

Oratio.

Quæsumus Dómine, pro tua pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ : N. et a contágiis mortalitátis exútam, in ætérnæ salvatiónis partem restítue. Per Dóminum.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis. ℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

Ad Matutinum, Invitatorium.
gem, cui ómnia vivunt, *
níte, adorémus. Ps. Veníte. 2.
Et in fine, Réquiem ætér-
m dona eis, Dómine : et lux
rpétua lúceat eis.
Hoc Invitatorium dicitur tan-
n in die Com. omnium Fide-
im Defunctorum, et in die
positionis Defuncti : quibus
ebus dicuntur tres infrascri-
i Nocturni, et Añæ duplican-
r. Aliis temporibus dicitur
atum unum Noct., cum Lau-
bus, hoc ordine : Feria ij.
v. primum Noct. : Feria iij.
vj. secundum Noct. : Feria
et Sabbato, tertium Noct.

IN I. NOCTURNO.

Pro Feria ij. et v.

ia. Dírige.

Psalmus 5.

VERBA mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamó-
n meum.
ténde voci oratiónis meæ : *
x meus et Deus meus.
óniam ad te orábo : * Dómine,
ine exáudies vocem meam.
ine astábo tibi, et vidébo :
uóniam non Deus volens ini-
itátem tu es.
que habitábit juxta te malí-
us : * neque permanébunt in-
ti ante óculos tuos.
ísti omnes, qui operántur
quitátem : * perdes omnes,
i loquúntur mendácium.
rum sánguinum et dolósum
ominábitur Dóminus : * ego
tem in multitúdine miseri-
rdiæ tuæ,
troíbo in domum tuam : * ado-
bo ad templum sanctum tuum
timóre tuo.
mine, deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.
Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.
Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.
Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos : * quóniam irritavérunt te, Dómine.
Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt, et habitábis in eis.
Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.
Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.
Réquiem ætérnam.
Aña. Dírige, Dómine, Deus meus, in conspéctu tuo viam meam.
Aña. Convértere.

Psalmus 6

DOMINE, ne in furóre tuo árguas me : * neque in ira tua corrípias me.
Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum : * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.
Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu, Dómine, úsquequo?
Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam.
Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi?
Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum : * lácrymis meis stratum meum rigábo.
Turbátus est a furóre óculus

meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei : * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Réquiem ætérnam.

Aña. Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam : quóniam non est in morte qui memor sit tui.

Aña. Nequándo.

Psalmus 7.

DOMINE Deus meus, in te sperávi : * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et líbera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis :

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exúrge, Dómine, in ira tua : * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exúrge, Dómine Deus meus, in præcépto quod mandásti : * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere : * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me, Dómine, secúndum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et díriges justum, * scrutans corda et renes Deus.

Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus judex justus, fortis et pátiens : * numquid iráscitur per síngulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit : * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis, * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam : * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, et effódit eum : * et íncidit in fóveam, quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus : * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Réquiem ætérnam.

Aña. Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimas eórum. Pater noster, totum secreto.

Lectiones leguntur sine Absol. Benedictionibus, et Titulo.

Lectio j. *Job 7. d*

PARCE mihi Dómine, nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magníficas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Visitas eum dilúculo, et

bito probas illum. Usquequo
n parcis mihi, nec dimíttis
e, ut glútiam salívam meam?
ccávi, quid fáciam tibi, o
stos hóminum? quare posuí-
me contrárium tibi, et fa-
ıs sum mihimetípsi gravis?
r non tollis peccátum meum,
quare non aufers iniquitátem
am? ecce, nunc in púlvere
rmiam: et si mane me quæ-
ris, non subsístam.
Lectiones terminantur sine
autem, vel alia conclusione.
Credo quod Redémptor meus
it: et in novíssimo die de
ra surrectúrus sum: * Et in
ne mea vidébo Deum Salva-
em meum. ℣. Quem visúrus
n ego ipse, et non álius, et
li mei conspectúri sunt. Et.

Lectio ij. *Job* 10.

ÆDET ánimam meam vitæ
meæ, dimíttam advérsum
elóquium meum, loquar in
aritúdine ánimæ meæ. Di-
Deo: Noli me condemná-
índica mihi cur me ita júdi-
Numquid bonum tibi vidé-
si calumniéris me, et óppri-
me opus mánuum tuárum,
onsílium impiórum ádjuves?
nquid óculi cárnei tibi sunt:
sicut videt homo, et tu vi-
is? Numquid sicut dies hó-
is dies tui, et anni tui sicut
nána sunt témpora, ut quæ-
iniquitátem meam, et peccá-
meum scrutéris? Et scias
nihil ímpium fécerim, cum
emo qui de manu tua possit
ere.
Qui Lázarum resuscitásti a
numénto fœtidum: * Tu eis,
nine, dona réquiem, et lo-
indulgéntiæ. ℣. Qui ven-
túrus es judicáre vivos et mór-
tuos, et sæculum per ignem.
Tu eis, Dómine.

Lectio iij. *Job* 10. *b*

MANUS tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu: et sic repénte præcípitas me? Meménto, quæso, quod sicut lutum féceris me, et in púlverem redúces me. Nonne sicut lac mulsísti me, et sicut cáseum me coagulásti? Pelle et cárnibus vestísti me: óssibus et nervis compegísti me. Vitam et misericórdiam tribuísti mihi, et visitátio tua custodívit spíritum meum.

℟. Dómine, quando véneris judicáre terram, ubi me abscóndam a vultu iræ tuæ? * Quia peccávi nimis in vita mea. ℣. Commíssa mea pavésco, et ante te erubésco: dum véneris judicáre, noli me condemnáre. Quia. ℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis. Quia.

Postea ad Laud., ut clv. quando dic. unum tantum Nocturn.

IN II. NOCTURNO.

Pro Feria iij. et vj.

Aña. In loco páscuæ.

Psalmus 22.

DOMINUS regit me, et nihil mihi déerit, * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus: * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.
Impinguásti in óleo caput meum: * et calix meus inébrians quam præclárus est!
Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ.
Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.
Réquiem ætérnam.
Aña. In loco páscuæ ibi me collocávit.
Aña. Delícta.

Psalmus 24.

Ad te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus in te confído, non erubéscam:
Neque irrídeant me inimíci mei: * étenim univérsi, qui sústinent te, non confundéntur.
Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.
Vias tuas, Dómine, demónstra mihi: * et sémitas tuas édoce me.
Dírige me in veritáte tua, et doce me: * quia tu es Deus salvátor meus, et te sustínui tota die.
Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, * et misericordiárum tuárum, quæ a sæculo sunt.
Delícta juventútis meæ, * et ignorántias meas ne memíneris.
Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu: * propter bonitátem tuam, Dómine.
Dulcis et rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.
Díriget mansuétos in judício: * docébit mites vias suas.
Univérsæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum ejus, et testimónia ejus.
Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo: * multum est enim.
Quis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via, quam elégit.
Anima ejus in bonis demorábitur: * et semen ejus hereditábit terram.
Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum: * et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.
Oculi mei semper ad Dóminum: * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.
Réspice in me, et miserére mei: * quia únicus et pauper sum ego.
Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt: * de necessitátibus meis érue me.
Vide humilitátem meam, et labórem meum: * et dimítte univérsa delícta mea.
Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt, * et ódio iníquo odérunt me.
Custódi ánimam meam, et érue me: * non erubéscam, quóniam sperávi in te.
Innocéntes et recti adhæsérunt mihi: * quia sustínui te.
Líbera Deus Israel, * ex ómnibus tribulatiónibus suis.
Réquiem ætérnam.
Aña. Delícta juventútis meæ et ignorántias meas ne memíneris, Dómine.
Aña. Credo vidére.

Psalmus 26.

Dominus illuminátio mea et salus mea, * quem timébo?
Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?
Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas:
Qui tríbulant me inimíci mei,

* ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.
Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.
Si exúrgat advérsum me prælium, * in hoc ego sperábo.
Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ.
Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.
Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo : * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.
In petra exaltávit me : * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.
Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis : * cantábo, et psalmum dicam Dómino.
Exáudi, Dómine, vocem meam qua clamávi ad te : * miserére mei, et exáudi me.
Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea : * fáciem tuam, Dómine, requíram.
Ne avértas fáciem tuam a me : * ne declínes in ira a servo tuo.
Adjútor meus esto : * ne derelínquas me, neque despícias me Deus salutáris meus.
Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me : * Dóminus autem assúmpsit me.
Legem pone mihi, Dómine, in via tua : * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.
Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me : * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui et mentíta est iníquitas sibi.
Credo vidére bona Dómini : * in terra vivéntium.
Expécta Dóminum, viríliter age : * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.
Réquiem ætérnam.
Aña. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.
℣. Cóllocet eos Dóminus cum princípibus. ℟. Cum princípibus pópuli sui. Pater noster totum secreto.

Lectio iv. *Job* 13. *d*

RESPONDE mihi : Quantas hábeo iniquitátes et peccáta, scélera mea et delícta osténde mihi. Cur fáciem tuam abscóndis, et arbitráris me inimícum tuum ? Contra fólium, quod vento rápitur, osténdis poténtiam tuam, et stípulam siccam perséqueris : Scribis enim contra me amaritúdines, et consúmere me vis peccátis adolescéntiæ meæ. Posuísti in nervo pedem meum, et observásti omnes sémitas meas, et vestígia pedum meórum considerásti : Qui quasi putrédo consuméndus sum, et quasi vestiméntum, quod coméditur a tínea.
℟. Meménto mei, Deus, quia ventus est vita mea, * Nec aspíciat me visus hóminis. ℣. De profúndis clamávi ad te Dómine. Dómine, exáudi vocem meam. Nec.

Lectio v. *Job* 14.

HOMO natus de muliere, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur et contéritur, et fugit velut umbra, et numquam in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, et addúcere

eum tecum in judícium? Quis potest fácere mundum de immúndo concéptum sémine? nonne tu qui solus es? Breves dies hóminis sunt, númerus ménsium ejus apud te est: constituísti términos ejus, qui prætiríri non póterunt. Recéde páululum ab eo, ut quiéscat, donec optáta véniat, sicut mercenárii dies ejus.

℟. Hei mihi, Dómine, quia peccávi nimis in vita mea! Quid fáciam miser? ubi fúgiam, nisi ad te, Deus meus? * Miserére mei, dum véneris in novíssimo die. ℣. Anima mea turbáta est valde, sed tu, Dómine, succúrre ei. Miserére.

Lectio vj. *Job* 14. *c*

Quis mihi hoc tríbuat, ut in inférno prótegas me, et abscóndas me, donec pertránseat furor tuus, et constítuas mihi tempus, in quo recordéris mei? Putásne mórtuus homo rursum vivat? cunctis diébus quibus nunc mílito, expécto donec véniat immutátio mea. Vocábis me, et ego respondébo tibi: óperi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidem gressus meos dinumerásti, sed parce peccátis meis.

℟. Ne recordéris peccáta mea, Dómine. * Dum véneris judicáre sæculum per ignem. ℣. Dírige, Dómine Deus meus, in conspéctu tuo viam meam. Dum. ℣. Réquiem ætérnam. Dum.

Postea ad Laudes, ut clv. quando dicitur unum tantum Nocturnum.

IN III. NOCTURNO.

Pro Feria iv. et Sabbato.

Aña. Compláceat.

Psalmus 39.

Expectans expectávi Dóminum, * et inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas: * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos: * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt: * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus: * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu, Dómine, Deus meus, mirabília tua: * et cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi, et locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium et oblatiónem noluísti: * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti.

Justítiam tuam non abscóndi in corde meo: * veritátem tuam, et salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam et veritátem tuam: * a concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes tuas a me: * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus : * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.
Multiplicátæ sunt super capillos cápitis mei : * et cor meum derelíquit me.
Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me : * Dómine, ad adjuvándum me réspice.
Confundántur et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.
Convertántur retrórsum, et revereántur * qui volunt mihi mala.
Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi : Euge, euge.
Exúltent et læténtur super te omnes quæréntes te : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.
Ego autem mendícus sum, et pauper : * Dóminus solícitus est mei.
Adjútor meus, et protéctor meus tu es : * Deus meus, ne tardáveris.
Réquiem ætérnam.
Aña. Compláceat tibi, Dómine, ut erípias me : Dómine, ad adjuvándum me réspice.
Aña. Sana, Dómine.

Psalmus 40.

Beatus qui intélligit super egénum et páuperem : * in die mala liberábit eum Dóminus.
Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra : * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.
Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus : * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.
Ego dixi : Dómine, miserére mei : * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.
Inimíci mei dixérunt mala mihi : * Quando moriétur, et períbit nomen ejus?
Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.
Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.
Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei : * advérsum me cogitábant mala mihi.
Verbum iníquum constituérunt advérsum me : * Numquid qui dormit, non adjíciet ut resúrgat?
Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi : * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.
Tu autem, Dómine, miserére mei, et resúscita me : * et retríbuam eis.
In hoc cognóvi, quóniam voluísti me : * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.
Me autem propter innocéntiam suscepísti : * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.
Benedíctus Dóminus Deus Israel a sæculo, et usque in sæculum : * fiat, fiat.
Réquiem ætérnam.
Aña. Sana, Dómine, ánimam meam, quia peccávi tibi.
Aña. Sitívit.

Psalmus 41.

Quemadmodum desíderat cervus ad fontes aquárum : * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum : * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei?
Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte : * dum dícitur mihi quotídie : Ubi est Deus tuus?
Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam : * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.
In voce exultatiónis, et confessiónis : * sonus epulántis.
Quare tristis es ánima mea? * et quare contúrbas me?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.
Ad meipsum ánima mea conturbáta est : * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.
Abyssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.
Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.
In die mandávit Dóminus misericórdiam suam : * et nocte cánticum ejus.
Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo : Suscéptor meus es.
Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?
Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tribulant me inimíci mei :
Dum dicunt mihi per síngulos dies : Ubi est Deus tuus? * quare tristis es, ánima mea, et quare contúrbas me?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.
Réquiem ætérnam.

Aña. Sitívit ánima mea ad Deum vivum : quando véniam, et apparébo ante fáciem Dómini?
℣. Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi ℟. Et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem. Pater noster, totum secreto.

Lectio vij. *Job* 17.

SPIRITUS meus attenuábitur, dies mei breviabúntur, et solum mihi súperest sepúlchrum. Non peccávi, et in amaritudínibus morátur óculus meus. Líbera me, Dómine, et pone me juxta te, et cujúsvis manus pugnet contra me. Dies mei transiérunt, cogitatiónes meæ dissipátæ sunt, torquéntes cor meum. Noctem vertérunt in diem, et rursum post ténebras spero lucem. Si sustinúero, inférnus domus mea est, et in ténebris stravi léctulum meum. Putrédini dixi : Pater meus es; mater mea, et soror mea, vérmibus. Ubi est ergo nunc præstolátio mea, et patiéntiam meam quis consíderat?
℟. Peccántem me quotídie, et non me pœniténtem, timor mortis contúrbat me : * Quia in inférno nulla est redémptio, miserére mei, Deus, et salva me. ℣. Deus, in nómine tuo salvum me fac, et in virtúte tua líbera me. Quia.

Lectio viij. *Job* 19. c

PELLI meæ, consúmptis cárnibus, adhæsit os meum, et derelícta sunt tantúmmodo lábia circa dentes meos. Miserémini mei, miserémini mei, saltem vos amíci mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare

persequímini me sicut Deus, et cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat ut scribántur sermónes mei? quis mihi det ut exaréntur in libro stylo férreo, et plumbi lámina, vel celte sculpántur in sílice? Scio enim quod Redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum : Et rursum circúmdabor pelle mea, et in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei conspectúri sunt, et non álius : repósita est hæc spes mea in sinu meo.

℟. Dómine, secúndum actum meum noli me judicáre; nihil dignum in conspéctu tuo egi : ídeo déprecor majestátem tuam, * Ut tu, Deus, déleas iniquitátem meam. ℣. Amplius lava me, Dómine, ab injustítia mea, et a delícto meo munda me. Ut.

Lectio ix. *Job* 10. *d*

QUARE de vulva eduxísti me? qui útinam consúmptus essem ne óculus me vidéret. Fuíssem quasi non essem, de útero translátus ad túmulum. Numquid non páucitas diérum meórum finiétur brevi? dimítte ergo me, ut plangam páululum dolórem meum : ántequam vadam et non revértar, ad terram tenebrósam, et opértam mortis calígine : terram misériæ, et tenebrárum, ubi umbra mortis, et nullus ordo, sed sempitérnus horror inhábitat.

℟. Líbera me, Dómine, de viis inférni, qui portas æreas confregísti : et visitásti inférnum, et dedísti eis lumen, ut vidérent te :* Qui erant in pœnis tenebrárum. ℣. Clamántes et dicéntes : Advenísti, Redémptor noster. Qui. ℣. Réquiem ætérnam. Qui.

Sequens ℟. dicitur solummodo in die Commem. omnium Defunctorum, et quandocumque pro Defunctis dicuntur novem Lectiones.

℟. Líbera me, Dómine, de morte ætérna, in die illa treménda : * Quando cœli movéndi sunt et terra : * Dum véneris judicáre sæculum per ignem. ℣. Tremens factus sum ego, et tímeo, dum discússio vénerit, atque ventúra ira. Quando. ℣. Dies illa, dies iræ, calamitátis et misériæ, dies magna et amára valde. Dum. ℣. Réquiem ætérnam. Líbera, usque ad primum ℣.

AD LAUDES,

absolute incipitur.

Aña. Exultábunt.

Psalmus 50.

MISERERE mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mun-

dábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis, * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ : * et exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrfícium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Réquiem ætérnam.

Aña. Exultábunt Dómino ossa humiliáta.

Aña. Exáudi, Dómine.

Psalmus 64.

Te decet hymnus, Deus, in Sion : * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratiónem meam : * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos : * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti, et assumpsísti : * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ : * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus, salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia : * qui contúrbas profúndum maris sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur gentes, et timébunt qui hábitant términos a signis tuis : * éxitus matutíni et véspere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam : * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum : * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus : * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ : * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti : * et exultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, et valles abundábunt fruménto : * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Réquiem ætérnam.

Aña. Exáudi, Dómine, oratiónem meam : ad te omnis caro véniet.

Aña. Me suscépit.

Psalmus 62.

Deus Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa: * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te: *quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exultábo, adhæsit ánima mea post te: * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Hic non dicitur Réquiem ætérnam.

Psalmus 66.

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam: * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exúltent gentes: * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli Deus: confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ.

Réquiem ætérnam.

Aña. Me suscépit déxtera tua, Dómine.

Aña. A porta ínferi.

Cantic. Ezechiæ. *Is*. 38. *b*

Ego dixi: In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

Quæsívi resíduum annórum meórum,*dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum:

Præcísa est velut a texénte, vita mea: dum adhuc ordírer, succídit me: * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea:

De mane usque ad vésperam fínies me: * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba.

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum.

Dómine, vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos

meos * in amaritúdine ánimæ meæ.
Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima:
Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret, * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.
Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te: * non expectábunt qui descéndunt in lacum veritátem tuam.
Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.
Dómine, salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.
Réquiem ætérnam.
Aña. A porta ínferi érue, Dómine, ánimam meam.
Aña Omnis spíritus.

Psalmus 148.

Laudate Dóminum de cœlis: * laudáte eum in excélsis.
Laudáte eum, omnes Angeli ejus: * laudáte eum, omnes virtútes ejus.
Laudáte eum, sol et luna: * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.
Laudáte eum, cœli cœlórum: * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.
Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.
Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.
Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abyssi.
Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus.
Montes, et omnes colles: * ligna fructífera, et omnes cedri.
Béstiæ, et univérsa pécora: * serpéntes, et vólucres pennátæ:
Reges terræ, et omnes pópuli: * príncipes et omnes júdices terræ.
Júvenes et vírgines: senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.
Conféssio ejus super cœlum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.
Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Réquiem ætérnam.

Psalmus 149.

Cantate Dómino cánticum novum: * laus ejus in ecclésia Sanctórum.
Lætétur Israel in eo, qui fecit eum: * et fílii Sion exúltent in rege suo.
Laudent nomen ejus in choro: * in tympano et psaltério psallant ei:
Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.
Exultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.
Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum:
Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis.
Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.
Ut fáciant in eis judícium con-

scríptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Réquiem ætérnam.

Psalmus 150.

LAUDATE Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in tympano, et choro : * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus : laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Réquiem ætérnam.

Aña. Omnis spíritus laudet Dóminum.

℣. Audívi vocem de cœlo dicéntem mihi. ℟. Beáti mórtui, qui in Dómino moriúntur.

Aña. Ego sum.

Canticum Zachariæ. *Luc.* 1. *g*

BENEDICTUS Dóminus Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ :

Et eréxit cornu salútis nobis : * in domo David púeri sui :

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus :

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos :

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris : * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis :

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi :

In sanctitáte et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis : * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus.

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus : * in remissiónem peccatórum eórum :

Per víscera misericórdiæ Dei nostri : * in quibus visitávit nos, óriens ex alto :

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent : * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Réquiem ætérnam.

Aña. Ego sum resurréctio et vita : qui credit in me, etiámsi mórtuus fúerit, vivet : et omnis qui vivit, et credit in me, non moriétur in ætérnum.

Deinde Pater noster. Ps. De profúndis. cxliv. cum précibus et Orat., ut supra in Vesp. cxlv.

PSALMI GRADUALES

Dicuntur in Quadrag. Feria iv. cujuslibet Hebdomadæ, non impedita aliquo Festo ix. Lect. in Choro ante Matut. diei; extra Chorum pro opportunitate temporis.

Primi quinque Psalmi dicuntur sine Glória Patri. Sed in fine ult. dicitur Réquiem ætérnam.

Incipiuntur absolute sine Aña.

Psalmi. Ad Dóminum cum tribulárer. 112. Levávi óculos. 112. Lætátus sum. 114. Ad te levávi. 114. Nisi quia Dóminus. 114.

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

℟. Et lux perpétua * lúceat eis.

Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Anastásia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, oráte.
Omnes Sancti, et Sanctæ Dei, Intercédite pro nobis.
Propitius esto, Parce nobis, Dómine.
Propitius esto, Exáudi nos, Dómine.
Ab omni malo, Líbera nos, Dómine.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A subitánea et improvísa morte, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera
Ab ira, et ódio, et omni mala voluntáte, líbera.
A spíritu fornicatiónis, líbera.
A fúlgure et tempestáte, líbera.
A flagéllo terræmótus, líbera.
A peste, fame et bello, líbera.
A morte perpétua, líbera.
Per mystérium sanctæ incarnatiónis tuæ, líbera.
Per advéntum tuum, líbera.
Per nativitátem tuam, líbera.
Per baptísmum et sanctum jejúnium tuum, líbera.
Per crucem et passiónem tuam, líbera.
Per mortem et sepultúram tuam, líbera.
Per sanctam resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera.
Per advéntum Spíritus sancti Parácliti, líbera
In die judícii, líbera.

Peccatóres, Te rogámus, a[udi] nos.
Ut nobis parcas, te rogám[us,] audi nos.
Ut nobis indúlgeas, te ro[gá]mus, audi nos.
Ut ad veram pœniténtiam [nos] perdúcere dignéris, te ro[gá]mus.
Ut Ecclésiam tuam sanctam [re]gere et conserváre dign[éris,] te rogámus.
Ut domnum Apostólicum et [om]nes ecclesiásticos órdines [in] sancta religióne conserv[áre] dignéris, te rogámus.
Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ [hu]miliáre dignéris, te rogám[us.]
Ut régibus et princípibus ch[ri]stianis pacem et veram c[on]córdiam donáre dignéris, [te] rogámus.
Ut cuncto pópulo christiáno [pa]cem et unitátem largíri [di]gnéris, te rogámus.
Ut nosmetípsos in tuo san[cto] servítio confortáre et cons[er]váre dignéris, te rogámus.
Ut mentes nostras ad cœlé[stia] desidéria érigas, te rogám[us.]
Ut ómnibus benefactóribus [no]stris sempitérna bona re[trí]buas, te rogámus.
Ut ánimas nostras, fratru[m,] propinquórum et benefac[tó]rum nostrórum ab ætérna [da]mnatióne erípias, te ro[gá]mus.
Ut fructus terræ dare et cons[er]váre dignéris, te rogámus.
Ut ómnibus fidélibus defún[ctis] réquiem ætérnam donáre [di]gnéris, te rogámus.
Ut nos exaudíre dignéris, te r[o]gámus.
Fili Dei, te rogámus.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Exáudi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Miserére nobis.
Christe, audi nos. Christe, exáudi nos. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 69.

Deus, in adjutórium meum inténde : * Dómine, ad adjuvándum me festína.
Confundántur, et revereántur, * qui quærunt ánimam meam :
Avertántur retrórsum, et erubéscant,* qui voluntmihi mala :
Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi : Euge. euge.
Exúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.
Ego vero egénus, et pauper sum : * Deus, ádjuva me.
Adjútor meus, et liberátor meus es tu : * Dómine, ne moréris.
Glória Patri. Sicut erat.
℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus, sperántes in te. ℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis. ℟. A fácie inimíci. ℣. Nihil profíciat inimícus in nobis. ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis. ℣. Dómine, non secúndum peccáta nostra fácias nobis. ℟. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis
℣. Orémus pro Pontífice nostro N. ℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus. ℣. Orémus pro benefactóribus nostris. ℟. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam ætérnam. Amen. ℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine : et lux perpétua lúceat eis. ℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen. ℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te. ℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, cui próprium est miseréri semper, et párcere : súscipe deprecatiónem nostram; ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

Exaudi, quæsumus Dómine, súpplicum preces, et confiténtium tibi parce peccátis : ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus et pacem.

Ineffabilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde : ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

Deus, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris, preces pópuli tui supplicántis propítius réspice ; et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

Omnipotens sempitérne Deus, miserére fámulo tuo Pontífici nostro N. et dírige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salútis ætérnæ : ut te donánte tibi plácita cúpiat, et tota virtúte perfíciat.

Deus, a quo sancta desidéria, recta consília, et justa sunt ópera : da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquílla.

Ure igne sancti Spíritus renes nostros, et cor nostrum, Dómine : ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

Fidelium, Deus, ómnium Cónditor et Redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum : ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur.

Actiones nostras, quæsumus, Dómine, aspirándo præveni et adjuvándo proséquere : ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur.

Omnipotens sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul et mortuórum, omniúmque miseréris, quos tuos fide et ópere futúros esse prænóscis : te súpplices exorámus; ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens sæculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore suscépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntia, ómnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. ℣. Exáudiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen. ℣. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

ORDO
COMMENDATIONIS ANIMÆ.

Primum dicuntur Litaniæ breves in hunc modum.

Kyrie eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.
Sancta María, Ora pro eo.
Omnes sancti Angeli, et Archángeli, oráte.
Sancte Abel, ora.
Omnis Chorus justórum, ora.
Sancte Abraham, ora.
Sancte Joánnes Baptísta, ora.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Omnes sancti Apóstoli, et Evangelístæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocéntes, oráte.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Lauréntí, ora.
Omnes sancti Mártyres, oráte.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Francísce, ora.

Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, oráte pro eo.
Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, oráte.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, Intercédite pro eo.
Propítius esto, Parce ei, Dómine.
Propítius esto, Líbera eum, Dómine.
Propítius esto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A perículo mortis, líbera.
A mala morte, líbera.
A pœnis inférni, líbera.
Ab omni malo, líbera.
A potestáte diáboli, líbera.
Per nativitátem tuam. líbera.
Per crucem et passiónem tuam, líbera.
Per mortem et sepultúram tuam, líbera.
Per gloriósam resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera.
Per grátiam Spíritus sancti Paráclit, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, te rogámus, audi nos.
Ut ei parcas, te rogámus, audi nos.
Kyrie, eléison. Christe, eléison.
Kyrie, eléison.

Deinde cum in agone sui exitus anima anxiatur, dicantur sequentes Orationes :

Oratio.

Proficiscere, ánima christiána, de hoc mundo, in nómine Dei Patris omnipoténtis, qui te creávit : in nómine Jesu Christi Fílii Dei vivi, qui pro te passus est : in nómine Spíritus sancti, qui in te effúsus est : in nómine Angelórum et Archangelórum : in nómine Thronórum et Dominatiónum : in nómine Principátuum et Potestátum : in nómine Chérubim et Séraphim : in nómine Patriarchárum et Prophetárum : in nómine sanctórum Apostolórum et Evangelistárum : in nómine sanctórum Mártyrum et Confessórum : in nómine sanctórum Monachórum et Eremitárum : in nómine sanctárum Vírginum, et ómnium Sanctórum et Sanctárum Dei : hódie sit in pace locus tuus, et habitátio tua in sancta Sion. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Oratio.

Deus miséricors, Deus clemens, Deus, qui secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum peccáta pœniténtium deles, et præteritórum críminum culpas vénia remissiónis evácuas : réspice propítius super hunc fámulum tuum N. et remissiónem ómnium peccatórum suórum tota cordis confessióne poscéntem deprecátus exáudi. Rénova in eo, piíssime Pater, quidquid terréna fragilitáte corrúptum, vel quidquid diabólica fraude violátum est : et unitáti córporis Ecclésiæ membrum redemptiónis annécte. Miserére, Dómine, gemítuum, miserére lacrymárum ejus : et non habéntem fidúciam, nisi in tua misericórdia, ad tuæ sacraméntum reconciliatiónis admítte. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Commendo te omnipoténti Deo, charíssime frater, et ei, cujus es creatúra, commítto: ut, cum humanitátis débitum morte interveniénte persólveris, ad auctórem tuum, qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egrediénti ítaque ánimæ tuæ de córpore spléndidus Angelórum cœtus occúrrat: judex Apostolórum tibi senátus advéniat: candidatórum tibi Mártyrum triumphátor exércitus óbviet: liliáta rutilántium te Confessórum turma circúmdet: jubilántium te Vírginum chorus excípiat: et beátæ quiétis in sinu Patriarchárum te compléxus astríngat: mitis atque festívus Christi Jesu tibi aspéctus appáreat, qui te inter assisténtes sibi júgiter interésse decérnat. Ignóres omne quod horret in ténebris, quod stridet in flammis, quod crúciat in torméntis. Cedat tibi tetérrimus sátanas cum satellítibus suis: in advéntu tuo te comitántibus Angelis contremíscat, atque in ætérnæ noctis chaos immáne diffúgiat. Exúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus: et fúgiant, qui odérunt eum, a fácie ejus. Sicut déficit fumus, defíciant: sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei: et justi epuléntur, et exúltent in conspéctu Dei. Confundántur ígitur et erubéscant omnes tartáreæ legiónes, et minístri sátanæ iter tuum impedíre non áudeant. Líberet te a cruciátu Christus, qui pro te crucifíxus est. Líberet te ab ætérna morte Christus, qui pro te mori dignátus est. Constítuat te Christus Fílius Dei vivi intra paradísi sui semper amœna viréntia, et inter oves suas te verus ille Pastor agnóscat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te absólvat, atque ad déxteram suam in electórum suórum te sorte constítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas, et præsens semper assístens, manifestíssimam beátis óculis aspícias veritátem. Constitútus ígitur inter ágmina Beatórum, contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Oratio.

Suscipe, Dómine, servum tuum in locum sperándæ sibi salvatiónis a misericórdia tua. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui ex ómnibus perículis inférni, et de láqueis pœnárum, et ex ómnibus tribulatiónibus. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Henoch et Elíam de commúni morte mundi. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Noe de dilúvio. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Abraham de Ur Chaldæórum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Job de passiónibus suis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Isaac de hóstia et de manu patris sui Abrahæ. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Lot de Sódomis, et de flamma ignis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Moysen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Daniélem de lacu leónum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti tres púeros de camíno ignis ardéntis, et de manu regis iníqui. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Susánnam de falso crímine. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti David de manu regis Saul et de manu Golíæ. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Petrum et Paulum de carcéribus. ℟. Amen.

Et sicut beatíssimam Theclam, vírginem et mártyrem tuam, de tribus atrocíssimis torméntis liberásti, sic liberáre dignéris ánimam hujus servi tui, et tecum fácias in bonis congaudére cœléstibus. ℟. Amen.

Oratio.

Commendamus tibi, Dómine, ánimam fámuli tui N. precamúrque te, Dómine Jesu Christe, Salvátor mundi, ut propter quam ad terram misericórditer descendísti, Patriarchárum tuórum sínibus insinuáre non rénuas. Agnósce, Dómine, creatúram tuam, non a diis aliénis creátam, sed a te solo Deo vivo et vero : quia non est álius Deus præter te, et non est secúndum ópera tua. Lætífica, Dómine, ánimam ejus in conspéctu tuo, et ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum, et ebrietátum, quas suscitávit furor sive fervor mali desidérii. Licet enim peccáverit, tamen Patrem, et Fílium, et Spíritum sanctum non negávit, sed crédidit, et zelum Dei in se hábuit, et Deum, qui fecit ómnia, fidéliter adorávit.

Oratio.

Delicta juventútis, et ignorántias ejus, quæsumus, ne memíneris, Dómine, sed secúndum magnam misericórdiam tuam memor esto illíus in glória claritátis tuæ. Aperiántur ei cœli, collæténtur illi Angeli. In regnum tuum, Dómine, servum tuum súscipe. Suscípiat eum sanctus Míchael Archángelus Dei, qui milítiæ cœléstis méruit principátum. Véniant illi óbviam sancti Angeli Dei, et perdúcant eum in civitátem cœléstem Jerúsalem. Suscípiat eum beátus Petrus Apóstolus, cui a Deo claves regni cœléstis tráditæ sunt. Adjuvet eum sanctus Paulus Apóstolus, qui dignus fuit esse vas electiónis. Intercédat pro eo sanctus Joánnes eléctus Dei Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cœléstia. Orent pro eo omnes sancti Apóstoli, quibus a Dómino data est potéstas ligándi atque solvéndi. Intercédant pro eo omnes Sancti et elécti Dei, qui pro Christi nómine torménta in hoc sæculo sustinuérunt, ut vínculis carnis exútus, perveníre mereátur ad glóriam regni cœléstis : præstánte Dómino nostro Jesu Christo : Qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Si anxiatur adhuc anima, dicuntur hi Psalmi, videlicet,

Confitémini Dómino. 20. et totus Psalm. Beáti immaculáti, per Horas distributus. 21.

Egressa autem anima, dicitur hoc ℟. Subveníte, Sancti Dei, occúrrite, Angeli Dómini: * Suscipiéntes ánimam ejus: * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi. ℣. Suscípiat te Christus, qui vocávit te, et in sinum Abrahæ Angeli dedúcant te. Suscipiéntes. ℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine: et lux perpétua lúceat ei. Offeréntes.

Deinde Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Postea Pater noster, secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat ei. ℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimam ejus. ℣. Requiéscat in pace. ℟. Amen. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Tibi, Dómine, commendámus ánimam fámuli tui N. ut defúnctus sæculo tibi vivat: et quæ per fragilitátem humánæ conversatiónis peccáta commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ.

Ante prandium Sacerdos benedicturus mensam, incipit Benedícite; et alii repetunt Benedícite. Deinde dicit ℣. Oculi ómnium, et alii, prosequuntur: In te sperant, Dómine, et tu das escam illórum in témpore opportúno. Aperis tu manum tuam, et imples omne ánimal benedictióne. Glória Patri. Sicut erat. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Postea Sacerdos dicit:

Orémus.

Benedic, Dómine, nos, et hæc tua dona, quæ de tua largitáte sumus sumptúri. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde Lector: Jube domne benedícere. Bened. Mensæ cæléstis partícipes fáciat nos Rex ætérnæ glóriæ. ℟. Amen.

Post prandium aguntur gratiæ hoc modo. Dicto a Lectore Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias, omnes surgunt.

Sacerdos incipit ℣. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua, ℟. Et sancti tui benedícant tibi. ℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat in princípio.

Postea Sacerdos absolute dic.

Agimus tibi grátias, omnípotens Deus, pro univérsis benefíciis tuis: qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde alternatim dicitur Ps. Miserére mei Deus. clv. vel Psalmus 116.

Laudate Dóminum, omnes gentes: * laudáte eum, omnes pópuli:

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dómini manet in ætérnum. Glória Patri. Sicut erat. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Sacerdos dicit, Pater noster. Et ne nos indúcas in tentationem. ℟. Sed libera nos a ma-
℣. Dispérsit, dedit paupéri-
s. ℟. Justítia ejus manet in
culum sæculi. ℣. Benedícam
minum in omni témpore. ℟.
nper laus ejus in ore meo. ℣.
Dómino laudábitur ánima
a. ℟. Audiant mansuéti, et
éntur. ℣. Magnificáte Dómi-
n mecum. ℟. Et exaltémus
men ejus in idípsum. ℣. Sit no-
n Dómini benedíctum. ℟. Ex
c nunc et usque in sæculum.

Deinde sine Orémus.

ETRIBUERE dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntus propter nomen tuum vin ætérnam. ℟. Amen.

Benedicámus Dómino. ℟. Deo átias. ℣. Fidélium ánimæ per sericórdiam Dei requiéscant pace. ℟. Amen. Pater noster, creto. Quo finito, dicit Sacers: Deus det nobis suam pam. ℟. Amen.

Ante cœnam Sacerdos bedicturus mensam, incipit nedícite, et alii repetunt nedícite.

Deinde Sacerdos incipit ℣. et prosequuntur:

DENT páuperes, et saturabúntur, et laudábunt Dóminum, requírunt eum: vivent coreórum in sæculum sæculi. ria Patri. Sicut erat. Kyrie, ison. Christe eléison. Kyrie, ison. Pater noster, secreto. ne nos. Orémus. Bénedic; mine, ut supra in prandio. viij. Jube, domne. Bened. Ad nam vitæ ætérnæ perdúcat s Rex ætérnæ glóriæ. ℟. Amen. In fine cœnæ dicitur ℣. Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors et miserátor Dóminus: escam dedit timéntibus se. Glória Patri. Sicut erat.

Sacerdos dicit:

BENEDICTUS Deus in donis suis et sanctus in ómnibus opéribus suis: qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde alternatim dicitur Ps. Laudáte Dóminum, omnes gentes, et reliqua ut clxviij.

Quando semel comeditur, omnia dicuntur ut in cœna.

Prædictus modus benedicendi mensam, et agendi gratias, servatur omni tempore hujus Partis Hiemalis, præterquam diebus infrascriptis, quibus ℣. et Psalmi tantum variantur.

In Nativitate Domini, usque ad cœnam Vigiliæ Epiph. exclusive, dicitur ℣. Verbum caro factum est, allelúia: Et habitávit in nobis, allelúia. Glória Patri.

In fine dicitur ℣. Notum fecit Dóminus, allelúia: Salutáre suum, allelúia. Alia ut supra. Ps. Cantáte.... quia. 94. vel Laudáte Dóminum omnes gentes. clxviij. qui Psalm. semper ad beneplacitum dici potest etiam in aliis solemnitatibus.

In Epiphania, et per totam Octavam, ℣. Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent, allelúia: Reges Arabum, et Saba dona addúcent, allelúia. Glória Patri.

In fine dicitur ℣. Omnes de Saba vénient, allelúia: Aurum et thus deferéntes, allelúia. Glória Patri. Ps. Deus judícium. 74.

ITINERARIUM.

CLERICUS in ipso itineris ingressu, si solus fuerit,

dicat, quæ sequuntur, in singulari, si cum sociis, in plurali :
Aña. In viam pacis.
Cant. Benedíctus. 19.
In fine Glória Patri.
Aña. In viam pacis et prosperitátis dírigat nos omnípotens et miséricors Dóminus : et Angelus Ráphael comitétur nobíscum in via, ut cum pace, salúte et gáudio revertámur ad própria.
Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus, sperántes in te. ℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére nos. ℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis. ℟. A fácie inimíci. ℣. Nihil profíciat inimícus in nobis. ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis. ℣. Benedíctus Dóminus die quotídie. ℟. Prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum. ℣. Vias tuas, Dómine, demónstra nobis. ℟. Et sémitas tuas édoce nos. ℣. Utinam dirigántur viæ nostræ. ℟. Ad custodiéndas justificatiónes tuas ℣. Erunt prava in dirécta. ℟. Et áspera in vias planas. ℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, qui filios Israel per maris médium sicco vestigio ire fecísti, quique tribus Magis iter ad te stella duce pandísti : tríbue nobis quæsumus iter prósperum, tempúsque tranquíllum : ut, Angelo tuo sancto cómite, ad eum, quo pérgimus, locum, ac demum ad ætérnæ salútis portum pervenire felíciter valeámus.

Deus, qui Abraham púerum tuum, de Ur Chaldæórum edúctum, per omnes suæ peregrinatiónis vias illæsum custodísti : quæsumus, ut nos fámulos tuos custodíre dignéris : esto nobis, Dómine, in procinctu suffrágium, in via solátium, in æstu umbráculum, in plúvia et frígore teguméntum, in lassitúdine vehículum, in adversitáte præsídium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus : ut, te duce, quo téndimus, prósperè perveniámus, et demum incólumes ad própria redeámus.

Adesto, quæsumus Dómine, supplicatiónibus nostris, et viam famulórum tuórum in salútis tuæ prosperitáte dispóne : ut inter omnes viæ et vitæ hujus varietátes tuo semper protegámur auxílio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus : ut família tua per viam salútis incédat, et beáti Joánnis Præcursóris hortaménta sectándo, ad eum, quem prædíxit, secúra pervéniat, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.
℣. Procedámus in pace. ℟. In nómine Dómini, Amen.

TYPOGRAPHUS

LECTORI.

...m subsequentia Officia a summis Pontificibus ordinata, Ec-...lesiam universalem non obligent, utpote in certis quibusdam ...is et Provinciis, ex indulto eorumdem recitanda, hic in ... extra aliorum ordinem, pro majori recitantium commodita-...ıdem addenda putavi.

...DIE IV. DECEMBRIS.

...esto S. Barbaræ, Virginis et Martyris.

Duplex.

Oratio.

...RCESSIO, quæsumus Dómi-..., beátæ Bárbaræ, Virgi-...et Mártyris tuæ, ab omni ...dversitáte prótegat: ut per ... interventum gloriosíssi-... sacrosáncti Córporis et ...uinis Dómini nostri Jesu ...sti Sacraméntum ante diem ...s nostri per veram pœni-...am et puram confessiónem ...ípere mereámur. Qui te-... vivit.

...j. Nocturno Lectiones de ...ıtura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

...RBARA, Virgo Nicomedién-...is, Dióscori nóbilis, sed ...rstitiósi hóminis fília, per ...uæ visibília facta sunt, ...invisibília divína opitu-... grátia, fácile pervénit. ...própter soli Deo rebúsque ...is vacáre cœpit. Eam pa-... útpote forma venustióri ni-téntem, a quocúmque virórum occúrsu tutári cúpiens, turri inclúsit, ubi pia Virgo meditatiónibus et précibus addícta, soli Deo, quem sibi Sponsum delégerat, placére studébat. Obláta a patre plúries nobílium connúbia fórtiter sprevit: pater vero, per sui abséntiam fíliæ ánimum posse facílius emollíri confídens, jussit primo bálneum éxtrui, ne quid ei deésset ad commoditátem, deínde péregre in éxteras regiónes proféctus est. ℟. Propter veritátem.

Lectio v.

ABSENTE patre, jussit Bárbara duábus fenéstris, quæ in turri erant, tértiam addi in honórem divínæ Trinitátis, labiúmque bálnei sacrosánctæ Crucis signo muníri. Quod ubi rédiens Dióscorus inspéxit, audíta novitátis causa, ádeo in fíliam excánduit, ut stricto ense eam áppetens, parum abfúerit, quin eam dire confóderet: sed præsto ádfuit Deus: nam fugiénti Bárbaræ saxum ingens se patefáciens viam apéruit,

per quam montis fastígium pétere, sicque in specu latére pótuit : sed paulo post cum a nequíssimo genitóre repérta fuísset, ejus látera pédibus, dorsúmque pugnis immániter percússit, et crínibus per loca áspera difficilésque vias raptátam, Marciáno Præsidi puniéndam trádidit.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vj.

Itaque ab ipso ómnibus modis, sed incássum tentáta, nudam nervis cædi, et inflícta vúlnera téstulis confricári, deínde in cárcerem trahi præcépit : ubi imménsa luce circúmdatus ei Christus appárens, mirífice confortátam in passiónum tolerántia confirmávit : quod animadvértens Juliána matróna, ad Fidem convérsa, ejúsdem palmæ párticeps effécta est. Bárbaræ demum férreis úngulibus membra laniántur, fácibus látera incendúntur, et malléolis caput contúnditur : quibus in cruciátibus consórtem solabátur, et hortabátur, ut ad finem usque constánter certáret. Præcísis tandem utríque ubéribus, nudæ per loca pública tractæ, cápite plectúntur, filiæque cervícem ipse scelestíssimus pater, humanitátis expers, própriis mánibus amputávit : cujus fera crudélitas non diu inúlta remánsit : nam statim eo ipso in loco fúlmine percússus intériit. Caput hujus beatíssimæ Mártyris in Oratório ad Sancta sanctórum honorífice servátur.

℟. Afferéntur Regi.

In iij. Nocturno Homilia in Evangelium, Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus, de Communi. lxxxvij.

DIE VIII. DECEMBRIS.

In Festo Immaculatæ Conceptionis B. M. V.

Duplex ij. cl. cum Oct.

Officium concessum a SS D. N. Pio Papa IX.

Ad Vesp. Añæ de Laud. Ps. ut in Festis B. M. cxxj.

Capitulum. *Prov.* 8.

Dominus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum, et ex antíquis ántequam terra fíeret. Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram.

Hymn. Ave maris. cxxiij.

℣. Immaculáta Concéptio (est hódie) sanctæ Maríæ Vírginis.

℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Ad Magníficat, Aña.

Beáta Dei Génitrix María, Virgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spíritus sancti, sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo, allelúia.

Oratio.

Deus, qui per immaculátam Vírginis Conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti : ejus nobis intercessióne concéde ; ut cor et corpus nostrum immaculátum tibi, qui eam ab omni labe præservásti, fidéliter custodiámus. Per eúmdem Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Immaculátam Conceptiónem Vírginis Maríæ celebrémus : Christum ejus Fílium adorémus Dóminum. Psalm. Veníte exultémus. 2.

Hymn. Quem terra. cxxiij.

In primo Nocturno.
. Multæ filiæ congregavé- it divítias, tu supergréssa univérsas. Psalmi ut in Festis M. cxxiij.
. Manus Dómini confortávit et ídeo eris benedícta in æ- num.
. Noli metúere, non morié- : non enim pro te, sed pro nibus hæc lex constitúta est. Deus præcínxit me virtúte. Et pósuit immaculátam viam am.
Lectiones ut in Breviario in dem Festo. 356.
j. Quæ est ista quæ ascéndit ut auróra consúrgens, * Pul- ra ut luna, elécta ut sol? ℣. asi arcus refúlgens inter né- las, et quasi flos rosárum in bus vernis. Pulchra.
ij. Vidi speciósam sicut co- bam ascendéntem désuper s aquárum, * Cujus inæsti- bilis odor erat nimis in vesti- tis ejus. ℣. Quæ est ista quæ ndit de desérto delíciis áf- ns, innixa super diléctum m? Cujus.
ij. Congratulámini mihi om- qui diligitis Dóminum, * a cum essem párvula, plá- Altíssimo. ℣. Fecit mihi ma- qui potens est, et sanctum en ejus. Quia. Glória Patri. a.
In secundo Nocturno.
. Erípuit me de inimícis s fortíssimis; et factus est inus protéctor meus.
. Sanctificávit tabernácu- suum Altíssimus.
. Fundátur mons Sion exul- óne univérsæ terræ, látera ilónis, cívitas Regis magni.
℣. In hoc cognóvi quóniam vo- luísti me. ℟. Quóniam non gau- débit inimícus meus super me.
Lectiones ut in Breviario in eodem Festo. 357.
℟. iv. Fundaménta ejus in món- tibus sanctis: * Díligit Dómi- nus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob. ℣. Gloriósa dicta sunt de te, cívitas Dei. Díligit.
℟. v. Nihil inquinátum in eam incúrrit: * Candor est lucis ætérnæ, spéculum sine mácula. ℣. Hortus conclúsus, soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus. Candor.
℟. vj. Beátam me dicent omnes generatiónes, * Quia ancíllam húmilem respéxit Deus. ℣. Or- nátam monílibus fíliam Jerúsa- lem Dóminus concupívit. Quia. Glória Patri. Quia.
In tertio Nocturno.
Aña. Ave grátia plena, Dómi- nus tecum.
Aña. Veníte, et audíte, et nar- rábo quanta fecit Deus ánimæ meæ.
Aña. A dextris est mihi Dómi- nus ne commóvear: propter hoc dilatátum est cor meum.
℣. Elégit eam Deus et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo ha- bitáre fecit eam.
Homilia S. Augustini ut in Brev. in eodem Festo. 358.
℟. vij. Signum magnum appá- ruit in cœlo, múlier amícta so- le, et luna sub pédibus ejus, * Et in cápite ejus coróna stel- lárum duódecim. ℣. Fília Sion tota formósa et suávis est. Et in.
℟. viij. Benedíxit te Dóminus in virtúte sua. * Quia per te ad ní- hilum redégit inimícos nostros.

℣. Hódie nomen tuum ita magnificávit Dóminus, ut non recédat laus tua de ore hóminum. Quia. Glória Patri. Quia.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Sicut lílium inter spinas, sic amíca mea inter fílias. Ps. Dóminus regnávit, cum reliq. 15.

2. Diléctus meus mihi et ego illi, qui páscitur inter lília.

3. Tota pulchra es, amíca mea, et mácula non est in te.

4. Benedícta es tu, fília, a Dómino Deo excélso præ ómnibus muliéribus super terram.

5. Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Israel, tu honorificéntia pópuli nostri.

Capitulum. *Prov.* 8.

Dominus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum, et ex antíquis ántequam terra fíeret. Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram.

Hymnus.

O gloriósa Vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.
Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.
Tu Regis alti jánua,
Et aula lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ, pláudite.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Immaculáta Concéptio (est hódie) sanctæ Maríæ Vírginis.
℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Ad Benedictus, Aña.

Ait Dóminus Deus ad serpéntem: Inimicítias ponam inter te et mulíerem, et semen tuum et semen illíus: ipsa cónteret caput tuum, allelúia.

Oratio.

Deus, qui per immaculátam Vírginis Conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti: ejus nobis intercessióne concéde; ut cor et corpus nostrum immaculátum tibi, qui eam ab omni labe præservásti, fidéliter custodiámus. Per eúmdem Dóminum.

Ad Primam, in ℟. br. ℣. Qui natus es de María Vírgine.

Ad Tertiam, Aña.

Diléctus meus.

Capit. Dóminus possédit, ut supra.

℟. br. Deus * Præcinxit me virtúte. Deus. ℣. Et pósuit immaculátam viam meam. Præcinxit. Glória Patri. Deus. ℣. In hoc cognóvi quóniam voluísti me. ℟. Quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Ad Sextam, Aña.

Tota pulchra es.

Capitulum. *Ezech.* 44.

Porta hæc clausa erit, non aperiétur, et vir non intrábit per eam, quóniam Dóminus Deus Israel ingréssus est per eam: eritque clausa Príncipi. Princeps ipse sedébit in ea.

℟. br. In hoc cognóvi * Quóniam voluísti me. In. ℣. Quóniam non gaudébit inimícus meus super me. Quóniam. Glória Patri. In. ℣. Elégit eam

Deus et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre fecit eam.

Ad Nonam, Aña.

Tu glória.

Capitulum. *Prov.* 8.

Beatus homo qui odit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salútem a Dómino.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre fecit eam. Et. Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

In ij. Vesp. omnia ut in j.

℣. Immaculáta Concéptio (est hódie) sanctæ Maríæ Vírginis. ℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Ad Magnificat, Aña.

Concéptio tua, Dei Génitrix Virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: ex te enim ortus est sol justítiæ Christus Deus noster, qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem, et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam, allelúia.

DIE IX. DECEMBRIS.

Secunda infra Oct.

Semiduplex.

Omnia ut in Festo.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Epiphánii, Epíscopi.

Lectio iv.

Orat. de Laud. S. M. Deiparæ.

Quid dicam? et quid próloquar? Quo pacto beátam prædicábo glóriæ radícem? Solo enim Deo excépto, cunctis supérior exístit; natúra formósior est ipsis Chérubim, Séraphim, et omni exércitu angélico: cui prædicándæ cœléstis ac terréna lingua mínime súfficit, imo vero nec Angelórum. Etenim ipsi quidem hymnum, laudem, honórem protulérunt Lætabántur vero Angeli, tamquam ipsi dumtáxat Deum habérent; quibus sanctíssima Virgo supérior facta, Deum habitántem in cœlis concépit in terra, ut hac ratióne exércitus Angelórum tráheret in terram, et versarétur cum homínibus. Ipsa enim est cœli et terræ mediátrix, quæ uniónem naturáliter perégit.

℟. Fundaménta ejus.

Lectio v.

O beáta Virgo, colúmba pura, et sponsa cœléstis María, cœlum, templum et thronus divinitátis, quæ coruscántem in cœlo et in terra solem habes Christum: nubes lúcida, quæ fulgur de cœlo lucidíssimum ad illuminándum mundum deduxísti Christum! Nubes cœléstis, quæ tónitrum Spíritus sancti in se ipsa recónditum dedúxit in mundum, et imbrem Spíritus sancti in univérsam terram, ad producéndum fídei fructum, cum ímpetu demísit. Ave grátia plena, porta cœlórum, de qua Prophéta vaticinátus est his verbis: Ecce porta clausa, et nullus ingrediétur per eam, nec egrediétur, prætérquam Dóminus Deus solus: et erit porta clausa duci, quia dux ipse vocábitur, et in

ipsum sperábunt omnes gentes. De hac porta étiam in Cánticis Prophéta in decúrsu oratiónis plane et apérte prolóquitur, inclámans : Hortus conclúsus, soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus.

℟. Nihil inquinátum.

Lectio vj.

Angeli accusábant Evam, nunc vero Maríam glória prosequúntur, quæ mulíerum infirmitátem vere gloriósam réddidit : quæ lapsam Evam eréxit, et Adámum e paradíso dejéctum in cœlos misit : quæ paradísum clausum apéruit, et per latrónem rursum Adámum complantávit. Per te enim, o Virgo, médius obstructiónis páries inimicítias dissólvit; per te pax cœléstis donáta est mundo; per te hómines facti sunt Angeli; per te hómines appelláti sunt amíci, servi, et fílii Dei; per te hómines meruérunt esse consérvi Angelórum, et cum eis familiáriter conversári; per te notítia cœléstis a terra transmíttitur in cœlos: per te hómines fidúciam habent in cœlo erga Altíssimum; per te Crux resplénduit per univérsam terram, in qua quidem cruce pepéndit Fílius tuus Christus Deus noster; per te mors conculcátur, et spoliátur inférnus.

℟. Beátam me dicent.

In iij. Nocturno Homilia S. Hieronymi ut in Breviario hac die. 361. ℟℟. ut supra in Festo.

In Laud. fit com. Feriæ, cui in Vesperis additur S. Melchiadis, Papæ Martyris ut in Breviario.

DIE X. DECEMBRIS.

Tertia infra Octavam.

Semiduplex.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Thomæ, Archiepíscopi Valentini.

Lectio iv.

In Concept. B. M. V.

Non est facta in póndere et mensúra Virgo. Omnibus dedit, ómnia replévit. Et quemádmodum sol justítiæ Christus Deus noster oríri facit lumen suum super bonos et malos : sic lumen indefíciens Virgo sacratíssima, rádios évibrans misericórdiæ suæ, ómnibus indifferénter sese exorábilem, ómnibus clementíssimam præbet, ómnium dénique necessitátes amplíssimo quodam miserátur affécto. Omnibus ómnia facta est; sapiéntibus et insipiéntibus copiosíssima charitáte debitricem se fecit : ómnibus misericórdiæ sinum apéruit, ut de plenitúdine ejus accípiant univérsi, captivus redemptiónem, æger curatiónem, tristis consolatiónem, peccátor véniam, justus grátiam, Angelus lætítiam, dénique tota Trínitas glóriam, Fílii persóna carnis humánæ substántiam.

℟. Fundaménta ejus.

Lectio v.

O lampas lucidíssima, quantos lætificásti, quando divíno splendóre illustráta in útero matris immaculáta apparuísti! Concéptio tua, Dei Génitrix Virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo. Mérito epithalámii præcéntor ille a longe in ortu tuo te intúitus, Quæ, in-

quit, est ista quæ progréditur quasi auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta? Sicut auróra valde rútilans in mundum prodiísti, o María, quando veri solis fulgóre adumbráta, in conceptióne tua immaculáta fuísti. Ipse enim sol justítiæ de te processúrus, ortum tuum quadam matutína irradiatióne prævéniens, in te suæ lucis rádios copiosíssime transfúdit, quibus potestátes tenebrárum, quas Eva prodúxerat, in fugam convertísti.

℟. Nihil inquinátum.

Lectio vj.

Tu pulchra ut luna díceris, eíque non immérito comparáris; illa enim ómnium astrórum sola, soli simíllima, comparatióne et candóre venústa, inter míllia astrórum Deo assisténtium, omnígena puritáte in cœlo gloriósa præfúlget. Tu ergo pulchra es ut luna, imo et púlchrior luna, quia tota pulchra es, et máculæ neque originális neque actuális umbra non est in te. Tu elécta es, ut sol. Ille, inquam, sol, solis cónditor, ille eléctus est ex míllibus virórum, tu elécta ex míllibus feminárum. Tu terríbilis ut castrórum ácies ordináta. An non horruérunt príncipes tenebrárum, quando vidérunt præter morem immaculáte concéptam, armatúra omni fortióre instrúctam, contra se prócedere féminam? Quin et in animatióne tua ácies válidas spirituálium Virtútum, et innumerabílium beatórum Spírituum milítiam delegátam fuísse nullátenus ambígimus; útpote qui custodírent léctulum Salomónis puríssimum, ne præparátum ætérno Regi hospítium aliénus hospes inváderet.

℟. Beátam me dicent.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 1.

Liber generatiónis Jesu Christi fílii David, fílii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii, Epíscopi.

Expos. Evang. Luc. c. 3.

Ideo istos duos géneris auctóres Evangelísta delégit: unum qui promíssum accépit de congregatióne populórum: álterum, qui de generatióne Christi oráculum consecútus est. Et ídeo licet órdine sit successiónis postérior, prior tamen quam Abraham in Dómini generatióne descríbitur; quia plus est promíssum accepísse de Christo, quam de Ecclésia; quóniam Ecclésia ipsa per Christum. Ergo unus princeps géneris secúndum carnem, alter princeps géneris secúndum spíritum: alter secúndum séminis grátiam, alter secúndum populórum fidem; pótior enim qui salvat eo qui salvátur. Et ídeo David fílius dícitur: Liber generatiónis Jesu Christi fílii David. Ejus enim primo loco débuit fílius dici, cui dari fílius est promíssus, licet Apóstolus étiam Abrahæ Christum dicat esse promíssum. Abrahæ enim dictæ sunt promissiónes, et sémini ejus. Non

dicit : et semínibus; tanquam in multis, sed sicut in uno : et sémini tuo; qui est Christus : ut álteri propríetas generatiónis, principátus álteri deferátur.

℟. Signum magnum.

Lectio viij.

Illi delátum est, ut Jesus ejus fílius dicerétur; huic quasi príncipi, famíliæ gentiúmque prærogatíva servátur; ut ab Abraham generatiónis domínicæ manáret exórdium. Qui enim fídei auctor est, ipsum assérere Scriptúra quoque débuit divínæ generatiónis auctórem. Unde et Lucas ad Deum putávit oríginem ejus esse referéndam; quod verus Christi generátor Deus sit, vel secúndum veram generatiónem pater, vel secúndum lavácri regeneratiónem mystici múneris auctor. Et ídeo non a primo generatiónem ejus cœpit descríbere; sed posteáquam baptísmum ejus explícuit, auctórem ómnium Deum per baptísmum cúpiens demonstráre, Christum quoque a Deo órdine manásse successiónis asséruit : univérsa contéxens, ut et secúndum natúram, et secúndum grátiam, et secúndum carnem Dei fílium demonstráret.

℟. Benedíxit te Dóminus.

Lectio ix.

Quod vero per Salomónem Matthæus generatiónem derivándam putávit, Lucas vero per Nathan : alter regálem, alter sacerdotálem Christi famíliam vidétur osténdere. Quod non ita accípere debémus, quod álterum áltero vérius : sed alter álteri pari fide et veritáte concórdet. Fuit enim vere et secúndum carnem regális et sacerdotális famíliæ : rex ex régibus, sacérdos ex sacerdótibus, licet oráculum non de carnálibus, sed de cœléstibus exprimátur : quóniam et rex in Dei virtúte lætátur, cui judícium a Patre rege defértur, et sacérdos est in ætérnum, secúndum quod scriptum est : Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. Bene ígitur utérque ténuit fidem, ut Matthæus per reges ductam oríginem comprobáret, et Lucas per sacerdótes a Deo transmissam in Christum sériem géneris deducéndo, sanctiórem ipsam oríginem declaráret.

Te Deum laudámus. 14.

In Laud. fit com. Feriæ.

Postea S. Melchiadis, Papæ et Mart. Aña. Qui odit. ℣. Justus. Oratio. Infirmitátem, ut in Brev. 362.

Vesperæ a Capitulo de S. Damaso, Papa et Conf. cum comm. Oct. et Feriæ.

EADEM DIE X. DECEMB.

In Festo Translationis Almæ Domus Lauretanæ.

Duplex majus.

Ad Vesp. Añæ et Capit. de Laudibus. Psalmi ut in Festo B. M. cxxj.

Hymnus. Ave maris. cxxiij.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Magnificat, Aña. Sanctificávit Dóminus tabernáculum suum : quia hæc est Domus Dei, in qua invocábitur nomen ejus, de quo scriptum

est : Et erit nomen meum ibi, dicit Dóminus.

Oratio.

Deus, qui beátæ Maríæ Vírginis Domum per incarnáti Verbi mystérium misericórditer consecrásti, eámque in sinu Ecclésiæ tuæ mirabíliter collocásti : concéde; ut segregáti a tabernáculis peccatórum, digni efficiámur habitatóres Domus sanctæ tuæ. Per eúmdem Dóminum.

Et fit commem. Feriæ.

Ad Complet. et alias Horas in fine Hymnorum dicitur Jesu, tibi sit glória.

Ad Matutinum, Invitatorium. Salvatórem mundi in domo Vírginis de Spíritu sancto concéptum, * Veníte adorémus. Ps. Veníte. 2.

Hymn. Cœléstis Urbs, ut in Com. Dedicat. Eccl. xcix.

In primo Nocturno.

Aña. Eleváta est magnificéntia tua super cœlos. Psalmi in tribus Noct. ut in Festis B. M. cxxiij.

Aña. In sole pósuit tabernáculum suum, et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo.

Aña. Quis ascéndet in montem Dómini? aut quis stabit in loco sancto ejus? ínnocens mánibus, et mundo corde.

℣. Hic domus Dei est, et porta cœli. ℟. Et vocábitur aula Dei.

De libro tértio Regum.

Lectio j. *Cap.* 8.

Stetit autem Sálomon ante altáre Dómini in conspéctu Ecclésiæ Israel, et expándit manus suas in cœlum, et ait : Ergone putándum est, quod vere Deus hábitet super terram? Si enim cœlum et cœli cœlórum te cápere non possunt, quanto magis domus hæc, quam ædificávi? Sed réspice ad oratiónem servi tui, et ad preces ejus, Dómine Deus meus; audi hymnum et oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie : ut sint óculi tui apérti super domum hanc nocte ac die : super domum, de qua dixísti : Erit nomen meum ibi : ut exáudias oratiónem quam orat in loco isto ad te servus tuus. Ut exáudias deprecatiónem servi tui, et pópuli tui Israel, quodcúmque oráverint in loco isto, et exáudies in loco habitáculi tui in cœlo, et cum exaudíeris, propítius eris.

℟. Vidi speciósam sicut colúmbam, ascendéntem désuper rivos aquárum : cujus inæstimábilis odor erat nimis in vestiméntis ejus : * Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium. ℣. Quæ est ista, quæ ascéndit per desértum, sicut vírgula fumi ex aromátibus myrrhæ, et thuris? Et.

Lectio ij.

Si fúgerit pópulus tuus Israel inimícos suos (quia peccatúrus est tibi) et agéntes pœniténtiam, et confiténtes nómini tuo, vénerint, et oráverint, et deprecáti te fúerint in domo hac : exáudi in cœlo, et dimítte peccátum pópuli tui Israel, et redúces eos in terram, quam dedísti pátribus eórum. Si clausum fúerit cœlum, et non plúerit propter peccáta eórum, et orántes in loco isto pœni

tiam égerint nómini tuo, et a peccátis suis convérsi fúerint propter afflictiónem suam: exáudi eos in cœlo, et dimítte peccáta servórum tuórum, et pópuli tui Israel, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da plúviam super terram tuam, quam dedísti pópulo tuo in possessiónem.

℟. Quæ est ista, quæ ascéndit sicut auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, * Terríbilis ut castrórum ácies ordináta? ℣. Fília Sion, tota formósa et suávis es, pulchra ut luna, elécta ut sol. Terríbilis.

Lectio iij.

Si quis cognóverit plagam cordis sui, et expánderit manus suas in domo hac, tu exáudies in cœlo in loco habitatiónis tuæ, et repropitiáberis, et fácies ut des unicuíque secúndum omnes vias suas, sicut víderis cor ejus (quia tu nosti solus cor ómnium filiórum hóminum) ut tímeant te cunctis diébus, quibus vivunt super fáciem terræ, quam dedísti pátribus nostris. Insuper et alienígena qui non est de pópulo tuo Israel, cum vénerit de terra longínqua propter nomen tuum (audiétur enim nomen tuum magnum, et manus tua fortis, et bráchium tuum exténtum ubíque) cum vénerit ergo, et oráverit in hoc loco; tu exáudies in cœlo, in firmaménto habitáculi tui, et fácies ómnia, pro quibus invocáverit te alienígena: ut discant univérsi pópuli terrárum nomen tuum timére; sicut pópulus tuus Israel, et probent quia nomen tuum invocátum est super domum hanc.

℟. Quæ est ista, quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et Regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium. Vidérunt. Glória Patri. Vidérunt.

In secundo Nocturno.

Aña. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum: et in sæculum sæculi.

Aña. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Aña. Homo natus est in ea, et ipse fundávit eam Altíssimus.

℣. Dómine, diléxi decórem domus tuæ. ℟. Et locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Sermo sancti Bernárdi, Abbátis.

Lectio iv. *Serm.* 52 *de divers.*

Sapientia, quæ Dei erat, et Deus erat, de sinu Patris ad nos véniens, ædificávit sibi domum, ipsam scílicet Matrem suam Vírginem Maríam in qua septem colúmnas excídit. Quid est in ea septem colúmnas excídere, nisi ipsam dignum sibi habitáculum fide, et opéribus præparáre? nimírum ternárius númerus ad fidem propter sanctam Trinitátem, quaternárius pértinet ad mores propter quátuor principáles virtútes. Quod autem in beáta María sancta Trínitas fúerit, fúerit dico per præséntiam majestátis; ubi solus Fílius erat per susceptiónem humanitátis, testátur Núntius

cœléstis, qui ei arcána mystéria réserans, ait : Ave grátia plena, Dóminus tecum; et post pauca : Spíritus sanctus supervéniet in te, et Virtus Altíssimi obumbrábit tibi. Ecce habes Dóminum, habes Virtútem Altíssimi, habes Spíritum sanctum, habes Patrem, Filium, et Spíritum sanctum.

℟. O quam metuéndus est locus iste! * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere.

Lectio v.

Utrum autem et quátuor principáles virtútes, tamquam quátuor colúmnas posséderit, inquisitióne dignum vidétur. Primum ergo videámus, an fortitúdinem habúerit. Quæ nimírum virtus quómodo illi abésse pótuit, quæ, abjéctis sæculáribus pompis, sprelísque voluptátibus carnis, soli Deo in virginitáte vívere propósuit? Ni fallor, hæc Virgo est, quæ apud Salomónem légitur : Mulíerem fortem quis invéniet? procul, et de últimis fínibus prétium ejus. Porro quod témperans et justa fúerit, ex Angeli collocutióne, et sui ipsíus responsióne, luce clárius comprobámus. Salutáta quippe tam venerabíliter ab Angelo : Ave grátia plena, Dóminus tecum, non se éxtulit, quasi quæ ex singulári grátiæ privilégio benedicerétur, sed síluit, et qualis esset insólita hæc salutátio secum cogitávit. Qua in re, quid nisi témperans fuit? at vero cum de cœléstibus mystériis ab eódem Angelo docerétur, diligénter quæsívit, quómodo concíperet et páreret, quæ virum útique non cognósceret, et in hoc sine dúbio prudens éxtitit.

℟. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et exaltáta est super omnes colles : * Et vénient ad eam omnes gentes et dicent : Glória tibi, Dómine. ℣. Veniéntes autem vénient cum exultatióne, portántes manípulos suos. Et.

Lectio vj.

Justitiæ autem præ se fert insigne, ubi se ancíllam Dómini confitétur; nam quod justórum sit conféssio, testátur qui ait : Verúmtamen justi confitebúntur nómini tuo. Fuit ígitur beáta Virgo María fortis in propósito, témperans in siléntio, prudens in interrogatióne, justa in confessióne. His ítaque quátuor morum colúmnis, et tribus fídei prædíctis extrúxit in ea sibi domum Sapiéntia cœléstis, quæ ádeo mentem ejus replévit, ut de plenitúdine mentis fœcundarétur et caro. Ipsíus autem Vírginis natális Domus divínis mystériis consecráta Angelórum ministério ab infidélium potestáte in Dalmátiam prius, deínde in Agrum Lauretánum Picénæ Províncíæ transláta fuit, sedénte sancto Cœlestíno Quinto : eamdémque ipsam esse, in qua Verbum caro factum est, et habitávit in nobis, tum pontifíciis diplomátibus, et celebérrima totíus orbis veneratióne, tum contínua miraculórum virtúte et cœ-

léstium beneficiórum grátia comprobátur. Quibus permótus Innocéntius Duodécimus, quo fervéntius erga Matris amantíssimæ cultum Fidélium memória excitarétur, ejúsdem sanctæ Domus Translatiónem anniversária solemnitáte in tota Picéni Província venerátam, Missa étiam et Offício próprio celebrári præcépit.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus: in ea omnis qui petit, áccipit, et qui quærit, ínvenit: * Et pulsánti aperiétur. ℣. Pétite, et accipiétis: quærite, et inveniétis Et. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Aña. Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: adoráte Dóminum in aula sancta ejus.

Aña. Vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Aña. Cantáte Dómino cánticum novum, quia mirabília fecit Dóminus, allelúia.

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. ℟. In longitúdinem diérum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 1.

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi, Abbátis.

Ex Hom. 1. *super* Missus.

Quæ est hæc Virgo tam venerábilis, ut salutétur ab Angelo, tam húmilis, ut desponsáta sit fabro? Pulchra permíxtio virginitátis, et humilitátis: nec mediócriter placet Deo illa ánima, in qua et humílitas commméndat virginitátem, et virgínitas exórnat humilitátem. Sed quanta, putas, veneratióne digna est, in qua humilitátem exáltat fecúnditas, et partus cónsecrat virginitátem? Audis vírginem? audis húmilem. Laudábilis virtus virgínitas, sed magis necessária humílitas; illa consúlitur, ista præcípitur.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis, ex quibus te delectavérunt fíliæ Regum in honóre tuo. Proptérea. Bened. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viij.

Ex Hom. 2. *super eod. loco.*

Missus est, inquit, Angelus ad Vírginem, vírginem carne, vírginem mente, vírginem professióne, vírginem dénique, qualem descríbit Apóstolus, mente, et córpore sanctam, nec nóviter, nec fortúitu invéntam, sed a sæculo eléctam, ab Altíssimo præcógnitam, et sibi præparátam, ab Angelis servátam, a Pátribus præfigurátam, a Prophétis promíssam. Ut pauca loquar de plúribus, quam sibi áliam prædixísse Deus vidétur, quando ad serpéntem ait: Inimicítias ponam inter te et mulíerem? Et si adhuc dúbitas, an de María díxerit, audi quod séquitur: Ipsa cónteret caput tuum: cu

servâta victória est, nisi
e?
áta es, Virgo María, Dei
rix, quæ credidísti Dómi-
perfécta sunt in te, quæ
sunt tibi: ecce exaltáta es
choros Angelórum: * In-
de pro nobis ad Dóminum
n nostrum. ℣. Ave María,
a plena: Dóminus tecum.
céde. Glória Patri. Inter-

Lectio ix.

Hom. 3 super eod. loco.

ingréssus Angelus ad eam,
ixit: Ave grátia plena:
nus tecum. Quo ingréssus
am? Puto in sacrárium
i cubículi, ubi illa for-
, clauso super se óstio,
t Patrem in abscóndito.
t Angeli adstáre orántibus,
lectári in his, quos vident
puras manus in oratióne.
áustum sanctæ devotiónis
nt se offérre Deo in odó-
suavitátis. Maríæ autem
ónes, quantum placúerint
nspéctu Altíssimi, Ange-
dicávit, qui ingréssus ad
tam reverénter salutávit.
eum laudámus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

mum tuam, * Dómine,
sanctitúdo in longitúdi-
diérum. Ps. Dóminus re-
it, cum reliq. 15.
mus mea * domus oratió-
cábitur: in ea omnis qui
, áccipit, et qui quærit,
it: et pulsánti aperiétur.
ropter domum Dómini *
ostri quæsívi bona tibi.
mine Deus, exaltásti su-
rram habitatiónem meam.
5. Domum majestátis meæ, *
et locum pedum meórum glo-
rificábo.

Capitulum. *Eccli.* 24.

In ómnibus réquiem quæsívi, et in hæreditáte Dómini morábor. Tunc præcépit, et dixit mihi Creátor ómnium: et qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo.

Hymn. Alto ex Olympi, ut in Comm. Dedicat. Eccl. cviij.
℣. Introíbimus in tabernáculum ejus. ℟. Adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.

Ad Benedictus, Añа.

Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis: et ipsi pópulus ejus erunt, et ipse Deus cum eis erit eórum Deus.

Oratio.

Deus, qui beátæ Maríæ Vírginis Domum per incarnáti Verbi mystérium misericórditer consecrásti, eámque in sinu Ecclésiæ tuæ mirabíliter collocásti: concéde; ut segregáti a tabernáculis peccatórum, digni efficiámur habitatóres Domus sanctæ tuæ. Per eúmdem Dóminum.

Et fit commem. Feriæ.

Ad Primam in ℟. br. dicitur ℣. Qui natus es de María Vírgine.

Ad Tertiam, Añа.

Domus mea.

Capitulum. In ómnibus, ut supra.

℟. br. Hic domus Dei est, * Et porta cœli. Hic. ℣. Et vocábitur aula Dei. Et porta. Glória Patri. Hic. ℣. Dómine, diléxi decórem domus tuæ. ℟. Et locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ad Sextam, Aña.

Propter domum Dómini.

Capitulum. *Eccli.* 24.

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illíus, et in plenitúdine Sanctórum deténtio mea.

℟. br. Dómine, * Diléxi decórem domus tuæ. Dómine. ℣. Et locum habitatiónis glóriæ tuæ. Diléxi. Glória Patri. Dómine. ℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. ℟. In longitúdinem diérum.

Ad Nonam, Aña.

Domum majestátis meæ.

Capitulum. *Eccli.* 24.

In platéis, sicut cinnamómum et bálsamum aromatizans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℟. br. Domum tuam, Dómine, * Decet sanctitúdo. Domum. ℣. In longitúdinem diérum. Decet. Glória Patri. Domum. ℣. Hic domus Dei est, et porta cœli. ℟. Et vocábitur aula Dei.

In ij. Vesperis omnia ut in primis.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Magnificat, Aña.

O quam metuéndus est locus iste! vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

Et fit commem. Feriæ.

DIE XII. DECEMBRIS.

Quinta infra Octavam.

Semiduplex.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Lectio iv.

De xij. prærog. B. M. V.

Mulier, inquit, amicta sole. Plane amícta lúmine tamquam vestiménto. Non pércipit forte carnális: nimírum spirituále est: stultítia illi vidétur. Non sic videbátur Apóstolo, qui dicébat: Indúimini Dóminum Jesum Christum. Quam familiáris ei facta es, Dómina! Quam próxima, immo quam íntima fieri meruísti, quantam invenísti grátiam apud eum! In te manet, et tu in eo: et vestis eum, et vestíris ab eo. Vestis eum substántia carnis; et vestit ille te glória suæ majestátis. Vestis solem nube, sole ipsa vestíris. Novum enim fecit Dóminus super terram, ut múlier circúmdaret virum, nec álium quam Christum, de quo dícitur: Ecce vir, óriens nomen ejus. Novum quoque fecit in cœlo, ut múlier sole apparéret amícta. Dénique et coronávit eum, et vicíssim ab eo méruit coronári. ℟. Fundaménta ejus.

Lectio v.

In cápite, inquit, ejus coróna stellárum duódecim. Dignum plane stellis coronári caput, quod et ipsis longe clárius micans, ornet eas pótius quam ornétur ab eis. Quidni corónent sídera quam sol vestit? Sicut dies verni, ait, circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium. Nimírum læva sponsi sub cápite ejus, et jam déxtera illíus amplexátur eam. Quis illas æstimet gemmas, quis stellas

ominet, quibus Maríæ régium iadéma compáctum est? Su-ra hóminem est corónæ hujus atiónem expónere, indicáre ompositiónem. Mihi sane sin-uláris rútilat fulgor, primo uidem in Maríæ generatióne, ecúndo in Angélica salutatió-e, tértio in Spíritus superven-óne, quarto in Fílii Dei ine-arrábili conceptióne.

. Nihil inquinátum.

Lectio vj.

Quid ergo sidéreum micat in generatióne Maríæ? Pla-ne quod ex régibus orta, uod ex sémine Abrahæ, uod generósa ex stirpe David. i id parum vidétur, adde quod enerætióni illi ob singuláre pri-ilégium sanctitátis, divínitus óscitur esse concéssa; quod onge ante eísdem pátribus cœ-tus repromíssa; quod mysticis ræsignáta miráculis; quod orá-ulis prænuntiáta prophéticis. Ianc enim sacerdotális virga, um sine radíce flóruit: hanc edeónis vellus, dum in mé-io siccæ áreæ máduit; hanc in Ezechiélis visióne orientális por-a, quæ nulli unquam pátuit, ræsignábat. Hanc dénique præ éteris Isaías nunc virgam de adíce Jesse oritúram prænun-iábat; nunc evidéntius virgi-em paritúram. Mérito signum oc magnum in cœlo apparuís-e scríbitur, quod tanto ante e cœlo nóscitur fuísse promís-um.

. Beátam me dicent.

In iij. Noct. Homilia S. Joannis Chrysost. ut in Brev. hac die. 366. ℟℟. ut supra.

In Laud. fit com. Feriæ.

Vesperæ de S. Lucia, cum commem. Octavæ et Feriæ.

DIE XIV. DECEMBRIS.

Septima infra Octavam.

Semiduplex.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

Si autem hac die occurrat Feria iv. Quatuor Temp., tunc in j. Noct. legendæ sunt Lectiones de Parabolis Salomonis, Ego sapiéntia, ut in Festis B. M. cxxv. cum ℟℟. ut in Festo Immac. Conceptionis. clxxiij.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Damascéni.

Lectio iv.

Serm. 2. in Nativ. B. M. V.

Cum homo per imménsam Dei bonitátem in rerum natú-ram edéndus esset, in primis cœlum exténditur, substérnitur terra, suis mare términis cláu-ditur, ceteráque ómnia, quibus útraque compléenda essent, in univérsi ornátu una prodúcta sunt. Tum postrémum homo, régio cultu in paradíso, velut in virtútis schola, pónitur, ac nisi violásset præcéptum, a vitáli illo loco numquam exulásset: cumque expers induménti es-set, nisi divínis consíliis obsti-tísset, haudquáquam in multis variísque affectiónibus obnó-xiam mutatiónem cecidísset, ut Dei monárchæ loco plura númina cóleret. Cunctis ítaque, ut verbo expédiam, interitióni déditis, miseránte Deo, ne quem suis ipse mánibus formásset, in níhilum céderet penitúsque abo-lerétur, cœlum áliud novum, terrámque ac mare fábricat, in quibus propensióri consílio

humánum genus reformatúrus ipse caperétur, qui capi nusquam potest. Isthæc porro est beáta multiplicitérque celebránda Virgo.

℟. Fundaménta ejus.

Lectio v.

O rem miram! Cœlum quidem est, cum velut ex penitíssimis virginitátis thesáuris Solem justitiæ próferat: terra vero, ceu quæ ex intemerátis lumbis vitæ spicam edat: mare tandem, útpote quæ ex úteri sui sinu spiritálem margarítam prodit. Nunc ítaque nova ejus, qui capi nequit, creatúra elúxit: universórum Regis regális aula paráta est, ejus qui incomprehensíbilis est, ratióne utens, diversórium instrúctum. Quam mundus iste magníficus est! Quam stupénda creátio, quæ virtútum arbóribus venustátem habet, castitátis odóre fragrat, sensórum splendóribus claret, cunctísque bonis áliis nulla penúria frúitur: digna dénique prorsus est, in qua Deus ad hómines véniens inhábitet! Quinímo, inquit, mundus antérior quam máxime est admirábilis. Tum enim, cum creáta sunt sídera, laudavérunt me voce magna Angeli mei, et prædicavérunt: nihil vero sic Deo decens gratúmque fuit, uti sancta, omnibúsque modis miránda Virgo.

℟. Nihil inquinátum.

Lectio vj.

O indulgéntiæ demissiónem! Qui exímie bonus est, próprii figménti proles audíre non rénuit, amóre captus illíus, quæ creátis ómnibus speciósior est, illam ampléxus, quæ cœléstibus Virtútibus dignitáte præit. De hac ítaque summe admirábilis Zacharías ait: Gaude et lætáre, fília Sion, quia ecce vénio, et habitábo in médio tui, dicit Dóminus. Sed et beatíssimus Joel de eádem, ut quidem exístimo, ita propémodum nóscitur clamáre: Confíde, terra, gaude et lætáre, quia magnificávit Dóminus ut fáceret tibi. Terra namque est, in qua sacratíssimus Moyses umbráticæ legis calceaméntum sólvere ob grátiæ commutatiónem jussus est. Terra est, in qua ille carne fundátus a spíritu cánitur, qui fundat terram super stabilitátem suam. Terra est, in qua nulla peccáti enáta spina; secus vero per cujus germen illud pótius evúlsum est. Terra est, non uti prior maledícta, ac cujus fructus spinis ac tríbulis horréscant: sed super quam benedíctio Dómini fuit, et cujus fructus ventris benedíctus, ut sacro dictum est oráculo.

℟. Beátam me dicent.

In iij. Noct. de Homilia S. Joannis Chrysostomi ut in Brev. hac die. 370. ℟℟. ut sup.

In Laud. fit com. Feriæ.

Ad Vesp. Duplex: et omnia dicuntur sicut in j. Vesp. Festi clxxij. cum com. Feriæ.

Si dies Oct. Imm. Concept. B. M. V. inciderit in Dom. ij Advent., fit Offic. de Dñica hoc modo: Vesp. in Sabbato præced. dicuntur de Feria, ut in Psalt., scilicet Aña. Benedictus. Psalmi de Sabbato et a Cap. fit de Dñica cum com. diei Oct.

ut in j. Vesp. Festi, sine Suffragiis consuetis, et Precibus propter Octavam.

Sequenti die fit de Dñica prædicta, cum comm. Oct. in Laud. et ij. Vesp., et non dicuntur Suffragia, nec Preces ad Primam et Complet.

DIE XV. DECEMBRIS.

Oct. Immac. Conc. B. M. V.

Duplex.

Omnia ut in Festo.

In j. Nocturno Lectiones de Script.; verum occurrente Feria iv. Quatuor Temp., Ego sapiéntia, ut in Festis B. M. cxxv.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Bernárdi, Abbátis.

Lectio iv.

Hom. 2. *super* Missus est.

Lætare, pater Adam, sed magis tu, o Eva Mater, exúlta, qui sicut ómnium paréntes, ita ómnium fuístis peremptóres; et quod infelícius est, prius peremptóres, quam paréntes. Ambo, inquam, consolámini super fília, et tali fília; sed illa ámplius, de qua malum ortum est prius, cujus oppróbrium in omnes pertransívit mulíeres. Instat namque tempus, quo jam tollátur oppróbrium, nec hábeat vir quid causétur advérsus féminam: qui útique, dum se imprudénter excusáre conarétur, crudéliter illam accusáre non cunctátus est, dicens: Múlier, quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno, et comédi. Proptérea curre, Eva, ad Maríam; curre, mater, ad fíliam; fília pro matre respóndeat: ipsa matris oppróbrium áuferat; ipsa patri pro matre satisfáciat: quia ecce si vir cécidit per féminam, jam non erígitur nisi per féminam.

℟. Fundaménta ejus.

Lectio v.

Quid dicébas, o Adam? Múlier, quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno, et comédi. Verba malítiæ sunt hæc, quibus magis áugeas quam déleas culpam. Verúmtamen sapiéntia vicit malítiam, cum occasiónem véniæ, quam a te Deus interrogándo elícere tentávit, sed non pótuit, in thesáuro indeficiéntis suæ pietátis invénit. Rédditur nempe fémina pro fémina, prudens pro fátua, húmilis pro supérba; quæ pro ligno mortis gustum tibi porrigat vitæ, et pro venenóso cibo illo amaritúdinis, dulcédinem páriat fructus ætérni. Muta ergo iníquæ excusatiónis verbum in vocem grátiárum actiónis, et dic: Dómine, múlier, quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno vitæ, et comédi; et dulce factum est super mel ori meo, quia in ipso vivificásti me. Ecce enim ad hoc missus est Angelus ad Vírginem. O féminam singuláriter venerándam, super omnes féminas admirábilem, paréntum reparatrícem, posterórum vivificatrícem!

℟. Nihil inquinátum.

Lectio vj.

Quam tibi áliam prædixísse Deus vidétur, quando ad serpéntem ait: Inimicítias ponam inter te et mulíerem? Et si adhuc dúbitas, quod de María díxerit, audi quod séquitur: Ipsa cónteret caput tuum.

Cui hæc serváta victória est, nisi Maríæ? Ipsa proculdúbio caput contrívit venenátum, quæ omnímodam suggestiónem, tam de carnis illécebra, quam de mentis supérbia dedúxit ad níhilum. Quam vero áliam Sálomon requirébat, cum dicébat: Mulíerem fortem quis invéniet? Nóverat quippe vir sápiens hujus sexus infirmitátem, frágile corpus, lúbricam mentem. Quia tamen et Deum légerat promisísse, et ita vidébat congrúere, ut qui vícerat per féminam, vincerétur per ipsam, vehe-ménter admírans ajébat: Mulíerem fortem quis invéniet? Quod est dícere: si ita de manu féminæ pendet et nostra ómnium salus, et innocéntiæ restitútio, et de hoste victória: fortis omníno necésse est ut provideátur quæ ad tantum opus possit esse idónea.

℟. Beátam me dicent.

In iij. Noct. Homilia S. Joannis Chrysostomi, ut in Brev. hac die. 372. ℟℟. ut supra.

In Laud. fit com. Feriæ.

In ij. Vesp. omnia ut in ij. Vesp. Festi, cum com. Feriæ.

His in locis, in quibus Offic. Immac. Conc. B. M. V. recitatur in Sabbatis, erit hoc idem quod in Festo, ritu Semid. Lect. j. Noct. de Script. ij. vero et iij. Noct. ut supra per Octavam adnotantur, nimirum mensibus:

JANUARIO ET FEBRUARIO.

Ut in secunda die infra Octavam, ix. Decembris.

MARTIO ET APRILI.

Ut in iij. die infra Octavam, x. Decembris.

DIE XVII. DECEMBRI

In Festo S. Lazari Resusci

Episc. et Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. xlv. præter seq.

Ad Magnificat, Aña. Lázarus amícus noster do eámus, et a somno excit eum.

Oratio.

Exaudi, quæsumus, Dó preces nostras, quas ir ti Lázari, Confessóris tui Pontíficis, solemnitáte d mus: et qui tibi digne n famulári, ejus intercedén méritis, ab ómnibus nos a ve peccátis. Per Dóminum

Com. S. Eusebii et Feri

Lect. j. Noct. de Script. curr. In Quatuor Temp., F lis sermo. xlvij.

Lectiones ij. Nocturni, ti patris Lázari, ut in Com loco. lv.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangeli secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* 2.

In illo témpore: Erat qu languens Lázarus a Beth de castéllo Maríæ, et Mar sorória ejus. Et réliqua.

Homilía sancti Augustin Epíscopi.

Tr. 49. *in Joann. post in*

In superióri lectióne me stis, quod Dóminus éxi mánibus eórum, qui lap illum volébant, et discéssit Jordánem, ubi Joánnes b zábat. Ibi ergo Dómino c túto, infirmabátur Lázar Bethánia: quod castéllum próximum Jerosólymis.

item erat, quæ unxit Dómi-
um unguénto, et extérsit pe-
s ejus capíllis suis, cujus fra-
r Lázarus infirmabátur. Mi-
runt ergo soróres ejus ad eum.
m intellígimus, quo misérunt;
i erat Jesus; quóniam absens
at, trans Jordánem scílicet.
isérunt ad Dóminum, nun-
ntes, quod ægrotáret frater
rum, ut si dignarétur, ve-
ret, et eum ab ægritúdine
berráret. Ille dístulit sanáre,
t posset resuscitáre.
Amávit eum.

Lectio viij.

Quid ergo nuntiavérunt soró-
res ejus? Dómine, ecce
quem amas infirmátur. Non
ixérunt: Veni. Amánti enim
ntúmmodo nuntiándum fuit.
on ausæ sunt dícere, Veni,
sana: non ausæ sunt dícere,
i jube, et hic fiet. Cur enim
n et istæ, si fides illíus Cen-
riónis inde laudátur? Ait
im: Non sum dignus, ut in-
es sub tectum meum, sed
tum dic verbo, et sanábitur
er meus. Nihil horum istæ,
d tantúmmodo: Dómine,
ce quem amas infirmátur.
fficit ut nóveris: non enim
mas, et déseris.
Sint lumbi.

Lectio ix.

Dicit áliquis: Quómodo per
Lázarum peccátor signifi-
bátur, et a Dómino sic ama-
tur? Audiat eum dicéntem:
n veni vocáre justos, sed pec-
tóres. Si enim peccatóres
us non amáret, de cœlo ad
rram non descénderet. Au-
ens autem Jesus, dixit eis:
Fírmitas hæc non est ad mor-
tem, sed pro glória Dei, ut glo-
rificétur Fílius Dei. Talis glo-
rificátio ipsíus, non ipsum au-
xit, sed nobis prófuit. Hoc est
ergo, quod ait, non est ad
mortem: quia et ipsa mors
non erat ad mortem, sed pó-
tius ad miráculum, quo facto
créderent hómines in Chri-
stum, et vitárent veram mor-
tem. Sane vidéte quemádmo-
dum tamquam ex oblíquo Dó-
minus Deum se dixit, propter
quosdam qui negant Fílium
Deum esse.

Te Deum laudámus. 14.

Ad Benedictus, Aña ut in j. Vesperis, et com. Feriæ.

In ij. Vesp. ad Magnificat, Aña. Amávit eum. ℣. Justum.

Deinde com. Feriæ.

DIE XVIII. DECEMBRIS.

In Festo Expectationis Partus B. Mariæ Virginis.

Duplex majus.

Ad Vesp. Añæ de Laud. Psalmi ut in Festis B. M. cxxj.

Capitulum. *Isaiæ* 11.

Egredietur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet. Et requiéscet super eum Spíritus Dómini.

Hymnus. Creátor, ut in Dñica j. Advent. 133.

℣. Ave María, grátia plena. ℟. Dóminus tecum.

Ad Magnificat, Aña.

Spíritus sanctus in te descéndet, María: ne tímeas, habébis in útero Fílium Dei, allelúia.

Oratio.

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero, Verbum tuum, Ángelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: præsta supplícibus tuis; ut, qui vere

eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Dóminum.

Et fit com. Advent. Aña. O.

Ad Complet. et alias Horas, etiam ad Matut. in fine Hymnorum dicitur :

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri, cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Ave María, grátia plena ; * Dóminus tecum. Ps. Veníte, exultémus. 2.

Hymn. Verbum supérnum, ut in Dom. j. Advent. 134.

In primo Nocturno.

Aña. Ecce Dóminus noster cum virtúte véniet, et illuminábit óculos servórum suórum, allelúia. Psalmi in j. et ij. Noct. de Com. Virg. lxxx.

Aña. Roráte cœli désuper, et nubes pluant justum : aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Aña. Ecce nomen Dómini de longínquo : et cláritas ejus replet orbem terrárum.

℣. Ex Sion spécies decóris ejus.
℟. Deus noster maniféste véniet.

De Isaía, Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 7. *b*

Et adjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens : Pete tibi signum a Dómino Deo tuo in profúndum inférni, sive in excélsum supra. Et dixit Achaz : Non petam, et non tentábo Dóminum. Et dixit : Audíte ergo domus David : Numquid parum vobis est, moléstos esse homínibus, quia moléstí estis et Deo meo ? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum. Ecce virgo concípiet, et páriet fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

℟. Non auferétur sceptrum de Juda, et dux de fémore ejus, donec véniat qui mitténdus est; * Et ipse erit expectátio géntium. ℣. Pulchrióres sunt óculi ejus vino : et dentes ejus lacte candidióres. Et.

Lectio ij. *Cap.* 11.

Et egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet. Et requiéscet super eum Spíritus Dómini : spíritus sapiéntiæ et intelléctus, spíritus consílii et fortitúdinis, spíritus sciéntiæ et pietátis : et replébit eum spíritus timóris Dómini. Non secúndum visiónem oculórum judicábit, neque secúndum audítum áurium árguet : sed judicábit in justítia páuperes, et árguet in æquitáte pro mansuétis terræ : et percútiet terram virga oris sui : et spíritu labiórum suórum interfíciet ímpium. Et erit justítia cíngulum lumbórum ejus : et fides cinctórium renum ejus.

℟. Oriétur stella ex Jacob, et consúrget homo de Israel, et confrínget omnes duces alienigenárum : * Et erit omnis terra posséssio ejus. ℣. De Jacob erit qui dominábitur, et perdet relíquias civitátis. Et.

Lectio iij. *Cap.* 35.

Lætabitur desérta et ínvia, et exultábit solitúdo, et florébit quasi lílium. Gérminans germinábit, et exultábit lætabúnda

et laudans : glória Líbani a est ei : decor Carméli et on : ipsi vidébunt glóriam mini, et decórem Dei nostri. fortáte manus dissolútas, et ua debília roboráte. Dícite illánimis : Confortámini, et te timére : ecce Deus vester ónem addúcet retributiónis: s ipse véniet, et salvábit Tunc aperiéntur óculi cœ- um, et aures surdórum pa- unt. Tunc sáliet sicut cervus dus, et apérta erit lingua tórum : quia scissæ sunt in érto aquæ, et torréntes in údine. Et quæ erat árida, in stagnum, et sítiens in tes aquárum.

Descéndet Dóminus sicut via in vellus : oriétur in dié- ejus justítia, * Et abun- tia pacis. ℣. Et adorábunt n omnes reges : omnes gen- sérvient ei. Et. Glória Pa- Et.

In secundo Nocturno.

a. De Sion exíbit lex et ver- n Dómini de Jerúsalem.

a. Ecce Deus noster, expe- vimus eum, et salvábit nos, elúia.

a. Dóminus véniet, occúrri- lli, dicéntes : Magnum prin- ium, et regni ejus non erit is : Deus, Fortis, Dominá- , Princeps pacis, allelúia.

Egrediétur virga de radíce sse. ℟. Et flos de radíce ejus éndet.

Sermo sancti Ildephónsi, Archiepíscopi Toletáni.

Lectio iv.

Ex lib. de Virginit. B. M.

DOMINA mea atque dominátrix mea, dóminans mihi, Mater Dómini mei, ancílla Fílii tui, Génitrix factóris mundi, te rogo, te oro, te quæso, ut hábeam spíritum Dómini tui, spiritúmque Fílii tui, necnon et spíritum Redemptóris mei, ut de te vera et digna sápiam, vera et digna loquar, vera et digna quæcúmque sunt, díligam. Tu enim es elécta a Deo, assúmpta a Deo, advocáta a Deo, próxima Deo, adhærens Deo, conjúncta Deo : visitáta ab Angelo, salutáta ab Angelo, benedícta ab Angelo, beatificáta ab Angelo; turbáta in sermóne, attónita in cogitatióne, stupefácta in salutatióne, admiráta in dictórum annuntiatióne.

℟. Ecce virgo concípiet, et páriet fílium, dicit Dóminus : * Et vocábitur nomen ejus Admirábilis, Deus, Fortis. ℣. Super sólium David, et super regnum ejus sedébit in ætérnum. Et.

Lectio v.

INVENISSE te apud Deum grátiam audis, et ne tímeas jubéris. Unde et tu fidúcia roboráris, cognitióne miraculórum instrúeris, ad novitátem inaudítæ glóriæ provéheris. De prole ab Angelo nuntiáta es, et post fœtum íntegra et pudíca manes. Certa virgínitas nobis proponitur, et nascitúrum ex te sanctum Dei Fílium tibi ab Angelo evangelizátur; et quæ sit nascéntis Regis poténtia, mirabíliter intimátur. Quómodo fiat quæris; de orígine intérrogas, de ratióne perscrutáris, de experiéntia requíris, de órdine sciscitáris. Audi inaudítum oráculum, consídera inu-

sitátum opus, animadvérte incógnitum arcánum, atténde invísum factum : Spíritus sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

℟. Roráte cœli désuper et nubes pluant justum : * Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem. ℣. Emítte Agnum, Dómine, Dominatórem terræ, de petra desérti ad montem fíliæ Sion. Aperiátur.

Lectio vj.

TOTA invisibíliter Trínitas conceptiónem operábitur in te : sola persona Fílii Dei in córpore tuo nascitúra carnem assúmet de te. Ideóque quod concipiétur ex te, quod nascétur ex te, quod pródiet ex te, quod germinábitur ex te, quod parturiétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. Erit enim hic magnus, hic Deus virtútum, hic Rex ómnium sæculórum, hic factor ómnium rerum. Ecce beáta tu inter mulíeres, íntegra inter puérperas, Dómina inter ancíllas, Regína inter soróres. Ecce, ex hoc beátam te dicent omnes generatiónes, beátam te novérunt omnes cœléstes Virtútes, beátam te prædicant omnes Vates, beátam te célebrant omnes natiónes. Beáta tu fídei nostræ, beáta tu ánimæ nostræ, beáta dilectióni nostræ, beáta præcóniis et prædicatiónibus meis.

℟. Docébit nos Dóminus vias suas, et ambulábimus in sémitis ejus : * Quia de Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem. ℣. Veníte, ascendámus ad montem Dómini, et ad domum Dei Jacob. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Aña. Dóminus dabit benignitátem, et terra nostra dabit fructum suum. Ps. Benedixísti. 86.

Aña. Ecce véniet Deus et homo de domo David sedére in throno, allelúia. Psalm. Fundaménta ejus. 87.

Aña. Annuntiáte pópulis, et dícite : Ecce Deus Salvátor noster véniet. Psalm. Cantáte Dómino.... cantáte. 90.

℣. Egrediétur Dóminus de loco sancto suo. ℟. Véniet ut salvet pópulum suum.

Si hoc Festum venerit in Fer.iv.Quatuor Temp. Adv., loco seq. Homiliæ, leguntur tres Lect.Homiliæ ejusdem Feriæ, cum ℟℟. quæ hic assignantur.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap. 1. c*

IN illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

In Evang. Lucæ c. 1. et in Hom. hiemalibus de temp. Fer. iv. Q. T. mensis Dec.

AD Maríam Vírginem Gábriel mittitur, qui Dei fortitúdo nominátur : illum quippe nuntiáre veniébat, qui ad debellándas aéreas potestátes húmilis apparére dignátus est. De quo per Psalmístam dícitur : Dóminus fortis, et potens, Dó-

minus potens in prælio. Et rursum : Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ. Per Dei ergo fortitúdinem nuntiándus erat, qui virtútum Dóminus, et potens in prælio, contra potestátes aéreas ad bella veniébat. Et ingréssus Angelus ad eam, dixit : Ave grátia plena : Dóminus tecum : Benedícta tu in muliéribus. Bene grátia plena vocátur, quæ nimírum grátiam, quam nulla ália merúerat, asséquitur : ut ipsum vidélicet grátiæ concípiat, et génerет auctórem.

℟. Ave María, grátia plena : Dóminus tecum : * Spíritus sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi : quod enim ex te nascétur Sanctum, vocábitur Fílius Dei. ℣. Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus, dixit ei. Spíritus.

Lectio viij.

Ecce concípies in útero, et páries fílium, et vocábis nomen ejus Jesum. Jesus, Salvátor, sive salutáris interpretátur : cujus sacraméntum nóminis álloquens Joseph Angelus expósuit : Ipse enim (inquiens) salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum. Non ait, pópulum Israel, sed pópulum suum : hoc est, in unitátem fídei ex præpútio et circumcisióne vocátum : quibus ex divérsa parte vocátis, fíeret unus pastor et unum ovíle. Hic erit magnus, et Fílius Altíssimi vocábitur, et dabit illi Dóminus Deus sedem David patris ejus. Idem ergo Fílius Altíssimi, qui in útero virgináli concéptus et natus est. Idem homo in témpore creátus ex Matre, qui Deus est ante témpora natus ex Patre. Si autem idem homo qui Deus est, omíttat Nestórius hóminem tantum dícere ex Vírgine natum.

℟. Súscipe verbum, Virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum transmíssum est : concípies et páries Deum páriter et hóminem :* Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeres. ℣. Páries quidem fílium, et virginitátis non patiéris detriméntum : effíciéris grávida, et eris mater semper intácta. Ut. Glória Patri. Ut.

Lectio ix.

Ideoque et quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. Ad distinctiónem nostræ sanctitátis, Jesus sanctus singuláriter nascitúrus asséritur. Nos quippe, etsi sancti effícimur, non tamen náscimur : quia ipsa natúræ corruptiónis conditióne constríngimur, ut mérito cum Prophéta geméntes sínguli dicámus : Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum, et in delíctis péperit me mater mea. Ille autem solus veráciter sanctus est, qui ut ipsam conditiónem natúræ corruptíbilis vínceret, ex commixtióne carnális cópulæ concéptus non est. Sanctum, inquit, vocábitur Fílius Dei. Quid hic dicis, Nestoriáne, qui beátam Maríam Dei negans esse Genitrícem, apérte níteris impugnáre veritátem? Ecce Deum dixit superventúrum, Dei Fílium nascitúrum. Quómodo ergo aut Dei Fílius Deus non est, aut quæ Deum édidit, quómodo Theótocos, id

est, Dei Génitrix, non esse potest?

Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Missus est Gábriel * Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph. Ps. Dóminus regnávit, cum reliq. de Dñica. 15.

2. Ave María, * grátia plena: Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus, allelúia.

3. Ne tímeas, María, * invenísti grátiam apud Dóminum: ecce concípies, et páries fílium, allelúia.

4. Dabit ei Dóminus sedem David patris ejus, et regnábit in ætérnum.

5. Ecce ancílla Dómini: * fiat mihi secúndum verbum tuum.

Capitulum. *Isaiæ* 11.

Egredietur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet. Et requiéscet super eum Spíritus Dómini.

Hymn. En clara vox, ut in Dñica j. Adventus. 137.

℣. Spíritus sanctus supervéniet in te. ℟. Et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

Ad Benedictus, Aña.

Super sólium David, et super regnum ejus sedébit in ætérnum.

Oratio.

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero, Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: præsta supplícibus tuis; ut, qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Dóminum.

Deinde fit commem. Feriæ.

Ad Primam, in ℟. br. ℣. Qui ventúrus es in mundum.

Ad Tertiam, Aña.

Ave María.

Capit. Egrediétur, ut supra.

℟. br. Tu exúrgens, Dómine, * Miseréberis Sion. Tu. ℣. Quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus. Miseréberis. Glória Patri. Tu. ℣. Roráte cœli désuper, et nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Sextam, Aña.

Ne tímeas, María.

Capitulum. *Isaiæ* 7. c

Ecce Virgo concípiet, et páriet fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

℟. br. Roráte cœli désuper, * Et nubes pluant justum. Roráte. ℣. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem. Et. Glória Patri. Roráte. ℣. Emítte Agnum, Dómine, dominatórem terræ. ℟. De petra desérti, ad montem fíliæ Sion.

Ad Nonam, Aña.

Ecce ancílla Dómini.

Capitulum. *Isaiæ* 45. b

Roráte cœli désuper, et nubes pluant justum: aperiátur terra, et gérminet Salvatórem, et justítia oriátur simul. Ego Dóminus creávi eum.

℟. br. Emítte Agnum, Dómine, * Dominatórem terræ. Emítte. ℣. De petra desérti ad montem fíliæ Sion. Dominatórem. Glória Patri. Emítte. ℣. Spíritus sanctus supervéniet in te. ℟. Et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

In ij. Vesp. Añæ de Laud. Psalmi ut in Festis B. M. cxvj.

quintam Añam, cujus
citur Aña. De fructu ven-
i ponam super sedem
's. Meménto, Dómine. 117.
tulum de Laudibus.
n. Creátor alme, ut in
j. Advent. 133.
María, grátia plena. ℟.
us tecum.
d Magnificat, Aña.
go vírginum, quómodo
ıd? quia nec primam si-
visa es, nec habére se-
m. Fíliæ Jerúsalem, quid
mirámini? Divínum est
ium hoc quod cérnitis.
com. Advent. Aña.
XXVI. DECEMBRIS.
Vesp. S. Stephani Pro-
tyris fit commemoratio
m SS. Mart. Aña. Istó-
t enim regnum cœlórum,
ntempsérunt vitam mun-
pervenérunt ad præmia
et lavérunt stolas suas in
ne Agni. ℣. Lætámini in
o, et exultáte justi. ℟. Et
nini omnes recti corde.
Oratio.
, qui nos ánnua sanctó-
um Mártyrum tuórum
emoratióne lætíficas: con-
ropítius; ut quorum gau-
méritis, accendámur
lis. Per Dóminum.
aud., Aña. Vestri capílli
omnes numeráti sunt:
timére: multis passéri-
elióres estis vos. ℣. Exul-
sancti in glória. ℟. Læ-
ur in cubílibus suis.
tio ut supra.
secundis Vesperis, Aña.
nt in cœlis ánimæ San-
, qui Christi vestígia
ecúti: et quia pro ejus
amóre sánguinem suum fudé-
runt, ídeo cum Christo exúl-
tant sine fine. ℣. Exultábunt
sancti in glória. ℟. Lætabúntur
in cubílibus suis.

Oratio ut supra.

ALIA COMMEMORAT.

In primis Vesperis, Aña. Isti sunt Sancti quos elégit Dóminus in charitáte non ficta; dedit illis glóriam sempitérnam. ℣. Justi epuléntur et exúltent in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

In Laudibus, Aña. Sancti tui, Dómine, semper benedícant te, et glóriam regni tui dicant. ℣. Mirábilis Deus in Sanctis suis. ℟. In Sanctis ejus laudáte Deum.

In secundis Vesperis, Aña. Dico autem vobis amícis meis: ne terreámini ab his qui occídunt corpus, ánimam autem non possunt occídere. ℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Oratio.

Deus, qui glorificáris in concílio sanctórum Mártyrum tuórum: réspice ad preces humilitátis nostræ; ut quorum solémnia celebrámus, eórum précibus adjuvári mereámur. Per Dóminum.

DIE III. JANUARII.

In Festo S. Genovefæ, Virg. Duplex majus.

Omnia de Com. Virginum. lxxvij. præter seq.

Oratio.

Effunde super nos, Dómine, spíritum agnitiónis et dilectiónis tuæ, quo ancillam tuam Genovéfam implevísti; ut sé-

dula ejus imitatióne tibi sincére obsequéntes, fide tibi et ópere placeámus. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones, De virgínibus. lxxxij.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Genovefa, Nemptodúri in agro Parisiénsi, Sevéro et Gerúntia paréntibus nata, inaudíto virtútis splendóre a téneris annis cláruit. Germánus Antisiodorénsis in Británniam transitúrus cum Lupo Trecénsi, ut Pelagiánæ hæresis relíquias profligáret, conjéctis in eam óculis, Deo charam et vitæ sanctitáte illústrem fore prædíxit. Ab ea cum postulásset num virginitátem Deo consecráre vellet, Genovéfa, vultu ad modéstiam compósito, statim respóndit id unum se veheménter optáre. Germánus ítaque Ecclésiam frequénti pópulo ingréssus, puéllæ manus impósuit, et inter crebros psalmórum concéntus, prolixásque oratiónes, vírginem consecrávit. Postrídie sciscitánti an voti jam emíssi memor esset, mémorem vero se, et in eo propósito permansúram, Deo operánte, asseverávit. Ille nummum æreum signo crucis insignítum, nec sine Dei nutu, humi conspicátus, collégit, vírgini dedit, præcepítque ut collo appénsum gestáret, nec ullis deínceps monílibus, quæ sponsæ Christi non convéniunt, ornári se paterétur.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

Miraculorum dono et multitúdine excélluit, máxime circa energúmenos, quos óleo consecráto inúngens a dæmonum tyránnide liberábat. Plúrima prophético spíritu edíxit, atque imprímis, accedénte Attila, Hunnórum Rege, cives Parisiénses adhortáta est ne, relíctis sédibus, fortúnas suas álio transférrent, urbem pollícita, subvérsis áliis munitiónibus, perstitúram. Rei veritátem probávit evéntus, idque Genovéfæ patrocínio datum. Grassánte deínde fame, et in máxima annónæ caritáte, urbem magna fruménti cópia, et páuperes innúmeros erogátis pánibus sustentávit. Neque tamen tot éditis miráculis effúgere pótuit, quin malevolórum ódio et contuméliis premerétur. Germánus, in Británniam íterum profectúrus, eam ádiit, et váriis impetítam calúmniis divíno elóquio consolátus est; habitáque gravi ad pópulum oratióne, quanti esset apud Deum mériti expósuit, et locum, in quo preces illa fundébat, lácrymis ejus madefáctum osténdit.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vj.

Ab anno ætátis décimo quinto ad usque quinquagésimum, Domínica tantum die et quinta féria jejúnium solvit, sumpto pane hordeáceo, ac módico pulménto, quod ante quíndecim dies coctum, ut minus sápidum esset, frígida temperábat aqua. Post id tempus, suadéntibus Episcopis, quibus non obtemperáre nefas putábat, pisciculis et lacte usa est. Neque vero intra Galliæ

límites tanta virtus continéri pótuit. Simeon ille Stylítes, audíta tot miraculórum fama, ejus se précibus vóluit commendátum. Admirándis dénique virtútibus, ut scribit Beda, late cláruit, et in Christi servitúte ad octogínta et novem annos consénuit. De qua hæc étiam Gregórius Turonénsis: Sancta Genovéfa, quæ in córpore pósita, tanta virtúte prævaluit ut mórtuum suscitáverit, Lutétiæ in Basílica sanctórum Apostolórum Petri et Pauli sepúlta est; ad cujus túmulum sæpius petitiónes datæ suffrágium óbtinent; sed et frigoriticórum febres ejus virtúte sæpíssime restringúntur.

℟. Afferéntur Regi.

In iij. Noct. Homilia in Evang. Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus. lxxxvij.

DIE XXIII. JANUARII.

In Festo Desponsationis B. V. M. cum S. Joseph.

Duplex majus.

Pro aliquibus locis.

Ad Vesperas, Añæ de Laud. Psalmi, Capit. et Hymnus ut in Festis B. M. cxxj.

℣. Desponsátio est hódie sanctæ Maríæ Vírginis. ℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Ad Magnificat, Aña.

Gloriósæ Vírginis Maríæ Desponsatiónem digníssimam recolámus, quæ et genitrícis dignitátem obtínuit, et virginálem pudicítiam non amísit.

Oratio.

Famulis tuis, quæsumus, Dómine, cœléstis grátiæ munus impertíre: ut, quibus beátæ Vírginis partus éxtitit salútis exórdium, Desponsatiónis ejus votíva solémnitas pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

Deinde fit comm. S. Joseph, ubi est concessa, ante alias quascumque commem. Aña. Exúrgens Joseph a somno fecit sicut præcépit ei Angelus Dómini, et accépit cónjugem suam. ℣. Constítuit eum dóminum domus suæ. ℟. Et príncipem omnis possessiónis suæ.

Oratio.

Sanctissimæ Genitrícis tuæ Sponsi, quæsumus Dómine, méritis adjuvémur; ut, quod possibílitas nostra non óbtinet, ejus nobis intercessióne donétur.

Postea SS. Vincentii et Anastasii Mart., et S. Emerentianæ Virg. et Mart., ut in Brev. 407.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Desponsatiónem Vírginis Maríæ celebrémus, * Christum ejus Filium adorémus Dóminum. Ps. Veníte. 2.

Hymnus, Añæ, Psalmi et ℣℣. Noct. ut in Festis B. M. cxxiij.

In primo Nocturno.

Incípiunt Cántica Canticórum.

Lectio j. *Cap.* 1.

Osculetur me ósculo oris sui: quia melióra sunt úbera tua vino, fragrántia unguéntis óptimis. Oleum effúsum nomen tuum: ídeo adolescéntulæ dilexérunt te. Trahe me: post te currémus in odórem unguentórum tuórum. Introdúxit me Rex in cellária sua: exultábimus, et lætábimur in te, mémores úberum tuórum super vinum: recti díligunt te. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem, sicut tabernácula Cedar, sicut pelles Salomónis.

R.

℟. Hódie desponsáta est beáta Virgo María ex progénie David: * Per quam salus mundi credéntibus appáruit, cujus vita gloriósa lucem dedit sæculo. ℣. Desponsatiónem beátæ Maríæ Vírginis cum gáudio celebrémus. Per.

Lectio ij.

Nolite me consideráre quod fusca sim, quia decolorávit me sol: fílii matris meæ pugnavérunt contra me, posuérunt me custódem in víneis: víneam meam non custodívi. Indica mihi, quem díligit ánima mea, ubi pascas, ubi cubes in merídie, ne vagári incípiam post greges sodálium tuórum. Si ignóras te, o pulchérrima inter mulíeres, egrédere, et abi post vestígia gregum, et pasce hædos tuos juxta tabernácula pastórum. Equitátui meo in cúrribus Pharaónis assimilávi te, amíca mea. Pulchræ sunt genæ tuæ sicut túrturis: collum tuum sicut monília.

℟. Beatíssimæ Vírginis Maríæ Desponsatiónem devotíssime celebrémus: * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum. ℣. Cum jucunditáte Desponsatiónem beátæ Maríæ Vírginis devotíssime celebrémus. Ut ipsa.

Lectio iij.

Murenulas áureas faciémus tibi, vermiculátas argénto. Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suum. Fascículus myrrhæ diléctus meus mihi, inter úbera mea commorábitur. Botrus Cypri diléctus meus mihi, in víneis Engáddi. Ecce tu pulchra es, amíca mea, ecce tu pulchra es, óculi tui columbárum. Ecce tu pulcher es, dilécte mi, et decórus. Léctulus noster flóridus, tigna domórum nostrárum cédrina, laqueária nostra cypréssina.

℟. Glorióśæ Vírginis Maríæ Desponsatiónem digníssimam recolámus: * Cujus Dóminus humilitátem respéxit, quæ, Angelo nuntiánte, concépit Salvatórem mundi. ℣. Beatíssimæ Vírginis Maríæ Desponsatiónem devotíssime celebrémus. Cujus. Glória Patri. Cujus.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Bernárdi, Abbátis.

Lectio iv.

Ex Hom. ij. super Missus.

Oportebat a príncipe mundi aliquámdiu celári divíni consílii sacraméntum: non quod Deus, si palam opus suum fácere vellet, impedíri posse ab illo metúeret: sed quia ipse, qui non solum poténter, sed étiam sapiénter, quæcúmque vóluit, fecit sicut in ómnibus opéribus suis quasdam rerum vel témporum congruéntias propter órdinis pulchritúdinem serváre consuévit: ita in hoc quoque tam magnífico ópere suo, nostræ vidélicet reparatiónis, non tantum poténtiam suam, sed et prudéntiam osténdere vóluit.

℟. Desponsátio glorióśæ Vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David, * Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias. ℣. Hódie desponsáta est beáta Virgo María ex progénie David. Cujus.

Lectio v.

Conveniens ergo erat, ut suáviter quoque ómnia, cœléstia scílicet et terréna, dispóneret : quátenus et illinc dejíciens inquiétum, réliquos in pace firmáret : et hic debellatúrus ínvidum, nobis prius suæ humilitátis et mansuetúdinis valde necessárium exémplum relínqueret : sicque mirábili fíeret moderámine sapiéntiæ, ut et suis suávis, et hóstibus fortis apparéret.

℟. Cum jucunditáte Desponsatiónem beátæ Maríæ celebrémus : * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum. ℣. Corde et ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte præcélsæ Genitrícis Dei Maríæ Ut.

Lectio vj.

Quid enim prodésset diábolum a Deo vinci, nobis manéntibus supérbis? Necessário ígitur desponsáta est María Joseph, quando per hoc et a cánibus sanctum abscónditur, et a sponso virgínitas comprobátur, et Vírginis tam verecúndiæ párcitur, quam famæ providétur. Quid sapiéntius, quid dígnius divína providéntia? Uno tali consílio secrétis cœléstibus et admíttitur testis, et exclúditur hostis, et íntegra servátur fama Vírginis Matris.

℟. Desponsátio tua, Dei Génitrix Virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo : * Ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster : * Qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem : et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Ex te. Glória Patri. Qui.

In iij. Noct. Homil. in Evang. Cum esset desponsáta, ut in Vigilia Nativ. Domini. 176.

℟. vij. Beátam me dicent omnes generatiónes; * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia fecit.

℟. viij. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima : * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Desponsatiónem. Quia. Glória Patri. Christus.

Lectio ix. de S. Emerentiana, ut in Brev. 409.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Desponsátio gloriósæ Vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David. Ps. Dóminus regnávit, cum reliquis de Dñica. 15.

2. Desponsátio est hódie sanctæ Maríæ Vírginis, cujus vita íncly-ta cunctas illústrat Ecclésias.

3. Regáli ex progénie María exórta refúlget : cujus précibus nos adjuvári mente et spíritu devotíssime póscimus.

4. Corde et ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte præcélsæ Genitrícis Dei Maríæ.

℣. Cum jucunditáte Desponsatiónem beátæ Maríæ celebrémus, ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

Capitulum et Hymnus ut in Festis B. M. cxxxj.

℣. Desponsátio est hódie sanctæ Maríæ Vírginis. ℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Ad Benedictus, Aña.

Desponsatiónem hodiérnam perpétuæ Vírginis Genitrícis Dei Maríæ solémniter celebrémus, qua celsitúdo throni procéssit, allelúia.

Oratio.

Famulis tuis, quæsumus Dómine, cœléstis grátiæ munus impertíre: ut, quibus beátæ Vírginis partus éxstitit salútis exórdium, Desponsatiónis ejus votíva solémnitas, pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

Deinde fit comm. S. Joseph. Aña. Ipse Jesus erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur, fílius Joseph. ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Oratio.

Sanctissimæ Genitrícis tuæ Sponsi, quæsumus Dómine, méritis adjuvémur: ut, quod possibílitas nostra non óbtinet, ejus nobis intercessióne donétur.

Postea S. Emerentianæ, Virg. Mart., ut in Brev. 409.

Ad Horas Añæ de Laudibus, Capitula, et ℟℟. brevia ut in Festis B. M. cxxxij.

In ij. Vesp. omnia ut in primis.

℣. Desponsátio est hódie sanctæ Maríæ Vírginis. ℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Ad Magnificat, Aña.

Desponsátio tua, Dei Génitrix Virgo, gáudium annuntiávit universo mundo: ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster: qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem: et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.

Deinde fit com. S. Joseph Aña. Ecce fidélis servus et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam. ℣. Glória et divítiæ in domo ejus. ℟. Et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Oratio. Sanctíssimæ, supra.

Postea fit com. S. Timothei Episc. et Mart. ut in Brev. 410.

EADEM DIE XXIII.

In Festo sancti Ildephonsi Toletani, Conf. Pont.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont. xlv. præter seq.

Si hoc Festum occurrat in Dñica Septuag., transfertur in primam diem non impeditam juxta rubricam Brev.

Oratio.

Deus, qui per gloriosissimam Fílii tui Matrem beátum Ildephónsum, Confessórem tuum atque Pontíficem, missis de thesáuris cœléstibus munéribus decorásti: concéde propítius; ut per ejus preces, et mérita, múnera capiámus ætérna. Per eúmdem Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ex Surio t. 1, et aliunde.

Ildephonsus, qui et Alphónsus dícitur, natióne Hispánus, Toléti nobilíssimis Stéphano, et Lúcia paréntibus ortus, omníque cura nutrítus, liberálibus disciplínis instrúctus est. Primum hábuit præceptórem Eugénium Toletánum Antístitem, a quo miram ob índolem Hispalim ad Isidórum, mira tunc eruditióne polléntem, est missus. Duódecim apud Isidórum commorátus annos, tandem fruge bona, doctrináque sana imbútus, Tolétum remeávit ad Eugénium. Postquam vero factus est ob vitæ candórem, perítiámque non vulgárem, ab Eugénio ecclésiæ Toletánæ Archidiáconus, mundi cúpiens láqueos declináre, in Agaliénsi monastério, quod sanctis Martyribus Cosmæ, et Damiáno tunc erat dicátum, insígne pietátis cucúllum índuit. Cui neque paréntes, jam prece, jam vi ómnia tentántes, obsístere valuérunt, quin constánter in propósito permanéret.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Monachi non multo post Ildephónsum in demórtui Abbátis locum subrogárunt: suspiciébant síquidem in eo (præter virtútes réliquas) æquitátem, morum facilitátem, prudéntiam, raram sanctitúdinem. Tantus ítaque fulgor, tanta veræ pietátis lux (quod ipse timébat) latére non pótuit. Eugénio namque vita functo, cleri, senátus, totiúsque pópuli decréto Toletánus Archiepíscopus est creátus. In quo quidem præsulátu, quantum verbo Ildephónsus profécerit, quæ mirácula édiderit, quam multis fúerit nomínibus de Vírgine Matre bene méritus, non fácile quis explicáre quíverit. Cœnóbium vírginum in Deilfénsi víllula ædificávit, ac magnis munéribus auxit. Hæréticos quosdam, qui in Hispánia hæresim Elvidiánam, tolléntem perpétuam Maríæ Dei Genitrícis virginitátem, disseminábant, doctíssime confutávit, ab Hispaniáque dépulit: quam disputatiónem explicávit libro quem scripsit de beátæ Maríæ virginitáte, rem miráculo confirmánte. Cum enim Ildephónsus ad preces matutínas Expectatiónis beátæ Maríæ in ecclésiam nocte descénderet, cómites ejus in ecclésiæ límine, fulgóre quodam repentíno detérriti, retrocessérunt. Ille vero intrépidus ad aram progréssus, Vírginem ipsam vidit, et adorávit; ab eadémque vestem, qua in Sacrifíciis uterétur, accépit.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vj.

Cum étiam dies sanctæ Leocádiæ festus agerétur, et clerus frequénsque pópulus conveníssent, Ildephónsus ad sepúlchrum vírginis Leocádiæ accédens, flexis supplíciter génibus precabátur. Et ecce reseráto repénte sarcóphago, Leocádia sanctíssima pródiit: videntibúsque cunctis, et audiéntibus, Ildephónsi mérita de Vírgine María commendávit, dicens: O Ildephónse, per te vivit Dómina mea, quæ cœli cúlmina te-

net; et, præsule collaudáto, redíbat. Ildephónsus, ne res sine téstibus tanta pósteris referrétur, arrépto Recesvínthi regis, qui forte tunc áderat, gladíolo, veláminis partem, quo caput Leocádiæ tegebátur, resécuit; eámque cum régio simul cultro célebri pompa in sacrárium íntulit, ubi usque hódie servátur. Scripsit multa luculentióri sermóne, quorum, váriis molestiárum occupatiónibus impedítus, áliqua cœpta, áliqua semipléna relíquit. Obiit tandem divus Ildephónsus felíciter ac sancte, cum sedísset in episcopátu annos novem, menses duos: sepultúsque est in basílica Leocádiæ circa annum Dómini sexcentésimum septuagésimum séptimum, Recesvíntho in Hispánia regnánte. Cujus corpus in generáli a Sarracénis Hispaniárum occupatióne in civitátem Zamorénsem translátum est: et in ecclésia beáti Petri honorífice quiéscens, magna illíus pópuli religióne cólitur.

℟. Iste est, qui ante.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Vos estis sal terræ, de Com. Doct. j. loco. lix.

Lectio ix. de S. Emerentiana, ut 409. quod si Festum S. Ildephonsi in Dñica celebretur, Lectio ix. erit de Hom. Dñicæ occurr.

In Laud. fit commemoratio S. Emerentianæ, ut 409.

In ij. Vesp. fit comm. seq.

DIE XXVIII, JANUARII.

In Festo S. Juliani, Ep. Conf.

Semiduplex ad libitum.

Omnia de Comm. Conf. Pont. xlv. præter seq.

Oratio.

Excita, quæsumus Dómine, in pópulo tuo spíritum charitátis, quo beátum Juliánum, Confessórem tuum atque Pontíficem, replére dignátus es, et concéde; ut, cujus festivitátem celebrámus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Julianus, Ecclésiæ Conchénsis Episcopus, Burgis piis et honéstis paréntibus natus est. Ejus ortum præclára illíus sanctitátis et episcopális dignitátis signa divínitus data nobilitárunt. Nam ádeo formósus et pulcher in lucem éditus est, ut omnes intuéntes os ejus, cœlésti quodam fulgóre perfúsum admiraréntur. Multo magis vero, cum puer grándior palam super fontem baptismálem tamdiu visus est mitra et báculo episcopálibus insígnibus ornátus, dum adstántes admónuit, ut infánti Juliáni nomen impónerent. Póstea pie sanctéque educátus, liberalibúsque disciplínis apprime erudítus, theologíæ óperam dedit, in qua plúrimum profécit. Itaque probátæ vitæ exémplo, et divíni verbi prædicatióne toti Hispániæ mirándum in modum prófuit. Archidiáconi dignitáte in Ecclésia Toletána ornátus, ab Alfónso deínceps Nono Castéllæ rege episcopále munus suscípere coáctus est, quod summa cum laude obívit.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Vere pater páuperum fuit : quippe qui egéntium, viduárum, et pupillórum inópiam pecúnia et áliis pietátis offíciis sublevávit. Rédditus Ecclésiæ suæ tum sublevándis míseris, tum instaurándis ornandísque templis insúmpsit : ipse ténui victu conténtus, quem labóre mánuum suárum comparábat. In oratióne assíduus erat : cujus vi, patérna charitáte ardens, multa et magna pro salúte pópuli a Deo impetrávit. Quorum illa in primis illústria : cum aliquándo tota província rei frumentáriæ laboráret inópia, nec quidquam ámplius in episcopátus hórreis superésset, pópuli calamitátem miserátus, preces cum lácrymis ad Deum fudit. Tunc plúrimum trítici ad ædes sancti Epíscopi a permúltis juméntis comportátum est, quæ, depósito ónere, evanuérunt. Cumque item dira in pópulum lues grassarétur, sancti Episcopi oratióne sedáta est. Multos quoque, váriis insanabílium morbórum genéribus afféctos, in sanitátem restítuit. ℟. Pósui adjutórium.

Lectio vj.

Super gregem suum tamquam bonus et sédulus pastor diligentíssime vigilávit, lupos arcens ab óvibus, et oves pascens verbo vitæ, cibum cuíque tribuens pro captu congruéntem. Corpus suum jejúniis assídue castígans, seípsum bonórum óperum exémplar ómnibus præbuit. Dénique, cum annos fere octogínta máxima cum sanctitáte vixísset, plenus diérum atque virtútum, in senectúte bona migrávit ad Dóminum, quinto Kaléndas Februárii, anno millésimo ducentésimo octávo : et honorífice in Ecclésia sua sepúltus, post mortem quoque miraculórum glória clarus, magna pópuli veneratióne cólitur. Anno póstmodum millésimo quingentésimo décimo octávo, Leóne Décimo Pontífice Máximo, corpus ejus e sacéllo, ubi multos jacúerat annos, effóssum, ad locum prope aram máximam magnífice exornátum, tértio Idus Aprílis, solémni pompa, ac máxima celebritáte translátum est. Commemoratiónis ejus quoque festívitas Nonis Septémbris, ex Július Tértii Summi Pontíficis concessióne, recólitur. ℟. Iste est, qui ante.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 6.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Nolíte thesaurizáre vobis thesáuros in terra, ubi ærúgo et tínea demolítur, et ubi fures effódiunt, et furántur. Et réliqua.

Homilía sancti Petri Chrysólogi. *Ser.* 8. *de jej. et eleem. circa med.*

Thesaurus cœli est manus páuperis : quod súscipit, ne in terra péreat, repónit in cœlum. Manus páuperis est gazzophylácium Christi, quia quidquid pauper áccipit, Christus accéptat. Da ergo, homo, páuperi, terram ut accípias cœlum : da nummum, ut accípias regnum : da páuperi, ut des tibi : quidquid páuperi déderis, tu habébis : quod páuperi non déderis, habébit alter. Clamat Deus : Mi-

sericórdiam volo. Qui quod vult Deus, Deo negat, a Deo sibi, quod desíderat, vult negári. Homo, petit Deus, sed tibi, non sibi : humánam misericórdiam petit, ut largiátur divínam. Est in cœlis misericórdia ad quam per terrénas misericórdias pervenítur.

℟. Amávit eum.

Lectio viij.

Dicturus causam in judício Dei, patrónam tibi misericórdiam, per quam liberári possis, assúme. Qui de patrocínio misericórdiæ certus est, de vénia sit secúrus, de absolutióne non dúbitet. Misericórdia non solum causam prævenit, antícipat cognitórem : sed étiam senténtiam révocat, absólvit addíctos. Quod Ninivítæ probant, quos jam senténtiæ subjéctos, pœnæ tráditos, ad victimam stantes, morti déditos, misericórdia sic rápuit, sic ténuit, sic prævénit, ut malúerit Deus dedúci senténtiam, ne misericórdiæ quid negáret. Fratres, per misericórdias páuperum misericórdiam parémus, ut possímus esse de pœna líberi, de salúte secúri. Beáti, inquit, misericórdes, quia ipsi misericórdiam consequéntur. Gratis misericórdiam sperat ibi, qui hic non fécerit misericórdiam.

℟. Sint lumbi.

Lect. ix. de S. Agnete secundo, ut in Brev., et com. in Laud.

DIE III. FEBRUARII.

In Festo S. Blasii, Ep. Mart.

Duplex majus.

Oratio.

Deus, qui beátum Blásium, Mártyrem tuum atque Pontíficem, in suis perferéndis supplíciis, et in aliórum depelléndis infirmitátibus admirábilem effecísti : concéde propítius; ut illíus in fide constántiam imitémur, et in perículis patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones, A Miléto. xx.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Blasius Cáppadox nóbili génere Sebáste in Cappadócia ortus, ex médico Episcopus creátus est, ut córporum curatióni animárum cura succéderet. Huic múneri cum sédulam ac piam óperam naváret, dira tempéstas in Christiános a Licínio tyránno excitáta fuit. Blásius, divíno instínctu, Christi consílio et exémplo, in montem Argæum se recépit, ac sese in spelúncam ábdidit, in qua rerum divinárum contemplatióni vacans, ab ipsis feris, natívæ feritátis oblítis, quotidiánum victum accépit, et multis obséquiis cultus est.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Ibi támdiu látuit donec ab Agricolái præsidis milítibus casu deprehénsus, inde abstráctus, et ad præsidem ductus, illíus jussu, in víncula conjéctus est. Sed vinctus ipse, multos, quos ejus sanctimóniæ fama accíverat, a diversórum morbórum vínculis liberávit. In his puer fuit, qui, desperáta a médicis salúte, transvérsa spina fáucibus inhærénte ánimam agébat. Illústris sane tum córporum tum animárum médicus, non humána, sed di-

arte, non parátis a natúra
liis, sed Christi grátia
arátis, ægros pristínæ sa-
stítuit, omni fere mira-
um génere conspícuus.
Christi super aquas am-
tis, et Elíæ Sarephtánæ
annónam multiplicántis
ula renovávit.
sidérium ánimæ.

Lectio vj.

ocissimis torméntis crude-
ssimi præsidis jussu cru-
fuit: duris verbéribus
, tortus in equúleo, pe-
us férreis dilaniátus, can-
loríca indútus, aliísque
sitíssimis supplíciis affé-
est. Sed ejus fides probári
m pótuit, non tamen vin-
dilaceráto córpore, infrá-
ánimus réstitit. Tandem
tyránno, cápite plexus,
e Fídei testimónium Ec-
reliquit tértio Nonas Fe-
ii, anno Christi tercenté-
décimo sexto.
la jucunditátis.

In tertio Nocturno.

éctio sancti Evangélii
ecúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 10

llo témpore: Dixit Jesus
scípulis suis: Quum perse-
tur vos in civitáte ista, fú-
n áliam. Et réliqua.

omilía sancti Athanásii,
Epíscopi.

ol. de fuga sua ante med.

ege præcéptum erat, ut
stitueréntur civitátes refu-
m, ut qui quomodocúm-
d necem quæreréntur, ser-
possent. In consummatióne
sæculórum, quum adve-
t illud ipsum Verbum Pa-
tris, quod Moysi ántea locútum
fúerat, rursus hoc præcéptum
dedit: Quum vos, ínquiens,
persecúti fúerint in civitáte ista,
fúgite in áliam. Paulóque post
súbjicit: Quum vidéritis illam
abominatiónem desolatiónis,
quæ dicta est per Daniélem Pro-
phétam, consisténtem in loco
sancto (qui legit, intélligat),
tunc qui in Judæa sunt, fúgiant
ad montes, et qui in tecto est,
non descéndat tóllere áliquid
de domo sua: et qui in agro
est, non revertátur tóllere tuni-
cam suam.
℟. Coróna áurea.

Lectio viij.

Hæc cum scirent Sancti, ejús-
modi tenuérunt suæ con-
versatiónis institútum. quæ
enim tunc præcépit Dóminus,
éadem quoque ante suum in
carne advéntum locútus est in
Sanctis, et hoc institútum hó-
mines ad perfectiónem ducit.
Nam quod Deus jússerit, id
omníno faciéndum est. Ideóque
et ipsum Verbum propter nos
homo factum, non indígnum
putávit, quum quærerétur,
quemádmodum et nos, abscón-
dere se, et quum persecutió-
nem paterétur, fúgere, et insí-
dias declináre: quum autem a
se definítum tempus ipse addu-
xísset, in quo corporáliter pro
ómnibus pati volébat, ultro se-
ípsum trádidit insidiántibus.
℟. Hic est vere.

Lectio ix.

At vero sancti hómines, quum
hanc quoque formam a Sal-
vatóre didicíssent (ab ipso enim
et ántea et semper omnes doce-
bántur) advérsus persecutóres

ut legítime certárent, fugiébant, et ab illis quæsiti se abscondébant. Quum enim præstitúti sibi a divína providéntia témporis finem ignorárent, nolébant insidiántibus se témere trádere; sed contra, quum scirent quod scriptum est, in mánibus Dei esse hóminum sortes, et Dóminum mortificáre, et vivificáre, pótius in finem usque perseverábant, circumeúntes, ut ait Apóstolus, in melótis, in péllibus caprínis, egéntes, angustiáti, in solitudínibus errántes, et in spelúncis, et cavérnis terræ laténtes, quoad vel definítum mortis tempus veníret, vel qui tempus ipsum definíerat Deus, cum eis loquerétur, et insidiántes cohibéret, aut certe persecutóribus eos tráderet, utcúmque illi placuísset. Te Deum laudámus. 14.

DIE IV. FEBRUARII.

In Festo S. Joannæ Valesiæ, Viduæ.

Duplex.

Omnia de Com. nec Virg. nec Mart. xcij. præter seq.

Oratio.

Deus, qui ad imitándum beátæ Vírginis Filii tui Genitrícis virtútes, novum per beátam Joánnam sacrárum vírginum cœtum institui voluísti: ejus méritis precibúsque concéde; ut per éadem gradiámur virtútum exémpla. Per eúmdem Dóminum.

In j. Noct. Lect. de Script. occ. In Quadrag. Mulíerem. xciv.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Joanna Valésia, Ludovíci Undécimi Galliárum Regis fília, a téneris annis in omnem pietátem institúta, ac propénsa, non obscúris futúræ sanctitátis indíciis contínuo cláruit. Quinquénnis, ferventíssimis précibus Deíparam Vírginem, quam semper mirífice cóluit, exoránti, ut quo ei placére magis posset obséquio, significáret, prænuntiári sibi visa est, fore aliquándo, ut novum sacrárum Vírginum Ordinem in ejúsdem Deíparæ honórem institúeret. Ludovíco Aurelianénsium Duci invíte nupta summam in prósperis moderatiónem exhíbuit, atque in advérsis constántiam. Ipso póstea in Galliárum regem assúmpto, ac nullo et írrito per Apostólicam Sedem eo decláráto conjúgio, id non solum æquíssimo ánimo tulit, sed gravi se vínculo solútam prædicans, libérius deínceps uni Deo famulári posse gratuláta est.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

Bituricensis Ducátus sibi a Ludovíco Rege assignátos réditus, aléndis paupéribus, curándis ægrótis, ædificandísque monastériis profúse erogábat. In eam vero curam præsértim incúbuit, ut sacrárum Vírginum cœtum sub nómine Annuntiatiónis beátæ Vírginis Maríæ, quibus ejúsdem virtútes certis régulis ab Alexándro Sexto approbátis, essent ad imitándum propósitæ, institúeret, ac promovéret; quod ei felíciter cessit. Egénos, ac míseros omnes ad se confugiéntes matérnæ charitátis compleciebátur viscéribus: ægrótos in primis, quorum úlcera, et sániem

própriis mánibus térgere et contrectáre non defugiébat, restitúta non semel eo contáctu iísdem sanitáte.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vj.

SINGULARI, atque exímia erga sanctíssimum Eucharistíæ Sacraméntum pietáte ferebátur: ad quod tanta accedébat lacrymárum vi, ut ejúsdem charitátis ac devotiónis sensus in adstántium ánimis excitáret. Domínicæ quoque Passiónis mystéria pari recolébat afféctu: quare constrúcto intra doméstícum hortum Christi Sepúlchro, ibi secedébat idéntidem nudum pectus lápide tundens, atque in preces et lácrymas júgiter effúsa. Vitæ demum innocentíssime actæ finem quadragenária præséntiens, sacris ómnibus christiánæ Religiónis mystériis rite piéque suscéptis, prídie Nonas Februárii, Bitúrici decéssit, anno millésimo quingentésimo quinto. Ejus corpus quinquagésimo séptimo post óbitum anno incorrúptum repértum, dum ab hæréticis milítibus ad cremándum raperétur, gémitus edidísse, et mucróne transfíxum copióso sánguine manásse perhibétur. Ejus cultum Benedíctus Décimus quartus Apostólica auctoritáte probávit, anno millésimo septingentésimo quadragésimo secúndo. Tandem Pius Sextus, ut in toto Gálliæ regno possit de beáta Joánna Valésia, anniversária ejus dormitiónis die, Offícium recitári, ac Missa celebrári de Commúni nec Vírginis nec Mártyris indúlsit, anno millésimo septingentésimo septuagésimo quinto, die vero Aprílis vigésimo.

℟. Fallax grátia.

In iij. Nocturno Homilía in Evang. Símile est regnum cœlórum thesáuro. xcvj.

EADEM DIE IV. FEBR.

In Festo S. Josephi a Leonissa, Confessoris.

Duplex majus.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. lxij. præter seq.

Oratio.

DEUS, fidélium remunerátor servórum, qui beátum Joséphum exímium in evangélica prædicatióne operárium effecísti: ejus, quæsumus, intercessióne concéde; ut a grato tibi servítio numquam cessémus in terris, et plenam a te mercédem recipiámus in cœlis. Per Dóminum.

In j. Noct. Lect., Beátus vir, ij. loco. lxxij.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

JOSEPHUS Leoníssæ in Aprútio piis honestísque paréntibus natus, a pueritia cœpit clarére virtútibus. Nam et certos sibi indíxit jejúnii dies, et in pietátis opéribus maximópere delectabátur. Factus adolescéntior, obláta sibi óptima conjúgia castimóniæ sédulus cultor strénue recusávit, et consanguineórum blandiméntis superátis, Capuccinórum institúto nomen dedit. In Religióne austeríssimum vitæ genus sectátus est. Aliquándo enim fabárum corruptárum pugíllo, módico pane, eóque múcido, et cœnósa aqua, étiam dum sacris conciónibus

óperam daret, vitam transigébat. Sæpe étiam ad sex, et octo dies omni prorsus cibo abstínuit; diris cruentísque verbéribus, aspérrimo cilício ferreáque caténa corpus domábat.
℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Ardentissima charitáte, et stúdio dilatándæ christiánæ religiónis accénsus, Constantinópolim proféctus, Christifidélibus in captivitáte degéntibus sédulo opitulabátur. Fidei desertóres reducébat; nutántes in religióne confirmábat, verbéribus licet, cárcere, et contuméliis vexátus. Quare cum finem verbi Dei disseminándi non fáceret, alta e trabe pendére jussus, manu, pedéque dextro unco férreo perforátis, fumóque, ut suffocarétur, suppósito, in eo cruciátu Christi athléta tríduo permánsit. Indeque ab Angelo mirabíliter eréptus, sanátis vulnéribus, martyrii mérito cumulátus, in Itáliam revérsus est, ibíque evangelizándis paupéribus cum ingénti animárum lucro totus incúbuit. Finítimas regiónes, et famílias factiónibus, ódiis rixísque prope conféctas, précibus, conciónibus, continénti virtútum exémplo ad tranquillitátem redégit.
℟. Amávit eum.

Lectio vj.

Ludos, choréas, aliósque tum véteres, cum gliscéntes abúsus ácriter insectabátur. Illúdque plane admirábile, quod vir Dei neque inédia, neque solis æstu, neque ímbrium vi, neque locórum asperitáte, ægra alióquin, et advérsa sæpe valetúdine præpedítus, sex, et octo eádem die conciónes habúerit. Tot inter Apostólici múneris labóres, cœléstium contemplatióni addíctus, crebro in éxtasim raptus est, divinóque Spíritu afflátus, córdium arcána penetráre, et futúra prospícere frequens illi fuit. Grátia étiam miraculórum illústris, Truéntum, exténso super aquas pállio, cum sócio, et Marójam flúvium bis sicco vestígio transívit. Prænuntiáta dénique mortis suæ die, Ecclésiæ Sacraméntis reféctus, placidíssime in ósculo Dómini occúbuit. Defúncti corpus præ mácie squálidum miram ílico venustátem índuit. Cor ejus usque in præsens molle, suavémque spirans odórem, summa ómnium admiratióne asservátur. Illum miráculis clarum Clemens Duodécimus Beátum appellávit, ac Benedíctus Décimus quartus solémni pompa Sanctórum fastis adscrípsit.
℟. Iste homo.

In iij. Noct. Homilia in Evang. Designávit Dóminus, de Com. Evang. xvij. cum ℟℟. de Com. Conf. non Pont. lxix.

Vesp. de seq., com. præc.

DIE V. FEBRUARII.

In Festo BB. Mart. Japonum Soc. Jesu.

Duplex.

Omnia de Communi plur. Mart. xxxij. præter seq.

Oratio.

Deus, qui primítias fidei apud Japóniæ gentes beatórum Mártyrum tuórum Pauli, Joánnis, et Jacóbi sánguine confirmásti: concéde propítius; ut ad tui nóminis confessiónem, quo-

rum excitámur exémplis, eórum précibus adjuvémur. Per Dóminum.

In j. Noct. Lect. de Script. occurr. Ubi est dupl. maj. vel ij. cl. Fratres, Debitóres. xxxiv.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Taicosama Japóniæ Imperatóre in Christiános sæviénte, tres e Societáte Jesu Japónes, Paulus Miki, Joánnes de Goto, et Jacóbus Kísai, fidem, quam ibi sanctus Franciscus Xavérius magnis sudóribus plantáverat, ipsi suo étiam sánguine irrigárunt. Paulus claro génere ortus, ac tum profánis, tum sacris sacris ltteris excúltus, annum agébat tértium ac trigésimum; jamque sacerdótio initiándus, qua voce, qua scriptis libris plúrimos e populáribus suis, partim ab erróre ad veritátem, partim a vítiis ad virtútem tradúxerat. Joánnes annos tantum undevigínti natus, litterárum stúdiis óperam dabat; ac divínæ legis eleménta pópulo éxplicans, obeúndis olim evangélicis ministériis proludébat. Jacóbus quarto supra sexagésimum anno jam expléto, quamquam et ipse catechísta, rem tamen étiam domésticam curábat humilitáte ac patiéntia singulári; quas ad virtútes quotidiána Christi patiéntis meditatióne mirum in modum excitabátur.

. Sancti tui.

Lectio v.

Ergo comprehénsi, atque extréma sinístræ auris parte in Meacénsi foro públice mulctáti, revínctis post tergum mánibus, vili in plaustro per vicos primum hujus, tum aliárum Japóniæ úrbium, sexcentórum milliárium itínere terréstri, quo ignomínia et terror látius spargerétur, summa híeme circumducúntur, præeúnte lictóre, ac senténtiam crucis in eos scriptam præferénte, quod vétitam a tyránno Christi legem prædicássent. Sed cum illi ærúmnas inter et ludíbria læti semper atque álacres, quod verbis adstruébant, exémplo quoque confirmárent : Paulus vero étiam in Meacénsi cárcere duos e custódibus sexque álios in Ozacénsi, atque alicubi gubernatórem ipsum Christo adjunxísset, triúmphus ille fídei non probrum fuit; irátis palam Taicosámæ Bónziis, quod hómines istos per Japóniam circumvéheret, ad Christi sectam disseminándam scílicet, non extirpándam.

℟. Vérbera carníficum.

Lectio vj.

Tandem Nangasáchium perdúcti, parátis in colle crúcibus, quas ipsi ántea venerabúndi salutáverant, affigúntur. Aderat Joánni pius ac fortis génitor; nec satis pátuit, uter supplícium lætius, íllene túlerit, an iste spectárit. Nec minor in Jacóbo, devéxa licet ætáte, ánimi vigor eminébat : at Paulus e triumpháli illo crucis púlpito, natívam hóminis eloquéntiam, stimulánte Dei charitáte, ad circumfúsam multitúdinem pro christiána religióne perorávit : illud palam sibi gratulátus, quod in cruce, ut Christus Dóminus, eadémque atque ille, ætáte morerétur : donec sínguli ab imis

latéribus ad húmeros binis lánceis transfíxi, victríces ánimas cœlo inseréndas emisére, Nonis Februárii, anno millésimo quingentésimo nonagésimo séptimo. Pendéntes córporum exúvias Epíscopus Japóniæ, ad collem mox véniens, pósitis humi génibus, públice est venerátus, atque ex illo cœpit locus esse ómnibus veneratióni. Id vero sibi gratum exstitísse váriis Deus osténdit signis : inter quæ illud præcípuum, quod sanguis Mártyrum semen fuit Christianórum. Quibus rite probátis, Urbánus Octávus Póntifex Máximus eos beatórum Mártyrum fastis adscrípsit.

℟. Tamquam aurum.

In iij. Noct. Homilia in Evang. Cum audiéritis. xl.

Festum S. Agathæ transfertur in diem seq. : unde in ij. Vesp. ejus fit commem. ut in Brev. 432. Dein com. S. Dorotheæ, Virg. et Mart. Aña. Veni, sponsa. ℣. Diffúsa, ex Laud. Oratio. Indulgéntiam. lxxxix.

DIE VI. FEBRUARII.

In Festo S. Hyacinthæ de Mariscottis, Virg.

Duplex.

Omnia de Com. Virg. lxxvij. præter seq.

Oratio.

Deus, qui beátam Hyacíntham, Vírginem tuam, jugis mortificatiónis et charitátis víctimam effecísti : ejus nobis exémplo et intercessióne concéde; ut peccáta nostra defleŕe, et te semper dilígere valeámus. Per Dóminum.

Deinde fit comm. S. Agathæ Virg. ut 432. Et S. Dorotheæ Virg. Aña. Símile est. ex Laud. ℣. Adjuvábit eam, ut in ij. Nocturno. Oratio. Indulgéntiam. lxxxix.

In j. Noct. Lect. de Script. occurr. In Quadrag. De virgínibus. lxxxij.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Hyacintha, nóbilis virgo Romána, Marci Antónii de Mariscóttis, Vignanélli Cómitis (quo in óppido nata est) et Octaviæ Ursíniæ fília, a prima ætáte divínæ protectiónis arguménta experíri cœpit, cum septénnis jamjam in púteum prolapsúra, præsénti Dei benefício serváta est. Vitérbium missa ad Moniáles sancti Bernardíni, ut ab iis educarétur, ibi Tértii Ordinis sancti Francísci Institútum adoléscens suscépit, non ita tamen, ut sacra cum veste religiósos mores indúeret : pompis enim ac delíciis aliquámdiu indúlsit, donec ex febri decúmbens, accíti ad se confessárii opportúna commonitióne percúlsa, omni vanitáti núntium remísit. Itaque anteáctæ vitæ máculis pœniténtiæ Sacraménto expiátis, in commúni triclínio in génua humíllime provolúta, lácrymis se próluens, ac flagéllo in seípsam animadvértens, véniam a Soróribus deprecáta est : tum ánnuam pecúniam, ac spléndidam, atque supérfluam supelléctilem, mundi ac sui contémptrix abdicávit ; deinceps vero nudis pédibus, vel, cum morbus cógeret, subjécta solea obtéctis, ac única tantúmmodo túnica conténta, eáque rudi, obsoléta, et in eleemósynam

accépta, ac fune præcíncta, quoad vixit, incéssit.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

PRÆTER ásperum vestítum, cilício, vigíliis, labóribus fracta, assiduísque jejúniis extenuáta, corpus étiam crebris verbéribus, ac spinárum manípulis lacerábat, adhíbito intérdum altérius quoque Moniális bráchio ad majórem sui córporis afflictatiónem; quod ut magis magísque attéreret, léctulo ex asséribus, solóque vili strágulo instrúcto utebátur, ac pro pulvíllo saxum adhibébat, quod in stramen ex obediéntia commutávit, in quo altérutro pede ad crucem, in conspéctu pósitam, caténa alligáto, brevíssimum somnum capiébat. Ad hæc absínthium, herbásque amaríssimas mándere, Moniálium úlcera, ac pannícula sánie madéntia exosculári non rénuit: scalas monastérii onústa ingénti cruce, génibus ascéndere aliquándo consuévit; nunc quoque urtícas, nunc ceras liquátas, modo nivem et gláciem, modo álveos rigéntium aquárum ad maceratiónem adhíbuit. Christi Dómini Passiónem, quam summópere venerabátur, apta a se excogitáta atrocissimárum pœnárum série imitári, in Majóri hebdómada, singulísque sextis fériis sólita fuit. Patiéntia in perferéndis injúriis, christiána humílitas, virginális verecúndia, ac summa sedúlitas in novítiis, quibus præerat, ad perfectiónem provehéndis, in ea miríficе eluxérunt. Animárum quoque zelo incénsa, plures inimicítias sústulit, periclitántes puéllas in tuto collocávit, plúrimis ad meliórem frugem tradúctis; in proximórum salúte procuránda, qua oratiónibus, qua voluntáriis córporis cruciátibus, omni dénique conátu júgiter incúbuit.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vj.

ÆGRORUM in nosocómiis ac páuperum patrocínium, quamquam inops, omni stúdio suscépit, et ut iísdem succúrreret, non solum própriis ipsa mánibus laborábat, et quotidiánum sibi victum subtrahébat, frústulis panis conténta: sed Moniáles étiam ac matrónas civitátis, virósque dívites ad id óperis alliciébat, atque, undequáque póterat, subsídia corrogábat; quinímo, ut quam pro egénis et inválidis sollicitúdinem osténderat, perpétuo firmáret, duas Sodalitátes, quæ eorúmdem curam gérerent, institui curávit. Erga sanctíssimum Eucharístiæ Sacraméntum fuit veheménter afflécta: cujus cultum ut in áliis quoque promovéret, ad illud frequénter per annum cum solémni pompa, quam Deo gratam fuísse nonnúlla prodígia comprobárunt, públicæ veneratióni exponéndum, omnem óperam adhíbuit. Deíparam Vírginem tam impénse cóluit, ut digna hábita fúerit, quæ ejus apparitióne recrearétur. Prophetíæ, contemplatiónis, lacrymárum dono, aliísque charismátibus flóruit. Anno dénique millésimo sexcentésimo quadragésimo, ætátis suæ

quinquagésimo quinto inchoáto, in cœlum evocáta est. Cujus corpus in ecclésia sancti Bernardíni Vitérbii cólitur, eámque Benedíctus Décimus tértius méritis et miráculis claram in beatárum, Pius vero Séptimus in sanctárum Vírginum númerum retulérunt. ℟. Afferéntur Regi.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus. lxxxvij.

Lectio ix. S. Dorotheæ, ut in Brev. et ejus com. in Laud. Aña. Veni sponsa. ℣. Spécie, ex j. Vesp.

DIE XI. FEBRUARII.

In Festo BB. Septem Fundat. Ord. Serv. B. M. V. Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. lxij. præter seq.

In primis Vesperis Capitulum de Laudibus.

Hymnus.

Jam nimis terris fácinus per omne
Noxa regnábat sine lege abérrans,
Inque peccántes Súperi tonábant
Víndice dextra :
Quando lugéndis miseráta fatis
Virgo septénos Próceres corúscos
Sánguine, et claros pietáte multa
Cœlitus accit.
Accit afflíctis pópulis piándis
A tot ærúmnis, máculis, ruínis;
Accit, et semper sibi servitúros
Strénuo amóre,
Veste lugúbri índuit, ut dolóres
Défleant ejus, mage dum ferali
In trabe infánda périit cruénte
Diva Propágo.
Fílios rursus vocitávit omnes,
Ut velut Matrem studióse amántem
Créderent ipsam, pária et reférrent
Pignora amóris.
Tunc quis exússit charitátis ignis
Pectus ipsórum! Date, quæso, Patres,
Fílios vestros páribus beátis
Ignibus uri.
Tu, Pater, præsta, tríbue et Redémptor,
Tuque da nobis, Paráclite summe,
Vírginem Matrem cólere, ac amáre,
Flere et in ævum. Amen.

℣. Oráte pro nobis, septem beáti Patres. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnificat, Aña.

Isti sunt viri misericórdiæ, quorum pietátes non defuérunt. Semen eórum, et glória eórum non derelinquétur.

Oratio ut ad Laudes.

In Quadrag. comm. Feriæ.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Mirábilem Dóminum in servis Deíparæ, * Veníte, adorémus. Ps. Venite. 2.

Hymnus.

Præclara septem lúmina
Tusci micántis Ætheris,
Vos Virgo Mater éxcitat,
Ut luce mundus spléndeat.
Vos labra lacte pérlita
Servos Maríæ nóminant;
Tum Virgo vos Senários
Adíre colles ímperat.
Vos ipsa Mater ínclyta

ri pállio índuit,
leátis vúlnera,
ɪértulit sævíssima.
sa cœli e cúlmine
revélat mártyri,
que cœtum pérpetem
ɪósteris constítui,
muléntur júgiter,
que semper díligant,
:, propágent, prædicent
lolóres flébiles.
, duces fortíssimi,
os sequámur strénue:
, dolórque férvidus
ginem nos óccupent.
supérna Trínitas,
ɪde sancto róbore,
que fac non ímparem
s Beátis dúcere. Amen.

In primo Nocturno.

In vértice móntium plan-
Regína Mártyrum víneam
um, qui dolóres ejus me-
ntur die, ac nocte. Psal-
Com. Conf. non Pont.

Dómina dixit ad eos: Fi-
i estis vos; exultáte quia
s génui.
Voce sua ad Dóminum
vérunt, et exaudívit eos
nte sancto suo.
támini in Dómino, et exul-
isti. ℟. Et gloriámini om-
cti corde.
tiones, Laudémus viros
sos, de Communi Conf.
ij. loco. lv.
Lætábitur desérta, et ín-
t exultábit solitúdo: * Et
it quasi lílium. ℣. Gérmi-
germinábit, et exultábit
índa, et laudans. Et.
Sáliet sicut cervus clau-
et apérta erit lingua mu-
: * Quia scissæ sunt in

desérto aquæ, et torréntes in solitúdine. ℣. In cubílibus, in quibus prius dracónes habitábant, oriétur viror cálami et junci. Quia.

℟. iij. Hæc est vera fratérnitas, quæ regnum mundi, et omnem ornátum sæculi contémpsit: * Propter amórem Dómini Jesu Christi. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum! Propter. Glória Patri. Propter.

In secundo Nocturno.

Aña. Non diligéntes vanitátem, nec requiréntes mendácium, ómnia sæculi bona abdicavérunt, et a Dómino mirificáti sunt.

Aña. In multitúdine misericórdiæ Dóminæ suæ sperántes introiérunt in domum ejus, et adoravérunt ad templum sanctum ejus.

Aña. Ex ore infántium, et lacténtium servos tuos illos dicéntium perfecísti, Dómina, laudem eórum. Quam admirábile est nomen tuum! ℣. Exúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Lectio iv.

Decimo tértio christiáni nóminis sæculo inter álios Florentínos patrítios septem erant avórum sánguine, opibúsque illústres, at virtútibus spectátis suis longe illustrióres, nuncupáti, ut Religióni nomen dedére, Bonfílius Monáldius, Bonajúncta Manétti, Manéttus Antellénsis, Amidéus de Amidéis, Ugúccio Ugucciónius, Sostenéus de Sostenéis, demum Aléxius de Falconériis. Cum hi trigésimo tértio supra millési-

mum, ac bis centésimum annum auspicatíssimo assúmptæ Vírginis Festo, in sodalitio quodam, cui títulus Laudéntium erat, augustíssimæ Dei Genitríci, prout par erat, laudes exsólverent, ab eádem, dulcíssime iis apparénte, inopíne monéri se séntiunt ad sublimióris vitæ genus, posthábito mundo, amplecténdum; absolutísque idcírco, quibus dabant óperam, láudibus, conféstim pérciti in unum, collatísque mútuo consíliis, supérnis Dei vocántis vocantísque Deíparæ oráculis parére mox decrevérunt: quod et sédulo factum est ab iísdem. Nam, consúlto statim matúre urbis Epíscopo, post fortúnæ abdicátis bonis, erogatísque ample in egénos, cilíciis carni obstríctis, vilióribus, detritísque véstibus cinérei colóris indúti, in rurálem parvam ædículam secessérunt natalítio die amantíssimæ ipsórum Paréntis, ut vitæ sanctióris primórdia óptime inírent, qua die mortálibus orta sacratíssimam vitam ipsa inchoáverat.

℟. Omnes isti congregáti sunt, venérunt, Dómina, tibi: * Et ómnibus his velut ornaménto vestiéris. ℣. Et circúmdabis tibi eos quasi Sponsa. Et ómnibus.

Lectio v.

Sic septem beáti viri charitátis fœdere devíncti eádem in domo semet unierant; cum ecce per urbem visos, statim Dómino sic disponénte, moventéque infantíles voces Deípara, ex infántium ore, ac lacténtium, inter quos tum puer erat sanctus Philíppus Benítius, vix quintum mensem ingréssus, se Maríæ clamári servos insperáto est audítum. Quanta tunc et exínde amóris flamma in Dóminam suam, cujus (ignáris ipsis) declaráti servi erant, excitátis stúdiis exárserint, non fácile est explicátu. Illud solum scitur, quod sic ei se dedidérunt, ut véluti Matrem suam venerári, maximóque honóre habére, morem ei gérere in ómnibus, et obtemperáre propter eam cunctis summópere studúerint. Hinc étiam ádeo jucúndi, gratíque ei fuére, ut, cum vitatúri pópuli plausum in Senárium montem ab ipsa iis præostensum habitatúri teténderint, ibíque crucifíxum Jesum, mœstissimámque Matrem doléntes assídue recólerent, appáruit illa eis, habitúque lugúbri assignáto in memóriam dolórum suórum, ut compateréntur istis, eos consecrávit.

℟. Vocábo servos meos et índuam illos túnica mea, et cíngulo meo confortábo eos: * Et potestátem meam dabo in mánibus eórum. ℣. Et erunt quasi Patres habitántibus Jerúsalem. Et.

Lectio vj.

Ita cinerícíis véstibus, indulgénte étiam Epíscopo, in nigras mutátis, post nonnúllos annos, fortunátis quidem auspíciis, claríssimum illud Prædicatórum Ordinis decus, sanctus Petrus Martyr, Floréntiam accéssit, et audíta, inspectáque simul non fucáta sanctimónia ipsórum, ita Dei amíci cœpérunt se mútuo dilígere, ut familiaríssime versaréntur ínvicem

ıum, seséque altérne fové-
ıt. Inter cætera porro illud
:idit, quod sperânte ínclyto
rtyre honórem Deo non mó-
:um, magnum terris cómmo-
m próditum iri, si propítia
rgine, longe latéque propa-
réntur, una cum ipsis impén-
eam exoránte, ut arguménto
quo voluntátem suam pate-
:eret, invocáta Virgo amans
visióne ei revelávit, se viros
ɔs septem, et qui ventúri
ınt post eos, inter mundi hó-
nes omnes ad singuláre ser-
ium suum selegísse, et com-
serándis pœnis jam latis suis
ıaríssimis constituéndum Or-
ıem esse ad sui honórem et
ɔriam. Hoc prodigióso virgí-
ɔ decréto animáti humíllimi
tres, non quia suæ mentis
sset successóres pósteros gí-
ere, sed ut jussa reseráta fá-
·ent suprémæ eórum Regínæ,
æ nómine suo duratúram sibi
níliam fundári volúerat, in-
túere deínceps sacrum Servó-
n Ordinem decrevérunt, non
n ut primi ejus fundatóres,
am ut cœléstis suæ Fundatrí-
 Minístri obsequéntes; quos
ɔínde Dóminus, ut servos bo-
s, et fidéles suos, ac Matris,
 vita multis virtútibus, in
ɔrte multis prodígiis, post
ınsitum multis miráculis ador-
vit; novíssime vero Benedí-
ıs Décimus tértius, ejus insti-
i proféssor, cujus sanctus
trus erat, ejus quoque in eos
·res amóris, Póntifex renun-
tus, eórum miram Institutió-
m, ut inclarésceret orbi, Le-
ónibus his recenséri pera-
ínter consúluit, ac mandávit.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes lugúbres vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, et dicéntem. Isti. Glória Patri. Isti.

In tertio Nocturno.

Aña. Ingrediéntes sine mácula, et operántes justítiam, habitavérunt in tabernáculo tuo, et requievérunt in monte sancto tuo.

Aña. Glóriam et magnum decórem imposuísti super eos, Regína Mártyrum, cum in memóriam dolórum tuórum lugúbrem vestem eos induísti.

Aña. Hæc fuit generátio quæréntium Dóminam, quæréntium Stellam ex Jacob. Te laudámus, Rex glóriæ.

℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Homilia in Evang. Nolíte timére, de Communi, j. loco lxxiij.

℟. vij. Dábitur lugéntibus Sion coróna pro cínere, óleum gáudii pro luctu, pállium laudis pro spíritu mœróris: * Et vocabúntur fortes justítiæ, plantátio Dómini ad glorificándum. ℣. Sacerdótes Dómini vocabúntur Minístri Dei nostri. Et. Bened. Quorum festum cólimus.

℟. viij. Ego quasi vitis fructificávi suavitátem odóris: * Et flores mei fructus honóris, et honestátis. ℣. Ego Mater pulchræ dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctæ spei. Et. Glória Patri. Et.

AD LAUDES,
et per Horas, Añæ.

1. Sapiéntia ædificávit sibi domum, excídit colúmnas septem.
Psalmi de Dñica. 15.
2. Isti sunt viri septem boni testimónii, pleni Spíritu sancto, et sapiéntia.
3. Appáruit eis Dómina Angelórum, et diléxit eos in visióne, et in agnitióne magnálium suórum.
4. Beáti viri tui, Regína ómnium, beáti servi tui, qui stant coram te semper.
5. Laudem dícite Deo nostro, omnes servi ejus, et qui timétis eum, pusílli, et magni.

Capitulum. *Hebr.* 13. *b*

FRATRES, Mementóte præpositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei, quorum intuéntes éxitum conversatiónis, imitámini fidem.

Hymnus.

INCLYTI Patres, Dominæque mundi
Impigri servi, famulátus iste
Dícite oh quali rútila coróna
Vos redimívit!

Noscis ad cœlos súbito evocátus,
Omnium Princeps célebris Monálde,
Quem sibi ut charum Génitrix supréma
Duxit ad æthram.

Tuque dic nobis, Bonajúncta felix,
Qui Dei funus mémorans ad aram,
Dum recensébas obiísse Jesum,
Lætus obísti.

Indic et tu, Sostenée, ac Ugúcci,
Ambo qui e terris simul emigrástis
Angelos inter, revehénte secum
Vírgine utrúmque.

Te modo cuncti résonent, Manétte,
Qui, velut cycnus cíneri propínquus,
Occinens hymnos álacer Maríæ,
Fata subísti.

Sic, Amidée, et tibi gratulámur,
Cujus ardórem moriéntis ignis
Visus efférvens ápice in Senári
Belle aperívit.

Nunc tibi festis módulis, Aléxi,
Pláudimus gnari prope vitæ agónem
Vírginis Natum tibi blandiéntem
Serta dedísse.

Sit decus Patri, parilique Proli,
Flámini et sancto, tribuántque nobis
Æmulos horum fieri in colénda
Vírgine diva. Amen.

℣. Exultábunt Sancti in glória.
℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Benedictus, Aña.

Fecit misericórdiam Dóminus cum Pátribus nostris: eréxit nobis cornu salútis in domo suæ Genitrícis. Serviámus illi.

Oratio.

DOMINE Jesu Christe, qui ad jugem memóriam dolórum sanctíssimæ tuæ Genitrícis, per septem beátos Patres nova servórum ejus família Ecclésiam

n fœcundásti : concéde no- fámulis tuis in hac lacry- um valle degéntibus ; ita lem mœstíssimæ Matris só- cum ipsis esse passiónum erris, ut perpétuæ consola- s consórtes fíeri mereámur elis. Qui vivis.

Ad Tertiam, Aña.
unt viri septem.
pitul. Fratres, Mementóte, upra, ccxvj.
r. Lætámini in Dómino, * xultáte, justi. Lætámini. ℣. loriámini, omnes recti cor- Et. Glória Patri. Lætámini. xúltent justi in conspéctu ℟. Et delecténtur in læti-

Ad Sextam, Aña.
áruit eis Dómina.
Capitulum. *Eccli.* 44.
INES isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti , et in diébus suis habéntur udibus.
r. Exúltent justi * In con- tu Dei. Exúltent. ℣. Et de- ntur in lætítia. In. Glória i. Exúltent. ℣. Justi autem rpétuum vivent. ℟. Et apud inum est merces eórum.

Ad Nonam, Aña.
lem dícite Deo.
Capitulum. *Eccli.* 44.
ni eórum propter illos usque n ætérnum manent. Semen m, et glória eórum non linquétur.
. Justi autem * In perpé- n vivent. Justi. ℣. Et apud inum est merces eórum. lória Patri. Justi. ℣. Exul- nt Sancti in glória. ℟. Læ- ntur in cubílibus suis.
ij. Vesp., Añæ et Capit. de Laud. Psalmi de Comm.

A Capitulo fit de seq.

Pro commem. BB. Septem Fundat., Aña. O magnum charitátis opus! Regína géneris humáni primis nostris Pátribus mire appárens, e mundo eos evocáre, singuláriter sibi selígere, lugúbrem vestem indúere, unáque cum pósteris in peculiáres servos, ac fílios consecráre dignáta est. Te, Mater dulcíssima, et Dómina, laudámus, benedícimus, glorificámus. ℣. Exultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

DIE XIII. FEBRUARII.

In Festo S. Catharinæ de Ricciis, Virginis.

Duplex.

Omnia de Communi Virg. lxxvij. præter seq.

Oratio.

DOMINE Jesu Christe, qui beátam Catharínam Vírginem, tui amóre succénsam, passiónis contemplatióne claréscere voluísti : ejus intercessióne concéde; ut passiónis mystéria devóte recoléntes, ejus fructum percípere mereámur. Qui vivis.

In j. Noct. Lect. de Script. occurr.; at in Quadrag. De virgínibus. lxxxij.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

CATHARINA, nóbili família de Ricciis Floréntiæ nata, vel ab ineúnte ætáte piam índolem præmatúre osténdit. In suburbáno monastério sancti Petri de Monticéllis, ubi morum disciplína imbuerétur, collocáta, quotídie ad Christi crucifíxi imáginem orans, non sine lácrymis, horis étiam ánimi re-

laxatióni addíctis, ejus Passiónem meditabátur. Ad monastérium póstea sancti Vincéntii Ordinis sancti Domínici in civitáte Prati transláta, patérnos lares ad tempus repétere, nisi certa spe réditus hábita, constánter recusávit. Tandem anno décimo tértio, sæculi delíciis contémptis, ibídem religiósum institútum proféssa est.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

Charitate in Deum fervens, oratióni fere assídue vacábat, quidquid témporis necessáriis occupatiónibus et módicæ quiéti supérerat, in ea insúmens : utque corpus in servitútem redígeret, férrea caténa et flagéllis illud macerábat. Cibi parcíssima, octo supra quadragínta annos cárnibus abstínuit, leguminibus plerúmque et herbis vescens, intérdum vero solo pane et aqua conténta. Proximórum ætérnam salútem exóptans, ardentíssimas ad Deum pro peccatórum conversióne preces fundébat : tanto étiam commiseratiónis sensu erga purgántem ánimam commóta est, ut acerbíssimos dolóres sibi divínitus inflíctos in pœnárum illi debitárum expiatiónem pertulísse visa sit. Exímia prudéntia et reguláris observántiæ zelo Moniáles diu rexit, eas non minus exémplo, quam adhortatiónibus ad omnem sanctimóniam infórmans; quo in offício humilitátem ádeo cóluit, ut abjectíssima quæque ópera sponte obíret, ac infírmis præcípua charitáte et summo stúdio inservíret.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vj.

Supernorum charísmatum cópia singuláris in ea enítuit, ánnulo desponsatiónis, sacrísque stigmátibus, quæ non semel spectánda se exhibuérunt, accéptis Plúrium annórum spátio, quinta et sexta féria in altíssimam contemplatiónem rapta, síngulos Redemptóris cruciátus in passióne tolerátos ex órdine in córpore mirabíliter sentíre consuévit. Prati degens, sanctum Philíppum Nérium Romæ commorántem vidére proméruit, ejúsque collóquio frui. Extasum, ráptuum, cœléstium visiónum, ac prophétici lúminis dono illústris, futúra prædíxit, ac simul occúlta revelávit. Grávibus dénique morbis decúmbens, Ecclésiæ Sacraméntis muníta, anno a Christo nato millésimo quingentésimo nonagésimo, ætátis sexagésimo nono, quarto Nonas Februárii, in cœlum migrávit. Eam Benedíctus Décimus quartus Póntifex Máximus solémni ritu sanctárum Vírginum fastis adscrípsit, anno salútis millésimo septingentésimo quadragésimo sexto.

℟. Afferéntur Regi.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Símile erit.... decem virgínibus. lxxxvij.

DIE XIX. FEBRUARII.

In Festo S. Conradi Placentini Confessoris.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. lxij. præter seq.

Oratio.

Adesto, Dómine, supplicatiónibus nostris, quas in beáti

Conrádi, Confessóris tui, solemnitáte deférimus: ut, qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus, ejus, qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum.

In j. Noct. Lect. de Script. occurr. In Quadrag. Beátus vir, de Com. ij. loco. lxxij.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Conradus Placéntiæ nóbili génere natus, ac venatióni comprímis déditus, jussit aliquándo vepres, ubi feræ latébant, succéndi; sed ultra quam vóluit, vento perlátus ignis próxima fœdo vastávit incéndio. Quo viso, Conrádus in urbem laténter est ingréssus: sed mox ad prætórem deláta re, emissóque satellítio, homúnculus ínfimæ plebis, tamquam incéndii auctor comprehénsus est, vique tormentórum falsa confessióne expréssa, damnátus ad supplícium rapiebátur. Tum Conrádus consciéntia excitátus, innocéntem homúnculum e carníficis mánibus erípuit, seque reum conféssus, divénditis bonis illáta damna compensávit; humanísque rebus una cum uxóre núntium remísit.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Cum ítaque uxor sacrum velum sumptúra Placéntiæ mansísset, ipse ábiit in regiónem longínquam, et Franciscáni Ordinis, qui Tertiariórum dícitur, assúmpto hábitu, Romam pervénit sacras Ædes visitatúrus. Inde in Sicíliam ad Netínos ábiit, ubi aliquándiu in sancti Martíni xenodóchio diversátus, in solitúdinem secéssit, in qua se inédia, et précibus afflíctans, per annos quadragínta humi cubábat, nunc solo pane, nunc herbis tantum conténtus, et dono prophetíæ, miraculísque clarus. Crebras carnis, ac dæmonis tentatiónes, gulæque blandítias córporis afflictatióne, atque assíduo precándi stúdio tam egrégie vicit, ut vel esculénta munúscula, quæ ab amícis mitteréntur, non prius attíngeret, quam pútrida jam, et vérmibus scaténtia sensus ipse refúgeret. Quin étiam, túnica pósita, támdiu nudos artus in vepréto volutábat, quoad effluénte sánguine edéndi ardor extinguerétur.

℟. Amávit eum.

Lectio vj.

Cum autem sexta quaque féria in urbem ad imáginem Crucifíxi, quæ summa religióne celebrátur apud Netínos, adorándam mira pietáte ventitáret, ímprobi quidam irrisóres per eam occasiónem religiosíssimum virum ludos fácere voluérunt; ítaque per simulatiónem ad prándium píscium invitáto carnem suíllam appónunt, nec áliud ipsi mandúcant. Inde hóminis improbitátem exagitáre, vel simplicitátem cavillári. Negat ille se quidquam gustásse præter pisces; statímque spinas, et squamas, amóta máppula, qua tegebántur, osténdit, et eórum impudéntiam redárguit. Item ab Antístite Syracusáno fama sanctitátis éxcito visitátus, et ab eódem, ut secum cœnáret,

invitátus, prótinus e céllula placéntas quátuor cálidas ex témpore divínitus parátas prótulit; qui póstea vicíssim ad Antístitem Syracúsas proféctus, juxta Episcópium, plúrimis avículis circum volitántibus, et ipsíus advéntum quodámmodo gratulántibus, mirabíliter excéptus est. His aliísque multis spectátæ sanctimóniæ indíciis, ejúsque précibus cœlésti auxílio laborántibus, non solum indígenis, verum étiam alienígenis, eo præsértim anno quo migrávit in cœlum millésimo trecentésimo quinquagésimo primo, sæpíssime impetráto. Commóti Leo Décimus Póntifex máximus in Netína urbe primum, deínde Paulus eo nómine Tértius álibi étiam beáti Conrádi festívam diem undécimo Kaléndas Mártii quotánnis celebrári permisére. Ejus corpus in argéntea cónditum arca in Ecclésia sancti Nicolái apud Netínos váriis adhuc miráculis enitéscit.

℞. Iste homo.

In iij. Noct. Homil. in Evang. Ecce nos relíquimus, de Com. Abb. j. loco. lxxiv.

DIE XXIII. FEBRUARII.

In Festo S. Margaritæ de Cortona.

Semiduplex.

Omnia de Comm. nec Virg. nec Mart. xcij. præter seq.

Oratio.

Deus, qui fámulam tuam Margarítam de perditiónis via ad salútis trámitem misericórditer reduxísti: eádem nobis miseratióne concéde; ut, quam prius errántem sectári non erubúimus, mox pœniténtem impigre sequi gloriémur. Per Dóminum.

In Quadrag. com. Feriæ.

In j. Noct. Lect. de Script. occurr. In Quadrag. vero, Mulíerem fortem, de Com. xciv.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Margarita, a loco dormitiónis, Cortonénsis appelláta, Laviáni in Túscia ortum hábuit. Primis adolescéntiæ suæ annis mundi voluptátibus capta, in montis Politiáni civitáte vanam, et lúbricam vitam duxit: sed cum amásium ab hóstibus fœde transfóssum indício canis in fóvea sub strue lignórum tumulátum fortúito reperísset, íllico facta est manus Dómini super eam, quæ magno culpárum suárum mœróre tacta, éxiit foras, et flevit amáre. Itaque Laviánum revérsa, crine detónso, neglécto cápite, pulláque veste contécta, erróribus suis, mundíque illécebris núntium misit; inque ædibus Deo sacris, fune ad collum alligáto, humi procúmbens, ab ómnibus, quos ántea móribus suis palam offénderat, véniam exorávit. Mox Cortónam profécta, in cínere et cilício a se læsam Dei majestátem placáre stúduit: donec post triennále virtútum experiméntum a frátribus Minóribus, spirituális vitæ dúcibus, Tértii órdinis hábitum impetrávit. Uberes exínde lácrymæ ei familiáres fuérunt, atque íma suspíria, tanta ánimi contritióne ducta, ut diu elínguis consísteret. Léctulus nuda hu-

mus, cervical lapis, aut lignum porréxit, atque ita noctes insómnes in cœléstium meditatióne tráhere consuévit, nullum ámplius pravum desidérium perpéssa, dum bonus spíritus prómptior infírmam carnem ad subeúndos labóres erigébat.
℟. Propter veritátem.

Lectio v.

A dæmone insídiis, funestísque conátibus lacessíta, múlier fortis hostem ex verbis detéctum semel atque iterum invícta répulit. Ad eludéndum vanæ glóriæ lenocínium, quo a malo spíritu petebátur, prætéritos mores suos per vicos, et platéas alta voce accusáre non déstitit, omni supplício se ream inclámans: nec nisi a confessário detérrita, in speciósam fáciem, olim impúri amóris causam, sævíre abstínuit, ægre ferens suam formam longa carnis maceratióne non aboléri. Quibus aliísque magnæ pœniténtiæ arguméntis suórum críminum labe expiáta, atque ita de se triumphátrix, ut sensus plane omnes a mundi illécebris custodíret, digna facta est, quæ sæpe Dómini consuetúdine fruerétur. Ejúsdem quoque Christi, et Vírginis Matris dolórum, quod ipsa ardénter expetíerat, párticeps facta, cunctis sénsibus destitúta, et fere mórtua intérdum visa est. Ad eam proínde, véluti ad perfectiónis magístram, ex díssitis étiam regiónibus plúrimi conveniébant: ipsa vero cœlésti, quo erat perfúsa, lúmine córdium secréta, consciéntias hóminum, imo et peccáta in remótis licet pártibus Deum offendéntium cum dolóre, et lácrymis détegens, summáque in Deum, et próximum charitáte fervens, ingéntem animárum fructum operáta est. Ægris ad se veniéntibus salútem, obséssis a dæmone liberatiónem impetrávit. Púerum defúnctum, lugénte matre, ad vitam redúxit. Imminéntes bellórum tumúltus assíduis oratiónibus sedávit. Dénique summæ pietátis opéribus vivos et mórtuos sibi deméruit.
℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vj.

Tot sanctis opéribus occupáta, de rigóre quo assídue corpus suum exercébat, nihil remísit, neque a stúdio cœléstia meditándi se avélli passa est, in utróque vitæ génere plane admiránda, utrámque sorórem Magdalénam et Martham réferens. Tandem pro se Dóminum orans, ut ex hac valle lacrymárum sursum in cœléstem pátriam evocarétur, exaudíta est orátio ejus, die atque hora dormitiónis ei pateféctis. Méritis ítaque, et labóribus plena, ac cœléstibus donis cumuláta, cœpit córporis víribus destítui, perque dies decem et septem nullo cibo, sed divínis tantum collóquiis refécta est: tum sanctíssimis Ecclésiæ Sacraméntis rite suscéptis, vultu hílari, atque óculis in cœlum convérsis, octávo Kaléndas Mártias, anno ætátis quinquagésimo, suæ conversiónis vigésimo tértio, humánæ vero salútis millésimo ducentésimo nonagésimo séptimo,

felix migrávit ad Sponsum. Corpus in hanc usque diem végetum, incorrúptum, illæsum, et suáviter olens, summa religióne cólitur in Ecclésia Fratrum Minórum, quæ jam ab eádem, Margaríta appellátur. Miráculis contínuo flóruit: quibus permóti Románi Pontífices ad augéndum ejus cultum plúrima liberáliter indulsérunt. Benedíctus vero Décimus tértius, in festo Pentecóstes, die sextadécima Maji anni millésimi septingentésimi vigésimi octávi, solémnem ejus canonizatiónem religiosíssime celebrávit.

℟. Fallax grátia.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Símile est regnum cœlórum thesáuro. xcvj.

In Quadrag. Lectio ix. legitur de Homilia Feriæ.

Ad Benedictus, Aña.

Ut cognóvit, resípuit Seráphici Ordinis Magdaléna: dimíssa sunt ei peccáta multa, quia diléxit multum.

Ad Magnificat, Aña.

Ego dilécto meo, et ad me convérsio ejus: invéni quem díligit ánima mea: ténui eum, nec dimíttam.

FERIA TERTIA

POST DOM. SEPTUAGESIMÆ.

De Oratione D. N. J. C.

Duplex majus.

Ad Vesp. Añæ et Capit. de Laud. Psalmi de Dñica. 108. et loco ult., Ps. Laudáte Dóminum omnes gentes. 111.

Hymnus.

Aspice ut Verbum Patris a supérnis
Sédibus clemens, et amóre flagrans,
Pérditis culpa génitis medéri
Pergit Adámi.

Flébilem mundi míserans ruínam,
Et volens nostros reparáre casus,
Orat, et prona véniam precátur
Fronte Magíster.

Flúctuat secum tot acérba volvens:
Hunc, ait supplex, cálicem dolóris,
Mi Pater, transfer; tua sed volúntas,
Non mea fiat.

Cum premat tristis pavor ima cordis,
Déficit languens Dóminus; per artus
Sánguinis sudor fluit, atque guttis
Terra madéscit.

At celer summo véniens Olympo,
Angelus Jesum récreat jacéntem,
Córpori vires rédeunt, novóque
Róbore surgit.

Laus, honor Patri, genitæque Proli,
Cui datum nomen super omne nomen,
Et Paracléto decus, atque virtus,
Omne per ævum. Amen.

℣. Tristis est ánima mea. ℟. Usque ad mortem.

Ad Magnificat, Aña.

Pósitis génibus, orábat, dicens: Pater, si vis, transfer cálicem istum a me; verúmtamen non mea volúntas, sed tua fiat.

Oratio.

Domine Jesu Christe, qui in horto verbo et exémplo

nos oráre docuísti ad tentatiónum perícula superánda : concéde propítius ; ut nos oratióni semper inténti, ejus copiósum fructum cónsequi mereámur. Qui vivis.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Christum Jesum in monte Olivárum orántem * Veníte, adorémus. Ps. Veníte. 2.

Hymnus. Aspice, supra.

In primo Nocturno.

Aña. Ante oratiónem præpara ánimam tuam, et noli esse quasi homo, qui tentat Deum. Ps. Exáudi, Dómine, justítiam meam. 9.

Aña. Non impediáris oráre semper, et ne vereáris usque ad mortem justificári. Ps. Ad te, Dómine, clamábo. 41.

Aña. Omnia quæcúmque petiéritis in oratióne, credéntes accipiétis. Ps. Voce mea. 123.

℣. Tristis est ánima mea. ℟. Usque ad mortem.

De libro Tobíæ.

Lectio j. *Cap.* 12.

Bona est orátio cum jejúnio, et eleemósyna magis quam thesáuros auri recóndere : quóniam eleemósyna a morte líberat, et ipsa est, quæ purgat peccáta, et facit inveníre misericórdiam, et vitam ætérnam. Qui autem fáciunt peccátum, et iniquitátem, hostes sunt ánimæ suæ. Manifésto ergo vobis veritátem, et non abscóndam a vobis occúltum sermónem. Quando orábas cum lácrymis, et sepeliébas mórtuos, et derelinquébas prándium tuum, et mórtuos abscondébas per diem in domo tua, et nocte sepeliébas eos, ego óbtuli oratiónem tuam Dómino. Et quia accéptus eras Deo, necésse fuit, ut tentátio probáret te.

℟. In ómnibus grátias ágite : * Sine intermissióne oráte. ℣. Hæc est enim volúntas Dei in Christo Jesu in ómnibus vobis. Sine.

De Epístola beáti Jacóbi, Apóstoli.

Lectio ij. *Cap.* 5.

Orate pro ínvicem, ut salvémini : multum enim valet deprecátio justi assídua. Elías homo erat símilis nobis passíbilis, et oratióne orávit, ut non plúeret super terram, et non pluit annos tres, et menses sex. Et rursum orávit, et cœlum dedit plúviam, et terra dedit fructum suum. Fratres mei, si quis ex vobis erráverit a veritáte, et convérterit quis eum, scire debet quóniam qui convérti fécerit peccatórem ab erróre viæ suæ, salvábit ánimam ejus a morte, et opériet multitúdinem peccatórum.

℟. Cum stábitis ad orándum, * Dimíttite, si quid habétis advérsus áliquem. ℣. Ut et Pater vester, qui in cœlis est, dimíttat vobis peccáta vestra. Dimíttite.

De Epístola beáti Pauli, Apóstoli, ad Hebræos.

Lectio iij. *Cap.* 5.

Christus non semetípsum clarificávit, ut Póntifex fíeret; sed qui locútus est ad eum : Fílius meus es tu, ego hódie génui te. Quemádmodum et in álio loco dicit : Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. Qui in diébus

carnis suæ preces, supplicationésque ad eum, qui possit illum salvum fácere a morte, cum clamóre válido, et lácrymis ófferens, exaudítus est pro sua reveréntia. Et quidem cum esset Fílius Dei, dídicit ex iis, quæ passus est, obediéntiam : et consummátus, factus est ómnibus obtemperántibus sibi causa salútis ætérnæ, appellátus a Deo Póntifex juxta órdinem Melchísedech.

℟. Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam : * Dóminus oratiónem meam suscépit. ℣. Clamávi in toto corde meo, exáudi me, Dómine. Dóminus. Glória Patri. Dóminus.

In secundo Nocturno.

Aña. Cum orátis, non éritis sicut hypócritæ, qui amant in synagógis, et in ángulis plateárum stantes oráre, ut videántur ab homínibus. Ps. Júdica me. 60.

Aña. Tu autem cum oráveris, intra in cubículum tuum, et, clauso óstio, ora Patrem tuum in abscóndito. Psalm. Exáudi, Deus, oratiónem. 66.

Aña. Factum est autem in illis diébus, éxiit Jesus in montem oráre, et erat pernóctans in oratióne Dei. Ps. Levávi óculos. 112.

℣. Pater mi, si possíbile est.
℟. Tránseat a me calix iste.

Ex Tractátu sancti Cypriáni, Episcopi et Mártyris.

Lectio iv.

De Oratione Dominica.

Nec verbis tantum, sed et factis Dóminus oráre nos dócuit. Ipse orans frequénter, et déprecans, et quid fácere nos oportéret exémpli sui contestatióne demónstrans, sicut scriptum est : Ipse autem fuit secédens in solitúdinem, et adórans. Et íterum : Exívit in montem oráre, et fuit pernóctans in oratióne Dei. Quod si ille orábat, qui sine peccáto erat, quanto magis peccatóres opórtet oráre? Et si ille per totam noctem júgiter vígilans contínuis précibus orábat, quanto nos magis in frequentánda oratióne debémus nocte vigiláre? Orábat autem Dóminus, et rogábat non pro se : quid enim pro se innocens precarétur? Sed pro delíctis nostris, sicut et ipse declárat, cum dicit ad Petrum : Ecce sátanas expetívit, ut vos vexáret quómodo tríticum : ego autem rogávi pro te, ne defíciat fides tua. Et póstmodum pro ómnibus Patrem deprecátur dicens : Non pro his autem rogo solis, sed et pro illis, qui creditúri sunt per verbum ipsórum in me, ut omnes unum sint, sicut tu Pater in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis unum sint.

℟. Simon, Simon, ecce sátanas expetívit vos, ut cribráret sicut tríticum : * Ego autem rogávi pro te, ut non defíciat fides tua. ℣. Et tu aliquándo convérsus, confírma fratres tuos. Ego autem.

Ex Commentáriis sancti Anselmi, Epíscopi.

Lectio v.

In Epist. ad Hebr. cap. 5.

Sicut verus Póntifex óbtulit preces : nam in Evangélio sæpe légitur orásse, et máxime

ud Lucam, qui sacerdótis in
descrípsit persónam. Sed et
idquid ipse egit in carne,
eces et supplicatiónes fuérunt
o hominibus. Tota vita sua
trem orávit de resurrectióne
rnis suæ, ac de nostra sa-
te, et instánte jam passióne,
tulit supplicatiónes, id est,
míllimas, et instantíssimas
atiónes cum summa devo-
ne cordis, et affectióne,
ando factus in agonía pro-
ius orábat, et factus est su-
r ejus, sicut guttæ sánguinis
curréntis in terram. Et has
eces, supplicationésque óbtu-
, id est, óbviam tulit Patri,
r exauditiónem sibi obviánti.
btulit eas ad eum, qui posset
um a morte salvum fácere,
est, resuscitáre; ad eum,
em scivit esse sufficiéntem
salváret eum, id est, im-
ortálem et impassíbilem fá-
ret eripiéndo a morte, ut nec
ima remanéret in inférno, nec
ro putrésceret in sepúlchro.
Orátio humiliántis se nubes
netrábit : * Et donec propín-
et non consolábitur. ℣. Et
n discédet, donec Altíssimus
píciat. Et.

Lectio vj.

Et obtulit has cum clamóre válido, id est, cum inten-
óne piæ devotiónis vehemen-
ssima, et efficacíssima, ut
ando prolíxius orábat, et
iam cum lácrymis, quia in
la prolíxa oratióne credéndus
t lácrymas effudísse, cum
guttæ sánguinis pro sudóre
ecúrrerent ab ejus córpore,
exaudítus est, quia, quod
æsierat, accépit in resurrectióne. Exaudítus est, id est, extra númerum aliórum ómnium audítus est, quóniam super omnem creatúram, post labóris sui milítiam, a Patre sublimátus est, et hoc pro sui reveréntia, id est, secúndum hoc, quod ipse, sicut Dei Fílius, dignus est reveréntia, et veneratióne. Vel pro sua reveréntia in Deum, id est, propter quod ipse super ómnia Patrem revéritus est, et honorávit. Sive pro sua reveréntia, id est, sicut sua relígio méruit. Sánguinis quoque ejus effúsio potest intélligi clamor válidus, in quo exaudítus est pro reveréntia ejúsdem passiónis. Reveréntia est, quod sine peccáto passus est sola charitáte.

℟. Fiant aures tuæ auscultántes, et óculi tui apérti, * Ut áudias oratiónem servi tui. ℣. Quam ego oro coram te hódie, nocte ac die. Ut. Glória Patri. Ut.

In tertio Nocturno.

Aña. Tribulátio, et angústia invenérunt me, mandáta tua meditátio mea est. Ps. Dómine, quid. 4.

Aña. Sustínui qui simul contristarétur, et non fuit, et qui consolarétur, et non invéni. Ps. Usquequo, Dómine. 7.

Aña. Adhæsit paviménto ánima mea, vivífica me secúndum verbum tuum. Ps. Dómine, Deus salútis. 87.

℣. Vigiláte, et oráte. ℟. Ut non intrétis in tentatiónem.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 22.

In illo témpore : Egréssus Jesus ibat secúndum consue-

túdinem in montem Olivárum. Secúti sunt autem illum et discípuli. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii, Epíscopi.

L. 10. Com. in Luc. c 22.

TRANSFER a me cálicem istum: quasi homo mortem recúsans, quasi Deus senténtiam suam servans. Opórtet enim mori nos sæculo, ut resurgámus Deo, ut juxta divínam senténtiam lex maledictiónis resolúta in terræ limum natúræ fine solvátur. Quod autem ait, Non mea volúntas, sed tua fiat; suam ad hóminem rétulit, Patris ad divinitátem. Volúntas enim hóminis temporális, volúntas divinitátis ætérna. Non ália volúntas Patris, ália Fílii. Una enim volúntas, ubi una divínitas. Disce tamen Deo esse subjéctus, ut non, quod ipse vis, éligas, sed quod Deo scias esse placitúrum.

℟. Veni in altitúdinem maris, * Et tempéstas demérsit me. ℣. Salvum me fac, Deus, quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam. Et.

Lectio viij.

DEINDE verbórum ipsórum proprietátem considerémus. Tristis est, inquit, ánima mea. Et álibi: Nunc ánima mea turbáta est valde. Non ergo suscípiens, sed suscépta turbátur. Anima enim obnóxia passiónibus, divínitas líbera. Dénique spíritus promptus, caro autem infírma. Tristis autem est non ipse, sed ánima. Non est tristis sapiéntia, non divína substántia, sed ánima. Suscépit enim ánimam meam, suscépit corpus meum. Non me feféllit, ut áliud esset, et áliud viderétur. Tristis videbátur, et tristis erat, non pro sua passióne, sed pro nostra dispersióne.

℟. Intret in conspéctu tuo orátio mea: * Inclína aurem tuam ad precem meam. ℣. Quia repléta est malis ánima mea, et vita mea inférno appropinquávit. Inclína. Glória Patri. Inclína.

Lectio ix.

DENIQUE ait: Percútiam pastórem, et dispergéntur oves gregis. Tristis erat, quia nos párvulos relinquébat. Céterum quam constánter se morti obtúlerit consequéntia declárant: quandóquidem quæréntibus occúrrit, turbátos confirmávit, trépidos provocávit, proditórem ósculi dignatióne suscépit. Nec illud distat a vero, si tristis erat pro persecutóribus suis, quos sciébat immánis sacrilégii pœnas datúros: et ídeo dixit: Transfer hunc cálicem a me. Non quia Deus Dei Fílius mortem timébat, sed quia nec malos pro se períre volébat.

Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Venit Jesus * cum discípulis suis in villam, quæ dícitur Gethsémani, et dixit illis: Sedéte hic, donec vadam illuc, et orem. Ps. Dóminus regnávit, cum reliq. 15.

2. Et assúmpto Petro, * et duóbus fíliis Zebedæi, cœpit contristári, et mœstus esse.

3. Tunc ait illis: * Tristis est

ánima mea usque ad mortem : sustinéte hic, et vigiláte mecum.

4. Et progréssus pusíllum prócidit in fáciem suam, orans et dicens : Pater mi, si possíbile est, tránseat a me calix iste.

5. Pater mi, * si non potest hic calix transíre, nisi bibam illum, fiat volúntas tua.

Capitulum. *Matth.* 26.

VENIT Jesus ad discípulos suos, et invénit eos dormiéntes, et dicit Petro : Sic non potuístis una hora vigiláre mecum? Vigiláte, et oráte, ut non intrétis in tentatiónem.

Hymnus.

VENIT e cœlo Mediátor alto,
Quem sacri dudum cecinére Vates :
Parce mœróri lacrymísque amáris,
Fília Sion.

Attulit mortem vetus hortus, unde
Culpa prodívit, novus iste vitam
Hortus en affert, ubi nocte Jesus
Pérmanet orans.

Víndicem placat Genitóris iram,
Réprimit forti jaciénda dextra
Fúlmina : occúrrit scéleri expiándo
Sponte Redémptor.

Sic teret duros láqueos Avérni,
Et diu clausam reserábit aulam :
Nos ad ætérni révocans beáta
Gáudia regni.

Laus, honor, Patri, genitæque Proli,
Cui datum nomen super omne nomen,
Et Paracléto decus atque virtus,
Omne per ævum. Amen.

℣. Doce nos oráre. ℟. Sic ergo vos orábitis.

Ad Benedictus, Aña.

Factus in agonía prolíxius orábat; et factus est sudor ejus sicut guttæ sánguinis decurréntis in terram.

Oratio.

DOMINE Jesu Christe, qui in horto verbo et exémplo nos oráre docuísti ad tentatiónum perícula superánda : concéde propítius; ut nos oratióni semper inténti, ejus copiósum fructum cónsequi mereámur. Qui vivis.

Ad Tertiam, Aña.

Et assúmpto Petro.

Capit. Venit Jesus, supra.

℟. br. Tristis est * Anima mea. Tristis. ℣. Usque ad mortem. Anima. Glória Patri. Tristis.

℣. Pater mi, si possíbile est. ℟. Tránseat a me calix iste.

Ad Sextam, Aña.

Tunc ait illis.

Capitulum. *Luc.* 21.

VIGILATE ítaque omni témpore orántes, ut digni habeámini fúgere ista ómnia, quæ futúra sunt, et stare ante Fílium hóminis.

℟. br. Pater mi, * Si possíbile est. Pater. ℣. Tránseat a me calix iste. Si. Glória Patri. Pater. ℣. Vigiláte, et oráte. ℟. Ut non intrétis in tentatiónem.

Ad Nonam, Aña.

Pater mi.

Capitulum. *Matth.* 5.

ORATE pro persequéntibus et calumniántibus vos : ut sitis fílii Patris vestri qui in cœlis est.

℟. br. Vigiláte, * Et oráte. Vigiláte. ℣. Ut non intrétis in tentatiónem. Et. Glória Patri. Vigiláte. ℣. Factus est sudor ejus. ℟. Sicut guttæ sánguinis.

In ij. Vesp. omnia ut in primis, et loco ult., Ps. Crédidi, in Vesp. Feriæ ij. 111.

℣. Factus est sudor ejus. ℟. Sicut guttæ sánguinis.

Ad Magnificat, Aña.

Ecce appropinquávit hora, et Fílius hóminis tradétur in manus peccatórum.

FERIA TERTIA

POST DOM. SEXAGESIMÆ.

De Passione D. N. J. C.

Duplex majus.

AD VESPERAS,

Aña. Cálicem salutáris accípiam, et nomen Dómini invocábo. Ps. Crédidi. 111.

Aña. Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus; dum loquébar illis, impugnábant me gratis. Ps. Ad Dóminum cum tribulárer. 112.

Aña. Ab homínibus iníquis líbera me, Dómine. Ps. Eripe me. 122.

Aña. Custódi me a láqueo quem statuérunt mihi, et a scándalis operántium iniquitátem. Ps. Dómine, clamávi. 123.

Aña. Considerábam ad déxteram et vidébam, et non erat qui cognósceret me. Ps. Voce mea. 123.

Capitulum ut ad Laudes.

Hymnus.

Moerentes óculi, spárgite lácrymas,
Et luctu résonent íntima córdium :
Illátas réfero Númini ab ímpiis
Pœnas et fera vúlnera.

Accíncta heu! gládiis turba satéllitum
Arréptum Dóminum fústibus ímpetit :
Nunc cædit cólaphis, nunc quatit hórridis
Divínum caput íctibus.

Haud finis scéleri : tráditur ímprobo
Christus carnífici; nec mora, bárbarus
In Regem Súperum non timet ímpio
Ausu vértere déxteram.

Audíte, o pópuli : Numen amábile,
Manánte ex húmeris úndique sánguine,
Lictóris rábidi sústinet ímpetum,
Et vocem premit ínnocens.

Quis non illácrymet? Jam nova cóndidit
Torménta indómitæ gentis iníquitas :
Infígit cérebro, proh dolor! éfferis
Sertum vépribus ásperum.

Heu crimen! tráhitur fúnibus ímprobis
Funésti Dóminus supplícii ad locum,
Illic oppétiit fúnere, spíritum
Patri restítuens suo.

Passo pro míseris tam fera vúlnera
In terris résonet débita glória;
Sacrúmque assídue nomen in æthera
Humánum genus éfferat.
Amen.

℣. Oblátus est quia ipse vóluit.
℟. Et livóre ejus sanáti sumus.

Ad Magnificat, Aña.

O vos omnes, qui transítis per

viam, atténdite et vidéte, si est dolor sicut dolor meus.

Oratio.

DOMINE Jesu Christe, qui in horto verbo et exémplo nos oráre docuísti ad tentatiónum perícula superánda: concéde propítius; ut nos oratióni semper inténti, ejus copiósum fructum cónsequi mereámur. Qui vivis.

In fine Hymnorum dicitur:

Sit laus Patri, ac Paráclito,
Natóque Patris único,
Nostræ dedit qui pródigus
Prétium salútis sánguinem.
Amen.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Christum Regem crucifíxum * Veníte, adorémus. Ps. Veníte. 2.

Hymnus.

ASPICE, infámi Deus ipse ligno
Pendet, effúso mádidus cruóre,
Aspice, immíti manus alma clavo
Fínditur alte.

Hunc, velut pravi scéleris minístrum,
Inter indígnos médium latrónes
Cerne: crudélis fuit ista gentis
Dira volúntas.

Pallet, heu! vultus; caput ecce lassum
Fléctitur; clausis óculis Redémptor
Spíritum sacro méritis onústum
Fundit ab ore.

O cor, æs durum súperas, geméndo
Ni scelus tergas: tua culpa Christum
Stípiti affíxit, tua culpa morti
Súbdidit atræ.

Sit Deo ætérnum decus omne in ævum,
Qui pius nostri géneris Redémptor
Críminis labem míseris nocéntem
Sánguine tersit. Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus. Ps. Quare fremuérunt. 3.

Aña. Multiplicáti sunt, qui tríbulant me, multi insúrgunt advérsum me. Ps. Dómine, quid multiplicáti sunt. 4.

Aña. Divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem. Ps. Deus, Deus meus, réspice in me. 28.

℣. Oblátus est, quia ipse vóluit. ℟. Et livóre ejus sanáti sumus.

De Epístola beáti Pauli, Apóstoli, ad Romános.

Lectio j. *Cap.* 5.

COMMENDAT charitátem suam Deus in nobis; quóniam cum adhuc peccatóres essémus, secúndum tempus Christus pro nobis mórtuus est: multo ígitur magis nunc justificáti in sánguine ipsíus, salvi érimus ab ira per ipsum. Si enim cum inimíci essémus, reconciliáti sumus Deo per mortem Fílii ejus, multo magis reconciliáti salvi érimus in vita ipsíus. Non solum autem, sed et gloriámur in Deo, per Dóminum nostrum Jesum Christum, per quem nunc reconciliatiónem accépimus. Si enim uníus delícto mors regnávit per unum: multo magis abundántiam grátiæ, et

donatiónis, et justítiæ accipiéntes, in vita regnábunt per unum Jesum Christum.

℟. Vínea mea elécta, ego te plantávi, dicit Dóminus, et tu facta es mihi nimis amára : * Quia parásti crucem Salvatóri tuo. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? Respónde mihi. Quia.

Lectio ij.

IGITUR sicut per uníus delíctum in omnes hómines in condemnatiónem, sic et per uníus justítiam in omnes hómines in justificatiónem vitæ. Sicut enim per inobediéntiam uníus hóminis peccatóres constitúti sunt multi : ita et per uníus obeditiónem justi constituéntur multi. Lex autem subintrávit, ut abundáret delíctum : ubi autem abundávit delíctum, superabundávit grátia, ut sicut regnávit peccátum in mortem, ita et grátia regnet per justítiam in vitam ætérnam, per Jesum Christum Dóminum nostrum.

℟. Ego edúxi te de Ægypto, demérso Pharaóne in mare rubrum, et ante te præívi in colúmna nubis : * Et tu me tradidísti princípibus sacerdótum, et duxísti me ad prætórium Piláti. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? Respónde mihi. Et.

Lectio iij. *Cap.* 6.

QUID ergo dicémus? Permanébimus in peccáto, ut grátia abúndet? Absit : qui enim mórtui sumus peccá- quómodo adhuc vivémus lo? An ignorátis, quia quique baptizáti sumus in Christo Jesu, in morte ipsíus baptizáti sumus? Consepúlti enim sumus cum illo per baptísmum in mortem : ut quómodo Christus surréxit a mórtuis per glóriam Patris, ita et nos in novitáte vitæ ambulémus. Si enim complantáti facti sumus similitúdini mortis ejus, simul et resurrectiónis érimus. Hoc sciéntes quia vetus homo noster simul crucifíxus est, ut destruátur corpus peccáti, et ultra non serviámus peccáto. Qui enim mórtuus est, justificátus est a peccáto. Si autem mórtui sumus cum Christo, crédimus quia simul étiam vivémus cum Christo.

℟. Ego propter te flagellávi Ægyptum cum primogénitis suis : * Et tu me flagellátum tradidísti. * Qui tamquam agnus coram tondénte se, obmútui, et non apérui os meum. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? Respónde mihi. Et. Glória Patri. Qui tamquam.

In secundo Nocturno.

Aña. Inimíci mei dixérunt mala mihi : quando moriétur, et períbit nomen ejus? Ps. Beátus qui intélligit. 54.

Aña. Aliéni insurrexérunt in me, et fortes quæsiérunt ánimam meam. Ps. Deus, in nómine tuo. 20.

Aña. Conculcavérunt me inimíci mei tota die : advérsum me omnes cogitatiónes eórum in malum. Ps. Miserére mei, Deus, quóniam. 63.

℣. Próprio Fílio suo non pepércit Deus. ℟. Sed pro nobis ómnibus trádidit illum.

Sermo sancti Augustíni, Episcopi.

Lectio iv.

Serm. 41. de Pass. Domini.

ADMONET nos, fratres charíssimi, ad solemnitátem domínicæ Passiónis dies ipse, in quo eam nec muta eleménta tacuérunt. Célebret eam lux fídei linguis hóminum, quam conclamavérunt étiam siléntia tenebrárum. Hódie Dóminus noster in statéra crucis prétium nostræ salútis appéndit, et una morte univérsum mundum, sicut ómnium Cónditor, ita ómnium Reparátor absólvit. Indubitánter enim credámus, quod totum mundum redémit, qui plus dedit, quam totus mundus valéret. Méritum enim redémptæ mercédis dígnitas insígnis prétii supergréssa est. Inter redémptum et rediméntem dispensátio fuit, compensátio non fuit. Qui ergo non habébat peccáta própria, digne delévit aliéna. Solus hic pia víctima pro ómnibus cécidit, ut omnes leváret; et quia débitum solus non hábuit, recte fœnus misericórdiæ pro debitóribus erogávit.

℟. Ego propter te Chananæórum reges percússi, et dedi tibi sceptrum regále: * Et tu dedísti cápiti meo spíneam corónam, et percussísti arúndine caput meum. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? Respónde mihi. Et tu.

Lectio v.

PERPENDE inter hæc, qui talem pro nobis dedit pecúniam, qualem a nobis sit exactúrus usúram. In hac ítaque die fides prophéticæ annuntiatiónis impléta est, ita dicéntis: Corpus meum dedi percutiéntibus et genas meas velléntibus, fáciem meam non avérti a fœditáte sputórum. Suscépit mala nostra, ut tribúeret bona sua. Hinc intelligámus, quantum hóminem dilígere dignátus sit ante culpam, quem sic díligit post ruínam. Agnósce, homo, quantum váleas, et quantum débeas; et dum tantam redemptiónis tuæ pérspicis dignitátem, ipse tibi indícito peccándi pudórem. Ecce pro ímpio píetas flagellátur, pro stulto sapiéntia illúditur, pro mendáce véritas necátur, damnátur justítia pro iníquo, misericórdia affícitur pro crudéli, pro mísero replétur sincéritas acéto, inebriátur felle dulcédo, addícitur innocéntia pro reo, móritur vita pro mórtuo.

℟. Ego duxi te per desértum quadragínta annis, et manna cibávi te: * Et tu me cecidísti álapis et flagéllis. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? Respónde mihi. Et.

Lectio vj

EXPAVIT scelus hóminum natúra rerum, et quem creatúra rebéllis non agnóscit, eum mundi Dóminum tremens terra testátur, et cœli Regem sol fúgiens confitétur. Chlámyde coccínea indúitur, quia sánguine Mártyrum suórum Ecclésiæ corpus ornátur. Coróna spínea cápiti ejus impónitur, quia púnctio peccatórum nostrórum,

quorum remissióne Redemptóris glória strúitur, áridis tríbulis comparátur. Studeámus nunc e divérso, ut membrórum vita cápitis sit coróna. Quod vero sitíre se in cruce pósitus dicit, fidem incrédulæ gentis concupíscit : sed e contra acétum malítiæ pórrigunt, quia vinum sapiéntiæ, quod a Deo accéperant, peccándo corrúperant. Velum templi scínditur, quia Synagóga honóre nudátur, observátio antíqua dissólvitur, Ecclésiæ únitas præmonstrátur. Monuménta aperiúntur, quia mortis jura jure superántur.

℟. Ego exaltávi te magna virtúte : * Et tu me suspendísti in patíbulo crucis, * In qua expándi manus meas ad pópulum non credéntem, et contradicéntem. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? Respónde mihi. Et tu. Glória Patri. In qua expándi.

In tertio Nocturno.

Aña. Fílii hóminum dentes eórum arma et sagíttæ, et lingua eórum gládius acútus. Psalm. Miserére mei, Deus, miserére. 64.

Aña. Intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum. Ps. Exáudi, Deus, oratiónem meam cum déprecor. 66.

Aña. Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber. Ps. Dómine, Deus salútis meæ. 87.

℣. Factus est obédiens usque ad mortem. ℟. Mortem autem Crucis.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* 19.

In illo témpore : Sciens Jesus quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit : Sítio. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

In Joan. 84.

Sciens Jesus ómnia consummáta, ait : Sítio : étiam hoc verbo prophetíam implens. Tu autem adstántium pravitátem intéllige ; nam licet innúmeros habeámus inimícos, qui nos gravíssime persecúti sint, cum tamen intérimi eos vidémus, fléctimur misericórdia. Hi vero nil moti, magis efferántur, et irrídent, acetúmque in spóngia pórrigunt, ut bibat tamquam reus : nam propter hoc hyssópum ádditur, quo gustáto mórtuus est. Vides quam non perturbáte, et quam poténter ómnia transigéntem? Quod et prósequens osténdit : cum enim ómnia consummáta essent, inclináto cápite, quod affíxum non erat, trádidit spíritum, hoc est, expirávit.

℟. Ego te potávi aqua salútis de petra : * Et tu me potásti felle, et acéto. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? Respónde mihi. Et tu.

Lectio viij.

Atqui non post inclinátum caput expirátur, sed post expiratiónem caput inclinátur. Hic autem contra áccidit ; per quod osténdit eum Evangelísta esse ómnium Dóminum. Judæi autem camélum devorántes et

cúlicem excolántes, tantum nefas ausi de die consúltant : Quóniam Parascéve erat, ut non remanérent in cruce córpora sábbato, rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur eórum crura. Vides quanti sit véritas? Per ea quæ illi fáciunt, prophetía implétur; ália enim ex hoc manifestáta est. Venérunt ergo mílites, et aliórum fregérunt crura, non Christi; sed ad Judæórum grátiam conciliándam latus ejus láncea aperuérunt, et mórtuo adhuc insúltant. O péssimam voluntátem ac scelestíssimam !

℟. Ego ante te apérui mare : * Et tu aperuísti láncea latus Salvatóri tuo. * Qui redémit mundum in sánguine suo. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? Respónde mihi. Et. Glória Patri. Qui.

Lectio ix.

Noli tamen perturbári, dilectíssime : quæ enim malo illi ánimo patrárunt, veritáti consentiébant. Prophetía hinc impléta est, ínquiens : Vidébunt in quem transfixérunt. Neque hoc tantum, sed non creditúris fuit fídei arguméntum, ut Thomæ, et qui cum eo erant. Ad hæc et arcánum mystérium consummátum est : exivit enim sanguis et aqua. Non casu et simplíciter hi fontes scaturiérunt, sed quóniam ex ambóbus Ecclésia constitúta est. Sciunt hoc initiáti : per aquam enim regeneráti, sánguine et carne nutríti sunt. Hinc mystéria ortum habent, ut quóties ad admirándum cálicem accédis, tamquam ab ipso látere háuriens, accédas.

Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Fui flagellátus * tota die, et castigátio mea in matutínis. Ps. Dóminus regnávit, cum reliquis. 15.

2. Veni ad montem myrrhæ * et ad collem thuris : tamquam agnus ad occisiónem ductus obmútui, et non apérui os meum.

3. Fodérunt manus meas * et pedes meos, dinumeravérunt ómnia ossa mea.

4. Consolántem me quæsívi, et non invéni : dedérunt in escam meam fel, et in siti mea potavérunt me acéto.

5. Cum accepísset Jesus * acétum, dixit : Consummátum est; et inclináto cápite emísit spíritum.

Capitulum. *Philip.* 2.

Fratres, Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu, qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo, sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Hymnus.

Sævo dolórum túrbine
Jactátur atris óbrutus
Pœnis, acérba sústinens
Redémptor affíxus cruci.
Pedes manúsque horríbili
Clavi cruéntant vúlnere;
Cor, vultus, artus, péctora
Sacro redúndant sánguine.

Flet, orat, et clamans obit :
Cor Matris ictum cóncidit :
Heu, Mater! Heu, Fili! dolor
Ingráta frangat péctora.
Montes, sepúlchra, sáxaque
Scindúntur; arva, flúmina,
Rupes, et æquor cóntremunt,
Templíque velum scínditur.
Sol, luna, cœlum, sídera
Plangunt, et orbis íngemit,
O vos viri, vos párvuli,
Nuptæ, puéllæ, plángite.
Adstáte mœréntes cruci,
Pedes beátos úngite,
Laváte fletu, térgite
Comis, et ore lámbite.
Tu charitátis víctima,
Ut nostra tollas crímina,
Nobis salúbri pérficis
Adoptiónem sánguine.
Nostra ergo pax et gáudium
Sis vita, Jesu, et præmium,
Sis ductor, et lux in via,
Merces, coróna in pátria.
Amen.

℣. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. ℟. Et attrítus est propter scélera nostra.

Ad Benedictus, Aña.

Ad Jesum autem cum venissent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura; sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua.

Oratio.

Omnipotens sempitérne Deus, qui humáno géneri, ad imitándum humilitátis exémplum, Salvatórem nostrum carnem súmere, et crucem subíre fecísti : concéde propítius; ut, sicut solémnem commemoratiónem Passiónis ejus celebrámus, ita et patiéntiæ ipsíus habére documénta, et resurrectiónis consórtia mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Ad Primam, in ℟. br. ℣. Qui pro nobis pati dignátus es.

Ad Tertiam, Aña.

Veni ad montem myrrhæ.

Capit. Fratres, Hoc enim, ut supra, cclxxiij.

℟. br. Oblátus est, * Quia ipse vóluit. Oblátus. ℣. Et livóre ejus sanáti sumus. Quia. Glória Patri. Oblátus. ℣. Próprio Filio suo * non pepércit Deus. ℟. Sed pro nobis ómnibus trádidit illum.

Ad Sextam, Aña.

Fodérunt.

Capitulum. *Zach.* 13.

Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum? Et dicet : His plagátus sum in domo eórum, qui diligébant me.

℟. br. Próprio Filio suo * Non pepércit Deus. Próprio. ℣. Sed pro nobis ómnibus trádidit illum. Non. Glória Patri. Próprio. ℣. Factus est obédiens usque ad mortem. ℟. Mortem autem crucis.

Ad Nonam, Aña.

Cum accepisset.

Capitulum. *Isaiæ* 53.

Generationem ejus quis enarrábit? Quia abscissus est de terra vivéntium : propter scelus pópuli mei percússi eum.

℟. br. Factus est obédiens * Usque ad mortem. Factus. ℣. Mortem autem crucis. Usque. Glória Patri. Factus. ℣. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. ℟. Et attrítus est propter scélera nostra.

In ij. Vesp. omnia ut in primis. ℣. Ipse vulneratus est propter

iniquitátes nostras. ℟. Et attrítus est propter scélera nostra.

Ad Magnificat, Aña.

Depónens Joseph corpus Jesu invólvit síndone, et pósuit eum in monuménto exciso : fuit planctus magnus in illa die : mulíeres autem sedéntes contra sepúlchrum dolébant, sicut doléri solet in morte primogéniti.

FERIA SEXTA

POST DOM. QUINQUAGESIMÆ.

De sacratissima Spinea Corona D. N. J. C.

Duplex majus.

Ad Vesp. Añæ et Capit. de Laud. Psalmi de Dñica. 108. et loco ult. Ps Laudáte Dóminum, omnes gentes. 111.

Hymnus.

Exite, Sion fíliæ,
Regis pudícæ vírgines,
Christi corónam cérnite,
Quam mater ipsa téxuit.
Horret revúlsis crínibus
Spinis cruentátum caput,
Et vultus ille décolor
Mortem propínquam réspicit.
Quæ terra sulcis ínvia,
Dumis rigens et séntibus,
Lugúbre munus prótulit,
Quæ sæva méssuit manus?
Christi rubéscens sánguine
Acúleos mutat rosis,
Palmámque vincens frúctibus
Spina est triúmphis áptior.
Culpis satæ mortálium
Te, Christe, spinæ vúlnerant :
Evélle nostras, córdibus
Tuásque nostris ínsere.
Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri, cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Plecténtes corónam de spinis. ℟. Posuérunt super caput ejus.

Ad Magnificat, Aña.

Egredímini et vidéte, fíliæ Sion, regem Salomónem in diadémate quo coronávit eum mater sua, parans crucem Salvatóri suo.

Oratio.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus; ut qui in memóriam passiónis Dómini nostri Jesu Christi Corónam ejus spíneam venerámur in terris, ab ipso glória et honóre coronári mereámur in cœlis. Qui tecum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Christum Regem spinis coronátum, * Veníte, adorémus. Ps. Veníte. 2.

Hymnus. Exíte, supra.

In primo Nocturno.

Aña. Erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, et fructum suum dabit in témpore suo. Ps. Beátus vir. xix.

Aña. Convenérunt in unum advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus. Ps. Quare fremuérunt. xix.

Aña. In tribulatióne dilatásti mihi. Ps. Cum invocárem. xxij.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

De Isaía, Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 53.

Quis crédidit audítui nostro? et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti. Non est spécies ei, ne-

que decor : et vídimus eum, et non erat aspéctus, et desi-derávimus eum : despéctum, et novíssimum virórum, virum dolórum, et sciéntem infirmitátem : et quasi abscónditus vultus ejus et despéctus, unde nec reputávimus eum. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit : et nos putávimus eum quasi leprósum, et percússum a Deo, et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra, disciplína pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus.

℟. Maledícta terra in ópere hóminis, * Spinas et tríbulos germinábit Christo. ℣. Quia comédit Adam de ligno, ex quo præcéperat Deus ne coméderet. Spinas.

Lectio ij.

Omnes nos quasi oves errávimus, unusquísque in viam suam declinávit : et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum. Oblátus est quia ipse vóluit, et non apéruit os suum : sicut ovis ad occisiónem ducétur, et quasi agnus coram tondénte se obmutéscet, et non apériet os suum. De angústia et de judício sublátus est: generatiónem ejus quis enarrábit? Quia abscíssus est de terra vivéntium : propter scelus pópuli mei percússi eum.

℟. Appáruit Moysi Dóminus in flamma ignis de médio rubi : * Et vidébat, quod rubus ardéret, et non comburerétur. ℣. Dixit ergo Moyses : Vadam et vidébo visiónem hanc magnam. Et.

Lectio iij.

Et dabit ímpios pro sepultúra, et dívitem pro morte sua : eo quod iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore ejus. Et Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte : si posúerit pro peccáto ánimam suam, vidébit semen longævum, et volúntas Dómini in manu ejus dirigétur. Pro eo quod laborávit ánima ejus, vidébit et saturábitur ; in sciéntia sua justificábit ipse justus servus meus multos, et iniquitátes eórum ipse portábit.

℟. Ecce ignis et ligna, Deus providébit sibi * Víctimam holocáusti. ℣. Levávit Abraham óculos suos, vidítque post tergum aríetem inter vepres hæréntem. Víctimam. Glória Patri. Víctimam.

In secundo Nocturno.

Aña. Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti me. Ps. Verba mea. xxij.

Aña. Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum. Psalmus. Dómine, Dóminus noster. xxiij.

Aña. Peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagittas suas in pháretra, ut sagittent justum. Psalm. In Dómino confído. xxiv.

℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Sermo sancti Bernárdi, Abbátis.

Lectio iv.

Serm. 2. in Epiph. Domini.

Egredimini, fíliæ Sion : vobis dícimus, fíliæ Sion, ánimæ sæculáres, débiles, delicátæ fíliæ, et non fílii, in quibus nihil

est fortitúdinis, nihil est virílis ánimi. Egredímini de sensu carnis ad intelléctum mentis, de servitúte carnális concupiscéntiæ ad libertátem spirituális intelligéntiæ. Egredímini de terra vestra, et de cognatióne vestra, et de domo patris vestri, et vidéte regem Salomónem in diadémate, quo coronávit eum Mater sua, in coróna paupertátis, in coróna misériæ : síquidem coronátus est et a novérca sua coróna spínea, coróna misériæ, coronándus a família sua coróna justítiæ, quando exíbunt Angeli, et tollent de regno ejus ómnia scándala, quando véniet ad judícium cum senióribus pópuli sui, cum pugnábit pro eo orbis terrárum advérsus insensátos. Corónat eum et Pater coróna glóriæ, sicut ait Psalmísta : Glória et honóre coronásti eum, Dómine. Vidéte eum, fíliæ Sion, in diadémate, quo coronávit eum Mater sua.

℟. Cum apparúerit Princeps pastórum, quo percússo, dispérsæ sunt oves gregis, * Percipiétis immarcescíbilem glóriæ corónam. ℣. Cum fécerit grande convívium, ut osténdat divítias glóriæ regni sui. Percipiétis.

Lectio v.

Serm. 41. *in Cantic.*

Ego, fratres, ab ineúnte mea conversióne, pro acérvo meritórum, quæ mihi deésse sciébam, mihi fascículum colléctum ex ómnibus anxietátibus et amaritudínibus Dómini mei colligáre, et inter úbera mea collocáre curávi. Memóriam abundántiæ suavitátis horum eructábo quoad víxero : in ætérnum non obliviscar miseratiónes istas, quia in ipsis vivificátus sum. Mihi hic salutáris fascículus servátus est : nemo tollet eum a me, inter úbera mea commorábitur. Hæc meditári dixi sapiéntiam, in his justítiæ mihi perfectiónem constítui, in his plenitúdinem sciéntiæ, in his divítias salútis, in his cópias meritórum. Ex his mihi intérdum potus salutáris amaritúdinis, ex his rursum suávis únctio consolatiónis. Hæc me érigunt in advérsis, in prósperis réprimunt, et inter læta tristiáque vitæ præséntis via régia incedénti tutum præbent utrobíque ducátum, hinc inde mala imminéntia propulsándo : hæc mihi concíliant mundi Júdicem, dum treméndum potestátibus, mitem humilémque figúrant, dum non solum placábilem, sed et imitábilem repræséntant eum qui inaccessíbilis est principátibus, terríbilis apud reges terræ.

℟. Accépit regnum decóris, * Et diadéma speciéi. ℣. Deus exaltávit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen. Et.

Lectio vj.

Hæc proptérea mihi in ore frequénter, sicut vos scitis; hæc in corde semper, sicut Deus scit; hæc stylo meo ádmodum familiária, sicut appáret; hæc mea sublímior ínterim philosophía, scire Jesum, et hunc crucifíxum. Non requíro, sicut sponsa, ubi cubet in me-

rídie, quem lætus ampléctor mea inter úbera commorántem. Non requíro, ubi pascat in merídie, quem intúeor Salvatórem in cruce. Illud sublímius, istud suávius : panis illud, hoc lac : hoc víscera réficit parvulórum, hoc replet úbera matrum, et ídeo inter úbera mea commorábitur. Hunc et vos, dilectíssimi, tam diléctum fascículum collígite vobis, hunc medúllis insérite cordis, hoc muníte áditum péctoris, ut et vobis inter úbera commorétur. Si enim ante óculos habuéritis quem portátis, pro certo vidéntes angústias Dómini, lévius vestras portábitis, ipso auxiliánte Ecclésiæ Sponso, qui est super ómnia Deus benedíctus in sæcula. Amen.

℟. Arcam de lignis Setim deaurábis auro mundíssimo intus et foris : * Faciésque supra corónam áuream per circúitum. ℣. Pones in arca testificatiónem, quam dabo tibi. Faciésque supra. Glória Patri. Faciésque supra.

In tertio Nocturno.

Aña. Ingréssus sine mácula, et operátus justítiam, coronátus est in monte sancto tuo. Ps. Dómine quis. xxv.

Aña. Super caput ejus corónam de lápide pretióso posuísti, Dómine. Ps. Dómine, in virtúte. xxv.

Aña. Advérsus eos, qui tríbulant me, impinguásti in óleo caput meum. Ps. Dóminus regit me. 27.

℣. Coróna áurea super caput ejus. ℟. Expréssa signo sanctitátis.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* 19.

In illo témpore : Apprehéndit Pilátus Jesum, et flagellávit. Et mílites plecténtes corónam de spinis imposuérunt cápiti ejus. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi, Abbátis.

Ex Serm. 50. *de diversis.*

Videte, fíliæ Sion, Regem Salomónem. Non dicit Ecclesiásten, aut Ididam. Nam et his nomínibus appellátus est rex ille, et significat Jesum Christum, nostrum verum Salomónem, qui est Sálomon, id est, pacíficus in exílio : Ecclesiástes, id est, concionátor in judício : Idida, id est, diléctus Dómini in regno, ibíque rex. In exílio mansuétus, in judício justus, in regno gloriósus. In exílio amábilis, in judício terríbilis, in regno adorábilis. In diadémate, quo coronávit eum Mater sua. Est autem hæc coróna misericórdiæ, et in hac imitábilis. Coronávit eum et novérca sua coróna misériæ, et in hac contemptíbilis. Synagógam loquor, quæ se ei non matrem exhíbuit, sed novércam.

℟. Fácies altáre ad adoléndum thymiáma de lignis Setim : * Faciésque ei corónam auréolam per gyrum. ℣. Ponésque altáre contra velum coram propitiatório. Faciésque.

Lectio viij.

Coronabit eum família sua coróna justítiæ, et in hac terríbilis : corónat eum Pater suus coróna glóriæ, et in hac

desiderábilis. Vídeant ergo eum peccatóres in coróna misériæ, id est spínea, et compungántur: vídeant eum fíliæ Sion, ánimæ affectuósæ, in coróna misericórdiæ, et imiténtur. Vidébunt eum ímpii in coróna justítiæ, et peribunt: vidébunt eum Sancti in coróna glóriæ, et perpetuáliter gaudébunt. Coronántur quidem et álii imitatóres ipsius, sed hoc ex indústria adjúti per grátiam. Solus iste a matre coronátus est, quia solus cum ordinátis affectiónibus tamquam sponsus e thálamo procéssit ex útero matris.

℟. Christus sciens dolórem et infirmitátem, spinis coronátus: * Ipse est, qui corónat vos in misericórdia et miseratiónibus. ℣. Vulnerátus propter iniquitátes nostras, attrítus propter scélera nostra, cujus livóre sanáti sumus. Ipse. Glória Patri. Ipse.

Lectio ix. de Homilia Feriæ.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Diléctus meus cándidus * et rubicúndus, comæ cápitis ejus sicut púrpura regis vincta canálibus. Ps. Dóminus regnávit, cum reliquis. 15.

2. Requiévit super eum * spíritus timóris Dómini: coróna sapiéntiæ et exultatiónis decorávit illum.

3. Induit eum * Dóminus vestiméntis salútis, et induménto justítiæ quasi sponsum decorátum coróna.

4. Fascículus myrrhæ diléctus meus mihi, inter úbera mea commorábitur.

5. Rex ætérnæ glóriæ * pro nobis coronátus benedícet corónæ anni benignitátis suæ.

Capitulum. *Cant.* 3.

Egredimini et vidéte, fíliæ Sion, regem Salomónem, in diadémate, quo coronávit illum mater sua.

Hymnus.

Legis figúris píngitur
Christi coróna nóbilis:
Impléxa spinis víctima,
Ardénsque testátur rubus.

Arcam coróna cínxerat,
Mensæque sacrum círculum,
Arámque thure fúmidam,
Coróna nectit ámbiens.

Christi dolórum cónscia,
Salve, coróna glóriæ,
Gemmis et auro púlchrior,
Vincens corónas síderum.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri, cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Eris coróna glóriæ in manu Dómini. ℟. Et diadéma regni in manu Dei tui.

Ad Benedictus, Aña.

Exívit Jesus portans spíneam corónam, et purpúreum vestiméntum.

Oratio.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus; ut qui in memóriam passiónis Dómini nostri Jesu Christi Corónam ejus spíneam venerámur in terris, ab ipso glória et honóre coronári mereámur in cœlis. Qui tecum.

Ad Tertiam, Aña.

Requiévit super eum.

Capit. Egredímini. supra.

℟. br. Eris coróna glóriæ * In manu Dómini. Eris. ℣. Et diadéma regni in manu Dei tui.

In. Glória Patri. Eris. ℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Sextam, Aña.

Induit eum.

Capitulum. *Apoc.* 6.

Vidi, et ecce equus albus, et qui sedébat super illum, habébat arcum, et data est ei coróna, et exívit vincens, ut vínceret.

℟. br. Glória et honóre * Coronásti eum, Dómine. Glória et. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória et. ℣. Tuam corónam adorámus, Dómine. ℟. Tuam gloriósam recólimus passiónem.

Ad Nonam, Aña.

Rex ætérnæ glóriæ.

Capitulum. *Isaiæ* 28.

In die illa erit Dóminus exercítuum coróna glóriæ; et sertum exultatiónis resíduo pópuli sui.

℟. br. Tuam corónam * Adorámus, Dómine. Tuam. ℣. Tuam gloriósam recólimus passiónem. Adorámus. Glória Patri. Tuam. ℣. Plecténtes corónam de spinis. ℟. Posuérunt super caput ejus.

In ij. Vesperis omnia ut in primis.

℣. Plecténtes corónam de spinis. ℟. Posuérunt super caput ejus.

Ad Magnificat, Aña.

Et genu flexo ante eum, illudébant ei, dicéntes: Ave Rex Judæórum: et expuéntes in eum, accepérunt arúndinem, et percutiébant caput ejus.

OFFICIUM
De SS. Sacramento.

Quod Feria v. cujusque Hebdomadæ, extra tempus Adventus, Quadrag., et Vigil. non impedita Officio ix. Lect., etiam translato, fieri potest sub ritu Semid. ab omnibus, qui in Regnis suæ Majestatis, Dominiis, ac Statibus hereditariis Augustissimæ Domus Austriacæ ad Horas Canonicas tenentur, ex concessione Clementis XI.

Ad Vesperas, Añæ.

1. Sacérdos in ætérnum * Christus Dóminus secúndum órdinem Melchísedech, panem et vinum óbtulit. Ps. Dixit Dóminus. 108.

2. Miserátor Dóminus * escam dedit timéntibus se in memóriam suórum mirabílium. Ps. Confitébor. 108.

3. Cálicem * salutáris accípiam, et sacrificábo hóstiam laudis. Ps. Crédidi. 111.

4. Sicut novéllæ olivárum, * Ecclésiæ fílii sint in circúitu mensæ Dómini. Ps. Beáti omnes. 116.

5. Qui pacem * ponit fines Ecclésiæ fruménti ádipe sátiat nos Dóminus. Ps. Lauda, Jerúsalem. 126.

Capitulum. 1. *Cor.* 11. c

Fratres, Ego enim accépi a Dómino quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípite, et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem.

Hymnus.

E, lingua, gloriósi
rporis mystérium,
inísque pretiósi,
in mundi prétium
s ventris generósi
fúdit géntium.
datus, nobis natus
ácta Vírgine,
mundo conversátus,
verbi sémine,
ras incolátus
lausit órdine.
rémæ nocte cœnæ
ıbens cum frátribus,
áta lege plene
in legálibus,
turbæ duodénæ
suis mánibus.
m caro, panem verum
carnem éfficit:
sanguis Christi merum:
ensus déficit,
mándum cor sincérum
ides sufficit.
m ergo Sacraméntum
émur cérnui:
tiquum documéntum
cedat rítui:
et fides suppleméntum
um deféctui.
óri, Genitóque
et jubilátio,
, honor, virtus quoque
benedíctio,
dénti ab utróque
ar sit laudátio. Amen.
nem de cœlo præstitísti
. Omne delectaméntum
habéntem.

Ad Magníficat. Aña.

m * suávis est, Dómine,
ıs tuus, qui ut dulcédi-
uam in fílios demonstrá-
ane suavíssimo de cœlo
ito, esuriéntes reples bo-
nis, fastidiósos dívites dimít-
tens inánes.

Oratio.

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili, passiónis tuæ memóriam reliquísti: tríbue, quæsumus; ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári, ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus. Qui vivis.

Ad Complet., et per Horas, in fine Hymn. dicitur:

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Christum Regem adorémus dominántem géntibus: * Qui se manducántibus dat spíritus pinguédinem. Psal. Veníte. 2.

Hymnus.

Sacris solémniis juncta sint gáudia,
Et ex præcórdiis sonent præcónia;
Recédant vétera, nova sint ómnia,
Corda, voces, et ópera.
Noctis recólitur cœna novíssima,
Qua Christus créditur agnum et ázyma
Dedísse frátribus, juxta legítima
Priscis indúlta pátribus.
Post agnum týpicum, explétis épulis,
Corpus Domínicum datum discípulis,
Sic totum ómnibus, quod totum síngulis,
Ejus fatémur mánibus.
Dedit fragílibus córporis férculum,
Dedit et trístibus sánguinis póculum,

Dicens : Accípite quod trado vásculum ,
Omnes ex eo bíbite.
Sic sacrifícium istud instítuit ,
Cujus offícium commítti vóluit
Solis Presbyteris , quibus sic cóngruit ,
Ut sumant, et dent céteris.
Panis Angélicus fit panis hóminum ,
Dat panis cœlicus figúris términum :
O res mirábilis ! mandúcat Dóminum
Pauper , servus , et húmilis.
Te, trina Déitas únaque, póscimus ,
Sic nos tu vísita , sicut te cólimus :
Per tuas sémitas duc nos quo téndimus ,
Ad lucem quam inhábitas. Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Fructum salutíferum * gustándum dedit Dóminus mortis suæ témpore. Ps. Beátus vir. 3.

Aña. A fructu * fruménti et vini multiplicáti fidéles in pace Christi requiéscunt. Ps. Cum invocárem. 129.

Aña. Communión ... , * quo Deus ipse ... non vitulórum sáng ... egávit nos Dómin ... rva me. 9.

℣. Panem ... Panem Ang... homo.

Lectione... currente.

℟. j. Im... túdo fi...

ram
nes ,
scha
Christ
ázymi
Et.
℟. ij. C
turabim
panis q
nus ad
Moyses
cœlo , se
bis pan
Iste.
℟. iij. Res
suum sub
qui surge
* Et amb
cibi illíus
Dei. ℣. Si
ex hoc pa
num. Et. G

In secu

Aña. Memo
crificii nostr
nostrum pin
diat te Dómi
Aña. Parátu
Dómini adv
tríbulant no
git me. 27.
Aña. In voc
sonent epu
mini. Ps. C
℣. Cibávit
ménti. ℟.
saturávit

MEN
Se

rei utílitas. Unum corpus effícimur : membra, inquit, ex carne ejus, et ex óssibus ejus : sequámur autem initiáti, quæ dicúntur. Ut ítaque non tantum per charitátem hoc fiámus, verum étiam ipsa re in illam misceámur carnem : hoc namque per escam effícitur, quam largítus est nobis, volens osténdere desidérium, quod erga nos habet. Proptérea semetípsum nobis immíscuit, et corpus suum in nos contemperávit, ut unum quid simus tamquam corpus cápiti coaptátum : ardénter enim amántium hoc est.

℟. Cœnántibus illis, accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, dedítque discípulis suis, et ait : * Accípite, et comédite, hoc est corpus meum. ℣. Dixérunt viri tabernáculi mei : Quis det de cárnibus ejus, ut saturémur? Accípite.

Lectio v.

Tamquam leónes ígitur ignem spirántes ab illa mensa recedámus, facti diábolo terríbiles, et caput nostrum mente revolvéntes, et charitátem, quam erga nos osténdit. Nam paréntes quidem áliis sæpe fílios tradunt aléndos : ego autem, inquit, non ita, sed cárnibus meis alo, et meípsum vobis appóno, vos omnes generósos esse volens, et spem bonam de futúris vobis præbens : quippe qui vobis hic meípsum trádidi, multo magis id in futúro fáciam. Vólui frater vester fíeri, carni propter vos et sánguini communicávi : vobis vicíssim ipsam carnem et sánguinem, per quæ cognátus vester factus sum, trado.

℟. Accépit Jesus cálicem, postquam cœnávit, dicens : Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine : * Hoc fácite in meam commemoratiónem. ℣. Memória memor ero, et tabéscet in me ánima mea. Hoc.

Lectio vj.

Attendamus ítaque nobis ipsis, dilectíssimi, tálibus fruéntes bonis : et cum áliquid turpe dícere voluérimus, vel nos ab ira córripi vidérimus, vel álio quópiam hujúsmodi vítio, considerémus quibus facti sumus digni : talísque cogitátio nobis irrationabílium mótuum sit corréctio. Quotquot ígitur hujus partícipes córporis effícimur, quotquot sánguinem degustámus, cogitémus, quod illum sursum sedéntem, qui ab Angelis adorátur incorruptíbili vicínus virtúti, hunc degustámus. Hei mihi, quot ad salútem nobis viæ! Nos corpus suum effécit, nobis suum communicávit corpus : et horum nos nihil a malis avértit.

℟. Ego sum panis vitæ : patres vestri manducavérunt manna in desérto, et mórtui sunt : * Hic est panis de cœlo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur. ℣. Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi : si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Hic est panis. Glória Patri. Hic est panis.

[illegible]

[illegible]

Corinthios.

Igitur accedat nemo cum nausea, nemo resolutus, omnes accensi, omnes ferventes et excitati. Nam si Judæi stantes, et calceamenta in pédibus habéntes, et báculos mánibus gestántes, agnum cum festinatióne comedébant; te multo magis opórtet esse solértem. Nam illi quidem in

[illegible] erant profectúri, [illegible] viatorum figuram [illegible] tu vero debes in [illegible] migráre. Quaprópter [illegible] opórtet te vigiláre: [illegible] parva pœna propo[illegible] sumentibus. [illegible] adversus pro[illegible] indignáris, et contra [illegible] crucifixérunt: [illegible] considera, ne tu quoque sis reus corporis et sanguinis Christi. Illi sanctíssimum [illegible] occidérunt, tu [illegible] suscipis ánima, [illegible] beneficia. Neque enim [illegible] satis fuit hóminem fieri, [illegible] cædi, et crucifigi: verum et semetipsum nobis [illegible]: et non fide tantum, verum et ipsa re nos [illegible] corpus. ℟. Accepit.

[Lectio VI.]

[illegible] non opórtet igitur esse [illegible] tali fruentem [illegible]? quo solári radio [illegible] splendidiórem manum, carnem hanc dividéntem? os quod [illegible] spiritáli replétur, linguam [illegible] treméndo nimis sánguine [illegible]? Cogita quali sis insignitus honóre, quali mensa fruáris. Quod Angeli vidéntes horréscunt, neque líbere audent intuéri propter emicántem inde splendórem: hoc nos páscimur, huic nos unímur, et facti sumus unum Christi corpus, et una caro. Quis loquétur poténtias Dómini, auditas fáciet omnes laudes ejus? Quis pastor oves proprio pascit cruore? Et quid dico, pastor? Matres multæ sunt, quæ post partus dolo-

, filios áliis tradunt nu-
ibus. Hoc autem ipse non
passus : sed ipse nos pró-
sánguine pascit, et per
nia nos sibi coagméntat.
Ego sum.

In tertio Nocturno.

. Introíbo * ad altáre Dei :
am Christum, qui rénovat
entútem meam. Ps. Júdica
. 60.
. Cibávit nos Dóminus *
ádipe fruménti : et de pe-
, melle saturávit nos. Ps.
ltáte Deo. 84.
. Ex altári tuo, Dómine, *
istum súmimus : in quem
et caro nostra exúltant.
Quam dilécta. 85.
Edúcas panem de terra. ℟.
inum lætíficet cor hóminis.

MENSE FEBRUARIO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* 6. *f*

illo témpore : Dixit Jesus turbis Judæórum : Caro vere est cibus : et sanguis is vere est potus. Et réa.

Homilía sancti Augustíni, Epíscopi.

Tract. 27. *in Joannem.*

ERBA Dómini ex Evangélio, quæ sermónem prístinum sequúntur, audívimus. Hinc no debétur áuribus et méns vestris, et hodiérna die importúnus est. Est enim córpore Dómini, quod diat se dare ad manducán propter ætérnam vitam. ósuit autem modum attriónis hujus, et doni sui, modo daret carnem suam ducáre, dicens : Qui mandúcat carnem meam, et bibit sánguinem meum, in me manet, et ego in illo. Signum quia manducávit et bibit, hoc est : si manet, et manétur : si hábitat, et inhabitátur : si hæret, ut non deserátur.

℟. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem, * In me manet, et ego in eo. ℣. Non est ália nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In. Bened. Divínum auxílium.

Lectio viij.

Hoc ergo nos dócuit et admónuit mysticis verbis, ut simus in ejus córpore sub ipso cápite in membris ejus, edéntes carnem ejus, non relinquéntes unitátem ejus. Sed qui áderant, plures non intelligéndo scandalizáti sunt : non enim cogitábant, hæc audiéndo, nisi carnem, quod ipsi erant. Apóstolus autem dicit, et verum dicit : Sápere secúndum carnem, mors est. Carnem suam dat nobis Dóminus *manducáre : et sápere secúndum carnem, mors est. Cum de carne sua dicat, quia ibi est vita ætérna : ergo nec carnem debémus sápere secúndum carnem, sicut in his verbis : Multi ítaque audiéntes, non ex inimícis, sed ex discípulis ejus, dixérunt : Durus est hic sermo, et quis potest eum audíre?

℟. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem : * Et qui mandúcat me, vivet propter me. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Si discípuli durum habuérunt istum sermónem, quid inimíci? Et tamen sic oportébat ut dicerétur, quod non ab ómnibus intelligerétur. Secrétum Dei inténtos debet fácere, non advérsos: isti autem cito defecérunt, tália loquénte Dómino Jesu Christo. Non credidérunt áliquid magnum dicéntem, et verbis illis áliquam grátiam cooperiéntem: sed prout voluérunt, ita intellexérunt, et more hóminum: quia póterat Jesus, aut hoc disponébat Jesus, carnem, qua indútum erat Verbum, véluti concísam, distribúere credéntibus in se. Durus est, ínquiunt, hic sermo: quis potest eum audíre?

Te Deum laudámus. 14.

MENSE MARTIO.

Ante Quadragesimam.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* 6. *f*

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea vere est cibus: et sanguis meus vere est potus. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni, Epíscopi.

Tr. 27. in Joan. ante med.

Diximus, fratres, hoc Dóminum commendásse in manducatióne carnis suæ, et potatióne sánguinis sui, ut in illo maneámus, et ipse in nobis. Manémus autem in illo, cum sumus membra ejus: manet autem ipse in nobis, cum sumus templum ejus. Ut autem simus membra ejus, únitas nos compáginat: ut compáginet únitas, quæ facit, nisi cháritas? Et cháritas Dei unde? Apóstolum intérroga. Cháritas, inquit, Dei diffúsa est in córdibus nostris per Spíritum sanctum qui datus est nobis.

℟. Qui mandúcat.

Lectio viij.

Ergo spíritus est qui vivíficat: spíritus enim facit viva membra: nec viva membra spíritus facit, nisi quæ in córpore, quod végetat ipse spíritus, invénerit. Nam spíritus qui est in te, o homo, quo constas ut homo sis, numquid vivíficat membrum quod separátum invénerit a carne tua? Spíritum tuum dico ánimam tuam. Anima tua non vivíficat, nisi membra quæ sunt in carne tua: unum si tollas, jam non vivificátur ex ánima tua, quia unitáti córporis tui non copulátur.

℟. Misit me.

Lectio ix.

Hæc dicúntur, ut amémus unitátem, et timeámus separatiónem. Nihil enim sic debet formidáre Christiánus, quam separári a córpore Christi. Si enim separátur a córpore Christi, non est membrum ejus: si non est membrum ejus, non vegetátur spíritu ejus. Quisquis autem, inquit Apóstolus, Spíritum Christi non habet, hic non est ejus. Spíritus ergo est qui vivíficat, caro autem non prodest quidquam. Verba quæ ego locútus sum vobis, spíritus et vita sunt. Quid est, spíritus et vita sunt? Spiritáliter intelligénda sunt. Intellexísti spiritáliter? Spíritus et vita sunt

lexísti carnáliter? Etiam
la spíritus et vita sunt, sed
non sunt.
)eum laudámus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

Sapiéntia * ædificávit sibi
um, míscuit vinum, et
it mensam. Psalm. Dómi-
regnávit, cum reliquis
ñica. 15.
ngelórum esca * nutrivísti
ılum tuum, et panem de
præstitísti eis.
'inguis est panis * Chri-
et præbébit delícias régi-

acerdótes sancti * incénsum
anes ófferunt Deo.
incénti dabo manna * abs-
litum, et nomen novum.
ıpitulum. 1. Cor. 11. e
ATRES, Ego enim accépi a
Dómino quod et trádidi vo-
quóniam Dóminus Jesus in
nocte tradebátur, accépit
em, et grátias agens fregit,
ixit: Accípite, et mandu-
; hoc est corpus meum,
d pro vobis tradétur: hoc
te in meam commemora-
em.

Hymnus.

ERBUM supérnum pródiens,
Nec Patris linquens déxte-
ım,
opus suum éxiens,
it ad vitæ vésperam,
nortem a discípulo
tradéndus æmulis,
s in vitæ férculo
rádidit discípulis.
ous sub bina spécie
ıem dedit et Sánguinem:
lúplicis substántiæ
ım cibáret hóminem.
Se nascens dedit sócium,
Convéscens in edúlium,
Se móriens in prétium,
Se regnans dat in præmium.
O salutáris hóstia,
Quæ cœli pandis óstium:
Bella premunt hostília,
Da robur, fer auxílium.
Uni trinóque Dómino
Sit sempitérna glória:
Qui vitam sine término
Nobis donet in pátria.
Amen.

℣. Pósuit fines tuos pacem.
℟. Et ádipe fruménti sátiat
te.

Ad Benedictus, Aña.

Ego sum * panis vivus, qui de
cœlo descéndi: si quis man-
ducáverit ex hoc pane, vivet in
ætérnum.

Oratio.

DEUS, qui nobis sub Sacra-
ménto mirábili, passiónis
tuæ memóriam reliquísti: trí-
bue, quæsumus; ita nos Cór-
poris et Sánguinis tui sacra
mystéria venerári, ut redem-
ptiónis tuæ fructum in nobis
júgiter sentiámus. Qui vivis et
regnas.

Ad Primam, in ℟. br. ℣.

Qui natus es de María Vírgine.

Ad Tertiam, Aña.

Angelórum esca.

Capit. Fratres, Ego enim,
supra.

℟. br. Panem cœli * Dedit eis.
Panem cœli. ℣. Panem Ange-
lórum manducávit homo. De-
dit. Glória Patri. Panem. ℣.
Cibávit illos ex ádipe fruménti.
℟. Et de petra, melle saturá-
vit eos.

Ad Sextam, Aña.

Pinguis est panis.

Capit. 1. *Cor.* 11. *f*

QUOTIESCUMQUE enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis : mortem Dómini annuntiábitis donec véniat.

℟. br. Cibávit illos * Ex ádipe fruménti. Cibávit. ℣. Et de petra melle saturávit eos. Ex. Glória Patri. Cibávit. ℣. Edúcas panem de terra. ℟. Et vinum lætíficet cor hóminis.

Ad Nonam, Aña.

Vincénti dabo manna.

Capit. 1. *Cor.* 11. *f*

QUICUMQUE manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indígne : reus erit Córporis et Sánguinis Dómini.

℟. br. Edúcas panem * De terra. Edúcas. ℣. Et vinum lætíficet cor hóminis. De. Glória Patri. Edúcas. ℣. Pósuit fines tuos pacem. ℟. Et ádipe fruménti sátiat te.

In ij. Vesperis omnia sicut in j. Vesperis.

℣. Panem de cœlo præstitísti eis. ℟. Omne delectaméntum in se habéntem.

Ad Magnificat, Aña.

O sacrum * convívium, in quo Christus súmitur, recólitur memória passiónis ejus : mens implétur grátia, et futúræ glóriæ nobis pignus datur.

OFFICIUM

Immac. Concept. B. M. V.

Quod Benedictus Papa XIII. quolibet Sabbato anni (extra Adventum, Quadrag., et Sabbata Vigil., et Quatuor Temp.) non impedito Festo ix. Lectionum, etiam translato, ritu Duplici recitari concessit universo Clero Sæculari, et Regulari in omnibus Regnis, Dominiis et Ditionibus Cæsareæ Majestati subjectis extra Italiam.

AD VESPERAS,

Añæ de Laudibus. Psalmi, Capit. et Hymnus ut in Festis B. M. cxxj.

℣. Concéptio sanctæ Maríæ Vírginis. ℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Ad Magnificat, Aña.

Gloriósæ Vírginis Maríæ Conceptiónem digníssimam recolámus, quæ et Genitrícis dignitátem obtínuit, et virginálem pudicítiam non amísit.

Oratio.

FAMULIS tuis, quæsumus Dómine, cœléstis grátiæ munus impertíre : ut, quibus beátæ Vírginis partus éxstitit salútis exórdium, Conceptiónis ejus votíva commemorátio, pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Conceptiónem Vírginis Maríæ recolámus : * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum. Ps. Veníte. 2.

Hymnus, Añæ, Psalmi et ℣. Noct. ut in Festis B. M. cxxiij.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. j. Concépta est beáta Virgo María ex progénie David : * Per quam salus mundi credéntibus appáruit, cujus vita gloriósa lucem dedit sæculo. ℣. Conceptiónem beátæ Maríæ Vírginis cum gáudio recolámus. Per.

℟. ij. Beatíssimæ Vírginis Maríæ Conceptiónem devotíssime

recolámus : * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum. ℣. Cum jucunditáte Conceptiónem beátæ Maríæ Vírginis devotíssime recolámus. Ut.

℟. iij. Gloriósæ Vírginis Maríæ Conceptiónem digníssimam recolámus, * Cujus Dóminus humilitátem respéxit, quæ Angelo nuntiánte concépit Salvatórem mundi. ℣. Beatíssimæ Vírginis Maríæ Conceptiónem devotíssime recolámus. Cujus. Glória Patri. Cujus.

Lectiones ij. et iij. Noct. sumuntur ex Octava Conceptionis ut viij. Decembris, ordine ut infra.

Mensibus Januario, et Februario, Sermo et Homilia diei Festi.

Mense Martio, quæ secunda die habentur.

℟. iv. Concéptio gloriósæ Vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David : * Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias. ℣. Concépta est beáta Virgo María ex progénie David. Cujus.

℟. v. Cum jucunditáte Conceptiónem beátæ Maríæ recolámus : * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum. ℣. Corde et ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra commemoratióne præcélsæ Genitrícis Dei Maríæ. Ut ipsa.

℟. vj. Concéptio tua, Dei Génitrix Virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo : * Ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster : * Qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem : et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Ex. Glória Patri. Qui.

℟. vij. Beátam me dicent omnes generatiónes : * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia. Bened. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

℟. viij. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima : * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Conceptiónem. Quia. Glório Patri. Christus.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Concéptio gloriósæ Vírginis Maríæ, ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David. Psal. Dóminus regnávit, cum reliquis. 15.

2. Concéptio sanctæ Maríæ Vírginis, cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

3. Regáli ex progénie María exórta refúlget : cujus précibus nos adjuvári mente et spíritu devotíssime póscimus.

4. Corde et ánimo Christo canámus glóriam, in hac sacra commemoratióne præcélsæ Genitrícis Dei Maríæ.

5. Cum jucunditáte Conceptió-

nem beátæ Maríæ recolámus, ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

Capitulum. Ab initio. Hymnus. O gloriósa. cxxxj.

℣. Concéptio sanctæ Maríæ Vírginis. ℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Ad Benedictus, Aña.

Conceptiónem perpétuæ Vírginis Genitrícis Dei Maríæ devotíssime recolímus, qua celsitúdo throni procéssit.

Orátio.

Famulis tuis, quæsumus Dómine, cœléstis grátiæ munus impertíre: ut, quibus beátæ Vírginis partus éxstitit salútis exórdium, Conceptiónis ejus votíva commemorátio, pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

Ad Primam, et alias H… Añæ sumuntur ex Lau… ut supra. Capitula et ℟℟ ut in Festis B. M.

In ij. Vesperis omnia … primis.

℣. Concéptio sanctæ Mari… gínis. ℟. Cujus vita ínclyta … ctas illústrat Ecclésias.

Ad Magníficat, Aña.

Concéptio tua, Dei Gé… Virgo, gáudium annunt… univérso mundo: ex te … ortus est sol justítiæ, Chri… Deus noster: qui solvens m… dictiónem, dedit benedictióne… et confúndens mortem, do… vit nobis vitam sempitérnam.

Et fit comm. Dñicæ.

¶ Aliud Officium Imma… Concept. B. M. per annum h… betur supra. clxxij.

PRÆPARATIO AD MISSAM,

PRO OPPORTUNITATE SACERDOTIS FACIENDA.

Aña. Ne reminiscáris. In Du-licibus duplicatur.

Psalmi. Quam dilécta. 85. enedixisti. 86. Inclína, Dó-ine. 86. Crédidi. 111. De ofúndis. 117.

Deinde repetitur, Aña.

: reminiscáris, Dómine, de-ta nostra, vel paréntum no-órum; neque vindíctam su-s de peccátis nostris.

Postea Sacerdos dicit:

rie, eléison. Christe, eléi-. Kyrie, eléison. Pater no-r. ℣. Et ne nos indúcas in tatiónem. ℟. Sed líbera nos alo. ℣. Ego dixi, Dómine, serére mei. ℟. Sana ánimam am, quia peccávi tibi. ℣. nvértere, Dómine, aliquán-um. ℟. Et deprecáre super vos tuos. ℣. Fiat misericór-tua, Dómine, super nos. ℟. emádmodum sperávimus in ℣. Sacerdótes tui induántur títiam. ℟. Et sancti tui exúl-t. ℣. Ab occúltis meis mun-me, Dómine. ℟. Et ab alié-parce servo tuo. ℣. Dómi-, exáudi oratiónem meam. Et clamor meus ad te véniat. Dóminus vobíscum. ℟. Et m spíritu tuo.

Orémus.

Aures tuæ pietátis, mitíssi-me Deus, inclína précibus ostris, et grátia sancti Spíritus illúmina cor nostrum: ut tuis mystériis digne ministráre, teque ætérna charitáte dilígere mereámur.

Deus, cui omne cor patet, et omnis volúntas lóquitur, et quem nullum latet secrétum: purífica per infusiónem sancti Spíritus cogitatiónes cordis nostri; ut te perfécte dilígere, et digne laudáre mereámur.

Ure igne sancti Spíritus renes nostros et cor nostrum, Dómine: ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

Mentes nostras, quæsumus Dómine, Paráclitus, qui a te procédit, illúminet: et indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem.

Adsit nobis, quæsumus Dómine, virtus Spíritus sancti: quæ et corda nostra cleménter expúrget, et ab ómnibus tueátur advérsis.

Deus, qui corda fidélium sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére.

Conscientias nostras, quæsumus Dómine, visitándo purífica: ut véniens Dóminus noster Jesus Christus Fílius tuus, parátam sibi in nobis invéniat mansiónem. Qui tecum vivit.

ORATIONES

Dicendæ cum Sacerdos induitur sacerdotalibus paramentis.

Cum lavat manus.

DA, Dómine, virtútem mánibus meis ad abstergéndam omnem máculam : ut sine pollutióne mentis et córporis váleam tibi servíre.

Ad Amictum, dum ponitur super caput.

IMPONE, Dómine, cápiti meo gáleam salútis ad expugnándos diabólicos incúrsus.

Ad Albam, cum ea induitur.

DEALBA me, Dómine, et munda cor meum : ut in sánguine Agni dealbátus, gáudiis pérfruar sempitérnis.

Ad Cingulum, dum se cingit.

PRÆCINGE me, Dómine, cíngulo puritátis, et exstíngue in lumbis meis humórem libídinis, ut máneat in me virtus continéntiæ et castitátis.

Ad Manipulum, dum imponitur brachio sinistro.

MEREAR, Dómine, portáre manípulum fletus et dolóris : ut cum exultatióne recípiam mercédem labóris.

Ad stolam, dum imponitur collo.

REDDE mihi, Dómine, stolam immortalitátis, quam pérdidi in prævaricatióne primi paréntis : et quamvis indígnus accédo ad tuum sacrum mystérium, mérear tamen gáudium sempitérnum.

Ad Casulam, cum assumitur.

DOMINE, qui dixísti : Jugum meum suáve est, et onus meum leve : fac, ut istud portáre sic váleam, quod cónsequar tuam grátiam. Amen.

ORATIONES

PRO OPPORTUNITATE SACERDOTIS, ANTE CELEBRATIONEM ET COMMUNIONEM DICENDÆ.

Oratio S. Ambrosii Episcopi.

DIE DOMINICA.

SUMME sacérdos, et vere Póntifex Jesu Christe, qui te obtulísti Deo Patri hóstiam puram et immaculátam in ara crucis pro nobis míseris et peccatóribus, et qui dedísti nobis Carnem tuam ad manducándum, et Sánguinem tuum ad bibéndum, et posuísti mystérium istud in virtúte Spíritus sancti tui, dicens : Hæc quotiescúmque fecéritis, in mei memóriam faciétis. Rogo per eúmdem Sánguinem tuum, magnum salútis nostræ prétium : rogo per hanc miram et ineffábilem charitátem, qua nos míseros et indígnos sic amáre dignátus es, ut laváres nos a peccátis nostris in Sánguine tuo. Doce me servum tuum indígnum, quem inter cétera dona tua étiam ad officium sacerdotále vocáre dignátus es nullis meis méritis, sed sola dignatióne misericórdiæ tuæ : doce me, quæso, per Spíritum sanctum tuum, tantum tractáre mystérium ea reveréntia et honóre, ea devotióne et timóre, quibus opórtet et decet. Fac me per grátiam tuam semper illud de tanto mystério crédere et intellígere, sentíre et fírmiter tenére, dícere et cogitáre quod tibi placet, et éxpedit ánimæ meæ. Intret spíritus tuus bonus in cor meum, qui sonet ibi sine sono, et sine strépitu verbórum loqui-

tur omnem veritátem. Profúnda quippe sunt nimis, et sacro tecta velámine. Propter magnam cleméntiam tuam concéde mihi Missárum solémnia mundo corde et pura mente celebráre. Líbera cor meum ab immúndis et nefándis, vanis et nóxiis cogitatiónibus. Muni me beatórum Angelórum pia et fida custódia, ac tutéla fortíssima, ut hostes ómnium bonórum confúsi discédant. Per virtútem tanti mystérii, et per manum sancti Angeli tui, repélle a me, et a cunctis servis tuis, duríssimum spíritum supérbiæ et cœnodóxiæ, invídiæ et blasphémiæ, fornicatiónis et immundítiæ, dubietátis et diffidéntiæ. Confundántur qui nos persequúntur : péreant illi qui nos pérdere festínant.

FERIA II. Rex vírginum et amátor castitátis et integritátis, cœlésti rore benedictiónis tuæ exstíngue in córpore meo fómitem ardéntis libídinis: ut máneat in me tenor castitátis córporis et ánimæ. Mortífica in membris meis carnis stímulos, omnésque libidinósas commotiónes; et da mihi veram et perpétuam castitátem, cum céteris donis tuis, quæ tibi placent in veritáte; ut sacrifícium laudis casto córpore et mundo corde váleam tibi offérre. Quanta enim cordis contritióne, et lacrymárum fonte, quanta reveréntia et tremóre, quanta córporis castitáte et ánimæ puritáte istud divínum et cœléste sacrifícium est celebrándum, ubi caro tua in veritáte súmitur, ubi sanguis tuus in veritáte bíbitur, ubi ima summis, terréna divínis jungúntur, ubi adest sanctórum Angelórum præséntia, ubi tu es sacrifícium et sacérdos mirabíliter et ineffabíliter constitútus.

FERIA III. Quis digne hoc celebráre póterit, nisi tu, Deus omnípotens, offeréntem féceris dignum? Scio, Dómine, et vere scio, et idipsum pietáti tuæ confíteor, quia non sum dignus accédere ad tantum mystérium propter nímia peccáta mea, et infinítas negligéntias meas. Sed scio, et veráciter ex toto corde meo credo, et ore confíteor, quia tu potes me fácere dignum, qui solus potes fácere mundum de immúndo concéptum sémine, et de peccatóribus justos et sanctos. Per hanc omnipoténtiam tuam te rogo, Deus meus, ut concédas mihi peccatóri hoc sacrifícium celebráre cum timóre et tremóre, cum cordis puritáte, et lacrymárum fonte, cum lætítia spirituáli, et cœlésti gáudio. Séntiat mens mea dulcédinem beatíssimæ præséntiæ tuæ, et excúbias sanctórum Angelórum tuórum in circúitu meo.

FERIA IV. Ego enim, Dómine, memor venerándæ Passiónis tuæ, accédo ad altáre tuum, licet peccátor, ut ófferam tibi sacrifícium, quod tu instituísti, et offérri præcepísti in commemoratiónem tui, pro salúte nostra. Súscipe illud, quæso, summe Deus, pro Ecclésia sancta tua, et pro pópulo quem acquisivísti Sánguine tuo. Et quóniam me peccató-

rem inter te et eúmdem pópulum tuum médium esse voluísti, licet in me áliquod boni óperis testimónium non agnóscas, offícium saltem dispensatiónis créditæ non recúses; nec per me indígnum eórum salútis péreat prétium, pro quibus víctima salutáris dignátus es esse et redémptio. Prófero étiam, Dómine (si dignéris propítius intuéri), tribulatiónes plébium, perícula populórum, captivórum gémitus, misérias orphanórum, necessitátes peregrinórum, inópiam debílium, desperatiónes languéntium, deféctus senum, suspíria júvenum, vota vírginum, laménta viduárum.

FERIA V. Tu enim miseréris ómnium, Dómine, et nihil odísti eórum quæ fecísti. Memoráre quæ sit nostra substántia: quia tu Pater noster es, quia tu Deus noster es, ne irascáris satis, neque multitúdinem víscerum tuórum super nos contíneas. Non enim in justificatiónibus nostris prostérnimus preces ante fáciem tuam, sed in miseratiónibus tuis multis. Aufer a nobis iniquitátes nostras: et ignem sancti Spíritus in nobis cleménter accénde. Aufer cor lapídeum de carne nostra: et da nobis cor cárneum, quod te amet, te díligat, te delectétur, te sequátur, te perfruátur. Orámus, Dómine, cleméntiam tuam, ut seréno vultu famíliam tuam, sacri tui nóminis offícia præstolántem, aspícere dignéris: et, ut nullíus sit írritum votum, nullíus vácua postulátio, tu nobis preces súggere, quas ipse propítius audíre, et exaudíre delectéris.

FERIA VI. Rogámus étiam te, Dómine sancte Pater, et pro spirítibus fidélium defunctórum: ut sit illis salus, sánitas, gáudium, et refrigérium, hoc magnum pietátis Sacraméntum. Dómine Deus meus, sit illis hódie magnum et plenum convívium de te pane vivo, qui de cœlo descendísti, et das vitam mundo, de tua carne sancta et benedícta, Agni vidélicet immaculáti, qui tollis peccáta mundi, quæ de sancto et glorióso beátæ Vírginis Maríæ útero est assúmpta, et de Spíritu sancto concépta, ac de illo pietátis fonte, qui per lánceam mílitis ex tuo sacratíssimo látere emanávit: ut exínde reфécti et satiáti, refrigeráti et consoláti, exúltent in laude et glória tua. Peto cleméntiam tuam, Dómine, ut descéndat super panem tibi sacrificándum plenitúdo tuæ benedictiónis, et sanctificátio tuæ divinitátis. Descéndat étiam, Dómine, illa sancti Spíritus tui invisíbilis incomprehensibilísque majéstas, sicut quondam in patrum hóstias descendébat, qui et oblatiónes nostras Corpus et Sánguinem tuum effíciat, et me indígnum sacerdótem dóceat tantum tractáre mystérium cum cordis puritáte et lacrymárum devotióne, cum reveréntia et tremóre, ita ut plácide ac benígne suscípias sacrifícium de mánibus meis ad salútem ómnium tam vivórum quam defunctórum.

SABBATO. Rogo étiam te, Dómine, per ipsum sacrosánctum mystérium Córporis et Sánguinis tui, quo quotídie in Ecclésia tua páscimur et potámur, ablúimur et sanctificámur atque uníus summæ divinitátis partícipes efficimur : da mihi virtútes tuas sanctas, quibus replétus bona consciéntia ad altáre tuum accédam, ita ut hæc cœléstia Sacraménta efficiántur mihi salus et vita. Tu enim dixísti ore tuo sancto et benedícto : Panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita. Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Panis dulcíssime, sana palátum cordis mei, ut séntiam suavitátem amóris tui. Sana illud ab omni languóre, ut nullam præter te séntiam dulcédinem. Panis candidíssime, habens omne delectaméntum et omnem sapórem, qui nos semper réficis, et numquam in te déficis, cómedat te cor meum, et dulcédine sapóris tui repleántur víscera ánimæ meæ. Mandúcat te Angelus ore pleno, mandúcet te peregrínus homo pro módulo suo, ne defícere possit in via, tali recreátus viático. Panis sancte, panis vive, panis munde, qui descendísti de cœlo, et das vitam mundo, veni in cor meum, et munda me ab omni inquinaménto carnis et spíritus. Intra in ánimam meam, sana et munda me intérius et extérius. Esto tutámen et contínua salus ánimæ et córporis mei. Repélle a me insidiántes mihi hostes, recédant procul a præséntia poténtiæ tuæ, ut foris et intus per te munítus, recto trámite ad tuum regnum pervéniam : ubi non in mystériis, sicut in hoc témpore ágitur, sed fácie ad fáciem te vidébimus, cum tradíderis regnum Deo et Patri, et eris Deus ómnia in ómnibus. Tunc enim me de te satiábis satietáte mirífica : ita ut nec esúriam nec sítiam in ætérnum. Qui cum eódem Deo Patre, et Spíritu sancto vivis et regnas per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

Alia Oratio ante Missam.

Ad mensam dulcíssimi convívii tui, pie Dómine Jesu Christe, ego peccátor de própriis méritis nihil præsúmens, sed de tua confídens misericórdia et bonitáte, accédere véreor et contremísco. Nam cor et corpus hábeo multis criminíbus maculátum, mentem et linguam non caute custodítam. Ergo, o pia Déitas, o treménda majéstas, ego miser inter angústias deprehénsus, ad te fontem misericórdiæ recúrro, ad te festíno sanándus, sub tuam protectiónem fúgio, et quem júdicem sustinére néqueo, salvatórem habére suspíro. Tibi, Dómine, plagas meas osténdo, tibi verecúndiam meam détego. Scio peccáta mea multa et magna, pro quibus tímeo. Spero in misericórdias tuas, quarum non est númerus. Réspice ergo in me óculis misericórdiæ tuæ, Dómine Jesu Christe, Rex ætérne, Deus et homo, cruci-

fixus propter hóminem. Exáudi me sperántem in te : miserére mei pleni misériis et peccátis, tu qui fontem miseratiónis numquam manáre cessábis. Salve, salutáris víctima, pro me et omni humáno génere in patíbulo crucis obláta. Salve nóbilis et pretióse Sanguis, de Vulnéribus crucifíxi Dómini mei Jesu Christi prófluens, et peccáta totíus mundi ábluens. Recordáre, Dómine, creatúræ tuæ, quam tuo Sánguine redemísti. Pœnitet me peccásse, cúpio emendáre quod feci. Aufer ergo a me, clementíssime Pater, omnes iniquitátes et peccáta mea : ut purificátus mente et córpore, digne degustáre mérear Sancta Sanctórum : et concéde, ut hæc sancta prælibátio Córporis et Sánguinis tui, quam ego indígnus súmere inténdo, sit peccatórum meórum remíssio, sit delictórum perfécta purgátio, sit túrpium cogitatiónum effugátio, ac bonórum sénsuum regenerátio, operúmque tibi placéntium salúbris efficácia, ánimæ quoque et córporis contra inimicórum meórum insídias firmíssima tuítio. Amen.

Oratio.
S. Thomæ Aquinatis.

Omnipotens sempitérne Deus, ecce accédo ad sacraméntum unigéniti Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi : accédo tamquam infírmus ad médicum vitæ, immúndus ad fontem misericórdiæ, cæcus ad lumen claritátis ætérnæ, pauper et egénus ad Dóminum cœli et terræ. Rogo ergo imménsæ largitátis tuæ abundántiam, quátenus meam curáre dignéris infirmitátem, laváre fœditátem, illumináre cæcitátem, ditáre paupertátem, vestíre nuditátem : ut panem Angelórum, Regem regum, et Dóminum dominántium, tanta suscípiam reveréntia et humilitáte, tanta contritióne et devotióne, tanta puritáte et fide, tali propósito et intentióne, sicut éxpedit salúti ánimæ meæ. Da mihi, quæso, Domínici Córporis et Sánguinis non solum suscípere sacraméntum, sed étiam rem et virtútem sacraménti. O mitíssime Deus! da mihi Corpus unigéniti Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi, quod traxit de Vírgine María, sic suscípere, ut córpori suo mystico mérear incorporári, et inter ejus membra connumerári. O amantíssime Pater! concéde mihi diléctum Fílium tuum, quem nunc velátum in via suscípere propóno, reveláta tandem fácie perpétuo contemplári. Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

GRATIARUM ACTIO

POST MISSAM.

Aña. Trium puerórum. In Duplicibus duplicatur.

Cantic. Benedícite. 16. In fine non dicitur Glória Patri.

Psalm. Laudáte Dóminum in sanctis ejus. 18. In fine Glória Patri.

Aña. Trium puerórum cantémus hymnum, quem cantábant sancti in camíno ignis benedicéntes Dóminum.

Postea Sacerdos dicit :

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua. ℟. Et sancti tui benedícant tibi. ℣. Exultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis. ℣. Non nobis, Dómine, non nobis. ℟. Sed nómini tuo da glóriam. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui tribus púeris mitigásti flammas ígnium : concéde propítius ; ut nos fámulos tuos non exúrat flamma vitiórum.

Actiones nostras, quæsumus Dómine, aspirándo præveni, et adjuvándo proséquere : ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur.

Da nobis, quæsumus Dómine, vitiórum nostrórum flammas exstínguere, qui beáto Lauréntio tribuísti tormentórum suórum incéndia superáre. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

ORATIONES

Post Celebrationem et Communionem dicendæ.

Oratio

S. Thomæ Aquinatis.

Gratias tibi ago, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui me peccatórem, indígnum fámulum tuum, nullis meis méritis, sed sola dignatióne misericórdiæ tuæ satiáre dignátus es pretióso Córpore et Sánguine Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi. Et precor, ut hæc sancta Commúnio non sit mihi reátus ad pœnam, sed intercéssio salutáris ad véniam. Sit mihi armatúra fídei, et scutum bonæ voluntátis. Sit vitiórum meórum evacuátio, concupiscéntiæ et libídinis exterminátio, charitátis et patiéntiæ, humilitátis et obediéntiæ, omniúmque virtútum augmentátio : contra insídias inimicórum ómnium, tam visibílium, quam invisibílium, firma defénsio : mótuum meórum, tam carnálium, quam spirituá-

lium perfécta quietátio : in te uno ac vero Deo firma adhæsio : atque finis mei felix consummátio. Et precor te, ut ad illud ineffábile convívium me peccatórem perdúcere dignéris, ubi tu cum Filio tuo et Spíritu sancto Sanctis tuis es lux vera, satíetas plena, gáudium sempitérnum, jucúnditas consummáta, et felícitas perfécta. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Alia Oratio sancti Bonaventuræ.

TRANSFIGE, dulcíssime Dómine Jesu, medúllas et víscera ánimæ meæ suavíssimo ac salubérrimo amóris tui vúlnere, vera serenáque et Apostólica sanctíssima charitáte, ut lángueat et liquefíat ánima mea solo semper amóre et desidério tui : te concupíscat, et defíciat in átria tua, cúpiat dissólvi, et esse tecum. Da ut ánima mea te esúriat panem Angelórum, refectiónem animárum sanctárum, panem nostrum quotidiánum, supersubstantiálem, habéntem omnem dulcédinem et sapórem, et omne delectaméntum suavitátis, te in quem desíderant Angeli prospícere, semper esúriat, et cómedat cor meum, et dulcédine sapóris tui repleántur víscera ánimæ meæ : te semper sítiat fontem vitæ, fontem sapiéntiæ et sciéntiæ, fontem ætérni lúminis, torréntem voluptátis, ubertátem domus Dei, te semper ámbiat, te quærat, te invéniat, ad te tendat, ad te pervéniat : te meditétur, te loquátur, et ómnia operétur in laudem et glóriam nóminis tui, cum humilitáte et discretióne, cum dilectióne et delectatióne, cum facilitáte et afféctu, cum perseverántia usque in finem : ut tu sis solus semper spes mea, tota fidúcia mea, divítiæ meæ, delectátio mea, jucúnditas mea, gáudium meum, quies et tranquíllitas mea, pax mea, suávitas mea, odor meus, dulcédo mea, cibus meus, reféctio mea, refúgium meum, auxílium meum, sapiéntia mea, pórtio mea, posséssio mea, thesáurus meus, in quo fixa et firma, et immobíliter semper sit radicáta mens mea, et cor meum. Amen.

PSALMORUM INDEX.

CANTICORUM INDEX.

HYMNORUM INDEX.

INDEX ALPHABETICUS

IUM FESTORUM ET NOMINUM SANCTORUM

HUJUS PARTIS HIEMALIS BREVIARII.

*Hoc signum * denotat Festum ex Indulto.*

Mechliniæ, H. Dessain. MDCCCLXI.

FORMULA

impertiendam indulgentiam plenariam in articulo mortis.

jutórium nostrum ✠ in nómine
ini. ℟. Qui fecit cœlum et ter-
Aña. Ne reminiscáris, Dómine,
ta fámuli tui vel ancíllæ tuæ,
e vindíctam sumas de peccátis
Kyrie, eléison. Christe, eléison.
, eléison. Pater noster, etc. ℣.
nos indúcas in tentatiónem. ℟.
líbera nos a malo. ℣. Salvum
ervum tuum vel ancíllam tuam.
us meus, sperántem in te. ℣.
ne, exáudi oratiónem meam.
clamor meus ad te véniat. ℣.
nus vobíscum. ℟. Et cum spí-
uo.

Orémus.

ENTISSIME Deus, Pater miseri-
ordiárum, et Deus totíus con-
ónis, qui néminem vis períre
credéntem, atque sperántem,
dum multitúdinem miseratió-
tuárum réspice propítius fá-
n tuum N. vel fámulam tuam,
vel quam tibi vera fides, et
christiána comméndant. Vísita
vel eam, in salutári tuo, et
Unigéniti tui passiónem, et
em, ómnium ei delictórum
m remissiónem, et véniam
nter indúlge: ut ejus ánima in
éxitus sui te júdicem propi-
n invéniat, et in sánguine
em Fílii tui ab omni mácula
a transíre ad vitam mereátur
étuam. Per eúmdem Christum
inum nostrum.

Tum dicto ab uno ex clericis astantibus: Confíteor, etc. Sacerdos dicat Misereátur, etc.

Deinde.

Dominus noster Jesus Christus Fílius Dei vivi, qui beáto Petro Apóstolo suo dedit potestátem ligándi, atque solvéndi, per suam piíssimam misericórdiam recípiat confessiónem tuam, et restítuat tibi stolam primam, quam in baptísmate recepísti: et ego facultáte mihi ab apostólica Sede tribúta, indulgéntiam plenáriam, et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo. In nómine Patris, ✠ et Fílii, et Spíritus sancti.

Per sacrosáncta humánæ reparatiónis mystéria remíttat tibi omnípotens Deus omnes præséntis, et futúræ vitæ pœnas, paradísi portas apériat, et ad gáudia sempitérna perdúcat. Amen.

Benedícat te omnípotens Deus, Pater, ✠ et Fílius, et Spíritus sanctus. Amen.

Si vero infirmus sit adeo morti proximus, ut neque confessionis generalis neque precum tempus suppetat, statim ei benedictionem impertiatur dicens: Dóminus noster, etc.

Et si mors proxime urgeat, dicat: Indulgéntiam plenáriam et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo in nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

IN FESTO SS. XXVI. MART. JAPONENSIUM.

Duplex.

Omnia de Communi plurimorum Martyrum, præter seq.

Oratio.

Domine Jesu Christe, qui ad tui imitatiónem per Crucis supplícium primítias fidei apud Japóniæ gentes in sanctórum Mártyrum Petri Baptístæ, Pauli et Sociórum sánguine dedicásti, concéde quæsumus; ut quorum hódie solémnia cólimus, excitémur exémplis. Qui vivis.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Remotissimæ Japóniæ regióni extrémis orientális Asiæ fínibus sitæ, quæ diu in ténebris et in umbra mortis séderat, sextodécimo salútis humánæ reparátæ sæculo Cathólicæ veritátis lumen affúlsit. Magnus síquidem illuc Indiárum Apóstolus sanctus Franciscus Xavérius Christum prædicans crucifíxum, ádeo insígnem fidélium fundávit Ecclésiam, ut hisce in terris Apostolórum témpora rediísse videréntur. Non illi étiam defuére Mártyres, qui fídei primítias sánguine consecrárent. Eódem enim labénte sæculo, cum Taicosáma Japonénsium Imperátor plúries minitátus fuísset se Philippínas ínsulas in suam ditiónem redactúrum, cénsuit Cathólicus Hispaniárum Rex áliquos suæ natiónis religiósos viros in Japóniam míttere régio legatórum múnere ornátos ad pacem Taicosámæ suadéndam. Huic óperi deléctus est Frater Petrus Baptísta, sacérdos ex Ordine Minórum sancti Francísci strictióris observántiæ discalceatórum, morum sanctitáte et doctrína insígnis; cui álii dati sunt sócii ex eódem Ordine. Qui omnes legatiónem hanc eo suscepérunt ánimo, ut inde occasiónem arríperent Evangélium illis géntibus prædicándi, quia Apostólica pollébant auctoritáte ad fidem Cathólicam apud Indos et Sínica regna disseminándam. Hi ad líttora Japóniæ appúlsi et suo múnere felíciter functi, ad religiónis increméntum, in partem labóris áliis sóciis adscítis, ánimum suum convertérunt. ℟. Sancti tui.

Lectio v.

Multis proínde xenodóchiis, cœnóbiis et ecclésiis per divérsa loca christiáno ritu excitátis, ibíque per triénnium prædicatióni, jejúniis, vigíliis, précibus júgiter instándo, atque egenórum et languéntium ærúmnis miro charitátis ardóre subveniéndo, et fidéles plúrimos in via salútis confirmárunt, et gentes innúmeras perduxére ad fidem. Qua de re gráviter commóti inánium deórum sacerdótes, Imperatórem convéniunt eíque persuádent impérium diu incólume non futúrum, ni Christiánam religiónem úndique gliscéntem a suis fínibus propulsándam curáret. Vano illo timóre percúlsus Imperátor statim jussit religiósos viros tamquam majestátis reos detinéri, dixít-

que in eos senténtiam crucis. Præter Petrum Baptístam et quinque sócios comprehénsi fuére Paulus Miki cum duóbus sóciis Japonénsibus ex Societáte Jesu, nec non Tertiárii quíndecim ex eódem Ordine Minórum Japonénses, quorum álii catechísmo, álii sacris offíciis inserviébant, quibus duo in vínculis ministrántes adáucti sunt; proindéque sex et vigínti explétus est número. ℟. Vérbera.

Lectio vj.

Post diutúrnum cárceris squalórem fortíssimi Christi athlétæ, extréma sinístræ auris parte in Meacénsi foro públice mulctáti, revínctis post tergum mánibus, vili in plaustro per vias primum hujus metrópolis tum aliárum Japóniæ úrbium sexcentórum milliariórum itínere terréstri, quo ignomínia et terror latíus spargeréntur summa híeme circumducúntur præeúnte lictóre, ac senténtiam crucis in eos præferénte, quod vétitam a tyránno Christi legem prædicássent. Illud memória dignum in itínere áccidit ut adolescénti Japonénsi António álteri ex Tertiáriis paréntes occurríssent, eúmque blandítiis et lácrymis conaréntur addúcere ut Christo fidem fálleret, quibus constantíssime óbstitit, affírmans se terrénis ómnibus ac transitóriis despéctis únice Christo adhæsúrum, qui sibi ætérna et cœléstia repromísit; dein vestem qua operiebátur eis restítuit. Tandem Nangasáquium perdúcti crúcibus affigúntur, quæ jam in quodam colle quasi in Calvário parátæ erant; póstea in altum eláti Christi fidem haud prædicáre cessábant. Enítuit quidem Paulus Miki, qui e triumpháli illa crucis cáthedra ad circumfúsam multitúdinem pro Christiána religióne perorávit, illud palam sibi gratulátus quod in cruce ut Christus Dóminus, eadémque, atque ille, ætáte, suprémum expléret diem. Postrémo sínguli ab imis latéribus ad húmeros binis lánceis transfíxi victríces ánimas cœlo inseréndas emisére. Suórum mílitum gloriósum certámen váriis Deus condecoráre vóluit signis: quibus rite probátis, Sacrórum Rítuum Congregátio ad eórum Canonizatiónem quandocúmque deveníri posse decrévit. Interim Urbánus Octávus Póntifex Máximus, hábita hujus Decréti relatióne, de eísdem Martyribus útpote in Beatórum fastis adscríptis Offícium et Missa quotánnis recitári et celebrári indúlsit. Tandem divínæ Providéntiæ consílio factum est, ut Pius Nonus Póntifex Máximus hujúsmodi judícium ad éxitum perdúceret. Quare sacro Pentecóstes die anni millésimi octingentésimi sexagésimi secúndi, magna et illustri Purpuratórum Patrum et Episcopórum, qui ex ómnibus Orbis Cathólici pártibus ad protuénda Ecclésiæ et Sedis Apostólicæ jura convénerant, coróna circúmdatus, eósdem Mártyres Sanctórum albo recénsuit. ℟. Tamquam aurum.

In iij. Noct. Lectiones de Homilia S. Ambrosii Episcopi in Evang. Descéndens Jesus, de Comm. plur. Mart. ij. loco.

Mechliniæ, H. Dessain. — MDCCCLXII.

rio de Temp. ponenda ad diem de qua dicitur Offic.

ro uno Martyre.
Iste Sanctus pro lege
ui certávit usque ad
, et a verbis impiórum
uit ;* Fundátus enim
pra firmam petram. ℣.
qui contémpsit vitam
, et pervénit ad cœlé-
na. Fundátus.
Justus germinábit sic-
um : * Et florébit in
m ante Dóminum. ℣.
us in domo Dómini, in
omus Dei nostri. Et.
j. Iste cognóvit justí-
et vidit mirabília ma-
exorávit Altíssimum ;
véntus est in número
um. ℣. Iste est qui
psit vitam mundi, et
t ad cœléstia regna.
ria Patri. Et.
luribus Martyribus.
Abstérget Deus om-
rymam ab óculis San-
: et jam non erit ám-
eque luctus, neque
, sed nec ullus dolor :
iam prióra transiérunt.
esúrient, neque sítient
, neque cadet super
l, neque ullus æstus.
m.
Viri sancti glorióusm
em fudérunt pro Dó-
amavérunt Christum
sua, imitáti sunt eum
e sua :* Et ídeo coró-
nas triumpháles meruérunt. ℣. Unus spíritus et una fides erat in eis. Et.

℟. iij. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia, * Et meruérunt habére corónas perpétuas. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Et. Glória Patri. Et.

Pro Confessore Pontifice.

℟. j. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

℟. ij. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo :* Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo.

℟. iij. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo : Sede a dextris meis. Tu. Glória Patri. Tu.

Pro Confessore non Pont.

℟. j. Euge, serve bone, ut pro Conf. Pont.

℟. ij. Justus germinábit, ut pro uno Mart.

℟. iij. Iste, ut ibidem.

Pro Sancta.

℟. j. Si fuerit Martyr,

Veni, sponsa Christi, áccipe corónam quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum; pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti: * Et cum Angelis in paradísum introísti. ℣. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum, quia concupívit Rex spéciem tuam. Et cum.

℟. j. Si non fuerit Mart.

Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum: * Quia concupívit Rex spéciem tuam. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Quia.

℟. ij. Diffúsa est grátia in lábiis tuis; * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Proptérea.

℟. iij. Spécie tua, et pulchritúdine tua. * Inténde, próspere procéde, et regna. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde. Glória Patri. Inténde.

PRO COM. DOMINICARUM ET FERIARUM.

In Adventu.

Ad Vesp. ℣. Roráte, cœli, désuper, et nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Laud. ℣. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

In Dominicis per annum

In j. Vesp. ℣. Vespertina orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ab Oct. Epiph. usque ad Septuag. Aña. Suscépit Deus Israel púerum suum, sicut locútus est ad Abraham, et semen ejus, exaltáre húmiles usque in sæculum.

In Laud. ℣. Dóminus regnávit, decórem induit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

In ij. Vesp. ℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

In feriali Officio ad Laud.

Feria ij. Aña. Benedíctus Dóminus Deus Israel.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exultávimus et delectáti sumus.

Hic ℣. dicitur etiam in aliis Feriis.

Feria iij. Aña. Eréxit nobis Dóminus cornu salútis in domo David púeri sui.

Feria iv. Aña. De manu ómnium qui odérunt nos, líbera nos, Dómine.

Feria v. Aña. In sanctitáte serviámus Dómino, et liberábit nos ab inimícis nostris.

Feria vj. Aña. Per víscera misericórdiæ Dei nostri visitávit nos óriens ex alto.

Sabbato. Aña. Illumináre, Dómine, his qui in ténebris sedent, et dírige pedes nostros in viam pacis, Deus Israel.

RESPONSORIA SECUNDI NOCTURNI,

[i]n Proprio de Sanctis ponenda ad Matutinum diei de qua dicitur Officium.

Pro uno Martyre.

[R.] iv. Honéstum fecit illum [Dom]inus, et custodívit eum [ab in]imícis, et a seductóribus [tu]it illum : * Et dedit illi [clari]tátem ætérnam. ℣. De[scen]dítque cum illo in fóveam : [et in] vínculis non derelíquit [eum]. Et.

[R.] v. Desidérium ánimæ [ejus] tribuísti ei, Dómine : * [Et v]oluntáte labiórum ejus [non] fraudásti eum. ℣ Quó[niam] prævenísti eum in bene[dicti]ónibus dulcédinis : po[suísti] in cápite ejus corónam [de la]pide pretióso. Et.

[R.] vj. Stola jucunditátis in[duit] eum Dóminus :* Et co[ronam] pulchritúdinis pósuit [supe]r caput ejus. ℣. Cibávit [illum] Dóminus pane vitæ et [intell]éctus : et aqua sapiéntiæ [salut]áris potávit illum. Et. [Glóri]a Patri. Et.

[Pr]o pluribus Martyribus.

[R.] iv. Sancti tui, Dómine, [mira]bile consecúti sunt iter, [servi]éntes præcéptis tuis, ut [inve]niréntur illæsi in aquis [valid]is : * Terra appáruit ári[da, e]t in mari Rubro via sine [impe]diménto. ℣. Quóniam [percu]ssit petram, et fluxérunt [aquæ], et torréntes inundavé[runt]. Terra.

[R.] v. Vérbera carníficum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine : * Ut hærédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt cór pora sua propter Deum ad supplícia. Ut.

R. vj. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos : et in témpore erit respéctus illórum ; * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem : et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

Pro Conf. Pont.

R. iv. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

R. v. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

R. vj. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est qui contém-

psit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

Pro Conf. non Pont.

℟. iv. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

℟. v. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum; * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et.

℟. vj. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

Pro Sancta.

℟. iv. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

℟. v. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Pro Virgine.

℟. vj. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exultatióne. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

Pro non Virgine.

℟. vj. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : * Múlier timens Deum ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

Proprio de Sanctis ponenda ad Vesp. et Laud. diei de qua dicitur Officium.

Pro uno Mart.

In j. Vesp. Aña. Iste Santus pro lege Dei sui certávit isque ad mortem, et a verbis mpiórum non tímuit : fundáus enim erat supra firmam etram. ℣. Glória et honóre oronásti eum, Dómine. ℟. Et onstituísti eum super ópera nánuum tuárum.

In Laud. Aña Qui odit inimam suam in hoc mundo, n vitam ætérnam custódit am. — ℣. Justus ut palma lorébit. ℟. Sicut cedrus Libai multiplicábitur.

In ij. Vesp. Aña. Qui vult enire post me, ábneget senetípsum, et tollat crucem uam, et sequátur me. — ℣. ustus, supra.

Pro plur. Mart.

In j. Vesp. Aña. Istórum st enim regnum cœlórum, ui contempsérunt vitam nundi, et pervenérunt ad ræmia regni, et lavérunt tolas suas in sánguine Agni. — ℣. Lætámini in Dómino et xultáte, justi. ℟. Et gloriáini, omnes recti corde.

In Laud. Aña. Vestri capílcápitis omnes numeráti sunt : olíte timére : multis passérius melióres estis vos. — ℣. xultábunt Sancti in glória ℟. ætabúntur in cubílibus suis.

In ij. Vesp. Aña. Gaudent in cœlis ánimæ Sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti, et quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ídeo cum Christo exúltant sine fine. — ℣. Exultábunt, supra.

Pro Confessore Pont.

In ij. Vesp. Aña. Sacérdos et Póntifex, et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum. — ℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

In Laud. Aña. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus. — ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

In ij. Vesp. Aña. Amávit eum Dñus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum, et ad portas paradísi coronávit eum. — ℣. Justum, supra.

Si sit Summus Pontifex.

Aña. Dum esset Summus Póntifex, terréna non métuit sed ad cœléstia regna gloriósus migrávit. — ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Pro Doctore.

In utrisque Vesp. Aña. O Doctor óptime, Ecclésiæ

sanctæ lumen, beáte N. divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Pro Conf. non Pont.

In j. Vesp. Aña. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.—℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.℟. Stolam glóriæ índuit eum.

In Laud. Aña. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui. — ℣. Justum, supra.

In ij. Vesp. Aña. Hic vir despíciens mundum, et terréna triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu. — ℣. Justum, supra.

Pro Vírgine.

In j. Vesp. Aña. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum. — ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde et regna.

In Laud. Aña. Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri, quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam. —℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

In ij. Vesp. Aña. Veni, sup. —℣. Diffúsa.

Pro pluribus Virgínibus in utrísque Vesp. et Laud. Aña. Prudéntes vírgines, * aptáte vestras lámpades: ecce Sponsus venit, exíte óbviam ei.—℣. Adducéntur Regi vírgines post eam. ℟. Próximæ ejus afferéntur tibi.

Pro non Vírgine.

In j. Vesp. Aña. Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri, quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam. — ℣. Spécie, supra.

In Laud. Aña. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. — ℣. Diffúsa, supra.

In ij. Vesp. Aña. Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem, et panem otiósa non comédit. — ℣. Diffúsa, supra.

OFFICIA PROPRIA

SANCTORUM ANGLIÆ.

PARS HIEMALIS.

DIE V. DECEMBRIS.

S. Birini, Confess. Pont.
Duplex.
Oratio. Da, quæsumus.
In secundo Nocturno.
Lectio iv.
Ex Beda, lib. iij. *c.* 7. *et Chron. Sax.*

ANNO Christi sexcentésimo trigésimo quarto, gens occidentálium Sáxonum, regnánte Cynegílso, fidem suscépit, prædicánte illis verbum Birino Epíscopo, qui cum consílio Papæ Honórii vénerat Británniam, promíttens, illo præsénte, se in íntimis ultra Angelórum pártibus, quo nullus doctor præcessisset, sanctæ fídei sémina esse sparsúrum. Unde jussu ejúsdem Pontíficis per Astérium Genénsem Epíscopum in episcopátus gradum consecrátus est.
℟. Invéni David.

Lectio v.

BRITANNIAM pervéniens Birínus, ac primum in West-Sáxones íncidens, cum omnes paganíssimos inveníret, utílius esse ratus est, ibi pótius verbum prædicáre, quam ultra progrediéndo, in quibus prædicáre deberet, inquírere. Itaque evangelizánte illo, cum rex ipse catechizátus fonte baptísmi cum gente sua abluerétur, cóntigit sanctíssimum Nordanhymbrórum regem Oswáldum adésse, eúmque de lavácro exeúntem suscípere: unde pulchérrimo prorsus consórtio, cujus erat fíliam acceptúrus in cónjugem, ipsum prius Deo dicátum sibi accépit in fílium.
℟. Pósui adjutórium.

Lectio vj.

DONAVERUNT autem ambo reges eídem Epíscopo civitátem, quæ vocátur Dórcie, ad faciéndam ibi sedem episcopálem: ubi factis dedicatísque ecclésiis, multísque ad Dóminum pio ejus labóre pópulis advocátis, migrávit ad Dóminum, sepultúsque est in eádem civitáte, et post annos multos, Hædde episcopátum gerénte, translátus inde in Ventam civitátem: ubi in ecclésia sanctórum Apostolórum Petri et Pauli honorífice cónditus est.
℟. Iste est.
Lectiones iij. Nocturni de j. loco.

DIE XVIII. DECEMBRIS.
Expectat. Partus B. M. V.
Duplex majus.
Omnia ut in fine Breviarii.

DIE V. JANUARII.
Oct. S. Thomæ Cantuar.
Duplex.

Lectiones j. Nocturni de Vigil. Epiph., ij. Noct. Príncipes, de Communi ij. loco.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* 10. *b*

In illo témpore : Dixit Jesus Pharisæis : Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.
Hom. 14. *in Evang.*

Audistis, fratres charíssimi, ex lectióne evangélica eruditiónem vestram : audístis et perículum nostrum. Ecce enim is, qui non ex accidénti dono, sed essentiáliter bonus est, dicit : Ego sum pastor bonus. Atque ejúsdem bonitátis formam, quam nos imitémur, adjúngit, dicens : Bonus pastor ánimam suam ponit pro óvibus suis. Fecit quod mónuit : osténdit quod jussit. Bonus pastor pro óvibus suis ánimam suam pósuit, ut in sacraménto nostro corpus suum et sánguinem vérteret, et oves quas redémerat, carnis suæ aliménto satiáret.

℟. Coróna áurea.

Lectio viij.

Ostensa nobis est de contémptu mórtis via, quam sequámur : appósita est forma, cui imprimámur. Primum nobis est, exterióra nostra misericórditer óvibus ejus impéndere : postrémum vero, si necésse sit, étiam mortem nostram pro eísdem óvibus ministráre. A primo autem hoc mínimo pervenítur ad postrémum majus. Sed cum incomparabíliter longe sit mélior ánima qua vívimus, quam terréna substántia quam extérius possidémus : qui non dat pro óvibus substántiam suam : quando pro his datúrus est ánimam suam?

℟. Hic est vere.

Lect. ix. de Vig. Epiph.

DIE XIX. JANUARII.
S. Wolstani, Conf. Pont.
Duplex. Oratio.
Ex Missali Sarisbur.

Spiritum nobis, Dómine, tuæ charitátis infúnde; ut, intercedénte beáto Wolstáno, Confessóre tuo atque Pontífice, tuam mereámur dulcédinem in ætérna felicitáte gustáre. Per Dóminum. In unitáte ejúsdem.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ex vita ejusdem, auct. Gul. Malmesbur. Angl. Sac. t. ij. *p.* 241.

Wolstanus présbyter magnam sibi sanctitátis famam acquisíverat. Póstea monachus Wigorniénsis factus, ad ejúsdem ecclésiæ régimen brevi assúmptus est. Sciéntiæ sæculáris pene rudis, spirituáli disciplínæ totum se dedit. Sermónis anglicáni inter eloquentíssimos habebátur; quo in génere est illud máxime memorándum, quod cives Bristolliénses, quos a nefário mancipiórum indigenárum mercátu, nec régia nec pontifícia poté-